

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Bibliothèque électronique suisse

LVCIANI

SAMOSATENSIS

DIALOGI SELECTIONES,

Cœlestes, Marini, & Inferni, Græcè &

Latine editi: in usum Græcè

discipulorum selecti.

ITEM,

Prometheus, siue Κάινιστος.

Menippus, seu Νευρομαντεία.

Timon, uel Μισάνθρωπος.

HIS ADIECTA SUNT ARGUMENTA,

Latinis uersibus tractata à Ioanne Sambuco

Tirnauiensi Pannonio.

BASILEAE APVD NICOL. BRILIN.

ANNO M. D. LXXVI.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ ΒΙΟΣ ΚΑΤΑ

Σύλλα.

Δουκιανὸς Σαμοσατῶν, ὁ ἐπιπληθεὶς βλάβη, καὶ
 πολὺς φημι, ἢ ἄθεος εἰπεῖν μάλλον, ὅτι ἐν τοῖς
 διαλόγοις αὐτῷ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν
 θεῶν εἰρημνία παρατίθεται. Λέγεται δὲ γενέσθαι ἐπὶ
 τοῦ Καίσαρος Τραϊανῶ, καὶ ἐπέκεινα. ἦν δὲ ὁ τοῦ πρὶν
 Δημοκρότος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας Δυσπραγῆσας δ' ἐν
 τῷ τῷ, ἐπὶ λογογράφειν ἐτράπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἅπερ
 κατατελευτῆσαι δὲ αὐτὸν, ὑπὸ κυανῶν, ἐπὶ κατὰ τῆς αἰσ
 θείας ἐλύπησεν. Εἰς γὰρ τὸν περιεγρὶν βίον κατὰ πτε
 ραί τῷ χριστιανισμῷ, καὶ αὐτὸν βλαττομένη τὸν χριστὸν
 παμμύατος. Διὸ καὶ τῆς λύπης ποινὰς ἀρκύσας ἐν τοῖς
 παρόντι δέδωκεν. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, κληρονό
 μος αἰώνιος πυρὸς μετὰ σατανᾷ γενήσεται.

LUCIANI VITA,

EX SVIDA.

LUCIANVS Samofatensis, cognomento blasphemus, siue maledicus, aut atheos potius appellatus, eo quod in Dialogis suis ridicula etiã illa esse proponit, quę de rebus diuinis & sacris prodita sunt. Dicitur autem uixisse temporibus. Traiani Cæsaris, & deinceps. Ceterum fuit ab initio causidicus, Antiochię, quę in Syria est, sed cū ea res illi non satis ex sententia succederet, ad scribendum sese cōuertit, scripsitq; adeo infinita. Obiisse autem ipsum fama est, à canibus laceratum, quoniam & contra ueritatem uelut rabie exercuisset. Nā in uita Peregrini Christianissimum quoque infectatur, ipsum Christū contumeliosè incescit, scelustus il-

A ñ le.

LUCIANI VITA,

le. Quare & rabiei istius poenas
sufficientes in præsentī uita dedit,
& in futurum, hæres æterni ignis,
unà cum Satana erit. Hæc ille.

Addit autē Volaterranus, ne-
scio quo autore, cū ab initio Chri-
stianus fuisset, postea eiusdem reli-
gionis desertorem factum esse, di-
ctitantem se nihil ex ea consecutū,
quàm quod nomen ipsius corru-
ptum esset, ex Lucio, Lucianus, fa-
ctum. Fuit autē Samosata, ut hoc
quoque addamus, urbs, non lon-
gè ab Euphrate sita, Comage-
nes metropolis. Plinius,
& Stephanus.

ARGV.

ARGVMENTVM IN DIALOGOS DEORVM.

DIALOGI, qui sequuntur, tam superiorum, quàm inferiorum Deorum, quàm quandam syluam ac summam continent omnium ferè fabularum, qua partim apud Homerum & ceteros Epicos poetas, partim à Tragicis, Aeschylo, Euripede, Sophocle, & reliquis tractantur. Sunt autem uti breuiiores, ita argutiores quoque, siue res, siue uerba & compositionem spectes. Adcoque germanam illam Attica eloquentia festiuitatem & gratiam exprimunt. Videtur autem Lucianus non hoc tantum agere uoluisse, ut Deorum gentium, & Homericorum uanitatem argueret, atque irrideret. (Quis enim ueterum, saltem mediocriter sapientum, atque doctorum unquam fuit, qui huiusmodi nugis ullam fidem adhiberet: aut numquam nostris & humanis affectionibus obnoxium esse crederet?) Verum illud quoque, ut (quod in Prometheus ipse de se dicit) Heroicam illam Dialogi personam, & Tragicam grauitatem, Comico risu temperaret. Et quia in omni genere scriptorum uersatum esse oportet eum, qui ueram

ARGVMENTVM.

*ac solidam eloquentia, atq; doctrina laud
assequi cupit, quemadmodū ipsemet in Lex
phane precipit: existimo equidem etiā exē
pli, & exercitationis causa ad hunc modum
in hoc genere illum sese exercuisse. Nam u
hic Tragicorum & Homericorum fabulas
ita infra Comicarum quoq; argumenta re
traētat, & ad Dialogorum festiuitatem reu
cat. Interim tamē etiam seria obiter mone
ac docet, ut in Cupidine, ubi tacitē illud in
dicat, quod Cicero pro Calio multis uerbis c
memorat: Studiosos, puta, & literarum a
mantes nullis externis, ac prauis cupidita
tibus alligari, ac uinci. Quod idem & The
critus de Musis apertē dicit:*

*Nam quos aspiciunt illa (inquit) exhila
rantq; uidendo,*

Nulla venenosa ledūt hos pocula Circe.

DE ORVM DIALOGI.

*Iupiter iratus furto, fraudiq, Promethei,
Vinctum Caucaſeis liberat inde iugis.
Significat curas hepar, cœleſtis at ignis,
Noſtrum animũ, quoniã cœlitus ille datur.*

Promethei, &
Iouis,

ΠΡΟΜΗΘΕΟΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΣ.

SOLVE ME IUPITER, grauiā enim iā paſſus ſum. IVPI. Soluam te, ais, quem oportebat grauiorē pedicas habentem, & Caucaſum totum ſuper caput incumbētē à XV I. uulturibus non ſolum corrodi epaſſed & oculis carere effoſſis, Eδ quod talia nobis animalia, homines uidelicet, effinxeris, & ignem furtim ſurripuiſti, & mulieres fabricatus es. Nam quibus me ipſum decepiſti, in diſtributione carniū offa pinguedine obduſta mihi apponens, & meliorem partem tibi ipſi ſeruans, quid attinet dicere? PR O. Igitur ſufficientem iam poenā exolui, tantum tempus Caucaſo affixus, peſſimam auium perditam aquilā nutriēs hepate.

IVPI.

πάντα ἔργων ἀπολύμενον αἰτὴρ τρέφει τῷ ἥπατι.

ΔΥΟὺν μὲν αὖτε. Διὰ τὰ γὰρ ἡλπιόμεθα. ζῆν. λύσω σι, φῆς, ἐν ἡρώ βαρυτίρας πένδας ἔχοντα. καὶ τὸν καύκασον ὅλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπιπλάμενον, ὑπὸ ἱππαιδῶ καὶ γυπαῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ ἥπαρ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι, αὐτῶν τοι αὐτῶν ἡμῖν ζῶα ἀνθρώπων ἐπλασας. καὶ τὸ πῦρ ἐκείψας, καὶ τὰς γυναικας ἡλπιούργησας; αἶ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ἐν τῇ διανομῇ τῶν κριῶν, ἐστὶν ἀπὸ πικρῆς κικαλυμμένη μοι παραλαῖς, καὶ τίς ἀμείνω τῶν μοιρῶν σκαυτῶ φυλάττω; τί χρὴ λέγειν; Πρ. οὐκ οὐὶ ἱκανῶς ἡλὼ τίς δὲ τίς ἐκτίτικα, τοσοῦτον χρόνον τῷ κικαλῶσι προσκλωμένη, τὸν

IVPI. Ne minimum quidē hoc eorum, quæ te oportet pati. PRO. Atqui non sine mercede solves Iupiter, sed tibi significabo valde necessarium. IVPI. Blandiendo decipis me Promethe. PRO METH. Et quid plus habebes? Non enim ignoras rursus, ubi Caucasus est, neque indigebis uinctulis; si quomodo uersutias agens deprehendat. IVP. Dic prius quam nam mercedem persolves necessariam nobis existentem? PRO. Si dixerō, ad quem locum uadis nūc: fide dignus ero tibi & de reliquis uaticinans. IVP. Quomodo enim non. PRO. Ad Thetē, coiturus cum ipsa. IVP. Hoc quidem nosti. Quid igitur postea: uideris enim uerū quiddam dicere. PRO. Nihil. o Iupiter rei habeas cum Nerine hac: si enim ipsa grauida reddetur ex te, foetus similia faciet tibi, qualia & tu fecisti Saturno. I. Hoc ais. Expulsum me regno. PRO. Utinam ne fiat, o Iupiter. Veruntamen tale aliquid coitus ipsius minatur. IVP. Vaseat igitur Thetis, te uerò Vulcanus ob hæc soluat.

Amoris & Iouis, Cupido.

AT si quid etiā peccavi, Iupiter, ignoscem tibi, puer enim misam, & adhuc im-

Ζεύς. οὐδὲ πολλοσπύδριον τό-
το, ὥρσι δὲ παρῶν. Προ. καὶ
μὴ οὐκ ἀμειδί με λύσεις ὦ Ζεῦ,
ἀλλὰ σὺ μὲν οὖσο πάντῃ ἀναγ-
κῶν. Ζεύς. κατασοφίσθαι με ὦ
πρωτόγονε; Προ. καὶ τί πλείον
ἔξω; οὐ γὰρ ἀγνοῖς αὐτὴς ἐνθάδε
ὁ Κῆρυξ οὐδὲ ὄρνις, ἐν δὲ ἀπορίσσει
Δισμῶν, ὡς τι τεχνάσθω ἀλίσκω
μαί. Ζεύς. ἐπὶ πρότερον, ὅν τι-
να μὲν ἀποτίσεις ἀναγκῶν
ἡμῶν ὄντα. Προ. ὅν ἐγὼ ἰφ' ὅ-
τι βαδίζεις νῦν, ἀξιοπίστ' ἴσο-
μαί σοι καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων
μυητινῶν; Ζεύς. πῶς γὰρ
οὐ; Προ. παρὰ τίνι Θέτῃ, συνι-
σόμεν; αὐτῇ. Ζεύς. τοῦτ' ἤ
ἔγνω; τι δ' οὖν τὸ ἐπὶ τούτῳ; δι-
κῶς γὰρ τι ἀληθὲς ἱσθῶν. Προ. μὴ-
δὲν ὦ Ζεῦ κοινωνήσῃς τῇ νηλεείῃ,
ὡς γὰρ αὐτὴ νυφομένη ἐκ σοῦ,
τὸ τεχνήσιον ἐργάσεται σοι, οἷα
καὶ σὺ ἔδρασας τὸν Κρόνον. Ζ.
τούτο φησὶ, ἐκπισθῶταί με τῆς
ἀρχῆς; Προ. μὴ γένοιτο ὦ Ζεῦ.
πλὴν τοιούτῳ τι ἢ μίξις αὐτῆς ἀ-
παλῆ. Ζεύς. χαίρειν τοι γάρ
οὐκ ἢ δέ τις, σὲ δὲ ὁ ἔφαται ὅτι
τούτοις λυσάτω.

ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ

ΔΙΟΥ. Ερ,

Aλλ' εἰ καὶ τι ἥμαρτον
ὦ Ζεῦ, συγγαδί μοι, πα-
λιν γὰρ εἰμι, καὶ ἐτι
ἄρρω-

imprudens. IVP. Tu puer
 utem Cupido, qui antiqui-
 r multo lapetoeus: Au quia
 ex barbam habes, neque
 a nos produxisti, propter
 a etiam infans putari cupis.
 enex & uersutus adeo cum
 is: CVP. Qua uero iniuria
 effeci te, ego senex ille, ut tu
 is, cur me uincire quoque
 cogitas: IVP. Specta o sce-
 le an parua, qui me ita ludi-
 orio habes. Itaque iam nihil
 est, quod me non effeceris, Sa-
 tyrum, taurum, aurum, cygnū,
 aquilam, omnia hæc fecisti
 me. At quæ me uicissim ama-
 ret, nullam plane unquam fe-
 cisti, neque intellexi me etiam
 uxori, propter te gratiorem
 fuisse: Sed oportet me præsti-
 gijs uti ad illas, & me ipsum
 abscondere. Illæ autem tau-
 rum aut cygnum exosculan-
 tur, me uero si aspiciant mo-
 riuntur præ formidine. CV.
 Merito, neque enim ferunt,
 o Iupiter, ut quæ mortales
 sint, aspectum tuum. IVP.
 Quomodo igitur Apollinem
 Branchus ille et Hyacinthus
 tantopere amant: CV. Daph-
 ne etiam fugiebat illum, quæ
 uis comatum & imberbem.
 Quod si autem uoles amabis
 lis esse, neque concutias ægi-
 dem, neque fulmen geras, sed
 quàm suauissimum te ipsum
 exhibe, utrinque demisso ca-
 pillo, eoque mitra reuin-
 cto, ueste sume purpureâ, cre-
 pidas subliga auratas, ad ti-
 biam

ἄφρον, Ζεὺς. σὺ παιδίον ᾧ ἔρω,
 δὲ ἀρχαιότερόν ἐστιν τοῦ ἰα-
 πιτοῦ; ἢ δίδτι μὲ πύγωνα, μὲ δὲ
 πολιάς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ
 βρίσθ' ἀξιοῖς νομίζεσθαι, γέρον
 καὶ παυοῦργον ὦν; Ερ. τί δὲ
 σὲ ἠδίκησα ὁ γέρον ὡς φῆς, ἔγω.
 δίδτι μὲ καὶ πεδύσσει διανοῖς
 Ζεὺς. σκόπει ᾧ κατάρατι, εἰ μὴ
 κρᾶ, δὲ ἐμοὶ μὲν οὕτως ἐστρυφᾶι.
 ὥς τε καὶ μὴ ὅστις δὲ μὴ πεπλά-
 κᾶς μὲ, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
 κύκνον, αἰτὸν. ἐμοῦ δὲ ὅλως οὐδὲ
 διμίσαι ὡς τινὰ ἱσαδύσαι πε-
 πλάκας. οὐδὲ σωθῆκα ἢ δὲ γυ-
 ναικὶ διὰ σιγιγινημλύν'. ἀλλὰ
 λὰ μὲ δὲ μαγγανύαμ' ἐπ' αὐ-
 τᾶς, καὶ πρύπτεται μαντὸν. αἰ
 δὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φη-
 λοῦσιν, ἐμὲ δὲ ὡς ἰδῶσι, τιθῆ-
 σιν ὑπὸ τοῦ Διους. Ερ. ἀνέ-
 τως οὐ γὰρ φέρουσιν ᾧ βῆ, δη-
 ταὶ αἴσοι τίς πρόσσιψιν. Ζεὺς.
 πῶς οὐ τὸν ἀπόλλω ὁ βράγχ',
 καὶ ὁ ὑάκινθ' φιλοῦσιν; Ερ.
 ἀλλ' ἢ δάφνη καὶ αἶνον ἱφθυγι,
 καὶ τοὶ κομῆτιν καὶ ἀγένοιν ἴσ-
 τα. εἰ δ' ἰδέσθαι ἐπὶ ρασθ' αἶται,
 μὴ ἐπίσσει τίς αἰγίδα, μὲ δὲ τὸν
 κόραυνον φέρι, ἀλλ' ὡς ἢ διδοῖ
 ποίει σιαυτὸν, ἱκατίρῃ καδ-
 μλύν' βοτρυχοῦς, τῇ μίτρᾳ τοῦ-
 τους ἀνελκμύν'. πορφύρεα
 ἔχει, ὑπόδιον χρυσοῖδας. ὑπ' αὐ-
 λῶ

biam & ad symphonia compo-
sito gressu incede, & uidebis
quod plures sequentur, quā
Bacchum Mænades. IV P.
Apage. Equidem noli amabi-
lis esse istoc pacto, ut talem
meipsum exhibeam. C V P.
Proinde & amare nolis: faci-
lius enim istud certè est. IV.
Quin amare quidem uolo,
minore autem negotio illo
potiri. Atque ob hæc nunc di-
mitto te.

λῶ καὶ τυμπάνοις δόρυθμ
βαίνει. καὶ ὅτι, ὅτι πλείους ἀν
λουθήσουσι σοι τῶν Διονύσ
μαινάδων. Ζεὺς. ἔπαυσι. οὐκ
διεξαίμην ἐπείρασθαι, τ
ιοῦτ' ἐγινόμεν. Πρ. οὐκ οἶ
ᾧ βίῃ, μή τι ἔργον θ. δι. ῥάδιον
τὸ τόγ. Ζεὺς. ἐκ ἀλλ' ὁρᾷς μὲν
ἀπ' ἀγμῶν τὸ δρῶν δ' αὐτοῦ ἐπ
τυγχάνει. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
φίμῃσι.

Inachiden narrat formam traxisse iuuenca

Iupiter ob zelum coniugis arte noua.

Vt quoq; custodem dederit Polyōmaton Argum:

Quem priuat uita postea Mercurius.

Iouis & Mercu-

rij.

Illam Inachi puellā pulc-
chrā nosti Mercuri. ME.
Etiam, Io dicis. IV P.
Non amplius puella illa
est, sed iuuenca. M B. Mon-
strum hoc. Quomodo mus-
cata est? I V. zelotypia mota
Iuno, transformauit ipsam.
Sed & nouum aliud quod-
dam malum insuper excogita-
uit. Infelici illi bubulcum
quendam multioculum, Ar-
gum nomine, custodem addi-
dit, qui iuuenecam pascit, in
sommis ac peruigil ipse exi-
stet. ME. Quid igitur nos or-
portet facere? IV. Deuolās in
Nemeā syluā illic alicubi Ar-
gus

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ
Ζεὺς.

Tὴν τῶ ἰνάχῃ παῖδα π
καλῶ οἶδα ὃ Ἑρμῆ. Ε
βαί, τίς γὰρ λέγεις. Ζεὺς.
οὐκ ἔτι πᾶς ἐκείνη ὄρν, ἀλλ
δάμαλις. Ερ. τὸ ῥάστιον τοῦτ'
τῷ τρέφῃ δ' ἰσηλλάγῃ. Ζεὺς.
λοτυπήσασα ὃ ἦρα μετίβαλλ
αὐτῇ. ἀλλὰ καὶ καὶνὸν ἄλλο
δανὸν ἐπιμνηχάκεται τῇ κ
νοδαίμονι. βουνόλον τινὰ π
λυόματον Ἀργὸν τὸν μαῖα
τησθ. ἰεῖμα τίς δάμαλ
ᾧ πν' ὤρ. Ερ. τί οὖν ἔμ
χρὲ ποιᾷν. Ζεὺς. καταπλάμην
ἰς τὴν ἱμεῖον, ἡδ' ὅτι πένθ

gus pascit, illum quidem in-
terficio: ipsam uero dolo per pe-
lagus in Aegyptum abducēs,
Illi facito, & de cætero pro
Deo ab incolis habeatur, Ni-
lumq; attollat, & uentos im-
mittat, & præterea nauigans
tes seruet.

Iouis & Ganya- medis.

A Ge ô Ganymedes,
Peruenimus enim
quo oportebat, &
sculare me iam, ut
uidens non amplius rostrum
aduncum me habere, neque
ungues acutos, neq; alas, qua-
lis uidebar tibi modò, cum
uolucris esse apparebam. G.
Mi homo, an non aquila mo-
do fuisti, ac deuolans rapuisti
me à medio ouili: Quo pacto
igitur alæ illæ ablatæ tibi
sunt: tu uerò ipse alius quis-
piam subitò appares. IV.
Sed neq; homo, quem uides
adolescensule, neq; aquila,
sed omnium rex Deorum e-
go ipse sum, qui me ipsum ad
tempus ita transformauī.
GAN. Quid ais tu? Pan ille
es: deinde, quomodo fistulam
non habes, neq; cornua, neq;
hirsutus es crura: IVP. Solū
enim illum existimas Deum:
GÅ. Etiam. Atq; adeò sacris-
ficamus ipsi, coleatū hirsu-
cum ad speluncam agentes,
in qua ipse positus est. Tu
uero plagiaris quispiam
uideris

γῶ βουκολᾷ, ἰκάνει μὲν ἀπὸν
ταυρὸν, τίνω δὲ ἰὼ διὰ τῆς πηλᾶ-
γους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγε-
γών, ἰσὺν ποίεσον, καὶ τὸ λοιπὸν
ἴστω θεὸς τοῖς ἰκᾷ, καὶ τὸν ὑἷον
ἀναγίτω, καὶ τὰς ἀνέμους ἐπιπινο-
πίτω, καὶ σφίττω τὰς πλείους.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΝΥ- ΜΕΔΟΥΣ.

A Γε ὦ Γανύμηδες, ὕκο-
μην γὰρ ἵσταί χρωῖ, φέ-
λησόν με ὕδω, ἔπειτα εἰς
Δῖος ἐκίτι ρά μ' ἀγκύλον με
ἶχοντα, ἐν δ' ὕψους ὀξείας, οὐ π' ἔ-
ρα, οἷ' ἔφαινε μὲν σοι π' ἰωὸς
ἄναι Διοκῶν. Γα. ἄνθρωπε, οὐκ
αἰτὸς ἄρτι ὕδα, καὶ καταπτά-
μην ἔρπασάς με ἀπὸ μέσσης τῆς
ποιανίου; πῶς οὖν τὰ μὲν πτερὰ
ἰκένά σοι ἱξιβρύκει, σὺ δ' ἄλλο
λ' ἢ ἄν ἀναπείθης; Ζεὺς.
ἀλλ' οὔτε ἄνθρωπος, ὅν ὀρεῖς ὧ
μεράκιον, οὔτε αἰτὸς, ὃ δὲ πάντο
των βασιλῶν τῶν διῶν ἑστὸς εἰ-
μι, πρὸς τὸν καιρὸν ἀλλάξας ἱ-
μαυτὸν. Γαν. τί φῆς; σὺ γὰρ ὁ
πάν ἰκάν' ; ἔτα πῶς σύριγγα
οὐκ ἔχεις, οὐδὲ κίρατα, οὐδὲ λά-
σι' ἢ τὰ σκύλη; Ζεὺς. μόνον γὰρ
ἰκάνειν ἢ γὰρ διόν; Γα. ναί. καὶ
δύο μὲν γὰρ αὐτῷ ἑνορχον τράχυν
ἐπὶ τὸ σπῆλαιον ἄγοντα, ἵστα
ἴσκει, σὺ δὲ ἄνδρα ποδιστὴς τις
ἴσκει

uuleris mihi esse. IVP. Dic mihi. Iouis uerò nomen non audisti? neq; etiam aram uis disti illius in Gargaro, pluen-
tis scilicet atq; tonantis, & fulgura faciens? GAN. Tu te optime uir ais esse, qui paulo antè effudisti nobis co-
piose grandinem, qui habitu re supra nos diceris faciens strepitum cui arietem pater sacrificauit. Deniq; quidn̄ improbe tentantem me sursum rapuisti rex Deorum? Iam uerò & oues fortas-
se lupi diripuerunt, desertas illas inuadendo. IVP. Ad-
huc enim curæ est tibi ouium immortalis factio, & hic con-
uersaturo nobiscum. GAN. Quæ dicis? An non deduces me tandem in Idam hodie? IVP. Nequaquam, quoniam frustra aquila fuissem pro Deo factus. GA. igitur in-
quiret me pater & indigna-
bitur non inueniens: uerbe-
raq; post capiam, relinquens ouile. IVP. Vbi ille nidebit te? GAN. Nequaquam, desi-
dero uerò ipsum. Quod si ue-
rò dimittes me, promitto tibi & alium hircum ab ipso im-
molatum iri, redemptionis precium pro me uideli-
cet. Habemus autem tri-
ennem illum, & magnum, qui præit cæteris in pascua. IVP. Quam simplex hic puer est, & minime malns, atque idipsum solum puer adhuc. Verum ô Ganyme-
des,

ἀνταίμοι δοκῶς. Ζεὺς. ἀπὶ μοί,
Διὸς δὲ ὑπὸ κούρας ὄνομα, ἡ δὲ
βωμὸν αἰδοῦ ἐν τῷ Γαργάρω τῷ
ῥοντῷ καὶ βροντῶντῷ, καὶ ἀ-
στραπῆς ποιουῶντῷ; Γα. οὐκ ὦ βίβλ
τις φησὶ ἄναι, ὅς πρῶτον κατέχι-
ας ἡμῶν πλὴν πολλῶν χάλκαςας,
ὁ οἰκῶν ὑπὲρ ἄσπευ λιγυμένη, ὁ
ποιῶν τὸν ψέφον, ὃ τὸν κελὸν ὁ
πατὴρ ἰδύσκει: ἅτα τί ἀδικήσαν
τά με ἀνῆρπασας ὁ βασιλεὺς τῶ
διῶν, τὰ δὲ πρόβαταί σεις οἱ λύ-
κει διυρπάσας τὸ ὕδωρ, ὁρῶντες
ἐπιπιοῦντόν. Ζεὺς. ἔτι γὰρ μέλει
σοι τῶν προβάτων ἀδανάτω γε-
γεννημένων, καὶ ἐν ταῦτα σωισο-
μένων μετ' ἡμῶν. Γα. τί λέγεις;
ἡ γὰρ κατάξαι με ὕδωρ οἷς πλὴν
ἰδὼν τὸν ὄροον; Ζεὺς. ἡ δαμῶς. ἡ-
πὶ μάτῳ αἰτὸς ἰδὼν αὐτὸν τί δι' ἡ
γιγινυμένη. Γα. ἡ κούρῃ ἐπι-
στύσει με ὁ πατὴρ, καὶ ἀγανακ-
τήσας με δούριον, καὶ πλεγκῶς
ὑπερὸν λήψομαι, καταλιπὼν τὸ
ποιμνίον. Ζεὺς. ποῦ γὰρ ἵκῃντῷ
ἰψίταισι; Γα. μηδ' αὖτε. ποῦ δὲ
γὰρ ὕδωρ αὐτὸν εἰδ' ἀπάξαι με,
ὑπερὸν χροῦμαι σοὶ καὶ ἄλλον παρ'
αὐτοῦ κελὸν τιθήσεισθαι λύτρα
ὑπὲρ ἡμῶν, ἡχομένη δὲ τὸν τριῶ
τῇ τὸν μέγιστον, ὅς ὁ γὰρ πρὸς πλὴν
νομῶν. Ζεὺς. ὡς ἀφίλως ὁ πάτερ
ἔστι, καὶ ἀπλοῖκός, καὶ αὐτὸ δὲ
τῷ τοῦ, πάτερ ἔτι, ἀλλ' ὦ γαστήρ-
δοῦ.

des illa quidem omnia uales
refine, & obliuiscere ipso-
rum, ouilis uidelicet & Idæ.
Tu autem (iam enim coeles-
tis es) multa beneficia
hinc & patri & patriæ. Ac
pro lacte quidem & caseo,
ambrosiam edas, & nectar bi-
bas. Hoc tamen & alijs nos
his ipse infundendo præbe-
bis. Quid autem maxi-
mum est, non amplius homo,
sed immortalis eris, atque es-
tiam sydus tuum apparere fa-
ciam pulcherrimum & o-
mnino felix eris. GAN. Si
uerò ludere cupiam, quis,
colludet mecum? in Ida enim
multi coætanei eramus. IV.
Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinem & a-
stragalos ualde multos. Con-
fide solum, & lætus sis, & ni-
hil desideres inferiorum.
GAN. Quid uerò uobis
utilis ero? An oues pascere
oportebit & hic? IVPI.
Non, sed ministrabis uinum,
& ad nectar paulo post or-
dinaberis, & procurabis cō-
uiuium. GANYM. Hoc
quidem non difficile, scio es-
nim ut oporteat effundere
lac & coronare poculum pa-
storale. IVPI. Vide rursus
hic lactis meminit, & homi-
nibus se ministrare putat.
Hoc uerò cælum est, & bis-
bimus, quemadmodum dix-
xi, nectar. GANY. Dul-
cius ὅ Ιουπiter lacte? IVP.

Scies

ὅσπορ ἰφίλῳ, τὸ ἵνκταρ. Γαν. ὅδιον ὃ ἰσὺ τῷ γάλακτι; Ζεύς.

δόν, ἐκὶνῃ μὲν πᾶσι χαίρειν
ἰα, καὶ ἐπλάθῃ αὐτῶν τῷ ποιμ-
νί καὶ τῇ ἰδῆς. σὺ δὲ ἤδη γὰρ
ἰπεράνι, ὦ, πολλὰ εὖ ποιήσεις
ἰντοῦδε καὶ τὸν πατέρα, καὶ
τὴν πατρίδα, καὶ αὐτὶ μὲν τυ-
ρῶ καὶ γάλακτι, ὦ, ἀμβροσίαν ἔ-
δῃ, καὶ ἵνκταρ πίνῃ. τὸτο μὲν τοι
καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῶν αὐτὸς παρὲ
ξῆς ἰγχείων. τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἔ-
στι ἀνδρῶν, ἀλλ' ἀδάσκατο
γενήσῃ, καὶ ἀστέρα σοφάειν ἔδει
ποίησιν κάλλιστον. καὶ ἴδῃς, δῶ-
δαίμων ἴσῃ. Γα. ὡς δὲ ποιεῖσιν
ἐπιδύμῃσιν, τίς συμπαίξεται
μοι; ἐν γὰρ τῇ ἰδῇ πολλοὶ κηλητῶ-
ται ὄμην. Ζεύς. ἔχεις κἄν ταῦτα
τὸν συμπαξιόμην σοι τῆτον
ἴρωτα, ἢ ἀστραγάλοις μάλα πολ-
λοῦς. δάρρῃ μόνον, καὶ παιδρὸς
ἰᾷσι. καὶ μάλιν ἐπὶ πόδα τῶν
κάτω. Γαν. τί δὲ ὑμῖν χρῆσιμ-
ον γυρομένο; ὃ ποιμαίνων κἄν
ταῦτα διήσῃ; Ζεύς. οὐκ, ἀλλ'
οἶνοχόους, καὶ ἐπὶ τῷ ἵνκταρ
τιτάξῃ, καὶ ἐπιμειλήσῃ τῷ συμπα-
ποσί. Γαν. τῷτο μὲν ὃ χαλι-
πὸν. οἶδα γὰρ ὡς χρὸ ἰγχείαι τὸ
γάλα, καὶ ἀναδοῦναι τὸ κιαύ-
βιον. Ζεύς. ἰδῇ πάλην οὐτ' ὅ γά-
λακτι, καὶ μνημονεύει, καὶ ἀνδρώ-
ποισι διακονήσασθαι οἴσται. ταν-
τὶ δ' ἔρατός ἐστι, καὶ πίνομεν,
ἵσι

Seres post pusillum, et quum gustaveris, non amplius desiderabis lac. G A. Porro ubi dormiam nocte? An cum coetaneo Cupidine. I V. Non, sed ob hoc te rapui, ut simul dormiremus. G A. Solus enim non possis, sed suavius dormire mecum. I V. Profecto cum tali, qualis es tu Gasnymedes sic pulcher. G A N. Quid enim te ad somnum iuabit pulchritudo? I V P. Habet quoddam incitamentum suave, & facilius inducit ipsum. G A N. Atqui pater meus indignabatur mihi cōdor mīenti, & narrabat mane, & quod turbarem ipsius somnum uoluntatus per lectum, calcitrans, & aliquid loquens interea quando dormirem, qua propter ad matrem remittebat me dormituum sc̄piuscule. Quare, si ob hoc, ut ais, rapuisti me, tempus tibi est, ut me denuo in terram desponas, uel molestia afficiēris nihil dormiendo. Turbabo enim te continuē, huc atque illuc me reuoluens. I V P. At qui hoc ipsum suauissimum mihi feceris, si tecum uigilare cogis. Osculabor enim interea te cōsapius, & amplectar. G A N Y M E D. Ipse uideris, ego uerò dormiam te deosculante. I V P I. Videbimus tunc, quid agendū. Nūc uerò adhuc ipsum Mercūrij, & posteaquam de immortalitate biberit, duc ut minis

Δι' ἄπαγε αὐτόν ᾧ Ἑρμῇ, ἢ πίνοντα τῆς ἀθανασίας, ἄγι' οἶνοχος

ἔισθ' μετ' ἐλίσσον, καὶ γουστᾶμίαν
 οὐκ ἔτι ποθήσεις τὸ γάλακτος.
 Γ. α. κοιμήσομαι δὲ πού τῆς νυκτός;
 ἢ μετὰ τῷ ἡλικιώτῃ ἱρωτῷ;
 Ζ. οὐκ ἄλλὰ διὰ τὸτό σε ἀνὴρ
 πασα, ὥς ἅμα καθύδωμεν. Γ. α.
 μόνῳ γὰρ οὐκ αὖ δύναμαι, ἀλλ'
 ἡδίστον σοι καθύδωμεν μετ' ἡμῶν.
 Ζ. οὐκ. καὶ μετὰ γε τοιούτῳ, εἰ
 εἰσὺ Γαυρύμηνδ', οὕτω καλῶς;
 Γ. α. τί γὰρ σε πρὸς τὴν θανάτου
 ὀνήσει τὸ κάλλος; Ζ. οὐκ. ἔχει τί
 δειληττορὸν ἢ αὐτὸν, καὶ μαλακώτερον
 ἢ πάγει αὐτόν. Γ. α. καὶ μὴ οὐ
 ὄχι πατὴρ ἤχθιδό μοι συγκατόδοιτι.
 καὶ διηγέτο' ὠφει, ὥς ἀφ᾽ ἅλων
 αὐτοῦ τὸν ὕπνον, τριφόμενον
 καὶ λακτίζων, καὶ τι φθιγγόμενον
 μεταξὺ ἰπῶν κατόδοιμι. ὥστε
 παρὰ τίνι μετῖρα ἐπιμπίμι
 κειμηθῆσόμενον ὥς τὰ πολλὰ.
 ἄρα δή σοι εἰ διὰ τοῦτο, ὥς φῖς,
 ἀνὴρ πασάς με κατασθῆναι
 αὐτὸς ἐς τίνι γλῶ, ἢ πράγματα
 ἔξῃς ἀγρυπνῶν. ἰσοχλήσω
 γὰρ σε σιωχῶς τριφόμενον.
 Ζ. οὐκ. τοῦτ' αὐτό μοι τὸ ἡδίστον
 ποιήσεις, εἰ ἀγρυπνήσωμι μετὰ
 σου, φιλῶν γὰρ διατελίσω πολλὰ
 λήεις, καὶ περίπῃσσω. Γ. α. αὐτὸς
 αὐτὸς αὖ εἰ λήεις. ἐγὼ δὲ κοιμήσομαι,
 σοῦ καταφιλοῦντῷ. Ζ. εἰσόμεθα
 τότε, τίπρακτίον. νῦν

οὐκ ἔτι

t nobis, docens prius, quæ
modum oporteat porrigere
cypsum.

Iunonis & Iouis.

EX quo adolescentulus
hunc Iupiter,
Phrygium istum di-
co, ab Ida rapit huc
duxisti, minus aduertis mi-
animum. I V P. Etiam ob
hunc Iuno Zelotypa iam es
mplicem adeo, & minime
olestum. Ego uero puta-
am mulieribus solis diffici-
m te esse quæcunque con-
ersantur mecum. IVN. Nec
ue illa quidem recte facis,
ec convenientia tibi ipsi,
ui omnium deorum domi-
us existens, relinquens me
egitimam uxorem, in terram
escendis. ibique adulteria
xerces in aurum uel taurum
onuersus, ueruntamen illæ
mulieres tibi in terra manēt.
deo autem hoc puero rapto,
tiam in cælum subuolasti,
Deorum generosissime, &
tunc ille nobiscum habitat,
inte oculos mihi adductus
quasi xmulus, scilicet ut pos-
cillaretur tibi, sic enim aiunt.
Itane uero carebas pocillato-
ribus? Aut defessi adeo sunt
& Hebe & uulcanus mini-
strado? Tu uero etiā calicem
nō aliter ab eo accipis, quā
simul et osculatus fueris ipsā
antea omnib. aspicientib. Et
de osculatio ista suauior tibi
est ipso nectare. Atq; ob id se
penus

σονται ἡμῖν, διδάξας πρῶτον
ὡς χρὴ ἐριγυρτὸν σκύφον.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Ηρα.

EΞ οὗ τὸ μαρῶνιον τῷτο ὦ
βού, τὸ φρυγίον, ἀπὸ τῆς ἰ-
δης ἀρπάσας δούρο αἰεὶ
γαγόν, ἱλατῆρον μοι προσέχεες
τὸν νεῦν. Ζούε. καὶ τοῦτο γὰρ ὦ
Ηρα ἡλοτυπῆς, ἥδη ἀφίλις οὐα
τω καὶ ἀλυπῆστατος; ἰγὼ δὲ ὦ-
μῶν ταῖς γυναιξὶ μέλαις χαλι-
πῶν σε εἶναι, ἐπίσσαι αὖ ὁμιλήσω
σιν ἡμοί. Ηρα. οὐδ' ἐκῆνα μὲν εἶ-
ποιῶς, οὐδὲ πρῖν πάντα σε αὐτῷ,
ὅς ἀπ' αὐτῶν διῶν δισπότῃς ὦν
ἀπολιπὼν ἡμὶ τίλιν νομφγαμι-
τίλιν, ἐπὶ τίλιν γλῶ κατά μοι χού-
σων, χρυσίον ἢ ταῦρ' ὅ γράμι-
ν'. πλὴν ἀλλ' ἐκῆναι μέν σοι,
καὶ ἐν γῇ μέλουσιν. τὸ δ' ἰδαιὼρ
τουτὶ παιδίον ἀρπάσας, αὐ-
π/ης ὦ γραυῖτατι διῶν. καὶ
συνοικῶ νῦν ἐπὶ κρηπῶν μοι ἰ-
παχθῆν, εἰνοχῶν δὲ τῷ λόγῳ. οὐ
τως ὑπέραις εἰνοχῶν; καὶ ἀπο-
γορεύουσι ἄρα ἥτις ἡβη καὶ ὁ
Ηραϊτ' ὅ διακονοῦμενοι; οὐδὲ
καὶ τίλιν πόλιν οὐκ αὖ ἄλλως
λάβεις παρ' αὐτοῦ, ἢ φιλέσας
πρῶτον αὐτὸν, ἀπ' αὐτῶν ἰράν
ταμ. καὶ τὸ φίλημά σοι ἥδιον
τοῦ νῆπταγ'. καὶ διὰ τοῦτο οὐ.
Δὲ

numero neq̃ sitiens, petis bi-
bere. Interdum autem etiam
ubi degustasti solum, porri-
gere ipsi soles, deinde biben-
te ipse arripis calicem, &
quantum in illo reliquum re-
stat, tunc ebibis, ea etiā par-
te ubi ipse bibis, & ubi ap-
plicasti labia, ut & bibas si-
mul, & osculeris. Nuper ue-
rò rex ille, atque omnium pa-
ter, depositis Aegide ac fula-
mine, sedisti talis ludendo
cum illo, barbam ipse tan-
tam & tam promissam habēs:
Omnia igitur uideo hæc,
quare ne te putes latere. IV.
At quid adeo graue hoc, ô Ju-
no, adolescentem adeo pul-
chrum inter bibendum deos-
culari, oblectariq; utroque
illo, & osculo uidelicet &
nectare, q̃ si igitur uel fe-
mel committam ipsi, quo &
te osculetur, nō amplius ac-
cusabis me, quodd osculum
illius præstantius nectare
puto. I V N. Pædiconum
uerba hæc sunt. Ego uero
non ita infani uero, ut labia
mea applicem molliculo isti
Phrygi, adeoq̃ effoeminato.
I V P. Ne conuicias ge-
nerosissima tu, amores meos
nam mulierosus & barbarus,
& molliculus iste, suas
uicior & desiderabilior, nolo
autem dicere amplius, ne te
magis irriter. I V N. Utis
nam uerò & in uxorem il-
lum duxisses, meigratia. Me
mineris igitur, qualib. mihi,
propter

Δι Διφῶν πολλάκις αἰτῆς π
ἄν. ἵνιστι Δι καὶ ἀπογυσάμ
νθ μόνον, ἰδωκας ἐκένω. κα
πῶντθ ἀπολαβὼν τίω κύλ
κα, ὅσορ ὑπὲλοιπὼν ἐν αὐτῇ, π
νας, ἔθην καὶ αὐτὸς ἵπιε, καὶ ἵν
προσῆρμοσε τὰ χάλκ, ἵνᾳ καὶ π
νῆς ἅμα, καὶ φιλῆς. πρῶτον Δι
βασιλίδος, καὶ ἀπαύτων πατῆ
ἀποθνήσκονθ τίω αἰγίδα καὶ τῶ
κίραυνόν, ἐκάθισο ἀστραγαλίζου
μετ' αὐτοῦ, πῶγων ἀτηλικοῦτο
καθήμενθθ. πάντα οὖν ἐρ
ταῦτα, ὥς τε μὴ οἶν λαυθαύει
Ζῶς, καὶ τί δεινὸν ᾧ ἦρα, μερῶ
κίον οὕτω καλὸν μεταξὺ πίνον
τα καταφιλῆν, καὶ ἡδονᾶς ἀ
φθῖν, καὶ τῷ φιλήματι, καὶ τ
νίκταρ, ὡς γούῳ ἐπιτρέψω αὐτ
κᾶν ἀπαξ φιλήσῃ σε, ἐκίτι μί
ψυμοι, προτιμότηρον τῷ νίκτα
ρθθ οἰομένῳ τὸ φίλημα ἂν
ἦρα. παθεδραστῶν οὗτοι λόγοι.
ἐγὼ Δι μὴ οὕτω μαυρίην, ὥς τ
χάλκ προσσηγῆν πῶ μαλθα
κῶ τούτῳ φρυγί, οὕτως ἐκτιδὴ
μλῶ. Ζῶς. μὴ μου λοιδόρου
γυναικὸς τῶς παιδικαῖς. σὺ
τοσί γὰρ ὁ δηνυδρίας, ἐβάρβα
ρθθ, ὁ μαλθακὸς, ὁ λίον καὶ π
ταντίρθθ. οὐ βούλομαι Δι εἰ
πᾶν, μὴ σε παρξυῶ ἐπιπλήοι
ἦρα. εἴθε καὶ γαμήσεις αὐτίω ἰ
μοῦ ἵνικα μίμνησο γῆρ, οἷά μ
Δι

propter egregium litum pocillatorem temulenter inful-
 as. IVP. Imo uero Vulca-
 num istum, filium tuum por-
 ebat nobis pocillari, claudi-
 antem uidelicet, & à forna-
 e uenientem, adhuc fauillis
 lenum, depouito paulo an-
 è forcipe. Et ab illis ipsis
 igitis, accipere nos calicē,
 utraqueq; ipsum interea
 osculari, quem neque mater
 u libenter osculata fueris
 orae fuligine quasi tota, illis
 exulta facie. Nimirum
 etiam pocillator iste, cohor-
 nestat deorum conuiuium,
 nonne? Ganymedes autem
 hic iterum in idam hinc ab-
 egandus est, quippe parus
 candidus est, & digitos
 habet roseos etiam fere por-
 cigit poculum, & quod te
 omnium mordet maxillae,
 osculatur dulcius ipso ne-
 scire. IVNO. Nunc tibi &
 claudus o Iupiter, Vulca-
 nus est, & repletus fuligine,
 ac qua nunc afflicteris, cum
 aspicias ipsum, ex quo for-
 nosum, & eripiatum litum
 ida enutrit. Olli autem nō
 uidebas illa, neque tum sis-
 nullae, neq; formae ipsa abs-
 trebat, quo minus bibe-
 res illo porr gēre. IVP. Ac-
 gritudine luno te ipsam affli-
 cis, nāmi aliud agis, & mihi
 amouē eo magis incedis, qui
 zelot, ptes. Quod si uero
 grauius à puero formoso
 accipere poculū, tibi qdē si-
 lius

διατορ οἶνοχόρ τῷ τὸν ἔμπροσ-
 θός. Ζεύς. ἔκ, ἀλλὰ τὸν ἡφαιστον
 ἔλα τὸν σὲν ὑῖν οἶνοχόρ ἡμῖν
 χολούοντα, ἐκ τοῦ καμίνε ἡκοντα,
 ἔτι τῶν σπινθέρων ἀνάπλεων. ἄρ-
 τι τῶν πηράγραν ἀποτίλειμενον,
 καὶ ἀπ' ἐκείνων αὐτῶν τῶν διακ-
 τύλων λαμβάνειν ἡμᾶς τῶν κύ-
 λικα, καὶ ἐπισπασαμένους φιλή-
 σαι μεταξὺ, ὅν δ' αὖ ἡ μήτηρ σὺ
 ἡλῖως φιλήσῃς, ὑπὸ τῆς ἀσβό-
 λου κατηλωμένης τὸ πρόσωπον·
 ἡλῖως ταῦτα. οὐ γὰρ καὶ παρὰ
 πολὺ ὁ οἶνοχός ἐκείν' ἔμπροσ-
 θαι τῷ συμποσίῳ τῶν θεῶν. ὁ γα-
 νυμήδης δέ, καὶ ἡ ἀταπιμπρῖς
 αὐτῆς ἐς τῶν ἰσθῶ. ἡ ἀδάρης, γὰρ,
 καὶ ῥόδο δάκτυλος, καὶ ἐπισπ-
 αμένη ὀρίγη τὸ ἔκπομα. καὶ ὁ σε-
 λυπῆς μάλιστα, καὶ φιλεῖ ἡλιον
 τῷ νύκταρ. Ἡ. νῦν καὶ χωρὶς
 ὧν εἶπες ἡφαιστ', καὶ οἱ δάκτυλοι
 αὐτῆς αἰάξιοι τῆς σῆς κύλικος, καὶ
 ἀσβόλου μισθός ἐστι, καὶ ναυτιῶν
 ἔργον αὐτῶν, ἐξέστου τὸν ἡαλὸν νο-
 μήτω τούτῳ ἢ ἰδὼν αὐτὸν εἶπε,
 πάλα δὲ οὐχ ἰώρας ταῦτα, οὐδ' αὖ
 οἱ σπινθήρες, οὐδ' ἡ κάμινος ἀ-
 πείτρεπόν σε μὴ οὐχὶ πίναν παρ
 αὐτοῦ. Ζεύς. λυπῆς ὧν ἦρα σικω-
 τῶν οὐδὲν ἄλλο. καμῖν' ἐπὶ τῆς
 τὸν ἔρωτα βίλοτυποῦσα. εἰ δὲ
 ἄχθῃ παρὰ παιδὸς ὥραίου δι-
 χαμένη τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν ὁ ὕδρ

Ius ministraret potum. Tu uero Ganymedes mihi soli redde calicem, & cum quolibet bis osculare me, & cum plenum porrigis, et cum rursum à me illū accipis. Quid ita lachrymaris? Ne metue. Malum enim feret, si quis tibi molestus esse uoluerit.

Iunonis & Iouis.

IXionem hunc uides Iupiter, quibus nam moribus affectum putas? IV P. Hominem esse utilem Iuno, & combibentem, non enim conuefaretur nobiscum, si indignus conuiuio foret. IV. At indignus est, contumeliosus certe existens, quapropter non amplius conuerfetur nobiscum. IV. Quid autem contumeliæ intulit? oportet enim (ut puto) & me scire. IV. Quid uero aliud? Etenim erubescere dicere ipsum, tale est quod sibi sumpsit. IV. At quod hoc tanto etiam magis dicere debebas, in quātum ille turpia quoque conatus est. Num igitur sollicitauit aliquā ad stuprum, intelligo enim cuiusmodi turpe sit, quod reformidaueris dicere. IV P. Ipsam me, non aliam quampiam Iupiter, idgo iā tempore. Ac primum quidē ignorabā quid rei esset, cur attentē aded in me, aspiceret. Illa autē etiā ingemiscebat, & sublachrymabatur. Et si quando hibens tradidiſſem Ganymedi pos-

οἶνον χοῖνῳ. σὺ δὲ ὡ γυνύμενα λῶς, ἰμοὶ μόνῳ ἀνδραλίδου τῶν κύλικα. καὶ ἐρ' ἐκάστη τις φίλει με, καὶ δεῖ πλήρη δρέγους, καὶ αὖτις ὀπότε περ ἐκ τοῦ ἀπολαμβάνουσιν. τί τοῦτο λακρύεις; μὴ δὲ λίδι. οἰμώξεται γὰρ, εἴ τις σιλησῶν ἰδὲ ἴλη.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Ηρα.

TΟΝ ἴξοντα τεύτον ὄραε ὦ Ζεύς; ποῖόν τινα τὸν τρόπον ὄγῃ; Ζεύς. αὐθροὺς περ εἶναι χρηστὸν ὦ Ηρα. καὶ συμποτικόν. οὐ γὰρ εὖ σωλὸς ἡμῖν, ἀνάξιτος τοῦ συμποσίου ὦ Ηρα. ἀλλ' ἀνάξιός ἐστι ὑβριστής δι' ὦρ. ὥστ' ἡμῖν τι συνέτω. Ζεύς. τί δὲ ὑβρίσει; χρὴ γὰρ οἴμαι καὶ ἐς Αἴαντα. Ηρα. τί δ' ἄλλο; καὶ γὰρ αἰσχυώμεθα ἐπ' αὐτό. τοιοῦτον ὅστι, δ' ἐτόλμησι. Ζεύς. καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον αἰποῖς αὐτόν, ὅσον καὶ αἰσχυροῖς ἐπιχείρησι. μὲν οὖν ἐπέρα τινά; σωίημι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρὸν, ὅσῳ θρ' αὐτοκλήσειας ἐπ' αὐτόν. Ηρα. αὐτὸς ἡμῖν, σὺν ἄλλῳ τινὰ ὦ Ζεῦ, πολλὸν ἤλαχρόν, καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ἡγούσῃ τὸ πρᾶγμα, διότι ἀτρεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς ἡμῖν. ὁ δὲ καὶ ἐστῇ, καὶ ἐπελάκρῃ, καὶ ἵπῳ ποιοῦσα πηλασθῆναι τῷ Γανυμήλει τὸ ἐκ πομα.

oculum, hic petebat eo iam
 so bibere. Et capiēs oscu-
 batur interea, & ad ocu-
 s admouebat, & rursus
 ospectum in me intende-
 at, hæc intelligebam ama-
 ria esse, & multo quidem
 tempore uerecundabar di-
 cere ad te, putabamq̃ cessa-
 rum à furore hominem.
 Postquam uerò & sermo-
 nes ausus est mihi adhibere,
 ego dimittens illum adhuc
 achrymantem, & ad genua
 procubulum, obturatis auri-
 bus ut ne contumelias sup-
 plicatis illius audirem, abs-
 iit ut tibi dicerem. Tu uerò
 ipse uide, quomodo explor-
 es uirum. IV. Euge. scelera
 tus ille in me ipsum & usq̃
 ad Iunonis nuptias etiam, az-
 ded inebriatus est neftare.
 Ceterum nos autores horū
 sumus, & ultra modum ama-
 tores hominum, qui quidem
 & conuiuatores nostros i-
 psos fecimus. Digni igitur
 uenia sunt, si bibentes limis-
 lia atq̃ eadem nobiscum, de-
 inde & aspicientes coelēstes
 istas formas, & quales nun-
 quam uiderunt in terra, con-
 eupiuerunt frui illis, amore
 capti uidelicet. Est autem
 amor uolentum quiddam,
 & non hominibus solū im-
 perat, sed & nobis ipsis, inc-
 terdum. IV N. Tuus qui-
 dē & ualde hic dominus est,
 & ducit te, et fert naso (ut as-
 iunt) trahens, & sequeris is-
 psum, quocunq̃ duxerit, &

πομα, ὁ δὲ ἤταιρ αὐτῶν κείνῳ πε-
 ῖν. καὶ λαβὼν ἰφίλαμι τὰ ξύ, καὶ
 πρὸς τὰς ὀφθαλμοὺς προσῆγε. καὶ
 αὐτῷ ἀφώρκα ἐς ἐμὲ, τὰ ὅσα ἤλα-
 σσιν ἔγωγε, ἱρωτικὰ ὄντα. καὶ ἐπὶ πο-
 λὺ μὲν ἡ δούμῳ λίγα μὲν πρὸς σὲ,
 καὶ ἑμῶν παύσασθαι τῆς μαρτί-
 ας τὸν αὐδρῶπι μὲν. ἐπεὶ δὲ καὶ λό-
 γους ἐτόλμας μοι προσεγγεῖν
 ἐγὼ μὲν ἀφῆσα αὐτὸν ἐτι λα-
 κρύοντα, προκυλισσάμενον, ἐπὶ
 φραξάμενον τὰ ὅσα ὥς μεθ' ἑα-
 κούσασιν αὐτῷ ὑβριστικὰ ἰκισσά-
 μεντα, ἀπῆλθον σοι φράσουσα.
 σὺ δὲ αὐτῷ ὄρα, ὅπως μέτει τὸν
 αὐδρα. Ζῆς. ἐγὼ δ' ἀπατάρατα
 ἰσχυρὸν ἐμὲ αὐτὸν, καὶ μέχρι τῶν ἡ-
 ραι γάμων; τοσούτον ἐμὲ δῆσεν
 τοῦ νύκτατα. ἀλλ' ἡμῶς τούτων
 αἰτίαι, καὶ πρὸς τὴν μητέρα χιλαῦ-
 δρωποι, οἷον καὶ συμποτάτας αὐ-
 τὰς ἰσοιπαμίδια. συγγνωστὸν
 οὖν, ἐπὶ πόντον ὁμοῖα ἡμῖν, καὶ ἰσ-
 δόντες δ' ἀνάγκη καλὰ, καὶ οἷον
 οὐ ποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπὶ δ' ὁμοσχε-
 ἀπολαῦσαι αὐτῶν ἔρετι ἀλέουτο.
 ὁ δὲ ἔρετι, βίαιον τίς ἐστι, καὶ οὐκ
 αὐδρῶπι μόνον ἀρχεῖ, ἀλλὰ καὶ
 ὁμῶν αὐτῶν ἐνίστη. ΗΡΑ. σὺ μὲν
 καὶ πάντων οὗτος γὰρ δεσποτικὸς ἐστὶ,
 καὶ ἄγει σὲ, καὶ φέρει τῆς εἰσόδου,
 φασιν, ἑλκων, καὶ ἐπὶ αὐτῷ, ἰσ-
 θαλὼν ὁ γὰρ σοι, καὶ ἀλλὰ τῇ
 ῥαδίᾳ, ἐς ὅ, τι αὐτὸν κηλεύσῃ, καὶ

te immutari facile, in quos
cēp̄ iussit. & prorsus pos
sessio et ludus Amoris es tu
Et nūc Ixiom scito, quo Iue
niam tribuis, ut qui & ipse
adulterio cognoueris ali
quando illius uxore, quæ ti
bi Pirithou peperit. IV. Ad
huc enim tu meministi illo
rā, si quid ego lusi in terram
descendens. Sed nosti quid
mihi uideat de Ixinoe, multis
tandū quidē ipsum nequa
quā, neq̄ a coniugio exiru
dēdū esse rusticū enim foret.
Sed quia amat, & ut ais, las
chrymatur, & intolerabilia
patitur. I V. Quid nam o Iu.
metuo enim ne & tu contus
meliosum aliquid dīcas. I V.
Nequaquā. Sed simulachrū
ex nube fingētes tibi simile,
postquam solutū fuerit con
uiuium & ille uigilat (ut par
est) prae amore, ad concubi
tum adhibeamus ipsi afferē
tes. Sic enim ab angendo as
nimo fortassis desister. putās
se consecutū esse desiderū.
IV. Apage, ut nunquā quies
quam tempestiuū illi cōtin
gat, quādo ea ita, quæ supra
ipsum sunt, cōcupiscit. I V.
At tamē patere o Iuno. Quid
enim adeo prae tibi acci
det ex hoc figmēto, si cū nu
be Ixiō cōgreditur Iu. Sed
nubes ego esse apparebo, et
turpitudinē istā me com
mitter propter similitudinē.
I V P. Nihil istud dicis, ne
q̄ enim nubes hæc unquam
Iuno erit, neque tu nubes.
Ixiom autem solum decipie
tur. I V P. Sed (ut omnes hos

ὅλους κτηνὰ καὶ παιδιὰ τοῦ ἱεροῦ
τὸ σὺ γὰρ, καὶ νῦν τῷ ἱερίῳ, οἷδα
καθότι συγγνώμῃ ἀποτίμας, ἅ
τε καὶ αὐτοὶ μοιχέουσας ποτὶ α
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ σοὶ τὸν περὶ
δοῦν ἔτι παρὸ Ζεύς, ἔτι γὰρ σὺ μέ
ντοι ἐπὶ τῶν, ἐπὶ ἐγὼ ἐπαίξαι ἐ
γὼ κατελθὼν; ἀτὰρ οἷδα δὲ μὴ
ἀποκῆ πρὸς τοῦ ἱεροῦ; κολλάσει
μὴ μάλιστα αὐτὸν, μὴδ' ἀπω
δαῖν τοῦ συμποσίου. σκαίδου γὰρ
ἐπὶ ἅ ἑσθ' αὖ, καὶ ὡς φῆς, διαγυῖν
καὶ ἀρόματα πάσχα. Ἡρα. τί
σοῦ; διδία γὰρ, μὴτι ὕβρις τοῦ
καὶ σὺ ἔπης Ζεύς. οὐδ' αὖ μὴ. ἀλλ'
ἐν δολομῇ νιφέλει πλασάμενος
αὐτῇ σοὶ ἴμοιον, ἐπελὰν λυδῆ τ
συμπόσιον, καὶ κἄν τ' ἀγρυπνε
(ὡς εἶπες) ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ παρα
κατακλίνεσθαι αὐτῷ φέροντος
οὕτω γὰρ ὡ κύριαι το αὐτῶν μὴ
οἶνδ' αὖ τι τυχεύουσιν τῆς ἐπιθυμ
ας. Ἡρα. ἄπαγε μὴ ὄραισι τέκετ
τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν. Ζεὺς
ἔμης ὑπόμενον ὦ Ἡρα. τί γὰρ αἰ
καὶ πάδοις δεινὸν ἀπὸ τοῦ πλα
ματ' ἢ νιφέλη δ' ἱερίῳ συνῆται
Ἡρα. ἀλλὰ ὃ νιφέλη ἐγὼ εἶναι δε
ξω, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποιή
σαι διὰ τῶν ὁμοιότητα. Ζεὺς. οὐ
δὲν τούτο φῆς. οὐτε γὰρ ὃ νιφέλη
ποτὶ Ἡρα γίνοιτ' αἶ, οὐτε σὺ νιφ
λη δ' ὃ ἱερίῳ μόνον διαπατηθήσ
ται. Ἡρα. ἀλλὰ οἷσι πάντες αὐ
δρῶ

ines arrogantes sunt, glori-
abitur descendens forti-
n. & narrabit omnibus, di-
cens, coisse cum Iunone, &
quis rivalem esse, forsitan
iam dixerit, me ipsum a-
mare, illi uerò credetur, quā-
vis non uiderunt quomodo
cum nube coierit. IV P. Igitur
quid tale dixerit, in in-
fernum præcipitetur, ac to-
tus miser alligatus, cum ipsa
serpente circumuoluetur,
& laborem nunquam cessa-
rium sustinebit, poenas nisi
eliceret has pro amore depē-
dens. IV N. Non enim gra-
ue hoc quidem, ob iactan-
tiam.

ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοί ἐσιν, αὐτὴν
σηματιζάντων ὡς, καὶ διηγέσ-
ται ἅπασιν, λέγων συγγιγνώσκει
τῇ Ἡρᾷ, καὶ σύλλικτρε ἄναι τῷ
Διὶ. καὶ πού τάχα ὄρεσθαι φή-
σειν αὐτοῦ. οἱ δὲ πιστεύουσιν,
ὅτι εἰδήτες ὡς νεφέλῃ σικνω. Ζεὺς.
οὐκοῦν ὧς τι τοιοῦτον ἔειπας, ἵνα τὸν
ἄδελφον ἱμπίσω, τροχῷ ἄδλι-
στον προσδιδάς, συμπόρῃνι χθρήσεται
μὲν αὐτοῦ ἅμα, καὶ πόνον ἅπαν-
τον ἔξει, δίκῃ δὲ διδοὺς τοῦτο ἔρω-
ται. Ἡρᾷ. οὐ γὰρ λανθάνει τοῦτό γε
ἀπὸ τῆς μεγαλαυχίας.

*Curto quàm promptus fuerit Cyllenius infans,
Exponit phæbo claudus ubiq; faber.
sic natum memorant: etiam natura manebit
Illi, qui tali fidere prodit homo.*

Apollinis, & Vul-
cani.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΗΦΑΙΣΤΟΥ.

Vidisti in Apollo Ma-
iæ infantulum illū,
nuper genitum, ut
formosus est, & ar-
det omnibus, & iā, quocum-
que ale quiddā præfert, quā-
vis in magnum aliquod bonū
uasurus sit. Apo. Illum ne
ego infantem dicam, ὦ Vulk-
ane, aut in magnū aliquod
bonū euasurum? qui ipso Ia-
peto antiquior est, quantum
ad fraudulentiam. V V L.
Et quem adeo iniuria affice-
re potuit, iam primum in

EΩΡΑΚΑΣ ὦ Ἀπολλὼν τὸ
τῆς Μαίας βρέφος τὸ ἄρ-
τι τεχθὲν, ὡς καλὸν τέ-
στι καὶ προσγελάει ἅσιν, καὶ δι-
καλοῖ τι ἦδη ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀπο-
βησόμενον; Apo. ἰνᾷνο γὰρ βρέ-
φος ὦ Ἡρασί, ἢ μέγα ἀγαθόν, ὅ-
τι τοῦ ἱαπετοῦ πρὸς βύθρον ἔστιν,
ὅσον ἰν τῇ πανουργίᾳ; Ἡρᾷ. καὶ
τίνα αὖ ἀδικῆσαι διώκεται ἄρτι

Iucem edditus. AP. Interroga Neptunū, cuius tridentē fuf-
sus est, aut Martē, nā &
huius subtraxit clām ē uagi-
na gladiū, ut interim de me-
ipso non dicā quē & arcu
spoliavit & sagittis. VVI.
Hæccine infantulus & mo-
dò natus ille, qui uix dū mo-
uebatur in cunis inter inuo-
lucra? AP. Scies Vulcane. si
modò ad te aliquādo uene-
rit. VVL. Atqui uenit i pri-
dē. APP. Quid igitur habes
ne omne fabrilē instrumen-
tū, nec dū quicquam illius ti-
bi amissum est: VVL. Omne
Apollo APO. Attamē inspi-
ce diligenter. VV. Per Ionē,
forcipem nō uideo. APO.
Sed uidebis illū alicubi in-
ter inuolucra in cunis infan-
tis. Vu. Adeōne aduncas ma-
nus habet, perinde ac si in
ipso uentre iā tū meditatus
esset furandi rationē: APO.
An non audisti ipsum loquē-
tē quocū iam arguta ac uolu-
bilis quædā. Atq; hic etiam
ministrare nobis uult. Heri
aut uocato ad sa Cupidine,
statim illā palæstra superas-
uit, nescio quo pacto pedes
illi subtrahens. Deinde cū à
cæteris laudaretur, interea
Veneri surripuit cingulū cū
illa amplexata ipsum fuisset
ob uictoriā: Ioue aut ridens
te, sceptrū illius sustulit, &
nili grauius fuisset, & plus
ignis habuisset, ipsum quocū
fulmē subtraxisset. VV. Ce-
lerē atq; agilem quēdam pu-
erū mihi narra. AP. Quini

τοκομῆρ. Απολλ. ὄρᾳτα τὸν Παι-
σειδῶνα, οὗ τίνω τρίκυναο ἱκλι-
ψεν, ἢ τὸν Ἀρη, καὶ τούτου γὰρ ἐ-
ξήλκυσε λαθῶν τοῦ κουλιῶ το ξί-
φος, ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λίγω, ὅν ἀ-
φώπλισε τοῦ τέξου, καὶ τῶν βι-
λῶν. Ηφαιτὸ ἐνιογνὸν ταῦτα, ὁ μὲν
γὰρ ἐκινῶτο ἐν ταῖς σπαρχαύοις;
Απ. εἰση ὦ Ηφαιστ, εἰ σοι προσέλω
δη μένον. Ηφαιστ. καὶ μὴν προσῆλ-
θον ἤδη. Απολλ. τί οὖν, πάντα
ἔχεις τὰ ὀργαλεῖα, καὶ οὐδὲν ἀ-
πίλωλες αὐτῶν; Ηφαι. πάντα ὦ
Απολλ. Απ. ὅμως ἐπίσκηψον ἀκρυ-
βῶς. Ηφαι. νῦν Αἴα τίς πυράγρεον
οὐχ ὀρῶ. Απολλ. ἀλλ' ὅψαι αὐτῶν
πουν ἐν σπαρχαύοις τοῦ βρέφους.
Ηφαι. οὕτως ὀξύχειρ ὄστ', καδ' ἀπὸρ
ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμειλιτήσας τίς κλε-
πῆλιν; Απ. ηλ. οὐ γὰρ ἤκουσα αὐ-
τοῦ καὶ λαλοῦντος ἤδη σωμα-
λα καὶ ἐπίτρεχα. ὁ δὲ καὶ διακο-
νῶ θάμην ἐθέλει. χθὲς δὲ προσ-
καλίσάμεν τὸν ἔρῳτα, κατε-
πάλαισεν σὺ δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑ-
φίλων τὴν πόλιν. ἄτα μεταξὺ ἐ-
παινοῦ, μὲν, τῆς Αφροδίτης
μὲν τὸν κιστὸν ἐκλίψι, προσπυ-
ξαμελὺς αὐτὸν ἐπὶ τῇ νύκτι, τοῖ
Διὸς δὲ γελῶντος, τὸ σῆπτρον.
εἰ δὲ μὴ βαρύντορ ὁ κέρχυνος
ῶν, καὶ πολὺ τὸ πῦρ ὤχι, καὶ κῶ-
νον ἂν ὑφείλετο. Ηφαιστ. γοργόν τ
νῦν τὸν παῖδα φῆς. Απολλ. οὐ μὲν

no & Musicum prætereā.
 VV. Vnde nam huius rei
 coniecturam facis. APOL.
 Galludine mortua alicubi
 inuenta, instrumentum ex ea
 compactum dedit. Brachijs
 nim adaptatis, & iugo su-
 perinducto deinde calamis
 chordarum anfulis uidelicet
 (et) infixis, fundoq; infra,
 & quasi quodam dorso sub
 lecto, atq; inde septem chor-
 dis suspensis & intentis, ius-
 tundum adeo quiddam mo-
 dulatur, et concinnum, ut es-
 go quoq; illi iam inuideam,
 qui iam olim personando
 citharam me exerceo. Cæ-
 terum ipsa Maia illud quos-
 que dicebat, quod neque in
 cælo noctu maneret, sed præ-
 nimio agendi studio, ad infe-
 ros usq; descenderet, furas-
 turus scilicet etiam inde ali-
 quid. Alatus autem quoq;
 est, ac uirgam quandam ap-
 parauit, mirificam potestate
 ac uim habentem, qua ani-
 mas euocat, & educit mor-
 tuos. VV. Ego etiam dedi i-
 psi, ut esset quasi ludicrum.
 APOL. Proinde & merces-
 dem istam tibi retulit, forcis-
 pem uidelicet. VVI. Re-act
 and admonuisti, quare ibo,
 ut illum recipiam, sicubi, ut
 ais, inter inuolucra in cunis
 inueniri poterit.

νομ, ἀλλ' ἔδωκε καὶ μουσικὸν. Ἡφαι-
 στῷ, τοῦτο τι μαίριθαι ἔχαι; Α-
 πολ. χιλιώντων ποντικῶν δούλων,
 ὄργανον ἀπ' αὐτῆς συνοπῆξαιτο.
 πῶχαις γὰρ ἐναρμόσιαι καὶ συγ-
 σαις, ἵπεται καλὰ μους ἐμπῆξαι,
 καὶ μαγάδιον ὑποδῆς, καὶ ἵνται
 νάμηνθ' ἐπ' αὐτὰ χορδαίς. μιλιῶ δ' αὖ
 πᾶν γλαφυρὸν ὧ Ἡφαιστῇ, καὶ
 ἐναρμόνιον, ὡς καὶ αὐτῷ φθονῶν
 τὸν πάλαι κυδαρίδην ἀσχοῦντα.
 ἔλγει δὲ ἡ Μαῖα, ὡς οὐδὲ μέντοι
 τὰς νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ'
 ὑπὸ ποδιστορίας ἄχρι τοῦ ἔδου
 κατίοι, κλέψων τί κακῆδ' ἀπὸ
 λαοῦ. ὑπὸ πῆρθ' αὖ ὅστι, καὶ
 ῥάβδον τινα πεπείνται δαυμα-
 σίαν τῶν δαύαμιρ. ἡ ψυχὰ γὰρ,
 καὶ πατάγει τοὺς νεκροὺς. Ἡφαιστ.
 ἐγὼ ἐκείνῳ ἰδὼκα αὐτῷ παίγνι-
 ον εἶναι. Απολ. τοιγαροῦν ἀπὸ δα-
 κί σοι τὸν μισθὸν τῶν πυράγων.
 Ἡφαιστ. εὖ γιγνώσκουσας. ὥστε βα-
 λιοῦμαι ἀπολαψόμενθ' αὐτῶν,
 ἵππου ὡς φῆς, δούριθαι ἐν τοῖς σπαρ-
 γαίοις.

Vulcanus findit iussus Caput Altitonantis.

Quo in latuit menses Pallas amica decem.

Artes proueniunt alti de sede parentis.

Nascitur è cerebro quippe Minerva dei.

Vulcani & Io-
uis.

ΗΦΑΙΣΤΩΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Ηφαιστ.

Quid me oportet
facere, Jupiter:
uenio enim ita ut
iussisti: securim
habens acutissimam, etiam
si lapides opus sit uno ictu
diffecare. I V P. Rectè sanè
Vulcane: Sed iam impacta
illa, diuide mihi caput in du-
as partes. V V L. Tentas me,
num insaniam? Impera igitur
uerè, quod tuis tibi fieri.
I V. Diuidi mihi caluariam
uolo, si uero non obedieris
mihi, me experieris nō nōc
primum irascentem. Verum
tamen ferire oportet audas-
ter, & præsenti animo, neque
cunctari, Pereo enim præ do-
loribus, quæ mihi cerebrum
inuertant. V V. Vide Iupite-
r, ne quid malī faciamus.
Acuta enim securis est, et nō
absq; sanguine, neque etiā ad
Lucinæ morem, tibi obstetri-
cabitur. I V P. Neute modò
Vulcane audacter. Ego e-
nim noui, quid sit cōducibi-
le. V V L. Inuitus quidem,
sed tamē feriam. Quid enim
agat aliquis, te iubēte? quid
hoc? puella armata? magnum
ō Jupiter, malum habuisti in
capite. Meritò igitur iracun-
dus iuisti tantā intra cerebri

pannicus

Tι με ὦ Ζεῦ δεῖ ποιεῖν; ἡ-
κω γὰρ ὡς ἐκέλευσαι, ἐ-
χωρτὸν πείλικον ἐξύτα-
τον, εἰ καὶ λίθους δίδωμι πλεονῶ-
ντα. Ζεὺς. εὖγε Ἡφαίστε, ἀλ-
λὰ δίδε μετὴν κεφαλῇ εἰς δύο,
κατ' ἐκ γόνυ. Ἡφαίτ. παρὰς με ἐ-
μίμνηνα, πρόσταττε δ' οὖν τὰ λη-
θεις, ὅπως δίδωσι σοὶ γράσσειν. Ζ.
διαριθηνά μοι τὸ κρανίον. εἰ δὲ
ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζο-
μεῖν σου παρὰς μου. ἀλλὰ χρὴ κα-
δικεύειν παυτὶ τῷ θυμῷ, μὴ ᾗ
μίλλειν. ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν
ὠδίνων, αἱ μὲν τὸν ἐκ κεφαλῆς ἀνα-
στρέφουσιν. Ἡφαίτ. ὦρα ὦ Ζεῦ, ἀν-
ακὸν τι ποιήσωμεν. ἐξὺς γὰρ ὁ
πείλικός ἐστι, καὶ ἐκ αὐτοῦ κατὰ
δὲ κατὰ πλὴν εἰλεδήσομαι ὡς
ταῖσι. Ζεὺς. κατένευκε μέτρον ὦ
Ἡφαίστε θάρρῳ. οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ
συμφέρον. Ἡφαίτ. ἄκωρ μὲν,
κατόπιν δὲ τί γὰρ χρὴ ποιεῖν, σοὺ
κελεύουσιν; τί τοῦτο; κόρη ἐνο-
πλῆ; μέγα ὦ Ζεῦ ανακὸν εἶχθε ἐν
τῇ κεφαλῇ, εἰκότως γοῦν ἐξ ὅθεν
μὲν ἔστι, τελευτᾷ τὸν ὑπὸ πλὴν
μῖνον.

āniculum uirginem uiuam
utriens, idq; armatam, nimi-
um castra, non caput habui-
ti, non aduertens. Hæc, ue-
d etiam saltat, et cum armis
ripudiat, clypeum concu-
it, ac hastam uibrat, et quasi
quodam furore concitatur,
Et quod maximū est, for-
nosa admodum, ac maturis
iubilis annis, breui adeo iā
facta est, ceruleos quidē o-
culos habens, sed tamen &
nunc gratiam addit galea.
Quare d' Iupiter, obsteritā
di præmium hoc mihi refer,
desponde mihi illam. IVP.
Impossibilia petis Vultane
perpetuū enim uirgo mane-
re uult. Ego certe quantū in
me est, nihil repugno. VII.
Hoc uolebā. Reliquā quod
est ipse curabo. Ac iā simul
raptam ipsam. I V. Si tibi fi-
cilē adeo hoc, facias licet,
Veruntamē illud scio, quod
amas ea quæ tibi contingere
re nequeunt.

μήνιγα παρδένον ζαυγονῶρ, καὶ
ταῦτα ἑνοπλον. ἦ που στρατόπο-
δοι, οὐ κεφαλῇ ἐλελήδεις ἔχωρ.
ἢ δὲ πεδῶ, καὶ πυρρὶ χίρῃ, καὶ
τῷ ἀσπίδα τιάσας, καὶ τὸ δῖον
ρυπάλλεις, καὶ ἐνδυσσῖς. καὶ τὸ
μέγιστον, καλὴ πᾶν καὶ ἀναιμία
γίγνεται ἥδη ἐν βράχει. γὰρ
κῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦ-
το ἡμέρως. ὥστε ὦ ζοῦ μακροτά-
μοι ἀπόδ', ἐγγυήσας μοι αὐτῷ
Ζοῦς, ἐλθόντα αὐτὸς ὦ Ἡφαιστῖ.
παρδέν' γὰρ αἰ διὰ μένην,
ἐγὼ γινώσκω γέ ἐπ' ἐμοί, εὐδὲν αὖ
τιλιν. Ἡφαιστ. τοῦτ' ἐβουλέμην.
ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ. καὶ ἡδὲ
συναρπάσσω αὐτῷ. Ζοῦς. ἴσσι
ῥάδισον οὕτω, ποίει. πᾶν οἶδ' αὖ
ὅτι ἀδωάτων ὄρξῃ.

Excisum quondam Semeles de uentre puellum.

Ac femori insutum, Iupiter edit ouans.

In Semeles utero es conceptus, sed Ioue natus:

Hinc etiam nomen, Bacche bimatrix habes.

Neptuni, & Mer-
curij.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ

Ερμού.

L Icet ne Mercuri con-
uenire Iouem nunc:
ME. Νουμηνῶν Ne-
ptune. NE. Αττανῆ
intro

E Στην ὦ Ερμῆ νυῦ ἑντυχῶν
τῷ Δίῃ, Ερμ. εὐλαμῶς ὦ
Ποσειδον. Ποσειδ. ὦ μοι
B 5 προσάγ-

intro re nuncia de me ipso.
 ME. Ne molestus sis inquā,
 importunū enim hoc. Quā-
 re nō poteris ipsum videre
 in pſentia. N. Nō igitur cū
 Iunone concūbit: ME. Nō,
 ſed diuerſum quiddam eſt.
 NE. Intelligo Ganymedes
 intus eſt. ME. Neq; hoc, ſed
 ipſe infirmus aliquantulum
 eſt. NE. Vnde hoc Mercu-
 ri: Graue enim iſtud narras.
 ME. Pudet dicere, tale quip-
 piam eſt. NE. At nihil eorū
 tibi opus eſt apud me, patrus
 utiq; cum tibi ſim. ME.
 Peperit paulo antē, Neptus
 ne. NE. P. Apage. An pepe-
 rit ille: ex quo itaq; latuit il-
 le nos Hermaſphroditus exi-
 ſtens: At neq; uterus eius tu
 morē aliquē p̄ ſetulit. ME.
 Reſtē dicis. Neq; etiam ille
 partū intra ſe habebat. NE.
 Noui, rurſum ex capite pes-
 perit ſcilicet, quemadmodū
 & Mineruā, habet enim ille
 le caput quoddā puerperū.
 ME. Neq; illud, ſed in ſe-
 more geſtauit partū, illū ui-
 delicet ex Semele receptū.
 NE. Euge generoſus, ut ille
 totus nobis, & ex omni par-
 te corporis impregnando,
 idoneus atq; foecundus eſt.
 Sed quenam Semele iſta eſt:
 ME. Thebana mulier, ex ſi-
 liabus Cadmi una. Huic cō-
 greſſus pręgnantem eam re-
 liquit. NE. Deinde uerō i-
 pſe pro illa peperit. ME. R.
 Atq; admodū. Etiāſi tibi ali-
 enū ac mirū uideatur. Nā Se-
 meleſ dolis aggreſſa Iuno
 (νομιαν, ὡς αἰδομένη ἐστὶν τοῦ Διὸς, ὅτι αὐτὴν ὀφείλει γεννᾶν)

προτάγγειλον αὐτῇ. Ερμ. μή μὴ ἐν-
 χλαί. φημί. ἀνακτορὺν γὰρ. ὥς τὴν οὐκ
 αὐτὴν ἴδαι: αὐτὸν ἐν τῷ παρόντι.
 Ποσειδ. μῶν τῇ Ἡρῇ ſυνώγει; Ερμ.
 οὐκ ἀλλ' ἐτὶ τοῖς οὐκ ἴδαι. Ποσειδ.
 ſυνώγει. Γαυμὴ λησ ἐνδον. Ερμ.
 οὐδὲ τοῦτο. ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει
 αὐτὸς. Ποσειδ. πῶς οὖν ὦ Ερμῆ; δε-
 σὺν γὰρ τοῦτο φῆς. Ερμ. αἰσχυρο-
 μαί ἐπ' αὐτῷ, τοιοῦτόν ἐστι. Ποσειδ.
 ἀλλ' οὐ χρὴ πρὸς ἐμὲ δαῖν γινώ-
 τα. Ερμ. τί τοις ἀρτίαις, ὦ Ποσει-
 δον. Ποσειδ. ἀπαγε, τί τοις ἐκεί-
 νῃ; ἐκ τίνῃ; οὐκοῦν ἐλελήθα
 ὑμᾶς ἀνδρόγυνῃ ὥν; ἀλλ' οὐδὲ
 ἐπισημαίνω αὐτῷ ὅτι γαστήρ' ἔγνω
 τινά; Ερμ. οὐ λίγαις. οὐ γὰρ ἐκείνη
 ἀχι τὸ ἐμβρυον. Ποσειδ. οἶδα. ἐκ
 τῆς κεφαλῆς ἐτεκεν αὐτῆς. ὥς πρὸ
 τῶν Αδωνῶν. τοιάδε γὰρ τῶν κε-
 φαλῶν ἔχει. Ερμ. οὐκ ἀλλ' ἐν τῷ
 μὲν ἐκείνῃ τὸ ἐκ τῆς Σιμίλης βρέ-
 φῃ. Ποσειδ. οὐ γὰρ ὅτι γαστήρ' ἔγνω
 ὡς οὐκ ἔγνω. καὶ πάλιν αὐτῇ
 χόδι τοῦ σώματος. ἀλλὰ τίς ὁ
 Σιμίλην ἐστίν; Ερμ. θυγατέρα τοῦ Κάδ-
 μου θυγατέρα μία, τῇ αὐτῇ ſυνελ-
 θῶν, ἐγκύμονα ἐποίησεν. Ποσειδ.
 αὐτὰ ἐτεκεν ὦ Ερμῆ αὐτὴ ἐκείνη;
 Ερμ. καὶ μάλα, οἱ καὶ παράδο-
 ξον ἀνά σοι δοκῶ. τῶν μὲν γὰρ
 Σιμίλῃ ἐπιδούσα ἡ Ἡρα. οἶδα
 δὲ, ὡς ἐξ ὧν ἐτεκεν, πάλιν αὐ-
 τῇ παρὰ τοῦ Διὸς, μετὰ βρον-

(νομιαν, ὡς αἰδομένη ἐστὶν τοῦ Διὸς, ὅτι αὐτὴν ὀφείλει γεννᾶν)

fulmine ac fulgure ad se ueniat. Quæ cū uerbis huius inducta credidisset, uenissetque Iupiter fulmē secum portās, conflagrauit testum, ipsaque Semele ex igne periit. Me autem iubet Iupiter, ut incisa illius aluo, partū ad se afferam, imperfectum illū qui dem adhuc, & intra septimū mensem conceptum. Quod ubi fecissem, ille dissestio fore more suo, intro illū recipit, ut ibi perficeretur. Atque ita iam tertio, postquam factum illud est, mense denuo illum peperit, & nunc et doloribus aliquātulum languidus est. NEP. Vbi igitur infans ille iam est? ME. In Nyfam hinc ablatum, tradidi illum nymphis enutriendum, Dionysium cognominatū. NE. Ergo utrumque, Dionysij huius & pater & mater ille est. ME. Ita uidetur. Ab eo igitur, ut illi aquam ad uentus afferē, ac cæterea ac quæ ex more atque consuetudo fieri solent, quasi puerperæ procurem.

τῶν καὶ ἀστραπῶν ἦσαν παρ' αὐ-
τῷ, ὥς δ' ἐπέσθην, καὶ ἦκην ἐχὼρ
καὶ τὸν κερκυντόν, ἀνιφλίην ὁ δὲ
ρεφθ', καὶ ἡ Σιμίλη μὲν δια-
φθάρηται ὑπὸ τοῦ πυρός. ἐμὲ ἔκτισε
λόβη ἀνατὰ μόνον τῷ γαστρί, καὶ
γυναικὶς, αἰάκω μέσαι ἀτιλὲς ἐτι
αὐτῷ τὸ ἐμβρυον ἐπαμύλιαιον.
καὶ ἐπεδὴ ἐποίησα, διελὼν τὸν
ἐαυτοῦ μηρόν, ἐντίθησιν, ὥς ἀπο-
τιλιθεὶν ἐν ταύτῃ, καὶ τοῦ τρίτου
ἡδὲ μὲν ἐξέτικεν αὐτό, καὶ μα-
λακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. Πο-
σειδ. τοῦ οὐ τοῦ τὸ βρέφθ' ἔσ-
θιν; Ερμ. τίς τῷ Νύσαν ἀπεκομή-
σας, παρέδωκε ταῖς νύμφαις ἀνα-
τρέφειν, Διόνυσον ἐπονομαδίον-
τα. Ποσειδ. οὐκοῦν ἀμφοτέρω
τῷ Διόνυσου τοῦτον καὶ μήτηρ καὶ
πατὴρ ὁ δὲ ἔστιν; Ερμ. τοῖος. ἄ-
πιστοι δ' οὐκ ὕδωρ αὐτῷ πρὸς τὸ
τραῦμα οἶσθον, καὶ τὰλλα ποιή-
σθον, ὅς αὖ νομίζεται ὡς πόρ λι-
χοῖ.

Mercurij & Solis.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ.

Ο Sol, ne hodie cur-
rum agas, inquit
Iupiter, neque in
crassinū neque etiā
in diem perendinum, sed in-
tus mane, huiusque interea per-
petua una nox longa. Quare
equos quidē iterum soluant
Μοιρο,

Ο ἦλπε μὴ ἰλάσθαι τήμιν
ροῦν, ὁ Ζεὺς φασί, μὴ δὲ
αὐτοῖον, μὴ δ' ἐν τρίτῳ
ἡμῖνον, ἀλλ' ἐν δορμῶνι, καὶ τὸ
μιταξὺ μία τις ἔστω νύξ μακρά.
ὥστ' ἐλύνωσσαν μὲν αἱ ἵπποι αὐτίκα
τὰς

Nox, tu uero restingueis
 ignem, & nunc tandem post
 longum intervallo temporis tes-
 ipsum recrea. SOL. Noua
 haec atque omnino aliena des-
 nunciatis uotis. Sed namquid
 transgredit siue peccare uisus
 sum inter agendum & extra
 fines cursum habuisse? atque
 id nunc irascitur ille mihi,
 noctemque triplo maiorem
 die facere statuit. MER. Ni-
 hil tale, neque hoc etiam pers-
 petuo fiet, sed ipse nunc o-
 pus habet, noctem sibi fieri
 consueto longiorē. SOL.
 Vbi autem etiam ille est, aut
 unde ipse emissus es, ut haec
 nunciaret mihi? MER. Ex
 Boetia, ab uxore Amphitryonis,
 cum qua concubuit.
 SOL. Amator illius: atque ita
 illi solis non est nox una?
 MER. Nequaquam. Nasci enim
 quando oportet ex hoc
 concubitu magnus, atque mul-
 torum certaminum uictor, deus.
 Hunc igitur una nocte ab-
 solui ac perfici impossibili-
 le est. SOL. Sed absoluit
 atque ad exitum perducit il-
 le, quod inuitum felixque sit.
 Verumtamen haec Mercuri,
 temperant. Saturni uero flebat
 (soli enim hic nos sumus)
 Neque illic tum a Rheo duer-
 tebat, aut seorsum cubabat,
 neque etiam relicta caelo The-
 tis dormiebat. Sed dies qui-
 de tum dies erat nox autem ad
 suum certum spacium secun-
 dum proportionem horarum age-
 batur, peregrinam uero autem im-
 mutatum nihil. Neque ille tum

τὰς ἡμέρας. οὐ δὲ σβέσειν τὸ πῦρ,
 καὶ ἀνάπαιε διὰ μακροῦ σιαν-
 τόν. ΗΛΙ. καὶ νῦν ταῦτ' ὦ Ερμῆ καὶ
 ἀλλότιστα ἡμῖς παραγγιλῶν ἀλ-
 λα μὴ παραβαίνειν τι ἰδοῦσα ἐν
 τῷ δρέμῳ, καὶ ἐξοιλάσαι τῶν θ-
 ρων, κατὰ μοι ἄχθεται, καὶ πλὴν
 νύκτα τετραπλάσιον ἢς ἡμέρας ποι-
 ῆσαι δίδυμῳ. Ερμ. οὐδὲν το-
 ιούτερον, οὐδ' ἔτι ἀπὸ τοῦτ' ἔσται, δῖα
 τίς δὲ τιπὼν αὐτὸς ἐπιμνηστέ-
 ρον γινώσκει οἱ πλὴν νύκτα. ΗΛ.
 ποῦ δὲ καὶ ὅττιν, ἢ πῶς οὐ βί-
 πέμεθ' ἡμῖς ἀγγιλῶν ταῦτά μοι;
 Ερμ. ἐκ βοιωτίας ὦ ΗΛΙ, παρὰ τῆς
 Ἀμφιτρυῶνος γυναικὸς, ἣ σὺν-
 σιν ΗΛΙ. ὁρῶν αὐτῆς; εἶτα εὐχί-
 κατὴ νύξ μία; Ερμ. εὐδαμῶς. τίχ-
 δὴναι γὰρ τίνα δῖα, ἡμῖς ἐμὴν
 αὐτῆς μέγαν καὶ πολυάθλον
 δίδω. τοῦτον οὖν ὡς μίαν νύκτι ἀ-
 ποτελεσθῶναι ἀδυνάτοτον. ΗΛΙ. ἀλ-
 λά τελευσιονεύειν μὲν ἀγαθὴ τέ-
 χη. ταῦτα δ' οὐκ ὦ Ερμῆ σὺν ἐγί-
 νετο ὅππῃ τοῦ Κρόνου. αὐτοὶ γὰρ ἴα-
 μεν ἰσομερῶς, οἱ δ' ἀπὸ κοινοῦ ἕκασ-
 τος πρὸ τῆς Πρίας λίαν οὐδ' ἀπο-
 λιπὼν ἄν τὸν οὐρανὸν ὡς δέβαις
 ἰκταίμετο. ἀλλὰ ἡμεῖς μὲν λίαν ἢ
 ἡμέρας, νύξ δὲ κατὰ μέτρον τὸ αὐ-
 τῆς, καὶ ἄλλων ταῖς ὥραις. ξένον δὲ
 ἢ παραπληροῦμεν οὐδέν. οὐδ' ἀπο-
 ἰκταίμεν καὶ περὶ ἡμῶν. οὐδ' ἀπο-
 γινώσκω, ἐνὶ δὲ δυνάμει γυναικὸς
 εἶναι

unquam, cum muliere mor-
ali quicquā rei habuit. At
iunc infelicis mulierculæ
causa, oportet omnia sursum
& deorsum uerti. Ac equos
qui sem præfractiones & dif-
ficiliores fieri, ob ocium &
deilitiam, uitam autem aspe-
riorem eo quod toto triduo
non usurpabitur, homines
præterea miserè in tenebri-
coso uiuere. Hoc boni ex as-
morib. Iouis consequentur
illi scilicet, sedebunt ex-
pectantes, donec ille casile-
tam istum, quem dicis absol-
uerit sub longis tenebris.
M. R. Tace ò Sol, ne quid
mali pro his dictis iuis nan-
ciscare. Ego uerò ad Lunā
hinc abiens, & ad Somnum,
renunciabo etiam illis, quæ
Iupiter mandauit. Ille qui-
dem, ut ne procedat citius,
huic autem, ut ne remittat à
se homines, quo ignorent id
gam adeo nocturnā hanc fuisse.

ἵναι, καὶ αὐτὴν γράφει τὰ παν-
τα, καὶ ἀκαμπτισίους μὴ γίνε-
σθαι τὸς ἵππους ὑπὸ τῆς ἀργίας,
δύσπορον δὲ πῶς ὁδόν, ἀτριβῶ
μελόντων ἐξυπνῶν ἡμῶν, τὸς
δ' ἀνδράπους ἀδλίως ἐν σκοτε-
σὶν διαβιῶν; τοιαῦτα ἀπολαύ-
σονται τῶν Διὸς ὀρώτων; καὶ κεκα-
τελευτῶντι περιμελόντες. ἐς ἂν
ἐκείνῳ ἀποτελέσῃ τὸν ἀδελφικὸν
ὄνελγαν, ὑπὸ μακρῷ τῷ βάρει.
Εἰ μὲν οὖν πᾶσι ἡλίε, μὴ τι κακὸν
ἀπολαύτης τῶν λόγων, ἐγὼ δὲ πα-
ρὰ πῶς Σιλιῶνι ἀπειλῶ, καὶ
τὸν ὕπνον, ἀπαγγεῖλαι καὶ ἐκεί-
νοις, ἀπὲρ ἐξού; ἀχέσθαι, πῶς
μὴ σχολῇ προβαῖναι, τὸν δὲ
ὕπνον μὴ αἰεῖναι τοὺς ἀνδράπα-
ους, ὥς ἀγορεύουσι μακρὸν ἐν τῷ
πῶς οὐκ ἐγγιγνυμένων.

Cynthia perpulchri capitur forma Endymionis.

Quem solita è media uisere sæpe uia est.

Post etiam quæritur Cytheria mater Amoris,

De gnati factis, nequitiaq; graui.

Veneris & Lu-
na.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕ-
ΛΗΝΗΣ.

Quid hæc, ò Luna,
facere te aiunt,
quoties ad Ca-
riam peruenis,
ut currum sis, ac desuper
aspectos

Ταῦτα, ὦ Σιλιῶν, φασὶ
ποιῶναι, ὅπῃ ἂν μετὰ
πῶς καρίαν γίνῃ, ἰσθάνου-
μεναι τὸ βούλῃ, ἀφορῶσαν ἐς
τὸν

aspectes Endymione dormi-
entem sub dio tanquam ves-
natorem aliquem, interdum
autem etiam descendis ad
ipsum ex media via: LV.
Interroga ô Venus filiū tuū,
qui mihi harum rerum aus-
tor est. VEN. Sine. Contus-
meliosus ille est. Me quip-
pe matrē ipsius, quibus mo-
dis affectu: nunc quidem in
Idam adigens Anchisæ cau-
sa Troiani, nunc autē in Li-
banum ad Assyrium illum
adolefcentem, quem & Pro-
serpinē desiderabilem fecit,
& me ex dimidia parte amo-
ribus meis priuauit. Quare
iā sepe illi interminata sum,
nī desinat talia facere, fractu-
ram esse me ipsius & arcus
& pharetram, amputaturam
autem etiam alas. Iampridē
uerō & plagas ipsi in nates
incussisandalio, sed ille, nes-
scio quo pacto, tum quidē
statim metuens ac suppli-
cans, paulo pōst obliuisci-
tur omnium. Verūn dic mi-
hi formosus ne Endymion
iste est: nam hoc quidem so-
latio fuerit malo huic. IV.
Mihi quidem etiam admos-
dum formosus, ô Venus, uis-
detur, & maximē quando
infrata super rupem chlas-
midem dormit, læua tenens
sagittas, paulatim ē manu
prolabentes. Dextra au-
tē circa caput sursum uersus
reflexi. decorē affert faciei,
cui circūfunditur. Ipse uerō
solutus

τὸν Ενδυμίωνα καθύπνουτα, ὁ-
παίδειον ἄτε λιωνήϊτῳ ὄντα; ἡ
νόστι δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐ-
τὸν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ, Σιλ. ὁρῶτα
ὦ Ἀφροδίτη τὸν σὲν ἦν, ὅς μοι τὰ
τῶν αἰτίων, Ἀφρ. ἰα, ἰα, ἰα, ὕβρι-
σῆς ὄψιν. ἐμὲ γοῦν αὐτὸς τίς μη-
τίρα εἶα διδρασκῇ, ἄρτι μὲν ἰς
τίς Ἰδῶν καταγῶν Ἀγχιόου ἐν
κατὰ Ἰλίου, ἄρτι δ' ἐς τὸν Λί-
βανον, ἐπὶ τὸ ἀσύνειον ἰα, ἰα, ἰα
ράκιον, ὃ καὶ τῇ Πόροις ἐφ' ἡ-
ρατον ποιήσας, ὃς ἡμισέας κφά-
λιτό με τὸν ὁρῶμενον. ὥστε πολ-
λάκις ἠπέλησα, εἰ μὴ παύσεται
τι καὶ ταπεινῶν, κλάσεν μὲν αὐ-
τὸς τὰ τόξα καὶ τίς φρήτρας, πε-
ραιρήσεν δὲ καὶ τὰ πτερὰ. ἦ δὲ
δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνίτανα εἰς
τὰς πηγὰς τῶ σεν δάκρυ ὃ δὲ, ἐκ
εἰδ', ὅπως το παρὰ νύκτα διδῶς
καὶ ἰκτεδύων, μετ' ὀλίγων ἐπιλή-
ηται ἀπάντων. ἀπαρ' εἰπέ μοι,
καλὸς ὁ Ενδυμίων ἔστιν; σὺ περὶ
μύθητον γὰρ εἶπες τὸ θειόν.
Ζεῦς, ἐμοὶ μὲν καὶ πάντων καλὸς
ὦ Ἀφροδίτη δοκῶ, καὶ μάστιγα
ὅταν ἐπιβαλλόμεν ἐπὶ τῆς πῆ-
τρας τὴν χλαμύδα καθύπνου τῇ
λαῖα μὲν ἔχον τὰ ἀκόντια. ἦ δὲ
ἐκ τῆς χειρὸς ὑπερρέοντα. ἡ δὲ ξί-
α δὲ πόρῃ τίς κεφαλῇ ἐς τὸ αὐτὸ
ἐπικικλασμένη ἐπιπρίπτει; τῷ πε-
σώπῃ πόρῃ κεκλεμένη. ὃ δὲ ὑπὸ τῇ
ὑπὸ

solus somno, anhelat amoris illum halitum, Tūc igitur tacite equidem, & sine ullo strepitu descendens, ex summis digitis insistens, tunc expergefactus ille, perscrutari possit, Scis igitur quid tibi post hæc dictura serim, sed pereo equidem more.

ὕπνῳ λελυμένῳ, ἀναπνέει τὸ ἀμ
βρόσιον ἱκάνῳ ἄλμα τότε τοίνυν
ἐγὼ ἀψοφητὶ κατιῶσα, ἐπ' ἄκρων
τῶν δακτύλων βιβηκῶα, ὥς ἂν
μὴ ἀνιγρόμενῳ ἱκταραχθεῖν.
εἶδῶα, τί ἂν ὅρσοι λίγισμι τὰ με-
τὰ ταῦτα. πλὴν ἀπὸ λημαί γε ὕ-
πνῳ τὸ ἔργον.

Veneris & Cupidinis.

Cupidulo gnate, uide quæ facis flagitia. Non iam de his loquor, quæ te inter vulsore mortales in terra, vel in se quisque uel inuicem vel in alios faciunt, uerum de his ago, quæ apud superiores quoque designas, qui quidem louem uarias assumerere formas offēdis, uertēs in quodcumque tibi pro tempore uisum fuerit. Luna uero de cælo deuocas. Quin & Solem aliquoties compellis lentum apud Clymenē cessare, aurigandi muneris oblatum. nam quicquid iniurix in me matrem etiam cōmittis, audacter tanquā tuū facis. Verum tu quidem decorum omnium confidētissime, Rheā in super ipsam iam anā, præterea deorū tā multorū parentē eō perpuulisti, ut pusionē adamet, atque in Phrygiā adolescētulū illū deperiret, ac tua iā opera inuāsanit, imēdisque leonib. adhibitis itē Corybātib. quippe qui de

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΥ.

Ω τέκνον ἔρως ἴρα, οἷα ποιεῖς. ἃ τὰ ἐν τῇ γῆ λίγω, ἐπίστατ' ὅς ἀνδράπαι ἀνάπαθεις, καὶ αὐτῶν ἢ κατ' ἀλλήλων ὀργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν οὐραῖς ὅς τὸν μὲν Δία πολύμορφον ἐπιλεικνύεις ἀλλὰ τῶν ἄλλων, ὅτι αὐτοὶ σοὶ ἐπὶ τῷ καιρῷ δοκῇ. πλὴν σεληνῶν δὲ καὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει. τὸν ἥλιον δὲ παρὰ τῇ κλημενίῃ βραδυοῦν ἐνίστις ἀναγκάζεις, ἐπιλεικνόμεν τῆς ἵππασίας. ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ πλὴν μητέρᾳ ὑβρίζεις. θάρρῳ ποιεῖς. ἀλλὰ οὐ ὧ πολλοὶ μὲν ἔστιν, καὶ πλὴν Πάριον αὐτῷ γραιῷ ἦσθαι, καὶ μητέρᾳ τοσούτων διῶν ἀνέπεισας παιδιστραφῆν, καὶ τὸ φρύγιον μυριάκιον ἱκάνῳ παθεῖν. καὶ νῦν ἱκάνῳ μνηστῆρας ἰσθῆς, καὶ ἰοξαρμένους τοὺς λίοντας, παχολαβῶσα καὶ τινὲς κορύβαντας ἄτε μανικεὺς καὶ πόντιες

et ipsi furore quodam sunt
 afflati, per Idam montē iur-
 sum ac deo sum oberrat, is-
 ipsa quidem Antis amore eu-
 lans. Caterū Corybantū
 anus iuū ipse penem ense
 defecat, alius demissa coma
 per montes fertur infans,
 alius cornu canit, alius tym-
 pano tonat, alius cymbalo
 perstrepat breuiter, omnis
 undiquaq; Ida tumultus atq;
 que infantæ plena est. Pro-
 inde cuncta timeo, metuo ne
 tale quid accidat, quæ mas-
 gnum malum generans, ut si
 quando resipiscat Rhea, uel
 potius si pergit infanire, Co-
 rybantibus imperet, ut te
 correptam disceperant, aut
 leonibus obiciant. Hic me
 sollicitat metus, quod uide-
 am tibi periculum immine-
 re. CVII. Ocioso animo es-
 sto mater, siquidem leomb.
 etiam ipsis iam familiaris
 sum factus, ita ut sæpenume-
 ro, consensu eorum tergis,
 præhensaq; iuba, equum ri-
 tu inludens illos agitem. At
 uerò illi interitum mihi caus-
 dis abblandiuntur, ac manū
 ori infertam receptāt, lim-
 buntq; , deinde mihi reddāt
 innocuā. Porro Rhæ ipsi,
 quando tandem uideauerit,
 ut me uicissim, cū in Ar-
 te sit tota; Postremo qd ego
 pecco, quū res pulchras, ut
 sunt, offero, ac demonstror.
 Vos ne appetite res pul-
 chras, quare his de rebus ne
 in me crimē cōferte. Nū uis
 ipsa tu mater, uel nequetu
 posthac Mariē ames, neq; il

αὐτὸν ὄντας, αὖτις καὶ κἀπὶ τῷ
 ἰδίῳ περιπολοῦσιν, ἢ μὲν ὅλοσ
 λύβουσα ἐπὶ τῷ Αττῇ. οἱ Κορύβαν-
 τος δὲ, ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ξί-
 φει τὸν ὠήχιστο. ὁ δὲ αὖτις τῷ κό-
 μῳ, ἵτα μιν μιν δὲ τῶν ὀ-
 ρῶν. ὁ δὲ αὖτις τῷ κίρατι. ὁ δὲ
 ἐπερμῶ τῷ τυμπαῖ, ἢ ἐπὶ τῷ
 πᾶ τῷ κυμβάλῳ. καὶ ὅλος δὲ ὀρυ-
 βῶ καὶ μάνα τὰ ἐν τῇ ἰδίῃ ἄ-
 παντὰ ὄσιν. διὰ δὲ τὸν αὖτις
 τα. διὰ δὲ τὸ τεισῶ, ἢ τὸ μέγα σὶ
 κακὴν τικῶσα, μὴ ἀπομαρῶσά πο-
 τι ὅρις, ἢ καὶ μάλλον ἐπὶ τῷ αὐτῇ
 οὔσα, κίλῶσιν τοὺς κορύβαντας
 συλλαβόντας σὶ, διασπᾶσθαι,
 ἢ τοῖς λένουσι παραβᾶν, ταῦτα
 διὰ δὲ, κινῶσιν δὲ σὶ ὀρῶσα.
 Εἰρη. θάρρει μήτηρ, ἐπὶ καὶ τοῖς
 λένουσι αὐτοῖς ἰσὺ ξινῶσιν ἐμὶ.
 καὶ πολλὰ καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ
 νῶτα, καὶ τῷ κόμῳ λαβὴν ὀ-
 ῶσιν αὐτοῖς. οἱ δὲ σὶ σὶ με,
 καὶ τῷ χάρι διὰ χῶσιν ὀ-
 μα ὀρῶσιν καὶ σὶ σὶ σὶ σὶ
 δῶσιν μοι, αὐτῇ μὲν γὰρ ἢ ῥίς,
 πᾶσι ἀρῶσιν σχολῶν ἀγῶσι
 ἐπὶ ἐμὶ, ὁ μὲν αὖτις ἐπὶ Αττῇ καὶ
 τῷ τῷ αὐτῷ, δὲ σὶ σὶ σὶ
 λὰ, ὀρῶσιν; ὁ μὲν δὲ μὴ ἐπὶ σὶ
 τῷ καλῶν, μὴ τῷ αὐτῷ ἐπὶ αὐτῷ
 σὶ τούτων. ἢ δὲ σὶ σὶ ὁ μὲν
 τῷ αὐτῷ μὴ ἐπὶ ὀρῶν, μὲν σὶ
 του ἄρις, μὴ ἐπὶ σὶ σὶ

Λορεδ. ὡς θανὸς εἶ, καὶ κραταίε
ἀπ' αὐτῶν, ἀλλὰ μιμνήσῃ με-
τὶ τῶν λόγων.

Dirigit hanc litem radiantis Rector Olympi,
Quò præstent medicæ uiribus usq; manus.

ΔΙΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
καὶ Ἡρακλῆος Ζῶντος.

Π Αύσασι ἡ Ἀσκληπιὶ καὶ
 ἡράκλει, ὄρυσσας
 πρὸς ἀλλήλους ὡς πρὸ αὐ-
 τῶν περ. ἀπ' ἐπὶ γὰρ ταῦτα, καὶ
 ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν δι-
 ῶν. Ἡρακλ. ἀλλὰ ἰδίους ὥρῳ
 ταυτὸν τὸν φαρμακίαν πρὸ κατα-
 κλίνεσθαι μεν. Ἀσκλη. νῦν Δίᾳ, καὶ
 ἀμείνονος γὰρ αἶμα. Ἡρακλ. κατὰ τί
 ὦ ἡμῖν ἐνίπτι; ἢ δίδει οἱ ὁ ζῶνς
 ἐντραίνουσαι, καὶ ἡμίς ποιοῦντα,
 νῦν δὲ κατ' ἑλισσάμενος ἀθανα-
 σίας μεταίηρας; Ἀσκληπι. ὦ.
 ἐπὶ ἔλκεσσι γὰρ καὶ σὺ ὦ Ἡρακλ.
 καὶ ἐν τῇ οἴῃ ἕκτα φλεγῆς, ἐγὼ
 μοι οὐκ ἴσως τὸ πῦρ. Ἡρακλ.
 οὐκοῦν ἴσα καὶ δυοῖα βιβίωται
 ἡμῖν ἐς Διὸς μετὰ ἡμῖν ἐίμι, τοσαῦτα
 οἷα πᾶσι περὶ ἡμῶν τῶν
 βίον, θάρηα καταγνοῖς μετὰ,
 καὶ καὶ θρώπονι ὕδατος τιμαρῶν

αἷς. Tu uero radicem incis-
sor es & circulator, xgros
tantib. fortassis hominibus
utilis medicamenta adhibē-
do, uirile aut nihil quicquā
opere praestitisti. ABS. Re-
dē dicis, quoniā & iniustio-
nes tuas curauī, quādo pau-
lo ante ascendisti, ad nos se-
miustulatus corpore utrin-
que corrupto utrinq. cor-
rupto ac perditō, & a tun-
ca, & postillam, etiā a flā-
ma. Ego uero quod si nihil
aliud, tamen neque seruiui,
quemadmodū tu, neq. exer-
cui lanificiū in Lydia, pura
puram indutus, & ab Om-
phale uerberatus sandalio
aureo, neq. uero etiā infan-
tiēs, occidi liberos & uxo-
rem. HER. Nisi desinas cō-
uiciari, statim admodum sen-
ties quod non multum tibi
profutura sit immortalitas.
Quoniam sublatum hinc ē
caelo praeipitem dabo te,
ut ne ipse quidem Pxon cu-
rauerit te, diminuto atq. eis
fractio tibi cerebro. IVPIT.
Desinite inquit, & ne peto
turbatenobis conuersatio-
nem hanc, aut ambos hinc
ablegabo uos ē conuiuio.
Quoniam etiā xquum
est ὁ Hercules, priore loco
accumbere Aesculapium,
quippe qui & prior mor-
tus est.

Mercu.

μῦθον. οὐδὲ βίβωμι ἄλλο
αἰγύργη. ποσὶ μὲν ἴσως ἀνδρά-
παι χεῖσι μὲν ἐπιθήσονται τῶν
φαρμάκων, ἀνδρῶ δὲ οὐδὲν
ἐπιβίβωμι. Α. οὐκ ἔστιν ἔτι
γὰρ. ἔτι σου τὰ ἰγκχύματα ἰσά-
μην, ἔτι πρῶτον ἀνῆλθες ἡμέτερα
τῶν, ὡς ἄμφω διὰ φαρμάκων
τῶ σώματι, τοῦ χιτῶνος, καὶ με-
τὰ τοῦτο τοῦ πυρός. ἐγὼ δὲ ἂν καὶ
μὴ δὴν ἄλλο, οὐτοὶ ἐδάδυσσα ἡ-
σπέρ σὺ, οὐτὶ ἐξαυτοῦ ἰεῖα ἐν δυο-
δίᾳ, πορφυρίδα ἐν διδυμῶν, καὶ
ῥαυτὸν ἐκ τῆς ομφαλῆς
χρυσῶ σκεδάλα. ἀλλ' ἔτι μὴ
λαγχυλῆσαι ἀπικτεῖνα τὰ τέ-
να, καὶ τίνω γυναικα. Η. καὶ μὴ
πύσσει λοιδορῆμαί μοι, ἀότιστα
μάλα ἴσως, ὡς ἂν πάλυσι ὀνέσῃ
ἀθανασία, ἐπὶ ἀράμεναι σι, ῥίψῃ
ἐπὶ κισσῶν ἐκ τῆς ἀραῆς, ὅτι μὴ
δὲ τὸν παῖδα ἰσάσθαι σι τὸ
κρατίον σου τριβύτα. Ζ. οὐκ ἔστι
σαδὶ, φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττι-
τι ἡμῶν τίνω ξυνοσίαν, ὡς ἄμφω
ρε ἀποτίμωμαι ἡμᾶς τῇ συμ-
πασί. καὶ τοὶ δὲ γυναικὸν ἡ Ηρα-
κλῆς προκατακλίνεισθαι σι τὸν
ἀστυπύον, ἅτι καὶ πρῶτον αὐ-
ποδασσόντα.

ΕΡ

Mercurij & Apollinis.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΥ.

Quid uerò tristis es Apollo? Apo. Quoniam Mercuri, miser atque infelix circa amores sum. MER. Dignū quidē mœro e hoc, sed tu quo pacto miser atq; infelix es? An id quod cū Daphne accidit, te dolor afficit adhuc? A. Nequāquam, sed amatū doleo, Lacrimam illum Oebadi filij. MER. An mortuus est Hyacinthus? dic mihi. APO. Atque admodum. MER. Unde Apollo? aut quis ita tibi omni amore alienus fuit, ut occiderit formosum illū puerum? APOL. Meum ipsum factū hoc est. MER. Quid igitur, intanquāstin? Apollo. APO. Non, sed infortuniū quoddam inuito mihi accidit. MER. Quomodo, cupio enim audire rationem hāc. Apol. Disco ludere disciebat, atq; ego unā cum illo ludebam. Ceterū uentorum omniū pessimē perditus. Zephyr⁹ amabat quidem longo iam tēpore etiā ipse il lū. Verū neglecto eo, & cor̄ptū illū nō ferente, ego quidē, quē admodū conſueueramus, discū in altum surſus uerſus iaculabar, ita ut aut deorſum Taygeto ſpirans, oblatum hūc in caput puero infligxit, ita ut ex ea plaga & cruor maneret ad istū, &

TΙ σκυδρωπός εἰ ὁ Ἀπὼλον; Ἀπὼλλων. ὅτι ὁ Ἑρμὴν δυστυχῶς ἐν τοῖς ὄρωσι καί. Ἑρμ. ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτον, οὐ δὲ τί δυστυχῆς; ἢ τὸ κατὰ τὴν ἀφροσύνην λυπᾷ ἔτι; Ἀπὼλ. ἔλαμψε. ἀλλ' ὄρω μὲν πρὸ τοῦ λάκκου τὸν οἰβάδον. Ἑρμ. τί θύνηκε γὰρ, σίπῃ μοι, ὁ ὕψιστος; Ἀπο. καὶ μάλα. Ἑρ. πρὸς τί; ὁ Ἀπὼλον; ἢ τίς οὕτως αὐτὸν φασὶν, ὥς ἀποκτείναναι τὸν κάλον ἱεῖστον μετρίον. Ἀπο. αὐτοῦ ἱμοῦ τὸ ὄργον. Ἑρ. οὐκ οὐρὶ μακρῇ ὁ ἀπολλορεῖ; ἀπολ. ὅχι, ἀλλὰ δυσὺχημάτι ἀκύνειον ἱγνῆις. Ἑρ. πῶς; ἔβλεψεν γὰρ ἀκούσαντες τὸν λόγον. ἀπολ. δυσκοῦεν ἱμαῖόν τε. καὶ γὰρ σιωπῇ δίσκον αὐτῶν. ὁ δὲ κῆκιστα αὐτῶν ἀπολούμενος; ἔβλεψεν γὰρ πολλοὶ καὶ αὐτοὶ. ἀμείβεσθαι δὲ, καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπερφίαλον, ἰγὼ μὲν αὐτῶν ἔβλεψα, ὥς πρὸς αὐτὰ μὲν τὸν δίσκον ἐς τὸ αὐτὸ. ὁ δὲ, ἀπὸ τοῦ ταυγῆτος καταπνύσας, καὶ λιπαρῶν τῶν παιδῶν ἰγνῆσαι φέρων αὐτόν, ὥς τι ἀπὸ τῆς πλεγῆς αἱμάτιον εἶναι πάλιν, καὶ τὸν παῖδα συνδύεσθαι ἀποδανῆν. ἀλλ' ἰγὼ τὸν μὲν ἔβλεψα, αὐτῶν δὲ ἡμῶν κατὰ τὸ

nam, & ipse puer statim sagittis, fugientēq; ad moniē usq; persequēdo. Puero autē & tumultū extruxi in Amyclis, ubi discus eū pfraxit, & ex sanguine florem, terram induere feci, suavisimum illū quidem Mercuri. atq; omnia fragrantissimum, præterea & literas quasdam habentē, quæ mortuum ipsum quasi deplorat. Nū tibi igitur præter ratios nem excelsus fuisse uideor: Mer. Sanē perō Apollo, Notas enim mortalem te comparasse amasium tibi. Quare dolere non debes, mortuo iam illo.

Mercurij & Apollinis.

ITan, aut Vulcanū, citius & claudus ipse sit, & ætemi adeo fabrilē & cōtemptā exerceat Apollo, pulcherrimas duas uxores duxisse. Venerem itq; Gratiā: Apol. Felicitas quā hæc Mercuri. Veruntamē illud equidē miror, quod cū illo se habere sustinent, & maximē qñ uident sudore fluentiē, in fornacē demittere atq; incuruare sese, multa à deo fuligine facie illius oppleta. Et tñ talis ipse cū sit, amplectuntur ipsum, & osculantur, & unā dormiūt. Mercur. Hoc & ipse indignor, & Vulcano inuideo. At tu comam nutri Apollo, & citharam personā,

ἀνίσταται

ξοῦσαι. φύγοντι ἐπισπόμεναι; ἄχαι τοῦ ἔρους τῷ παιδί δὲ, καὶ τὰ φρονίχοντα ἐν ἀμύκλαις, ἵππερ δὲ δίσκου αὐτὸν καταβλήσκει ἀπὸ τοῦ αἵματος αἰὲρ ἀσπιδόεντα. τὸν γὰρ ἐποίησα, ὃς δὲ ἔστιν Ἑρμῆς, καὶ δυνάμεισιν αὐτῶν ἀπαιτῶν. ἵτι καὶ γράμματα ἔχον, ἐκπαίδοντα τῷ τέλει, ἀρὰ σοὶ ἀλλοτρίως διλυπῆσθαι δοκῶ; Ἑρμῆ. ταὶ ὡς ἀπολλοῦ. ἥ δὲ γὰρ δυνάμεισιν ἐκπαίδοντα τὸν Ἑρμῆν, ὃς τὴν μὴ ἄχαι ἀποδιδόναι.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

ΤΟ δὲ καὶ χαλὸν αὐτὸν ἵσταται Ἡραίσου, καὶ τέχνῳ ἔχοντα βαλάνουσαν ὡς ἀπολλοῦ, τὰς καλλίστας γιγαμηνίας, τὴν τε ἀφροδίτην καὶ τὴν χάριν; ἀπολλοῦ δυνάμεισιν αὐτῶν Ἑρμῆ, πλὴν ἐκπαίδοντα τῷ τέλει, ἀρὰ σοὶ ἀλλοτρίως διλυπῆσθαι δοκῶ; καὶ μάλιστα ὅταν ὀρεῖσιν ἰδρῶτι, φίλον μὲν αὐτῶν τὴν ἡμέραν ἐκπαίδοντα, πολλὰ δὲ αἰδάλῃσιν ἐπὶ τῇ προσώπῳ ἔχοντα. καὶ ὅμως τοιοῦτον ἵστα αὐτὸν, ὡς ἀπολλοῦσιν ἵτι, καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκαταδιδόναι. Ἑρμ. τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ, καὶ τῷ Ἡραίσῳ φθονῶ. σὺ δὲ κίμα ὡς ἀπολλοῦ, καὶ καθάριζε, καὶ μέγα

animum ob pulchritudinem elatū atq; superbū prae se ferens, & ego etiā ob habitus dinem corporis & tyrā. Certe ubi cubitū eundē tuerit, soli dormiemus. A. Ego uerō alias quoq; habeo Venerē minus ppitiā ad res amatorias. Quippe etiā quos duos maximē prae ceteros amavi, Daphnē & Hyacinthū, illa quidem aufugit, atq; odit me adeo ut in lignū cōverti maluerit, quā me cōrem habere, hic autē a disco interfectus est, & nūc p illis, coronas habeo. Mer. At ego iam aliquādo Venerem, sed nō oportet gloriari. Apol. Noui, atq; etiā Hermas phroditū istū ex te aiūt perperisse ipsam. Veruntamē illud mihi dic, si nosti, qđo cōmulatur Venus Gratiā, aut cōtra illa Venerēt Mercu. Quoniam, Apollo, illa in Lemno cū ipso cōsuetudinē habet. Venus autē in cōelo, praesertim autē hec cū Marte plerūq; uersatur, atq; illū amat. Quia propter nō ita multum fabricū istū curat. A. Atq; hec putas ipsum Vulcanū scire? Merc. Scit, sed quid agat cū generosum adeo adolefcentē, & praeterea militarem ipsum esse uideat. Quare nisi istū agit, nisi qđ mirat quidē, uincula quz dā excogitasse contra illos sese, ipsq; ipsos cōprehensurū esse, circūdato ueluti retib. quibusdā lecto. Apol. Nescio sanē. optarim uerō ipse ille, qui sic comprehenderetur esse.

μίγα ἐπὶ τῷ πάλῳ φρόνα, καὶ γὰρ ἐπὶ τῇ σύξια καὶ τῇ λήρᾳ. ὅτα ἰπαιλὸν νοιμᾶσθαι δέω, μέντοι καὶ δοῦλος ἐμὸν ἀπο, ἐγὼ δὲ καὶ πάλῳ ἀναφροδίτης ἑμὲ εἰς τὰ ὄρατινὰ. καὶ αὐτοῦ γὰρ, εὐμελίστα ὑποβρυγᾶπῃσα, πλὴν Δάφνῳ καὶ τῷ Υἰακισθῶν, ἣ μὲν ἀποδιδράσκει με, καὶ μίσει, ὥστε ἵλιτο ξύλον γροῖσθαι μάλλον ἢ μοι συνδναί, ὅ δὲ ὑπὸ τοῦ Δίσκου ἀπώλειται. καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκείνων σιφᾶσθαι ἔχω. Ερμ. ἐγὼ δὲ ἤδη ποτὶ πλὴν ἀφροδίτῳ, ἀλλ' οὐ χρεὼν ἔχων. ἀπολ. οἶλα. καὶ τὸν Ερμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λήγεται τιτοκίσθαι. πλὴν ἐκείνῳ μοι εἰπὲ, ἵτι οἶσθαι, πῶς οὐ φηλοτυπᾶ ἡ ἀφροδίτη πλὴν χάριν, ἢ ἡ χάρις τ' αὐτῷ; Ερμ. ὅτι ὡς ἀπολλοῦ ἐκείνη μὲν αὐτῷ ἐν τῇ Λήμῳ σιφᾶσθαι, ἢ δ' ἀφροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως τε, πρὸ τὸν ἄρῳ ἔχει τὰ πολλὰ, ὑπὸ κείνου ὄρα. ὥστε ὀλίγον αὐτῇ τοῦ χαλκίως τούτου μέλα. ἀπώλητον. ταῦτα οἶα τὸν Ἡρατοῦ ἐκδίδου; Ερμ. οἶδ' ἀλλὰ τί αὐτὸν δρᾶσαι δυνάσται, γροῖσθαι ἱερῶν νεβῖας, καὶ στρατιώτῳ αὐτόν; ὥστε πλὴν ἡσυχίας ἔχει. πλὴν ἀπώλειται γι' αἰσμάτινα ἐπιμηχανήσασθαι αὐτοῖς, καὶ συλλήψισθαι, σαγηνώσας ἐπὶ τῇ σὺντι. ἀπολ. οὐκ οἶλα. σύξαιμῳ δ' αὐτῷ πῶς ὁ ξυλληψῆσθαι δέμῃ. C 5

Irridet prolem Latonæ liuida Iuno.

*Edideris tetrum cum tamen ipsa fabrum,
Fabula naturam ostendit Iunonis Acerbæ,
Quæ se supremi iactat ubiq; toro.*

**Iunonis & La-
tonæ.**

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΛΗΤΟΥΣ.

P Vichros enimvero
Latona & liberos
procreasti Iqui. L.A.
Non enim omnes, ô
Iuno, tales parere possumus,
qualis Vulcanus est. I V N.
At hic claudus quidem, uti-
lis certè tamen est artifex
optimus existēs, ac cœlum,
nobis exornauit quoq;. Ve-
nerēq; uxorem duxit, à qua
& studiosè observatur. Cō-
trā autem tuorum! herorū,
altera quidem uirilis ultra
modum, & montiuaga est,
& postremò in Scythiam
quoq; profecta, oēs sciunt,
qualia comedat, hospites
mactando, ac Scythas ipsos
imitando, qui humana car-
ne uescuntur. Apollo autē
simulat quidē omnia scire
fese, & iaculari, & cithara
canere, & medicū esse & u-
ticinari, Erereētis uaticis
uandi tabernis hic in Del-
phis, illic in Claro & Dydi-
mis, decipit consulentes se,
obliqua, & in utranq; pars
tem quæstionis propositæ
inclumantia respōdendo. ne
uidelicet erroris possit dam-
nari, atq; ita ex hoc quæstū
facit,

K Ἀλλὰ μὲν γὰρ ὦ Λητοῖ καὶ
τὰ τέκνα ἱτικὸν τῷ Διὶ
Λ. ὃ πᾶσαι ὦ Ἡρα τοῖς
τὸς τίνας διωάμειθα, εἰς ὅτι ἡ-
φαιστὸς ὄν. Ἡρα. ἀλλ' ὅτι μὲν
ὁ χαλὸς, ὅμως χρήσιμός γε ἐπὶ τι,
χίτης ὡν ἄρειται, καὶ καταπι-
νίσματα ὑμῖν ἢ ἐρανὸν, καὶ τῶν
Ἀφροδίτης ἔγχεαι, καὶ σπυδαῖς ἵστα
πρὸς αὐτῆς. οἱ ἡ σοὶ παῖδες, ὡς
αὐτῶν ἀρρετήν, πέρα τῶ μητρὸς,
καὶ ὅραται, καὶ τὸ λῶταῖον, ἐς τῶν
Σκυθῶν ἀπὸ λήθια, πάντες ἴσα-
σιν οἷα ἰαδῆς ἐξοικονοῦσα, καὶ μ-
μαρμένους Σκύθας αὐτῆς, αὐτῶν
πορεύεσθαι. ὁ δ' ἀπὸ λαῶν προ-
σποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ
τεξέμεν, καὶ καθαρίειν, καὶ ἰα-
τρὸς εἶναι, καὶ μαστοδότην. καὶ κα-
τασπράμει. ὁ δὲ γαστέρα
μαρμάρει, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ'
ἐν Κλάρῳ καὶ Διδύμοις, ἱεραπατά-
τῃς χρημύνει αὐτῶν, λοξὰ καὶ ἰ-
πανφοτερίζοντα πρὸς ἑκάτερον τῶν
ἄρρεσις ἀποπεινέμεν, ὡς αὐ-
κίδων ἄντι τὸ σφάλμα, ὡς πλῆ-
τὰ μ.

facit, & dicescit. Multi em̃
 amentes sunt, seip̃ ipsos ex-
 hibēt pręstigijs deludēdos.
 Verum non ignoratur utiq̃
 a prudentioribus, quod ple-
 raque falsa ac ficta diditet,
 quippe ille ipse uates igno-
 rabat, quod interfectorius
 amasium suū esset disco, neq̃
 que prędixerat ipse sibi,
 quod fugitura ipsum esset
 Daphne, idēq̃ adeo formos-
 sum atq̃ comatō. Quare nō
 uideo, qua causa pulchrior
 res liberos te quā Nioben
 illam procreasse putaris.
 LAT. At uerō liberi hi, hos-
 pitem matritrix ista uides
 licet & mendax uaticina-
 tor ille, scio quo pacto mor-
 deant te, dum conspiciuntur
 inter deos, & maximē quā
 do hæc quidē ob pulchritu-
 dinem laudatur, ille autē ci-
 tharā perfonat in cōuiuio,
 omnibus ipsum admiratio-
 ne prosequētib. IV. Ne-
 queo risum continere Lu-
 son. Illi ne admirantur? Quē
 Marfias, si iuste modō iudi-
 care Musæ uoluissent, exco-
 riasset meritō, ut qui ipse in
 Musica uicerat, nūc autē cir-
 cumuentus miser ille perijt,
 intus sē sanē damnatus. Hæc
 autē formosa tua uirgo, ita
 formosa nimirum est, ut po-
 steaquam animaduertit sese
 conspectū ab Actæone fuis-
 se, uerita ne adolescens ille,
 turpitudinem ipsius enulga-
 garet, immiserit illi canes. Ve interim nō dicam, quod neq̃ pas-
 sionantibus obstruatur, fuisse, si uirgo utique & ipsa

τῷ μὲν ἀπὸ τῶν τοιούτων. πολλοὶ γὰρ
 οἱ ἀνθρώποι, καὶ παρὶ χονδρῶν αὐτῶν
 διαταγοῦσι θύειν. πλὴν ἐὰν ἄνθρω-
 οὗται γὰρ ὑπὸ τῶν συνωπιοτέρων, τὰ
 πολλὰ τῶν πρατύνουσιν. αὐτὸς
 γὰρ ὁ μαύτις ἡγοῖται, ὅτι φυνδύσα
 μὲν τὴν ῥώμην τῷ Διόνῳ. ὁ προῖα
 μαυτύνουσα τὴν, ὡς φυνδύτι αὐτὸς
 ἡ δάφνη, ἢ ταῦτα ἐν τῷ παλῶν ἢ
 κομῶν ἐντα. ὅτι ὁ χερὶ. καὶ ἡ
 τι καλλιτεχνεῖται ἢ Νιόβη ἐν
 Διόνῳ. Λα. ταῦτα μὲν τοὶ τὰ τίμη-
 να ἡ ξυνικτύν, καὶ ὁ ψυδύμασι
 τις, οἶδα, ὅπως λυπῶσι ὁ ῥώμην
 ἐν τοῖς Διόνῳ, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ
 μὲν παύνητι ἐν τῷ κάλλει, ὁ δὲ
 παύνητι ἐν τῷ συμποσίῳ θυμαρῶ-
 μῶν ὑφ' ἀπλῶν. Κρα. ἡ γὰρ
 λαοὶ ὁ Διόνῳ. ἐν τῷ θυμα-
 ρῶν, ὁ ὁ Μαυρύντι. ὁ τὰ Διόνῳ
 αἰμῶσαι Διόνῳ ἡ Διόνῳ, ἀπὸ
 ὅς αὐ, αὐτὸς κρατύνουσι τῷ μοσι-
 κῇ; τῷ δὲ κατασοφίῳ ἡ Διόνῳ
 ἀπὸ λυγρῶν, ἀδύμιαι ἀπὸ ἡ δὲ κα-
 λῶσαι παύνητι ἐν τῷ κάλλει ὅς αὐ.
 ὅς αὐ ἐν τῷ κάλλει ὁ φυνδύσα ὑφ' τῷ
 Λατύνῳ, φυνδύσα μὲν ὁ Διόνῳ
 οἶσα ἡ φυνδύσα τὸ αἶσχος ὁ
 τῷ, ἐκ φυνδύσα ὁ τῷ τὰς κῶσαι.
 ὡς γὰρ λίγαν ἐν τῷ Διόνῳ τὰς τῷ
 ἡμῶν, παύνητι γὰρ καὶ αὐτὴ
 ὅς αὐ.

lorer. LAT. Valde an-
mo elato es luno, eo quod
cum loue cōcumbis, & una
cū eo regnas, & propieret
absq̃ metu cōtumeliōsa es.
Veruntamen uidebo te non
ita multo post rursū las
chrymantem, quando teres
sistā in terram descenderit
ille, in taurum aut cygnū
conuersus.

Apollinis, & Mer- curij.

Quid rides Mer-
curi : M B R.
Quoniam maxi-
me ridicula A-
pollo, uidi APOL, Dic igitur,
ut & ipse auditis illis,
tecū ridere possim. Merc.
Venus cum Marte cōcumbens,
deprehensa est, ac Vul-
canus comprehensos illos
uinculis constrinxit. Apo.
Quomodo? Suauē enī quidē
dam dicere uideris. Merc.
Longo iam tempore, opor-
tet hęc sciens uenatus est
illos, & lecta occultis quis-
busdam uinculis circūdas-
to, abiens ad fornacem opus
faciebat. Post hęc Mars in-
greditur secreto ut quidem
ipse putabat. Videt autem
ipsum ex alto Sol, & rē ad
Vulcanum defert. Vbi igitur
lectum conscendissent,
& in opere essent, & iam
intra reia tenerentur, citē

et moueuntur ipsis quidem

ῥοα, Λη. μέγα ὤ Ηρα φρουδῆς, ἐν
ξυνῇ τῷ Διὶ, καὶ οὐ βασιλεύσει
αὐτῷ, κἢ διὰ τὸ τοῦ βριζῆς ἀδελφῆς.
πάλιν ἀλλ' ἔφημαι σὺ μὴ ὀλί-
γον αὐτῆς θαυμάσῃς, ἐπὶ τῶν σὺ
βασιλευσῶν, ἐς πλὴν γλῶσσά τινι, τὰς
ρῥῶ ὅτι οὐκ ἔστι γυνὴ μὲν.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ

Ερμῆ.

Τὴ γὰρ ἄρα ὦ Ερμῆ; Ερ. ὅτι γι-
λοιότατα ὦ Ἀπολλων ἀ-
δου. ἀπολ. ἐπὶ ὄν, ὡς καὶ
αὐτὸς ἀκρόας ἔχει συγγιγῶν. Ερ.
ὡς ἀφροδίτη ξυνῶσα τῷ Ἀρεϊ, κατὰ
λυπῆς, κἢ ὁ Ηραϊστῶ ἰδὼς αὐ-
τὰς συλλαβῶν. Απο. πῶς; ὅθεν γὰρ
τι ὄν ἂν ἴσῃας. Ερμ. ἐν πολλῷ, εἰς
μα, τὰ ὅτι ἐθέρουσε αὐτὰς
καὶ πρὸς πλὴν συνῶν ἀφαιῶ δις-
μὰ περιῶν, ἐργάζετο ἀπὸ τῶν
ὅτι πλὴν ἡμίσητον. ἔτα ὁ μὲν ἀρῆς ἐ-
σφίχεται ἀφῶν, ὡς ὤτο. καθορῶ
ἢ αὐτὸν ὁ ἥλιος, καὶ λέγει πρὸς
τὸν Ηραϊστῶν, ἐπὶ ἢ ἐπὶ βύσσου τῷ
λέχῃ, κἢ ἐργῶ ἦσαι, κἢ ἔντες ἐ-
γίγινωτο τῷ ἀρκύων, περιπλῖν-
ται μὲν αὐτοῖς τὰ διςμὰ, ἐφίστα-
ται, ἢ αὐτοῖς ὁ Αφαιστῶ, ἰκάνη
μὲν ὄν, καὶ γὰρ ἔτυχε γυνὴ ὄσα,

ὅν

uincula. astat autem Vulcanus.
tum nuda erit) pudore affecta.

non habebat, quo se regeret
 lars uerò, ubi initio fugere
 ntabat, sperabatq; se min-
 ala illa disrupturum esse.
 Interùm posteaquam intel-
 exit, se undiq; captū tene-
 re, neq; e fugere quoquam
 posse, supplicare coepit.
 Ip. Quid igitur, soluit ne
 sol. Vulcanus: ME. Non
 ū, sed conuocatis dijs, spes
 tandū ipsis exhibuit adul-
 terium. Illi aut nudi ambo,
 & colligati mutuo, inclina-
 is deorsum capitibus eru-
 descebant. Atq; adeo spe-
 tandū hoc dulcissimū mi-
 ni uisum est, cū tantum non
 psimum opus exhiberent. Ap-
 pol. At faber ille, an non
 pudore afficit etiā ipse, cū
 spectandā ita exhibet turpi-
 tudinem coniugij. Mercur.
 Per Iouem, quippe qui etiā
 arrideat ipsis astās. Ego ue-
 rò, si opus est uerum dicere,
 inuidebam Marti, nō solum
 quod cū formosissima dea
 adulteriū exercuisset, sed etiā
 am, quod colligatus cū ipsa
 una esset. Apol. Proinde &
 tu ligari hoc pacto sustine-
 res? Merc. Tu uerò non, A-
 pollo? Aspice modò & acce-
 dens, collaudabo enim te, si
 nō eadem ipse quoq; opta-
 bis, ubi uideris.

ἀνέχου, ὅπως ἐγκαλύψατο αἰσιν
 μέγα, ὃ γὰρ οὐκ ἐπὶ τῇ μὲν πρῶτῃ Δια-
 φυγῇ ἵστατο, καὶ ἐπὶ τῇ ῥῆξιν
 τὰ δεικνύει. ἵσταται δὲ συνάει ἐν
 ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν, ἐν-
 τινι. Απο. τί οὖν ἀπέλυσεν αὐτὸς
 ὁ Ἡρακλῆς; Ερμ. ὅτι πᾶσι, ἀλλὰ ξυγ-
 καλίσας τὰς θεάς, ἐπὶ δεικνύται
 τὴν μοιχείαν αὐτοῖς. οἱ δὲ θυμοῖ
 ἀμφότεροι κατὰ νουνοπέτις, ξυ-
 διδιδίμενοι ἐνυθρίῳσι. καὶ τὸ θια-
 μα ἡδιστον ἰμοὶ ἰδοξίμοτον οὐχὶ
 αὐτὸ γινόμενον τὸ ἔργον. Απο. ὃ
 δὲ χαλκῶς ἐκείνους, ἐκ αὐδῶνται
 καὶ αὐτοὺς ἐπὶ δεικνύμενος τὴν
 αἰσχύνῃ τῷ γάμον, Ερμ. καὶ Δία
 ὄσγει καὶ ἐπιγυλᾷ αὐτοῖς ἐφίγνυται.
 ἐγὼ μὲν τοι, εἰ χρὴ ταλαβῆς ἡπῶν
 ἐφείδου τῷ Ἀρσῇ, μὴ μόνον μοιχείν
 σκοτι τὴν καλλίστην θεῖν, ἀλλὰ
 καὶ διδιδίμεν μιν αὐτῷ. Απολ.
 ἐν οὖν καὶ διδιδῶναι αὐτὸν ὑπὲρ
 μιν ἐπὶ τέτα, Ερμ. οὐ δ' οὐκ
 αὐτὸς Ἀπολλων, ἰδὲ μόνον ἐπι-
 δῶν. ἐπαινέσθαι γὰρ σε, ὡς μὴ τὰ
 ὅμ. καὶ καὶ αὐτοὺς ἐν ξῇ ἰδῶν.

Iuno cum Semeles gnatum contemnat Iacchum,

Inuenisse illum noxia quæq; putat.

At pater hunc laudat contrà, sic resq; nocere,

Nil per se ducit, solus abusus obest.

indigna . Si uerò iustibus
 quocumq; & delicijs inter hæc
 indulget, non est, quod in-
 uideas, & maxime si quis
 cogitet, qualis hic sobrius
 futurus erat, quando etiam
 ebrius hæc facit. Iu. Tu mi-
 hi uideris etiam laudare in-
 uentum ipsius, uitem uide-
 ricet, & uinum, & hoc cum
 uideas, qualia inebriati isti
 facitent, titubantes, & ad
 contumeliam prolabantes,
 & in summa, insanientes
 præ uino. Itaque & Icarium
 illū, cui primò donauit pala-
 mitem, ipsi cōpotores pers-
 diderunt cædentes ligonis
 bus. Iup. Nihil hoc dicis.
 Non enim uinum hæc, neque
 ipse Dionysius efficit, sed
 immoderatus potus, & ul-
 tra quàm decet, & satis est,
 repleti mero. Cæterum, si
 quis moderatè bibat, hila-
 rior ille quidem & suauior
 fieri solet. Qualia uerò Icar-
 ius passus est, tale nihil ul-
 li cōpotorum facile fuerit.
 Sed tu adhuc zelotypia as-
 fici uideris, ac Semeles res
 mimisci, Iuno. Siquidem eas
 res Dionysii calumniaris,
 quæ sunt omnium pulcher-
 rime,

πατρος; οὐ γὰρ παλαιὰ καὶ τρυφῇ
 πρόστιον αὐτοῖς, οὐδ' αὖτε φέρονται,
 καὶ μάλιστα ἀλιγίσαι τὸ τις, οἷον
 αὐτὸν νέμων οὐτ' ἢ ἡμῶν, ἵκουσιν ταῦ-
 τα μινύων ποιεῖν. Ἡρα. σὺ μοι
 δοκῶς ἐπαίνεις καὶ τὸ δῶριμα
 αὐτοῦ τὸν ἄμπλον, καὶ τὸν οἶ-
 νον, καὶ ταῦτα ὁρῶν οἷα οἱ μιν
 δύναντο ποιοῦσι σφαλλόμενοι, καὶ
 πρὸς ὑβρίν τριπύμοι, καὶ ὅπως
 μιμνύοντο ὑπὸ τοῦ πίνου. τὴν
 γοῦν ἱκαρίον, ὃ πρῶτον ἴδωναι τὸ
 κλῆμα, οἱ ξυμπέται αὐτοὶ δι-
 φθάραι, παίνοντο ταῖς ἀπὸ
 λαῖς. Ζεύς. ἐδὲν τέτο φέσ. οὐ
 γὰρ οἷον ταῦτα, οὐδ' ὁ Διόνυ-
 σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμπελον καὶ
 οἶνον, καὶ τὸ πῖναι τοῦ καλῶς ἔχον-
 τος ἡμῶν αἰσθάναι τὰ ἀπράτα. ὅς
 δ' αὖ ἡμιτρα πίνει, ἱλαρότερος
 μέν, καὶ ἡδίων γίνεται. ἄν. οἷον
 γὰρ ὁ ἱκαρίος ἐπαίνει, οὐδὲν αὐτὸν
 γάσασαι ἐδύνανται τῶν ξυμπετών.
 ἀλλὰ σὺ ἐπιβλοῦσιν αὐτῶν οἷα καὶ ὁ
 Ἡρα, καὶ Σιμίλῃς μνημονεύει,
 ἵνα διαβάλλῃς τὰ Διονύσιον τὰ
 κάλλιστα.

De puero querit mater, cur Pallada solam,

Non ledat iaculo, castaliumq; chorum.

Aliger excusat factum, commune Mineræ,

Nil est cum lædis, ingeniumq; hebetant.

Veneris

Veneris & Cupidinis.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ
ΕΡΩΤΟΣ.

Quid tandem in cui
fi est, Cupido, ut
cū reliquos Deos
omnibus ador
et expugnatis, Iouē ipsum,
Neptunum, Apollinē, Iuno
nem, me denique matrem, et
una Minerva tēperes, utq;
aduersus hanc, nec illum ha
beat incendiū tua fax, & in
eulis uacua sit pharetra, et
& ipse arcu careas, neq; in
culari noris? CV. Equidem
hanc metuo, mater, est enim
formidabilis iruculentior
aspectu, ac ferocitate qua
dā supra modū uirili: pro in
de si quando tenso arcu pec
tā illam, galeæ cristā qua
tiens, expauescit me, & tre
mendus fio, sicut arma mihi
ē manibus excidunt. VB. Atq;
Mars an non erat hac
formidabilior: & hūc tamē
superatum exarmasti? Cup.
Imo ille cupidē me recipit,
atq; ultro eiā inuitat, uerū
Minerva semper adducis
supercilijs obseruat, quin
aliquando, temere ad illum
aduolui, facē propius ad
mouens, at illa, siquidem ad
me accesseris, inquit, per pe
rentem Iouē, quouis modo
te consecero, aut lancea te
transfigam, aut pedibus ar
reptū in tartara dabo prae
cipiti, aut ipsa te discerpā.
Plurima item id genus com
minabatur, Ad hæc acribus obstruitur oculis, postremo & in pectore

T (λέγουσι ὅτι ἔρωτες, τὸς μὲν
ἄλλους διδὼς καταγνώσκω
ἀπαντας, τὸν Ποσειδάων,
τὸν Ἀπὸλλωνα, τὸν Πάριον, ἐμὴν
τὴν μητέρα, μήποτε δὲ ἀπὸ χυμῶν
ἀλλοιωθεῖς, ὥς ἐπὶ καύσει ἀπυρρῶ
μέλει σὺ ὁ δαίς, κατὰ δὲ οἰστῶν
ὑφαίτηρα, σὺ δὲ ἀποτρῴῃ καὶ
ἀποτρῴῃ. ἔρως, λέει δὲ ἡ
μητέρα αὐτῶν. φοβερὰ γὰρ ἔστι,
καὶ χαλεπὴ, καὶ δαυνὴ ἀν
δρῶν. ἐπὶ τῶν, οὐκ ἔστιν ἀνὰ μί
νον τὸ τέξιν ἐν ἑαυτῶν, ἐπι
σάουσα τὸν λόγον, ἐκπλέττῃ μιν,
καὶ ἐπὶ τὸν γένεσθαι, καὶ ἡ
πορρῶ μιν τὰ τοξόδμηματα ἐν τῶν
χειρῶν. Ἀφρ. Ἀρσεν γὰρ οὐ
φοβερὰ τὸν ἑω, καὶ ἡμῶν ἀφώ
πλισται αὐτὸν, καὶ νειώσκει.
ἔρως, ἀλλ' ἐπὶ αὐτῶν ἐκὼν προσί
ταί μιν, καὶ προσκαλεῖται, ὃ ἄνθρω
ποι δὲ ὑποφθαίνονται, καὶ ποτὶ ἡ
γὰρ μὲν ἄλλοις περὶ πτῶν, πλε
σίον ἔχον τὴν λαμπράδα, ὃ δὲ,
εἰ μοι πρόσθεν φουσι, τὰ τὸν πατῆ
ρα τῶν δρακτῶν διαπείρασκα, ὃ
τεῦ ποδὸς λαβὴ μιν, καὶ ἵς τὸν
τάρταρον ἐμβαλεῖν, ὃ αὐτὴν δι
ασπασαμένη, διαφθερῶ. πολ
λὰ τοιαῦτα ἡπάλλοι. καὶ ἔρως δὲ
ἀνδρῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ θένους ἔχει
faciem

ciem quandē gettat hor-
ndā, niperis capillorū nio
e comatam, hanc nimirum
agnopere formido, terrī-
tē me, fugiet quonies
am aspicio. Ven. Eſto ſanē
lneruam metuis, ut ais,
tphus gettamen Gorgo
a reformidas, idē cū Iouis
plius fulmen nō formida-
eris. Ceterū Muſe quā
b cauſam abs te nō ſerui-
nt, atq; a tuis iaculis tunc
guntum & hēc erillas
uatunt, aut Gorgonas pig-
endū: Cup. Reuerēor eis;
mater: Graues enim ſunt,
& ſemper aliquid curāt, &
antionibus animū inſentū
gerunt, quin ipſe etiā nō tā-
o illis aſſiſto, cāminis ſuas
itate delinitus Ven. Eſto,
hec has adoriris propter ea
quod ſint reuerendæ. Ac
Dianā qua tandē gratia non
uulneraſt: C. Vt breuiter di-
tam, hanc ne deprehendere
quidem uſquam ſum poſis,
quippe perpetuū per mon-
es fugitanē, ad hęc alteri-
is cuiuſquā ſui cupidinis il-
a teneur cupidine. Ve. Cui
us ō gnate! C. Venatu cer-
uorū & hinnulorum, quos
nſectatur ut capiat, ac iacu-
o figat. Ac proſum tota res
huiuſmodi ſtudio teneſ,
ametiſſi ſanē eiut qui nimi-
ū arcu ualeſt & ipſe, ſerui-
mihus. Ven. Teneo gnate,
um ſepenumero fugita
uulneraſti:

πρίσσωπὸν τι φοβερὸν, ἰχίδαυε
κατάκοιμον, ἐπὶ βίῳ μάλιστα δι-
δια. μορμαλύνεται γάρ με. καὶ
φύγειται ἰδὼν αὐτὴν. Αφρο.
ἀλλὰ τίς μὴν ἀβλήων διδιδασ-
κός φῆς, καὶ τίς Γοργόνα, καὶ ταῦ-
τα, μὴ φοβηθεὶς τὸν λυραυτὸν τοῦ
Διός, αἰδῶ μοῦσα, διὰ τί σοι
ἄτρωτοι, καὶ ἰξυβιλήων ἄσιρ; ὃ
ἤκωνται λίφοντες πιστεύουσι, καὶ
Γοργόνας προβαίνουσιν; Ερμ.
αἰδέομαι αὐτὰς ὡς μητέρ. σιμεναί
γὰρ αἱ, καὶ αἰεὶ τι φροντίζουσι,
καὶ πρὸς ἑαλὼν ἔχουσι. καὶ ἰγὼ
παρίσταμαι πολλάνικε αὐτὰς, λη-
λούμην ὑπὸ τοῦ μίλου. Α-
φροδ. ἴα καὶ ταῦτα, ἵτι σιμεναί
τίς δὲ Ἀρτιμιν τίνε Ἰνικα εὖ
τιμώσκει; Ερμ. τὸ μὲν ἔλεον,
εὐδὲ καὶ λαβὰρ αἰ τίνε οἶόν τι,
φύγευσαν ἀπὸ διὰ τῶν ἑσθῶν, ἄ-
τα καὶ ἰδίῳ τινα ἰξυτα ἦδεν ἰ-
ρᾶ. Αφροδ. τίς ὧς τίς; Ερμ.
δύβας καὶ ἰλάφον καὶ τε-
βρῶν, αἰρᾶν τι διώκυσσα, καὶ λα-
τατοξύνειν, καὶ ὅλως πρὸς τῇ
ποιούτῃ ὄσῃ. ἰπὼ τὸν γιγνῶσκον
αὐτῆς, καὶ τοὶ τιξέτω καὶ
αὐτὸν ὄντα, καὶ ἰκαβίλου. Αφρο.
οἴλα ὧς τίς, πολλὰ ἰκάνον ἰ-
τίξουσας.

Matris Acidalia iuuenis deceptus amorē,
 Non curat reliquas cæcus habere deas.
 Pallade quid melius Iunone potentius ipsa:
 Præferimus Cypridos munera praua tamen:

Deorū iudiciū.

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

ΖΩΣ.

Mercuri, accepto
 hoc pomo, abi in
 Phrygiā, ad Priā-
 mi filiū, pastore
 armēti, pascit autē in Ida mō-
 tē, qua parte Gargarum vo-
 cant: Ac dic illi, Iupiter, in-
 quiēs, ō Paris iubet te postea
 quam & ipse formosus es,
 & rerum amatoriarum doc-
 ctus. sententiam ferre inter
 deas, quæ nam illarū omniū
 formosissima sit. Certamis
 nis autem præmium, ea quæ
 uicerit, pomū accipiat. Nos-
 tra uerō iam, ut & ipsæ uos
 abeatīs ad iudicem. Ego ue-
 rō ablego à me arbitrium,
 ut qui ex æquo omnes uos
 amem, ac si modò possibile
 foret, libenter omnes uos
 uictrices uidere uellē, præ-
 fertim quando & necesse
 est, qui unī pulchritudinis
 summam adiudicabit, tum
 omnino in odium cæterarū
 plurium incurrere. Quare
 equidem ipse uobis idone-
 us iudex nō sum, adolescēs
 autem ille Phrygius ad quē
 hinc abitis, regio quidē ge-
 nere prognatus est, & Ga-
 nymedis hui⁹ cognatus. Cæ-
 terum simplex & montas
 nus, neq̃

ΕΡμῆ λαβὼν τοῦτ' τὸ μῆ-
 λον, ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν φρυγίαν
 παρὰ τὸν Πριάμην πάσ-
 δα, τὸν βουκόλον. νίμει δὲ πρὸς
 Ἰδῆν ἐν τῷ Γαργάρῳ, καὶ λέγει
 πρὸς αὐτόν, ὅτι σὺ ὦ Πάρι, ἡγε-
 λῶναι ὁ Ζῶς, ἐπιστάτης καλῆς τε αὐ-
 τῶς αἰ, καὶ σοφοῦς τὰ ἔρωτικά, δι-
 κάσαι ταῦς διαίε, ὅς τις αὐτῶν ὁ
 καλλίστε ἔσθι. τοῦ δὲ ἀγῶντος τὸ
 ἄλλου ὁ νικῶσα λαβίτω τὸ μῆ-
 λον. ὧρ' αὖ δὲ ἔσθι καὶ ὑμῖν αὐ-
 τῶς ἀπέναι πρὸς τὸν δικάστην.
 ἐγὼ δὲ ἀπεθῆναι τὴν δίκασαν,
 ἐπίσης τι ὑμᾶς ἀγχαῖον. καὶ λέγει
 οἷός τε ἐγὼ, ὅς τις αὐτῶν νικῶ-
 ντας εἶδον. ἄλλως τε καὶ ἀνά-
 γκα μὲν τὸ καλλιστῶν ἀποδόν-
 τα, πάντως ἀπὸ χθονὸς αὐτῶν
 πλάσσει. διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς
 οὐκ ἐπιτάσσει ὑμῖν δικάστης, ὁ
 δὲ νικῶν αὐτὸς ὁ φρυξ, ἐφ' ἧν
 ἔπιτι βασιλικὸς μὲν ἔσθι, καὶ Γα-
 νυμήδους τούτου θυγατρὸς.
 τὰλλα δὲ ἀφίλως καὶ ὕμνῳ,
 ἡ δ' αὖ

neq; quicq; illis cognoscere hac indignum merito trauerit. V. Ego uero Iuliter, etiam si Momus ipsum restituas nobis iudicem, cōsentianimo iurā sum ad documentum mei prābens. Quid enim adeo repperit ille in me? Sed oportet etiam hisce placere hominem. IVP. Necp nos, Venus timemus quicquam etiam. Magis iste tuus electus sit arbitri, sed recipimus & nunc Parin, quisquis etiam meritis. Iup. Num igitur & tibi eadem hæc, filia, placent? Quid respondes, auertis te, & erubescis. Est quidē peculiare hoc uirginibus uos, is, uerecundia affici erga filia, sed tamē annuis, Abite quid. Ac uidete, ne infestiores statis iudici, quæcunq; iustitæ fueritis, ne uel malum aliquod inferatis ipsi adoscescentulo. Necp enim fieri potest, ut æqualiter omnes formosæ sitis. Mercurius. Procedamus ergo recta uersus Phrygiam. Ac ego quidem præibo, uos autem non lentè sequimini me, & bono animo este. Noui ego Paridē hūc, adolescēs est formosus, & quod ad cætera attinet, amorī deditus, & ad alia disceptanda maximè idoneus, neq; ille facile iudicauerit malè. Ven. Hoc quidem totum bene, adeo quæ pro me narras, in te uidelicet nobis iudicē.

Vtrum

κ' ἐν αὐτῇ τῇ αὐτὴν ἀπαξιώσῃ
τοιούτης δίας. ἀφροδ. ἰγὼ μὲν
ὦ ἴδῃ, ἀλλὰ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπι-
στήσεις ἡμῖν δικάσῃ, δαρῖν.
Θα βαδισύμεαι πρὸς τὴν ἐπίδα-
ξιν. τί γὰρ αὐτῇ μωμήσῃ αὐτόμῃ;
χρὲν δὲ καὶ πάντας ἀρίστους τὸν
αὐθροπὸν. Ηρα. οὐδ' ἔγωγε
ὦ ἀφροδίτη διδίαμην, οὐδ' αὖ
ὁ ἄρτις ὁ σὸς ὑπὸ τῇ τῶν δίκ-
ταιν, ἀλλὰ διχόμεθα καὶ τοῦ-
τιν, ὅς τις αὖ ἢ, τὸν παρίν.
Ζεύς. ὦ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ δύγα-
τιροῦσιν ἀνδρά; τί φῶς; ἀπιστήης,
καὶ ἰνυθίαι; ἴσθι μὲν ἰδίῳ τὸ
αἰδῶσθαι γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑμῶν τῷ
παρῖν, ὑποσέας δὲ ἔμους. ἄ-
πιτι οὖν. καὶ ἴσθι μὲν χαλιπύου
τι τῷ δικάσῃ αἰ νυθίαι, μὴ δὲ
καλὸν ἐν τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
τίσῃ. οὐ γὰρ οἶόν τι ἰπίσῃς ἀν-
δράς πάσας. Ερμ. πρὸς ἡ-
μῶν δὲ φρυγίας, ἰγὼ μὲν ὦ-
γούμην, ὑμῶν δὲ μὴ βρα-
δίως ἀπολυνθῆτε μοι, καὶ δαρ-
ῖν, εἶδῃ ἰγὼ τὸν παρίν,
νικίας δὲ καλὸς, καὶ τὰλλα
ἰρωτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρι-
τεῖν ἰκανώτατ', οὐκ αὖ ἐ-
κὼν δικάσει κακῶς.
Αφροδ. τοῦτο μὲν ἀπὸ ἀγα-
θῶν, καὶ πρὸς ἐμὲ λίγας, τὸ δὲ
κακὸν ἡμῖν ἀπὸ τὸν δικάσῃ;
πότετις

Vtrum autē & uxore adhuc
carebit, an mulier quapī
ipī cohabitavit. M. Nō omni
no abīp uxore est Venus.
V. Quomodo hoc dicis? M.
Videt quēdā cū eo habitas
re mulier Idæa, sic satis for
mosa, ceterum rustica, atq
inter montes malē cōsue
ta. Sed non admodum adhibes
re animā ipī videtur. Cu
ius igitur grana hæc interro
gas? V. Nūthū sanē rei, sed
ita temere in mentem uenit.
Min. Malē legationem no
bis, heus tu, qui priuatim cū
hæc consilia confers. Mer.
Nihil mali. Minerua hoc,
neq; etiā cōtra uos. Sed in
terrogabat me, an sine uxore
re Paris esset. M. Quamof
mō igitur hoc superstitiosē
adeo illa curas? Mer. Ne
scio, atebat igitur, quod te
mere ita in mentem uenisset
hoc, neq; ex compolito in
terrogasset me. Mi. Quid er
go, caret ne uxore adhuc?
Mer. Non uidetur. Min.
Quid autē, bellicæ ne rei stu
dio aliquo tenetur, atq; as
mans gloriæ est, an nihil ali
ud quā bubulcus est? Mer
cu. Verū quidē non possum
dicere. Coniecturā autē face
re licet, iuuenis cū sit, etiam
has res consequi illū cupe
re, ac uelle præcipuū in bel
lis esse se. V. Vides: nihil, e
go nunc conqueror, neque
crimine uento tibi, quod cū
hæc fecisti nunc loqueris,
q̄perulorum enim hoc, non

πότερα δὲ, ἀγαμέδοντος οὗτος
ὁ καὶ γνώτις αὐτῷ σιώντι;
Ερμ. οὐ παντὶ λῶς ἀγαμέδοντος
ὡς ἀφροδίτη. Αφροδ. πῶς λίγας;
Ερμ. Δοκᾷτε αὐτῷ σαρκικῶς
ἰδαιά γυνή, καὶ μὲν, ἀγροικῶς
δὲ, καὶ δεινῶς ἔρως, ἀλλ' οὐ
σφίδρα πρὸς ἑαυτὴν αὐτῇ ἵκει, τί
ν' αὖ οὐδ' ἵνα ταῦτα ἰρωτᾷ;
Αφροδίτη, ἀλλὰς ὑρόμην. Ἀπ.
παρὰ πρὸς βούας ὡς οὗτος ἰδὲ
ταύτην ἰκονοκλαγούμενη;
Ερμ. οὐδὲν ὡς ἀβύσσος δεινόν, οὐδὲ
καθ' ὑμῶν. ἀλλ' ἱερτόμι, εἰ ἀγ
μὲν ἰ Παρίς ὄσιν; Ἀπ. ὡς δὲ
τι τοῦτο πρὸς πρᾶγμα τοῦτο; Ερ
μῆς. οὐκ οἶδα. φησὶ δ' οὐδ' ὅτι
ἀλλως ἱκλῆτον, οὐκ ἐξ ἐπίτηδ
ἱερτόμι. Ἀπ. τί οὐκ ἀγαμέδ
οντος; Ερμ. οὐκ ἀπὸ, Ἀπ. τί δὲ
τῶν πολέμικων ὄσιν αὐτῷ ἐπι
θυμία, ἢ φιλοδόξος τις, ἢ τὸ πα
βουκόλ;
Ερμ. τὸ μὲν ἀπὸ
δὲ οὐκ ἔχω λίγας. εἰκάσμεν δὲ
χρῆ, εἰσπέντα, καὶ τοῦτων ὀργῆ
δαίτυχον, καὶ βλάβαν αὐτῷ
τὸν πρῶτον εἶναι κατὰ τὰς μά
χας. Αφροδ. ὄρας οὐδὲν ἰγὺ μὲν
φομαί, οὐδὲ πρὸς σιγκαλῶ σοι τ
πρὸς ταύτῃ ἰδίᾳ λαλῶν. μεμ
ψιμίρην γὰρ, καὶ οὐκ ἀφροδίτη
τὰ τριῶντα. Ερμ. καὶ αὐτὴ σχε
δὲ

Veneris. Mercu. Etiam hæc fer
me ca.

Eae eadem interrogauit me,
 quamobrem grauius ne fe-
 ras, neue putes eo minus con-
 secuturam esse te, quod huic
 quoq; simpliciter & absque
 dolo respondi. Verum inter
 rea dum sermones cedimus,
 iam multum progressi, reli-
 quimus post nos stellas, &
 propemodum Phrygiam con-
 tingimus. Ego uero etiā Idā
 uideo, adeoq; totum Garga-
 rum exacte, & si non fallor,
 ipsum quoq; iudicem uestrū
 Paridem. Iun. Vbi autem is
 est, necq; enan ipsa etiam ui-
 deo illum. Mer. hac uersum,
 Iuno ad sinistram respice, nō
 ad summum montem, sed sec-
 undum latus ubi antrum il-
 luc, & armentum uides. Iun.
 At non uideo armentū. Mer.
 Quid ais: an non uides bucu-
 las secundum meum hunc di-
 gitum, ex medijs rupibus pro-
 gredientes, et quendam a sco-
 pulo deorsum currentem, pe-
 dum manu tenentem, & pro-
 hibentem, ne longius disper-
 gatur armentum. Iun. Video
 nunc tandem, si modò ille est.
 Mercur. Ille uero. Sed quia
 propè iam sumus, in terram,
 si uidetur, demissi, pedibus
 faciamus iter, ne conturbe-
 mus illum, superne ex impro-
 uiso deuolando. Iu. Rectè di-
 cis, atq; ita faciamus. Ceterū
 posteaquam descendis-
 mus, iuum iam est Venus, ut
 praecias, ac uiam nobis ducen-
 do commonstres. Tu enim, ut
 consueuerunt est, loco

tuum

Δὴν τὰ αὐτά με ἔρξω. Διὸ μὴ χά-
 λιπῶς ἔχει, μὴ δ' οἶον μαινοικτῆρ,
 ἔστι καὶ ταύτῃ κατὰ τὸ ἀπλοῦν
 ἀπικρατέω. ἀλλὰ μεταξὺ λό-
 γων ἦδη πολὺν προέειπες, ἀπὸ
 σπάσασθαι τῶν ἀγρίων, καὶ σχι-
 δέμεν κατὰ πλὴν φρυγίαν ἰσ-
 μὴν, ἐγὼ δ' καὶ πλὴν ἰδὼν ὄρω,
 καὶ τὸ γάρ γαρον ἰδὼν ἀκρεβῶς.
 εἰ δ' μὴ θάπταμαι, καὶ αὐτὸν
 ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάριον.
 Ἡρα. Ἰπὸς δὲ ὄσιν; οὐ γὰρ ἡμῶι
 φαίνεται. Εἰμ. ταύτῃ δ' Ἡρα;
 πρὸς τὰ λαῖα σκοπῇ, μὴ πρὸς ἄ-
 κρω τῷ ὄρει. παρὰ δ' πλὴν πλά-
 γαν, οὗ τὸ αὐτόρον, καὶ πλὴν ἀγί-
 λω ὄρει; Ἡρα, ἀλλ' ἔχ' ὄρω πλὴν
 ἀγίλῳ. Εἰμ. Τί φῶς, ἐχ' ὄρει
 βήδισα κατὰ τὸν ἵμερ σὺ τῷ
 δάκτυλῳ. ἐκ μίσου τῶν πε-
 τρῶν προερχόμενα, καὶ τίνα ἐπὶ
 τῷ σκοπέῳ καταβιόντα, καλὰ
 ποταῖα ἔχοντα, καὶ αὐεργεῖα μὴ
 πρόσω διασκοιδοῦναι πλὴν ἀγί-
 λῳ; Ἡρα. ὄρω νῦν, ἐγὼ ἐκείνους
 ὄσιν. Εἰμ. ἀλλ' ἐκείνους ἐκείνους
 δ' πλεονίστον ἰσμὴν ἐπὶ ὅλῳ, εἰ
 δοκῶ. κατὰ ταύτῃ βήδισα μὴ,
 ἵνα μὴ διαταράξῃ καὶ αὐτὸν ἄ-
 νωθεν δ' ἀφανὲς καθιπτάμενοι.
 Ἡρα. ἔλγεις, καὶ εἴτι ποιεῖς μὴ
 ἐπὶ δ' κατιβιβήκαμεν, ὅρα σοὶ
 ἀφροδίτη προΐναι, καὶ ἡγάδα
 ἡμῖν ὅλ' ὅλ' οὐ γὰρ, ὡς τὸ εἶπες;

D

ἐμπόρῳ

rum penita es, quippe quæ
 sæpius, ut fertur fuma, huc ad
 Anchisem descenderis. Ven.
 Non admodum Iuno, me tua
 ista mouet dicacitas. Mer.
 Atque igitur ego uos ducam.
 nam & ipse frequenter in Ida
 uersatus sum, quando Iupiter
 amabat adulescentulum istum
 Priuxem, ac sæpius huc uer-
 ni, ab illo missus, ut quid age-
 ret puer, obseruarem, & cum
 iam in aquilam conuersus es-
 set, una quoque cum ipso adeo-
 ram, & una formosum illum
 subleuabam. Etsi modo satis
 memini, ab hac ipsa rupe illū
 in sublime abripuit. Nam
 hic quidem fortè tum fistula
 canebat ad ousle, Iupiter au-
 tem à tergo ipsi deuolans, les-
 niter admodum unguibus cir-
 cumiectis, & ore in tiamam,
 quam super caput habebat,
 impresso, in altū sustulit pue-
 rum, perturbatum, & ceruice
 reflexa in ipsum intuentem.
 Tum igitur ego fistulam sus-
 tulī, abiecerat enim illū præ
 timore. At enim arbiter hic
 prope est, quare compelles-
 mus ipsum. Salue hubulce
 Paris. Et tu certè adulescēs.
 Quis autem ipse es, qui huc
 ad nos adueneris, aut quas
 nam has adducis mulieres?
 Non enim eiusmodi apparēt,
 quæ in montib. uersari com-
 modè queant, formosæ adeo
 cum sint. Mercur. At non mu-
 lieres sunt. Iunonem uero ò
 Pari, & Mineruam & Vene-
 rem uides, & me Mercuriū

ἦσαν ὃ ὦ Πάρι, καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Ἀφροδίτην ὁρᾷς, καὶ μὴ τὴν Ἐρμῆν
 ἀπίσταλθαι

ἰαπαί. ὃ ἂν τὴν χάριν, πολλὰ κίς.
 ὡς λέγῃ. ὡς κατιλθεῖσα πρὸς ἀγχι-
 σίω, Ἀφροδίτη. ὃ σφέδρα, ὡς ἦρα,
 τὰ τοῖς ἔχθροισι τοῖς σπώμασιν.
 Ἐρμ. ἀλλ' ἐγὼ ὑμῖν ὑγῆσομαι, καὶ
 γὰρ αὐτὸς ἐν Διὶ τρυφᾷ τῇ ἰδῇ, ἐπὶ
 τοῖς ἰσοῦς ἦρα τῶν μερῶν τῶν φρον-
 γῶν. καὶ πολλὰ κίς Διὶ ὡς ἔλθον.
 ὑπ' ἐκείνης καὶ χαριμύχνης εἰς ὅπως
 σκεπτοῦ τῶν παιδῶν. καὶ ἐπὶ τοῖς
 ἔλθον ἐν τῇ αὐτῇ ἰδίᾳ, συμπαιγνίσ-
 μῳ αὐτῶν, καὶ σιωπῆς φροντίζον τὸν
 καλὸν. καὶ ἐγὼ μέμνημαι, ἀπὸ
 ταυτοῖς ὅτι πῶς αὐτὸν αὐτῶν
 παύσῃ. ὃ μὲν γὰρ τότε ἰσχυρὴ σφί-
 ζον πρὸς τὸ ποιεῖν. καὶ ταπεινῶ-
 μεν. ὃ ὅπως αὐτῶν ὁ ἰσοῦς, καὶ
 φωνὴ μάλα τοῖς ἔνθεσι πῶς ἔλθον.
 καὶ τῶν σφόνδρα τῶν ἐπὶ τῇ
 μετὰ τὴν τρυφᾶν Διὶ, αὐτῶν
 τὸν παῖδα τιταραγμένον, καὶ
 τῶν τραχέων ἀπισταρμένον ἐν
 αὐτῶν ἀποβλήσονται. τότε ἔρ-
 γῳ τῶν σύγγα ἰλαβον, ἀποβι-
 βλήκας γὰρ αὐτῶν ὑπὸ τῇ Διὶ.
 ἀλλὰ γὰρ ὁ Διὶ τῶν ἰσοῦς πῶς
 σίον, ὡς πρὸς ἰσχυρὴν αὐτὸν.
 καὶ ὡς βυθόλι. Πάρι. καὶ οὐ-
 γὲν ὡς νανίσκας. τίς ὃν Διὶ ὡς ἄ-
 φροντίζας πρὸς ἡμᾶς; ὃ τίνας ταύτας
 ἄγας τὰς γυναῖκας; ὃ γὰρ ἐπὶ τῇ
 Διὶ ὡς ἰσοῦς, ὡς γὰρ ὡς ἰσοῦς
 καί. Ἐρμ. ἀλλ' ὃ γυναῖκας ὡς ἰσοῦς.

videlicet, Iupiter ad te misit. Sed quid tremis, & expallescis: ne metuas, nihil enim periculi hic. Iubet autem te iudicē esse pulchritudinis ipsarum. Quandoquidem enim, inquit, & formosus ipse es, & doctus rerum amatoriarum, cognitionem hanc tibi commēdo, certaminis autem præmium scies, lecto hoc poemō. Par. Cedo, ut videam quid sibi etiam velit, Pulchra, inquit, caput. Quo pacto igitur, ô herē Mercuri, poterō ego, mortalis cum sim ipse ac rusticus, iudex esse tā inopinati spectaculi, & maioris adeo, quā pro bubulci caput. Nam huiusmodi causas disceptare, delicatorum atque urbanorum magis est. Quod autem ad me attinet, ultra capella formosior altera sit, & iuvenca non alia assiam superet, fortassis ex arte dijudicare possim. Hæc verò & formosæ pariter omnes sunt, & non video, quo pacto aliquis ab una ad aliā transiret, aspectū auellere queat. Non etiam faciliē abstinere vult, sed cuiusque se primò applicat, ei inhaeret, & quod præsens est laudant. Inde si ad aliud transierit, etiam illud formosum videt, & immoratur, & semper ab ijs, quæ propiora sunt, cent per successionem excipitur. Et in summa, circumfusa mihi est pulchritudo ipsarū, et totū me cōplexa tenet. Ac doleo, quod

ἀπίστατος ὁ Ζεύς. ἀλλὰ τί τρέμεις, καὶ ὠχρίᾳς; καὶ μὴ λιδιδῇ. χαλιπὸν γὰρ ἐδίδου. βουλόμενος δὲ σὶ δὲ καὶ τὴν γὰρ εἶδαι τὴν κάλλους αὐτῶν. ἰπιδου γὰρ φησὶ βουλόμενος αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ, σοὶ πῶν γυνῶσι ἐπιτρέπω. τὴν δ' ἀγῶν. ὅτ' ἀδελφὸν ἴσκη, αὐαγνὸς τὸ μῆλον. Παρ. φήρ' ἴδω τί καὶ βούληται. ὡς καλὴ, φησὶ, λαβέτω. πῶς. αὐτὸν ὡς λίσποτα Ερμῆς δυνάστην. ἢ γὰρ δυνάστης αὐτὸς καὶ ἀγροικὸν ὦν, δινάστης γὰρ εἶδαι παρὰ δόξαν δίκας, καὶ μάλιστα. ὅτ' κατὰ βούλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα ἱρὶναι. ὅτ' ἀβρῶν μάλλον, καὶ ἀστυκῶν. τὸ δ' ἰμὸν, αἶγα μὲν αἰγὸς ἰπιδίρα. ὡς καλλίων, καὶ δάμαλις ἄλλης δαμάλιος, τάχ' αὖν λινάσονται κατὰ πῶν τεχνίω. αὐτὴ δὲ πᾶσαι. τι ὁμοίως καλαὶ καὶ ἐν δὲ ἴδ' ὅπως αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἰπιδίρας μεταγὰ. γαι πῶν ἰψὺν ἀπὸ σπένδα. ὅτ' γὰρ ἰθὺς ἀφίσταται ῥαδίως, ἀλλ' ἰνθα αὖν ἀπιδίση τὸ πρῶτον, τότε ἰρχεται, καὶ τὸ παρὸν ἰπιδί. ὡς ἰπὶ ἄλλω μεταβῇ, καὶ ἰνθα καλὸν ὅτ' εἶ, καὶ παρὰ τοῦ εἶ. καὶ ὑπὸ τῶν πλυσίων τοκαλαμβάνεται, καὶ ὅπως περιέχεται καὶ τὸ καλλὸν αὐτὸν, καὶ ἰνθα πᾶσι εἰσέλκρημι. καὶ ἄχθωμαι, ὅτ' ἰνθα αὐτὸς ὡς πῶν ὁ Ἀργὸς ἰνθα βί. αὐτὸς ὡς πῶν ὁ Ἀργὸς ἰνθα βί.

toto corpore videre possum.
 Videor autem mihi, bene tū
 iudicasse, si omnibus pomū
 hoc reddidere. Nam & rur-
 sum illud quoq; accedit, qđ
 hæc quidem Iouis soror &
 coniunx est, illæ uerò filia.
 Quomodo igitur non pericu-
 losum etiam hoc pacto iudi-
 ciū hoc fuerit? Mer. Nescio,
 nisi quod non licet detrecta-
 re Iouis imperium. Pa. Vñ
 igitur hoc, Mercuri, persuade
 ipsis, ne succēseant mihi duæ
 illæ reliquæ, quæcunq; uide-
 fuerint, sed quicquid peccas-
 sum uidebitur, id solis oculis
 imputent. Mer. Ita facturas
 se aiunt, tempus autem iam ti-
 bi est, ut peragas iudicium.
 Pa. Faciemus periculū, quid
 enim agat quispiā? Cæterū
 illud primum scire uolo, utrū
 satis erit spectare ipsas, ut
 nunc sunt uestitas, an uerò e-
 tiā exuere sese necesse erit,
 ut diligentius examinari eo
 possint. Merc. Hoc tuum of-
 ficiū erit uidere utpote iu-
 dicis. Ac imperes ipsis licet
 quomodocunq; etiam uoles.
 Pat. Quomodocunq; etiam
 nolo: Nudas igitur uidere uo-
 lo. Merc. Exuite, heus, uos
 Tu uerò inspice eas. Ego in-
 terim auertam me. Iun. Rectē
 δ Paris. Atque prima certē
 exuam me, ut noris, quod nū
 solum lacertos habeam can-
 didos, neq; etiam magnos &
 angustos oculos præ me fe-
 rendo, superbiam. Aequalis
 ter uerò sum tota, & unifor-
 miter pulchra. Pa. Exue et te

○ V e

παρ Λυώμαι τῷ σώματι. Δου-
 λῶ δ' αὖ μοι καλῶς δικάσαι, πά-
 σαις ἀποδὲς τὸ μῆμον. καὶ γὰρ αὖ
 καὶ τόδε, ταύτῳ μὴ εἶναι συμ-
 βίβηαι τῷ Διὶ ἀδελφῷ καὶ θυ-
 γατρῇ, ταύτας δὲ θυγατέρας.
 πῶς ἔν' ἐχάλεπαι καὶ ὅτις ἐπεί
 σοι; Ερμ. ἐκ οἴδα, πλὴν ὅχ οἶρ
 τι ἀναδύωμαι πρὸς τῷ Διὶ ἐκ
 πολλοῦ σμύρον. Αἰεὶ ἐν τῷτο ὃ Ερ-
 μῆ πᾶσαι αὐτὰς, μὴ χαλεπὰς
 ἔχαι μοιτὰς δύστας νιπαιμῶ-
 ναι, ἀλλὰ μέντοι τ' ἰσθαιμῶν ὅ
 γὰρ οὐκ οὐκ διαμαρτίαν. Ερμ.
 ὅτι φασὶ ποιεῖσιν. ὦρα δὲ σοι
 ἔδωκεν πειράσασθαι μὴ ἐρίσιν. Αἰε.
 παρασέμνω. τί γὰρ αὖ καὶ πάθῃ
 τις; ἰκάνῃ ὃ πρῶτον ἀδύναται βέ-
 λωμαι, πότερ' αὖ θάρσυναι σκο-
 πῶν αὐτὰς, ὥς ἔχουσιν, καὶ ἀπο-
 δύσαι διέσαι πρὸς τὸ ἀκριβὲς
 εἰ δὲ τῶντος. Ερμ. τῷτο μὴ σὺν
 αὐτῇ τῷ Δικαστῇ, καὶ πρὸς αὐ-
 τὴν ἰπὲρ καὶ δίκαια. Πα. ὅπως καὶ δι-
 κῶ; γυναικὶς ἰδὼν βέλωμαι. Ερμ.
 ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτῶν, οὐ δ' ἐπιση-
 πα. ἰγὼ δ' ἀποστραφείλω. Ηρα.
 καλῶς ὃ Παρί. καὶ πρῶτον
 γὰρ ἀπὸ δύσομαι, ἰκάνω, μάθης,
 ὅτι μὴ μέγας ἔχω τὰς ὠλένας
 λούνας, μηδὲ τῷ βούπαι αὐ-
 τὰς μέγα φρονῶ. ἰπίσους δὲ εἰ-
 μι πᾶσαι, καὶ ὁμοίως καλῶ.
 Γαρ. ἀπὸ δὲ τοῦ καὶ σὺ ὃ Ἀφρο-
 διτη

Venus. MIN. Ne prius
 ipsam exueris, ó Paris, quam
 cestum à se deposuerit. Incan-
 satrix enim est, ne te præsti-
 gijs circumueniat per illum.
 Es certè quidem oportebat,
 neq; etiam studiosè ita exor-
 natam hic adesse, neq; tot co-
 loribus fucatam esse, perinde
 ac uerè meretricem aliquam,
 sed ipsam formam nudā exhi-
 bere spectandam. **Par.** Rectè
 sanè admonent illud de ces-
 sto, atq; etiam depone illum.
Ven. Cur non igitur & tu
 Mineruæ galea deposita, nus-
 dum caput spectandum exhi-
 bes, sed concutis conum, &
 perterres iudicem. An me-
 tuisti, ne tibi obijciat & re-
 prehendam cæruleum istud
 oculorum, si dempto terribis
 li isto aspiciatur? **Min.** Ecce
 tibi galea hæc ablata. **Ven.**
 Ecce tibi & cestus hic. **Iu.**
 Sed exuamur tandem. **Par.**
 ó Iupiter monstrificè, quod
 spectaculum? quæ pulchritu-
 do? quæ voluptas? qualis uir-
 go hæc? ut uerò regalis illa &
 uenerabilis effulget, adeoq;
 uere digna Ioue. Tuetur au-
 tem suæ quiddam & iu-
 cundum, ac blandum & ille-
 cebrosum etiam attrist. Sed
 iam satis habeo felicitatis hu-
 ius. Si uidetur autem, etiam
 seorsim unamquamq; inspi-
 cere uolo, quoniam nūc cer-
 tē ambiguus sum neq; satis
 scio, ad quid etiam me refe-
 ram, uisu in omnes partes
 distracto. **VENVS.**

τα

Δίτη. Αθ. μὴ πρῶτον αὐτίκω
 ἀποδύσης ὦ Πάρι, πρὶν αὖθις
 τὸν λίσσον ἀπόβηται, φαρμακίᾳ
 γὰρ ἔστι, μὴ σε καταγεντῆναι δι'
 αὐτῆς. καὶ τοιγὰρ ἰχρὺν μὴ δ' ἔτω
 λιπαρὰ ληλασιμῶν παρῶναι, μὴ
 δὲ τοσαῦτα ἰσχυρὸν μῖνον χρῆ-
 ματα, κατὰ πόρῳ ὡς ἀληθῶς ἰταῦ-
 ραῦτινα, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ ἡλ-
 λῳ ἐπιδακνύει. **Παρ.** εὐ λίσ-
 σι τὸ πρὶ τῆς λίσσης, καὶ ἀπόβου.
Αφροδ. τί ἔνδ' ἔχῃ καὶ οὐδ' Ἀθῶν
 τῶν ἡρώων ἀφελῶς, φιλῶν τῶν
 λιπαρῶν ἐπιδεκνύεις, ἀλλ' ἔστω
 σῆς τὸ λίσσον, καὶ τὸν λίσ-
 σιν φοβῶ; ὃ δὲ δίδας. μὴ σπῆλιν
 χυται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων
 αὐτοῦ τῆς φοβῆς βλεπόμενον;
Αθ. ἰδὲ σοὶ ἡ λίσση αὐτὴ κέρ-
 ρεται. **Αφροδ.** ἰδὲ σοὶ καὶ ὁ λίσ-
 σος. **Ηρα.** ἀλλ' ἀποδυσώμεθα.
Παρ. ὦ Ζεὺς τὸρά γε τι δίδας, τῆ
 ἡλῶν, καὶ ἡλῶν. εἴα μὴ ὁ παρ-
 δίδῃ; ὡς ἵσασιν αὐτὴ καὶ
 σιμὸν ἀπολάμπει. καὶ ἀληθῶς
 ἄξιον τῆς Διὸς; ὡς δὲ ὁρᾷ ἡλῶν,
 καὶ γλαυκὸν τι καὶ προσάγει
 γὰρ ἡμῶν δίδω. ἀλλ' ὅσον μὲν
 ἄλλος ἔχω καὶ οὐδ' αὖτις. ὃ δὲ
 καὶ δὲ, καὶ ἰδὲ καὶ ἡλῶν ἡ
 πιδῶν βέλγμαι, ὡς οὐ γὰρ ἀμφί-
 βολός ἐμι, καὶ ἐκ οὐδ' αὖτις, πρὸς ἱ,
 τι καὶ ἀπεβλήψω, πάντῃ τὰς
 ὄψας πρὸς πᾶσι μὲν. **Αφροδ.**

Δ 3

ἔτω

Ita faciamus. Par. Abscedite igitur uos duæ. Tu uerò Iuno hic mane. Iun. Maneo. Ac posteaquam me diligenter inspexeris, tempus tibi erit & cætera iam spectare, num pulchra uictoriæ meæ dona proposita tibi. Nam si me Pari formosiorē esse iudicaueris, uniuersæ eris Asiæ dominus. Par. Non donis nostra hæc geruntur. Sed tamen abi. Agetur enim, quicquid æquum uisum erit. Tu uerò accede Minerva. Mi. Adsum tibi. Quod si igitur me ô Pari, formosam esse iudicio declaraueris, haud unquam ex pugna uictus abibis: bellatorem enim te, & uictoriarum compotem efficiam. Pa. Nihil, Minerva, opus mihi est bello, & pugnis. Pax enim ut uides, in præsentia tenet Phrygiam ac Lydiam, & ab hostibus quietum est patris imperiū: Sed tamen confide, neque enim cominus feres, tamen si obmura nequaquam iudicium feram. Sed indue te tandem, & impone galeam, satis enim te inspexi. At nunc Venerem adesse tempus est. Ve. Ecce me ipsam tibi. Accede ergo plare singillatim unumquodque diligenter, nihil cursu præteruehēdo, sed immorādo singulis etiā mēbris. Quod si uerò placet ô formosè, etiam hæc mea dicta accipe. Ego enim iussu dudū aspiciēs te iuuenē adedet formosum, et qualē nescio, an ulli alii nutriet Phrygia, uerū qdē te puto ob pulchri

ἔτα ποιῶμεν. Παρ. ἀπὶ τοὺς αἰλῶν. σὺ δὲ ὦ Ἥρα πόριμίην, Ἥρα, πόριμίην. καὶ παλαιὰ με ἀκριβῶς ἴδης. ἄρα σοὶ καὶ τὰ ἄλλα ἔδωκεν ἡμῶν, εἰ καὶ ἀλάσοι τὰ Λαῶν. ἡ νίκης δὲ ἡμῶν. ἡ γὰρ με ὦ Παρὶ δικάσῃς εἶναι καλῶν, ἀπ᾽ αὐτοῦ ἴσῃ τ᾽ ἀσπίδος ἀποπέτης. Παρ. ἔκ ἐπὶ Λαῶν μὲν τὰ ἡμέτερα. πάλιν ἄλλ᾽ ἀπὸ τοῦ. πεπράξεται γὰρ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Λαῶν, σὺ δὲ πρόσθεν διὰ δὲ Λαῶν. Ἀδελφ. παρὶ τῆς σοῦ. ἡμεῖς ταῦτα με ὦ Παρὶ δικάσῃς καλῶν. ἔπορτι ἡ ἡμεῶν ἀπὸ τοῦ μάχης, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ περὶ τοῦ γὰρ σοῦ, καὶ νικητῆρος ἀπὸ τοῦ γὰρ σοῦ. Παρ. ἔκ ἐπὶ δὲ Λαῶν δὲ μοι πολεῖται με καὶ μάχης, εἰρήνην γὰρ, ὡς ἴδῃς τὰ νῦν ἐπὶ τῇ τῶν φρυγίαν τε, καὶ Λυδίαν, καὶ ἀπολείμεν τὴν ἡμῶν τῇ πατρὶς ἀρχῇ. δ᾽ ἄρῃς γὰρ, ὡς μεσσηνικῆς γὰρ, καὶ μὴ ἐπὶ δὲ τοῦ δικάσῃς. ἀλλ᾽ ἐνδοθὶ ὡς δὲ, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν ἡμεῶν, ἡμεῶν γὰρ ὡς δὲ, τῇ ἀφροδίτῃ παρὰ καὶ καίρις. Αφροδίτη σοὶ ἡ γὰρ πλεονεξία, καὶ σκόπει κατὰ τὴν ἀκριβῶς, καὶ τὴν παραφρίχων, ἀλλ᾽ ἐν διατρίβων ἐκαστῶν μελῶν. οἱ γὰρ δὲ καὶ ὡς καλῇ, καὶ τὰ δὲ με ἀνδρῶν. ἡ γὰρ γὰρ πάλαι ἡμεῶν σὺ τὸν ὅτι, καὶ καλὸν ὅπσιον ἔκ ἐπὶ, εἰ τινα ἔτρεπον ὡς φρυγίαν τρεῖς, μακαρίζῃ γὰρ τῇ καὶ καίρις, αἰτιῶμαι

modum, reprehendo autē, qđ
non relictis hisce rupib. &
saxis, in urbe alicubi uitam
degis, sed corrumpi pulchris
tud. nē istam finis, in solitudi-
ne. Quid enim tu fueris his
montibus? Aut quid profi-
ciunt pulchritudine tua ista
boues? Decebat autē te iā &
uxorem duxisse, nou tamē ru-
sticam aliquam aut indigenā
quales per Idam passim mus-
lieres sunt, sed ex Græcia ali-
quam, uel Argiuam, uel Co-
rinthiam, uel Lacedæm, cuius-
modi Helena illa est, adoles-
centula & formosa, & nulla
parte me ipsa inferior, & qđ
maximum est, amoris quoq;
dedita. Nam illa, si solum etiā
aspiciat te, satis scio relictis
omnibus, seque ipsa ceu in
deditionem tradita, sequetur,
& cohabitabit tecum. Pro-
sum autem & tu audisti iam
aliquando de ipsa. Par. Nis-
hil etiam ō Venus. Nunc aus-
tē lubēs audiero, omne quic-
quid est, de illa te narrantem,
Ve. Est hec filia quidē Lede,
formosē illius, ad quā Iupiter
ē cælo deuolauit, in cygnū
cōuersus. P. Qualis autē aspe-
ctus est? Ve. Candida quidem,
qualē cōsentaneum est esse, &
cygno procreatā, tenera autē,
ut quæ in ouo enutrita fuerit,
nuda plerumq; exercens ses-
se, & palestricæ rei dedita.
Aded igitur magnopere ab
omnib. passim expetit, ut &
belli ipsi causa susceptū fue-
rit, cō Theō nōdē nubili illo
iam

αἰτιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα
τὰς σκοπίδας, καὶ ταυτασί τὰς
πίτρας, κατ' ἄστυ ζῶν, ἀλλὰ δια-
φθεῖραν τὸ κάλλος ἐν ἱερμίῃ. τί
μὲν γὰρ οὐ ἀπολαύσεις τῶν ὀ-
φῶν; τί δ' αὖ ἀπέναντο τῆ σοῦ
κάλλος αἰ βέβη; ἵπριπε δὲ ἔθνη
σοὶ γιγαμακίνας, μὴ μίσητοι ἄ-
γροικόν τινα, καὶ χωρέτιν, οἷα
κατὰ πλὴν ἰδὼν αἰ γυναικίδος, ἀ-
λά τινος ἐκ τῆ ἑλλάδος, ὃ ἄρε-
γέθρη, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λάκωνας,
οἷά περ ὃ ἑλίου ὄζει, νῆα καὶ κα-
λὴ καὶ κατ' ὀδὸν ἐλάττω ἱμῶ,
καὶ τὸ δὴ μίγιστον, ἱριτινὴ ἐκασ-
τη γὰρ ἐκ καὶ μόνον διάστατό σε.
οἷ δ' ἱγὼ, πάντα ἀπολιπύσα,
καὶ παρὰσχούσα ἰαυτὴν ἐκδο-
τον, ἵψεται, καὶ συνωιδύσῃ. παρὸ
τῆς ἢ καὶ σὺ ἀκύνουσι τι περὶ
αὐτῆς. Παρ. ὃ δὲ μὲν ὠ ἀφροδί-
τη. τοῦ δὲ ἑλίου αὐτὸ ἀκύνουμι
σε, τὰ πάντα, διευγμένους.
ἀφροδ. αὐτὴ θυγάτηρ μίμ ὄζει
Λήδας, ἐκαστῆς τῆ καλῆς, ἐφ' ἣν
ὁ Ζεὺς κατέπηλιν, κύνου γρημί-
ον, ποῖα δὲ τις πλὴν ὄψιν; ἄ-
φροδ. λόνκῃ μὲν, οἷαν αἰκὴν ἐκ
λύκων γιγισμελὴν. ἀπαλὴ δὲ,
ὡς ἐν ὧν τραφῶσα, γυμναὶ τὰ
πικρὰ, καὶ πάλαιστρινά. καὶ
ἔτι δὲ τι περὶ σπέλας, ὥς
σε καὶ πάλιν ἐμφ' αὐτῇ γη-
νίδει, τοῦ θεοῦ αἰνῶς ἄνθρωποι
D & ὀφθαλμοῖς.

iam rapuisset. Veruntamen postquam ad florem ætatis peruenisset, optimi quique Achiuorum ad petendas illius nuptias sese obtulerunt. Antepositus autem reliquis tamen Menelaus fuit, ex genere Pelopidarum natus. Quod si autem uoles, ego tibi conciliam has nuptias. Pa. Quid narras: eius ne quæ iam nupsit alteri? Ve. luuenis adhuc es, & rusticus. Ego uero noui, quo pacto talia perficere conueniat. P. Quomodo: cupio enim & ipse scire. Ve. Tu quidem proficiscens ad perlustrandam Græciā, atque ubi Lacedæmonia peruenieris, uidebit te Helena. Post illa uero, meum iam opus erit, efficere, quo illa amore tui capiat, teque sectetur. Pa. Hoc ipsum etiam incredibile mihi uidetur, ut illa relicto coniuge, cum homine barbaro atque hospite ex patria nauigare, in animū inducat. V. Bono animo esto. Nam huius certò rei gratia, liberos duos habeo pulchros. Amabilitatem & Cupidinē uidelicet, quos tibi tradam, qui tibi duces itineris futuri sint. Ac Cupido quidā, totus subingrediens illi ui coget amare mulierē. Amabilitas autem tibi ipsi circumfusa id quod ipsa est, desideratūque reddet & amabilē. Deinde auget & ego unā præsens, roga bo Gratias, quo & illæ comites se præbeant, atque ita omnes ipsam ad hoc quod uolumus, impellemus. Par. Quomodo forsatis

ἀρπάσαντες. ὁ μὲν. ἀλλ' ἵπα-
λύπερ εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάν-
τες οἱ ἀρίστοι τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ
τῶν μνηστῶν ἀπώτησαν, προ-
κρίθη δὲ Μενέλαος τῷ Πελοπι-
δῶν γένει. εἰ δὲ τίλησι, ἰγώ σοι
καταπράξομαι τὸν γάμον. Πά.
πῶς φης, τὸν τῆς γιγαμμένης;
Αφροδ. νῦν δ' αὖ σὺ, καὶ ἄγροικος,
ἰγὼ δὲ εἶδα, ὥς χεὶ τὰ τοιαῦτα
ἀρεῖν. Γά. πῶς; ἰδίην γὰρ καὶ
αὐτὸς ἀδύναται. Αφροδ. σὺ μὲν
ἀποδιδόμενος ἐπὶ διασὶν δὴ τῆς
Ἑλλάδος, ὑπαπαδὸν ἀφίκη
εἰς τὴν Λακιδάμονα, ἔφεταί σοι
ὁ Ἑλῖος. τὸν τούτου δὲ, ἡμῶν ἀν-
τὶ τὸ ἔργον, ἵπνος ὑπαθίσταται
σοι, καὶ ἀκολυθῆσαι. Πά. τῦτ'
αὐτὸ καὶ ἀπίστον ἀντά μοι δοκᾷ.
τὸ ἀπολιπῶσαν τὸν αὐδρα, ἰθι-
λῆσαι βαρβαρῶ καὶ ξένη σωματι-
πλοῦσαι. Αφροδ. θάρρα τότον
γιγνῆναι. παῖδι γὰρ μοι ἴσθαι
δύο καλῶν, ἱμερῶ καὶ ἱρῶς. τὸ
τω σοι παραδώσω ἡγιμῶντι δὲ
ὁ δὲ γρηγορήσῃ. καὶ ὁ μὲν ἱρῶς,
ὄλως παρὶλδὼν εἰς αὐτὴν, ἀναγ-
νάσσει τὴν γυναικα ἱρῶν. ὁ δ' ἱο-
μερῶ αὐτῷ σοι παρὶ χυθῆς, τῷ δ'
ὁσπερ ὄξιν, ἱμερτὸν τι θέσει
καὶ ἱρᾶσμιον. καὶ αὐτὴ δὲ συμ-
παροῦσα, διήσομαι καὶ τῶν χα-
ρίτων ἀκολυθῶν, ἀπαντῶν αὐ-
τῶν ἀναπήσομαι. Γάρ. ὅπως
μὲν

propterea hoc proceder, incertum adhuc Venus est. Veritas est amica Helenae, & nescio quo pacto etiam videre ipsam mihi uideor, & nauigo recta versus Græciam, & in spem peregrinatus sum, & redeo nunc cum uxore, & doleo quod non omnia hæc iam nunc facio. Ve. Ne prius amaueris Paris, quam pronuba me & sponsæ conciliatricem, iudicio hoc remuneratus fueris. Decet enim & me uictoriæ compotem facere tam adesse uobis, & celebriorem peragere nuptiarum pariter & uictoriæ. Omnia enim tibi licet hæc, & amoris & formam, & nuptias pono isto mercari. Pa. At me uero, ne me post latum iudicium negligas. V. Vis igitur. ut utrem tibi? Nequaquam sed tantum promitte denuo. Ve. Promitto igitur. Helenam tradituram me esse uxorem tibi, & futuram comitem proficiscenti ad ipsam, deinde & illum uenturam esse ad uos, & ipsa adero, & adiuuabo omnia. Pa. Etiam Cupidinis & Amabilitatem & Gratiarum tecum adduces? Ve. Bonum animum habeo, quin & desiderium & Hymenæum præterea comites assumam. Pa. Ob hæc igitur do tibi promissum, ob hæc accipe.

Ἰπρίν

μὴν ταῦτα χάρισμα, ἔδωκεν ὁ Ἀφροδίτη, πάλιν ἱρώ γιγνέσθαι τῆς Ἑλένης. καὶ ἐκ τοῦ ὅπως καὶ ὁ ῥῆμα αὐτῇν εἶναι, καὶ πάλιν εὐδύνει ἡ Ελλάδα, καὶ τῇ Σπάρτῃ τῇ ἐπιδημῶ, καὶ ἐπείθεται ἡ χάρις τῇ γυναικί. καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἔδωκεν ποιεῖν, Ἀφροδίτη. μὴ πρότερον ἱκανοῦς ὁ Παρὶς, πρὶν ἐμὴν τῇν προμνησθεῖσαν καὶ νυμφαγωγὸν, ἀμείψασθαι τῇ κρίσει. πρὶν γὰρ καὶ ἐμὴν καὶ ἡμῖν συμπεράσθαι, καὶ ἱκανοῦς ἄμα καὶ τῶν γάμων καὶ τῶν ἐπιπνικῶν. πάντα γὰρ ἰνέσθαι σοι, τὸν ἱρώτα, τὸ ἡλλάδι. τὸν γάμον, τότε τοῦ μέλου πρὶν εἶναι. Παρ. δίδωκεν, μέμου ἀμείψασθαι μετὰ τῇν κρίσει. Ἀφροδίτη. βύλα οὖν, ἰσομύσθαι; Παρ. μεδάμῳ, ἀλλ' ὑπὸ σκηνῇ πάλιν. Ἀφροδίτη. ὑπὸ σκηνῇ δὲ σοι τῇν Ἑλένην παραδίδωσκαι γυναικί, καὶ ἀκολουθήσας γιγνέσθαι αὐτῇν, καὶ ἀφίξειν παρ' ὑμῶν εἰς τῇν Ἰλίον, καὶ αὐτὴν παρίσσειν, καὶ συμπράξαι τὰ πάντα. Παρ. καὶ τὸν ἱρώτα καὶ τὸν ἱμῶρον καὶ τὰς χάριτας ἄξεις; Ἀφροδίτη. δάρεα. καὶ τὸν πόδον, καὶ τὸν ὑμῖν οἶον πρὸς τῷτοις παραλέψομαι. Παρ. ὑπομῶ ἐπὶ τέτοις δίδωμι τὸ μέλου, ἐπὶ τέτοις λάμβαναι.

D

5

Ἰπρίν

*Iupiter ostentans vires quibus eminet omnes,
Se cunctos iactatus uincere posse deos.*

*Hoc Mars non credit, certa argumentaq; profert.
Nemo ergo fortis quin etiam metuat.*

Martis & Mercurij.

A Vidisti Mercuri, cuiusmodi nobis innatus sit Iupiter, quā superba, quamq; diutū absurda? Ego, inquit, si uoluerō catenam ex æthere demittā, unde si uos suspensū me uel detrahēre conemini, iuferitis operam, nunquam enim me deorsum trahetis. Contrā ego uos, si uelim, in altum attrahere, non uos modo, uerum etiam tum terram ipsam, tum mare pariter subiectum in sublime sustulero. Ad hæc alia permulta, quæ tu quoq; audisti. At ego, si quidem cū uiro quolibet singulatim conferatur, ita præstantiorem eum esse uiribusq; superiorem, haudquaquam negauerim. uerum unum tam multis pariter in tantum non tecellere, ut eum ne pondere quidem uincere queamus, etiam si terram ac mare nobis adiunximus, id ne utique crediderim. Mercuri. Bona uerba Mars. Nec enim sat tutū est ista loqui, ne quid fortē mali nobis conciliemus petulantia. Ma. Putas uerō me apud quemlibet hæc dicturū? imo apud te solum id audeo, quæ linguae continentis esse sciam. Sed quod mihi maximè

ridiculum

ΑΡΕΩΣ ΛΑΙ

Ερμ.

H Κσας ὦ Ερμῆ, οἷα ἀπάλησον ἡμῶν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπεροπτικὰ καὶ ἀπίθανα; ὡς ἐδιδάσω, φροῖν, ἔγωγε ἐκ τῆς ἔραν ὁ σεραιὺν καδῆσω, ὡς μᾶς δ' ὡς ἀποκριμαδίντο, κατὰ σπῆν βιάζοις με, μάττω ποθήσιτι. ἔγωγε δὲ καδινύσιτι. ὁ δὲ ἐγὼ διδάσωμι ἀντιλύσαι, ἔμινον ὑμᾶς. ἀλλὰ καὶ τίω γλῶσσαι καὶ τίω δάλασσα συναρτήσαι μετινείω. καὶ τὰλλα, ἴσα καὶ σὺ ἀνέκασα. ἐγὼ δὲ ὅτι μὴ καδ' ἐν ἀπάντων ἀμάνων καὶ ἰσχυρότῳ ὄσιν, ἐκ αὐτῶν αἰώ. ἡμοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφείραν, ὡς μὴ καταβαρύνει αὐτὸν. καὶ τίω γλῶσσαι καὶ τίω δάλασσα προλάβοιμεν. ἐκ αὐτῶν πεισθῶμεν.

Ερμ. Σὺ γάρ με ὦ ἄρις. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς εἶπαι τὰ ταῦτα, μὴ τίς τι λαβὼν ἀπολαύσῃ μεν πρὸς φλυαρίας. Αρε. οἷα γὰρ με πρὸς πάντας αὐτὰ ταῦτα οἰπῶν, ἐχί' ὃ πρὸς μόνον σὶ. ἐν ἰχθυοῖσιν ἐπιστάμεν, ὁ γὰρ μέγιστος γιγνόμενος

ἀνὴρ

iculum uidebatur, tū quū
 e minitantem audire haud
 eam apud te reticere. Etes
 m memineram, quū non ita
 ulto antē Neptunus, Iuno
 Pallas, mota aduersus eū
 litione, machinarētur com
 ehensum illum in uincula
 mittere, quātopere fomida
 , utq; in omnem speciem sese
 rterit, idq; cum tres dum
 xat essent dij quod ui The
 s misericordia commota,
 riareum centimanum illi
 xilio accersiuisset, ipso pa
 ter cum fulmine ac tonitru
 nctus erat. Hæc reputanti
 ihi reddere libebat eius ma
 niloquētiam iactantiamq;.
 Mer. Tace, bona uerba: neq;
 nim tutum est ista, uel tibi di
 ere, uel audire mihi.

λίον ἰδοῦ μοι, ἀκούοντι μίττω
 ξὺ δὲ ἀπειλῆς, ἐπὶ αὐτῷ δυνάμει
 σιωπῆσαι πρὸς σι. μίμνημαι γὰρ
 ἔμπρὸς πολλοῦ, ἐπὶ τῇ ἰσοστα
 δῶν καὶ ἡ Κρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν
 παναγαύτου, ἐπιβέβησαν
 ξυυδῆσαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς
 παντοῖα ὡς διδιδῶν καὶ ταῦ
 τα, τρεῖς ἵντας. καὶ ἐμὴ γὰρ
 οἷτις κατιλιέσασα ἐκάλισσε
 αὐτῷ σύμμαχον Βριάριον ἵκασ
 τήγαγον ἵντα. καὶ ἄρ' ἰσίδιτι αὐ
 τῷ λίραν καὶ βροτῇ, ταῦτα
 λογιζομένη, ἐπὶ μοι γιγᾶν ἐπὶ
 τῇ καλλιρρημοσύνῃ αὐτοῦ. Ερμ.
 σιώπα, σὺ φῆμα. ἔγὼ ἀσφαλὲς
 ἔτι σοὶ λίγην, ὅτι ἡμοὶ ἀκούει
 τὰ τοιαῦτα

Panis & Mercurij.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ΠΑΥ.

Salue ô pater Mercurij.
 ri. Mer. Salue utique
 & tu. Sed quomodo
 ego pater tuus sum?
 Pa. An non Cyllenius ille
 Mercurius es tu? Mer. Atq;
 dimodum. Quo pacto igitur
 meus filius es? Pa. Adulteris
 us sum, ex amore tibi natus.
 Mer. Per Iouem hirci fortasse
 e cuiusdā, q; caprā per adul
 teriū cognouit. Nā meus qñ
 ueris, qui, & cornua habes,
 & nasum talē, & barbā hirtā,
 & pedes bifidos, hircinosq;
 prater

XΑἶρε ὦ πάτερ Ερμῆ.
 Ερμ. νὺ καὶ σύ γι, ἀλ
 λὰ πῶς ἐγὼ σοὺ πα
 τέρ; Παύ. ἔχ' ὁ κυλλῶνι Ερμ.
 ὦ τυγχάνεις; Ερμ. καὶ μάλα.
 πῶς ἄν ᾤες ἡμὲς αἰ; παύ. μοχί δι
 δε εἶμι, ὃς ἐρωτῆς σοὶ γαστέρι Ε.
 Ερμ. νή Δία πρῶτος ἴσως τινὲς
 μεχούσαντι αἶγαν. ἡμὲς γὰρ
 πῶς λίρατα ἔχον, καὶ ῥίνα τει
 αὐτῶν, καὶ πύγιστα λάσιον,
 καὶ σκέλη διχολὰ ἢ τρέχοντα,
 καὶ

præterea & caudâ super nat-
 tibus: Pa. Quæcunq; in me
 conuiciando dicis, istum
 ipsius filium, pater, probior
 sum ac turpem declaras, imò
 potius te ipsum qui eiusmodi
 generas & tales liberos pro-
 creas. Ego uerò extra culpâ
 sum. Me. Quam afit etiam ma-
 trem tuam ais esse? Nō igno-
 rans alicubi cum capra adul-
 terium exercui ego: Pa. Non
 cū capra sed tibi ipse in me-
 mortam reuoca, num in Arca-
 dia quzndocq; puellâ liberam
 per uim stuprauis. Quid mor-
 dendo digiti, quæris ac diu
 dubitas: Icarî filiâ dico Pene-
 lopē. M. Quid igitur illi ac-
 cidit, quod pro me hirco su-
 milem te peperit: Pa. Dicam
 tibi, quæ ex illa ipsa audiui.
 Quando enim me in Arcadiâ
 ablegabat, O puer, inquit,
 Mater quidem tua ego sum,
 Penelope, ex Sparta nata.
 Cæterum patre noris habe-
 rete deum, Mercurium illē
 Matre ac Iouis filium. Quod
 si igitur cornutus ipse es, ac
 pedes hircinos habes, ne id
 ægre feras. Quādo enim me
 cum rem habebat pater tuus,
 hirco seipsum assimilaauerat,
 quò facilius lateret, & ob id
 similis hirco tu quocq; euasis-
 ti. Me. Per Iouē, memini me
 tale quiddā facere. Ego igitur
 formosus ille, qui ob for-
 mē ac pulchritudinē animum
 elati p̄ me fero, q adhuc im-
 berbis ipse sum pater tu⁹ uo-
 cabor: & ab omnib. risu acci-
 piar ob

καὶ ἔραυ ὑπὲρ τὰς πυχὰς: Παί-
 ῖσα ἂν ἀποσκήψῃς ἐς ἐμὴν, τί
 σιαιωτοῦ ἔσθ' ὃ πάτερ ἐποσείδ-
 σον ἀποφαίνεις, μᾶλλον δὲ σι-
 αυτέρῃ, ὅς ταυῦτα γρηῃς, καὶ
 παιδεποιῇς, ἐγὼ δ' αἰσῶμαι.
 Εἰμ. τίνα δὲ καὶ φῆς σου μι-
 τέρα; ἥπερ ἔλαβον, ἄγχι μοι χρι-
 σαίε' ἔγωγε, Πάυ. ἐν αἰγῇ ἱμοί-
 χουσας, ἀλλ' αὐάμνησιν σιαι-
 τὸν, ἐπιτι ἐν Ἀρκαδίᾳ παῖδ'
 ἱλσὺ δ' ἔραυ ἱβιάσῃ. τί δ' αὖτε
 τὸν δάκτυλον ἵστας, καὶ ἐπι-
 λῦ ἀπορῶ; τίμω Ἰκαρίῳ λόγῳ
 Πηνελόπῃ. Εἰμ. ἄρα τί πα-
 ῖσα ἱκάνῃς αὐτ' ἱμοῦ τρέφ-
 σι ἱμοῖον ἵτινος; Πάυ. αὐτὴν
 ἱκάνῃς λόγῳ σοὶ ἱρῷ. ὅτι γὰρ
 με δ' ἐπιπνίγῃς ἐπὶ τίμω Ἀρκα-
 δίᾳ, ὃ παῖ, μήτηρ μὲν σου, ἐγὼ
 ἱγὼ αἶμι Πηνελόπῃ ἡ σπαρτιά-
 ρισ, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκεις δ' ἔ-
 σθ' ἔχῃ Εἰμῶν τὸν Μαίαιε καὶ
 Διὸς. αἱ δὲ ὑπερασφύσῃς καὶ
 τραγασκίλῃς αἱ, μὴ λυπάτω σ' ὅ-
 πότε γὰρ μοι σιωπῶ ὁ πατήρ
 σός. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασας
 ὡς λάβῃς, καὶ διὰ τῆς ἐμοῦ
 ἀπίστου τῷ τράγῳ. Εἰμ. νῦν δ'
 μέμνημαι πειθήσας τι τοιοῦτο.
 γὰρ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρ-
 ῶν, ἐπὶ ἀγγίγει αὐτὴν ὡς
 σὺς πατὴρ κικλήσκει, καὶ γὰρ
 λυτὰ ἰφλήσῃ παρὰ πάντων

ut ob præclarâ liberorum
creationē. Pa. At uerò des-
cori tibi pater nō sum. Nā
Musicus sum & fistula ca-
admodū pleno spiritu. Es
ecchus ille nihil absq; me-
tere quicquid potest: sed &
cū et cōsultatorē fecit me,
duco ipso chorū. Iā & ca-
lia mea si uideas, quod per-
egcā & per Partheniū ha-
o, admodum delectarere te.
pero aut & Arcadiæ toti.
uper uerò etiā Atheniensis
is auxiliū ferens, ita præcla-
rē gessi in Marathone, ut
u donū militare quoddam
tulerim, antrū illud, quod
t sub arce. Quod si igit A-
enas ueneris, cognosces
uantū ibi sit nomē Panos.
Mer. At dic mihi, duxisti ne
corē iā: Hoc enim opinor,
citant te: Pa. Nequaquam
ater, amator em sum, & non
una aliqua rē habere con-
ntus forē. Mer. Capras uis
elicit conscendis. Pa. Tu
uidē irrides me, at ego tamē
cū Echone, & cū Pithyrē
abeo, & præterea & cū op-
nibus Bacchi Mænadibus,
q; admodū studiosē ab il-
s obseruor. Mer. Scis igitur
uid te gratificari mihi, fili,
mnis uelim: Pa. Impera pa-
er, nos aut uidebimus, hæc u-
fiant. Mer. Et accedas ad-
e, & præhenses licet, pa-
em autem uide ne me ap-
ellaueris quoquam audis-
nte.

Απολ

τῇ συνουσίᾳ. Παύ. καὶ μὴν ὁ
κατασκευασθεὶς ὡς πᾶσι. μετὰ
κίς τι γὰρ ἡμῖν, καὶ συνίξῃ πᾶ-
ον καταπύρῳ, καὶ ὁ Διόνυσος ὁ
δὲν ἡμῶν αὐτῶν ποιῶν δυνάται,
ἀλλὰ ἡ ταῦτον καὶ διασώτῃ τῃ
ποίησίν με, καὶ ἡ γῆμαι αὐτῷ τοῦ
χορῷ. καὶ τὰ ποίμνια δὲ, ἡ δὲ διά-
σασί με ἐπίστα πρὶ Τίγριαν καὶ
αὐτῷ Παρθενίῳ ἵχῳ, πᾶν ὅδ' ὁ
σφῆρξιν ἢ καὶ ὅτ' Ἀρκადίας ἡ
πάσης, πρῶτον δὲ καὶ ἀβλῶαί-
ος συμμαχέσας, ἐπὶ τυρίσθῃσιν
ἐν Μαραθῶνι, ὅτι καὶ ἀρετῶν
ἡρίθμοι. τὸ γὰρ τῇ ἀρετῇ
σπῆλαιον. ὡς γὰρ ἐν ἀβλῶας ἡ
θης, ἡ σπῆλαιον ἡ τῷ Πανὸς ἐνο-
μα. Εἰμ. ἀπὸ δέ μοι, γιγνάμ-
κας ὡς πᾶν ἡδὴ; τῶτε γὰρ οἶμαι,
καλῶσί σοι. Παύ. ἰδοὺ ὡς πᾶ-
τόρ. ἐρωτικὸς γὰρ ἡμῖν, καὶ ἐκ ἁρ-
ἀγαπήσασιν σὺν ὡν μιᾷ. Εἰμ.
ταῖς ἐν αἰετὶ δουλαδὲ ἐπὶ βαῖναρ.
Παύ. σὺ μὲν ἐκώπῃς. ἐγὼ δὲ
τῇτι ἡ καὶ καὶ τῇ Πίτυϊ σὺν ὡν,
καὶ ἀπάσας ταῖς τῷ Διονύσῳ
Μαινάσι. ἢ πᾶν σπῆλαιον
πρὸς αὐτῶν. Εἰμ. οἶδ' αὖτις
ὅτι χαρίσῃ ὡς τίς ποτε τὰ πρῶτα
αἰτιῶντί με. πᾶν. πρῶτα τῇ
ὡς πᾶτόρ, ὡς αἰετὶ ἢ ἰδοὺ τῶν
τα. Εἰμ. καὶ πρὸς θί μοι, καὶ φιο-
λοφροῦν, πατὴρα ἢ ὅρα, μὴ κα-
λίσθῃς με, ἀλλ' αὖτις γιγνῇ.

ΑΠΟΛ

Apollinis & Bacchi.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Quid igitur, dicens
dū ne est, Bacche,
fratres esse Cupidis
dinē, Hermaphro
ditū & Priapū: adeo dissimi
les forma, & studiis cum sint?
Nā hic quidē formosus omni
no & iaculator est, et potesta
te nō parua cōparata sibi, o
mnib. imperat. Ille autē mulie
rosus ac semivir, ambiguam
quoq; faciem prae se ferēs, ut
non facilē dignoscas, adole
scēs ne sit, an uirgo. Hic uerō
& supra modum uirilis est
Priap⁹ uidelicet. Bac. Nemi
reris Apollo, non enim ipsa
Ven⁹ in causa est, sed patres,
qui diuersi fuere. Quando
quidem & ij qui eodē patre,
eademq; matre nascuntur, saepe
penumero alius uir, alius for
mīna, quemadmodum & uos
nascuntur. Ap. Ita sanē est ut
dicis, sed nos tamē similes sum
us, & circa eadem studia
uersamur: Sagittarij enim am
bo sumus. Bac. Quantum
quidem ad arcum & sagittas
attinet, eadem ambo exerce
tis, Apollo. Illa uerō similia
nequaquam sunt, quod Dia
na quidem hospites mactat
apud Scythas, tu autem uentis
cinaris, & medicaris xgro
tantib⁹. A P O L. At tu putas
sororem delectari Scythis?
quae quidem etiam ador
auit,

Tι αὖ λέγουμένη ὁμοιοτη
τε ὦ Διόνυσε ἀδελφε
ῖναι, Ἐρωτα καὶ Ἑρμα
φρόδιτον καὶ Πρίαπον, αὐτομοί
ως ὄντας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπι
τη δούματα; ὁ μὲν γὰρ πᾶγκα
λῶ καὶ τοξότῃ, καὶ διώκῃ
ἢ μικρὰν περιβιβλημένος, ἢ
πᾶντα ἄρχων. ὁ δὲ δῆλυς, κα
ὶ μίαν Ἀρῶ, καὶ ἀμφίβελῶ τι
ῶψιν. ἐκ αὖ Δία κρίνας, ἔτι ἰφ
βίε ὄσπιν, ἔτι τε καὶ παρθένῶ.
Διὲ καὶ πῖρά τῶ δούρι πᾶς αὖ
λεπκὸς ὁ Πρίαπῶ, Διό. μηδὲ
δαυμάσης ὦ Ἀπολλων. ὃ γὰρ
ἀφροδίτη αἰτία τέτῃ, ἀλλὰ
πατέρει, διάφοροι γιγνημένοι
ὅπως καὶ ὁμοπάτεροι πολλὰ
κίς ἐκ μιᾶς γαστρὸς, ὃ μὲν ἄρσεν
ὁ δὲ θήληα, ὥσπερ ἡμεῖς γίν
ται. ΑΠΟΛ. καί. ἀλλ' ὑμεῖς ὁμοί
οισιν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδού
μεν. τοξόται γὰρ ἄμφω. Διό.
μήχει μὲν τόξον, τὰ αὐτὰ ὦ
πολλοι, ἑκάνα δὲ οὐχ ὁμοίᾳ,
τι ὃ μὲν Ἀρτεμὶς ἐξοικνύει
ἐν Σκύδασι. σὺ δὲ μαντοῖ
καὶ ἱερὰ τοὺς ἱάμεντας. ἀπο
δοῖα γὰρ τίω ἀδελφῶν χαίρ
τοῖς Σκύδασι; ὅγι καὶ π
ρισκοῦας

DIALOGI.

Θ

uit, & quis Grecus aliquā
in Tauricam aduenerit,
cum eo inde enauiget, iam
per ora mastationes ille
. BAC. Rectè sanè illa.
hic Priapus, ridiculum
im quiddam narrabo tibi;
od cum Lampfaci nuper
em mihi accidit, Ego quis
in urbe accesseram, ille aurum
me recepit, hospitio ad
se præbuit. Posteaquam
itur quieti nos dedimus, in
nuuiio affatim madefacti,
ca mediam propè noctem
urgens generosus ille: sed
det dicere. APO. Solus
citauit ne te: BAC. Huius
odi quippiam est. A. Quid
autem porro ad hæc? Bac.
uid enim aliud, quā risū. A.
ectè sanè, quod neque ad
erbe, neque rustice quicquam.
Veniam enim dignus
t, si te formosum adeò sollicitauit. BAC. Huius igitur
gratia, etiam te, Apollo,
ollicitatum meritò uenerit,
ormosus enim & tu, & præter
ea comatus, ut uel sobrius
riapus ille aggredi te queat.
APO. Sed non aggredieris
ur Bacche, me faciliè. Nam
præter comam etiam arcum
ero.

ΜΗΝΥΝ

ρισκύνεται, ὡς τις ἑλλῶ ἀφί-
κνται ποτὶ αἰετὴν ταυρινὴν,
σωσιπλῦσαι μιν. αὐτοῦ, μυ-
σαι τερμλύντ' αἰετὸς φάγας. Διό.
εὐγινώσκου ποιεῖν. ὁ μὲν γὰρ
τοὶ Πρίαπὸς, γιλοῖεν γὰρ τι σοὶ
δινύθισμαι, πρῶτον ἐν Δαμφύκῳ
καὶ γυνίμῳ. ἐγὼ μὲν παρὶ-
αυτῶν πῶλον, ὁ δὲ ὑποδείξας
μῆδός με, καὶ ξηρίσας παρ' αὐτῶν
ἐν ἰσπιδῶν ἀνὶ παυσάμεν δ' αἰν τῷ
συμπόσῳ ἰκασὼς ὑποβιβριγμέ-
νοι. κατ' αὐτὰς πονύσας εὐκτα-
σαι ἰσπιδὰς ὀχρηταῖς. αὐ-
δοῦμαι δὲ λίγα. Απολλ.
ἰπείρα σοι; Διό. τοιοῦτόν ὄστις
ἀπολλ. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;
Διό. τί γὰρ ἄλλο, ὅ ἐγὼ ἴλασα; ἀ-
πολλ. εὐγινώσκου, τὸ μὴ χαλιπῶν, μὴ
ἀγρίως, συγγνωστὸς γὰρ ὁ καλὸς
σε δῶκε ὄντα ἰπείρα. Διό. τί
τε μὲν οὐκ ἴστικα καὶ ἐπὶ σοὶ αὐτῷ,
ὡς ἀπολλοῦ ἀγάγῃ πῶλον πῶρας.
καλὸς γὰρ σὺ, καὶ ἡμεῖς, ὡς
καὶ ὑφ' ὅσον αὐτῷ σοὶ τὸν Πρία-
πον ἐπ' ἐπ' ἀγαθῶν. ἀπολλ.
ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀγαθῶν γὰρ ὁ Διὸς
νοῦσι, ἵκῃ γὰρ μετὰ τῷ ἡμέτε-
ρῳ τίξας.

ΑΡΜΟΥ

Munus Atlantides queritur, magnosue labores:

Et quæ sint etiam munia tanta probat:

Pareat ut summo, sedes cui lucidus æther,

Hortatur gnatum sedulo Maia suum.

Mercutiꝯ & Ma-
ia.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ
Μαίας.

EST uerò, mater, deus
quisquā in cœlo me
miserior? Ma. Caue
quid istiusmodi dixe-
ris Mercuri. Me. Quid nō di-
cam? qui quidem tantū nego-
ciorū solus sustineam; quibꝯ
delassor, in multa ministeria
distractus, Nā mane protinus
surgendum est mihi, statimqꝯ
uertendū coenaculum ubi dē
cōpotant. Tum ubi curiā in
qua cōsultant, undiqꝯ straves-
to, ac singula ita ut oportet,
cōposuero, Ioui necessum est
assistere, ac perfe. ēdis illius
mandatis toto die sursum ac
deorsum cursitare, & redeun-
tem insuper, puluerulentum
ambrosiam apponere. Porro
priusquā nouitiū iste pocilꝯ
lator aduenisset, ego nectar
etiā ministrabā. Quodqꝯ est
omnium indignissimum, soli
omniū nenoū quidē agere
quiere licet. Verū id quoqꝯ
temporis necesse habeo de-
fūctorū animas ad Plutonē
deducere, manūqꝯ gregime-
ductē præbere, tū aut & tribu-
talibus assistere. Neqꝯ enim
nulli sufficiebant scilicet dis-

υπο

Eστι γάρ τις ὁ μῦθος ἐν
ἑρατῷ διὸς ἀθλιωτέρου
ἐμῆ; Μαί. μὴ λίγὲ ὦ Ερ-
μῦ, τοῦτο μὲν δὲ, Ερμ. τί με-
λίγω, ὅς τοι σῶτα πρᾶγματα ἐ-
χω μόνον; ἡ ἀμνηστική πρὸς το-
σούτας ὑπερσίαις διασπώμε-
νη; ἰνδρὲ μὲν γὰρ ἰβανασταύ-
τα, σάειρον τὸ συμπόσιον θεῶν, καὶ
διασπώσαντα τῶν ἐκκλησίων,
ἅτα συντίθουσιντα ἑκάστα, παρ-
ταύται τῷ Διὶ, καὶ διαφέρου-
σας ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτῷ ἄ-
νω καὶ ὑάτω ἡμιροδρουμέντων
καὶ ἐκαστὴν δόντα ἐπιλειπονίμ-
ον, παρατιθίναν τῶν ἀμβρο-
σίων. πρὶν δὲ τὸν νεώτερον τῶν
τῶν εἰσοχόων ἤκειν, καὶ τὸν ἐκ-
ταρ ἰγὼ ἰνέχειν. τὸ δὲ πάντων
δαιμότατον, ὅτι μὴδὲ νυκτὸς κα-
θούδω μέν; τῶν ἄλλων, ἀλλ'
ἀλλὰ δὲ καὶ μετὰ τότε τῷ Πλάτῳ
ψυχαγωγῶν καὶ νεκροποικί-
ων, καὶ παρταύται τῇ δι-
καστικῇ. οὐ γὰρ ἰκανὰ μοι τὰ ἡ-
μέρινα

ma negotia, dum uersor in
alæstris, dum in concioni-
us præconis uices ago, dum
ratores instruo, ni hæc quor-
ue prouincia accedat, ut si-
nul etiam umbrarum res dis-
ponam. Atqui Læde filia al-
ernis inter ipsos uicibus a-
ud superos atq; inferos agi-
unt. Mihi necesse est quon-
tum hoc tum illud pariter
gere, deinde duo illi. Alcme-
a ac Semeie miseris pro-
nati mulieribus, ociosi, in
onu. uis accumbunt, ac ego
Maia Atlantide progenitus
illis ministro scilicet. Qui
nunc quum recens Sidone à
Cadmi filia reuersus essem,
am ad hanc me legat, ut
um quid ageret puella, neq;
espirantem legauit rursus
n Argos inuisurum Danae.
Rursus inde in Boeotiam
profectus, inquit, obiter An-
tiopam uisito, adeo ut planè
am pariturum me negarim.
Quod si mihi licuisset, iubes
profectus fecissem, id quod
olent n, qui in terris duram
erunt feruorem. Ma. Mis-
a fac ista gnate, decet enim
er omnia morem gerere pa-
ri, quoniam sis iuuenis, ac nunc
quo iustus es, Argos contem-
le, deinde in Boeotiam, ne si-
cellaris, olerisq; lentior, plas-
gas etiam iuferas. Nam ira-
cundi sunt qui amant.

De eo

ἡ μέρας ὅρη, ἐν παλαιταῖς ἐ-
ναι, ὡς τὰς ἐκκλησίαις ἐκρύτ-
ται, καὶ ῥήτορας ἐκδιδασκεῖ,
ἀλλ' ἐτι καὶ νικητικὰ σπουδια-
πραΐειν μεμειομένη. καὶ
τοὶ τὰ μὲν αὖ Λήδας τέκνα,
παρ' ἡμέραν ἐκάτορ' ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ ἐν οἴκῳ εἰσὶν. ἐμοὶ δέ,
καθ' ἐκάστῳ ἡμέραν καὶ ταῦτα
ἐκκῆνα ποιεῖν ἀναγκάειν. ὁ
μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σιμέλης υἱὸς
ἐν γυναικῶν δυσλύνῳ γενόμε-
νος, συγχῆνται ἀφρόντισθε, ὁ
δὲ Μαίης αὖ Ἀτλαντ', διακο-
νῆμαι αὐτοῖς. καὶ νῦν ἀρτίῃ κρονῶ
τά με ἀπὸ Σιδῶν' παρὰ αὖ
Κάδμω δούατρ', ἐφ' ἧν πέ-
πομφι με ἐφ' ὁμῶν, ὅτι πρῶτ-
ται ἡ παῖς, μὴ δὲ ἀναπνέουσά-
τα, πέπομφη αὐτῆς ἐς τὸ Ἀργεῖ
ἔπισκεψόμενον πῶς Δαναῶν,
αὖτ' ἐκείθεν, ἐς Βοιωτίαν φησὶν ἐλ-
θῶν, ἐν παρόλῳ πῶς Ἀντίοπιον
ἰδεῖ. καὶ ὅπως, ἀπυρόσβετα ἦεν.
εἰ γὰρ οὐκ ἀντιόπιον ἴδω, ἢ δῖος
ἀν' ἡξίωσεν περ' αὐτῆς. ὡς παρ'
ἐν γὰρ ἡσυχῶς διαλύσεται. Μαί-
α ταῦτα ὦ τέκνον. χρόν' γὰρ
πᾶντα ὑποκρίσιν τῷ πατρί,
νεαρίαν ἔντα, καὶ νῦν ὡς παρ'
πέμφης, σέβεις Ἀργ', εἴτα
ἐς πῶς Βοιωτίαν, μὴ καὶ πολλὰς
βραδύων λάβοις. ἐξέχου γὰρ
αἰετῶντες.

De eo, quod Phaeton currum Solis perpe-
ram ducens punitus sit.

Iouis & Solis.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.

Q Valia fecisti autē,
Titanū pessimū,
qui quæ in terris
sunt, perdidisti
omnia, adolescentulo fato ac
stulto commisso curru, qui as-
lia quidem exussit, nimis, p-
pe terram cursu delatus: alia
verò prae frigore corrumpi fe-
cit, longius ab ipsis abstracto
igne. Et in summā, nihil non
cōturbavit & cōmiscevit. Ac
nisi ego animaduerſis ijs que
gerebātur, deturbassem ipsum
fulmine, nullæ ne reliquæ
quidē hominū mansissent. Ta-
lē nobis pulchrū istū auigī
atq; rectore currus emisit.
Sol. Peccaui, Iupīter, sed ne
offensior eo ſias, si credidi
puero multa supplicanti. Nā
unde uel sperare potui hoc
tantū futurum eſſe malū? Iup.
An nō noras, quā multa op-
habebat diligētia negotium
hoc? et ut, si quis etiā modicū
excidat à uia, pereant proti-
nus omnia? Ignorabat autē e-
tiā equorū uehementiā, ut o-
porteat ui quidā cōtinere fre-
nū? Si quis eīm permittat illis
arrepto eo continuo diuerſi
ab eunt, quēadmodū uideli-
cet & istū transuerſe abripue-
runt, nūc quidē ad læuā, pau-
lo autem poſt ad dexterā, ins-
terdum etiam in contrarium,
eius

Ο Ια πιπόικας ὦ τιτᾶ
νωρ κἀπιτε ἀπολώλι-
κας τὰ ἐν τῇ γῇ ἅπαν-
τα. μερὰ κίω αὐούτω πιτόύσας
τὸ ἄρμα ὅς τ' ἄλ', κἀτεφλιξε, πρόσ-
γει θ' ἐνι χεῖρας. τὰ δὲ ὑπὸ κρύου
διαφθαρῆναι ἐπόησε, πολὺ αὐ-
τῶν ἀποσπάσας τὸ πῦρ. καὶ ἴσ-
ως, ἐλὲν ὁ, τι ἐξωιταράξει, καὶ
ξυώχει καὶ εἰ μὴ ἰγὼ βιώεε, τὸ
γιγνόμενον. κατ' ἐβαλον αὐτὸν
τῶν λεραυνῶν, ἐλὲν λείψανον αὐ-
θρώπων ἐπίμεινεν αὐ. τοιῶτον ἡ-
μῖν τὸν καλὸν ἡνίοχον, καὶ δι-
φρηλάτῳ ἐκπέπομφας. Ἡλι. ἡ-
μαρτήσω ὦ Ζεῦ. ἀλλὰ μὴ χαλίπαι-
νι εἰ ἐπείσθῃς ἡμῶν πολλὰ ἐκίτουσ-
σιν, πείσῃ γὰρ αὐ καὶ ἡλπισσά-
τη κινᾶτον γρηθήσθαι κακόν; Ζ.
ἐκ ἥδεις ὅσους ἐδᾶτο ἀνεβείας
τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡς εἰ βραχύ τις
ἐκβαίει ὅλ' ὅδ' οἶχεται πάντα;
ἡ γνῶσις ἢ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυ-
μόν, ὥς δ' αὖ σιμώχην αὐτὰ κη-
τὸν χαλινόν; εἰ γὰρ ἐδᾶν τις, ἀπ-
φωιάσσειν δύθους. ὥσπερ ἀμεί-
λει καὶ τῶτον ἐβήνικαν, ἄρτε-
μελν, ὑδὴ τὰ λαία μετ' ὀλίγον ἢ,
ἐπὶ τὰ διεξιά. καὶ ἴε τὸ ἵναυτίον
τῆ θρό-

ius quē cœperāt, curſus, &
 in ſumma ſurſum ac deor-
 ſum, quocunqꝫ iſtis libitum
 fuiſſet. Ille autem ignarus
 neſciebat, quomodo uten-
 dum iſtis eſſet. Sol. Equis
 dem omnia hæc ſciebam, &
 propterea reſiſtebam quoqꝫ
 aliquamdiu, neqꝫ illi aurigas
 tionem committere volebā.
 Poſtquam autem impenſius
 obſecrabat, lachrymando
 quoque, & mater Clymene
 unā cum ipſo, in currum im-
 poſitum ſubmonui, quo pa-
 ſio oporteret inſiſtere uix
 ipſum, quantum in inblime
 agitantem, ſurſum ferri. deinſ
 de rurfum, per decline deor-
 ſum uergere, & uti habenas
 regere, neqꝫ imperium permit-
 tere equis deberet. Dixi au-
 tem etiam quantum pericu-
 lum fore, ſi non recta uia age-
 ret, At ille, puer enim erat,
 conſcenſo tanto igne, & uia
 ſtæ adeo profunditati ſuperſe-
 nē incumbens, ut conſenta-
 neum eſt, obſtipuit. Equi uer-
 rò, ut ſenſerunt, non me eſ-
 ſe eum qui conſcendiſſet,
 contempto adoleſcentulo &
 uia diuerterunt, & hæc tan-
 ta mala perpetrarunt. Ille au-
 tem dimiſſis habenis, metus
 ens, opinor, ne excideret ipſe,
 iugum currus apprehendit
 ac tenuit. Sed & ille iam pec-
 nas ſuas dedit: & mihi, lupi-
 ſter, ſatis ſupplicij, luſtus hic
 eſt. Iup. Satis autē: qui talia au-
 ſus ſis. At nūc quidē ueniā ti-
 bi tribuo, de cætero autem
 ſi quid ſimile deliqueris, aut
 talia

τὰ σιρόμαϊνόςσε, ἢ αὐτῷ, καὶ λι-
 τωδὲως, ἐνθαῖ βόλοντο αὐτοί. ὁ
 δὲ, ἐκ ἄχου, τι χρέσαιτο αὐ-
 τοῖς. Ἡλι. ταῦτα μὲν πάντα ἐ-
 πιτάμνω, καὶ διὰ τῶτε αὐτῶ
 χον ἐπιπλὺν, καὶ ἐκ ἐτίτλου
 αὐτῷ δὲ ἱλασιρ. ἰπὴ ἧ κατιλιω
 παρῆνοι δακρύων, καὶ ἡ μήτηρ
 κλυμελή μί' αὐτῷ, ἀναβ. βασά
 μιν. ὅτι τὸ ἄρμα, ὑπὸ θεμῶ
 ὥπως μὲν χρὴ βιβάναι αὐτόν,
 ἵφ' ἰπὸς αὐτῶ δὲ ἐς τὸ αὐτῷ ἀφίστα,
 ὑπὸ δὲ νιχθῶναι. αὐτῶ ἐς τὸ κατὰ
 τῶ αὐτῶ ἐπινύειν, ἢ ὡς ἐγκρα-
 τὴ δὲ τῶν ἡνιωῶν, ἢ μὴ φίναι τῶ
 θυμῷ τ' ἵππαρ. ἡπὸρ ἧ καὶ ἡλό
 κ. ὁ λίνδω, εἰ μὴ ἐβλῶ ἱ-
 λαύνοι. ὁ ἧ, παῖς γὰρ ἴω, ἐπιβάς
 τοσάτου πυρός, καὶ ἐπικύψας ἐς
 βάθ. ἄχανος, β. ἐπὶ λάγν, ὡς τὸ
 αἰκός. οἱ δὲ ἵπποι, ὡς ἡδόντο ἐκ
 ὄντα ἐκ τὸν ἐπιβιβαστά, κατὰ
 φρενύσαντο τὸ μερακίς, β. ἐ-
 τράποντο. ὁ δὲ, καὶ τὰ δεινὰ
 ταῦτα ἐποίησαν. ὁ δὲ, τὰς ἡνίας
 ἀφῆς, οἶμαι διδιδῶς μὴ ἐκπίση.
 αὐτὸς ἐχίτο. ὁ αὐτῷ, ἀλλὰ
 ἐκῶνός τε ἡδὲ ἵχει πλὺν δ' ἵκνω
 καὶ μοι ὦ Ζοῦ, ἵκανόν τὸ πίνθ.
 ὦ. ἵκανόν λίγης, τοιαῦτα τολμή-
 σαι; νῦν μὲν δὲ συγγνώμῃ ἀ-
 πονίμω σοι, ἐς δὲ τὸ λοιπὸν ἡν-
 τι ἐμοῖον παραινέσεις, λὺν

talem aliquem successorem tibi emiseris, statim senties, quanto igne tuo fulmen nostrū plus ignis habeat. Quare illum quidē, sorores ipsius sepulchro tradant iuxta Eridanum, quo loco etiam decidit, curru excussus, electrum ipsi illachrymantes, Deinde & in populos convertantur præ dolore. Tu uerò compascito curru, fractus enim temo ipsius est, & altera rotarum comminuta, aurigare, iunctis denūo equis. Ac uide ut meamīneris horum omnium.

Apollinis & Mercurij.

POtes ne mihi dicere, Mercuri, uter istorū Castor est, aut uter Pollux? Nā ego quis dē nō facilē disceruerō ipsos. Mer. Ille qui heri conuictus nobis est, Castor erat, Hic aut Pollux est, Ap. Quomodo dignoscis, similes em sunt? Mer. Quod hic quidem, Apollo, habet in facie uestigia uulnerum, quæ aliquando ab ijs accepit, quibus cum pugillatu certauit, & maximē, quibus à Bebryce Amycē filio uulneratus fuit, quādo cū Iasone in Colchum nauigabat. Alter aut nihil tale præ se fert, sed purus est atq; integer facie totus. Apollo. Οὐ

perε

φαίται, ἀλλὰ καθαρός ὅστι, καὶ ἀπαθὴς τὸ πρὸς οὐκ οὐκ, Απολλ. ὡς

τινα τοιῶτον σιωτῇ διάδοχον ἐκπέμψης, αὐτίκα ἴσῃ ἐπίσπον τῇ σὲ πυρὸς ὁ ἱεραυνὸς πυρὸς δίστορ. ὥστ' ἐκάνον μὲν, αἰ ἀδελφαὶ θαπτεῖν σαρ ἐπὶ τῷ ὀβελανῷ, ἵνα πόρ ἐπίσσο ἐκδιφροῦθῃς, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύουσαι καὶ αἰγαι γιγνέσθω σαρ ἐπὶ τῷ πάθει. σὺ δ' αἰ, συμπεξάμην. τὸ ἄρμα, κατὰ γὰρ καὶ ὁ ῥυμὸς αὐτὸς, καὶ ἄτορ τῶν τροχῶν σωτήρι πῆλαι, ἱλαυνε, ὑπαγαγῶν τὸς ἵππους, ἀλλὰ μίμνησο τέτων ἀπάντων.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ

Ερμῆς.

ΕΧε μοι ἀπῆρ ὦ Ερμῆ, πότορ ὁ ἱάτωρ ὅστι τέτων, ἢ πότορ ὁ πολυδούκης, ἐγὼ γὰρ ἐκ αὐτῶν διακρίναμι αὐτὸς. Ερ. ὁ μὲν χρεὶς ἡμῖν ξυγγρόμην, ἐκάν. ἱάτωρ ἴν, ὅτι. πολυδούκης. Απολλ. πῶς διαγινώσκεις; ὁμοιοι γὰρ. Ερμ. ὅτι ὅτι μὲν ἀπολλομ, ἵχα πῶν τῷ προσώπῃ τὰ ἵχνη τῶν τραυμάτων, ἃ ἱλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν πυκτούων. καὶ μάλιστ' ἀπόσσα ἐκ τῷ βίβρυκος ἀμύκης ἐτρώθη, τῷ ἱάσωνι συμπλήων, ἄτορ. ἵ, ἐλὶν τοιῶτον ἵμα

ντας,

peræ precium fecisti qui discrimina, quib⁹ internosci que-
nt, docueris me. Nam cæteræ
certè omnia æqualia sunt,
huius pars dimidia, & stella su-
perne imminens, & iaculum
in manu, & equus utriusque can-
didus. Quare sæpè equidem
appellavi hunc Castorē, qui
Pollux erat: & rursus Casto-
rem Pollucis nomine. Sed &
tibi mihi dic. Cur non am-
bo pariter nobiscum uersan-
tur, sed ex diuiso nunc quidē
mortuus, nunc autem deus est
alteruter ipsorum. Mer. Frater-
no amore hoc faciunt. Nā
cum oporteret alterū ex Les-
tæ filijs mortem obire, alterū
autem immortalem esse, diui-
serunt ita inter se ipsi immor-
talitatē. Apol. Non sanè pru-
denti, Mercuri, diuisione, Si
quidē nec aspiciunt sese mus-
tuo, hoc pacto, quod uel mas-
simè, opinor, desiderabant.
Aut quomodo enim? cum al-
ter apud deos, alter apud ma-
iorem existat. Veruntamē, quē
modū ego uaticinor, Aë-
olus iulapius medetur, tu palæ-
stricam doces, puerorū exer-
citantur optimus, Dianam autē
obstetricatur, atque aliorū su-
am quisque artem habet, uel
filijs, uel hominibus utilem, hi
uerò quid agent nobis: aut
inertes atque ociosi conuiua-
buntur nobiscum, tam gran-
des cum sint? Me. Haudqua-
quā sed iniūctū illi est, Neptu-
no ut ministrēt & subseruiāt,
& obequitare ipsos oportet
pelagus: & sic ubi nautas tē-
pestare

νηστας, διδάξαι τὰ γυμνάσια.
ὡδὲ τάγχι ἄλλα πάντα, ἴσα, τοῦ
ὧδ' τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ
νω, καὶ ἀκόντιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ
ἵππον ἐκατέρω λούκον. ὧστε
πολλάνης ἐγὼ τὸν μὲν, προσῆ-
πον κἀγορά, πολυδούκῳ ὄντα.
τὸν δὲ, τῷ τῷ πολυδούκῳ ἐνό-
ματι, ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε. τί
δίδει ποτὶ ἐκ ἄμφω ξύνεσιν ἡμῖν.
ἀλλ' ὅζ' ἡμισείας, ἄρβι μὲν, νικητὴς.
ἄρτι δ', διός ὅστιν ἄτρον αὐτῷ.
Ερμ. ὑπὸ φιλαδελφίας τῷτο πο-
ιεῖσιν, ἐπεὶ γὰρ ἰθαίνα μὲν τιθ-
νάσθαι τῶν λήλας ἥντων. ἴνα δὲ
ἀθάνατον εἶναι, ἐνέμειντο ἔτῳ
αὐτοὶ πλὴν ἀθανασίας, ἀπολλ. ἐ-
ξωιτλῶν ὡς ἱρμῷ πλὴν νομῶν, ἐγὼ
ἐλὲ ἰφοντὶ ἔτῳ ἀλλύλας, ὅπως
ἐπὶ ὅθ' οἶμαι μάστιγα. πῶς γὰρ, ὁ
μὲν, παρὰ θεοῖς, ὁ δὲ, παρὰ τοῖς
φθιτοῖς ὢν; πλὴν ἄλλὰ ὥσπερ
ἐγὼ μαρτυρούμαι, ὁ δὲ ἀσκληπι-
ὸς ἰᾶται, σὺ δὲ παλαίην διδάσ-
κεις, πᾶσι δ' οὐδὲν ἄριστον ὢν. ἢ
δ' ἄρτι μιν, μαίονται, καὶ τῷ ἄλ-
λῳ ἐκατέρω ἔχει τινὰ τέχνην,
ἢ θεοῖς, ἢ ἀνθρώποις χρησιμῶν. ἔ-
τοι δὲ, τί ποιήσουσιν ἡμῖν, ἢ ἄρ-
γοὶ συνήσονται τηλικῶτι ὄντι;
Ερ. ἐλαμῶς, ἀλλὰ προσέτακ-
ται αὐτοῖς ὑπεριτλῶν τῷ ποσει-
δῶνι καὶ βασιππύου δαῖ τὸ πᾶ-
λαγον. καὶ αὐτὸς ἐν νύκτας χα-
μαίνομενος

pestate periclitantes aspexerint, insidentes nauigio, praestare incolumes nauigantes. Apo. Bonam, Mercuri, & salutarem nautas artem.

μαρμεύας ἰδούσιν, ἐπιναβίσαντας ἐπὶ τὸ πλοῖον, σώσαντες ἰμπίοντας. Απείλ. ἀγαθὴν δ' ἔσμεν, ἢ σωτῆριον λέγας τὴν τέχνην.

ΕΝΑΔΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

MARINI DIALOGI.

ARGVMENTVM IN Dialogos Marinos.

NEQVE horum Dialogorum diuersa aut alia ratio est, quod ad occasiones & argumenta pertinet, superiorum. Nam et ipsi ex Homericis ac Tragicis fabulis desumpti sunt: & eadem elegantia ac festiuitate nitent. Nisi quod omnes (quod idem tamen & in superioribus propè fit) de rebus amatorijs tractant. Vnde illud quoque uerisimile est, Lucianum ostendere uoluisse, quod quaecumque sub hac tota mundi machina mouentur & uiuunt, inter ceteros affectus, præcipuè amor obnoxia sint, ac voluptatem appetant. Illumque adeò generalem quendam

omnium

omnium tam deorum, quàm hominum dormitorem esse. Quod autem Deos maxime ex amore desipere atq; insanire: deinde & voluptatibus deditos esse fingit: ex professione sua facere videtur. Fuit enim quamquam omnibus Philosophorum factionibus ex aequo propè infestus, ad Epicuream tamen magis, quàm ceteras, inclinatus, qui & voluptatem, finem bonorum asserebant, & Deorum providentiam negabant. Id quod cum alibi passim, tum in Demonacte, & in Consilio Deorum animadvertere licet.

Deformem ridet Polyphemum, Doris amabat,
Ceca tamen supra quem Galatea modum.
Mutuo sic solita sese exagitare puellæ,
Quæq; suum præfert sit licet ille nihil.

Doridis & Galatææ.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ
Γαλατείας.

Formosum amante Galatea, nempe Siculum istū pastore ament amore tui deperire. Ga. Ne ride Doris, nā qualis qualis est, Nep. patre prognatus est. Do. Quid tū postea, si uel Ios ne ipso sit pgenit⁹, cū usq; æ deo agrestis atq; hispid⁹ appareat, quodq; est omniū desor-
missimum,

KΑλὸν ἱραγλῶ ὦ Γαλά-
ταα φασὶ τὸν σικιλιὸν
τὸτον περιεῖν ἐπιμυ-
μῶναι σοι, Γα. μὴ σικῶπῃς Δω-
ρι, Πρὸς Δῶτος γὰρ ἦς ὄσιν, ἐποίησε
αὐτὴ. Δω. τί ἔρ' αἰτῇ Διὸς αὐτῇ
παῖς ὦμ' ἄγει; ἔτω καὶ λάσι;
ἱφαιρίτο, καὶ τὸ πάντων ἀμορ-
φώτατον;

missimum, unoculus. An uerò credis genus illi quicquā profuturum ad formam? Gal. Ne isthuc quidē ipsum, quod hispidus est atq; agrestis, ut tu uocas, illū deformat, quin uirile magis est. Porro oculus decet etiam frontem, quod quidem nihilo segnus cernit, quā si duo forent. Dor. Vis deris Galatea non amantem habere Polyphemum, sic cū prædicas. Gal. Equidē haud adamo, sed tamen insignem istam uestram insultandi opus probrandiq; petulantiam ferre non queo, ac mihi nimirū inuidentiā quadam isthuc facere uidemini, propterea qd' ille quū fortē aliquando gregem pasceret suum, nosq; ē littorali specula in littore ludentes cerneret in prominentibus Aetnæ pedib. quā uide licet inter montem & mare littus sese in longum porrigit, uos ne aspexerit quidē, ac ego omnium una uisa sum formosissima, eoq; in unam me cōiecerit oculus. Ea res uos malē habet. nā argumentum est, me forma præstantiorem esse ac digniorem quæ amer, uos contrā fastidias esse. Dor. An istud tibi putas inuidendum uideri si primū pastori, deinde lusco fornicosa uisalis: quanquam quid aliud ille potuit in te probare præter candorem? Is illi placet, opinor, quod caseo & lacti assueuerit, proinde quicquid his sit simile, id protinus pulchrum iudicas. Alioqui ubi libebit scire, qua sis fa-

νώτατον; μονόφθαλμος. οἷα τὸ γένος ὀνησαι αὐτὶ αὐτὸν πρὸς πλὴν μορφῆν; Γα. εἰ δὲ τὸ λάσιον αὐτὸ, καὶ ὡς φῆς ἄγριον, ἄμορφόν ᾖ σιν, ἀνδρῶδες γὰρ. ὃ, τὴν ὀφθαλμὸς ἐπιπρίπτει τῷ μετώπῳ, εἰ δὲ ἐν ἰνδίστρῳ ὀρεῖται, ἢ εἰ δὴ ὕσαν. Δωρί. ἰοικας ὧ Γαλάτεια ἐκ ἱρατῶν, ἀλλ' ἰρώμενον ἔχεις τὸν πολύφημον, οἷα ἱπαινῶς αὐτὸν. Γα. ἐκ ἰρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάνυ ἰνδιστρικὸν τῷτο εἰ φέρω ὑμῶν. καὶ μοι δοκεῖτι ὑπὸ φθόβῳ αὐτὸ ποιεῖν. ὅτι ποιμαίνων περὶ, ἀπὸ τοῦ σκοπιᾶς παύσας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τοῦ οἴοντος, ἐν τοῖς πρόποσι τοῦ Αἰτνῆς, κατὰ μεταξὺ τῶ ὄρεος καὶ τοῦ θαλάττης ἀγιαλὸς ἀπομακρύνει, ὑμᾶς μὲν εἰ δὲ προσέβλεψεν, ἰγὼ δ' ὅτ' ἀπασῶν ἢ ἐκκλίτην ἰδοῦσα, ἢ καὶ μόνῃ ἱμοὶ ἐπέχει τὸν ὀφθαλμόν, ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾶ. Δῶγμα γὰρ ὡς ἀμείνων εἰμι, καὶ ἀξίερατος, ὑμᾶς ἢ παρώφθητι. Δω. εἰ ποιεῖν καὶ ἐν δὴ εἰ καλὸν πλὴν ἵψιν ἰδοῦξας, ἐπιφθονοῦ οἷα γενέσθαι; καὶ τοι τί ἄλλο ἱμοὶ εἰπαινέσαι εἶχεν, ἢ τὸ λυκὸν μόνον. καὶ τῷτο οἶμαι. ὅτι ξυνήθης ὕπτι τυρῶ καὶ χαλκῇ. πάντα δὲ τὰ ὅμοια τῷτοισιν ἡγάτην καλὰ. ἐπεὶ τὰ γὰρ ἄλλα, ὅτι αὐτῶν

cie, de scopulo quoriam, si
quādo serenitas esset, de spes-
cians in aquam, temetipsam
contemplare, uidebis aliud
nihil nisi perpetuū candorē.
uerū is quidē nō probat nisi
rubor admixtus illi dec^o illi
iunxerit. Ga. Atqui ego illa
immodicē candida, tamen e-
iusmodi habeo amanti quā
interimē uobis nulla sit, quā
uel pastor uel nauta, uel por-
titor aliquis miretur, cæterū
Polyphemus (ut aliane di-
cam) etiam canendi peritus
est. Dor. Tace ô Galatea, aus-
diuimus illum canentē, quū
nuper pruriret in te, sed ô san-
cta Venus asinum rudere di-
xisses. Nam lyrae corpus si-
milimum erat ceruino capis
ti ossibus renudato, tum cor-
pua perinde quasi cubiti pro-
minebant, ijs iunctis, indu-
ctisq; fidibus, quas ne Collo-
pe quidem circū torquebat,
agreste quiddā & absonum
cantilabat, quum aliud inter-
rum ipse uoce caneret, aliud
lyra succineret, ita ut temper-
rare nobis nequiuimus,
quin rideremus amatoriam il-
lam cantionem. Nā Echo ne
respondere quidē illi uoluit
balanti, quam sit adeo garru-
la, imò puduisset, si uisa fuisset
imitari stridulum cantum
& ridiculum. Ad hæc gestas-
bat in ulnis amasius iste de-
licias suas, urfi catulum pilis
hirtum, ipsi non dissimilem.

Quis

ἀδυσμάτιον, ἄρκυς σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεικνύται.

πότ' αὖ ἐβλήσῃς μαλαῖν δία τυγ-
χαύεις ὅσα τίν' ὄψιν, ἀπὸ πίτρας
τινός, ἢ ποτὶ γαλλίῃν ἐν, ἐπικύ-
ψασα ἐς τὸ ὕδωρ, ἰδέσθαι αὐτῷ,
ἔδιν' ἄλλο ἢ χρεῖον λουκῶν ἀνερ-
βῶν. ἐνὶ παλαιῇ δ' ἢ τῷτο, λὺ μὲν
ἐπιπρίπη αὐτῷ καὶ τὸ ὄρθημα.

Γαλ. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν ἢ ἀνρά-
τως λουκῶ, ὅμως ἐρατῶν καὶ τοῦτο
τομ' ἔχω, ὑμῶν δ' ἐν ἔτιμ' ὑστίνα,
ἢ ποιμῶν ἢ ναύτης, ἢ πορθμῶν ἐ-
παινῶ. ὃ δ' Πολύφῃμος, τῆτι ἄλ-
λα καὶ μουσικός ἐστι. Δω. αἰώπα
ὦ Γαλάτεια, ἡκῶσα μὲν αὐτῷ ἄ-
δοντι, ὅποτι κώμασι πρῶτον
ἐπίσι, Αφροδίτη φίλη, ὄνομα αὐ-
τὸς ὀγκᾶσθαι ἰδοξεί. καὶ αὐτὴ δ'
ἢ πικτὶς, οἷα κρασίον ἰλάφῃ γυμ-
νὸν τ' σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν λί-
ρατα, πύχνης ὥσπερ ἦσαν. συ-
γώσας δ' αὐτὰ, καὶ ἐνάψας τὰ
εὐδύρα, ἔδιν' ἰσχυροῖσι πορθη-
ψας, ἐμειλώδ' ἐκ μυσσόντι καὶ ἀ-
πωδόν, ἄλλο δ' αὐτὸς βοῶν, ἄλ-
λω δ' ἢ λύρα ὑπὲρ ἔχει, ὥστε ἔδιν'
κατέχειν τὸν γέλωτα ἰδυνάμει-
δα, ὡδὶ τῷ ἱρωτικῷ ἐκείνῳ ἄσμα-
τι. ἢ δ' ἄρ' ἢ καὶ ἔδιν' ἀποκρίναι
αὐτῷ ἢ διελθῇ, ἔτῳ λάλῳ
ἔσθ' βρυχομένῳ, ἀλλ' ἢ σχυρῶς,
εἰ φανεῖν μισμελὴν τραχέαν
ὡδῶν καὶ καταγέλαστρον. ἔτι δ' ἐν
ὃ ἐπίρασθαι ἐν ταῖς ἀγκάλας

Quis autem non inuideat amicum istum Galatea? Ga. Quin tu igitur Dori, tuum ipsius amicum nobis cōmonstra, qui eo sit formosior quicque doctius ac melius, uel uoce canat, uel cithara? Do. Mihi quidem nullus est amator, neque me hoc nomine iacto, quali si uerementer amabilis, ueruntamen istiusmodi amicum, qualis est Polyphemus, nempe totus hircū olēs, tum crudis uiscitans carminibus, & hospites, si qui appulerint, deuorans, tibi habeas, quumque tu mutuum ames.

τίς δὲ αὐτὸ φθονήσει σοι, ὦ Γαλάτεια, τοῖς τοῖς ἱραγῶ. Γαλά, δὲ κῶ σὺ Δωρί, δάξου ὑμῖν τὸν σιαυτῆς, ἡσυχίῳ δουλοῦντι ἴστα, καὶ ὠδικοῦτον, καὶ λιδαρίσιν ἀμφοτέρω ἐπιτάμφορον. Δω. ἀλλ' ἱραγῆς μὴν ἔδωκε ἴσι μοι, ἔδωκε σιμύνομαι ἐπ' αὐτῶν ἀναί. τοῖς τῶν δεινῶν δὲ λύκων ὅτι, λιναῖρας ἀπὸ τῶν ὠσπρῶν τράγῶ, ὠμοφάγῶ, ὡς φασί, καὶ σιτῆ μὴν τῶν ἐπιδημῶνται τῶν ξύων, σοὶ γίνωτο, καὶ σὺ αὐτῶν αὐτῶν.

*Cōmemorat Cyclops se oculo ut spoliārit Vlysses,
Is mario porrexit dum cyathum ille mero.
Non potuit durare diu Polypheme, Tyrannis,
Cogeris en pœnas soluere promeritas.*

Cyclopis & Neptu- ni.

Ο Pater, qualia passus sum ab execrabili isto hospite, qui inebriatū exegressus. Nep. Quis uero est, qui isthæc facere ausus fuit. Polypheme? Cyc. Principio quidē seipsum Neminē uocabat, postquā autē effugit, atque extra tela, ut dicitur, fuit, Vlysses nominari se aiebat. NBP TV. Noui, quem dicis, Ithacensis est, ex Illo aus-

ΚΥΚΛΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΤΑΜΩΝ.

Ω πάτερ, οἷα πίνοντα ὑπὸ τῷ καταράτι ξένου, ἡμεῖς σῶσαι δεῖται. φησὶ μοι, ἡσυχίῳ ἐπιχαρήσας. Πο. τίς ὁ ταῦτα τολμήσας ὁ πολέμης; Κύ. τὸ καὶ πρῶτον οὐτὶν ἰαυτὸν ὡς πικρῆς. ἐπὶ δὲ δειφῆς, καὶ ἔγω γὰρ βίβω, οὐδὲν δὲ ἐν μάστιγι ἴσθαι. Πο. οἶδα ἔρλγας, τὸν Ἰθακῆσιον, ὃς ἰλίου δ' αὐτῶν

sem nauigabat. Sed quo pacto hæc peregit, cum alioqui non ita audax atq; animofus sit: Cycl. Deprehendi in anatro, è pascuis domum, euerfus, multos quosdam, infidantes uidelicet pecuarijs. Posteaquam autem apposui foribus operculū, (saxum autem quoddam mihi est, petra quam magnum) atq; ignem resuscitavi, accensa arbore, quam de monte mecum ferebam, nisi sunt abscondere sese parare. Ego uerò comprehensis ipsorum quibusdam, ut par erat, deuoravi, ut qui prædones essent. Hic igitur uersutissimus ille, siue Nemo, siue Ulysses fuit, dat mihi bibere, infuso quodam ueneno, dulci illo quidem & fragranti, cæterum ad insidias struendas præsentissimo & maximè turbulento. Nā statim omnia uidebantur mihi, posteaquam habuissem, circumagitari, & animum ipsum inuehebatur, & proisum apud me amplius ipse non eram. Postremo autem somno correptus iacui. Ille uerò exacuato ueste, eodemq; igne succenso, insuper etiam exercauit me dormientem. Et ex eo iam tempore cæcus tibi sum Neptune. NESPTV. Ut alte nimis dormiisti o fili, qui non integra exilueris, cum exercaens. Ulysses igitur ille quo pacto effugit? Non enim, sat scio, potuit dimouere saxum à foribus.

Cyc.

Δ' ἀρίπλαι. ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπραξεν, ὃ δὲ πᾶν οὐδ' ἀρσῆς ὤμῳ Κύ. κατέλαβον ἐν τῷ αἵτρω ἀπὸ τοῦ νεμεῖς ἀναστρέψας, πολλὰς τινὰς ἐπιβλησόντας ἀπλοῦς· τίς τοῖς ποιμνίαις ἐπὶ τῇ ἰδμῇ τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα, πέτρα δὲ ἔστι μοι παμμιγένης, καὶ τὸ πῶρ αὐτοκαύσας ἐναυτόμενον· ὃ ἔφειρον δὲ ἰσχυροὶ ἀπὸ τοῦ ἔργου, ἐφ' αὐτὸς ἀποκρύπτειν αὐτοὺς παρώμενοι. ἐγὼ δὲ συλλαβὴν αὐτῶν τινὰς, ὡσπερ εἰκὸς ἔω, κατέφαγον λεγὰς ὄντας. ἰσταῦδα ὁ πᾶν οὐργότατος ἐκείνους, ἵτι οὐτίς. ἵτι οὐδὲν δὲ ἔω, δίδωσί μοι ποιεῖν φάρμακον τι ὑγίαις, ἡ δὲ μὲν καὶ δύσμορος, ἐπιβλησόντατος τῇ καὶ ταραχῇ δὲ τῇ. ἅπαντα γὰρ δὲ δὲ ἰδοὺ καὶ μοι περιφίρεισθαι πῶσι. καὶ τὸ σπῆλα καὶ αὐτὸ ἀνιστρέφεται. καὶ ἂν ἴτι ὅλως ἐν ἱμαυτῷ ἡμῶν. τίλος δὲ, ἐν ὕπνῳ κατισπᾶσθαι. ὃ δὲ ἐποφύσας τὸν μοσχλὲν, καὶ πυρώσας γε, προσίτι ἐτύφλωσί με ἡ δὲ δίδοντα. καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί σοι ὡς πῶσι δόν.

ΠΟΣ. ὡς βαδὺν ἐκσιμῶν ὡς τέκνον. ὅς ἐκ δὲ ἰστορῶν μεταξὺ τυφλὸς μὲν· ὃ δ' οὐκ οὐδὲν πῶς δίδωμι· ἐ γὰρ αὐτὸν οἶδ' ὅτι ἰδωμένον ἀπικνῆσαι πῶς πῶσι ἀπὸ τοῦ θύρας.

ΣΔ.

Cyc. At ego amoui ipsum, quo facilius illum comprehenderem inter egrediendū. At collocato meipso ad fores, extentis manibus uenabar, solis dimissis in pascua ouibus, & arieti negotio dato, quænam ipsum agere pro me oporteret. Ne. Intellego rem. Sub illis latuit te, clam se subducens. At cæteros certe Cyclopes conueniebat te inuocare contra ipsum. Cyc. Conuocaui illos, pater, atque etiam uenerunt. Sed postquā me interrogassent insidiatoris nomen, atque ego dicerem Neminē esse, insanire me arbitratī, relicto me iterum discesserunt. Ita imposuit mihi execrabilis, nomine. Et quod maximē mihi ægre fuit contumeliosē obiecta mihi clade hac, Ne pater quidē Neptunus, inquit, leuabit te hoc malo. Neptu. Confide fili, ulciscar enim ipsum, ut sentiat, etiam si cæcitatem oculorum mederi impossibile, nauigantes certē tamen seruare uel perdere, penes me esse, nauigat autem adhuc.

κύ, ἀλλ' ἐγὼ ἀφ' αἴλου, ὡς μάλλον αὐτὸν λαβοίμι θύοντα, καὶ ἑλθὼν δίσας παρὰ τὴν θύραν, ἐν θύραις τὰς χεῖρας ἐκπιτάσας, μόνῃ παρὰ τὰ πρόβατα ἐς τὴν νόμῳ, ἐνταλώμεν. τῷ κριῷ, ὅπως ἐχρὴν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμῶ. Πο. μαυθαίνω ὅτ' ἐκείνοις, ὅτι γὰρ ἔλαβον ἐπιχειρήσει. ἀλλὰ τὸν ἄλλος γὰρ κύκλωπας ἰδὼς ἐπιβοῶ σάδαι ἐπ' αὐτὸν. Κύ. σιωπῆσαι ὡς πάτερ, καὶ ἤκου. ἐπεὶ δὲ ἤκουσαν τῶ ἐπιβλησύντ. τὸ ἴσον μα, καὶ γὰρ ἴδω, ὅτι οὔτις ὅτι, μιλαρχοῦν εἰσέντις με, ὡς χοντο ἀπὸντον. ὅτ' ἐκπιτάσας τὸν ἐκπιτάσας τῷ ἐνόματι καὶ ὁ μάστιγα λυίασί με, ὅτι καὶ ἐνεδίξω ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, ὅτ' ὁ πατέρφκσις, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται αὐτὸν. Ποσ. δαρὲς ὡς τὴν ἀμυνῶμαι γὰρ αὐτὸν, ὡς μάστις. ὅτι ἐκπιτάσας μοι ἐφθαλμῶν ἰάσας ἀδυνάτον, τὰ γὰρ τῶν πλείοντων τὸ σῶζειν αὐτὸν καὶ πολλῶν, ἐπ' ἐμοὶ πρόσκειται. καὶ δὲ ἴτι.

*Alpheus nulla inficitur falsugine ponti,
Naturam retinet semper ubiq; suam.
Neptuno quosdam simul hisce fatetur amores,
Arcas init thalamum sæpè Syracusiae.*

Alphes

Alpheï & Neptu-
ni.ΑΛΦΕΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

Quid hoc, Alphee, qd' tu solus alio-
rū in mare dela-
tus, neq; cū sal-
sugine misceris, perinde ut so-
lent cætera flumina omnia,
neq; diffusus, sed per mare,
uelut concretus, ac dulci cur-
sū stodito fluore, incorruptus
etiam et purus cursu laberis?
Nescio quo locorum in pro-
fundum te ipso quemadmo-
dum gaudiæ atq; ardere faci-
unt, submerso, ac uideris rursū
sum emergere quoq; alibi, et
te ipsum iterum spectandum
exhibere. **ALP.** Amatoria
quædam res hæc est. **Neptu-**
ne, quamobrem ne mihi uitio
uertas. Amasti autem & ipse
sæpenumero. **Neptu.** Mulier
rem ne, **Alphee,** an nymphet
amas, an etiā **Nereidā,** ipsa
rū unam aliquā? **Alp.** Nō, ue-
rum fontē **Neptune** quendā.
Neptu. Vbi igitur terrarum
ille manat? **Alp.** Insularis est,
in **Sicilia,** **Arethusam** ipsum
uocant. **Nep.** Scio. Non de-
formem sanē, **Alph.** **Arethu-**
sam amas, sed & liquid' fons
illa est, & per purum ebullit,
& ipsi atque etiā calculi gra-
tiam addunt, supra quos to-
ta ea uelut argentea apparet.
Alp. Vt uerē nosti fontē hūc,
Neptune, ad illū igitur abeo
hūc. **Nept.** Sed abi qdē, ei fex
liciter

TΙ ΤΕΤΟῦ Ἀλφεῖ, μένος
τ' ἄλλων ἱμπιστῶν εἰς
τὸ πῖλαγος, ὅτι ἀνα-
μίγνυσθαι τῇ ἁλμῇ, ὡς εἶδ' ὁ πῶτα
μοῖς ἅπανσιρ, ὅτι ἀναπύεις σε-
αυτὸν διαχυθεῖς, ἀλλὰ διὰ τῆς
θαλάττης ξυωτῶς, καὶ γλυκὺ φυ-
λάττωρ τὸ ῥᾶθρον, ἀμικρὺς ἐτι καὶ
καθαρὸς ἐπέγνῃ. ἐκ οἷο' ὅποι βύθῳ
δι' ὑποδύς, καὶ ἀπὸ ὅροι λαροὶ
καὶ ὄρωσι, ἵσικας ἀνακνήψαν-
τες, καὶ αὐτὸς ἀναφαίνειν σεαυ-
τὸν. **ΑΛ.** ἱρωτικόν τι τὸ πρᾶγμα
ὄστω ὧ πῶσε δὸρ, ὥστε μὴ ἐλιγχε-
ῖν ῥάδης ἢ καὶ αὐτὸς πολλὰ κίς.
Ποσειδ. γλυκαῖος ὦ Ἀλφεῖ ἢ
νύμφης ὄρεαι, ἢ καὶ τῶν **Ναρκίῳ**
Διὸς αὐτῶν μιᾶς; **ΑΛφ.** ἐκ ἀλλὰ
πικρὸς ὧ πῶσε δὸρ. **Ποσειδ.** ἢ ἢ
πῶ σοι γῆς αὐτὴ ῥά; **ΑΛφ.** νησίῳ
τίς ὅστι σικελικὴ, **Αρίστου** αὐ-
τῶν καλῶσιρ, **Ποσειδ.** οἶδα ἐκ
ἁμορφον ὦ Ἀλφειε τίς ἁρίθου-
σαν, ἀλλὰ διαγῆς τίς ὅστι, καὶ τὸ
ὑπὸ ἑπὶ πρὶ καὶ ταῖς ψυφίσιρ,
ὅλον ὑπὲρ αὐτῶν φανόμενον
ἀργυροειδές. **ΑΛλ.** ὡς ἀληθῶς
οἶδα τίς πικρὸς ὧ πῶσε δὸρ.
παρ' ἐκείνῳ οἶω ἀπέρχομαι.
Ποσ. ἀλλ' ἀπὸ βίβλιν, καὶ δούτο
χῆ

liciter utere amore, illud autem mihi dic, ubi tu Arethusam conspicatus es, Arcas ipse cum sis, fons autem ille in Syraculis manet: AL. Properantem me moraris, Neptune, curiosè nimis interrogando. Nep. Probè dicis. Abi igitur ad amatū. Ac emergens iterum è mari eodem alueo cū fonte illo misceris, & in unam aquam redigamini.

καὶ ἐν τῷ ἱερῷ. ἰκάνο δὲ μοι εἰπεῖν, πῶς τὸν Ἀρέθουσαν εἶδον, αὐτὸς μὲν ἀρκὰς ὢν, ἡ δὲ ἐν Συρακὺς αἰσῶν ἔστιν. ΑΛ. ἐπαγόμενον μελετήσεις ὡς Πόσειδον. πορίσθη γὰρ ἱερῶν, Πρὸς; εὖ λέγεις, χάρις παρὰ τὴν ἀγαπωμένην. καὶ ἀναδύς ἀπὸ τοῦ θαλάττης, ξυνολήσμενος τῇ πηγῇ. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ γίνεσθαι.

*Proteus se in uarias gaudet conuèrtere formas;
In pelagi qui se continet usq; specu.
Fit lignum, fit aqua, & fulua ceruice leand,
Flammæ etiam formam suscipere est solitus.*

Menelai & Protei.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ Πρωτίως.

AT in aquam cōuertite Proteu, incredibile adeò nō est, marinus utiq; cum sis, etiam arborem fieri, tolerabile, præterea & in leonē aliquando muteris, licet tamen neq; hoc supra fidē est, Quod si autem & igne fieri te possibile est, cum in mari habites, hoc omnino miror, neq; adducor, ut credā. Prot. Ne mireris Menelae, fieri enim soleo. Mene. Vidi & ipse, Veruntamen uideris mihi (dicitur enim hic apud te) præstigias quasdam adhibere rei, atque intuen-

gium

Aλλὰ ὅπως μὲν σε γινώσκειναι, ὡς Πρωτῶν, ἐκ ἀπίθανον, ἐν ἀλίῳ γινώσκου, καὶ διενδρῶν ἐπιφορητὸν, καὶ ἐς λείοντα ὅπῃ ἀλλαγῆς, ὅμως ἐδὲ τὸτο ἔξω πίστεως. εἰ γὰρ καὶ πῶς γινώσκειναι αὐτὸν ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πάντων θαυμάσιον, καὶ ἀπίστον. Πρω. μὴ θαυμάσιον ὡς Μενέλαε, γινώσκειν γάρ. Με. εἶδον καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι δοκεῖς εἰρήσιν γινώσκειν, γινώσκου τινὰ προσέγγειν τῷ πράγματι, καὶ τὸς ὀφθαλμοῖς

ut oculos decipere, cum interim ipse nihil tale fias. Prot. Et quæ nam adeo deceptio in rebus sic manifestis fieri queat. An non apertis oculis uidisti in quam multa ipse me transformauerim? Quod si uero non credis, & res hæc tibi falsa uidetur, nescis per apparentia quædam inanis ante oculos obuersans, posteaquam ignis factus fuero, applica mihi, heus genero se tu, manum. Nimirum senties, uidear ne tantum ignis, an & urendi uim habeam, MENEL. Periculosum est experimentum hoc Proteu. PROT. Attu Menelae uideris mihi neque Polyppum uidisse unquam, neque etiam quid pisci huic accidere soleat, scire. MEN. Verum Polypum ipsum quidem uidi, quæ uero accidant illi, libenter ex te cognouimus. PROT. Cuiusque saxo accedens, acetabula sua applicuerit, atque affixus inhaferit cirramentis, illi se ipsum simile efficit, mutatque colorem, immittendo saxum, quo uidelicet lateat piscator, res, nihil ab illo uarians, neque manifestus existens ob hoc, sed assimulatus lapidi. Men. Ferunt hæc. Sed tuum hoc multo magis omnem opinionem excedit Proteu. PRO. Nescio, Menelae, cuiusnam alteri facile credas, qui tuis ipsis oculis non credas. MEN. Videns equidem

μὲν ὁ ἀπατήρων τῶν ἐρώτων, αὐτοὺς δὲ ἰμ τοῖς τοιούτοις γιγνόμενον.

Πρω. καὶ τίς αὖ ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν ὄψεων ἐναργῶν γίνεται; ἐν ἀντιφωγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔστι, ἐν ὅσῃ μιτιποίησα ἑμαυτὸν; αὐτὸ δὲ ἀπίστα, καὶ τὸ πρᾶγμα ψευδὲς εἶναι δοκᾷ φαντασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἱσταμένη, ἡπειδὴ πῦρ γίνεσθαι, προσέτι καὶ μοι ὡ γρηαίεται τίς χεῖρα. εἶσθι γὰρ, ἐρωμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ ἡαίαν τότε μοι προσίστην. Με. ὅν ἀσφαλὲς ἡ πᾶρα ὧ Πρωτῷ. Πρω. οὐ δὲ μοι Μενέλαε δοκᾷς ἐπὶ πολύπου ἰσρακίναί ποτι, ἐπὶ δὲ πάσχα ὁ ἰχθυὺς ἐπὶ δὲ εἶναι. Με. ἀλλὰ τὸν μὲν πολύπου ἔδωκεν, ἡ πάσχα δὲ, ἡ δὲ αὖ μάθοιμι παρὰ σε. Πρω. ἐποία αὖ πύτρα προσίθω ἀρμόσθι τὰς λουτῆας, καὶ προσφύς ἔχου κατὰ τὰς πληυταίας, ἡ εἶναι ὅμοιον ἀποργάζεσθαι αὐτὸν, καὶ μεταβάλλει τίς χεῖρα, μιμνήσκου τίς πύτραν, ὡς αὖ λάβη τὰς αἰτίας, καὶ διαλλάττω, καὶ δὲ φασὶν ὅν διὰ τὸ τοιοῦτον ἰσικῶς τῷ λίθῳ. Με. φασὶ ταῦτα, τὸ δὲ σὸν πολλὰ παραδοξότροπον ὡ πρὸς τοῦ. Πρω. ἐκείνα, ὡ Μενέλαε. τίς αὖ ἄλλω πιστεύσας, τῆς σιαυτοῦ ὀφθαλμοῖς ἡπιστῶν; Με. ἰδὼν ἔδωκεν.

equidem uidi, sed tamen res
ipsa monitro similis est, eun-
dem uidelicet. gnem atq; a-
quam fieri.

ἰδον. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τὸ ῥα-
σιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ
γίγνεται.

*Hic narrat Panopes Eridis pomumq; dolumq;
Vt lites illo mouerit atq; graues.
Priamides legitur iudex, malumq; reportat,
Blanda Venus: tantum cæca libido potest.*

Panopes & Gale- nes.

Vidisti ne Galene he-
ri, qualia fecit Eris,
ad cœnam in Theſ-
ſalia, propterea qd'
non & ipsa uocata fuerat ad
conuiuium? Gal. Haud conui-
uata equidem uobiscum tum
fui. Nam me Neptunus iusse-
rat, tranquillum interea. Pa-
nope, seruare pelagus: Sed
quid fecit Eris cum præsens
nō adesset? Pa. Thebis ac Pe-
leus concesserant intro in tha-
lamum deducentibus ipsos
Amphitrite ac Neptuno. In-
terea autem Eris, clam cætes
ris omnib. (id quod facile il-
litum fuit, alijs bibentibus,
quibusdam autem applau-
dentibus, uel Apollini citha-
ram personāti, uel Musis ore
modulantibus adhibendo ac-
nimum) proiecit in conuiui-
um pomum quoddam admo-
dum pulchrum, aureum totū,
ὁ Galene. Inscriptum autem
erat his uerbis, Formosa ac-
cipiat.

ΠΑΝΟΠΥΣ ΚΑΙ Γαλλίως.

Εἶδόν ὦ Γαλλίω κθίς;
οἷά ἐποίησεν ἡ Εἰς πα-
ρὰ τὸ Δείπνον ἐν Θείῳ
λίῳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐν
τῷ συμπόσιον; Γαλ. ὁ ξυνοιστὴς
μὲν ὑμῖν ἔγωγε, ὁ γὰρ Ποσειδῶν
ἐκέλευσε μὲν ὦ Πανόπην, ἀκύναν-
τον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πᾶν
λαγῶ τίδ' οὖν ἐποίησεν ἡ Εἰς
μὴ παρῶσα; Παν. ἡ Θέτις καὶ
ὁ Πηλεὺς ἀπὲλκλυσθαισαν ἐς τὴν
θάλαμον, ὑπὸ τοῦ Ἀμφιτρίτης
καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπειμα-
φθιντοῦ. ἡ Εἰς δ' ἐν τοσούτῳ λα-
θῶσα πάντας, ἐδωκὴν δὲ ῥα-
δίως, τῶν μὲν πινόντων ἰνίων
δὲ κροτειώτων, ἢ τῶ ἀπόλλωνι
λιθαρίζοντι, ἢ ταῖς μέσαις ἀδού-
σαις προσιχόντων τὸν νοῦν, ἐκ-
τίβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μὴ λόν-
τι πάγκαλον χρυσοῦν ὄλον ὦ
Γαλλίω. ἐπιγίγραπ' ἐστ', ἡ καλὴ
λαβίτω.

τίπλῃ. Nam igitur uoluntatur hoc tanquam ex composito factum, peruenit eo loci, ubi Iuno & Venus & Minerva accumbebant. Deinde ubi Mercurius sublato isto, legit ea, quibus illud inscriptum erat. Nos quidem Nereides cum lilēno sedebamus, quid enim agendum erat, illis pręsentibus: illę uerō inter se contendebant, ac quęlibet suum il ud esse uolebat, Et nū Jupiter scriptum interposuisset, etiam ad manus usq; res hęc processisset. Verum ille, ipse quidem, inquit, non feram iudicium de hoc, tamen si illę ipsum iudicare uellent, sed in Idam ad Prias mi filium abite, qui & discerneret nouit, quęnam formosior sit, utpote elegantię istius diosus & ipse, & non facile, talis cum sit, iudicauerit maiore. G A L. Quid igitur ad hęc Dex illę, Panope? P A N. Hodie arbitror, in Idam abeunt. G A L. Et quis ueniet paulo post, qui nobis renunciaret eam, quę uicerit? P A N. At iam hunc tibi affirmo, quod nulla alia uincet, ueniente in certamen Venere, nisi arbiter ipse omnino cęcutiat.

Tritonis

λαβίτω. κυλινδρὸν μὲν δὲ τῆ-
τι ὥσπερ βιβλίον δὲ, ἔκρη ἴθι
δα ἡρα τι καὶ Ἀφροδίτη καὶ
Ἀθλῶ ἁλτικλίνοντο. καὶ πᾶ Ἀδ
ὁ Ἑρμῆς ἀνιόμην & ἐπιλί-
ξατο τὰ γιγραμμένα, αἱ μὲν
Νηρηΐδες ἡμᾶς ἀπιοισπήσαν
μεν. τί γὰρ ἴδαι ποιεῖν, ἰκάνων
παιονσῶν; αἱ δὲ ἀντιποιοῦσιν
τοῖς ἰκάνει, καὶ αὐτῆς ἔναι τὸ μῦ-
λον ἡξίου. καὶ ὁ μὲν ὁ Ζεὺς
δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ ἄλλοι χα-
ρίων προὔχρησι τὸ πρᾶγμα,
αἱ δὲ ἰκάνει αὐτοῖς μὲν, οὐ κει-
νῶ, φησί, περὶ τούτου, καὶ τοῖς
ἰκάνει αὐτὸν δικάσαι ἡξίω.
ἀπὶ δὲ ἐς τίνω ἰδῶ παρὰ
τὸν Πριάμου παῖδα. ἐς οἱ ἄ-
τις διαγνῶσαι τίνω καλλίστα
φιλόκαλ & ὦν, καὶ οὐκ αὐ-
τῶν & ἰρῖναι κακῶς. Γα. τί
οὐκ αἰδία, ὦ Πανόπη. Παν.
τήμερον, εἶμαι, ἀπίασι πρὸς
τίνω ἰδῶ. Γαλ. καὶ τις ἡξίω
μὲν μὲν ἀπαγγέλλω ἡμῖν
τίνω κρατῶσαν. Παν. ἡ δὲ
σοι φημι οὐκ ἄλλῃ κρατήσῃ, ἢ
Ἀφρδίτης ἀγωνίζεμεν, ὡς
μή τι πάντων ὁ διακριντῆς ἀ-
βλυώτῃ.

(R) TRITON

Tritonis, Amymones & Neptuni.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΗΜΩΝΟΣ
καὶ Νηπτιωνίου.
Τρίτων.

AD Laetiam, Neptune, quotidie uenit aquatum uirgo, pulchra omnino species. Haud equidem scito, fors motiorem ullam puellam uisdisse me. Nep. Liberamne dicis Tritō, an uerò seruā quēpiam est, quē aquam ferre solet. Tri. Minime uerò, sed Danaī illi⁹ filia, una ex quinquaginta illis, etiam ipsa est, Amymone nomine. Interrogauī enim, & quē uocaretur, & genus ipsius. Danaus autem duriter admodum educat filias, & opus manu facere ipsas docet, & ad aquam hauriendam mittit, & ad alias res agendas instituit, imo pigrae ipsae ut sint. N. Solāne autem uenire solet longam adeo uiam, ex Argis ad Lernam usque? Tri. Solā, nam siticulusum ipsum Argos est, ut nosti. Quare necesse est, semper aquatum uenire illam. Ne. Non mediocriter affectus time animo, ô Triton, qui mihi hæc de puella narraris, Quare eamus ad ipsam. Tri. Eamus iā enim tempus quoque est, cum aquatum ire solet. Ac propē alicubi circa mediā uia est petēdo Lernā. Nep. Proinde currū iāge, uel, an hoc longiorem rebus morā iniiciet, submittere equos iugo, et currum apparare. Tu uerò

Eπὶ τὴν λίρναν, ὃ ποσειδῶν, παρχίγει τῇ λαβῇ ἐκάστῳ ἡμίρην ὑδροσομελὴν παρβύον, πάρχοντι χρήμα, ὅτι οἶδα ἰγῶγι λαβῇ τῶν αἰδῶν. Ποσειδῶν τινὰ ὃ Τρίτων λίγαις ἢ διερῶν αἰνὰ τις ὑδροφορῶν ὅστιν Τρί. ὃ μὲν ἄλλὰ τῷ Δαναοῦ ἐκείνῳ θυγάτηρ, μία τῶν προσηκουμένων καὶ αὐτῇ, Αμυμώνη τὸ νομα. Ἐπιθύμῳ γὰρ, ἢ τις ἐπαλάτο, καὶ τὸ γινῶ. ὁ Δαναὸς δὲ σκληρὰ γὰρ τὰς θυγατέρας, καὶ αὐτὴν γὰρ διδάσκει, καὶ πᾶσι ὅσιν ἀνυσομελίας, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παιδὸς ἀόκτους εἶναι αὐτάς. Ποσειδ. μέντοι δὲ παραγίνεται μακρὰν ὅτι τὴν ὁδὸν δὲ Ἀργεὺς ἐς Λέρναν. Τρί. μέντοι. πολυδίψιον ἢ τὸ Ἀργῶν, ὡς οἶδα, ὅτι ἀνάγκη αὐτῇ ὑδροφορῶν. Ποσειδ. ὃ Τρίτων, ὃ μετρίως με διατάξας, εἰπὼν τὰ περὶ τῇ παιδός, ὅτι ἰσχυρὴ ἐπὶ αὐτῇ, Τρί. ἰσχυρὴ. ἢ δὲ γὰρ λαβῇ τῇ ὑδροφορίας. καὶ σχεδὸν παλατὰ μέσῳ τὴν ὁδὸν ὅστιν, ἰῶσα ἐς τὴν Λίρναν. Ποσειδ. οὐκοῦν ξούξω τὸ ἄρμα. ὃ τῷ

uerò potius delphinum mihi aliquem, ex uelocibus illis huc fiste, inequitando enim illi quam celeritè prosequar. T R I T. Ecce tibi hunc delphinum omnium uelocissimum. N E P. Prodesse sanè, prouehamur igitur. Tu uerò iuxta natando consequereme Triton. Ac posteaquam ad Lernam iam aduenimus, ego quidem hic in insidijs ero, tu autem speculando observa, quando illam accedentem sentias. Tri, Becam tibi, propè est. N E P. Formosa, Triton & in ipso ætatis flore puella hæc, sed comprehendenda nobis est. A M Y. Hens homo. quòd me hinc correptam abducis: plagiaris quispiam es, ac uideris ab Aegypto, patruo nostro, ablegatus esse, quare clamando patrem uocabo. T R I. Tace Anymone, Neptunus hic est. A M Y. Quid Neptunum mihi nartras: cur mihi ò homo uim facis, atque hinc in mare abstrahis? Ego uerò suffocabor misera, submersa aquis. N E P. Beno animo sis. Nihil graue patiaris, sed & fontem cognominam tibi emanare hic sinam, percussio tridente saxo hoc, iuxta æstuarium, & tu ipsa felix atque beata eris, ac sola sororum obita morte aquam non generabis.

Noti

το μὲν πολλὴν ἔχων τὴν διατριβὴν ὑπάρχον τὰς ἵππους τῆς οὐλῆς, καὶ τὸ ἄρμα ἐπιπονοῦσιν: σὺ δὲ ἀλλὰ διελθὶνά μοι τινὰ τῶν ὠκίων παράσχεσον; ἱφίππασίμαι γὰρ ἐπ' αὐτῷ τάχιστα. Τρί. ἰδὲ σοι ἐτοσίῳ διελθόντων ὠκύντατ'. Ποσ. εὐγε ἀπελκύνω μὲν σὺ δὲ παραστήχῃς ὁ Τρίτων. ἡ ἀπειλήν παρτιομένη ἐπὶ τὴν Λίγναν, ἐγὼ μὲν λοχέω ὑπαυθὰ περ, σὺ δ' ἀπισκίπεις, ὅς ποτ' αἰδοῦν προσῆσαν αὐτῶν. Τρί. αὐτῇ σοι πλεσίον. Ποσ. ἡ ἀλὺ ὁ Τρίτων, καὶ ὡραία παρτιομένη. ἀλλὰ συλληπτίᾳ ἡμῖν ἴσθιν. Αμν. ἀσθρῆκε πῶς με ξυνάρπασας ἄγεις; καὶ δραπέδιτῆς εἶ, καὶ ἰοικας ἡμῖν ἀπ' αἰγυπτοῦ τὸ δαίχ' ἐπιπυμφεύσαι. ὥστε βοήσομαι τὴν πατέρα. Τρί. σιῶτῃσιν ὁ Αμνώνη. ποσειδῶν ὄζει. Αμν. τί ποσὶ δῶν λίγας; τί βιάξῃ με ὁ αὐθρῶπς, καὶ ἐς τὴν δάλατταν λαβήκεις; ἐγὼ γὰρ ἀπισκίνοζήσομαι ἡ ἀγέλια καταδύσκει. Ποσειδ. δάρρει, ὅδιν δεινὸν πάδης, ἀλλὰ καὶ πηγὴν ἐπώνυμόν σοι ἀναδεδιδύαι ἴασι ἐνταυθὰ πατάξας τῇ τριαινῇ τὴν πύοντραν, πλεσίον τὲ κλύσματ'. καὶ σὺ σὺ δαίμων ἴση τι καὶ μόνον τῶν ἀδελφῶν ἔχ' ὕδρ' ὀρεῖσθαι ἀπ' θανάτου.

F 3 N G I

Noti & Zephy-
ri.

ΝΟΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕΦΥΡΟΥ.

N Vm hanc Zephyrē re. inuicem, quam per mare in Aegyptū Mercurius ducit, Iupiter, amore captus uirtuauit: Zeph. Hanc ipsam, Note, sed iuuenca tum non erat, sed puella, Inachi fluminis filia. Nunc autem Iuno talem ipsam effigiuuit, æmulatione amoris commota, propterea quod uidebat! ουκ illā propterea deperire. NO. Proinde etiam nunc bonum illum asmar: Zeph. Atque admodum, & propterea in Aegyptum ipsa mihi, nobisque dixit, ne conturbaremus mare, donec illa transuassisset, ut quæ illuc paritura sit, fert autem alterum modò, Deusque fiet, cū ipsa, tum quod ex ea partum erit. NO. An iuuenca Deus, Zeph. Atque admodum Note, imperabitque, inquit Mercurius, nauigantibus, ac nostra erit domina, ut quemscunque nostrum uolet, emittat, uel prohibeat aspirare. Nor. Colenda igitur obseruandaque nobis erit Zephyre, iā domina certè cum sit. Nam per Iouem, beneuolentior eo pacto nobis erit. Zeph. Sed enim iam traiecit, & in terrā enatauit. Vides, ut nō amplius quadrupes incedat, sed erectā ipsam, Mercurio denuo mulierem, formosam prorsus reddidit. NO.

T Αὐτὴν Ζήφυρον ὃ τὴν δάμαλιν, ὡς διὰ τῆς πηλᾶος γῆς ἐς Αἴγυπτον ὁ Ἑρμῆς ἄγει· ὁ Ζεὺς δὲ ἐκδιδόκεται, ἀλλ' οὐκ ἔστι; Ζι. ναὶ ὦ Νότι, ὃ δάμαλιν ἦ τότε, ἀλλὰ πᾶς ὡς τῆς ποταμῆς Ἰνάχου· νῦν ἡ Ἥρα τοι αὐτὴν ἐπέκρινεν αὐτὴν βλάστησασα, ὅτι καὶ παλιν ἰώρα ἱερῶν τῶν Διὸς Νό. νῦν οὖν ἔτι ἱερὰ ἔστι βοῶν; Ζι. καὶ μάλα. καὶ διὰ τὸ τοῖς Αἰγυπτοῦ αὐτὴν ἐπιμψι, καὶ ἡμῶν προσίταξι, μὴ κυμαίναν τὴν δάμαλιν, ἵνα αὐτὴ διατίξῃ, ὥς ἀποτινῶσα ἡμᾶς, κύει δὲ ἡ Ἥρα θύον γενέσθω καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τέλει. Νότι. ὃ δάμαλιν θύον. Ζιφ. καὶ μάλα ὦ Νότι. ἀρξάμεν ὁ Ἑρμῆς ἱερῶν πλείονων, καὶ ἡμῶν ἵσαι δεισπονεῖν, ἢ τινα αὐτῶν ἡμῶν ἰδέσθαι ἐκπέμψαι, ὃ βωλῆσαι ἐκπνεῶν. Νό. ὁρᾶ πούτις τοι γὰρ οὖν ὦ Ζήφυρε, ὃ δάμαλιν ἀνάγει ὄσα, νῦν Δία δυνάστην γὰρ ὅτι γενέσθω. Ζιφ. ἀλλ' ἡ δὲ γὰρ ἀνέπειρασι, καὶ δύνουσι ἐς τὴν γῆν. ὁρᾶς ὅπως ἐκείνη μὴ μετρωποδιστὶ βαδίζει, ἀνερθῆσας δ' αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς, γυναικα παρὰ βάλων ἄνθις ἐκείνη; Νό. παρὰ

reddidit. Not. Mira nimirum hæc Zephyre, nusquam amplexius neque cornua illius, neque cauda, neque tibia huius, sed amabilis puella est. Cæterum Mercurio quidnam accidit, qui se ipsum mutavit, & ex adolescente factus est quispiam caninam faciem præ se ferens. Zeph. Ne curiosius persequamur ista, quando quidem melius ille, quæ facienda sint, novit.

πολλοὶ γὰρ τοῦ ταῦτα ὃ Ζήφυρι. οὐκ ἔτι τὰ κέρατα, οὐδὲ οὐρ, ἔτι διχὰ τὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπὶ τὰς ὀφθαλμοὺς. ὁ μὲν τοι Ερμῆς τι παθὼν, μεταβληθεὶς αὐτὸν, καὶ ἀντὶ νεανίᾳ κινῶν πρὸς σὺν γίγνηται. Ζήφ. μὴ περὶ πρᾶγμα μὲν, ὅτι ἄμεινον ἐστὶ εἶλε τὰ πρακτικά.

*Mira est Delphinum verè natura, quod omnes
Sic redamant homines, haudq; perire sinunt.
Evadit mortem cithara submersus Arion:
Musica nam curas, pectera mœsta leuat.*

Neptuni & Delphini.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ
Δελφίνου.

LAUDO, rectè facitis Delphines, quod semper amantes hominibus estis, Nā & olim Inonis filium in Isthmum portastis, exceptum à Scironis scopulis, unde cum matre precipitatus fuerat. Et nunc tu Citharædo isto Methynnensi, cum ipso ornato & cithara recepto, in Thenarum enatasti, neque passus es indignè à navis perire illum. Delph. Ne mireris Neptune si hominibus benefacimus, nam & ipsi ex hominibus.

Εὐγε ὦ Δελφίνε, ὅτι αὖ φιλότροποι ἔστε, καὶ πάντοι μὲν τὸ πρὸς τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν ἵκομεσθαι, καὶ ἐξ ἡμετέρων ἀπὸ τῶν Σειρωνίδων μετὰ τῇ μητρὶ ἵκομεσθαι. καὶ οὖν σὺ τὸν λιβαριδὸν τῶτον τὸν ἐν Μελύμνῃς ἀναλαβὼν, ἐξήγαγες εἰς Τάιναρρον αὐτῇ σκεπῇ καὶ λιβαρίᾳ. ὅθεν περιήλθες, μακρῶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀπολλύμενον. Δελφ. μὴ θαυμάσις ὦ Ποσειδόν, οἷός τις ἀνθρώπου ὑποτιμῶν, ὃς ἀνθρώπων γὰρ αὐτῷ

hominibꝰ pisces facti sumus.
NEP. Atqꝫ equidem ob id
reprehendo Bacchum, quod
uos navali praelio superatos
ita transformavit, cum debe-
ret captivos solum in dedis-
tionem accipere, quemadmo-
dum & ceteros in potestate
redegit. Sed quo pacto, cum
Arione hoc, qđ accidit, sese
habet? Delphi. Periander iste,
puto, delectabatur homine, ac
sepe illū ad se accersabat ar-
tis gratia. Ille autē dives iam
factus à tyranno, concupiuit,
navigando in patriam, Mes-
sathynnam videlicet, spectan-
das ibi divitias suas exhibe-
re. Ac consenta ad transien-
dū navi, hominū quorundam
sceleratorum, posteaquā cog-
nitus est, multū auri secum
ferre, ubi ad medium ferme
Aegeū perventū fuit, insidias
ri illi nautæ coeperunt. Ille ne
rō (nā auscultabam omnia,
iuxta navigiū natādo) quos
niam tā hoc vobis ita visum
est, inquit, ac me salte assum-
pto ornatu, & decātato pri-
mihi ipsi funebri aliquo car-
mine, volente finite præcipi-
tare me ipsum. Concesserunt
nautæ. Tū ille assumpsit or-
natū, & cecinit omnino lenē,
& cecidit in mare, tanquam
statim omnino moriturus. E-
go uerō excepto atqꝫ impos-
sito illo, contravi unā cū ipso
in Tenuā. Nep. Laudo istuz
dium erga Musicā tuā, dignā
enim mercedem retulisti ipsi
pro eo quod auscultaris.

Hellen

αὐτοὶ ἰχθύες γινόμενοι. Πρὸς. καὶ
μίμφομαι γιγνῶ Διονύσῳ, ὅτι ὁ
μᾶς κατακυμαχάσας μετέβα-
λε, λίον χαρῶσθαι μόνον, ὡς
πύργος ἄλλος ὑπὸ γάγιο, ὅπως
γινῶ τὰ μετατὸν Ἀρίονα τῶτερ
ἐγένετο τῷ Διελφίῳ; Διελ. ὁ Γυρίαν
ἀρῶ, εἶμαι, ἔχειρην αὐτῷ, καὶ
πολλὰς μετεπέμπτε αὐτὸν
ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλουτίσας πα-
ρὰ τὸ τυράννου ἐπιθύμῃσι πλοῦ-
σας οἰκᾶν ἐς τὴν Μήθυμνον, ἐ-
πιδείξασθαι τὸν πλοῦτον. καὶ
ἐπὶ βας πορδαίῃς τινὲς λιανέρ-
γων αἱ Ἀρῶν, ὡς ἰδίαξιν πολλῶν
ἄγων χρυσὸν καὶ ἀργυρον, ἵπτα
κατὰ μισθὸν τὸ Λιγαῖον ἐγένε-
το, ἐπιβελόντων αὐτῷ οἱ ναῦται.
ὁ δὲ, ὑπὸ ῥῶμῳ γὰρ ἅπαντα, πα-
ραίων τῷ σκάφει, ἵπτα ταῦτα ὡς
μὴν δίδουται, ἔφη, ἀλλὰ τὴν
σουλὴν ἀναλαβόντα με, καὶ ἄ-
σχυτα θρῦλόν τινα ἐπ' ἑμαυτῷ,
ἐκόντα ἰάσασθαι ῥίψαι ἑμαυτὸν. ἐ-
πέτριψαν οἱ ναῦται. καὶ ἀνέλασ-
αν τὴν σουλὴν. καὶ ᾤοντο πάντες
λιγυρῆς, καὶ ἐπισσῶ ἐς τὴν θά-
λατταν, ὡς αὐτίκα παύσεως ἀ-
ποβαλόμενοι. ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν
βῶν, καὶ ἀναθεμνίσας αὐτὸν, ὤ-
νηξάμην ἔχων ἐς Τάιναρρον, Γο.
ἐλάνθῃ φιλομαθείας, ἄξιον γὰρ
τὴν μίαν ἀποδίδουσαι αὐτῷ
ἢ ἀκροάσιος.

Hellen

Hellen cum uexit, Phrixumq; per belleſpontum.

Olim aries, dorſo decedit illa metu.

Aſt huius frater Colchos eſt uectus aduſq;

Sola ſoror liquit nobile nomen aquæ.

Neptuni & Nereidum.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ

Νηρείδων.

Fertum hoc quidē an-
guſtum in quod puel-
la delapſa, ſubmerſa
eſt Helleſpontus ab
ipſa uocetur. Cadaver autem
ipſum, uos Nereides accepi-
m, in Troadem auferte, ut ibi ab
incolis ſepeliatur. Ner. Ne-
quaquam, Neptune, ſed hic
in cognomini pelago ſepelia-
tur. Miſeremur enim ipſius,
ut quæ miſerabilia maximè
à nouerca paſſa fuerit. Nep.
At hoc quidem, Amphitrite,
fas non eſt, neque etiam aliàs
honeſtum hic illam alicubi
ſub arena incere: Sed quod
dixit, in Troade, in Chet-
ſoneſo mox ſepelietur. Il-
lud autem pro ſolano ei e-
rit, quod paulo poſt eadem,
ipſa quoque Ino patietur,
& præcipitabitur, perſe-
quente illam Athamante, in
pelagus ex ſummo Cithero-
ne, qua in mare porrigi-
tur, unà cum filio, quem in
ulnis geſtabat. NE R. Sed
illam ſeruare conueniet
gratiam hanc Baccho faci-
endo. Edncauit enim, illum
Ino.

Tο μὲν γὰρ τότε, ἵε δ
ἢ παῖς κατωίχθη, ἱλο
λήσπει. ὦ ἀπ' αὐτῆς
καλεῖσθαι τὸν διενεχθῆναι, ὑμῶν
ὦ Νηρείδων παραλαβῶσαι, τῇ
Τρωάδι προσεγγίνατε, ὥς ταπ
φῆναι ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων. Νη. μη
δαμῶς ὦ Γόσσαλον. ἀλλ' ἵσταυ-
δα ἐν τῷ ἱππυρῶν πελάγει τις
θάλασσα. ἱλιῶν γὰρ αὐτῶν, οἴκα
τις αὐτὴ ὑπὸ τῇ μητρὶ καὶ πε-
δῶν. Γο. τότε μὲν ὦ Ἀμφι-
τρίτη δ' ὁμῶς. δ' ἄλλως καλὴν
ἵσταυθῶν καλεῖσθαι ὑπὸ τῇ ψάμ-
μῳ αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἱππῶν ἐν τῇ
Τρωάδι, ἐν τῇ Χιρρηνῶν τε-
τάφῃ. καὶ οὕτως δι' παραμύθιον
ἵσταται αὐτῇ. ὅτι μετ' ἐλίγον τὰ
αὐτὰ καὶ ἵνα φέρονται, καὶ
ἱμνισαὶ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀδάμαντος
διεκομίνῃ αἵς τὸ πῆλα. ὦ
ἀπ' ἀκροῦ τοῦ Κιθαιρῶν. κα-
θ' ἵππῳ καθ' ἵππῳ ἐν τῇ θάλασσῳ.
ἵχθη καὶ τὸν ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἀγῇ-
λας. Νη. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ θάλασσῳ
F 4 Διόσκει,

Ino, eadēq; nutrix illius fuit.
 Nep. Non decebat, adeo pra-
 uam. Sed tamen Baccho non
 gratificari, Amphitrite, indi-
 gnū foret. Ner. Sed quid acci-
 dit huic, quod ab ariete des-
 cidit, frater aut ei*, Phryxius
 tutō uehitur? Nep. Merito, as-
 dolescens enim est, & contra
 impetum obstitere potest. Il-
 la uerō, eo quod infuera e-
 ius rei erat consensu uidelicet
 cet uehiculo nouo & inopi-
 nato, & despiciendo in pros-
 fundum immensum, pericul-
 sa animo, & pauore pariter
 attonita, præterea & uertigi-
 ne correpta, prae uehemen-
 tia et impetu uolatus, retine-
 re cornua arietis amplius nō
 potuit, quibus se eo usq; su-
 stentauerat, atq; ita in mare
 decidit. Ner. An non igitur
 matrem ipsius Nephelen de-
 cebat opem ferre cadenti?
 NEPTV. Decebat sanē,
 sed Parca quā Nephela mul-
 to potentior est.

Ληυσα, χαρισάμενθ τῷ Διὶ
 νόστῳ. τροφίς γὰρ αὐτῇ καὶ τίτλη
 ἡ Ἰνώ. Πρσ. ὅτι ἰχθύν ὄντο πορ-
 τηρεὺς ὄντο. ἀλλὰ τῷ Διωνύῳ
 ἀχαριστῶν ὡς Ἀμφίτριτι, ὅτι ἀξί-
 ον. Νη. αὐτὴ δὲ χρεὶς πεισ-
 σα κατέπιπεν ἀπὸ τῆς κρεῖς ὡς
 ἀλλοτρίᾳ δὲ ὡς φρούξῳ ἀσφαλῶς
 ὀχεύεται. Πρσ. ἀκόντως. νηπί-
 ας γὰρ καὶ διώσεται αἰτίχων
 πρὸς τὴν φορέαν. ἡ δὲ, ὑπὸ ἀλυσ-
 ας ἐπιβᾶσα ὀχέματῳ παρὰ
 δόξου, καὶ ἀπιδῆσα ἐς βάθῳ
 ἀχαρίεις, ἐκπλαγῆσα, ἡ τῷ δάμ-
 βῃ ἀμφοσχεῖσθαι, καὶ ἰλλιγγίως
 σασα πρὸς τὸ σφιδᾶν ὅτι πρὸ-
 σως, ἀκρατὲς ἰγύνει τῶν λι-
 ράτων τῆς κρεῖς, ὥς τῶς ἀπείλω
 πρὸς, καὶ κατέπιπεν ἐς τὸ πλά-
 γῳ. Νη. δυνού ἰχθύν τὴν ματί-
 ρα τὴν Νηφίλῳ βουβῶν σπιτῆ-
 σιν. Πρ. ἰχθύν. ἀλλὰ ὁμοίᾳ πει-
 λῶ ὅτι Νηφίλῳ διώσεται.

*Ut fluitans Delus consistat, nunciat Iris,
 Ortygia, Asterie quæ ante uocata fuit.
 Hospitium tandem Latone præbuit istic,
 Cum Pytho usque adeo persequeretur eam.*

Iridis

Iridis & Neptu-
ni.ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΝΟ-
ΣΤΕΛΩΝΘ.

Insulam istam errantem Neptune, quæ à Sicilia reuulsa atq; undis submerita, mari innatat. Eā, ita subter Iupiter, consistere facias iam atq; apparere, ut tantundem manifesta atq; conspicua in medio Aegeo inconcussa maneat, fundata firmo Iove admodum illa. Opus enim illa nō nihil habet. Nep. Fiet hoc. Iri. Sed tamen quē usum illi præbebit, manifesta a parens, & non amplius fluctuans? Iri. Latonem in ipsa oportet parere, iam enim malè habet à dolorib. Nep. Quid igitur? an non sufficit illi coelū, ut in eo pariat? Quod si minus autem illud, at certe nec tota terra partus illius recipere poterat? Iri. Non Neptune. Nam Iuno obstrinxit iureiurando magno tellurem, ne præberet Latonæ parturienti ullum receptaculum. Hæc igitur insula, iuramento non tenetur. Abscondita enim tum fuit. Nep. Intelligo rem. Igitur subsiste Insula atq; emergere iterum ex profundo, & nō amplius fluctues aut titubes, sed immota maneat. Ac suscipe, o felicissima, fratris mei liberos duos deorum omniū pulcherimos. Et vos. Tritones tran-

cite Læ

Tην νῆσον τὴν πλανομένην ὧ Πόσειδον, ἀποσπαθῆσαν ᾗ Σικελίας, ὕψαλον ἐπινήχιδαι συμβιβάνι. ταύτῃ φασὶν ὁ Ζεὺς τῆσιν ἔσθῃ, καὶ ἀνάφθην, καὶ ποιήσας ἔσθῃ δούλον ἐν τῷ αἰγαιῷ μίση βεβαίως μένειν, θυρέας πάντοτε ἀσφαλῶς. δῶται γάρ τι αὐτῷ. Πος. τί, ἀξίται τὸ τοῦ Ἰρι. τίνα δὲ ὅμως παρὶς αὐτῷ τὴν χρείαν ἀναφαιῶσα καὶ μακίτι πλείους α. Ἰρι. τὴν Λητὴν ἐπ' αὐτῆς δὲ ἀπεικῆσαι. ἔσθῃ γὰρ ποτὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀδίδων ἔσθῃ. Γος. τί οὖν; οὐχ ἰσχυρὸς ὁ ἔσθῃ ἰσχυρῶν; εἰ δὲ μὴ ἔσθῃ, ἀλλὰ γὰρ πάντα ὅ γὰρ οὐκ αὐτῷ ἀδίδου ἀδίδου δίδου αὐτῷ τὰς αὐτῆς γονάς; Ἰρι. ἐκ ὧ Πόσειδον, ἡ Ἡρα γὰρ ὅρκῳ μεγάλῳ κατέλαβεν τὴν γῆν, μὴ παρασχῶν τῇ Λητοὶ τῶν ἀδίδων ὑποδοχὴν. ὅ τὸν τὴν νῆσον αὐτῇ αἰώματός ἐστιν. ἀφαιῶς γὰρ ἔσθῃ. Πος. σωίμεμι. τῇσι ὧ τῇσι, καὶ ἀνάδου ἀνδρῶν ἐν τῷ βυθῷ, καὶ μακίτι ὑποφίρε, ἀλλὰ βεβαίως μένει. καὶ ὑπὸ δίδου ἀδίδου ἀμεινισάτη τῷ ἀδίδου τὰ τέκνα δύο, τὸς μαλλίστας τ' ἑσθῇ, καὶ ὑμῶς ὧ τρίτην, διαπορθμῶ

Ε 5 σαρ

cite Latonem in ipsam, omniaq; tranquilla sint. Serpentem autem istum qui nūc velut astro, exagitat illam, perterrefaciendo, ipsi infantes, posteaquam in lucem editi fuerint, aggredientur, ac matrem undicabunt. Tu uero uade renuncia Ioui, omnia bene habere. Stabilita est insula. Veniat Latona ac pa-

σαι πῶς Διὶ τῷ αὐτῷ, καὶ γὰρ ἡλὼς ἀχαιὲς ἴστω. τὸν δὲ δράκοντα δὲ, ὅς τοι ὄβρις εἰς αὐτὴν φεβῶν τὰ νιογὰ, ἐπαλαῖον τιχθεῖς, αὐτὴν χεῖρας, καὶ τιμωρήσεται μητρὶ, οὐδ' ἀπαγγέλλει τῷ Διὶ. πάντα ἔναι, οὐδ' ἐπὶ πῶς. ἴστωσθ' ὁ Διὲς, ὅτι καὶ ἡ Λατώ, καὶ τικτίτω.

*Ignipotens rapidis incenderat omnia flammis,
Vnà etiam exustus fortè Scamander erat.
Presidium ponti querens nihil impetrat ille,
Audax obfiterit quod semel Aeacidi.*

Xanthi & Maris.

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

S Vscipe me, ὁ Mare, grauiam enim passus sum, exstingue mihi vulnera. MAR. Quid hoc rei est Xanthe? qste deus sit: XAN. Vulcanus, sed igne candesco prorsus miser, & effervesco, MAR. Cur autem incecit tibi ignē. XAN. propter filium Theridis. Postquam enim occidentem illum Phrygas, supplex deus precatus sum, ille autem ab ira nihil remisit, sed occisos me corporib. etiam obstruxit mihi alueā, ego miser? misereorū, occurri, ut aquis inundare atq; inuoluerē illū, quo eo periculo absterret?, ab occidēde aut orō cessaret. ibi igitur Vulcanus,

Δ Εξαι με ὁ θάλασσα, δαπάνη πικροτάτη, κατὰ βίον με τὰ τραύματ' α. Θάλ. τί τότ' ὦ Ξάνθε; τίς σε ἔπειχε σφ' ἔκ' ἡφαιστὸς, ἀλλ' ἄπλω βράκομαι ὅπως ὁ κακοδαίμων, καὶ ἴστω. Θάλ. διατί ᾗ σε ἐνέβαλε τὸ πῦρ. Ξάνθ. διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὅτι τις ἐπὶ φονεῖν ταυτὸς φρύγας ἐκτίσσεσθαι, ὃ δ' ἐκ ἐπαύσατο αὐτὸν ὄργης, ἀλλ' ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἀπὸ φρατρί με τὸν ῥῆμα, ἐλπίσας τὸς ἀδελφούς, ἐπὶ ἄλυσαν, ἐπὶ κλύσαι βίλων, ὡς φοβηθεὶς ἀπίσχυται τὸ αὐτῶν. ἐνταῦθα ὁ ἡφαιστὸς,

Vulcanus. (aderat enim prope foris existens.) uniuersogne, quantum, opinor, usquā habebat, quāvisq; & in Aetna, & si quibus alijs locis, illius est, allata, percussit obuiā ac exussit equidē ulmos, & myricas, assuit autē & infelices pisces & anguillas. Me uerō, cū efferuescere fecisset, parum absuit, quin totum aridum ac siccum reddiderit. Vides nimirū quo pacto exusti omnibus istis, deformatus sim. Mar. Turbidus es, ô Xanthe, & calidus, ut consentaneum est, cruore, à cadaueribus, calore autē, ut ais, ab igne ueniente. Ac meritō, Xanthe, ut qui cōtra filium meū impetū feceris, nō ueritus, quod Nestoridis filius ille esset. Xan. An non igitur decebat misereri me Phrygum, uicinarum adeo meorū. Mar. Vulcanū uerō an nō cōtra decebat misereri Achillis. Thetidis autē deo filij.

τος, ἐτυχε γὰρ πλοῖόν ποτε ὄν, παῦ ἴσον οἶμαι πῦρ ἔχει καὶ ἴσον ἰσχυρὴ Αἴτην, καὶ ἵπποισι ἄλλοις, φίλοις, ἐπὶ ἡλθε μοι, καὶ ἱκανοὶ μὲν τὰς πρὸς ἡμᾶς, καὶ μὲν ῥῆμα καὶ ὅππῃσι δὲ καὶ τὰς ἱκανοὶ αἰμονας ἰχθύς, καὶ τὰς ἐγχέλυας αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσας κενύσας, μικρὸν δὲ ἄνδρ' ἐκέρχον ἔργαται. ὅρῳ δ' ἔν ὅπως διακασμαι ὑπὸ τῶν ἱκανομάτων; Θά; Δολιγὸς ὦ Ξάνθε, καὶ θερμὸς, ὡς αἰεὶ. τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ θερμὸν δὲ, ὡς φησὶ, ἀπὸ τῶν πυρὸς. καὶ αἰνέτας ὦ Ξάνθε, ἐπὶ τὸν ἐμὲν ὅν ὤρμησας, ἐν αἰεὶ διαδὰς ὅτι Νηρηΐδ' ὅς ἐστιν ὡς Ξάν. ἐν ἴσῃ οὐκ ἴσῃσαι γὰρ τας ἴσας τὰς φύγας; Θά. τὸν Ἡφαίστον ὅν ἴσῃ ἰσῃσαι, οἷτι δ' ὅς ὅν ἴσῃ τὸν ἐκχλῆα.

Notū est quod Danaen clausam deluserit imber,
Aureus: ut ponto post dederitq; pater.
Heu nil tam firmum quicquam sancteq; pudicum,
Quinetiam maculet perniciosus amor.

Doridis & Thetidis.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ
ΘΕΤΙΔΕΣ.

Quid lacrimaris Theti. P. H. Pulcherrimam Doridem, puellam uidi, in arcam à patre

Tὴ δακρύεις ὦ Θέτι. Θέτι. καλλίστῃ ὦ Δωριδίῃ: ἥ δὲ ἐκ κρητὲρ ὑπὸ πατρὸς

patre coniectam, tum ipsam, tam infantē ab ea paulo ante genitum. Iussit autem pater nautas arcam illam acceptam, postquam in altum de terra prouecti essent, abijcere in mare, ut ita periret & misera illa, & infans una cū ea. D O. Quamobrem autem, o soror, hoc? quandoquidem comperita habes exaetate omnia. T H E. Pater illius Acrisius, quia pulcherrima erui, in xreum quendam thasium inclusam perpetuę virginitati destinarat. Deinde de uerum quidem dicere non possum. Iouem autem aiunt conuersum in aurum delapsum per impluuiū ad ipsam esse. Accipiente autem illa in sinum deuantem deum, grauidam ex eo factam fuisse. Quod cum pater animaduerteret, utpote durus quidā & zelotypus seu ex, grauius indignatus est. Et quia ab aliquo stupratam fuisse illam arbitratu est, coniecit in arcam hanc, cum paulo antea peperisset. D O R. Ceterū illa quid agebat Theti, quando abripiebatur? T H E. Pro se quidem nihil dicebat, Dori, sed tacite ferebat damnationem pro infante autem deprecabatur ne morri traderetur, lachrymando, atque illum a uocostetando pulcherrimum suū puerum, Dori. Ille autem prae ignorantia malorum, etiā arridebat matri. Oppleo rursum oculos lachrymis cum

πατήρ ἐμβληθεῖσα, αὐτὴν τε καὶ βρέφος αὐτὴς ἀρτιγένητον. ἐκίλευσε δὲ ὁ πατήρ τας ναύτας αὐαλαβόντας τὸ λιβύτιον, ἵνα εἰσὶν πολλὰ ἀπὸ τοῦ γένος ἀποσπάσωσι μὲν αὖτις εἰς τὴν βάλασσαν, ὡς ἀπέλοιτο ἡ ἀθλία τῇ αὐτῇ, καὶ τὸ βρέφος. Δω. τί γάρ; εἶναι καὶ ὡς ἀδελφῇ, ἐπὶ ἱμαθὸς ἀκρυβῶς ἄπαντα; Θ. ὡς αὐρίσει ὁ πατήρ αὐτῆς, καλλίστην ἔσσαν, ἱπάρχουσιν εἰς χιτρουῦ τινα θάλαμον ἐβαλὼν. ἦτα τὸ μὲν ἀληθεῖς, ἐκ ἱστορίων, φασὶ δ' οὐδὲν τὸν Δία χρυσοῦν γυνόμενον, γυνῶναι διὰ τοῦ ὀρέφου ἐπ' αὐτῷ. Λιξαμένῳ δ' ἐκείνῳ εἰς τὸν λιάνον λεταρρύνοντα τὸν διόν, ἐγκύματα γυνῶναι. τοῦτο αὐδὲ μὲν ὁ πατήρ, ἀγρίως τις καὶ ψέδτυπεν γέγων, ὁ γυναικιστοί. καὶ ὑπὸ τινος μίμοισχούδαι εἰπδῆς αὐτῶν, ἐμβάλλει εἰς τὴν λιβύτην ἀρτιτοκυῖν. Δωρ. ὁ δὲ, τί ἔπραττε ὡς οἶτι, ἐπὶ τοῖς καδίντο ὡς οἶτι, ἐπὶ τοῖς καδίντο; οἶτι, ὑπὲρ αὐτῆς μὲν εἰσὶν ὡς Δωρί, καὶ ἐφίρει τὴν καταδίνω. τὸ βρέφος δὲ παρηγῆτο μὴ ἀποθανῆν, λακρύουσα, καὶ τῷ πάππῳ δεικνύουσα αὐτὸ, κάλλιπον ἔν τῳ, ὑπὸ ἀγνοίας τῆς κακῶν, καὶ ἱμαθία πρὸς τὴν θάλασσαν,

h mentē illius uenit. DOR.
Et me flere fecisti. Sed nunc
uid iam mortui sunt? THE.
Iamquāquam, natus enim
adhuc arca circa Seriphum
illis illis custoditis. DOR.
Iur igitur non conseruamus
eam, piscatoribus istis Seri-
phijs, in retia immittendo:
ui extractos illos, incolae
ies prestabunt scilicet. The-
leste dicis, atque ita facias
ius. Non enim perire decet,
neque ipsam, neque infantē,
dēd cum sit formosus.

Neptuni & Eni- pei.

M Inimē uerō preclā
ra haec, Neptune
(dicetur enim ue-
rum) qui circum-
stantia amica mea, assimila-
tus in formam meam, uiciasti
uellam. Putabat enim illa
mecum rem esse sibi, & ob id
exhibebat sese. Neptu. Tu
nim, Enipeu fastuosus es &
ardus, qui puellā adeo fors-
osa quotidie ad te nante,
per prae amore pereuntē, de-
pexeris illam, et gauisus sis,
posses illi ægrē facere. Illa
tū iuxta ripas moerore as-
ta, atq; ibi inambulans, ses-
q; lauans, non semel optas
ut, in conspectū sibi uenire
eā. E. Quid igitur pro-
pter ea oportebat te priuare
amore

λασαν, ὑποπλάσσω αὐτὴν
τὰς ὀφθαλμοὺς ἀκρύνων, μνημο-
σύνασάων. Δι. καὶ ἀ-
κρύνσαι ποίησαι, ἀλλ' ἤδη τι-
νῶσιν; Θέ. ἐλαμῶς, νύχι τῆς
γῆς ἢ λιβυτὸς ἀμφὶ τὸν Σίρι-
φον. βῶντας αὐτὰς φυλάττουσα.
Δι. τί οὐκ ἔχῃ σόφομαι αὐ-
τῶν, τοῖς ἐλισσομένοις ἐμβαλεῖ-
σαι ἰς τὰ δίκτυα τοῖς Σιριφίοις;
οἱ ᾗ ἀνασπάσαντες, σώσεισι θε-
λονότι. Θέ. εὐλίγεις, ἔγωγε πεισ-
μῶν. μὴ γὰρ ἀπολίσσω μὲ τι κῶ-
τῃ, μῦτε τὸ παιδίον οὗτος ὄρ-
μαλόν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ

ΕΝΙΠΕΟΥ.

Ο Υπερλατῶντα ὦ Πό-
σειδον. εἰρήσεται γὰρ
τὰ λαβῆς. ὑπελθὼν με-
τῶν ἱερμελῶν, ἀκαθὰς ἐμοί,
διεκόρησας τῶν παίδων. ἢ ᾗ-
το ὑπ' ἐμὲ ταῦτα πεποιθέναι, καὶ
διὰ τῶτο παροίχθαι αὐτῶν. Πι-
σὺν γὰρ ὦ Εὐπείῳ, ὑπεροπτικὸς ἔ-
σθαι καὶ βραδύς, οἱ δὲ κόρης ἔγωγε λα-
λῶς φοιτῶσιν ἐσκήραν παρὰ ᾗ,
ἀπολυμνόντες ὑπὸ τῇ ἐρωτῇ,
ὑπεριώρας, καὶ ἡχεύοντες λυπηρὰ
τῶν. ἢ ᾗ παρὰ τὰς δόχους ἀλύε-
σαι, καὶ ἐπιμβαίνουσα, καὶ λομυ-
νίστι δούχισσιν ἐντυχεῖν. σὺ δ'
ἐβρύπῃς πρὸς αὐτῶν. Εὐ. τί οὐκ
διὰ τῶτο ἡχρῶσαι προσεπαύσασαι
τὸ

amorem mihi, & uelut histrio-
nem aliquem pro Neptuno,
Enipeum te gerere, atque ita
decipere Tyron istam, puel-
lam adeo simplicem. Ne. Sed
rò nunc uerò zelotypus es,
Enypeu, cum prius superbū
& contemptorem te gesseris.
Ipsa autem Tyro nihil graue
passa est, quando se putauit à
te uiciatam esse. ENIP. Ni-
hil autem: Dixisti enim abi-
ens Neptunum esse te, quod
uel maximè dolore affecit
ipsam, atq; ipse eo abs te in-
iuria affectus sum, quod &
quæ mea esse debuerat, eam
uoluptatem petcepisti tu, &
præterea cōposito circa uos
fluctu purpureo, sub quo abs-
conditi iacuistis, cum puella
pro me tute rē habuisti. Nep.
Tu em̃ non uolebas Enipeu:

τὸν ἱρωτά, καὶ παυτοκρινέει δὲ
Ενιπία αὐτὴ Περσεύων ὅτι ἐστίν,
καὶ κατασοφίσαται τὴν Τύρω
ἀφελῆ λόβῳ ὅσων: Περσεύ. ὅψι
ἡλοτυπῆς ὡς Εὐπεύ, ἀπερόπῃ
πρότερον ὧν, ὃ Τύρῳ δὲ, οὐδὲν
δεινὸν πίπτοντος, οἰομένη ὑπὸ
σου διακινεῖσθαι. Ενι. ἐν
μυθῶν: ἴφης γὰρ ἀπὼν, ὅτι Περ-
σεύων ἦσθα. ὃ καὶ μέλιστα ἐν
λύπῃ σου αὐτῶν, καὶ ἐγὼ τῷ
ἡλίκῃμαι, ὅτι τὰ ἐμὰ σὺ σὺθρα-
νς τότε, καὶ πρὸς ἡμᾶς πορφύ-
ρην τι κῦμα: ὅπερ ὑμᾶς συνί-
κρυνῃ, ἅμα σιωπῶν τῇ παρὰ
αὐτ' ἐμῶ. Περσ. σὺ γὰρ ἐν ἐθελῆς
Ενιπεύ.

Iusserat Andromedam conuinci nexibus Ammon:

Pro matre id Veneris ultio certa fuit.

Liberat hanc Perseus, qua conditione uolebat,

Belua nil potuit, saæus & hicce gener.

**Tritonis & Nerei-
dum.**

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΝΗΡΕΪΔΩΝ,

BAlæna ista uestra, Ne-
reides, quam contra
filiam Cephei Andro-
medā emisistis, ne-
que puellam ipsam iniuria
aliqua affecit, perinde ut
uos putatis, & ipsa iam
morta est. NE R, A quo,
Triton:

TΟ πῶτος ὑμῶν ὡς Νηρη-
ίδου, ὃ ὅτι τὴν τῷ Κη-
φίως θυγατέρα τὴν Αν-
δρομέδαν ἐπέμψατε, ὅτι τὴν
παῖδα ἡλίκῃως ὡς οἶσθε, καὶ
τὸ ἕδν τίθεισκε. Νη. ἐπὶ ὅτινες
Τρί-

Triton: Num Cepheus, tanquam illeſtamento aliquo propoſita puella, aggreſſus il- lam occidit, ex inſidijs cum multa ui adortus? TRI. Non. Sed noſtis, arbitror, Iphia- naſſa, Perſeum illum, Dana- es puerum illum paruum quem unā cum matre in arca abiectum in mare ab ſuo pa- terno, conſeruatiſis, miſertæ illorum uidelicet. I PH. Noui quem dicis. Conſen- ſancum uere, illum iam ados- leſcentem factum eſſe, atque admodum generoſum, & pul- chrum aſpectu. T R I. Hic occidit Balænam. I PH. Quamobrem Triton? Neque enim huiuſmodi conſerua- tionis præmia perſoluere no- bis debebat. TRI. Ego uo- bis exponā omnē rem, ita ut geſta eſt. Miſſus hic fuit ad Gorgonas, ut hoc quaſi quod- dā certamen regi perageret. Poſtquā autē peruenit in Li- byam. I PH. Quomodo Tri- ton, ſolus ne, an & alios ſecū- docios abduxit: nam alioqui difficile hoc iter. T. Per aerē proſectus eſt, alatum enim iſ- oſum Minerua reddidit. Poſt- quā autem eo loci uenit, ubi illæ agebant, illæ quidem dormiebant, opinor. Athic imputato Meduſæ capite, iſ- erum auolauit. I PH. Quo ra- tio autē aſpexit illas: Aſpici- nim necueunt, uel quiſquis illas aſpexerit, non amplius uicquā poſthac aſpicit. T. Minerua ſcutum præferens

Talim

Τρίτον, ὃ κεφόνε λαβὼν δὲ δία-
λιαρ προβάς, τὴν κέρην ἀπὲς
ταύτην ἐπιόν, ληχέσαι μετὰ
πολλῆς δουλείας. Τρίτων.
ὦκ, ἀλλ' ἴσθι οἶμαι ὅτι φεύσας,
τὸν παρσία, τὸ δὲ Δαιάδης πα-
δίον, ὃ μετὰ δὲ μητρὸς ἐν τῇ κί-
βωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλασσαν
ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος, ἐ-
σώσατε, οἰκταρῶσασα αὐτοὺς.
Ιφι. οἶδα δὲ λέγεις, αἰὶς ἣ ἔδην
νικαίαν ἦναι, ἥ μάλα γυναικὸς
τι καὶ λαλὸν ἰδίῳ. Τρίτων.
ὅτι ἀσκήτῃ τὸ λῆγ.

Ιφι. Διατί ὦ Τρίτον, ἐ γὰρ δὲ
σῶσθαι ὑμῶν τοιαῦτα ἐκτίσθαι αὐ-
τὸν ἐχρῆν. Τρίτων. ἔγωγε ὑμῶν
φράσω τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο. ἰσάλη
μὲν ὅτι ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἀ-
δλὲν τινα τῶτον τῷ βασιλῇ
πιτιλῶν. ἰπὴ ἣ ἀφίκετο ἐς τὴν
Λιβύην. Ιφι. πῶς ὦ Τρίτον,
μὲν, ὃ καὶ ἄλλας συμμάχους
ἔγχε; ἄλλως γὰρ δύσπορος ὁ
δός. Τρί. διὰ τῷ αἶρ, ὑπὸ π. ιο-
ρον γὰρ αὐτὸν ὁ Αἰωνῶ ἔθηκεν. ἰ-
πὴ δ' ἔμνησεν ἐπεὶ διητῶντο, αἰ-
μὲν ἐκὰς οὐδὸν οἶμαι. ὁ δὲ
ἀποταμὼν δὲ Μιδάους μὲν κί-
ραλῶν, ὡχίτ' ἀποπῆμην.

Ιφι. πῶς ἰδῶν; ἀδίατοι γὰρ ἦσιν.
ὃ ὅς αὖ ἰδῶν, ὅκ' ἐτ' ἄλλοι μετὰ
ταῦτα ἰδοι; Τρίτων. ὁ Αἰων-
τῶ τὴν ἀσπίδα προφάινουσα;

τοιαῦτα.

(Talia enim audivi ipsum narrantem adud Andromedam, postea & apud Cephereum) Minerva igitur, inquam, in clypeo resurgente, tanquam in speculo aliquo, exhibuit ipsi spectandam Medusæ imaginem. Postea sinistra, arrepta illius coma, & ino spectra imagine, dextra autem sublata harpe, abscidit caput illius, atque ita priusquam sorores relique expergiscerentur, auolauit. Porro ubi circa maritimam hanc Aethiopiarum oram uenisset, reuera iam propinquior aliquanto uolans, uidet Andromedam, expositam in rupe quadam prominente pale affixam, pulcherrimam, & Dionæ promissa coma, & seminudam, longe usque infra ubera. Ac primum quidem misertus fortunæ illius, interrogat causam damnationis huius, paulo autem post amore captus, (oportebat enim incolumem seruari puellam) opem ferre illi statuit. Atque ubi iam Balæna accessisset terribilis admodum & quasi mox absorptura Andromedam, in altum sublatus adolescens manu ad capulum admoto, harpam tenens, altera quidem ferit, altera autem Gorgona spectandam proferens, in lapidem illam conuertit. Illa igitur mortua est, & diriguere ipsius membra omnia iugiter Medusam aspexerunt. At

τοιαῦτα γὰρ ἔκαστα διηγουμένης αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέαν, καὶ πρὸς τὸν Κεφαίρειον, ὃ Ἀλλῶα δὲ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι ὑποστειβόμεν, ὡς πρὶν ἐπικατέπρεπε παρὶσχεῖν αὐτῇ ἰδὲν τὴν εἰκόνα τῇ Μιδέσσει. ἔτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ τῇ λιόμῃ, ἐνορῶν ἢ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἀρπὴν ἔχων, ἀπέτιμι τὴν λιφαντὴν αὐτῆς. καὶ πρὶν ἀνιγοῖσθαι τὰς ἀδελφὰς, ἀνέπλετο ἐπὶ τῇ δεξιᾷ τὰ τὸ τὴν παράλιον ταύτῃ αἰθρᾷ διαπύαν ἵκνιτο, ἥ δὲ πρὸς γὰρ πειτόμενος, ὅρα τὴν Ἀνδρομέδαν προσημύλῳ, ἐπὶ τῇ πύλῃ τρας προβλήτῃ προσπιπασσάμενος, καλλίστῳ ὡς οἱ, καθεμύλῳ τὰς λιόμας, ἡμίγυμον πολὺν ἐνερθετῶν μασηῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἰκτείρας τύχῃ αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν αἰτίαν τῇ καταδίκῃ κατὰ μικρὸν ἢ ἀλλὰς ἔρωτι, ἐχρὴν γὰρ σισύωσασθαι τὴν παῖδα βοῦν δαίγνῳ. καὶ ἰπειδὴ τὸ κῆρ ἐπὶ αἰ μάλα φωνάζον, ὡς καταπίεσθαι τὴν αὐδρομέδαν, ὑπεραιωνοῦν ἐς ὅτι αὐτοῖς πρὸς κέρον ἔχων τὴν ἀρπὴν, τῇ μὲν καθιενάτῃ, τῇ δὲ προσκειμένῃ τὴν Γοργόνα, λίδον ἵποισι αὐτὸ. τὸ δὲ τέθνηκε γούῳ, καὶ πέπυγῃ αὐτοῦ τὰ πολλὰ, ὅσα εἶδε τὴν μέλουσαν.

ὁ δὲ

mat. At hic solutis uinculis,
quibus uirgo alligata fuerat,
suppositaq; manu suscepit il-
lam, summis pedum digitis
descendentem e rupe, ardua
illa quidem atq; proclui, &
nunc est eadē nuptias pera-
git in ædib. Cephei, abdu-
cetq; illam secum Argos.
Quare pro morte, nuptias
neque eas uulgares illa inue-
nit. N. B. quidem non ita uale
de ægre sero factū hoc. Quid
enim adeo nobis iniuriz fe-
cit puella, si mater ipsius su-
perbē extulit sese itc, ac pul-
chrior nobis esse uoluit.
TRI. Quod hoc pacto ma-
gnū dolorem percipitura fuis-
set ob filiā, mater certē illius
cum sit. NB. Nememneri-
mus Dori istorum amplius si
quid barbara mulier, supra
quam decebat, loquax fuit.
Satis em̄ supplicij tulit, quæ
tanto in metu, filiz causa con-
stituta fuit, Gratulemur igitur
nuptijs

ὁ δὲ, λύσας τὰ δισμὰ τῆς παρ-
βου, ὑποσχόμενός τινι χάριν, ὑπὸ
δείξει ἀντροποδατὶ κατεῖσεν
ἐν τῇ πύτραι, διιδρυγὰς ὄψιν.
καὶ οὖν γὰρ ἡ ψὶς ἐκρήνι, καὶ
ἀπ᾽ αὐτῆς ἰς Ἀργεῖ, ὥς τε
αὐτὴ βαρύνει, γάμον δὲ τὸν τυ-
χόντα σὺν ἵπτο. Ν. ἰγὼ μὲν ὁ
πάνυ τῷ γιγνέσθαι ἄχθεμαι. τί
γὰρ ὁ πάρος ὁδὸν ἡμᾶς, εἰ τίς
μᾶλλον ἰμυγαλεύχας τότε, καὶ
ἕξιν καλλίων ἄναι; Τρι. ἔτε
ἔτος αὖ ἔλθουσιν ἐπὶ τῇ τυγα-
τρὶ μήτηρ γινέσθαι. Ν. μακρὴ
μυμνήμεια ὁ Δαρεινός, εἴτε
βάρβαρος γυνὴ ὑπὸ τινι ἀξι-
ον ἰδέσθαι. ἰκανὴ γὰρ ἡμῖν
τιμωρίαν ἰδών, φοβηθεὶς ὑπὸ
τῇ παύσει. χαίρει μὲν οὖν τῷ γά-
μῳ.

Indutus facient auri, deus ille coruscus;

Auexit pulchram, de grege Mercurij.

Hec fuerat Cadmi soror, alto ex Agenore nata

Efficiunt fœdum uina Venusq; pecus.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΥ

Zephyri & Noti.

NUnquam equidem
pompa magnifi-
centiorem, uidi in
mari, ex quo ego
sum & spiro. Tu nō uidisti δ
Note.

ΟΥ πίπτει πομπὴν ἰσ-
τὴν μὲν ἀδελφῶν ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ, ἀφ' ἧς ἡμῖν, καὶ πρὶν, σὺν δὲ
ἐκ τῆς αὐτῆς Νότι. Νό.

G

τίνα

Note. NO. Quamnam hanc dicis Zephyre pompam? aut quinam sunt qui illam duxerunt? ZEP, Suavisimo spectaculo caruisti, & quale nō facile aliud unquam uideris. Not. Iuxta rubrum mare occupatus fui, afflavi autem & partem Indię nonnullam, quantum uidelicet eius terrę mare adiacet. Proinde nihil eorum noui, quę tu dicis. ZEPH. Quid? Sidoniū illū Agenorū uidisti? NO. Etiā. Europę patrē scilicet. Quid tū? ZEPH. De illa ipsa narrabo tibi. No. Nū, quod lupiteriam olim amare puellam coepit? Nam hoc etiam pridem sciui. ZEPH. Igitur quod ad amorem attinet, nosti. Quę uerō postea consecuta sunt, ex nunc audi. Descenderat Europa ad litus, ludendi gratia, assumptis secum æqualib. suis. Iupiter autem in formam tauri assis mulatus, iudebat unā cum ipsis, pulcherrimus tum apparens. Nā & candidus erat, ut nihil supra, & cornua habebat reflexa pulchre, uultumq; præ se ferebat admodum mansuetum ac placidū. Saltabat igitur & ipse in litore, et mugiebat suauissime, ita ut Europa auderet etiam cōscendere ipsum. Ceterū ubi hoc factū est, citato cursu Iupiter quidem unā cum illa in mare prorupit, atq; ibi, uti inciderat, natabat. Illa uero admodum percussa animo

ex

τίνα ταύτῃ λίγας ὦ Ζέφυρε τῶν πομπῶν; ἢ τίς ἐστι πῶς περ τοῦ ἔσαν; Ζέ. ἢ δὲ τίς θιάμαξ ἔπιλάσσει, οἷον ἐν ἄλλοις ἰδοίς ἐστι. Νό. παρὰ τῶν Εὐρυβαν γὰρ θάλασσαν ἄρραζόμεν, ἐπὶ πνέουσα δὲ τι καὶ μίξῃ τις ἰσοδικῆς, ἵσα παράλια εἰ χώρας. ἢ δὲ μὲν οἶδα, ὦν λίγας. Ζέ. ἀλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγνώρα οἶδας; Νό. ναὶ τὸν εἰ Εὐρώπης πατέρα. τί μὲν; Ζέ. περὶ αὐτῆς ἰκάνως διηγέσσομαι σοι. Νό. μᾶν ἐπὶ Ζόνε ἱερατῆς ἐκ παλαιῶν εἰς τὰς παλαιάς; Ζέ. ἐπειδὴ τὸν μίξῃς οἶδα, τὰ μετὰ ταῦτα ἢ ἔλαθ, ἄκουσον, ἢ μὴ δυνάμην κατιλύθει ἐπὶ τῶν ἡῶνα παύσσομαι. τὰς ἐλκινιώτιδας παραλαβῶσα. ὁ Ζόνε ἢ ταύτῃ σπῆσαι ἑαυτὸν, σὺν ἑκαίῃς αὐταῖς, κάλλιπῃ φαινόμεν. ἰσχυρῶς τε γὰρ ὡς ἀκριβῶς, καὶ τὰ κίματα σὺν αὐτῇ, καὶ τὸ βλέμμα ἡμῖν. ἰσχυρῶς ἔρ καὶ αὐτὸς ἐπὶ εἰς ἡῶν, καὶ ἰμνηῖτο ἡδιστον. ὅτι τῶν Εὐρώπῃν τοιμῶσαι καὶ ἀσπλῦσαι αὐτὸν. ὡς δὲ τοῦτ' ἰγγίοντο, Ἀρμαῖ μὴ ὁ Ζόνε ὄρμησεν ἐπὶ τῶν θάλασσας φέρον αὐτῶν, καὶ ἰσχυρῶς ἰμνησύν. ἢ δὲ πάντων ἰσχυρῶς τῇ πράγματι, τῇ λαοῦ μὴ

hac re, sinistra apprehensit ac tenuit cornua, ut ne deberetur, altera autem manu, affluentem uento ueste connebat. NB. Dulce hoc spectaculum. Zeph. uidisti, & natorium, natantem uidelicet Iouem & ferentem secum mores suos. ZEPH. At erò quæ consecuta sunt, maiora multo Note. Nam & mare statim compositis uentibus quietum fuit, & tranquillitate ultro attracta, placidum ac planū seipsum præbuit. Nos autem omnes silentium agentes, nihili aliud quam spectatores tantum, eorum quæ fiebant uasi quidam comites, sequeamur. Cupidines uerò iusta uolitantes, paulum supra mare ita ut inserimur summis pedibus contingerent aquam, accensas ferentes fauces Hymenæum cantabant. Iereides autem emicisse unusquisque, delphinum tergis insidentes obequitabant, applaudentes, seminudæ piecesque, Præterea & Tritonum genus, & si quid aliud non horribile uisu marinosum, omnia illa circūpuerant quasi choream ducebant. Nam ipse quidem Neptunus conscenso curru & quasi pronubus incedens, uas cum Amphitrite iectus præibat, ueluti iocundam apertum natanti fratri. Supra omnes autem, Veneremur Tritones uehebant in concha

μὴν ἔχοντο τῷ ἑρμαῖ, ὡς μὲν ἀπολιδομένη. τῇ ἑτέρῃ δὲ; ὡς μὲν μὲν τὸν πίπλον ξυνέχον. Νό. ὅλν τὸ τοῦ διαμα ὡς Ζεφύρου ἀδελφῶν, καὶ ἑρωτικῶν, παχέμερον τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαπῶμένην. Ζεφ. καὶ μὲν τὰ μετὰ ταῦτα ἡ δὲν παραπλοῦν ὡς Νότι. ὅτι γὰρ δαλατῆα δὲ δὲ ἀνύμων ἰγνίτο, καὶ τὴν γαλιῶν ἰπισπασαμένη, λαίαν παρ᾽ ἑαυτῶν. ἡμῶν δὲ πάντες ὡς χάρις ἄγαστο δὲ δὲ ἄλλο ὅτι διατὰ μένον τῶν γιγνομένων παρακολουθεῖ μὲν. ἑρωτῶ δὲ παραπλοῦς, μικρὸν ὑπὲρ τὴν δαλατῆαν, ὡς ἰσὶ ἀνέροις τοῖς ποσσὶν ἐπιφύων τοῦ ὕδατος, ἡμετέρας τὰς δαλατῆας φέροντες. ἡ δὲν ἄμα τὸν ὑμνῶν, αἱ Νότι καὶ δὲ δὲ ἀναδύσαι, παρίσποντον ἐπὶ τῶν διελφῶν ἐπικροτῶσαι, ὡς ἰγνίτο αἱ πολλαί. τὸ τι τῶν Τριτώνων γίγνεται, καὶ ἴτι ἄλλο μὲν φεβρόν ἰδῶν τῶν δαλατῶν ἅπαντα πόρνη δὲ ὡς τὴν παῖδα. ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβιβαντες ἄρματ, παροχέμεντες τε, καὶ τὴν ἀμφιτρίτῳ ἔχον, πρὸ γὰρ γιγνώσκον, προσδοιπορῶν νηχεμένῳ τῷ διελφῶ, ἐπὶ πάνσι δὲ τὴν Ἀφροδίτῳ δύο Τριτόνις ἰσφρόν, ἐπὶ ἡγχα

cencha recubantem, ac hos
res omnis generis aspergen-
tem sponse. Atq; hæc à Phœ-
nicia usq; in Cietum fiebant.
Postquam autem in Insulam
ascendit, ipse quidem taurus
non amplius apparebat. Lu-
piter autem apprehensam
manu Europam, in antrum
Dioxum abduxit erubescen-
tem, utq; oculos demittenti.
Intelligebat enim iam, ob
quam rē ita duceretur. Nos
autem incumbentes mari, al-
lius aliam illius partem
fluctibus agitabamus. No.
Obeatum Zephyre, te, qui
isthæc videris, Ego uerò in-
terea Gryphas & Elephan-
tos, & nigros homines aspie-
ciebam.

ὁ γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ παρ-
ταῖα ἐπιπλάττεται καὶ τὸν ῥόμον.
ταῦτα ἐν ποταμῷ ἄχουσι καὶ κρή-
της ἰγγύονται. ἐν δὲ ἐν τῇ βίᾳ τῇ
νύκτι, ὁ μὲν ταῦτα ἐκείνῃ ἰφα-
νίται. ἐπιλαβόμενος δὲ καὶ ἡ χε-
ρὸς τοῦ Ζεύς, ἀπὸ τοῦ τῶν Εὐρώπης
ἐν τῷ Διόσκου αἵματος, ἐνυδαί-
σας, καὶ ἡ αὐτὴν ὀρώσας, ἐπίστα-
ται ὅτι ἐστὶν ἡ, τι ἄγεται. ὁ μὲν
δὲ ἐμπροσθέντος, ἀλλὰ καὶ ἄλλ-
τὴ πειλάγους μὲν καὶ διανομα-
τοῦτο. Νό. ὦ μακάρι Ζήφυρ
καὶ Δίας, ἐγὼ ἡ γυνὴ, καὶ ἡ
λίφαστας, καὶ μίλαντας αὐτοῦ
πρὸς ἑαυτὴν.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

MORTVORVM

Dialogi.

ARGVMENTVM IN DIA-
logos Inferorum.

Q Vanquam ex eodem occasione & h.
Dialogi, quibus inferorum querela
iudicia, pœna, & id genus alia describuntur
exceptis paucis quibusdam, quorum argum-
ta de suis temporib. sumpsisse Lucianus u.
detur

letur, cum superioribus prognati sunt: aliū
 ameu atq; diuersum ab illis finem habent,
 aliudq; monent ac docent. Suprà enim amo-
 res & affectus deorum tractantur, at hic il-
 lud indicatur, atq; etiam oculis penè subij-
 citur, quod apud Inferos, et eos Iudices, quo-
 rum sententia post hanc uitam subiiciendi
 omnes sumus, nulla personarum ratio, nulla
 potentia, diuitiarum, bonorum, fame, aut
 cuiuscunq; fortuna estimatio futura est: sed
 p̄ oēs, quod ad cōditionē attinet, aequales fu-
 turi, & pro eo, ac quisq; in hac vita se gerit
 & meretur, supplicium aut premiō acceptu-
 ri sumus. Tametsi illud quoq; non ignorem,
 Lucianū ex ironia magis pleraq; hæc quàm
 quòd ita animo senserit, dixisse videri posse.
 utpote Epicureum, & ut ab alijs vocatur,
 ἠθεορ, qui neq; de dijs, neq; de immortalitate
 animarum rectè quicquam senserit. Ve-
 runtamen etiam aliàs cum de veris mori-
 bus philosophorum scribit, ut in Nigrino,
 Demonacte, & ceteris quibusdam, eiusmo-
 di de presentis uitæ rebus, et actionibus præ-
 cipit, & tradit, quæ illum haud dubiè de fu-
 tura quoq; nō nihil cogitatione ac sensu præ-
 cepisse confirmare possint. Vt ut autem hæc se

habent, digni tamen Dialogi isti sunt, qui legantur, & ob oculos quàm sapissimè reuocentur: uel ob hoc solum, ut à cupiditatibus ac rerum externarum desiderio mentem auocemus et illud respiciamus, quod poeta dixit: Puluis & umbra sumus: quodq; post hanc uitam, neque ulla alia fortuna defunctos sequentur, aut iuuabunt.

Mittitur ad uiuos Pollux, mandata Menippe,
 Ut referat, pulchris, diuitibusq; simul,
 Ad miseros etiam, ne demirentur auaros.
 Fabula post uitam cuncta perire monet.

Diogenis & Pollucis.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΥΔΩΡΟΣ. Διογένης.

Pollux, commendo tibi postquam celerrime ascenderis (tuum enim est, ni fallor, cras reuiuiscere) ut, sicubi uideris Menippum, cernem illum, inuenies autem ipsum Corinthi, circa Crasneum, aut in Lyceo deridentem contententes istos inter se Philosophos, dicas illi. Menippe, inquit, iubet te Diogenes, si satis ea, quæ super terram sunt, derisisti,

quo

Πολύδωρε, ἐντίλλομαί σοι, ἐπεὶ δαὖτε ἀρχὴ ἀνέλθεις, σὸν γὰρ ὅστις οἶμαι τὸ ἐναβιβᾶναι αὐτὸν, ὡς περὶ δὲ Μένιππον τὸ κῦμα, σύρῃς. Ἀλλ' αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κρασνεόν, ἢ ἐν Λυκαίῳ, τὴν ἐξέρχοντο πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφους καὶ ἀγχιώτα, ἀπ' αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ὅτι σοι ὁ Μένιππος κελεύει ἢ Διογένης, εἴ σοι ἐναβιβᾶν τὰ ὑπὲρ γῆς καὶ ἀγχιώτα.

ἔκαστον

quo & huc ad inferos descendas, ubi multo plura, quæ res deas, habiturus es. illic enim in ambiguo tibi adhuc risus fuit, & frequens illud obijci potuit, Quis enim omnino scit, quæ post uitam futura sint? Hic autem, non desines constanter atque perpetuo ridere, quemadmodum ego quoque nunc facio. Ex maxime postquam uideris, diuites istos ac satrapas & tyrannos ita humiles & obscuros esse, soloque eiulatu ab alijs dignosci. Tum quod & molles & ignaui sunt, remissivescentes eorum quæ in ultis geruntur. Hæc illi quæso ut dicas, & ut præterea etiã perita ueniat impleta & multo Iupino, & sicubi in triuiu posita inueniat Hecates cœnã, aut ouum ex iustratione reliquum, aut simile quippiam. POL. At renuntiabo hæc, ô Diogenes. Sed quo melius illum agnoscere queam, cuius modifacie est? DIOG. Secum ne est, caluaster, pallio indutus lacero, & uento cuius peruiro, præterea & diuersorum pannorum assumētis uariiegato. Ridet autem semper, ac plerumque arrogantes istos philosophos acerbè perstringit. PO. Facile erit inuenire illum, ex his utique signis. DI. Vis ne ut ad ipsos quoque, philosophos illos aliquid tibi mādē? PO. Mādes licet, nō enim graue neque hoc mihi fuerit. DI. In uniuersam, adhero

τατε

ήκον ισθάδεις πολλῶν πλῶν ἐπιγίλασθ' ἄνθρωπον. ἐκὰ μὲν γὰρ ἐν αἰμαφιδόλῳ σοι ἐπὶ ὀγίλῳ ὡς, καὶ πολὺ τὸ, τίς γὰρ ἔλκει ἐπὶ τὰ μετατὸν βίον, ἵσταυθ' αὖτε, ὅπως οὐκ ἐπιβιβάζεις γιγῶν, καὶ ἀκρόν ἰγῶν ὡς. καὶ μάλιστα ἐπὶ ἀνδρῶν ὄρεται τὰς πλεονείας, καὶ σατράπας, καὶ τυραννίδας, οὕτω ταπεινούς καὶ ἀσύνους, ἐκ μόνου οἰμωγῆς διαγιγνομένου. καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγροῦντες εἰσι, μνημεῖοι τῶν αἰῶν. ταῦτα λέγει αὐτῷ. καὶ προσίτι, ἱμπλησάμενον πῶς πῆραν ἤκει δέξομαι τε πολλῶν, καὶ ἵππας δὲ ἐν τῇ Τριῳσίᾳ. ἐκείνης δ' αἰῶνος καὶ ἄνθρωπον, ὃ ἀνὴρ ἐκ καδαρσίον ἦτε τοιοῦτο. Πολυ, ἀλλ' ἀπαγγιλῶ ταῦτα, ὃ Διόγενες. ἵππας δὲ ἐπὶ μάλιστα, ὅπως τις ὄρεται πῶς ὄρεται. Διογ. γέρον φασαφὸς, τριβούτιον ἔχων πολὺν θυρόν, ἀπέντι αὐτῷ ἀνὰ σπιπταμένον, καὶ ταῖς ἐπιπτινῶν καὶ τῶν ῥακίων ποικίλων, γιγῶν δ' αὖτε, καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλοφύνας τοῦτας φιλοσόφους ἐπισκώπῃ. Πολ. ῥακίον δὲ ῥακίον ἀπόγει τέτταρ. Διο. βύσλα καὶ πρὸς αὐτὰς ἐκείνους ἐπὶ τῶν φιλοσόφους; Πολυ. λέγει. ὃ βαρὺ γὰρ ὅτι τῶν, Διο. τὸ μὲν ἔλεον, πᾶσι

care illos, ut desistant à nugis
suis, neq; de toto cōtendant,
neq; cornua sibi mutuo affi-
gant, neq; crocodilos faciāt,
neq; huiuscemodi sterilita-
que ieiuna interrogare, anis-
mum instituāt. POL. At in-
doctum me & ineruditum
esse dicent, qui doctrinam
illorum reprehendam. DIO-
GEN. Tu uerò plorare il-
los meo nomine iube. POL.
Et hæc nunciabo illis. DIO-
GEN. Diuinitibus autem
ò lepidissimū caput, hæc nos-
tro nomine annuncies quæ-
so, Quid, ô uani, aurum
custoditis? Quid autem cru-
ciatis uos ipsos, cogitantes
usuras, & talentum aliud
super aliud accumulantes,
quos non plusquam unum
obolum habentes, uenire huc
paulo post oportet? POL.
Dicimur & hæc ad illos.
DIOGEN. Sed & for-
mosis istis & robustis dicas.
Megistio puta Corinthio, &
Damoxeno palestritzæ, quod
apud nos neque flaua coma,
nec cœrulei nigriue oculi,
neque rubor faciei, amplius
us ullus est, neque præterea
nerui intenti & robusti, ne-
que humeri laborum toleran-
tes, sed omnia unus pulvis,
ut aiunt, nobis, caluaria
forma nudata scilicet. POL.
Non molestum erit, neque
hæc ad formosos & robustos
illos dicere. DIO. Etiam pau-
peribus ô Lacon, dicas licet,

(multi

σαῖται αὐτοῖς παρεγγράφη-
σι, καὶ πρὸς τῶν ἄλλων ἱρίσονται,
καὶ κίρατα φύσιν ἀλλήλοις, καὶ
κροκοδάλλας ποιεῖσι, καὶ τοιαῦ-
τα ἄπειροι ἱρωτῶν διδάσκουσι
τὸν νοῦν. Πολυ. ἀλλ' ἡμεῖς ἀμα-
θεὶ καὶ ἀκαίδευστον εἶναι φύσε-
σι, καταγορεύοντα τὴν σοφίας αὐ-
τῶν. Διο. οὐκ ἔστι μὴν αὐ-
τοῖς παρ' ἡμῶν λιγί. Πολυ. καὶ
ταῦτα ὃ Διόγηνος ἐπαγγιλῶ.
Διογ. τῆς πλοσίους δὲ ὃ φίλο-
τατον Πολυδάμειον, ἀπάγγιλε
ταῦτα παρ' ἡμῶν, τί ὃ μάταιοι
τὸν χρυσὸν φυλάττει; τί δὲ
τιμωρῶνται ἑαυτοὺς λογιζόμενοι
τὸς τόκους ὃ καὶ τάλαντα ἐπὶ
ταλαιώτοις σωτίζουσιν, ὅς τε χρὴ
ἵνα ἐβολὴν ἔχοντας, ἤκειν μετ'
ἐλίγον; Πολυ. ἐρήσεται καὶ ταῦ-
τα πρὸς ἡμῶν. Διο. ἀλλὰ καὶ
τοῖς καλοῖς γιν' καὶ ἰσχυροῖς λε-
γι. Μιγίλλω τῷ περιβίῳ, καὶ Δαο-
μαξίῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡ-
μῶν ὅτι ὃ ξανθὸν ἔομαι, ὅτι τὰ χα-
ροπὰ, ἢ μέλανα ὀφθαλμοὶ, ἢ ἰσχυ-
ρὸν ἐπὶ τῇ προσώπῳ ἔστι ὄσιν,
ἢ γούρα σῦνεν, ἢ ὃ μὲν καρτι-
ροί. ἀλλὰ πάντα μίαν ἡμῶν
ἑνὲς φασί, κενία γυμνασίου
κάλλους. Πολυ. οὐ χαλιπὸν
οὐδ' ἔστι ταῦτα ἀπ' αὐτῶν πρὸς τοὺς κα-
λοὺς καὶ ἰσχυροὺς. Διο. καὶ
τοῖς πένεσι μὲν ἄνεον, πολλοὶ
δ' οἱ.

(multi autem sunt, quibus & ea res perquam molesta est, & inopiam lugent) ut neque lachrymentur, neque plorent, exposita illis æqualiter te hac, quæ hic est, & quod uidebunt, eos qui illic diuites sunt nihilo meliores, quàm sese hic esse. Lacedæmonijs autem tuis. ðxc si uidetur, no mine meo obijcias, molles & eneruatos ipsos esse dictitant. POL. Ne de Lacedæmonijs, Diogenes quicquam dicas, non enim feram. Sed quæ ad cæteros mandasti, ea illis renuntiabo. DIOGE. Missos igitur faciamus hos quando tibi ita uidetur. Tu uerò quib. antea dixi, ad eos sermones hos meos deferas.

Δ' αἰοί, καὶ ἀχθόμενοι τῇ πράγματι, ἢ οἰκτεῖρον τὸ τὴν ἀπορίαν, λίγυ μὲν τι διακρύβω, μὲν οἰμώζω, διηγνησάμενος τὴν ἰσχυρὰ ἰσοτιμίαν. καὶ ὅτι ἔφοντα τὰς ἐν αὐτοῖς πλεονεξίας ἀλλήλων αὐτῶν. καὶ Λακιδαιμονίῃς δὲ τοῖς οἷς ταῦτα ἡ διακῆ, παρ' ἡμῶς ἐπιτίμωσον, λίγαν ἡλικιόσαι αὐτοὺς. πολὺ μὲν ὡς Διόγηνος πρὸς Λακιδαιμονίαν λέγει. καὶ γὰρ αὐτὸς εἰμαί γε. ἃ ἢ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἰφθαδί, ἀπαγγιλά. Διο. ἰάσομαι γὰρ τούτους, ἐπὶ σὺ δὲ καὶ σὺ ἢ πρὸς πρῶτον, ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῶς τοῖς αἰγῶν.

*Diuitias Cræsi ridebat sæpe Menippus,
Ornatus uarias delitiasq; lenes,
Non fert spretorem Cræsus iam mortuus olim,
Auri tantus amor præteritiuæ boni.*

Pluto, seu contra
Menippū. Cræsus.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ἢ ΚΑΤΑ
ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ΚΡΕΪΣΘ.

N On poterimus ferre Pluto, Menippū hunc canem, cohabitantem nobiscū. Quapropter sicut illum hinc amotum alio loco colloca, aut nos hinc alio cōmigrabimus. PLV. Quid autem uos his mali adeo facit, quādo eo dē modo tu^o es ac uos? Cræ. Postquam nos ploramus & iuges

O Υ φέρομεν ὡς Πλούτων, Μενίππου τούτου τὸν ἡνώα παρεκκεῖντα, ὅς ἐστι ἐκείνου προκατάγεσθαι, & ἡμᾶς μετακίεσθαι οἷς ἑτιροτέρω. Πλ. τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἰργάζει ὁ μὲν ἐξ ὧν Κρεῖσις, ἰπποδαν' ὑμῶς οἰμώζομεν καὶ

G 5 τῶνδε,

ingemiscimus, illorum remis-
niscentes, quæ apud superos
habuimus, ut pote, Midas
hic auri, Sardanapalus aus-
tem multæ uoluptatis, ego ue-
ro thesaurorum, irridet, & cõ
conuicijs exprobrat ea no-
bis, mancipia & piacula
nos uocitando. Interdum au-
tem etiam cantando, contur-
bat ploratus nostros, & in
summa, ualde nobis molestus
est. P L V. Quid hæc audio
dete, Menippe: M E N. Ve-
ra Pluto, Odi enim ipsos, i-
gnaui ac perditæ adeo cum
sint, quibus non satis fuit uis-
sisse male, sed etiam mortui,
insuper cogitatione atq; ani-
mo illis inherere, quæ apud
superos sunt. Delector itaq;
ægre ipsis faciendo. P L V.
Sed non decet. Dolent enim
non exiguis rebus priuati.
M. Etiam tu deliras Pluto,
qui gemitus istorum tuo quo-
que calculo approbas. P.
Haud quaquam, uerum nos-
sim uos discordes ac seditio-
sos esse mutuo. M E N. At
ro, ô pessimi Lydorum, Phry-
gum, & Assyriorum, ita de
me cognoscite, ut qui neque
atquam desiturus sim. Nam
quocunque abieritis hinc,
eodem sequar ægre facien-
do, cantanda atque irridens
uo uos. CROB. An non hæc
contumelia est? M E N.
Non, sed illa contumelia e-
rant, quæ uos facere solebas-
tis, quando & adorari uos
habebatis, & hominibus liberis
pro

τίνομεν, ἰκάνον μεμνημένοι
αὐτῶν, Μίδαίαι μὲν ἑτοσί τῷ χρυσῷ
οἷς, Σαρδανάπαλλος δὲ τῷ πλο-
υτῷ τρυφῇ, ἐγὼ δὲ τῶν βουσεω-
ρῶν, Ἑπυγιάδῃ, καὶ Ἑρηνιάδῃ,
ἀνδράποδα καὶ ὑπαρμάματα ὁ-
μαῖς ἀποκαλῶν. ἰσίοτι δὲ καὶ
ἄλλων, ἑσπεράτῃν ἡμῶν τὰς
οἰμωγὰς. ἢ ἄνω, λυπηρὲς ὄντα.
ΠΛΥ. τί ταῦτα φασὶν ὦ Μί-
νιππι; Μίν. ἀλυτῶν Πλε-
τον. μισῶ γὰρ αὐτὰς ἀγροῦς,
καὶ ἐλευθέρους ἵσται αἰετοὺς ἀπὲ-
χρησι βίωσαι ὑπαρμῆς, ἀλλὰ καὶ
ἀποθαρύοντες ἵτι μίμνηνται,
καὶ περιέχονται τῶν αὐτῶν. χαί-
ρει τοιγαροῦν αὐτῶν αὐτοῦς,
ΠΛΥ. ἀλλ' οὐ χρὴ. λυπητῶν
ταὶ γὰρ οὐ μικρῶν θρόνον μῆνοι.
Μίν. καὶ οὐ μικραίνεις ὦ Πλε-
τον ὁ μέγας; ὦν τοῖς τούτων
τραγμοῖς; ΠΛΥ. ὁ δαμῶς.
ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἰδὲ θέσται τὰς ἰσ-
ταὶ ὑμῶν, Μίν. καὶ μὲν ὦ ὑπαρμῆς
τοῖς Λυδῶν, καὶ Φρυγῶν, ἢ Ασ-
συρίων, ὅτι γινώσκουσι, ὡς ἐλ-
πυσσόμενοι μὲν, ἰσθαι γὰρ αὐτῶν ἵ-
τι, ἀπὸ λυθῆσαι αὐτῶν, καὶ κατὰ
ἄλλων, καὶ κατὰ γυναικῶν. Καὶ
πᾶντα ὅτι ὑβρίζει; Μίνι. οὐκ
ἀλλ' ἰκάνον ὑβρίζει ὧν, ὅτι ὑμῶν ἵ-
ποῖσιν, προσκυμᾶσθαι ἀξιοῦν-
τες, καὶ ἰκανοὶ αὐτῶν ἀνδρά-
σιν ἰν τρυφῶντες, ἢ τῷ λαοῦ
τῷ

pro libidine abutebamini, neque tam mortis quicquam memores eratis. Proinde deplorate nunc, omnibus illis despoliati. CROE. Multis certè ò Dii, & magnis possessionibus. M I, Quanto equidem ipse iuro: Sar. Quanta uerò ego uoluptate? MEN. Rectè sane, ita facis te, lugete uos quidè, ego uerò tria illud. Nosce te ipsum, identidem cōnectendo, uobis occinā, dacet enim huiusmodi ploratus, si crebro illis accinatur.

τὸ παράπαν ὁ μνημοσύνου τοιγαροῦν οἰμῶσιν, καὶ τῶν ἰκόνων ἀφαιρέσει. Κροῖ. πολλῶν γὰρ ὦ Διὶ, καὶ μεγάλων πῆματων. Μείδ. ἴσους δ' ἰγὼ χρυσῶ. Σαρ. ἴσους δ' ἰγὼ τρυφῇ. Μην. ἰγὼ δ' ἔτι ποιεῖται. ἰδύριδι μὲν ὑμῖς, ἰγὼ δ' ἐπὶ γυνώσκει σαυτὸν πολλάνιστον. γάρ, ἐκείσεμαι ὑμῖν, πρίν γε καὶ αὐταῖς τοιαύταις οἰμῶσιν ἐπαλίσθηνον.

Amphilocho uati sanum positum, atq; Triphoni

Quidam miratur, stultitiamq; hominum.

Fatidicos ridet quosdam & responsa Menippus.

Idq; putat uerè solius esse Dei.

**Menippi Amphilo-
chi & Tropho-
ni,**

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙ-
λόχου, καὶ Τριφώνου.
Μηνίππου.

VOs nimirum Trophoni atq; Amphilochoe, quā sitis mortui, tamen haud scio quonā modo phanis estis donati, uatesque credimini, ac stulti mortales deos esse uos arbitrantur, TRO. Quidtan nobis igitur imputandum, si per inscitiam illi de mortuis huiusmodi opinatur: MEN. Atqui non ista fuissent opinati, ni uos, tum quum uiueretis eiusmodi quædam portens

Σφὼ μὲν τοιῷ Τριφώνι, καὶ Ἀμφίλοχῃ, νεκροὶ ὄντες, ἐκ οἷα ἴσους ναῶν καταξιώντι, καὶ μακάρις, δοκῶντι, καὶ οἱ μάταιοι αὐθρόπουν, διὸς ὑμᾶς ἀνελήφασιν ὄναι. Τρο. τί ὅν ὑμᾶς αἰτίοι, οἱ ὑπ' αὐτοῖς, ἐκ αἰτίας τοιαύτας περὶ νεκρῶν δοξάζουσιν; Μεί. ἀλλ' ἐκ αὐτῶν ἰδύριδι. οἱ μὲν γὰρ καὶ ὑμᾶς ταχῶς ἐν τῇ γῇ ὄντας, ὡς τὰ μέλλοντα

ta ostentassetis, tanquam futu-
rorum fuisset is præscij, quas
sic prædicere potuissetis si
quæ percontarentur. TRO-
PHO. Menippe, noueris Am-
philochus hic, ipsi pro Iese
respondendum esse. Cæte-
rum ego Heros sum, nati-
noicp si quis ad me descens-
derit. At tu uidere nunquam
ominino Lebadium adisse,
neq; enim alioqui ista non
crederes. MEN. Quid ais:
equidem nisi Lebadium fu-
sem profectus, ac linteis ami-
ctus, offam ridiculè manuge-
stans, per angustum aditum
in specum irrepsissem, nequa-
quam fieri potuisset, ut te de-
sanctum esse cognosceret per-
inde atq; nos, solaq; præsti-
giatura reliquos antecellere.
Sed age per ipsam diuinan-
di artem, quid tandem est He-
ros: neq; em̄ intelligo. TROP.
Bis quiddā partim ex homi-
ne, partim ex deo cōpositū.
MEN. Nēpe quod neq; sit
homo quemadmodū audio,
neq; deus, uerum pariter ut-
riusq;. Ergo dimidia illa tui,
ac diuina pars, quo nunc re-
cessit? TRO. Reddit oracula
Menippe, in Bœotia. MEN.
Haud intelligo quid dicas
Trophoni, nisi qđ illud plā-
ne uideo, te totū esse mortuū,

τα προαιδέσθαι, καὶ προπαῦν
δυναμῶν τοῖς ἱερομένοις, Τρο-
φῶν Μένιππιν, Ἀμφιλοχῶ μὲν ἔ-
παισεν ὡς δαίμον. ὅτι αὐτῷ ἀπειρα-
τίον ὑπὲρ αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ἄρως αἰ-
μί, καὶ μαυροτόμου, ὡς τις κα-
τέλθαι παρ' ἐμὲ, σὺ δ' ἴσως ἐν
ᾧ δὲ δὴ μεκρίναι. Λεβηδία τὸ
παράπαν. ἔγὼ ἡπίστευον τῷ
τοῖς Μέν. τί φέει; ἢ μὲν ἔστι Λεβη-
δίου γὰρ παρὰ τοῦ, καὶ ἱερᾶ μί-
στοι ταῖς ἰδίαις γυμνασίαις μέγαν
ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, ἐσθρῆσεν
διὰ τὸ φοβῆσαι πάντ' ἐν τῷ ἔ-
τι σπύλαιον, ἐκ αὐτοῦ δὴ ἀνέμει-
ναι δαίμονα ὅτι νεκρὸς ἔστι, ὃς πορ-
τῶν μῆν, μόνῃ τῇ γυναικὶ διαφέρει·
ἀλλὰ πρὸς τὴν μαυροτομίαν. τί δὲ
ὁ ἄρως ἔστι; ἀγνοῶ γὰρ, Τρο. ὅς
αὐθρόν τι καὶ δι' ἐσθρῆσεν.
Μέν. ὁ μῆτις αὐτοῦ ἄρως ὅστις, ὡς
φέει, μῆτις δαίμων, καὶ σωαμφέτι-
ρὸς ὅστις; οὐκ οὐκ ὡς σὺ τὸ δι' ἐ-
κείνου ἡμίτομον ἀπεκάλυψες; Τρο.
χρᾶ ὁ Μένιππιν ἐν Βοιωτίᾳ. Μέν.
ἐκ οἷα ὁ Τροφῶν ὅτι καὶ λῆ-
γας. ἔτι μὲν τοι δὴ ἔστι νεκρὸς,
ἀνεβῶν ἡρῶν.

Eucratis exoptant mortem Damonq; Charinuq;

Vt citius capiant munera magna senis

Quis iubet illudi, stygijs qui presidet oris,

Ne alterius cupias ergo obitum ante diem.

Mercurij

Mercurij & Cha-
ronis.ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ
ΧΑΡΩΝΟΣ.

Rationem supputamus portitor, si vis detur, quantumvis mihi debeas iam, ne denuo aliquando de eo inter nos contendamus. C. Supputemus. M^ER. Satus es nimis est, mature id agere, deinde & minoris negotij. M^ER. Anchoram mizaras, comparavi tibi quinque drachmis. CHA. Quid, dicis. M^ER. At pro Plutonem, quinque enim illam, & præterea lorum, quo remum alligares, obulus duobus. CHA. Pone quinque drachmas, & obulos duos. M^E. Et pro refarciendo uelo, quinque obulos ego exolui, CHA. Etiam hos appone. M^ER. Et ceram, ad oblinendas nauigh rimas tibi enim, & clauos præterea, & funiculum, unde Hyperantescisti, omnia hæc duabus drachmis. CHA. Rescè, laudo, hæc uili emisti. M^ER. Hæc sunt, quæ tibi exposui, nisi si quid reliquum est, quod me fugit inter computandum. Quando autem hæc reddideris te promittis? CHA. Nunc quid? Mercurij nō possum. Si uerō pestis aliquæ aut bellum, confertos & frequentes huc dimiseris aliquos, sic erit mihi tibi allucrari aliquid, sub tracto cū nō nihil ex portorio. M^E. Proinde egonūc scē

debeo.

Λογισάμεθα ἡ πορθημὴν, ἡ δολὰ, ἡ πῶσα μὴ ἰσχύεται ἔδω, ἡ πῶσα μὴ ἀδύνατον ὄρεται τι πορθαίτω. Χάρ. λογισάμεθα ὃ Ερμῆ. ἀμεινὸν γὰρ ὀρίσαι πορθὶ αὐτῶν, καὶ ἀπραγματοποιεῖν. Ερμ. ἀγνοῦμαι ἵστα χαμελῶ ἰσχύουσα πῶσα δραχμῶν. Χάρ. πολλὰ λίγαι. Ερμ. ἐν τῶν Αἰθουσία, τῶν πῶσα ὡς σάμω, καὶ τριπυτῆρα δύο ἰσχύουσα. Χάρ. τίνα πῶσα δραχμῶν καὶ ἰσχύουσα δύο. Ερμ. καὶ ἀνίσταται ἐν τῶ ἰσχύ πῶσα ἰσχύουσα ἰσχύ κατὰ βαλόν, Χάρ. καὶ τότε προσίθι. Ερμ. καὶ ἰσχύουσα, ὡς ἐπιπλάσαι τὸ σκαφίδι τὰ αὐτογίτα, καὶ ἰσχύουσα, καὶ καλὰ διόν, ἀφ' ὃ τῶ ὑπὲρ ἰσχύουσα, δύο δραχμῶν ὡς πάντα. Χάρ. ἰσχύ ἰσχύουσα ταῦτα ἰσχύουσα. Ερμ. ταῦτα ὄντι, ὃ μὴ ἄλλο ὅμως δόλαι δὲ ἐν τῶ λογισμῶ. πῶσα δ' οὐ ταῦτ' ἀποδύσαν φῆς; Χάρ. νῦν μὲν ὃ Ερμῆ ἀδύνατον. ὡς δὲ λοιμὸς τις ὃ πῶσα ἰσχύουσα ἀδύνατον, ἰσχύουσα τότε ἀποκέρδαι ἐν τῶ πῶσα παραλογισμῶν τὰ πορθημῶν. Ερμ. νῦν οὐ ἰσχύουσα ἀδύνατον.

debo pessimaque neque ut eueniant precando, ut inde fructum aliquem capiam.

CH A. Fieri aliter non potest, Mercuri. Nam pauci nunc, uides, ad nos descendunt. Pax enim est. M E R. Satius est ita esse, etiamsi ob hoc abs te prorogatur nobis debiti istius solutio. Verum enim uero prisci illi, Charon, nosti quales aduenire solebant, quam fortes atque animosi omnes, cruore madidi, & uulneribus pleni plerisque. Nunc autem, aut ueneno aliquis à filio interfectus, aut ab uxore, aut prae nimia uoluptate, tumefacto uentre & cruribus adueniunt. Pallidi enim omnes. & ignaui, neque similes prioribus illis. Plurimi autem ipsorum etiam pecuniarum causa ueniunt, factis, ut uidetur, multo sibi insidijs. C H. Omnis pro em expetibiles illae sunt. M E R. Proinde neque ego uidear peccare grauius aliquid, si uel acerbius abs te exigam, ex quae mihi debes.

Δῖμαι, τὰ πάντῃσιν οὐχόμην γροῖσθαι, ὡς δὲ ἀπὸ τούτων ἀπὸ λαύοιμι. Χαρ. ἐπίστιν ἄλλως ὢ Ερμῆ. νυνὶ δ' ἔλγει ὡς ὅπως ἀφικόνται ἡμῖν. ἄρῳα γὰρ. Ερμ. ἄμεινον ἔσται, εἰ καὶ ἡμῖν παρατίνοιτο ὑπὸ σοὶ τὸ ἔσθμα. πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιὸι ὢ Χαρῶν, οἷα δ' αἰὶν παριγίνονται, καὶ ἄρῳα ἀπαυτῶν, αἵματι δ' ἀδάπλω, καὶ τραυματίας οἱ πολλοί. νυνὶ δὲ ὁ φαρμάκων τις ὑπὸ τῷ πάλῳ ἀποθανόν, ὁ καὶ εἰ γυναικὸς, ὁ καὶ τρυφῆς ὀφθαλμῶν πλὴν γαστέρα, καὶ τὰ σκέλη. ὡχροὶ γὰρ ἀπαυτῶν, καὶ ἀγροῖς, ὡς δὲ ἱμαῖοι ἱκάνοι. οἱ δὲ πλάττω αὐτῶν διὰ χρήματα ἔκτανιν, ἐπιβελόντων ἀλλήλους, ὡς ἰώμασι. Χαρ. πᾶν γὰρ περιπίθεται ὅσα ταῦτα. Ερμ. ἔκταν' ἔδ' ἰγὼ δόξαμι αὐτὰ μαρτάσθαι, πικρῶς ἀπαντῶν τὰ ἰσχυρά, λήμψα παρὰ σοῦ.

*Nauta petit quod debebat Talariger ales,
Vera subducta sed ratione prius.*

*Mercurius queritur technas, hominumque furoress
Semper quod prior sit quoque posteritas.*

Platonis

Plutonis & Mercu-
rij.ΓΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ
Ερμῆ.

S Enem ne nosti, istum ætate omnino confes-
sum dico, Eucratem
diuise, cui liberi quis-
dem nulli sunt, hereditatis au-
tem captatores plus quam
quingenta millia M. No-
ui, Sicyonium illum dicis.
Sed quid postea? P L V. Vis
uere illū quidē, Mercuri sine
ultra eos quingenta an-
nos quos ætati peregit, alie-
ris tondē accumulatis, si mo-
do possibile sit, atque etiam
pluribus, Adulatores autem
ipsius Charinum adolescens
tem, & Damonem, & cæte-
ros abripe hac ordine oēs:
M B. Atqui absurdum hoc
videri queat. P L V. Haude
quaquam, imo iustissimum.
Quam enim ob causam illi
adeo optant illum mori? nisi
quia pecuniā illius ambiunt,
nulla propinquitate iuncti.
Quod autem omniū scelerat-
issimū est, interea cum talia
precantur, tamen obseruant
& colūt manifeste utiq; illū.
Ac quæ ægrotante illo, apud
e consultent, nemo ignorat,
attamen sacrificaturos sese
promittunt, si cōualescat de-
mō, & in summa uari-
quædam adulandi ratio il-
lorum hominum est. Quam ob
rem ipse quidem immorta-
lis sit, illi autem præ ipso abe-
unt, frustra hiantes. MER. Ri-
dicula patientur, scelerati cū
sint,

TΟν γίνοντα εἶδα, τὴν
πάνυ γεγραπὴν ἀλίαν,
τὴν πλάσιον εὐδαίμωνι,
ὃ παῖδός μὲν ἐκ αἰσῶν, οἱ δὲ
κλῆρον ἢ δωρὸν τούτου, πρῶτον
οὐροῖσι; Ερμ. ναὶ, τὸν σκυνῆιον
φῆς. τί οὖν; Πλ. ἱκάνον μὲν ὃ
ἔρμῃ βῆν ἴσων ἐπὶ ταῖς ἐπιτή-
κοντα ἱτασίαις, ἀβιβίακον, ὅτι μὲν
τρεῖς αἱ ἄλλα τοσαῦτα, ἵγι αἶψα
τι λῶ, καὶ ἵτι πλείον. τὸς δὲ γε
κόλασαι αὐτῶ, Χαρίον τὸν
νῆον, καὶ Δάμωνα, καὶ τοὺς
ἄλλους κατασπασσον ἱφίξει αὐ-
τῶνται, Ερμ. ἄτοπον αὐτῶ δὲ-
ξι τὸ τοῦτον. Γλ. ὁ μὲν γὰρ,
ἀλλὰ δικαιοτάτον. τι γὰρ ἱκανο-
σοι παθόντες, δύχονται ἀποθα-
νῶν ἱκάνον; ὃ τῶν χρημάτων
αὐτοῖς παῖδωνται, ὃ δὲ μὲν περισσέον-
τες. ἀ δὲ πάντων ὅτι μακρῶτα-
τον, ἵτι καὶ τοιαῦτα δύχονται,
ὅμως διραπύουσιν ἵγι τῶ φε-
νιῶ. καὶ τοῖς ἐν τῷ, ἀ μὲν βυλῶ-
νται, πᾶσι πρὸς δὲ δὲ, δύσων
ἀ δὲ ὅμως ὑπισχύνονται, λῶ καὶ ὅμως
καὶ ὅμως, ποικίλα τις ὃ κατα-
κρίνα τῶν αὐτῶν. διὰ ταῦτα δὲ
μὲν ἴσων ἀθάνατοι. οἱ ἢ, πρὸς
τῶν αὐτῶν μάτῳ ἐπιχωνίξει,
Ερμ. γιγνώσκω πάντων, πάντων
γε

lunt. Sed tamen & ille admo-
dum scite circumducit illos,
& ipse pascit inani, & in sum-
ma semper mortuuro similis;
multo validus magis est, quā
quisquam iuuenis. fili autem
hereditate inter se diuisa, pas-
cuntur, uitam quasdam bea-
tam secum ipsi animo præci-
pientes P L V. Proinde ipse
exuta senectute, quemadmo-
dum solius ille, in iuuenem
reseat. fili autem in ipsa me-
dia spe, diuinis illis, quasi
per solum spectatis, destitu-
ti ibeant iam huc, mali male
mortui. M E, Alias res cura,
Pluto, iam enim accersam ti-
bi illos, alium super alium or-
dine, septem autem, opinor,
sunt. P L V. Deducas lice-
re. Ille autē mittat singulos præ-
se, ex sene iterū in adolescen-
tem conuersus.

χοι ὄντις. πολλὰ ἀπεκῆνθ' ὡς μά-
λα διαβηκὼν αὐτοῖς, καὶ ἐπι-
πῆν. καὶ ἄλλος, ἀν' ὁσόντι ἰοίε-
ται, ἱρράται πλὴν μᾶλλον τῶν
νικῶν, οἱ δ' ἤδη τὸν κληρὸν ἐν σφί-
σι διερρημένοι, βοᾶσιν τῇ, ζῶντι
μηχανῇ πρὸς αὐτοῦς τιθέντες.
Πλὴν ἔκδ' ὁ μὲν ἀποδυσάμενος
τὸ γένος ὡς περ Ἰδῆναι ἀνὴρ β-
σάντω. οἱ δ' ἀπὸ μέσων τ' ἐλπί-
δων τὸν σπέρματι καὶ ὡς πλὴν-
τον ἀπ' ἐλπίδων, ἐκίττωσιν ὡς
κακοὶ βακῶν ἀποδαινόντες. Εἰς
ἀμείνων ὡς Πλάτων· μετὰ δὲ
σομῶν γὰρ σοὶ ὡς καὶ κατὰ
ἴσα ἔξουσιν ἅπαντα ὅσα καὶ ἴσα. Πλὴν
κατὰ σοῦ. οἱ δ' ἀπὸ πρὸς ἐλπί-
δων, αὐτὸ γίγνεται ὡς ἀνδρῶν πρὸς
δύναμις γένεσιν.

Accusat Parcas iuuenis, quod mortuus ante
sit, quam gibbosus Tucritus ille senex.
Huius opum cupido præcidit stamina Clotho:
Possibile est iuuenes ergo perire breui.

Terpsionis & Plu- tonis.

Iustum ne hoc est ὁ Πλὴν
ὡς, ne quidem εὐτα ὡς
ἡμεῖς, triginta cum sim anz
norum. Tucritum uel ὁ
sene ὡς septuagenarium, & ul-
tra, uel huc uiuere? P L V, Iustis-
simum quidem ὁ Terps. Nā
& si ipse uiuit, certē ad nū-
sus tamen mortem affectus
est

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΩΤΩΝΟΣ.

Τοῦτο ὡς πλεονεχία
ἐμὲ μὲν τιθέντας τριάν-
τα ἔτη γίγνεται, τὸν
ὡς τὰ ἰσχυρότερα γίγνεται ὡς
πρὸς τὸν ζῶντι; Πλὴν. Διακρίνεται
μὲν ὡς Τερψιον, αἰγὶ ὡς μὲν
δύναμις ὡς ἀποδύναμις
φίλοι

affectus est, tu uerò omni tem-
pore illius hæreditatem ex-
spectans, cum mori audis sis
me cupiebas. TER. Nón
né opus fuerat, quum senex
sit, nequeatq; de cætero suis
uti diuitijs, locum dare iuue-
ribus? PLUTO. Nouas
ô Terpsio statuis leges, quã
ad uoluptatem diuitijs uti
nequeat, ipsum è uita dece-
dere. Aliter autem & Par-
ca & natura statuiffe uides-
tur. TER. Proinde hanc ob
huiusmodi accuso ordinẽ,
decebat enim has res successi-
sione graduq; fieri, senem
primò, deinde qui in ea æta-
te sequeretur mori. Haudquã
quam autem exerceri, aut ui-
uere qui senectute decrepis-
tus esset, qui tres duntaxat
dentes habeat, cui uix desere-
uiunt oculi, qui curuatus à
quatuor famulis deducitur
deguttantes nares, lipposq;
oculos habens, nihil deniq;
uoluptatis degustãs, haud ali-
ter existens, quam animatum
quoddam se pulchrum, ab
ipsa iuuentute derisum. Et
contrà mori optimos atque
robustissimos adolescentes.
Nam hoc perinde esse niderẽ,
ac si flumina sursum deferantur.
Aut saltem scire necesse
foret, quando & senum quis
libet obiturus esset, ne quos,
prout eis mos est, fallerent.
Nunc uerò illud accidit quod
Prouerbio dici solet, Quidri-
ga bouẽ sepiissime ducit. Plu-
tarchus quidem ô Terpsio, pru-
dentius

φίλων σὺν ᾧ, παρὰ πάντα τὸν
χρόνον ἐπιβόλῳ δὲ αὐτῷ, περι-
μέλωρ τὸν λιγύρον. Τίς. ὃ γὰρ
ἐχρὼ γέροντα ὄντα, καὶ μηκέτι
χρήσασθαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν δυ-
νάμενον, ἀπὸ λῆθρος τῶ βίῃ, παρα-
χωρῶσάντα τοῖς νέοις; Πλ. καὶ οὐ
νὰ ὃ Τέρψιον νομοθετᾷς, τὸν μὴ
κέτι τῷ πλούτῳ χρήσασθαι δύ-
νάμενον, πρὸς ὃ λονὸν ἀποδύ-
σκεν. τὸ δὲ, ἄλλως ἢ μοῖρα καὶ
ἡ φύσις δίκταξεν. Τίς. ὃ κἄν σὰθ
πῶ αἰτιῶμαι ὅτι διατάξῃς. ἔθ
χρὼ γὰρ τὸ πρᾶγμα ὅθις πῶς γὰρ
βιάσθαι, ἢ περισυτόρειν, πρότε-
ρον, ἢ μετὰ τὸτον, ὅστις ἢ τῆ ὁλῆς
βίᾳ μετ' αὐτὸν. αὐτοπρέφισθαι ᾧ
μυθισμῶς, μηδὲ βίῳ ᾧ τὸν ὑπὲρ
γῆρα, ὁδόντας τρεῖς ἐτι λοιπὸν
ἔχοντα, μόγις ὁρῶντα οἰκίταις
τι ἰράσιν ἐπικυφότα, κορύβη-
τῶ πῶ ῥίνα, λήμνη ᾧ τὸς ὀφθαλ-
μοὺς μετὸν ὄντα, ὃ δὲ ἰτι ἡ δὴ
ἐπὶ ὅτα, ἐμφυχόν τινα τάφον ὑ-
πὸ τῶν νέων καταγιγνώμενον,
ἀπεθνήσκον δὲ καλλίστη, καὶ
ἐρρωμένης ἅτης νιανίσκου, αἰῶ
γὰρ πταμῶν τατόγι ἢ τὸ τελευ-
ταῖον εἰδέναι ἐχρὼ. πόσι ἢ τι
νίξεται τῷ γόρῳ ἐν τῷ ἵνα σθ, ἵνα
να μὴ μάτῳ αὐτὸν ἵνα ἐπὶ ῥά-
πῳ. νῦν ᾧ τὸ ὅτι ἡ χρεμίσαι, ἡ
ἄμαξα ἢ βερ πολλὰ κίς ἐμφέρει.
Πλ. ταῦτα ᾧ ὃ Τέρψιον πᾶν
H σωιστῆ

ducius fiant, quam tibi pro-
fecto videtur. Verum & vos
quid passi estis: quod rebus
alienis gaudetis, & senibus
filiis orbanis, uosne tanto-
pere in adoptionem traditis,
quam obrem in densum ad-
ducti, ab illis sepelimini,
quod quidem plurimis sit
pericuandam. Nam quanto
uos magis mori illos per-
optatis, tanto plus omnibus
quam gratissimum est, si ante
eos uos mori contingat. Ete-
nim nouum quandam autem
in medium adducitis, anicū
Iac atque decrepitos cum ad-
matis, praesertim quidem si
liberis sint orbari, qui uero li-
beros habent, illorum nobis
non est cura. Atqui ex his qui
amantur plurimi, minime
uestri ignari astus, etiam si
ipsis liberos esse contingat,
illos odisse dissimulant, ut
& ipsi habeant amatores.
Inde his in testamento exclus-
is, qui munera diuissime
obtulerunt, liberi, sicuti pro-
fecto dignum est, omnem eos-
rum substantiam consequun-
tur, at illi tristitia affecti,
suaque spe deuii, dentibus
scremunt. T E R. Omnia haec
uera sunt, quae de me & Tu-
critio autumas. Quantum es-
timum meorum ille deuorauit,
quum semper cum mori pus-
tarem: Ac, quoties ad eum
ingrediebar, gemitendo, &
interitum quiddam perin-
de atque ex onopullus ali-
quis ammaurus, stridendo
ægritus

συνιτάτῳ ἂν γίνεται, ἔπειτα σὺ
δαίῳ. καὶ ὑμῶς δὲ τί παθήτε,
ἀλλοτρίοις ὠδὶ χαίρετε, καὶ τοῖς
ἀτίκτοις τῶν γιγόντων ἐσπικῶ-
τε, φέροντες αὐτοὺς: τοιγαρὶν γι-
γνῶντα ὀφλισκαύετε, πρὸς ἐκ-
θῶν λιπορυντῆς, καὶ τὸ πρῶ-
γμα τοῖς πολλοῖς ἡλίστερ γίνε-
ται. ἔγω γὰρ ὑμῶς ἐκείνους ἀποθα-
νῶν σύχιστα, τοσῶτο ἀπασιν ἡ-
δὺ προαποθανῶν ὑμᾶς αὐτῶν.
καὶ γὰρ τῶν ταύτων τίχων
νικῶμαι, γράων καὶ γιγόντων
ἐρῶντες. καὶ μάλιστα, ὁ ἀτίκτοις
ἔσθῃ δὲ ἐνταῦθα, ὑμῶν αὐτῶν
τοῖς καὶ τοῖς, πολλοὶ ἔσθῃ τῶν ἱ-
σθῶν ἡμῶν συνόντες ὑμῶν τῶν πα-
νουργῶν τῶν ἐρωτῶν, ἐν καὶ τῶν
χωσὶ παύλας ἔχοντες, μισῶν
αὐτοὺς πλάττονται, ὡς καὶ αὐ-
τοὶ ἔρσας ἔχουσιν. ἔτα ἐν
ταῖς διαθήκαις, ἀπικλείδωσαν
μὲν οἱ πάλαι δορυφορέσαντες.
ὁ δὲ, παῖς, καὶ ἡ φύσις, ὥσπερ
ἔστι δίκαιον, κρατοῦσι πάντων.
οἱ δὲ, ὑπερίουσι τοὺς δόλου-
τας, ἀποσυνγίνεσθαι. Τίψι.
ἀληθῆ ταῦτα φῆς. ἡμῶς γοῦν
θῶκετῳ πῶσα κατῆφαγῶν,
ἀὰ τι θυξιδῶν δεικῶν: καὶ ἐπὶ
τίσι οἰοίμι, ὑποσίνην, καὶ μύ-
χιδόν τι λιβάπῳ ἐξ ὠοῦντος
ἀτιλῆς ὑποκρῶσιν, ὥσθ' ἔγω γε
δορ αὐτίκα διδῶν ἐπὶ βύ-
σῳ

gritudinem: simulabat. Vnde quanto citius eum ad sepulchrum duci existimabā, tanto plus illi donorum mittebam, ut ij ac qui amore concurrebant, muneribus me præclaris vincerent. Pleerunque etiam præ nimia sollicitudine in somnis iacebā, singula enumerans, ac unum quodq; disponens. Eoq; etiam causa interitus mihi fuit, cura & uigiliæ. Ille autem deglutito hoc illectamento meo tanto, adstetit mihi, quādo sepeliebat paulo ante, irridens. P L V. Euge d' Tucrite, diutissime uiuas uua & diutius abundans, & huiusmodi homines deridens, neque prius moriaris, quam hos blanditores cunctos præmittas. T E R. Hoc quidem d' Plato periuicundū mihi foret, si ante Tucritum Charitades uita decederet. P L V. Boni animi sis d' Ter. & Phido etiam, & Melanthus, & omnes penitus ipsum præcedent, suis ipsorum curis confecti. T E R. Hæc ego summo opere laudo, d' Tucrite diutissime uiuas.

οὐκ αὐτὸν δὲ σοφοῦ, ἐπιμύριον
τε πολλὰ, ὥς μὴ ὑπερβάλλουσιν
τόμῃ οἱ αὐτὴν ἀσφαλῆ τῇ μεγαλο-
δορίᾳ. καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ φρον-
τίδων, ἀγρυπνῶν ἐκείνων ἀνθ-
ρῶν ἵκαστα, καὶ διατάττονται. τὰ
τοῦ μοι καὶ τῷ ἀποθανόντι
αἰτία γίνεται, ἀγρυπνία,
καὶ φροντίς. ὁ δὲ τοσοῦτον
μοὶ δίδωκε ὑαταπίων, ἐφ' ἧς
καὶ διατρίβων πρῶτον ἐπιγυ-
λῶν. Γλῶ. ἔγωγε ὦ Θέκρετι,
ζῶνς ἐπιμύριστον, πλούτων ἅμα,
καὶ τῶν ταύτων καταγυλῶν,
μὴ δὲ πρότερον γὰρ σὺ ἀποθά-
νεις, ὃ προέμψας πάντας τὰς
λέλαντας. Τερ. τὸτο μὲν ὦ
πλούτων καὶ ὑπὸ ἡδύτου ἡδύ,
ὃ καὶ χαρίδους προτινέει
ταῖς Θεκρίσιν. Γλῶ. Τὰρ ῥα
ἢ Τερψίαν. καὶ Φείδων γὰρ καὶ
Μελανθῶ, καὶ ἅλως ἀπαιτῶν,
προτινέονται αὐτοῦ ὑπὸ ταῖς
αὐταῖς φροντίσιν. Τερ.
ἐποιῶ ταῦτα, ζῶνς ἐπιμύριστον
ὦ Θέκρετι.

Annosi cupiens quidam ditescere rebus

Viuere ne possit dira uenena dedit.

Insidians alij iuuenis, perit ipse bibendo,

Auctori citius quare aconita nocent.

Zenophantæ & Callidemidæ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ
ΚΑΛΛΙΔΕΜΙΔΟΥ.

AT in Callidemides,
quo pacto interisti?
Nam ipse quemadmodum
Dinæ paratitus cū essem, immodica
ingurgatione præfocatus fue-
rim. notis, aderas enim mori-
enti. CAL. Aderam Zeno-
phantes. Porro mihi nouum
quiddam ac inopinatū acci-
dit. Nā tibi quoque notus est
Ptoædorus ille senex. ZE.
NOPH. O. bō illum dicis, ac
diuitem, apud quem te assis-
due uersari conspiciebam?
CAL. Illum semper capta-
bam, colebamque id mihi pos-
sibile fore, ut meo bono quā-
primū more etiar. Verū quā-
et res in longum proferretur,
se ne uidelicet, uel ultra Ti-
thonios annos uiuente, com-
pendiarium quandam excog-
itauī uiam, qua ad heredi-
tatem peruenirem. Siquidem
empto ueneno, pocillatori
persuaseram, ut simulatque
Ptoædorus potum posceret,
bibebat autē prolixius, præ-
sentius in calicē inijceret, ha-
beretque in promptu, porrectu-
rus illi. Quod si fecisset, iure
iurando confirmabam, me il-
lum manumissurū. ZE. Quid
igitur accidit nam inopina-
tum quiddam narraturus mi-
hi uideris. C. Vbi iam loci
uenissem, puer duob. paratis
poculis,

ΣΥ ὦ Καλλιδεμίδη,
πῶς ἀπέθανες, ἰγὼ μὲν
γὰρ, ὅτι παρέσιτο ὡς
Δαίης, πλείον τὸ ἔγκανον ἔμψα-
ζόν. ἀπὸ πείγῳ, οἶδά. παρὲς γὰρ
ἀποθυνοσκοντί μοι. Καλ. παρὼ
ὦ Ζηνοφάντε. τὸ δὲ ἔμην, πα-
ράδοξόν τι ἐγένετο. οἶδά. γὰρ ἡ
σύ που Πτοιόδωρον τὸν γρόν-
τα. Ζη. τὸν ἄτικνον, τὸν πλά-
σιον ὥσι τὰ πολλὰ ἤδην συ-
νόντα; Καλ. ἑκάστην αὐτὸν
ἀεὶ ἰδὼρά ποιν, ὑπὸ χρομῶν
ἐπ' ἐμοὶ κληρονομίᾳ τιθνήσκεισθαι,
ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον
ἐπιγίνεται, καὶ ὑπὲρ τὸν Τρω-
νὸν ὁ γέρον ἐξῆ, ἔπιτομόν τινα
ὁ δὲ ἐπὶ τὸν κληρὸν δὲ δούρον.
πριάμεν γὰρ φάρμακον, ἀνέ-
πεισα τὸν οἶνον, ἐπειδὴ αὐ-
τάχις ὁ Πτοιόδωρος αὐτὸς
πιᾶν. πίνει δ' ἐπικρατῶς, σωφρο-
νισμὸν ἐμβαλόντα ἐς λύματα, ἐ-
τοιμον ἔχων αὐτὸ, καὶ ἐπὶ λῦμα
αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ποιήσῃ, ἐλθόν-
δόν ἐκ τοῦ οἴκου ἀφύσει
αὐτὸν. Ζη. τί οὖν ἐγένετο;
πάνυ γὰρ τι παράδοξον ἐξῆν
ἰσikas. Καλ. ἐπειδὴ τὸν
λασάμενον ἔνομεν, αὐτὸν ὅτι
μεγαλίστην κῆλην ἐτόμεν
ἔχον.

poculis, altero Proxodoro
cui uenenum erat additum, al-
tero mihi, nescio quomodo
erans, mihi uenenum, Proxo-
doro porrexit innoxium.
Mox ille quidem bibit, at
ego protinus humi porres-
sim stratus sum, supposititiū
uidelicet illius loco funus.
Quid hoc? Rides Zenophan-
ta? Atqui non conuenit amici
malis illudere. Z. Rideo pro-
fecto, nam eleganter ac lepis-
de tibi hæc res euenit. Porro
senex ille, quid interim? CA.
Primum ad casum subitū at-
que inspectatū sanè cōturba-
tus est. Deinde simul atque
intellexit, id quod acciderat,
puta pocillatoris errore fa-
ctum, risit & ipse ZEN.
Rectè sanè. Tametsi nō opor-
tuit ad compendium illud di-
uertere, siquidem uenisset tibi
populari, uulgatæq; uia,
tutus certiusq; etiam si pau-
lo serius.

ἔχων, πλὴν μὲν τῷ Προξοδῶρι
πλὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, πλὴν
δ' ἐτίραν ἑμοί, σφαλὲς ἐν οἷ ὃ
ὅπως, ἑμοί μὲν τὸ φάρμακον,
Προξοδῶρι δὲ τὸ ἀφάρμακον
ἰπιδωκεν. ἄτα ὁ μὲν ἔπιπεν, ἐγὼ
ᾧ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκεί-
μην, ὑπεβοήμην ὅτι αὐτὸ ἰκί-
ουσι κρός. τί τὸ τοιοῦτον ὦ Ζήν;
φαντέ; καὶ μὲν ἐκείνου ἰταί-
ρω αὐδρὶ ἐπιγίλαμ, Ζη. ἀσῆα
γὼ ὦ Καλλιδημίδη πίποντας.
ὁ γάρων δὲ, τί πρὸς ταῦτ.;
Καλ. πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη
πρὸς τὸ αἰφνίδιον, ἄτα σωαί-
οῖμαι τὸ γιγνημὸς, ἐγὼ λαχὼ
αὐτὸς, οἷα γὰρ οἷον ἔχον ἔργα-
σαι. Ζη. πλὴν ἀλλ' ὅτι σὲ πλὴν
ἰπίστομον ἐχρὼ τραπίσαι. ἦ
καὶ γὰρ αὐτοὶ διὰ τοῦ λιωφίρου
ἀσφαλίσθον, οἱ καὶ ὀλίγον βρα-
δυτόρ ὅτι.

Externum Cnemon heredem scripsit Auarus.
Fecerat id certa conditlone tamen.
Scilicet Hermoleos quo se quoq; scribere uellet,
Ereptus Cnemon sed fuit ante senem.

Cnemonis & Da-
mnippi.

ΚΝΗΜΟΝΟΣ ΚΑΙ
ΔΑΜΝΙΠΠΟΥ.

HOC illud est quod
uulgo dici cōsue-
uit. Hinnulus leon-
nē. DA. Quid ist-
huc est, quod tecum stoma-
chare

TΟΥτο ἰκάνο τὸ ὅτι πα-
ροιμίας, οὐβρὸς τὸν λέ-
οντα. Δά. τί ἀγανακτῶ-
H 3 ὦ Κνή-

machare Cnemon? C. Quid ito-
machare rogas? Equidem hæ-
redem reliqui quendam præter
animi sententiā, videlicet astu-
delusus miser, his quos maxi-
mè mea cupiebā habere, præ-
teritis. D. A. Sed istud quinam
euenit? C. N. E. Hermolaus no-
bilem illum diuitem, cum or-
bus esset, immolente morte ca-
pitabā, alsidēs atq; inferuēs,
Neq; ille grauatim officium
meum admittēbat. At interim
illud quoque mihi visum est
scitum, consultumq; ut testes
mentum proferrem ac publicis
carem, quo illum rerū mearū
in solidum hæredem in-
stitueram, nimirum ut ille uis-
cissim idem faceret meo pro-
uocatus exemplo. D. A. M.
Ac quid tandem ille? C. N. E.
Quid ille suo in testamento
scripserit id quidem ignoro.
ceterū ego repētē atq; insu-
perato uita decessi, testis rui-
na oppressus. Et nēc Hermo-
laus mea possidet, lupi cu-
iusdā uisum ipso humo cū
esset præteruulso. D. A. Imo
nō esse modo cū humo, quin
enā te quoq; piscatorē simul
abstulit, itaq; technam istam,
intum ipsius caput straxe-
ras. C. N. E. Sic apparet, idq;
adeo deploro.

Simyli & Poly- strati.

V Simyli tāz et tu Po-
lystrate ad nos quū
annos uixeris haud
multo

ὦ Κνήμων; Κνη. πωθάρη ἰ, τι
ἀγασσάντων; κληρονόμον ἀκού-
σι. Καταλίλοιπα, κατασοφί-
σθεις ὁ ἄβλι, ὅς ἐβρολόμω αὐ-
μάτων σχῶν τὰ μὰ, παραλι-
πών. Δκ. πῶς τὸτ' ἐγίνετο;
Κνη. Ερμόλαον τὸν πάντων πλέ-
σιον ἄτικνον ὄντα, ἰθιράπσουρ
ἐπὶ θαλάτῃ, ἡλκῶν οὐκ ἀπο-
δῶς πῶν διραπείαν προσίτε.
ἰδοξε δὲ μοι καὶ σοφὸν εἶ-
ναι, διαδοῖα διαθήκας ἐς τὸ φα-
νερὸν, ἐν αἷς ἐκείνῃ καταλίλοι-
πα τὰ μὰ πάντα, ὡς κἀκῶν
ζηλώσει, καὶ τὰ αὐτὰ πρά-
ξαι. Δάμ. τί οὖν δὴ ἐ-
κῶν; Κνη. ἰ, τι μὲν οὖν
αὐτοῖς ἐνέγραψι ταῖς αὐτῇ δια-
θήκαις, ἐκ οἷα. ἐγὼ δὲ οὖν ἄφ-
νω ἀπὶ θάνατον, τεῦ τίγους μοι
ἐπιπίσυντ, καὶ νῦν Ερμό-
λα ἐχῇ τὰ μὰ, ὥσπερ τις λά-
βραξ καὶ τὸ ἄγκυτρον τῷ δι-
λίᾳτι συγκατάσπασας.
Δάμ. ἰ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐ-
τόν σε τὸν ἁλίαν. ὥς ἐσφίσμα
κατὰ σκοτὶ σκοτίθοντας. Κνή.
ἰοικα, αἰμῶν τοιγαρῶν.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΗ.

Η Καί ποτὶ ὦ Πολύστρα-
τε ἡ σὺ παρ' ἐμᾶς, ἴτε
οἶμαι ὁ πολὺ ἀποδίδόν-
τα

multo praeiores centum opor. P. Nonaginta octo Simy le. SIM. Sed quinam triginta istos annos egisti, quibus mihi fuerat superstes? Nam ipse perij te ferme septuagenario. POLY. Quam suauissime profectò, etiam si hoc mirum ubi uidebimur. SIMY. Mirum uerò, si quidem tibi primam seni, deinde inualido, postremo etià orbo quicquā poterat esse in uita suaue? POLY. Principiò nihil erat quod non possem, praeterea praei forinossi còplures aderant, tñ mulieres nudissimae, unguenta, uinū mirefragrās, postremo nēscē uel Siculis illis lautiores. SIMY. Noua narras, nā ego te. planē fordidum ac parcissimū esse scies bā. PO. Atqui uir praeclare ex alienis arcis opes mihi subscatebant. Tum diluculo protinus quā plurimi mortales ad fores meas uēnitabant, simulq; ex omni rerū genere, q̄ terrarū ubiq; pulcherri-
maz reperiunt, munera depor-
tabant. SIM. Nū me defuncto regū gelsi sūt? P. Minime, uen-
tō amātes habebam innume-
ros. SIM. Nō possum nō ridere tu ne amātes: nātus cū
eisses, uixq; tibi dētes sup-
essent quatuor? PO. Habebā
per Iouē equidem optimates
ciuitatis, cūq; eīssan tū senex
eē calu°, sicuti uidēs, praeterea
ea lippens etiam ac senio cecuricus, postremo uiribus
mucosis, tamen cupidissime
mihi

τα τῶν ἱκατόν βασιλικῶν. Πολυ.
ὁκτὼ ὅπῃ τοῖς ἐνιόχου ταῦ Σίμυ
λε. Σι. πῶς ἢ τὰ μὲν ἱμὲν ταύτ'
ἔβλεπες τριάνοντα; ἔνδ' ὃν ἀφ' ἡ
τὰ ἑβδωμήκοντα σέθεντο, ἀπὲ
θαυερ. Πρ. ὑπερβόλιστα, ἀλλ' ἔλ-
σοι παράδοξον τὸ τοῦ δόξαν. Σι.
παράδοξον. εἰ γάρ κεν καὶ ἡ
ἀδελφὴ. ἄτιμὸς τε πρὸς τὴν, ἡ
διαδοῦν τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἰδιωκτοῖς.
Πολυ. τὸ μὲν πρῶτον ἀπαί-
τα ἰδιωκτοῖς. ἔτι γὰρ πλείονος
ἀρχαῖοι ἦσαν πλείοι, καὶ γυ-
ναῖκες ἀβρότατοι, καὶ μύρα,
καὶ οἷον αὐτοσχεῖον, καὶ τρέ-
πιλαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ.
Σιμ. λευκὰ ἰσχυρὰ. ἔνδ' ὃν σὺ
πρόν φελέμενος ἐκαστάκιον.
Πολυ. ἀλλ' ὑπερβόλιστα ὃ γὰρ
καὶ πρὸς τὰς ἐκαστάς. καὶ
ἰσχυρὰ μὲν αὐτοῖς ὅπῃ δόξαν ἑ-
φείτων μάλα πολλοῖς. κατὰ ἢ,
παντοῖα μὲν δόξα προσήκοντα,
ἃ πανταχόθεν εἰ γὰρ ἔα δι-
στα. Σιμ. ἐν τῷ ἰσχυρῷ
Πολύτρετι μὲν ἱμὲν. Πολυ.
ὅκ. ἀλλ' ἱσχυρὰς ἀχέρμυζας.
Σιμ. ἔγλασα, ἱσχυρὰς οὐ πη-
λινοῦτο ὅμ, ἰσχυρὰς τῶν
ρας ἱσχυρῶν. Πολυ. οὐδέ τι
τὰς ἀρίστους γὰρ τῶν ἐν τῇ πό-
λει, καὶ γάρ κεν τὰ μὲν, καὶ οὐκ
λακρόν ὡς ἀπὸς ὄντα, καὶ ἀπ-
μῶντα προσήκοντα, καὶ ἰσχυρὰς

mihi inserviebant, adeo ut is
 felix videretur, quęcunq; uel
 aspexissem modo. SIM. Nā
 tu quoq; quemadmodū Pha-
 on ille, Venerem aliquam ē
 Chio transuexisti? ut ob id
 optanti tibi illa dederit rur-
 sum ad iuventam redire, ac
 denuo formosum atq; ama-
 bilem fieri. POL. Haudqua-
 quam, quin magis quā talis
 essem qualem dixi, tamen su-
 pra modum adamabat. SIM.
 Aenigmata narras, POL.
 Atqui notissimus est hic a-
 mor, cū uulgo sit frequēs, nē-
 pe erga senes orbos diuites.
 SIM. Nunc tua forma unde
 tibi profecta fuerit intelligo
 uir egregie, nimirū ab aurea
 illa Venere. POL. Veruntas-
 men non parū multas cōmo-
 ditates ab amantibus tuli,
 Simyle, propemodū etiā ado-
 ratus ab illis. Porro sæpius
 etiam quasi procax illis illu-
 debā, excludēs interdū non-
 nullos eorū, interim illi inter
 sese decertabant, & in ambis-
 endis primis apud me parti-
 bus, aliū alius anteire niteba-
 tur. S. Sed age de facultatib⁹
 tuis quid tandem statueras?
 POL. Palām quidē affirmas
 hā, me unumquęq; illorū res
 licitū hāredem, idq; illi cū
 crederent futurum, certatim
 se quisq; obsequentiorē atq;
 que adulantiorē prębebat.
 Cæterū alteras illas ueras
 tabulas, quas apud me ser-
 uaueram, reliqui, in quib⁹
 omnes illos plorare iussi.

SIM.

ὑπερβόλοντο διραπύοντες. καὶ
 μακάρι' ὧ αὐτῶν, ἢν τινα αὐ-
 τοὶ μόνον προσέβλεψα. Σιμ-
 μῶν καὶ σὺ τινα ὥσπερ ὁ φάνη
 τῶν Αφροδίτῃ ἐν Χίῳ διὰ πέρ-
 μους, ἵτά σοι σύξαμλῶ ἱ-
 δωκεν εἶναι, καὶ καλὸν εἶ-
 ναι αὐτῶν, καὶ ἀξίωσται;
 Πολυ. ἔκ, ἀλλὰ τοιούτως ὦν.
 πορρίπθῃ' ὧ. Σιμ. ἀν-
 τίσταται λίγαις. Πολυ. καὶ
 μὴν πρόσθετός γι' ὅτις ὅσοι
 πολλοὶ ὦν, ὁ περὶ τοὺς ἀτίκας
 νύκτας καὶ πλουσίους γίροντας.
 Σιμ. νῦν μακάριόν σου τὸ κάλ-
 λ' ὧ θαυμάσιον, ὅτι παρὰ τῇ
 χρυσοῦς Αφροδίτῃ ὧ. Πολυ.
 ἀτὰρ ὧ Σίμμυ, ἐκ ὀλίγα τῶν
 ἱερῶν ἀπολίλακα, μόνον
 προσκυνέμεν' ὧ αὐτῶν,
 καὶ ἱερνυτόμῳ δὲ πολλάναις,
 καὶ ἀπικλίσῃ αὐτῶν τινὰς ἐπί-
 τι. οἱ δὲ ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλλή-
 λους ὑπεριβάλλοντο ἐν τῇ πορρί-
 μι φιλότητι. Σιμ. τίλ' ὧ
 ἔκ, πῶ ἱερνυτόμῳ πορρίτῳ κτῆ-
 μάτων; Πολυ. ἐς τὸ φανερὸν
 μὴν ἵκασθαι αὐτῶν κληρονόμον
 ἀπολίπῃ ἱερῶν; ὁ δ' ἐπί-
 στήναι, καὶ ἱερνυτόμῳ κτῆ-
 μάτων. ἄλλας
 γὰρ τὰς ἀληθεῖς διαθήκας ἐκεί-
 ναις ἔχων, ἱερνυτόμῳ, οἰμώ-
 ζει ἀπασιν φρέσας.

Σιμ;

SIM. At postremæ illæ tas
bulæ quem pronuntiabant
hæredem : num è cognatis
quempiam ? **POL.** Non
per Iouem , imo nouitium
quendam ex formosis illis
adolescensulis , natione Phry-
gem. **SIM.** Quot annos
natum Polystrate ? **POLY.**
Viginti ferme. **SIM.** Iam
intelligo , quibus obsequijs
illæ de demeruerit. **POL.**
Atamen multo illis dignior
qui scribere in hæres , eti-
am Barbarus erat ac perdi-
tus , quæ iam ipsi etiam opti-
mates cedunt captan-
tes . Is
igitur mihi extitit hæres , iâq
inter patricios numeratur ,
subraſo mento , barbaræq
cultu ac lingua , quin eum
Codro generosiorẽ , Nireo
formosiorẽ , Vlyſſe pru-
dentiorẽ eſſe prædicant.
SIM. Non laboro , ut totis
us Græciæ ſit imperator , ſi
libet , modo ne illi potiantur
hæreditate.

ΣΙΜ. τίνα δ' αἰτελεῖσθαί τοι
κληρονομήν ἴσχωρ ; ὃ πᾶσι τινὰ
τῶν ἀπὸ τοῦ γένους ; **ΠΟΛΥ.** οὐ
μὰ Δι', ἀλλὰ νῦν τιτὸν τινα τῶν
μεγαλίων τῶν ὠρεῶν φρύγα.
ΣΙΜ. ἀμφὶ πόσα ἐπὶ ᾧ Πολύ-
στρατι ; **ΠΟΛΥ.** σχεδὸν ἀμφὶ
τὰ ἑκατοῖ. **ΣΙΜ.** ἤδη μαρτυρεῖται,
ἂν τινὰ σοὶ ἰκάνῃ ἰσχυρίσθαι.
ΠΟΛΥ. πολλῶν ἀλλὰ πολὺν ἰκάν-
των ἀξιώσει κληρονομήν, ὃ
καὶ βαρβαρὸν ἔω, καὶ ἄλλοις.
ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀριστοὶ θύρα
πύουσι, ἰκάνῃ τῶν ἰκλε-
ρονομήν, καὶ τῶν ἐν τοῖς δύ-
πατρίδαις ἀριθμῶνται, ὑπερβα-
ρύνει καὶ τὸ γένος, καὶ βαρβα-
ρίζει. Κόδρου δ' ἀντιπάλιν,
καὶ Νιρέου καλλίον, καὶ Ὀδυσ-
σεὺς σπουδαιότερον ἀγαθόν
εἶναι. **ΣΙΜ.** οὐ μοι μέλει, καὶ
στρατηγασάτω ἡ Ελλάδα, ὃ
δοκᾷ, ἰκάνοι δ', μὴ κληρονομή-
σασθαι μένον.

Nil est post uitam quo præstet amicus amicos
Aequalis docto tum rudis esse potest.
Aurum deferimus, robur, formam, sophiamq.
Fabula quid doceat, lector amice, uides.

Charō, Mercurius,
Mortui, Menippus,
Charmoleus, Lam-
pichus, Damasias,
Philosophus,
Rhetor.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ.

Ερμῆ.

A Vdite quo loco sint
res nostræ. Equidē
parua est nobis,
quemadmodum ui-
detis, & cariola nauicula, &
quæ undiq̃ perfluit, quod si
alteram partem se inclinat, it
planē submersa peribit, atq̃
uestrum tā multi simul cōflu-
unt, & singuli plurimas sarci-
nas afferūt. Quod si cō his na-
uiculam cōscenderitis, ueres-
or ne postea uos facti poenite-
reat, maximē uerō eos, qui
nandi sunt imperiti. M. Quid
igitur faciendum, erit, ut sine
periculo nauigem? CHAR.
Ego uobis dicam, nudos uos
ingredi oportet, atq̃ ista o-
mnia quæ superflua sunt, in
littore relinquere. Nam sic
etiā uix capiet uos nauicula.
Tibi uerō Mercuri deinceps
curæ erit, neminē ex illis reci-
pere, nisi nud⁹ sit, & supelle-
tilē abiecerit. Itaq̃ ad ipsas
scalas te itatus, ipsoq̃ cog-
noscito, & suscipito, nus-
dosq̃ ingredi cogito, MER.
Rectē dicis, atq̃ sic faciem⁹.
Quis est ille primus? MENI.
Ego Menipp⁹ sum. Ecce autē

A Κόσται ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ
πράγματα. μικρὸν καὶ
ἡμῖν, ὡς ὁρᾶτε, τὸ σκα-
φίδιον, καὶ ὑποστρόφον ἔστι. καὶ
διαρρεῖ τὰ πολλὰ, καὶ ἢ τροπῇ
ἐπὶ δάτιρα, οἰχῆσιν τε περιτρα-
πίει. ὑμῶς δὲ, τοσούτοι ἀμαυήκιο-
τε, πολλὰ ἐπιφθόρια φέρετε ἱνα-
σθαι, ἢ οὐδὲν μὲν τῶν ἡμῶν
βῆτι, ἀλλὰ μὴ ὑστέρησιν μετα-
νοήσιν τε, καὶ μέγιστα ἐπιδόσιν αὐ-
τὰ ἐπὶ τῷ αἵματι. Νέ. πῶς οὐδὲν
ποιήσασθαι, δὲ πλοῦτος εἶναι. Χά.
ἰγὼ ὑμῶν φράσας, γυμνὰς ἐπιβά-
σαι χρὴ, τὰ περιττὰ τῶν αἰμάτων
ταῖς ἐπὶ τῇ κίβητι ἡμετέρας.
μή τις γὰρ αἰσθῆται ὅτι ἡμεῖς οὐ-
μᾶς τὸ πλοῦτος εἶναι, ἀλλὰ
μετρήσει ἐκ τῶν αἰμάτων ἡμε-
ρας. Διὰ τὸν αἵματι, ὅτι ὁ αἵματι
λέγει, καὶ τὰ περιττὰ τῶν αἰμάτων
ἐφω ἀπὸ βλάστη. καὶ τὸ πλοῦτος
ποσὶ δὲ τῶν αἰμάτων, ἀλλὰ γὰρ τὸ
πλοῦτος, καὶ ἀναλαμβάνει γυμνὰς ἐ-
πιβάσιν ἀναγκάσθων. Ερ. οὐδὲν
γὰρ καὶ ὅτι ποιεῖσιν αὐτῶν. ὅτι οἱ
τίς ὁ πρῶτος ὅστις. Μέν. Μένειπα
πῶς ἰγὼ γὰρ. ἀλλὰ ἰδὲ ἡ πῶς ἡμῶν
ὁ Ερμῆς, καὶ τὸ βάκτρον, ἐκ τῶν
λίμων

erā et baculū in paludē ab-
eci, uerū, rectē feci, qui palliū
non acceperim. M. Ingredere
δὲ Menippe uir optime, pri-
mū apud gubernatorem
cauis, locum accipe, in ipsa
ummitate, quo omnes possis
nueri. Verum quis ille fors
notus est? CHA. Chamaele-
on sum. Megarensis ille amas-
or, cui osculum unum duo-
bus talentis condidit. M.
Igitur istam pulchritu-
dinem, & talia una cū escus-
is, istam etiam leuissimam cor-
nam, & gratiam tuboreti,
adcoq; utamur? Bene
ē res. habet expeditus es,
ingredere nunc. Quis uerō
ille est purpuratus & dia-
demate praecinctus, graui-
tatem euandam prae se fe-
rens? Quis estus? LAM-
PI. Lampichus sum Gelor-
um tyrannus. M. Quid
igitur cum tot fircinis uenis-
sis? LAMP. Anne nu-
tum aduentare conueniebat
tyrannum? M. Nequaquam
tyrannum, sed mortuum, is-
taque deponē ista. LAMP.
PI. Ecce abiecti diuitias.
MER. Sed superbiam δὲ
Lampiche & fastum etiam
abice. nam ista si in nauic-
ulam coincident, uehemen-
ter grauabunt eam. LAMP.
PI. Igitur sine, ut diade-
ma habeam saltem & stras-
gulum. MERCVR. Nequaquam,
imō & haec re-
linquito. LA. Sit ita. Quid
præter ea uis? Nam omnia,
ut

λίμω ἀπερρίψῃ. τὸν τρίβωνα
δὲ δὲ ἰκὼρ πῶσα, εὖ ποιεῖν.
Ερμ. ἔμβανει δὲ Μένιππε ἀνδρῶν
ἄριστι, καὶ πῶς προειρήνῃ ἔχει
παρὰ τὸν λιβερτύτιον ἰφ' ὑψοῦ
λῆ, οὐ ἐπισκοπῆς ἀπανταί. ὁ κα-
λὸς δ' ἐστὶ, τίς ὅστι; ΧΑ.
Χαρμόλιος ὁ μεγαρίδης, ἐπί-
ραυθ; ἐτί φίλῃμα διτάλασε-
τορῶν. Ερμ. ἀπόλυσι τοι-
χραυτὸν τὸν ἰκὼρ, καὶ τὰ χει-
ρὰ αὐτοῖς φιλήμασι, καὶ πῶς νό-
μιον πῶς βαθαῖν, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ
παρεῖν ἰσχύμα, καὶ τὴν δὲ
μα ὅλον ἔχει καλῶς. οὐδὲν
ἐπὶ βίαν ἔχει. ὁ δὲ πῶς παρ-
φυρίδα ὅσοι καὶ τὴν δὲ δὲ
ὁ βροσσυρὶς, τίς ὦν τυγχάνεις;
ΛΑ. Λάμπιχ, Γελῶν τύ-
ρανθ. Ερμ. τί οὖν δὲ Λάμ-
πιχι τοσαῦτα ἔχειν παρῆ; ΛΑ.
τί οὖν ἔχει δὲ Ερμῆ, γυνὴν ἢ
πατρὸς τυραννοῦ αὐδρα; Ερμ. τύ-
ραννον μὲν δὲ δὲ αὐτῶς, νεκρὸν δὲ
μάλα. ὅστις ἀπέθῃ ταῦτα. ΛΑ.
ἰδὲ σὺ δὲ πλῆτ' ἀπὲρρίψας.
Ερμ. καὶ τὸν τύπον ἀπερρίψῃ δὲ Λάμ-
πιχι, καὶ πῶς ὑπερψίασ. βρῆθ
σὺ τὸν πορθητῶν, σινεμπι-
σόντα. ΛΑ. ὑπὸν ἀλλὰ τὸ δὲ δὲ
ἀμυχ ἰασθῶν με ἔχειν, καὶ πῶς
ἰφιστρίδα. Ερμ. δὲ δὲ αὐτῶς.
ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφθ. ΛΑ.
ἀφθ. τί ἐστὶ. πάντα γὰρ ἀφθῆκα
εἰ-

ut uides, obieci. MERCV. Cruditatem etiam, & amentiam, & uiolentiam, & iracundiam, atque his similia deponere. LAMP. Ecce nudus sum. MERCV. Ingredere nunc, Tu uerò pinguis admodum & carnosus quis es? DAMAS. Damasias ego sum athleta. MERCVR. Certè uideris ille esse, scio enim te sæpè in palaestris à me uisum. DAMAS. Ita est ò Mercuri, uerum accipe me, nudum existentem. MERCVR. Nequaquam ò bone uir, nudus es tanta carne circumdatus, itaque exue eam. Nam si uel alterum tantum pedem in nauem posueris, submerges eam. Sed & coronas istas & præconia abhincito. DAMAS. En planè nudus sum, ut uides & simili cum aliis mortuus statur. MERCVR. Sic præstat leuem esse, itaque inscende eam. Et tu ò Crato diuitias abhice, præterea mollicem & delicias, neque seras tecum Epithaphia, neque maiorum tuorum dignitates. Relinque etiam genus, & gloriam, item ciuitatum de quibus scilicet bene meritis es, publica præconia, statuarum inscriptiones, & dicis, ne tibi magnum sepulchrum construant, nam & hæc grauant, si in memoriam reuocentur. C. Inuitus ce-

et

ὡς ὄραϊ. Ερμ. καὶ τίω ὀμνέτωτα, καὶ τίω αὐοῖαν, καὶ τίω ὕβριν, καὶ τίω ὀργὴν, καὶ τὰ πάντα ἄφρον. Δά. ἰδὲ σὺ, φίλος ἐμὶ. Ερμ. ἐμβαίνει ἤδη, σὺ δὲ ὁ παχὺς ὁ πολύσαρκος, τίς εἶ; Δά. Διτμασίας ἀθλητής. Ερμ. ναὶ ἰοίκατο, εἰ ἄρα σὺ, πολλάκις ἐμὲ τὰς παλαίστρας ἰδών. Δά. ναὶ ὦ Ερμῆ, ἀλλὰ παρὰ λιβὰς με γυμνὸν ὄντα. Ερμ. ὁ γυμνὸς ὦ βέλτεται, τοσαύτας σάρκας περιβιβληκυῖον, ὥστε ἀπὸ δουρὶ αὐτὰς. ἰπὲρ καταλύσει τὸ σκῆδον, τὸν ἑτιερὸν πόδα ὑποβῆας, μόνον. ἀλλὰ καὶ τὰς σφύρας τάς τε ἀπὸ ῥήγινος, καὶ τὰ κερύγματα. Δάμ. ἰδὲ σὺ γυμνὸς ὡς ὄραϊ; ἀλλὰ τίς ἐμὶ, καὶ ἰσοστάσις τοῖς ἄλλοις νεκροῖς. Ερμ. ὅπως ἄρμενον ἄβρῃ εἶναι, ὥστε ἐμβαίνει. καὶ σὺ δὲ τὸν πλεονέκτητον ἀποθιμνέον ὦ Κράτην, καὶ τίω μαλακίαν δὲ προσίτι, καὶ τίω τρυφὴν, μὴ δὲ τὰ ἐντάφια κείνῃ, μὴ δὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. διατάλιπαι δὲ καὶ γίνονται, καὶ δόξα, καὶ ἵπποτι σὺ ἡ πόλις ἀνέκρυψεν, σὺ δὲ γὰρ τίω δηλονότι, καὶ τὰς τῶν ἀνδραγμάτων ἐπιγραφὰς, μηδὲ ὅτι μέγαρον τάφοις ἐπὶ σοὶ ἔχουσιν ὀλίγοι βασιλεῖς γὰρ καὶ τὰ ταῦτα μνημοσύνη

sed tamen abſiciam, quid
 ſciam? MERCVR. Paz
 æ, Quid tibi uis aimatus?
 ut quid illud trophæum tes
 um circumſeis? C R A.
 Quia uici Mercuri, & res
 præciaras geſſi, propterea
 iuitas hoc me honore affe
 rit. MERCVR. Relin
 que trophæum in terra, apud
 inferos enim pax eſt, neque
 illis armis opus eſt. Ver
 um quis ille eſt, ipſo habi
 tu grauitatem quandam præ
 ferens, elatus & contra
 ſis ſupercilijs, propter cui
 us, longa barba, quis eſt
 oſe? M E N. Philoſophus
 uidam eſt ò Mercuri, imò
 præſtigiorum & nugarum
 enus. Itaque & hunc ex
 e, uidebis enim multa, eaſque
 ducula, ſub palliolo occult
 elie. M. Deponet tu hunc
 habitum primùm, deinde
 æ quoque omnia. O lus
 ter, quantam ille arrogan
 tiam, quantam inſcitiam, &
 uanum contentionum &
 amis gloriæ, quantum
 uæſtionum dubiarū, quan
 tum ſpinofarum diſputatio
 um, & cogitationum per
 exarum, circumfert? imò
 uam multos uanos labores,
 deliramenta non pauca,
 uitas item nugis, & quan
 am curioſitatem. Sed per
 uem aurum & iam hoc, &
 ſupratem, & impudenti
 am, iracundiam, & delitias
 mollitiæ ſecū habet, neque
 am latent me iſta, etiam ſi
 ſtudioſa

νοῦμένα; Κα. ὅχ' ἵκην μὲν,
 ἀπὸ ρήψα δὲ. τί γὰρ αὐτὸ καὶ ἡ ἀ
 δοίμι; Ερμ. βαβαί, οὐδὲ ὁ ἴνους
 πλ. τί βέλαι; ὅτι τὸ πρόπαι
 ον τὸ το φέρεις; Σιρα. οὐκ ἐνίκα
 σα ὦ Ερμῆ, καὶ ὅτι τούτου, καὶ
 ὅτι πόλις ἐτιμῆσέ με. Ερμ. ἄφρι
 ἰν γὰρ τὸ τρέπαιον. ἰν ἄλλο γὰρ ἄ
 ρίον, καὶ ὅτι ἄλλο ὅπλων διήσας. ὅ
 σιμνός δὲ ὅτι ἀπόγει τὸ σχή
 ματ, καὶ βρεχθὺ μὲν, ὅτι ἄν
 ὁφρὺς ἰπυρῶς ἐπὶ τῶν φρεντί
 δωκ, τίς ὅστιν, ὅτι ὁ βασιὺς πᾶ
 γωνα καθέμεν; Μι. φιλόσο
 φός τις ὦ Ερμῆ. μάλλον ὅτι ἴκην,
 καὶ τὸ βρατείας μίτρε. ὅτι ἀπό
 διουσον καὶ τὸ το, ὅτι γὰρ πολ
 λὰ καὶ γιλοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ
 κρυπτόμενα. Ερμ. κατὰ
 δου οὐδὲ τὸ σχῆμα πρῶτον. εἰ
 τα καὶ ταυτὶ πάντα, ὦ Ζεῦ,
 ὅσων μὲν πλὴν ἀλαφροῦ καὶ
 ἴκην, ὅσων δὲ ἀμαθίαν, καὶ ἴ
 κην, καὶ ἰεροδοξίαν, καὶ ἴ
 ρωτήσεις ἀπόρας, καὶ λόγους ἀ
 καθώδεις, καὶ ἰννοίας πολλὰ
 πλόκους; ἀλλὰ καὶ ματαιοπο
 νίαν μάλα πολλὴν, καὶ κῆρον
 οὐκ ὀλίγον, καὶ ὕδλους, καὶ μια
 προλογία. καὶ Δία καὶ χρυ
 σίον γιγνέσθαι, καὶ ἡ Διὸς ἀεικα
 δὲ, καὶ αἰαισχυντίαν, καὶ ὁρ
 γίαν, καὶ τρυφίαν, καὶ μαλακί
 αν, ὅτι λίλιβι γὰρ με, εἰ καὶ μά
 λα πτω

studiosè celas. Verùm abin-
ce mendacia etiã & super-
biam, & opinionem illam,
quæ existimas te præstanti-
orem esse omnibus reliquis.
Nam : cum rebus omnibus
ingrediaris, quæ quinque-
remis te acciperet? PHIL.
Depono igitur ea, quãdòs
quidem sic iubes. MB-
NIP. Sed & barbã
hanc deponat Mer. gravem
equidem & hirsutam utris-
des, capilli sunt trium mi-
narium ad minus. MER-
CV. Bene dicis. Depone
& illam. PE. Sed quis
abradet? MENIP. Me-
nippus ille securim accipi-
ens, quibus naues fabrican-
tur. eam refecabit, utetur
autem scalis naualibus, qui-
bus super posita barba res-
secetur. MBNIP. Ne-
quaquam Mercuri, sed da
mihî ferram, hoc enim erit
magis ridiculum. MER-
CVR. Sufficit bipennis.
MENIP. Euge. Humas
nunc nunc appares, deposi-
to hircino foetore, vis ne ut
parum etiã de supercilijs
auferam? MERCVR.
Maxime : Nã has super fron-
tẽ cõtrã attollit, neq; scio quo
seipsum extendat. Quid hoc
rei est? Et nã ploras scelestè? &
mortem times? ingredi igitur.
MENI. Vnã quid ad-
dã huc grauisimũ gestat sub-
alis. MER. Quid Menippe?
MEN. Adulationẽ, Mercuri
curi, quæ illi dũ uiueret, mul-
tum

λα πορὶν ὑπέεις αὐτά. καὶ τὸ
ψῶλθ' ὅτι ἀπίθς, καὶ τὸν τύ-
φοι, καὶ τὸ εἶδαι ἀμείναι ἄναι
τῶν ἄλλων. ὡς εἶγε πύτα ταῦ
τα ἱχθυήμασιν, πρὶν πρὸς τῶν
κόντορθ' εἰσέλαιτο αὐτοῖς; Φιλ.
ἀποτίθειμαι τόνω αὐτά, ἵππε
πρὸς τῶν ἱχθυήμασιν. Μί. ἀλλο
λὰ καὶ τὸν πύτα τῶν ἀπο-
διδῶν ὃ ἐρμῇ, βαρύντε ὄντα,
καὶ λείοντες ἐρᾶς. πίντε μὲν
τρίχον ἀσὶ τὸ λείον. Ερμ.
εὐλίχαις. ἀπὸς καὶ τῶν.
Φιλ. καὶ τίς ὁ ἀποκείριον ἵστα;
Ερμ. Μίνιπθ' ὁτοῖ, λαβὼν
πύτα τῶν ναυπηγικῶν, ἀπο-
κόψῃ αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀναβά-
δρᾳ χρυσάμηνθ', Μί. ἐκ ὃ ἐρ-
μῇ, ἀλλὰ πρὶν μοι ἀνάλθ',
γελιστότορον γὰρ τῶτο. Ερμ. ὃ πύ-
τα ἱκανός. Μί. εὐγε. αὐθροπῇ
πύτα τῶν ναυπηγικῶν, ἀπο-
κοψῇ αὐτὸ πύτα ἱκανόν.
βύτα μικρὸν ἀφίλμην καὶ τῶν
ὀφρύων; Ερμ. μάστιγα. ὑπὲρ τὸ
μύτωρον γὰρ καὶ ταύτας ἱπύρ-
κον, ἐκ οἷα' ἐφ' ὅτῳ αὐτῶν
ἱκανόν. τί τῶτε; καὶ λαπρύνει
ὃ λιάδαμα, καὶ πρὸς δαύατον
ἀποδελιᾶς; ἱμβροθ' αὐτοῦ.
Μί. ἐν ἑτὶ τὸ βαρύντατον ὑπὸ
μάστιγας. Ερμ. τί ὃ Μίνιπ;
Μί. ἱκανόν ὃ ἐρμῇ, πολλὰ
ἐν τῇ βίῃ χρησιμύσασα αὐ-
τῷ.

tum profuit. P H I. igitur & tu Menippe, tuam abhæce libertatem, & loquendi audaciam, lætitiā, animi magnitudinē, & risum. At tu solus alios omnes ridebis? MERCURI. Nequāquam, sed retine ista, leuia enim sunt & planē facilia portatu, & ad nauigandum profunt, Tu uerō Rhetor, abhæce istam tantam uerborum contradictionem & antitheses, & similitudines, item periodos & barbarismos, atque alia sermonis pondera. R H. En abhæcio, M E R C V R, Bene se habent res. Itaque solve funem, auellamus scalas, atrahatur anchora, expanse uelum, tu quæ nauis clauum dirige, Simus hilares. quid ploratis? uos amantes? presertim tu Philosophæ, qui paulo antè tua barba spoliatus es. P H. Quia exstimabam immortalem esse animam. M E N I P. Mentitur, nam alia sunt, quæ uidentur eum maiore afficere. M E R C V R. Qualia? M E N I P. Quia non amplius tam oriparas cœnas habebit, neque noctu exiens, clam omnibus circumuoluto palliolo capiti ordine omnia accedet scorta, nec mane deceptis adolescentibus sua sapientia, pecuniam accipiet,

τῷ. ΦΙΛΟ. ἐκνουῶ καὶ οὐδ' ὅτι μινι πιπι, ἀπὸ τῶ πλὴν ἐξιδίξιαν, καὶ παρρησίαν, καὶ τὸ ἀλυπερ, καὶ τὸ γρη῏ον, καὶ τὴν γίλωτα. μέσθῃ γὰρ τῶν ἄλλων γιγῶς; Ερμ. μηδ' αὖτως. ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, ἡδὲ καὶ γὰρ καὶ πᾶν σὺ φερεῖς ὅτι, καὶ πρὸς τὴν κατὰ πλεονεχίαν. καὶ ὁ ῥήτωρ ὃ οὐκ ἀπὸ τῶν ῥημάτων πλὴν τοσούτῳ ἀπὸ φαντολογίαν, καὶ ἀντιθέσεις, καὶ παρισώσεις, καὶ πείσεις, καὶ βαρβαρισμούς, καὶ τὰ ἄλλα βάρη τῶν λόγων. ΡΗ. ὡς ἴδ' ἀποτίθιμαι. Ερμ. ὡς ἔχει, ὡς τι λυεῖ τὰ ἀπόγνια. πλὴν ἀποβάθρας αὐτολόμενα τὸ ἀγκύριον αἰασπῶσθαι. πῆτασθαι τὸ ἰσθίον. αὐθιως ὡς πορθεῖν τὸ πηλίκιον. ὡς πᾶσθαι. τί οἰμάζετι ὡς μάταιον; καὶ μάστιγα ὁ φιλόσοφος; οὐ, ὁ ἀρτίως τὴν πώγωναν διδουμένον; ΦΙΛΟ. ὅτι ὡς Ερμῆ ἀδαίαντων ὅμοιο πλὴν ψυχῶν ὑπαρχάν. ΜΗ. ψεύδεται. ἀλλὰ γὰρ ἵσκει λυπῶν αὐτόν, Ερμ. τὰ πᾶσι; ΜΗ. ὅτι μήποτε δεσπύσει πολυτελεῖς πᾶσι, μὴ ὃ ὑπὸ τῶν ὀρίων, ἀπαντας λαυθαίνων, τῷ ἰματίῳ πλὴν ἡφελῶ κατεφύσας, πόρτισιν ἰμνύκας τὰ χαμαὶ πᾶσι, καὶ ἱσθίον ὀραπαδῶν τὸν εἶπον ἐπὶ τῇ σιφίᾳ, ἀγκύριον λυψίαν.

accipiet, hæc sunt quæ illi dolent. P H I. An tibi molestum non est, Menippe, quod mortuus es? M E N. Quomodo posset esse molestum mihi, qui ad mortem festinaui, nemine uocante. Verum nonne clamor quidam interim dum nos confabulamur, exauditus est: ueluti quorundam in terra uociferantium? M E N I P. Certe Menippe, uerum non uno tantum loco exauditur clamor, sed quidam in unum cœtum conuenientes, cum uoluptate derident mortuum Lampichum, & illius uxorem mulieres circumstrepunt, atque illius pueri nuper admodum geniti, multis lapidibus à pueris obruuntur. Quidam Diophantum Rhetorem laudant in Sicyone funebres orationes recitantes, de hoc Cratone, & per Iouem Damisæ mater ululans, lamentationem incipit una cum mulieribus pro Damasia. Te uerò, Menippe, nemo est qui deploret, & tranquillius iaces solus. M B N I P P V S. Nequaquam, nam haud ita multo post, audies canes miserabiliter lamentantes propter me, & cor uos alas concutientes quando ad sepeliendum me conuenient. M E R C V. Fortis es Menippe, Sed quia iam transgessimus, abite uos rectè per hanc uiam ad forū iudiciale. Ego uerò & nauta

alios

λήψεται. ταῦτα λυγρὰ αὐτὸν φιλοῦσι. οὐδὲ ὧ Μένιππι, ἐν ἄχθῃ ἀποθανών; Μι. πῶς, εἰ ἐσπύσασα ἐπὶ τὸν θάνατον, καλίσσας ὁ μνηστῆς; ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ἔρχω γὰρ τις ἀκρίται, ὥσπερ τῶν ἀπὸ γῆς βρώντων; Ερμ. νῆα Μένιππι. ἐν ἀφ' ἱνὲς γιγνώσκου. ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες, ἄσμενοι γιγνώσκουσιν αὐτὸν ἐπὶ τῷ Λαμπίχῃ θάψαντά τω, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῇ συνήχεται πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παύσια νεογνά ὄντα, ἐμύσῃ παρὰ πάντα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεσθαι ἀφρόνους τοῖς λόγοις. ἄλλος δ' ὁ φαστοῦ τὸν ῥήτορα ἐπαυδῶν ἐν Σικυῶνι, ἐπιταφίους λόγους ἀξίοντα ἐπὶ Κράτῳι τότε. καὶ νῆ Δίχῃ, ἡ Δαμασίῃς μήτηρ Λυκούσας, ὁ βάρχει τοῦ θρῦνου συνὲ γυναιξὶν ὡδὶ τῷ Δαμασίῃ. σὲ δὲ οὐδὲς ὧ Μένιππι λαοκρύβ, καδ' ὑσυχίαν δὲ κῆσαι μόνον. Μένιππι. ὦ Λαμῶς. ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν Λυκῶν μίτ' ὅσων λόγων ὠρυομένων εἰπτισθῇ ἐν ἡμῶν καὶ τῶν νεογνῶν τυπτομένην τοῖς πῆρεϊς, ὅπότε αὐτὴ συνελθόντες θάψωσί με. Ερμ. γινώσκας εἰ ὧ Μένιππι, ἀλλ' ἐπὶ καταπίπλυνκα μὲν ἡμᾶς, ὑμῖς μὲν ἄπειτε πρὸς τὸ δικαστήριον, σὺ δ' αὖ ἐκείνῳ πρὸς τὸν. ἐγὼ δὲ, καὶ ὁ πορθμῶς.

nos transuectabimus. ME
P. Feliciter nauigate o
mercuri, nos quoque pro
cediemur. Verum quid prae
ea de nobis futurum est
iudicium de nobis ferri o
rtebit, & quidem aiunt
enas esse graues, rotas aequi
s, & lapides, uniuscuiusq;
item uita examinabitur.

ἄλλαι μεθιλοδομῖται. Μί. σὺν
πλεῖστο ὧν ἔρμῃ. προΐμεν ἢ καὶ
ὑμῶν. τί οὖν ἵτι καὶ μέλλεσι; δε
καδ' ἰῶναι διήσῃ, καὶ τὰς ὑπὸ
δίκας φασὶν εἶναι βαρεῖας, τρο
χὸς, καὶ γύπας, καὶ λίθους, λαγ
θήσονται ἢ ὁ ἵκαστα βίῃ.

Est nimium cæcis natura immersa tenebris:

Hinc rebus tantum, diuitijsq; studet.

Nō durāt multum tamen hæc, nam cuncta caduca;

Sola manet uirtus nescia crede, mori.

Cratetis & Dio-

genis.

Moricum diuitē,
noueras ne Dio-
genes? illum, in-
quam, supra mor-
um diuitem, illum Corin-
tho profectum, cui tot erant
aues onustæ mercibus, cui
us cōsobrinus Aristæas quā
ipse quoque diues esset. Hoc
mericum illud in ore solebat
habere: Aut me confice tu,
ut ego te te. DIO. Cuius rei
gratia sese captabant inuicē
Crates: C R A, Hæreditatis
ausa, quum essent æquales,
interq; alterum captabant.
Amiq; testamenta publicaues
ant ambo, in quibus Moris
hus (si prior moreretur)
i prior mereretur) Aristæam
omnium rerū suarū dominū
elinquebat: Morichum ul-
tissim Aristæas, siquidē ipse
priori uita decederet. Hæc
igitur

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΓΕΝΕΩΣ.

Mοίριχον τὸν πλεῖστον
οὐκ ἴσιντο καὶ ὁ Διογέ
νης ἢ πλεῖστον πλεῖστον
τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς
θηλάδας ἔχοντα, ὃς αὐτῷ ἑα
στίας, πλεῖστον καὶ αὐτὸς ὦν
τὸ ἰμπεριὸν ἵκαστο αὐτὰ ἐπι
γεν, ὃ μ' αὐτῷ ἢ ἰγώ σοι. Διο
τίν' ἵστικα ὁ Κράτης ἱερὰ πο
ν ἀλλήλους; Κρά. τὴν κλήρῳ
νικα ἵκαστιν, ἡλικιωτῇ ὁ γὰρ
καὶ τὰς διαβύκας ἐς τὸ φαν
ρον, ἵτις ποτε. Αἰστίαν μὲν ὁ
Μοίριχ' ὁ προαποθάνει, δι
σπίτω ἀφίως τῶν αὐτῷ πα
των. Μοίριχον δὲ ὁ Αἰστίας, ὃ
προαπίλλει αὐτῷ. ταῦτα
μὲν

igitur quom essent in tabulis scripta, illi inter sese captabant & alter alterum adulationibus obsequijsq̃ superare contendebat. Porro dis vini, haud scio utrum ex astris id quod futurum sit coniectantes, an somnijs, quemadmodum Chaldaei faciunt, quin & Pythius ipse, nunc Aristeam uictorem fore pronuntiabat, nunc Moxrichum, ac trutina quidem interim ad hunc, interim ad illum propendebat. DIO. Quid igitur tandem euenit: nam audire est operæ precium Crates. C R A. Eodem die mortui sunt ambo. ceterum hæreditates ad Eupnomium ac Thrasyclem deuenerunt, quorum uterque cognatus illis erat, atqui de his nihil prædixerant dis vini futurum, ut tale quipiam accideret. Etenim quum Sicyone Cirrham uersus nauigarent, medio in cursu, obliquo orto Iapyge, euersa naui perierunt. DIO G. Rectè factum, at nos cum in uita essemus, nihil eiusmodi alter de altero cogitabamus. Neque enim ego unquam optabam ut moreretur Antisthenes, quo nimirum baculus illius ad me rediret hæredem, neque tu Crates opinor, de siderabis ut me mortuo, in possessionum mearum successiõnem uenires, puta dos in ac peræ, in qua quidem

μὴν ἰγίγραπτο. οἱ δὲ, ἰδὲ πόνον ἀλλήλοις, ἐπιβαλλόμενοι τῇ κίλευσιν. καὶ οἱ μάλιστα, ἵτι ἀπὸ τῶν ἄστρον τιμωροῦν μὴν τὸ μίλλον, ἵτι ἀπὸ τῶν ὀνείρων: ὥς γι Χαλδαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτοῖς ἄρτι μὴ Λεῖτα π. ραῖ χι τὸ κράτος, ἄρτι δὲ Μοιρίχου, καὶ τὰ τέλαστα, ποτὶ μὴ ἐπὶ τούτοις, οὐδ' ἐπ' ἑκαστὸν ἱέρει. Διο. τί οὖν πύλας ἰγίγντο ὃ Κράτης; ἀκούσαι γὰρ ἄξιον. Κρα. ἄμφω τιθῆσιν ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. οἱ δ' ἐκλήροι, ἰς Εὐνόμιον καὶ Θρασικλῆα περιήλθον, ἄμφω συγγενῆς ὄντας, ἐδὲ πρότερον περιμενομένου ἔτι γοῖαδαι ταῦτα, διακρίνοντο γὰρ ἀπὸ Σικυνῶν ἰς Κίρραον, κατὰ μίσην τὸν πόρον πλαγίῳ περιπλέοντες τῷ ἰάπυγι, αὐτὴν ἄπηνσαν. Διο. ὑπὸ ποίῳ, ἡμᾶς ᾗ, ἰπὶ τιῇ τῇ βίῃ ἔμην. ἐδὲν ποιῆται ἰσχυρὸς μὴ πρὸς ἀσφάλειαν. ἔτι ποτε σὺ ξάμην Ἀντιδιδῶν ἀποθανῶν, ὥς κληρονομήσαι με δὲ βακτηρίας αὐτοῦ. ἀκούσας δὲ παύει καρτερὰν ἐκ κοίτης περὶ σάμηνος, ἔτι οἶμαι σὺ ὃ Κράτης ἐπιθύμεις κληρονομήν ἀποδοῖναι ἑμοῦ, τὰ ἐκτάματα, καὶ τὸν πόρον, καὶ τὴν

tem lupini chœnices inc-
rant duz. CR. Neque es-
nim mihi quicquam istis re-
bus erat opus, imò ne ti-
bi quidem Diogenes, si quis
dem quæ ad rem pertine-
bant, quæque tu Antisthe-
nis succedens accepisti, des-
inde ego succedens tibi ea
nimirum multo sunt pótiora
multoq; splendida, quam
uel Persarum imperiũ. DIO.
Quænam sunt ista quæ dicis?
CRA. Sapientiam, inquam,
frugalitatẽ, ueritatẽ dicẽdi, ui-
uendiq; libertatẽ. DIO. Per-
louẽ memini me in istiusmodi
di opẽ hæreditatẽ Antistheni
successisse, tibiq; eas longẽ
etiã maiores reliquisse. CR.
Verũ reliqui mortales hoc
possessionum genus asper-
nabãtur, neq; quisquam nos
ob spẽ potiundæ hæreditatis
obsequijs captabat, sed ad au-
rum omnes intendebant o-
culos. DI. Nec iniuria, neq; em̃
habebant, quo facultates e-
iusmodi à nobis traditas ac-
ciperent: quippe rimosi iam,
uiciatĩq; delictijs, non aliter
quã uasa carie putrida. Quo-
ut, ut si quando quis in illos
infundat uel sapientiã, uel li-
bertatẽ, uel ueritatem, effluat
illico perstilleq; , fundo qd̃
immissum est cõtinerenõ ua-
lẽte, cuiusmodi quiddã & &
Danaĩ filiabus aist accidere,
dũ in doliũ pertusum haustã
aquã importat, at ijdẽ aurum
dẽtib. & unguib; , omniq; ui-
seruabãt. C. Proinde nos hic
quocq;

τίω πάρα, χρίνται δὲ δι-
μυρίχασαι. Κρά. ὁ δὲ γὰρ
μοι τότ' αὐτίκα. ἀλλ' ὁ δὲ σοὶ ὡ
Διόγ' οὐδ'. ἀ γὰρ ἔχ' ὧ, οὐ τι Ἀν-
τιοδίνου ἐκληρονομήσας, καὶ
ἐγὼ οὐ, πολλῷ μείζον καὶ σι-
μντότερον δὲ Περσῶν ἀρχῆς.

Διο. τίνα ταῦτα φῆς; Κρά.
σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν,
παρρησίαν, ἰσχυρίαν.

Διο. νὴ Δία μέμνημαι. τότε
διαδιξάμενος τὸν πλοῦτον
παρ' Αντιοδίνου, καὶ οὐ ἔτι
πλῆθος καταλιπὼν. Κρά.
ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἐμάλουν τῶν το-
ιούτων κτημάτων, καὶ οὐδ' αὖτε
διράπουν ὑμᾶς, κληρονομήσαντες
προσδοκῶν. ἐς δὲ τὸ χρυσίον
πάντες ἐβλίπον. Διογίνης.
σκότοι. οὐ γὰρ ἄχον ἵνα διξῶν
τοιαῦτα παρ' ὑμῶν, δι-
ήρυνκότες ὑπὸ τρυφῆς, ἡσ-
δάμενοι τὰ σαδρὰ τῶν βασιλε-
υῶν. ὥς τι ἵππι καὶ ἑμβάλ-
λοις ἐς αὐτὸν ὃ σοφίαν, ὃ
παρρησίαν, ὃ ἀλήθειαν, ἔξιπ-
π' ὅνδ' οὐ, καὶ διήρην, τοῦ
πυθελίου γίγαντος οὐ δυνάμι-
τον, οἷόν τι πάσχειν αἰτοῦ
Δαοῦ αὐταὶ παρδίνου, ἐς τὸν
τιρυπημένον πίδακα ἐκπαι-
σαι. τὸ γὰρ χρυσίον, ὁδεῦσι, καὶ
ἰνυφι, καὶ πάσῃ μηχανῇ ἰφύ-
λαται. Κρά. ἐνὲρ ὑμῶν μὲν

quocq; nostras possidebimus
opes, illi simul atq; huc uene-
rint, obulum dantur secū
ferent, ac ne hunc quidem ul-
terius quā ad portitorē.

ἔξωθεν παστέοντα τὸν πλεῖστον
οἱ ἵπποδρόμῳ ἤξεσι κομίζοντες,
τὸ τοῦ ἄλλοι τὸ περιβόητος.

Hic tres contendunt præstantes robore quondam

Præferri nullus uult alium uic sibi.

Tristis decernit Minos, et iurgia soluit,

Certo constituens ordine quemq; loco.

**Alexander, Hanni-
bal, Minos, Sci-
pio.**

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝ-
ΝΙΒΑ, ΜΙΝΩ, καὶ ΣΚΙ-
ΠΙΟΥ.

O Libyce, me decet
præponi, melior
equidē sum. H A.
Imo uerò me. A.
Iudicet ergo Minos, qui sem-
per iustissimus iudex est has
bitus. MIN. Quis es tu? A-
LE. Hic est Hannibal Car-
thaginensis, ego autem Ale-
xander Philippi regis filius.
MIN. Per Iouem utriq; glo-
riof. Sed qua de re uobis al-
tercatio est? A L E. De præ-
stantia, dicit enim is sese me-
liorem quā ego ducē exers-
citus fuisse. ego uerò quem-
admodum omnes sciunt, non
hoc solum, sed omnibus fer-
mē, qui ante meam ætatem
fuerē, in re militari præstan-
tiorē me esse affirmo. MIN.
Dicat ergo uterque uicissim
pro uirili, tu uerò ô Libyce
prius loquaris HANNI.
Vñ hoc me iuuat, quod &
hic sermonem Græcum didis-
cerim,

E Μὲ δὲ πρὸς τὴν κρίσιν αἰ-
τῶ Λίβυ. ἀμείνων γὰρ ἔ-
μι. ΑΝ. ὁ μὲν γὰρ, ἀλλ' ἔ-
μι. ΑΛΙ. ὁ δὲ τὸ Μίνως διαπασά-
τω. ΜΙ. τίς τίς δ' ἐστὶ. ΑΛΙ. ἔτ-
μην, Ἀννίβας ὁ παρὰ Κάρθιν.
ἐγὼ δ', Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου.
ΜΙ. τὴν Δία ἐν Δελφοῖς γε ἀμφότε-
ροι. ἀλλὰ πρὸς τίν' ὑμῖν ἡ ἰ-
στία; ΑΛΙ. ξανθὸν πρὸς προδριά-
σιν γὰρ ἔτ' ἀμείνων γιγνέ-
σθαι στρατηγὸς ἐμὲ. ἐγὼ δέ, ὡς
σπερ ἅπαντες ἰσχυροὶ καὶ τῶν
μίνων, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τὸ
πρὸς ἐμὲ θυμὸς ἀντιγχεῖται πει-
λίμια. ΜΙ. ὁ δὲ τὸν ἐν μέσσοις
καὶ ὁ δὲ πᾶσι. οὐ γὰρ πρῶτοι
ὁ λήβετε λέγει. ΑΝ. ἐν μέ-
σσοις ὡς ἴσως ἀνάμην, ἐπὶ τὸν
ταύτην πρὸς τὴν ἰσχυρίαν
ἵσταμαι.

etiam, ut neque etiam hac in re
Alexander me superet. Porro
illos maxime laudis di-
nos puto, qui quum parvi à
principio fuere, propria
virtute ad magnam glori-
am evasere, potentesq; per
se ipsi facti, & principatu
ignominia habiti. Ego igitur cum
caucis quibuldam Hispanis
in primum invadens, quum
subconsul essem fratri addic-
tus, maximis rebus idoneus
etque optimus iudicatus. Is-
tium Celtiberos cepi, atque
et Gallos ipsos devici. Et
quum magnos montes trans-
gressussem, omnem Erida-
num transcurri, multasque
civitates everti, & planam
italiam subjugati, & usque
ad suburbia Romæ grassa-
tus sum, totique uno die Ro-
manos cecidi, ut annulos
eorum modis mensurari os-
cortueris, & ex cadaveri-
bus, pontes fluminibus fec-
erim. Atque hæc omnia
narravi regi, nec Ammonis di-
us filius, neque deum me
ingens, aut matris in som-
nia narrans, sed me homi-
nem fatebar, pugnabamque
contra duces magna pru-
dentia, contra milites ma-
gna audacia, atque fortitu-
dine pradtos. Non ad-
versus Medos, aut Armen-
ios, qui antequam quispi-
um sequeretur, fugunt, & fac-
ile cuius audenti victori-
am tradunt, Alexander nec
tò

δύμαλον, ὥστε ὁ δὲ ταύτην πλὴ-
ον ἐν ᾧ εἰσὶν ἀπὸ μου. φησὶ δὲ
τόντοι μάλιστα ἱππικὸν ἀξίον ὄ-
ναι, ἵσται τὸ μηδὲν ἐξ ἀρχῆς ἐν-
τόν, ὅμοι ἐπὶ μέγα προχώρη-
σαν, δι' αὐτῶν δυνάμιν τι πι-
πυλλόμενον, καὶ ἀξίον δόξαι.
τόν ἀρχῆς. ἐγὼ γάρ μετ' ἐλπίων
δυσχερῆσιν ἐπὶ τὴν Ἰβηρίαν, τὸ πρῶ-
τον, ὑπαρχὸν ὡν τῷ ἀδελφῷ,
μικίστων ἡξιώσω, ἀλλ' ἐν κει-
δεῖς. καὶ τὴν γὰρ Κιλικίαν καὶ Ἰβή-
ραν, καὶ Γαλατῶν ἱκράτησαν τῆς Ἰσπρί-
ων, καὶ τὰ μεγάλα ἐν ὑπὲρ βά-
τα πρὸ τὸν Ἡεδικον, ἀκων-
τας κατὰ δρᾶμον καὶ ἀναστάτης
ἐποίησαν τοσούτας πόλεις, καὶ τὴν
πιδυλὴν Ἰταλίαν ἱκαρυσάμενοι
καὶ μέχρι τῆς προσηνείας πρὸς ἡ-
σιν πόλιν ἤλθον. καὶ τοσούτους
ἀπὸ κτενὸς μῆς ἡμέρας, ὥστε τὰς
δακτυλίας αὐτῶν μεδύμνους ἀ-
πομετρήσαν, καὶ τὰς ποταμούς
γυφύσαντες ἐκρήϊς. καὶ ταῦτα
πάντα ἔπραξα, ὅτι Ἀμμων
ὑὸς ἐνομαζόμενος, ὅτι διὸς ἄ-
ρκα προσποιούμενος. ὁ δὲ ὑπὸν
ἐλπίας διελθὼν, ἀλλ' αὐθρο-
ν ἄντα ὁμιλοῦν, στρατηγί-
ας τοῖς συνήτοις ἀντιξέτα-
ζόμενος, καὶ στρατιώταις τοῖς
μαχηματάτοις συμπλεκόμενος.
ὁ Μήδης καὶ Ἀρμενίους κατα-
γαστρίμενος ὑποφύγοντας

ixit: tu uero Alexander,
uid ad hæc inquis: Ad
B X A N. Oportet
uidem ó Minos, homi-
i adeo temerario nihil res
pondere. Sola enim te
uma satis edocere potest,
qualis ego rex, qualis hic
tro habitus fuerit. Ad-
erte tamen, an parum
osum superauerim, qui
um adoscens adhuc es-
em rem aggressus, re-
num obtinui, & de pa-
is mei interemptoribus
pplicium sumpsi. At
uum Thebas subuertis-
em, toti Græciæ terror
ui, ab ea dux electus.

Neque dignum putauī,
Macedonum regno me cons-
atum esse, - quod pater
eliquerat, sed totum ter-
rum orbem sitini, du-
imor putans, nisi rerum
minium dominus essem.
aucos quosdam mecum
gens, in Asiam, exere-
tum traduxi, & apud
ranicum magna pugna
ici Lydiam, Ioniam, &
brygiam cepi. Ei tan-
em quæcunque transferam
hiugans, ueni ad Issum,
bi Darius me expectabat,

ἴσως καὶ ταῦτα σιμῶν, ὁ μὲν
διὰ τούτ' ἀμείνων δόξαρος αὐ-
γρονταῖον καὶ στρατηγικῷ αὐτῷ
τῇ γνώμῃ πλείον ἢ πρὸς τῇ τύχῃ
λεχρημένος. Μί. ὁ μὲν ἱερ-
αροῖ ἐν ἀγῶνι τὸν λόγον, ὅθ' ὡς
λίβωσι αἰεὶ τῷ ὑπὲρ αὐτοῦ. σὺ ὅ-
ν ᾧ ἀλέξασθαι, τί πρὸς ταῦτα
φύς; Ἀλλ. ἱερῶν μὲν ὁ Μίνως,
καὶ πρὸς αὐτῶν, ἔτι δρα-
σι. ἱκανὸν γὰρ ὁ φῶς διδάσκει
σι. οἱ μὲν ἰγὼ βασιλοῦς,
οἱ δὲ ἔτι ληστῆς ἱγίοντο.
ἱμῶς δὲ ἴρα ὁ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ
τοῦ δεινύμα. ὁ δὲ ὁ δὲ
παριδὼν ἐπὶ τὰ πράγματα,
καὶ τὴν ἀρχὴν τιταραγμένῳ
κατίσχευ. καὶ τὸς φονίας τοῦ
πατρὸς μετέλδον, καταφύ-
σαι τὴν Ελλάδα τῇ θυβαίνῃ
ἀπωλείᾳ, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶν
χρηστοτεταίς, καὶ ἐν ὕψισσι τὴν
Μακεδόνων ἀρχὴν πόριπτον,
ἀγαπᾷν ἀρχὰς ὁ πείσων ὁ πα-
τὴρ κατίλιπτο. ἀλλὰ πᾶσαν
ἐπινύσσει τὴν γλῶ. καὶ δι-
οὐρ θυγάμην ὁ μὲν ἀπ' αὐ-
τῶν κρατίσταται, ἰλίγον
ἀγῶν ἰσὶ βαλὼν ἐν τῷ Ἀσίᾳ
καὶ ἱγίον Γραυικῷ ἱερᾷτε-

μυγάρι, μάλα, καὶ τὴν Ἀνδρῶν λαβὼν, καὶ ἰσ-
ν, καὶ φρυγίαν. καὶ ἴσως τὰ ὑπὸ πρὸς αὐτῶν χαρῶν
δ, ἴσως ὑπὸ ἰσῶν, ἴσως Δαρῶν ὑπὸ μυσ-
λας

infinitos exercitus tecum
agens. Post hæc ô Minos
uos ipsi scitis, quot ad vos
uno die mortuos miserim.
Dicis enim Charo, nunc sibi
scapham non suffecisse, sed
ratibus compositis, illorum
plerosque se transportasse, at-
que hæc confeci meipsum pe-
riculis opponens, & in
pugna uulnerari non timens.
Et ut quæ apud Tyrum &
Arbelas gesta sunt omitiam,
usque ad Indos ueni, atque
Oceanum mei regni terminum
feci, & illorum homi-
num elephantes cepi, ac Pos-
sum captiuum abduxi, Scys-
thas uero homines certè non
spernendos, Tanaim trans-
iens magna equitum pug-
na uici, ac amicos meos
remuneravi, inimicos autem
ultrix sum. Si uero Deus hos
minibus uidebar, parcendum
illis erat. Nam rerum magni-
tudine, ut tale aliquid de me
credere, induci sunt, tan-
dem mors pro regem occupas-
uit. Hic autem Hannibal apud
Prusiam Bithynia exulauit,
ut crudelissimo & pef-
simo homini conueniens e-
rat. Nam quo pacto Italos
uicit omitto dicere, nam non
uirtute, sed malicia atque
perfidia & dolis id peregit,
nunquam autem alicuius cla-
ritudinis aut iusti memor.
Sed quoniam, quod deliciosus
se uixerim, uituperauit, obli-
tus mihi uidetur eorum, quæ

ἔωλίζην, ὅτι οὐκ ἰσχύϊ, ἀλλὰ πονηρίᾳ, καὶ ἀπιστίᾳ, καὶ δό-
λοις.

δὲς πολλὰς στρατῶ ἀγῶν. καὶ
τὸ ἀπὸ τῶν ὧ Μίνως, ὑμῶς ἴσι-
δους ὑμῶν νικητὸς ὡδὲ μᾶς ὁμι-
ρας κατίπιμψα. φησὶ γοῦν ὁ
Περθεμῶν, μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς
τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ σχιδί-
σθαι διαπηξάμενος τὰς πολλοὺς
αὐτῶν, διαπλῦσαι, καὶ ταῦτα
δὲ ἱπράττω αὐτὸς Περθεμῶ-
ν οὖν, καὶ τιτρώκεισθαι ἀξίων,
καὶ ἵνα σοι μὴ τὰ ἐν Τύρῳ, μη-
δὲ τὰ ἐν Λεβύλοις διαγύσο-
μαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις Ἰσθμῶν
ἔλθω, καὶ τὸν Ωκεανὸν ὄρον
ἱπποσάμῳ ᾧ ἀρχῆς; καὶ τὰς
ἐλπίστας αὐτῶν ἄλῳ, καὶ
Πῶρον ἱπποσάμῳ. καὶ Ζηνὸς
δὲ, ἐκ δύνατα φρονήτους
αὐδρας, ὑπὲρ βᾶς τὸν Τάυαιρ,
ἰσίνεσα μεγάλη ἱππομαχίᾳ, καὶ
τοὺς φίλους ὡς ἱππῶσα, καὶ
τοὺς ἰχθυοὺς ἡμιγάμῳ εἰ δὲ καὶ
δίδς ἰσθμῶν τοῖς ἀνδράποισι,
συγγνωστοὶ ἵκανοι παρὰ τὸ μί-
γνῃ τῶν πραγμάτων, καὶ
τοιούτου τι πεισθύνοντος πω-
ρὶ ἰμοῦ. τὸ δ' οὖν τιλδύτατον
ον, ἰγὼ μὲν βασιλεύον, ἀπί-
δωον, ὅτι ὅς ἐστιν ὑγῆον, πα-
ρὰ προυσίᾳ τῷ βιθυνῷ, καὶ δά-
πρ' ἀξίων ὡς, παρυσυρότα-
τον καὶ ὁμότερον ἴστα. ὡς
γὰρ δὲ ἱπράττω τῶν Ἰταλῶν,

apud Capuam admiserit. Ibi enim mulieribus debitus fuit, & uoluptatibus uir iste mirabilis, belli gerendi occasiones prodidit. Ego uero nisi ea quæ sub occidentes sunt, parua quidem putās, uersus Orientem me impulsiſſem, quidnam adeo magni profeciſſem? Qui Italiam absque sanguine capere, ac Lybiam, omnemque eam oram usque ad Gades, sub potestatem redigere facillè potuiſſem? Sed hæc ego tanta contentione digna non putauī, præsertim iam ante illis percussis, ac dominum agnoscentibus. Dixi. Tu uero, Minos, iudica. Nam & hæc est multis protulisse, satis est. SCI. Non, nisi me quoque prius audias. MINOS. MI. Quis tu uir optime es? aut unde? quod hisce claris ducibus te conferre audes? SCI. Scipio Romanus, qui Carthaginem deuici. & Afros multis magnis præliis deuici. MI. Quid igitur & dicis? SCI. Alexandro quidem minorem esse me. Annibale autem præstantiorem, ut qui ipsum persecutus fuerim, & ad turpem fugam compulerim. Quomodo igitur non impudens iste uideatur, qui cum Alexandro sese compararet, cui ne ipse quidem Scipio, qui nunc deuici, comparare me ausim? M. Per hoc nequaquid dicis, Scipio, quas

propter

λας, νόμιμον δὲ. ὃ περιφανὲς, ἔστιν. ἐπὶ δὲ μοι ὡνείδιον τὸ τρυφῶν, ἐκλιθεῖναι μοι δοκᾷ εἶναι ἐπὶ εἰς τὴν Καπύην, ἐταίραις συνῶν, καὶ τοῦτο τοῦ πολέμου λαιρῶντος ὁ θαυμάσιος ἡσυχία δὲ παρὰ τὰ ἰσχυρὰ λόγους, ἐπὶ τὸν ἑωμῶν ὁρμησά, τί αὖ μὴ γὰρ ἔπραξα; Ἰταλίαν ἀναιμῶς τί λαβὼν, καὶ Λιβύην, καὶ τὰ μίχαι Γαδάρων ὑπαγόμεν. ἀλλ' οὐκ ἀξιόμαχα ἔδοξε μοι ἐκείνα, ὑπερβῆσθαι ἡδύ, καὶ δισπότῳ ἐμολογῆντα, ἱερῆα. σὺ δὲ ὦ Μίνος ἀδικᾷ. ἵνα δὲ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα. Σκι. μὴ πρότερον ἢ μὴ καὶ ἐμὴ ἀκρότης. Μί. τίς γὰρ ἂν βέλτερος; ὃ πρότερον ὢν ἱερῆς; Σκι. ἰταλιώτης Σκιπίων, στρατηγός, ὁ λαβὼν Καρχηδῶνα, καὶ κρατήσας Λιβύην μεγάλας μάχαις. Μί. τί οὖν καὶ σὺ ἱερῆς; Σκι. Αἰξολός, ἀνδρὸς μὲν ἡτῶν ἀναι, τὸ δ' Ἀνδρὸς ἀμείνων. ὅς ἐδωξεν ἀναισας αὐτόν, καὶ φυγῆν καταταγῆσας ἀτίμως. ὥς οὖν ἐκ ἀναισχωτὸς ἐστὶ, ὅς πρὸς Αἰξολόχου ἀμικλάται ὃ δὲ Σκιπίων ἑγὼ ὁ νικητικὸς αὐτόν, παρὰ βάλλινθαι ἀξίω. Μί. νῦν Δὲ σύγγαμνα φῆς ὦ Σκιπίων, ὅτι

propter primus quidem ius
dicetur Alexander, deinde
post illū tu, atq; tum si plas
cet, tertius hic Hānibal quip
pe qui nec ipse, contemnen
dus existat,

πρῶτος μὲν κικρίδα Ἀλέξαν
δρον, μετ' αὐτὸν δὲ σὺ, ἔτα δὲ
Ἀννίβας, ἔτι δὲ ἔτα δὲ
συνεκαταφρίσαντες ὄν.

Magnus Alexander totum qui subdidit orbem,
Ad stygias ductus morte peremptus aquas.
Reges sternebat, diuino est cultus honore,
Nunc uita functus se nidet esse minas.

Diogenis & Alex xandri.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΙΟΥ.

Quid hoc rei Alex
xander, ita ne
defunctus es tu
quoque, perinde
atque nos omnes? A L B.
Vides nimirum Diogenes, ta
metis mirandū nō est, si homo
cum fuerim, defunctus sim.
DIO. Num ergo Iupiter ille
Hāmō mentiebatur, cū te suū
esse filium diceret, an uerō tu
Philippo patre progener es
ras? A L B. Haud dubie, Philo
ippo, neq; enim obiissem, si
Hāmone parente fuissem, pro
genitus. DIO. Atqui de O
lympiade etiā cōsimilia que
dā ferebantur, puta draconē
quendā cū ea fuisse cōgressu
sum, uisumq; in cubiculo ex
eo gravidā peperisse, te poro
rō Philippū errare, fallitq;
qui se tuū patrem esse credes
ret. A L B. Audierā quidē de
ipse ista, quemadmodū tu, at
sic uideo, neq; matrem neq;
Hāmō

Tί τὸ τοῦ Ἀλέξανδρου, καὶ
σὺ τίθηναις ὡς περ ἡ
μῶς ἀπαντῶν; Ἀλέξαν.
ὁρᾷς ὃ Διόγηνι, ὃ παράδοξον
ἔστι, ὃ ἀνδρῶν ὄν, ἀπίθανον,
Διόν. ἐπεὶ ὁ Ἀμμωνιφύου δι
τε, λίγυν ἰαυτῇ σὶ ἔται ἔσθ. σὺ
δὲ Φίλιππον ἔρα ἔσθαι; Ἀλέξαν.
Φίλιππος ἀπλάδῃ. ὃ γὰρ αὐτὸ
τιδέναι Ἀμμωνι ὄν.
Διόν. καὶ μὲν καὶ περὶ τῶ
λυμπιάδῃ ἴμοια ἰλίγιστο,
ἀράνοτον ὁμιλᾷν αὐτῇ, καὶ βλή
πιδαιῖν τῇ σὺν, ἔτα ἔτα σὶ
τεχθῆναι. τὸν ἔτι Φίλιππον ὅρα
πατῆρα, οἰόμενον πατέρα σὶ
ἔσθαι. Ἀλέξαν. ἰαγὼ ταῦτα ἔκαστον
ὡς περ σὺ, σὺν ἔτι ὅτι ὁ δὲ μὲν ὄ
γῆς ὅτι ὁ μήτηρ, ὅτι οἱ τῶν ἀμο
μυνίον

Iammonios illos uates, sani
 quicquam aut uerè dixisse.
 DIO. Attamē istud illorum
 nēdaciū Alexander, ad res
 referēdas, haudquaquam tibi
 uis inutile, propterea quod
 iulgius te uerebatur, metue-
 batur, quōd deū esse crederet.
 Sed dic mihi, cui nā tā ingena
 illud imperium moriens reli-
 quisti: ALE. Id equidē igno-
 ro Diog. ceterius enim ē uita
 submonebar, quā ut esset ocis
 uni de illo quicquā statuēdi,
 prāter id unū, qd' moriens.
 Perdicæ annulū tradidi. Sed
 age, quid rides Diogenes?
 DIO. Quid ni rideā: an non
 meministi quid Græci fecer-
 rint, quū nuper tibi arrepto
 imperio adularentur, princis
 pemq; ac ducē aduersus Bar-
 baros deligerent: nōnulli uo-
 rō in duodecim deorū nume-
 rū referrent, ac phana consti-
 tuerent, deniq; sacra facerent
 tanquam Draconis filio: Sed
 illud mihi dicito, ubi te sepe
 lierunt Macedones: ALEX.
 Etiam dum in Babylone ia-
 ceo tertium iam diem, por-
 tō Ptolemæus ille satelles
 meus, si quando detur ocium
 ab his rerum tumultibus, qui
 nunc instant, pollicetur in
 Aegyptum deportaturū me,
 atque inibi sepulturum, quo
 uidelicet unus sum ex dijs
 Aegyptijs. DIO. Nō possum
 nō ridere Alexander, q quic-
 dē te uideā etiā apud inferos
 desipientem, sperantemq; fo-
 re, ut aliquando uel anubis
 fias

μωνίωμ προσφῆται ἱλίου. Διογ.
 ἀλλὰ τὸ ψεύδῃ αὐτῶν, ἐκ ἄ-
 χρητίμου ὃ ἀλέξανδρῳ πρὶς
 τὰ πράγματα ἰγνίτο. πολλοὶ
 γὰρ ὑπὲρ ἡσασιν, διὸν ἀναίσινοι-
 μίζοντο. ἀτὰρ εἰπόμεναι, τίτι
 πλὴν τοσαύτῳ ἀρχὴν καταλεί-
 λουσαι, ἀλέξανδρ. ἐπεὶ εἶδα
 ὃ Διόγγου. οὐ γὰρ ἴσθασα ἐπι-
 σκεψάμεν τι πρὸς αὐτῶν. ἢ τὸ τοῦ
 νοῦ, ὅτι ἀποδείκνυν, πρὸ δὲ ἴκο-
 κατὸν διακτύλιον ἐπιδόνα.
 πλὴν ἀλλὰ τί γιγῆς ὃ Διόγ-
 ου; Διόγγ. τί γὰρ ἄλλο, ὃ
 αἰνιγματῶν οἷον ἐπὶ οἷον ἢ ἑλλὰς,
 ἀρτίσι περὶ ἀναλυσίτα πλὴν ἀρ-
 χὴν κατακλύοντο, καὶ πρὸς ἑ-
 τῶν αἰσθημάτων, καὶ πρὸς ἑ-
 τῶν βαρβάρων. ἵναι ἢ καὶ
 τοῖς δώδεκα τοῖς προσιδί-
 οντο, καὶ τοῖς εἰκοσιμύμοις, καὶ
 θύοντο ὡς ἀράκοντο ὃ ἡμῶν; ἀλλ'
 εἰπόμεναι, πῶς οἱ Μακεδόνες
 ἵστασαν; ἀλέξανδρ. ἵτι οὐ
 βαβυλῶνι καὶ τριτῶν ταύ-
 τῶν ἡμῶν. ὑπὲρ ἡσάται ἢ πτο-
 λιμαῖ; ὃ ὑπὸ σπινθῆ, ἡν ποτι-
 ἀγάγη σχολῶν ἀπὸ τῶν βορύων
 τῶν ἐν πείρῳ, ἐς αἰγυπτιῶν ἀπασ-
 γαγῶν με, δάψαντα καὶ, ὡς γρη-
 μῶν ὡς τῶν αἰγυπτιῶν διῶν.
 Διογιν. μὴ γιγῆς ὃ ἀλέξαν-
 δρῳ, ὅτι ἐν αἰῶνι ἵτι οἱ μακρί-
 οντα, καὶ ἐπὶ ἵστοντα Ἀντιβίον,

fas uel Osiris. Quin tu spes
 istas omittis ὁ divinissime,
 neque enim fas est reuerti
 quenquā, qui semettransmi-
 serit paludem atque intra spe-
 cus hiatum descenderit, pro-
 pterea quod neque in dili-
 gens est Aeacus, neque con-
 temnendus Cerberus, Verum
 illud abs te discere peruelim,
 quo feras animo, quoties in
 mentem redit, quanta felicis-
 tate apud superos relictā,
 huc sis profectus, puta corpo-
 ris custodib' satellitibus, du-
 cibus, tum auri tanta ui, ad
 hoc populis qui te adorabāt,
 praeerea Babylone, Baetris
 immanibus illis beluis, digni-
 tate, gloria, deinde quod emi-
 nebas conspicuus, dum ues-
 citareris, dum amiculo candi-
 do caput haberes reuinctum,
 do purpura circumamictus
 esses: num quid haec te discru-
 tiant, quoties recursant anis-
 mo? Quid lachrymaris stul-
 tetan non id te sapiens ille do-
 cuit Aristoteles, ne res eas
 quae à fortuna proficiscantur,
 stabiles, ac firmas existis-
 mares: A L E. Sapiens ille
 quoniam sit assentatorum omni-
 um perditissimus. Sine me
 solum Aristotelis facta scire
 quam multa à me petierit,
 quae mihi scripserit, deinde
 quemadmodum abusus sit
 mea illa ambitione, quacum-
 piebam eruditione ceteris
 praestare, cum mihi palpa-
 ueretur

ὁ οτι μὲν γρηγοράει πολλὴν ἀλλὰ
 ταῦτα μὴν ὠθέσθαι, μὴ ἰλ-
 πίσθαι. ὁ γὰρ δήμις ἀνιδδῶν τι-
 νατῶν ἅπαξ διαπλυσσάμενος
 τὴν λίμνην, καὶ ἐς τὸ ἴσον τοῦ
 ποταμοῦ παραλίσσεται. οὐ γὰρ ἀ-
 μίλητος ἡ Διὰ ποταμὸς, οὐδ' ὁ κίβρις
 δουραταφρόνους, ἡ δὲ ἀνὰ
 δίκης αὐτὴν μάδοιμι παρὰ σοῦ,
 πῶς φέρεται ἐπὶ τὴν ἐνυπόστατον
 ἐλθὼν συλαμνομένοιο ὑπὲρ γῆς ἀπο-
 λισθῶν, ἀφίξασθαι, σματαφύλακας
 καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σάτραπας,
 καὶ χρυσὸν τοσούτον, καὶ ἴλην.
 προσκυνοῦντάς, καὶ βαβυλωνίαν
 καὶ δάκτυλα, καὶ τὰ μεγάλα θα-
 ρύρα, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν καὶ
 τὸ ἰπότητον ἄντα, ἡ δὲ αὐτοῦ
 διακρίσειν τὰς τῶν λόγων
 τῶν περὶ αὐτὸν, περὶ τοῦ ἐμπίστο-
 του ποταμοῦ. ὁ δὲ ταῦτά σε
 εἶναι τὴν μὲν ἐλθόντα; τί λαο-
 κρῆσις ὁμάται; ὁ δὲ ταῦτά
 σε ὁ σοφὸς Αἰσχυρίδης ἐπὶ αἰ-
 δούσι, μὴ εἶδαι βίβλια εἶναι
 τὰ παρὰ αὐτὴν τύχης; ἀλλ' ἔ-
 σοφὸς ἀπάντων ἡ δὲ πᾶσα
 κωμὸς ἐπὶ τῇ ἐπὶ αὐτῇ ὥν. ἐμὲ
 μόνον ἵσσορ τὰ Αἰσχυρίδους
 εἰδέναι ἴσα μὴ ἦτορ παρ' ἑ-
 μου, εἴα δὲ ἐπίστασθαι. ὡς δὲ
 κατιχρῆτό μοι τῇ σοφίᾳ παιδεί-
 ας φιλοτιμίᾳ, δουσίᾳ, καὶ
 ἡ δὲ αὐτῇ.

retur interim, ac pradicaret me, nunc ob formam tantæ quam & ipsa summi boni pars quædam esset, nunc ob res gestas atque opes, nam has quoque in bonos rum numero collocandas esse censebat, ne sibi uitio uerteretur, quod eas acciperet, Planè præstigi- osus uir ille quidem erat, ac fraudulentus & Diogenes, quanquam illud fructus scilicet ex illius sapientia fe- ro, quod nunc perinde quæ si summis de bonis excutis or, ob ista quæ tu paulo ante commemorasti. DIO. At scin' quid facies? ostens- dam tibi molestiæ istius res medium. Quandoquidem in his locis ueratrum non prouenit, fac ut Lethæi flu- minis aquam audis fauci- bus attrahens bibas, ites- rumq; ac sapius bibas, at- que eo pacto desines de bonis Aristotelicis discrucari. Verum enim Cletum etiam illum & Callisthenem ui- deo, cumq; his alios com- plureis raptim huc seseferen- tes, quo te discerpant pœ- nasq; sumant ob ea quæ quondam in illos commissi- si. Quare fac in alterâ hanc ripam te conferas, & crebri- us, ut dixi, bibas.

ἰπαινῶν, ἄρτι μὲν ἐς τὸ πάλαι
λαθ', ὡς καὶ τοῦτο μέν ἐν τῷ
γαβῶ, ἄρτι δ' ἐς τὰς πράξεις.
καὶ τὴν πλεονέχειν. καὶ γὰρ αὐ
καὶ τὰτ' ἀγαθὸν ὕμν' ἀναιμὸν
αὐτοχύνειτο καὶ αὐτοὺς λαμβά-
νουν. γένηται δὲ Διόχορον αὐθι-
κῶς, καὶ τιχόντες. πάλιν ἀπο-
λὰ τοῦτό γε ἀπολείπεται αὐτῷ
τὸ σοφίας, τὸ λυπηθῆναι ὡς ἐπὶ
μυρίστοις ἀγαθοῖς, ἃ κατὰ
εὐδαιμονίαν μικρῶν γινώσκουσιν.
Διογ., ἀλλ' οἷός ἐστι δρῆσαι
αὐτῶν γὰρ σοὶ τὸ λύπησι κα-
θῆσθαι, ἐπ' αὐτὰ δ' ἀγένηται
βορῶν ἐν φύσει, σὺ δὲ καὶ τὸ
λέβης ὕδατος χανλὸν ἐποπῶν
σάμψῃ πῖν, καὶ αὐτοὺς πῖν,
καὶ πολλάνισ. εἴτω γὰρ αὐτῶν
σὺ ἐπὶ τοῖς λειστοτέλεισι ἀγα-
θοῖς αὐτοῖς μὲν. καὶ γὰρ καὶ
κλεῖτον ἱκανὸν ὄρω, καὶ καλ-
λιδίον, καὶ ἄλλους πολλο-
λούς ἐπὶ σὶ ὀρμῶντας, ὡς δια-
σπάσαντο, καὶ ἀμύναντο ὡρ
ἰδρασας αὐτούς. ὥστε πῶν ἰτί-
ραν σὺ ταύτην βάδεις. ἢ πῶν
πολλάνισ, ὡς ἴφω.

Ractus

furam, equitatum Theſſalū,
Eleorum ſaculatores, Mantī
neos peltis inſtructos, aut cū
Thracib. Illyricis, Pæoni-
bus ſue manum conferere, o-
peroſum profeſſo atque ar-
dauit id fuiſſet imprimis.
Cæterū Medos, Perſas
& Chaldaeos delicatos ac
plurimo auro conſpicuos,
non ſatis comperit habeo,
quonammodo ante te, duc-
ce Clearcho mille uirib. be-
lo adorti expugnari, ſæ-
dè in fugam actos antequam
ad manus uentum fuiſſet.
A L E X. At uerò Scythæ
pater, & Indici elephantes
res ſunt non uſque adeo ab-
ieſtæ & contemptibiles. Et
tamen neque concitatis in-
ter ipſos inſectinis odijs,
neque per proditionem miſ-
hi uenundari paſſus ſumus
Aſoriam. Sed neque deies-
taui unquam, aut per nu-
gas à pollicito reſeſſi, ſi-
demq. ſolui uictoriæ gra-
tia. Adde, quod & Græ-
cos alios ſine ſanguine in
deditionem accepi, Theſ-
ſanos autem fortaiſis ipſe
audiſti, quomodo aggreſ-
ſus fuerim. P H I L. Nos
ui hæc omnia ex Clito, quem
tu inter epulas, eo quod
domen meum celebraret, &
meas res geſtas cum tuis
conferre auderet, traieſto
per corpus telo, tum iugus
laras. Tu uerò & Macedoni-
cam chlamydem abiiciens,
candyn,

ἵππον, καὶ τοὺς Ἠλίων ἀποστια-
τὰς, καὶ τὸ Μακεδονικὸν πέλτα-
τικόν, ἢ Θράκας, ἢ Ἰλλυρίδας, ἢ
καὶ Παιόντας χαλῶσασθαι, ταῦτα
μεγάλα; Μένειν δὲ, καὶ
Πέρσων, καὶ Χαλδαίων, καὶ
χρυσοφόρων ἀνδρῶν, καὶ Ἀ-
βρῶν, οὐκ οἶδα ὡς πρὸς σὲ
μήτεροι μετὰ Κλειάρχου ἀνιέν-
του, ἱκράτησαν, οὐδ' ὡς χα-
ραὶ ὑπομανάντων ἰλδῶν ἱκέ-
των, ἀλλὰ πρὶν ἢ τοῦ ξούμα ἐπι-
νῆσθαι, φυγόντων. Ἀλίξ-
ανδ. ἀλλ' οἱ Σκύθαι γε ὦ πά-
τερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἰλιφάντου.
οὐκ δύναται φρέντιν τι ἔργον.
καὶ ὅμως ἐν διαθήσας αὐτοὺς,
ἐλὲ προδοσίαις ἀνόμελῃ τὰς
νίκας, ἱκράτησαν αὐτῶν. οὐδ'
ἐπιώρκησα πόποτι, ἢ ὑποσχό-
μελῃ ἰφ' ἀουσίῳ, ἢ ἄπιτον
ἱπραξέ τι τῶ νικῶν ἵναι. καὶ
τοὺς ἑλλῶνας δὲ, τοὺς μὲν ἄσ-
βαιμωτὶ παράλαβον.
Θεβαίους δὲ ἴσως ἀπούσας ὅπως
μετ' ἡδονῆς. Φιλ. οἶδα
ταῦτα πάντα. Κλεῖτ' γὰρ
ἀπ' ἀγγαλί μιν, ὅρ' οὐ τῷ δορα-
τίῳ διηλάσας μεταξὺ δειπνῶν-
τα ἰφ' ὀνύσας, ὅτι μιν πρὸς
σὲ τὰς πράξεις ἱκαίνισαι ἰ-
τόλμοι. οὐδ' ἔτι καὶ τῶν Μακε-
δονικῶν χλαμύδια καὶ ἰαβαλῶν,
καὶ ἄλλων

candlyn, Persicum amictum, recepisti (ut aiunt) & patriam rectam. Vt ne interim cōmemorē, quod à Macedonib⁹, uiris usq; liberis, adorari debere te, in animū duxeris. Et qui, quod maximē omnium erat ridiculum, hominum abs te uictorum mores imitatus es. Tēpero mihi, ne me morē, alia quæ turpiter admiseris in leonē claustra inclusis doctis uis, & nuptiis talibus peractis. Quotiq; Ephæstios nem plus quam esset satis, amaris. Vnum est quod solum laudo abs te gestum, in Darij uicore uidelicet, forma præstante, quia ab illius complexu abstinueris, & genitricis illius, atq; filiarum, ne uim pateretur, curam susceperis. Regium certē id opus extitit, quod tum factitalite accepimus. ALEX. Quomodo aut tibi non probatur pater, quod in Oxydracis gēte Indica, lubens me in periculum cōmiserim, atque acceptis plurimis uulneribus, muros primus omnium trāsilierim. PH. Non probō, Alexander. Neque id, quia pulchrum esse negem, uulnerari quādoq; imperatorem, & in subeundis periculis prætentare uir, sed quia ex retua isthac erat minime. Siquidem pro deo habitus, quos, oro, risus præbebas spectatoribus, quādo post acceptū uulnus, ab exercitu magno tumultu dirept⁹, incurrens ac eiulans sanguine fluitabas? Addeq; Iupiter Hāmon

καὶ δὴ ὡς φασὶ μετρήδην, ἢ τιάρων ὀρθὸν ἐπὶ θεῶ, ἢ πρὸς κνωσάδαι ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπ' ἰλιούθων αὐτῶν ἤξει. καὶ τὸ πάντων γιγιοτάτων, ἐμὶ μετὰ τῶν νεικημένων. ἐγὼ γὰρ λίαν ἴσα ἄλλα ἱπράξα, λίαν οὖν συγκώτακλειον πεπαιδευμένους αὐτῶν, καὶ γὰρ ποιοῦντες γαμῶν, καὶ ἡφαιστῖνα ὑπερχαπῶν. ἐν ἱπνίσσας μένον ἀκινύσαι, ἐπὶ ἀπίσχαν ἄλ τοῦ Δαρῖου γυναικὸς ἑαλῆς οὖσης, καὶ ἄλ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν θυγατέρων ἐπιμιλήθης. βασιλικὰ γὰρ ταῦτα. Ἀλίξ. τὸ φιλοκίνδυνον δὲ ὡς πᾶσι οὐκ ἱπαιῶς, καὶ τὸ ἐν Οὔδρακάς πρῶτον ἑαδαλάδαι οἷς τὸ ἐντὸς τοῦ τάχους, καὶ τοσούτα λαβῆν τραύματα; Φιλ. οὐκ ἱπαιῶν τοῦτο ὡς Ἀλίξουρι, οὐχ ὅτι μὴ ἑαλὸν εἶναι οἶμαι καὶ τιτρώσκειν ποτὶ τὸν βασιλῆα, καὶ προκινδυνεύειν τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὅτι σὺ τοιοῦτο ἦντα σωίφει. διὸς γὰρ ἄναι δεκῶν, ἵπποτι τραβῆς, καὶ βλῆπῖν σε φοβάδην τῷ πολέμῳ ἱκνομιζόμενον, αἵματι ἐπὶ ῥιὸς μένον, οἰμώζοντα ἐπὶ τῷ τραύματι, ἵππῳ γίλως ὡς τοῖς ὀρθῶσι, καὶ ὁ ἄμο

μωρ

sed tanquam praestigator
uispirā, & uanus propheta;
eius mendacij palā tū argues
ai. Non em̄ uideo qualiter
suum contineat, qui Iouis
filium uiderit animū deijces
e, & in desperatione rerum
flagitare medicorum auxi
ia. Deniq; quum tandem iā
mortem obieris, quem cres
das obsecro, qui consistam
illam adoptionem qua Io
uis dictus es filius, non car
pat maledictis: potissimū
ubi dei istius cadauer por
rectum iacere, turgidum las
cē, & iuxta aliorū corporū
morem cōtractu suo omnia
labefaciens, aspexerit. Cas
serim quod ais Alexander,
tibi fuisse conducibile, quo
facilius rerum potireris, id
profecto multū tibi gloriæ
ex bene etiā ac strenue ge
stis eripuit. Nam quanquā
insignier multa, tamen dijs
longe inferiora agere uisus;
wacillare ob hoc iudicatus
es, & tota ratione deficere.
A. Haud quaquā de me ist
huc sentiunt mortales. Sed
cum Hercule me & Baccho
conferunt, ueluti xmulū, par
ticip cū illis gloria certantē.
Nam & Aornum, i neutro
eius illorum armis subactū,
ego facile cepi. PHI. Et tam
dum uideris ista ut Hammo
nis filius dicere: quando
nec Baccho quidem cedis,
aut Herculi, sed nec erubescere nosti Alexander, solitam te des
discere arrogantiam; te ipsum deinde noscere, uel tam tandem
sapere, etiam si senui, ubi fato occubueris.

μην, γίνε, καὶ ψάλλῃ μὲν τις ὁ
λίγχιτο, καὶ ἡ προφῆται, λέγον
αὐτῷ. ὅτις ἐκ αὐτῶν ἰγλασσε, ὁρῶν
τὸν τῷ Διὶ ἐκ λαιποφύχοντα.
Ἄλλοι μὲν τῶν ἱατρῶν βοῶν ἄν
ουὸ μὲν γὰρ ἐκίτι ἔδω τέθνη
κασι, ἐκ οἷα πολλοὺς ἀνὰ τὰς πλῆ
πρὸς ποίησιν ἐκείνῳ ἐπιειρο
μῶντας, ὁρῶντας τὸν νεκρὸν, τῷ
διὰ ἐκ τῶν καὶ μὲν, μὲν δὲ
τα ἔδω καὶ ὁρῶντας, κατὰ
νόμον συμπτῶν ἀπάντων; ἄλ
λως τι, καὶ τὸ χρέσιμον ὁ ἴφης
Ἀλέξανδρον. τὸ δὲ τούτου κρα
τῶν ῥαδίως, πόλιν οἱ δὲ δέξιν
ἀφῆρτο τῶν ἱατρῶν καὶ μὲν
πάν γὰρ ἰδὲν ἐκείνῳ ἐκείνῳ
γίνεσθαι δοκῶν. Ἀλέξανδρος
ὁ ταῦτα φρονέσιν οἱ αὐτοὶ ποί
πρὸς ἡμῶν; ἀλλ' Ἡρακλῆ καὶ Διο
νύσῳ ἐκείνῳ ἐκείνῳ ἐκείνῳ.
καὶ τοὶ πλῆθος ἀφῆρτο ἐκείνῳ ἐκ
ἐκείνῳ ἐκείνῳ λαβόντες, ἐκείνῳ
ἐκείνῳ ἐκείνῳ. Φίλιππος.
ὁρῶντες ἐκείνῳ ἐκείνῳ ἐκείνῳ
λίγχιτο, δὲ Ἡρακλῆ καὶ Διονύσῳ
παραβάλλας σκῶντες, καὶ ἐκ
αἰσχύνῃ ὁ Ἀλέξανδρος, οὐδὲ τὸν
τύφον ἀπὸ μαθήσει, καὶ γνῶ
ση σκῶντες, καὶ σκῶντες ἔδω ἐκ
ἐκείνῳ.

Ingentem quanquam Pelides Hectori uicit,
 Martia cui semper praelia ludus erant:
 Non tamen est melior timidis, in Ditis averno,
 Nominis est illo gloria parua loco.

Achillis & An-
 tilochi.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ
 ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ.

QUænam sunt illa
 Achilles, quæ tu
 Vlyssi iam pris-
 tum commem-
 rando in mortem executus
 es, ut minime generosa; ac
 Chirone atq; Phœnice, qui
 bus tu aliquando usus es præ-
 ceptorib. parum digna Aus-
 diui enim magis ex re tua fu-
 surum tibi uideri si uelis a-
 gricolæ munus obis, inopi
 cui nec uictus suppetat, loc-
 ces operam, quâ ut omnib.
 uita functis domineris. Quæ
 si rudis quidam plebeius, ex
 media Phrygia ortus, atque
 immodico insuper etiâ uitæ
 affectator diceret ferendum
 forte id esset, atq; condonan-
 dum nonnihil rusticitati. Ve-
 rum ex Peleo prognatû, &
 ex omni herod. numero per-
 rictorum contemptorē a-
 cerrimum, in tam abiectam
 & humili de seipso descende-
 re opinionē, foedâ sanē atq;
 pudendâ imprimis, deniq; ijs
 quæ in uita strenue gesseris,
 equidem haud scio quomodo
 conueniant. Nam dii in Py-
 thio regnare tibi ad senectâ
 usq; licuisset, citra gloriam
 tamen tu gloriosam oppetes-
 sere mortem maluisti quàm potiri regna. Ac. At ð Nestoris filii

Oia πρότερον Ἀχιλλεύς
 πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα ἐ-
 ἵσταται πρὸς τὸ δαῖτα
 τε, ὡς ἄγρῳ καὶ ἀνάξια τοῖς
 διδασκάλουσιν αὐτοῦ, Χάρου-
 νός τι καὶ τοῖσιν. ἀντιόμην
 γὰρ ἰστέον ἵσθαι βέλτερόν ἐστι
 ῥέον ἢ, δευτέρῳ παρὰ τὴν
 τῶν ἀνθρώπων, ὃ μὴ βίον πρὸς
 λὺς ἐν μάλλον, ὃ πᾶσιν ἀνθρώ-
 σιν τῶν τειχῶν. ταῦτα μὲν
 οὖν ἄγρῳ τίνα φρύγα δαλόν,
 καὶ πῖρα πρὸς λαλῶν ἱκνέσθαι
 φιλοφρονέσθαι ἱκνέσθαι. τὴν
 Πηλεὺς δὲ ἔσθαι τὸν φεικνέσθαι
 νόταται ὅσων ἀπάντων, τὰ πρὸς
 τὰ ὅτι πρὸς αὐτῷ διατινέσθαι,
 πολλὰ αἰσχύνει, καὶ ἰσχυρῶς
 πρὸς τὰ πειρηγμένον ἐστὶν τὸ
 βίον. ὡς ἴσθαι ἀλλήλους ἐν τῇ φιλί-
 τιδι πᾶν χρίσιν βασιλεύων,
 ἰσθαι πρὸς τὸν μετὰ τὸ ἄ-
 γαθόν ἀίψαι δάσιν. Ἀχιλ-
 λεύς. ὃ πρὸς Νέστορος, ἀλλὰ
 τῷ

condum

nondum etiam tum feceram
 rerum earum periculum, &
 quid cui praeferrem ignorans
 gloriolam hanc infelicem pro-
 ponebam uitae. Atquisero
 tandem intelligo quam ege-
 rim prudenter. Apud uiuos
 enim reperies fortè, qui res
 bene gestas celebrèt litera-
 rum monumentis, sed hic apud
 manes non uideo quam fru-
 giferum opus effecerim, ubi
 unus est bonos omniū. Sed
 neque uirēs iam adsunt corpo-
 ris. Antiquitas aut forma, interitis
 derūt omnia. pati rerū statu
 uisunrur omnia, nullū sapien-
 tia, aut alterius rei discrise-
 men est. Adde quod nulli iam
 ex Troianorū mortuis for-
 midabilis sum, nemini gra-
 corū uenerandus, prorsus om-
 niū de mortuis existimatio
 est, siue boni fuerint siue im-
 probi. Hec sunt quae me angunt &
 miserè sollicitant, & ob quas
 doleo, quod non potius loci
 co operas & uiuo. ACH.
 quid agat quispiam? quādo
 sic natura comparatum est, ut
 oēs prorsum cogantur semel
 uitam relinquere, quae lex
 eum in uniuersum iam obtu-
 nuit, nec abrogari ullo mo-
 do queat, patienter hanc fere-
 ras oportet. Ceterū aspice
 nos, quotquot penes te sumus,
 denique & Ulysses quos
 que post pusillum adueniet.
 Vnde solariū tibi merito asse-
 feret societas. id quod & alijs
 in rebus plerūque usu uenire so-
 let. Nō enim solus uideris in hec
 malā cōiectus. Ego tibi Haec

τίτι μὲν ἄπαρ' ἵτι τῶν ἰταλῶν
 δα ὤν, καὶ τὸ βέλτερον ἰσάντων
 ὑπὸ τῶν ὡς ἀγνοῶν, τὸ δὲ τῶν
 ὑπὸ τῶν δόξαντων πρῶτον
 τοῦ βίου. νῦν δὲ σωίμην ἤδω,
 ὡς ἰκάνω μὲν ἀνθρώπων, ἢ καὶ
 ἢ τι μάλιστα οἱ αὖτε βαρύνει-
 σιν. μετὰ νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία.
 καὶ ὅτι τὸ πάλιν ἰκάνω ὡς
 ἀντίστοιχον, ὅτι ἡ ἰσχυρὴ πᾶν τῶν
 ἀλλὰ καμίδα ἄπαντων ὑπὸ
 τῶ αὐτῶ ἴσθαι ἴμην. καὶ κατ'
 ἑλὼν ἀλλήλων διαφύγοντες.
 καὶ ὅτι οἱ τῶν Τρώων νεκρῶν
 διδασί με, ὅτι οἱ τῶν Λα-
 κωνῶν διακονοῦνται, ἰσχυ-
 ρία δὲ ἀκέρβει, καὶ νεκρῶν ἴμην
 ἴσθαι, ἢ μὲν ἰκάνω, ἢ δὲ καὶ
 ἰσθῶν. ταῦτά με αὖτε, καὶ
 ἄχθεται, ὅτι μὲν δὴ τῶν ἴσθαι.
 τίς. ἴμην τίς αὖτε αὖτε πᾶ-
 νοι ὡς Ἀχιλλεύς; ταῦτα γὰρ ἴσθαι
 τῶν φῶν, πᾶν τῶν ἀποθνήσκον-
 των ἄπαντες, ὅτι χρὴ ἴμην
 μέλει τῶν τῶν, καὶ μὴ ἀντι-
 σθῶν τοῖς διατιταγμένοις. ἄλλο
 λυσιτε, ὅτι τῶν ἰταλῶν ἴσθαι
 πᾶν δὲ, ἰσθῶν οἶδαι; μετὰ μὲν
 κρῶν δὲ καὶ ὁδῶν δὲ ἀφίξει-
 ται πᾶν τῶν.
 φέρεται δὲ παραμυθία καὶ ὁ
 κοινότης τοῦ πρῶτον, καὶ
 τὸ μὲν μόνον αὐτῶν πρῶτον
 τῶν. ἴσθαι τῶν ἰταλῶν, καὶ
 x a τῶν

eulem, Meleagrum, et alios
plerosque, qui non parvi mul-
tos in admiratione traxer-
e, qui quidem (ni fallor)
haudquaquam in uitam ui-
detur redituri. si quis eos ad
inopes & uictu indigos mit-
tat, ut illis pro mercede ser-
uiant. ACH. Sociorum hæc
quidæ admonitio est, uerum
haud scio quo pacto eorum
que in uita aguntur, memo-
ria, impendio me excruciat.
Arbitror aut & meistrum unum
quæque ita affici, etiam si non pa-
lam cõfiteamini, nequiores
sanè in eo quod tacite hu-
iusmodi per quiete tolera-
tis. ANT. Nō equidem As-
chilles, sed longe tibi præsta-
mus quippe qui intelligim⁹
quā sit inutile, de his rebus
uerba facere. Silere enim, &
æquo animo sustinere om-
nia, quæ accidunt, datū nobis
est, ne tibi affectu isto simus
les ipsi quorum, ridiculi om-
nibus merito uideamus.

*Diogenes ridet celebrem præstantibus ausis,
Amphitroniadem, quod loue natus erat.
Ridet: nilominus diuinos esse putamus,
Dotibus herois qui ualuere boni.*

**Diogenis & Hero-
culis.**

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

N Unquid Hercules
hic est? Haud quis
quam me hercule
alius, arc⁹, claua,
pellis

O ΥΧ Ηρακλῆς ἐπὶ τοῖς
τινι; ἐμῶν ἄλλου
μὴ τὸν Ηρακλῆα. τί
τίξω;

pellis leonina, magnitudo ipsa, totus denique Hercules est. Igitur et uita decessit, qui Iouis erat filius: Dic quæso si uictoriosè mortuus ne es: Ego enim cum terræ superesset, tibi haud secus quàm deo sacrificauit. HER. Rectè quippe sacrificasti. Hercules enim ipse in cælo unà cum dijs immortalibus cõsistit, Hebe apud se habet cruribus fortissimâ. Ego uerò qui te alloquor, sum umbra. DIO. Quidnã dicis amabondè: umbra ipsius dei? Flexi enim potest, altera eundem ex parte dei esse altera uita decessisse: H. Vtiq; ille enim nequius quàm mortuus est, sed ego dum taxat imago ipsius sum. DI. Intellego rē, Te utrius pro uis pro Plutoni pro se dedit, & tu nunc pro illo mortuus es. HER. Sic res se habet DIO. Quo pacto igitur callidissimus cum sis Aëas, te nequius quàm illum esse nō nouis, sed admisit tanquàm supposititiū Herculi. HB. Quoniam ille ipse esse uideor. DIO. Vera autumas, nam ita per similes es, ut si ille ipse sis. Caueas igitur ne cõtra sit ut tu quidem Hercules existas, imago uerò apud deos immortales Hebem in uxorem duxerit. HER. Andax nimis es atq; loquax: & nisi à scommatibus, quæ in me incis, abstinueris, senties quàm primū qualis dei imago sum, arcus enī pudus est atq; pal-

tatus,

τόξον, τὸ ρίπαλον, ὁ λειωντὴ, τὸ μέγιστον, ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὄντων, ἅτα τίθεται Διὸς υἱὸς ὢν; ἀπί μιν ὃ καλλίστα, νεκρὸς δ': ἔγω γὰρ σοι ἔβην ὑπὲρ γῆς ὡς Διὸς. Ἡρακλῆς. καὶ ὁρῶς ἔβω. αἰὼν τοῖς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν ἔρασι οὐ τοῖς θεοῖς συνίστη, καὶ ἡ καλὸς λίσφυρον ἦβω. ἐγὼ δ' ἰδὼλον αἰμὶ αὐτῷ. Διόγινω. πῶς λίγας ἰδὼλον τοῦ θεοῦ καὶ λωατὸν ὃ ἡμισίας μὲν τινα θεὸν ἄντα; τί θάνατος δὲ τῷ ἡμίῳ; Ἡρακλῆς. ναί. ὃ γὰρ ἐκαστὸς τίθεται, ἀλλ' ἐγὼ δὲ ἐκαστὸν αὐτῷ. Διόγ. μανθάνω. ἀνὰ πρὸς δὲ μοι τῷ πλάττει. πρὸς δὲ μοι αὐτὸν ἰαυτῷ. καὶ οὐνοῦ αὐτὸν ἰαυτῷ νεκρὸς δ'. Ἡρακλῆς. τοῦτ' ἐστίν. Διόγ. πῶς ἐν ἀκρίβει ὢν ὁ ἀνὰς, ἐκ λίγας σι μὴ ἔστα ἰδὼτον, ἀλλὰ καὶ κίετο ὑπερβολικῶς Ἡρακλῆα πάρεστα; Ἡρακλῆς. ἐν ἰσχυρῶν ἀκρίβει. Διόγ. ἀλλὰ λίγας. ἀκρίβει γὰρ ὡς αὐτὸς ἐκαστὸς εἶναι. ἔρα γὰρ μὴ τὸ ἰσχυρὸν ὄν. οὐ μὲν δὲ ὁ Ἡρακλῆς, τὸ δὲ ἰδὼλον γιγῶς μακρὸν πλὴν ἦβω ἐπὶ τοῖς θεοῖς. Ἡρακλῆς, δραμὸν δ', καὶ λάλῳ. καὶ ὃ μὴ παύσῃ σκώπῃς ἐμὶ, ἵσῃ αὐτίκα οἶον θεοῦ ἰδὼλον αἰμὶ. τὸ μὲν τόξον γυμνόν, καὶ πρίχαρον.

Κ Β

Διόγ.

DIO. Cur autem de cætero te timeam, quā semel mortuus sum? Sed per tuum Herculem dic quæso, dum ille uidebat, eras ne unā cum ipso. & tunc imago exiens, aut unus quidem eratis in uita: posteaquam aſt ē uita deſceſiſtiſ ſeparati, ille quidē ad deos immortales aduolauit, tu uerō umbra, ut dignū uidetur, ad inferos adueniſti: HERC. Eſti ſas equidem foret nequaquā reſpōdere uiro ſophiſticē perſeueranti, attamen aures quoque ad hos porrigas. Quicquid enim Amphitryonis in Hercule erat idipſum morte aſſectum eſt, quod nampe ego ſum (ut dixi) totum, quod autem ex Ioue erat, cum dñs immortalibus conuerſatur. DIO. Perſpicue nunc intelligo, autumuas enim eadem uice Alcmenā duos peperiffe Hercules, unum quidem ex Amphitryone, alter uerō ex ſummo Ioue, ex quo factū eſt, ut gemini uniusque matris utero lateretis, Herc. Nequaquā ſo infane, idē profeſſo ipſi eramus ambo. DIO. Neque adhuc ad intelligendum id facile eſt, duos Hercules in unū eſſe cōpoſitos, niſi quis diceret, uos tanquā Hippocentaurum in unū fuiſſe copulatos hominē uidelicet, & deum. Herc. An non & homines eodē pacto ex duob. cōponi tibi uidentur, animo uidelicet & corpore?

Διογ. ἰγὼ διὰ τὸ ἴτι φοβήμην
σί, ἀπαξ τιθῆναι; ἀτὰρ ἀπὸ
μοι πρὸς τοῦ οὐ Ἡρακλίου.
ἀπὲτι ἐκείνῳ ἴσο, οὐκ οὐκ
τῷ, καὶ τότε εἰδὼλον ὦν; ὃ ἄν
μὴν ἔτι πρὸς τὸν βίον, ἐπὶ δ'
ἀπιδανῆτι, διακρίνεται, ἢ μὴ
ἐν Διὶ ἀπικρίνεται, οὐ δὲ τὸ
εἰδὼλον, ὅσον ὁ ἀνὴρ ὢν, οἷ
ἔστιν ὡς ἀνὴρ; Ἡρακλ. ἰχρὺ
μὴν μὴ δ' ἀπικρίνεται πρὸς
ἀνδρα ἰπταμένον ἰσχυροῦ
τα. ἴμνη δ' οὐκ ἐκείνῳ ἄν
κονοῖ. ἐπὶ οὐκ μὴ ἀμφο
τέρων ἐν τῷ Ἡρακλῆϊ ὢν, τῷ
το τίθεται, καὶ ἂν ἰγὼ ἐκείνῳ
ῶν. ὃ δὲ ὢν τῷ Διὶ, ἐν ἑρ
τῷ οὐκ ἔστι τοῖς Διὶ. Διο.
οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
ἴτις ὁ Ἀλκμήνῃς ἰπταμένον
αὐτὸ Ἡρακλῆϊ, τὸν μὴ ἐκ'
Ἀμφιτρυόνῃ, τὸν δὲ παρὰ
τοῦ Διὸς. ὡς ἐκείνῳ
τι διδύμοι ἔντε ἰμμήτρῃ.
Ἡρακλ. οὐκ ὡς μάται. ὃ γὰρ
αὐτοῖς ἀμφοῖν ὢν. Διογ.
ἐκ ἴτι μὴ ὢν τοῦτο ῥάδιον.
οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
ἰπταμένον ἀνὴρ ἰπταμένον
ῥε τίς ὅτι, οἷ ἐν σφαιρῷ
ἰπταμένον, αὐτῶν καὶ Διὶ.
Ἡρακλ. οὐ γὰρ καὶ πάντες
οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
ἀνδρῶν, ψυχῆς καὶ σώματος;
ὅτι

corpore: Vnde quod prohi-
bet animum quidem ipsum
ex summo Ioue natū, adesse
celo, me uerò mortalem ad
inferos uenisse: Diog. Vtq̃
elegantè hæc differuisses, ô
optime Amphitryoniade, si
corpus hac tempestate esses,
sed incorporea es imago. is
atq̃ periculum est, se tripli-
cem iam fecisse Herculem.
Herc. Quoniam modo tripli-
cem? Dio. Hoc quidem mos
do: nam si unus in cœlo exci-
sit, tu uerò apud nos imago,
corpus autem in Oeta, iam
in puluerē uersum, hæc tria
iam sunt, animaduertas igit̃
ut uelim, quem tertium cor-
pori esse intelligas patrem.
Herc. Audax es, atq̃ sophis-
ta, sed quod nomen tibi est?
Diog. Diogenis Sthopei im-
ago, ipse autem per Iouē,
minimè cum dñs immorta-
libus, sed cum mortuorum
optimis conuersor, Homē-
rum atq̃ huiusmodi fabu-
las deridem.

ὅτι τί τὸ καλὸν ὄν, τίς μὲν
ψυχὴν ἐν ἑραὶ ἄσασι, ἢ πρὸς αὐ-
τὸν Διὸς, τὸ δὲ θνητὸν ἐμὲ, πα-
ρὰ τοῖς νεκροῖς: Διογ. ἀλλ' ἴ-
δι βέλτερι Ἀμφιτρωνιάδην, κα-
λῶς αὖ ταῦτ' ἐλιγόν, ὃ σῶμα
μαρτυρεῖ, νῦν δὲ ἀσώματον ἴ-
δωλον ἔσθ'. ὅτι κεν διωδύκεας τετρα-
πλῆρ' ἔδωκε ποιεῖν τὸν Ἡρακλέ-
α. Ἡρακλ. πῶς τετραπλῆρ-
ως. ὡς λέγουσι. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν
ἑραῶν, ὁ δὲ παρ' ἡμῶν οὐ τὸ ἴ-
δωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν οἴκῳ ἔσθ'-
ναι ἔδωκε γροθὶ μῆριν, τρία δὲ ταῦ-
τα γίνεσθαι, καὶ σκόπει ἔν τινα
δὲ πατέρα τρίτον ἐπινοήσας
τῷ σώματι. Ἡρακλ. δρα-
στὲς τις ἔσθ', καὶ σοφιστής. τίς δὲ
καὶ ὅν τυγχάνεις: Διογ.
Διογίνους τὸ σπουδαῖον ἴδωλον,
αὐτοῖς δὲ, ὃ μὰ Δία μετ' ἀθανά-
τοις διαίσιον, ἀλλὰ τοῖς βελτί-
στοις νεκρῶν σῶσθαι, Ομήρῳ, καὶ
ὅτι τοσούτους ψευδολογίας κα-
ταγὰν.

Tantalus ob factum fugientia flumina captat:

Quo dijs uix alius gratior antea erat.

Ausus consilium tandem est aperire Deorum.

Cogitur iccirco nunc tolerare sitim.

Menippi & Tan-
tali.

ΜΕΜΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

Quid eiulas o Tā-
tale, aut quid tuā
deploras fortu-
nā, stagno immis-
cens? TA. Quoniam siti ene-
cor Menippe. ME. Usque
adeo piger es atque iners, ut
non uel pronus incumbens
bibere noris, uel caua uola
hauriens? TANTA. Nihil
profecero si procubam, refu-
git enim aqua simulatque me
propius admoueri senserit,
quod si quando hausero,
prius coner applicare, prius
effluxit, quā summa riget
labia. Atque inter digitos est
fluit aqua haud scio quomo-
do rursus manū meam aridā
relinquit. MEN. Prodigio
Ium quiddam de te narras
Tātale, uerū dic mihi isthuc
insum, quorsum opus est bi-
bere quā corpore careas, nā
illud quod esurire poterat
aut sitire, in Lydia sepultum
est. Ceterum tu quā sis apir-
mus, quinā posthac aut sitia-
re queas aut bibere. TAN.
Atque hoc ipsum supplicij
genus est ut anima perinde
quasi corpus sit, ita habere
credamus, quandoquidē as-
firmas te siti puniri. At quid
hinc acerbi tibi poterit acci-
dere? Num metuis ne potus
inopia moriari? At equidē
huc uideo alteros inferos,
si quis hos relinquat, nec lo-
quar aliū in quā morte des-
cendat

Τι κλάσας ὦ Τάνταλι, ἢ τὸ
σιωπῆν ἐν δούρῳ, ἐπὶ τῇ λέ-
μνῃ ἵστας; Τάν. ὅτι ὁ Μί-
νιππι, ἀπὸ λυλῶν ὡς τῷ δέψοντι.
Μεμ. ἔστι μὲν ἄργον ὁ, ὅς μὲν ἰ-
πικύψαι πικρῶν, ἢ καὶ τῇ Διὶ ἀφ' ἑ-
σάμηνος κοίλῃ τῇ χαρὶ;
Τάν. ἰδὼν ἱερὰ ἄετι καὶ
ψαμὲ φούρα γὰρ τὸ εὐδύν, ἰπα-
λαὶ προσέοντα αἰδῶνται μὲν. ὡς
λεπτεὶ καὶ ἀρῶσαι μὲν, καὶ πρε-
σφύγῃ τῷ στόματι, ἢ φλασκῶ
βρίζας ἄκρον τὸ χάλος. καὶ
διὰ σὺν δακτύλῳ διαρρύνει,
ἐκ οἷα ἰπὸς αὐτῆς ἀπολαίπει
ξυρὰς τῷ χάρμῳ. Μεμ. τίς
ρατὶς τὴν πάσχα ὦ Τάνταλι,
ἀτὰρ ἀπὲς μοι, τί γὰρ δὲ τοῦ
πικρῶν; ἢ γὰρ σῶμα ἔχεις. ἀλλ' ἰ-
κῶτο μὲν ἰν Λυδίᾳ περὶ τὴν
πῆλιν, ἰπὸρ καὶ παρὶν καὶ διὰ
ψλὼ ἰδὼν ὅτι. σὺ δὲ ὁ ψυχῇ, πῶς
αὐτὸ ἵτι ὁ δέψων, ὁ πίνους; Τάν.
τὸτ' αὐτὸ ὁ κολασίς ἐστι, τὸ δι-
ψλὼ μὲν τῷ ψυχλὼ ὡς σῶμα ἔ-
σας. Μίν. ἀλλὰ τὸτ' ἐστὶ
πικρὸς σφύρα, ἰπὸρ φῆς τῇ Διὶ
κολάσθαι. τί δ' ἔρσει τὸ δα-
ρὸν ἵσαι; ὁ δὲ διαρρύνει ἰδὼν τὸ
πικρὸν ἀποδάσκει; ἰχ' ἔρσει γὰρ ἐλ-
λιν μὲν τὸτ' ὅτι φῆλιν, ὁ δὲ δα-
ρὸν ἵπν

DIALOGI.

178

ingret quispiam. TAN. Re-
 hē tu quidē dicis, uerū hoc
 ipsum supplicij genus est,
 stare, quum nihil sit opus.
 MEN. Desipis Tantale, &
 uti uerū tibi fatear, non alio
 potu uideris egere quā ue-
 rastro, merito, nam diuersum
 quiddā pateris ijs quos ca-
 nes rabiosi momorderint, ut
 qui nō aquā quemadmodū
 ille sed sitim horreas. T. Ne
 ueratrū quidē recusarim his
 bere Menippe si liceat mor-
 do. M. Bono es animo Tan-
 tale, certū habens nunquam
 fore, ut uel tu, uel reliquorū
 manium quispiā bibat. Nec
 eū fieri potest, quanquā nō
 omnibus quēadmodū tibi,
 poena adiudicata est, ut siti-
 ant, aqua illos non expe-
 ctante,

τιμ' ἐν τοῦτο ὅτι οἱ ἑτέρον τῶν πο-
 τῶν, ὁρῶντες μὲν λίγαισι, καὶ τὸ το-
 ῦτο ὅτι ὅτι μῆκος ὅτι κατὰ δίκην, τοῖς
 πιθυμῶν πιῶν, μηδὲν διδύ-
 μου. Μίν. ἀλλὰ οὐ Τάνταλι, καὶ
 ὅτι ἀληθῶς ποτὶ δάδα δόκωσι,
 ἀνράτα γι' ἑλλίβερον τὴν Δία. ὅ-
 τις τὴν αὐτοῦ τῆς ὑπὸ τῶν λυ-
 πῶντων κυῶν διδύμους πῶ
 ποτῆται, ὅτι τὸ ὅτι, ἀλλὰ τίς δὲ
 ψαροπιφίβημεν. Τάν.
 ὅτι τὸν ἑλλίβερον ὅτι Μίνιππι
 αὐαῖσμαι πιῶν, γίνετο μοι μὲ-
 νον. Μίν. δᾶρρα ὅτι Τάνταλι,
 ὅτι ὅτι οὐ, ὅτι ἄλλ' ὅτι πῶτα
 τῶν νικῶν. ἀδύνατον γὰρ, ὅτι
 τοῖς πᾶσι ὅτι οὐκ οὐκ κατὰ
 δίκην διψῶσι, τὸ ὅτι αὐτῶν
 τοῖς ὅτι ὑπομένοντι.

Forma nihil prodest, folijs leuiorq; caductis:
 Perdidit hec multos, nullēue damna dedit.
 Hanc etiam propter ceciderunt moenia Troia.
 Ob formam ut placeant desine uelle tuam.

Menippi & Mer-
 curij.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
 ΕΡΜῆ.

A Tubinā formosi il-
 li sunt, ac formosæ
 Mercuri : ducito
 me docetor, utro
 te recis huc, plectū hospitiæ.
 M. Haud mihi licet per os
 eium Menippe, quin tu ist-
 huc ipse ē loco dextrorsum
 oculos

Π Οὔ ὅτι καλοί οἱ σιρὶ αἱ
 ἡαλαὶ ὅτι Ερμῆ: ξηγάγ-
 ούμι οἱ αὐτῶν ὅτι.
 Ερμ. ὅτι σχολὸν μὲν ὅτι Μίνιππι.
 πλὴν κατ' ἑαυτοῦ αὐτὸ ἀπὸ βλη-
 κ ὅτι ψα,

oculos deflecte. In sic & Hyacinthus est, & Nereus ille, & Nireus & Achilles, & Tyro, & Heleni, & Leda, breuiter quicquid est veterum formarum. M. Equidē præter ossa nihil uideo, calvariasq; carnib. renudatas, inter quæ omnia nihil siquid sit omnino discriminis.

MENIP. Atqui hæc sunt quæ poetæ cuncti mirantur ac celebrant, ossa scilicet quæ tu uideris contemnere.

MEN. At Helenam saltem mihi commonstra, nam ipse quidem haud queam dignoscere. MEN. Hæc uis delictæ caluaria, Helena est.

MEN. Et huius scilicet ossis gratia, mille naues ex uniuersa Græcia actodeferunt, sunt impletæ, tantæque sum Græcorum, tum Barbarorum multitudo confluit, tot urbes sunt euersæ? MENIP. Cæterum Menippe non uidisti mulierem hanc uiuam, quod si uidisses forsandiceret tu quoque uitio dandū non esse, pro tali muliere diu tolerare labores.

Alioqui si quis flores etiam arefactos marcidōsue contempletur, posteaquam coloris decus abiecerint, deformes nimirum uideantur. Ac eisdem donec florēt colorēq; obtinent, sunt speciosissimi. ME. Proinde illud iam desmisor Mercuri, si Græci non intellexerunt sese pro reusque adeo momentanea, quæque tam facile

ψευδὲς αὐτὴ τὰ δεισιὰ, ἵνα γὰρ κινῶ. τί ὅστι, καὶ ἰ Νάρκισσος, καὶ Νηρῶνι, καὶ Ἀχιλλεύῳ, καὶ Τυρῶ, καὶ Ἑλένῃ, καὶ Λέδῃ, καὶ ὅλοι τὰ ἀρχαῖα ἑάλλη πάντα.

Μέν. Ὅτ' αὖ μόνον ὀρώ, καὶ κρανία, τῶν σαρκῶν γυμνά, ὁμοία τὰ πολλὰ. Εἰμ. καὶ μὲν ἰκάνῃ ὅστιν, ἃ παύει οἱ πονηταὶ δαυμάσει τὰ ὅτ' αὖ, ὧν σὺ ἱσθῇς, καταφρονῶν. Μέν, ὧν σὺ τίω ἑλίνω μοι δέξιρ. ὃ γὰρ αὖ διαγνοίω ἱγῶνι.

Εἰμ. τί τὸ κρανίον ἢ ἑλίνω ὅστιν. Μέν. ἄτα αἱ χίλιας οὐδὲ διὰ τῶτο ἐπληρώθησαν ὅτ' ἀπάσης τῆς ἑλλάδος, καὶ τοῦ ὅτ' ἐπίσπον ἑλλήνεις τε καὶ βάρβαροι, καὶ τοσαῦτα πόλεις αὐτὰ πατοὶ γίγναισι. Εἰμ. ἀλλ' ἐκ αὐτῶν ὧ μὲν ἰππὶς ἴωσαν τίω γυναικα. ἴφης γὰρ αὖ καὶ σὺ ἀσσιμίστην εἶναι, τοῖς δ' ἀμφὶ γυναικὶ ποικύλ' χρόνον ἄλγιστα πάσχαμ. ἰππὶ καὶ τὰ αὐτὰ ξηρὰ εἶναι, εἴ τις βλέποι ἀποβιβληκῆτα τίω βαφίω. ἔμορφα δεικνόντι αὐτῷ δέξι. ὅτι μὲν τοι αὐτῷ, καὶ ἴχει τίω χρυσῷ, κάλλιπ' ἰσθῇ. Μέν. ἐκ δὲ τῶτο ὧ ἑρμῇ θάνατον μάστιγι μὴ σωίσαν οἱ Ἀχαιοὶ πόρρι πράγματι. ὅπως ὀλίγον χρόνιον, καὶ ῥαδίως ἀπαυθύντος πονῶντος. Εἰ. ἰ σχολέ μοι ὧ μὲν

ἰππὶ

marcesceret, elaborare. M.
laud mihi vacat tecum phi
sophari. quare delecto los
o ubi cuncq uelis, prosterne
met ac recumbe, mihi iam
liaz sunt traducendaz um
ex.

επι φιλοσοφῶν σι. ὅτι
ἐπιλαμβάνει τὸν, ἵνα αὐ
ῶιαι, ὡς καταβαλὼν σιν
τόν. ἰγὼ δὲ, τὸς ἄλλας νικῶν
ἀμιτιλόνεσμαι.

*Atridi eripiens Helenam Priameia proles,
Amisit regnum post duo lustra suum.
Protesilaus erat cecidit qui primus Achivum
Ardoris Paridis causa cupido fuit.*

**Æaci, Protesilai.
Menelai, ac Pa
ridis.**

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ,
ΜΕΝΕΛΑΟΥ, καὶ ΠΑΡΙ
ΔΟΣ Αἰ.

QUamobrem, Pro
tesilai in Helenā
irruens, strangu
las illam? P R O.
Quia huius causa Æace, im
perfecta quidē domo relicta,
& uidua uxore quam nu
per duxi, reddita, mortuus
sum. A B A. Accusa igitur
Menelæum, qui uos omnes
pro tali coninge recuperan
da, contra Troiam duxit.
MEN. Nequaquam me, sed
multo iustus Paridem, qui
hospiti mihi, uxorem con
tra omne ius eripuit. Hic e
nim non modò abs te, ue
rùm ab omnibus tum Græ
cis tum Barbaris merito
strangulari debebat, ut qui
tam multis, mortis cau
sa ex

Tι ἄγχι, ὦ Πρωτεσίλαι
πῶς ἐλπίσω προσπι
σῶν; Πρ. ὅτι διὰ τού
των ὦ Αἰακὲ ἀπὸ θανάτου, ἠμιτιλῶ
μὴ τὸν Αἰόμον καταλιπὼν, χά
ρατι πῶς νόγαμον γυναικα.
Αἰ. αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον,
ὅτις ὑμᾶς ἐν τοιαύτῃ γυναικα
κὼς ἐπὶ Τροίαν ἔγαγε. Πρ. ἰδ
λίγας. ἐπὶ τὸν μὲν αἰτιατίον.
Μεν. ἐν ἐμὶ ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ
δικαιότερον τὸν Πάριον, διὰ μὲ
τὸ εἶναι πῶς γυναικα παρὰ πά
σα τὰ δίκαια ὅχιτι ἀρπάσαι.
ἔτι ὅτι γὰρ ὑπὲρ σῶ μένον, ἀλλ
ὑπὲρ πάντων ἑλλήνων τι καὶ
βαρβάρων ἄξιον ἄγχισθαι,
τοιοῦτον δαπάνω αἰτιῶ
γυναικα

si extiterit. PROT. Melius hoc. Proinde male nominas te Pari, nunquam te dimittā & m. mib. P. A. Iniuriam adeo num facis Protefilae, idq̃ eo magis, quod eandē tecū artem exerceo. Nō & amo- ri etiam deditus ipse sum, & ab eodem deo quasi ninctus teneor. Nosti aut̃ quod, quae dā sunt quae inuitis nobis gerūtur, & nescio quis deus nos ducit, quocunq̃ ipsi pla- cet, atq̃ impossibile est illi repugnare. PRO. Rectē dis- cis. Utinā igitur Cupidinem ipsam hic cōprehendere mi- hi liceat, A. B. At ego etiā p̃ Cupidine tibi respondebo, quae ista videntur. Sic enim ille dicet. Sese quidem Pari ei fuisse sortassis causam a- mandī, sed mortis causam ei bi fuisse neminem alium, quam te ipsum, Protefil. qui clam uxore nuper ducta, postquam appropinquaba- ris Trozdi, ita omni cōtento pro periculo, & uelut de- speratus ante reliquos om- nes in litus exiliisti, gloriae nimirum cupidus, propter quam & primus, in egressu nauis occisus fuisti. P. Pro- inde & ego pro me ipso, ti- bi, Aeace respondebo, mul- to iusti ora, quam tu. Neque enim ego mihi horum causa fui, sed fatum, & quod iam inde ab initio ita praedest- natū fuerat. A. Probe, quid ergo illos accusas?

Aeacus

γίγνημι. Πρω. Διὰ τὸν ἔμπεδον. ὅτι τοιγαυτὶ ἡ δύσπαι-
ς ἐκ ἄφρονος πόνου ἀπὸ τῶν χυμῶ-
ν. Παρ. Ἄδυνα ποιεῖν ὃ
πρωτισίλαι. καὶ ταῦτα, ἐμ-
τιχον ἵστασαι. ἱερτικὸς γὰρ
καὶ αὐτοῖς ἡμῖν, καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ
κατίσχυμα. εἶδα δὲ ὡς ἂν
κρίσιν τί ὄντι, καὶ τὴν ἡμῶν δαί-
μων ἄγαθον αὐτῷ ἱερῷ, καὶ τῷ
διωκτῶν ὄντι αὐτοῖς πᾶσι
αὐτῷ. Πρω. ὑλίσσας. εἶδε
οὐκ οὐκ τὸν ἱερῷ ἵστασθαι λαο-
βάν διωκτῶν ἡμῶν. Αἰ. ἰγὼ
σοὶ καὶ πρὸς τῷ ἱερῷ ἀπο-
κρίνωμαι τὰ δεινὰ. φῶσα γὰρ
αὐτοῖς μὲν, τοῦ ἱερῷ τῷ Παρίδι
ἵσας γίγνησθαι αὐτῷ, τοῦ δὲ
ἡμῶν. Αἰ. σοὶ, ἡ δὲ ἄλλα ἡμῶν
πρωτισίλαι, ὅτι αὐτῶν, ὅτι ἡμῶν
δὲ μὲν ὃ νιοχάμου γυναι-
κός, ἐκὰς προσφίρισθαι τῷ Τροά-
δι, ὅτι φιλοκινεῖσθαι καὶ ἂν
πονησῶν πρὸς ἡμῶν καὶ
ἄλλων. δόξας ἱερῶν, διὲν
πρῶτος ἡμῶν ἀποβάσαι ἀπὸ
τοῦ. ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν οὐ
ἡμῶν ἀποκρίνωμαι δικαί-
τερα. ἡ γὰρ ἰγὼ τῶν αὐτῶν.
ἀλλ' ὁ μῦθος, καὶ τὸ δὲ ἀρχὴ
ὅτις ὑπὸ δικαίωσθαι. αἰ. ἱερῶν.
τί ὁρῶντες αὐτοῖς.

Αἰας

*Aeacus ostendis qui sunt in Ditis averno,
Obscuros manes, sulphureosq; locos.
Dein etiam bello fortes, multosue saporum,
Quorum aliquot rides ipse Menippe miser.*

Menippi & Aeaci.

P Er Plutonē, ὃ Αἰα-
ce, exponεῖ μῆνι, quē
so, hic quē apud in-
feros sunt, omnia.
AB. Haud facile. Menippe,
omnia. Verū quē summas
tim & ueluti per capita in-
dicari possunt hęc accipe:
Hic quidem, quod Cerber-
us sit, nosti. Deinās & per-
titorē hunc nosti, qui tetra
iecit, proterea & lacum, &
Pyriphlegethontē tam uis-
disti, cū ingressus es. ME.
Noui hęc, & proterea te
quoq; quod hic in uestibus
lo sedet, atq; aditum obsce-
uas. Etiam regem ipsum uis-
di, & Furias. Homines uerō
priscos, quāso, ostende &
maximē eos, qui inter cete-
ros nobiliores fuisse. AB.
Hic quidē Agamemnon est
ille autē Achilles. Rursum
hic Idomeneus, qui propius
asidet. post hunc Ulysses,
deinceps Aīax & Diome-
des, & ceteri græcorū pre-
stāssimi. ME. Papæ Home-
re, ut ibi Rapsodiā tuā
capita, humi piecta iacent,
ignobilia atq; obscura, cinis
ac puluis oīa, & nūq; merē,
deniq; uerē, ut abs te dictū
est, capita infirma et caduca.
Sed

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
ΑΙΑΝΤΟΣ.

Π Ρὴς τοῦ Πλάτωνος ὁ
αἰανὶ, πορεύομαι
τὰ ἐν ᾧ δεῖ πάσα.
αἰανὶ, ὃ ῥάδιον ὁ Μενίππῳ ἅ-
παντα ἴσα μὲν ταῖς κεφαλαιώ-
δα μαύδαν. ἔτσι μὲν, ὅτι Κόρ-
βος ὅστις, οἶδα, καὶ τὸν πορ-
μια τέτοιον, ὅς σε διαπύρασι, καὶ
τὴν ἡμεῶν, καὶ τὸν Γυμνασίον
δοῦντα ἔδειξάντες ἰσχυρῶς. Μισ-
οῖδα ταῦτα, καὶ οἱ, ὅτι πνικ-
ρῆς. καὶ τὸν βασιλῆα αἰδῶ, καὶ
τὰς Εὐμενίδας. τὸς δ' αὖτε ῥάπ-
τοι τοὺς πάσας ἀξίον, καὶ μέ-
λιντας τοὺς ὑπομένοντες αὐτῶν.
αἰαντῶ, ὅτι μὲν ἀγαπῶμαι,
ἔτι δ' ἀχλιδόν, ὅτι ἵδω
μηνόντες πλεῖστον ἱππῶν Ὀδυ-
σόν, ἄταστας, καὶ Δι. μέλιντας,
καὶ οἱ ἀρετῶν τῶν ἑλλήνων, Μι-
νιππῶ, βαβαὶ Ὀμπρι, ὅτι οἱ τῶν
ῥαψωδιῶν τὰ κεφάλαια χά-
μα ἱρρίπται, ἀγνοῦντα, καὶ
ἀμορφα, ἕνεκεν πάντων, καὶ λυρῶν
πολλῶν, ἀμεινῶν ὡς ἀληθῶς ἡμῶν
ῥησίν.

Sed hic, Ææce, quis nam est? Aea. Cytus est, ille autem Croesus, & iuxta ipsum Sardana palus. Ultra hos autem Midas, & deinceps ille Xerxes. Menip. Et te o scelèste, tota exhorruet Græcia, iungentem pontibus Hellespontium & per ipsos montes nauib. transire affectantem? Qualis uero & ipse Croesus est? Cæcilius, Sardanapalo, quæso, huc Ææce, permitte, ut de mulcæ caput, inflicto colapho. A. Nequaquam. Comminueres enim ipsi caluatiam, muliebris ac fragilis adeo cum sit. M. At certe tam amplexabor illum, ut pote semiuirum ac mulierosum plane. Aea. Vis ne tibi ostendā, & doctos illos? Men. Perlo uem etiam. Aea. Primus enim hic tibi Pythagoras est. Me. Salue Euphorbe, siue Apollo, siue denique quodcunque uoles. Pyth. Ita sanè, & tu uteris? M. Men. Quid: an non amplius aureum istud femur habes? Pyth. Non, sed age cedo, si quid manducabile tibi habet pera ista. M. Fabas habet, quare nihil hic est, quod tu manducare queas. Pyth. Da modo. Nam hic apud manes alia dogmata atque instituta didici, nempe quod nihil hic inter se similes sunt, fabæ & patrantium testiculi. A. Porro hic Solon est, filius Execestidis, præterea illi Thales, & iuxta ipsos Pittacus, & cæteri illi, septem

plura. *ἔτ' ὁ Λυκίανος, τῆς ὁδοῦ αἰῶν. Κῆρος ὄψιν. ἔτ' ὁ Λυκίανος. ὁ δὲ Κῆρος ὄψιν, Σαρδανάπαλον, ὁ δὲ Κῆρος ὄψιν, Μιδά, ἔτ' ὁ Λυκίανος, ὁ δὲ Κῆρος ὄψιν, Μένιπ. ἄτα οὐδὲ Λυδάρμα ἡ Ἑλλὰς ἐφείττει, ἰσχυρώτα μὴ τὸν Ἑλλήσποντον, διὰ τὸ ἰσχυρὸν πλῆθος ἐπιδύμνουνται; ὁ δὲ Κῆρος ὄψιν; τὸν Σαρδανάπαλον ὁ δὲ Λυκίανος, πατάξει με Λυκίανος, κέρως ἐπίτριψον. αἰῶν. μὴδ' αὖτε. Διαβρύψας γὰρ αὐτὸ τὸ κραδίον, γυναικῶν ἔν. Μένιπ. ὁμοῦ ἅλλα προσψύξομαι γὰρ πάντας ἀνδριώτας ὄντι. αἰῶν. βέλα σοὶ ἐπιδάξω καὶ τὸν σφῆρα; Μένιπ. οὐδὲ Δία γὰρ. αἰῶν. πρῶτ' ἔτι σοὶ ὁ Πυθαγόρας ὄψιν. Μένιπ. χαῖρε ὦ Εὐφορβί, ὦ Ἀπολλων, ὅτι αὐτὸν ἔβλεπες. Πυθ. οὐ, καὶ σὺ γὰρ ὦ Μένιπ. Μέν. ὅτι ἐστὶ χρυσοῦς ὁ μαρμὰρ ἐστὶ σοὶ; Πυθ. ὅτι γὰρ, ἔλλα φέρε ἰδὼ. ἐστὶ σοὶ ἰδωδισμὸς ὁ πῦρ αἶψα. Μένιπ. ἰνὰ μὲν ὦγαδὲ, ὅτι ὁ τὸτό σοὶ ἰδωδισμὸς. Πυθαγόρας. διὲς μόνον. ἄλλα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις δόγματα. ἰμαδον γὰρ, ὡς ἐλπίσιν κρύαται, καὶ ἰσχυρὸν λαὸν τοῦτον ἰνὰ δαί. αἰῶν. ἔτ' ὁ Σόλων ὁ Εὐκλείδης. καὶ Θαλῆς ἔτ' ὁ. καὶ πᾶς αὐτὸς, Πιττακὸς, καὶ οἱ ἄλλοι.*

septem autē oēs sunt. ut vis-
des. Men. Lxxi hi sunt Aeas-
ce, soli atq; alacres præter
ceteros, Sed hic oppletus ci-
nere, t̃sq; quam subcinericius
panis aliquis, hic crebris pu-
stulis quasi sufferuclastus,
quisnam est? Aea. Empedoc-
cles. Me. semicoctus ab Aet-
na monte huc profectus. M.
O xripes optime, quid obe-
secro acciderat tibi cur te in-
psum in crateres Aetnae inij-
ceres? bM. Insania quædā,
Menippe. Men. Non per lo-
nem, sed inanis quædam glo-
riæ affectatio, & fastus, &
multa dementia. Hæc te cō-
flagrare fecerūt, unā cū ipsis
crepidis, cū dignus minime
esses. Veruntamen nihil tibi
cōmentum istud profuit, de-
prehensus es & ipse mortu-
us. Cæterū Socrates ille,
Aeace, ubi locorū tandē est?
A. Cum Nestore ac Palame-
de ille plerūq; nugatur. M.
Cuperēt tamē videre ipsum,
sicubi locorū hic foret. Ae.
Vides ne caluum illū? Men.
At oēs hic calui sunt, quare
omniū xq; notatio hæc fue-
rit. Aea. Simum istum dico.
Men. Etiam hoc simile om-
nium est. Nā & simi oēs sunt.
Soc. Mene quæris Menip-
pe? Men. Te ipsum Socratē.
Quo pacto res Athenis se ha-
bent? Men. Multi iuniorum
philosophari se profitentur.
Ac habitum ceritē ipsum, &
incessum si quis aspiciat,
meri philosophi viden-
tur.

ἰππῶ δὲ πάντες αἰσῶν, ὡς ἱρᾶς.
Μίν. ἄλυσιν ἔτοι ὦ αἰανὶ μῖνε.
φαιδρὸι τῶν ἄλλων. ἔ δὲ σπο-
δὲ πλὶ, ὡς σφίγην ρύας
ἀφ' ἑ, ὅ ταις φλυκταίνωνι δ-
λ' ὁ λυδανῶς, τίς ἔστιν; κία.
Εμπεδοκλῆς ὦ Μίνιππι, ἄμειφ-
δ' ἀπὸ τῆ αἰτνῆς παρών.
Μεφ. ὦ χαλκῆς βίλτισι, τί πα-
δὴν σαυτὲρ ἰς τὴν κρατῆρα ἰν-
βαλῶ; Εμ. μιλαγχολία τίς ὦ
Μίνιππι. Μίνιπ. ἔμχ Δία,
ἀλλὰ κροδοξία καὶ τυφ, ἡ
πολλὴ λύρυσ. ταῦτά σι ἀπλω-
δράμωσθ αὐταῖς κρηπίσιν οὐκ
ἄξιον ἔντα, πλὴν ἀλλ' ἔδω σι
τὸ σόφισμα ὕμωσθ. ἰφραδαν
γ' τιδνῶς. ὁ Σουκράτης δὲ ὦ
αἰανὶ, πῶ ποτι ἀγ' ὄχι. κίανὶ,
μιτὰ Νίσορ, καὶ Παλαμῆδε
ἰκῶν ληρῶ τὰ πολλὰ.
Μίν. ὁμῶς ἰβηλέμω ἰδὼν αὐ-
τὸν, ἵππ' ἐν δ' ἄδ' ἵστῶν. αἰα. ἱρᾶς
τὸν φαλακρὸν; Μίν. ἀπαυτῶ
φαλακρῶ ἵσιν. ὡς πᾶσιν αὐ-
ἰν τὸ το γινώσιμα. αἰα. ἦ σιμὸρ
λίγω. Μίν. καὶ τῶδ' ὁμῶς. σι-
μοὶ γ' ἄπαιτῶ. Ση. ἰμὶ ἵκτῶ
Μίνιππι; Μίν. καὶ μάλα ὦ Σῶ-
κρατῶ. Ση. τί τὰ ἐμ' ἀδύνασι;
Μίν. πολλοὶ τῶν νῦν φιλοσο-
φῶν λίγασι, καὶ τὰ γι σέματα
αὐτὰ, καὶ τα βαλίσματα ἀδύ-
νατῆς. ἀρεφιστῶσθ. Ση.
Μάλα

ut, admodum multi. Ceterum
autem uidisti opinor, qualis &
Aristippus huc ad te uenerit,
& Plato ipse, alter quidem
olens unguenta, alter autem
in Sicilia tyrannis adulari
doctus. SOC. At de me quid
sentiant? M. Beatus Socra-
tes, quispiam es quod ad hu-
iusmodi res utique pertinet.
Omnes itaque te admirabile
fuisse uirum existimant, atque
omnia cognouisse haec (de-
cet enim opinor, uerum hic
dicere) cum nihil scires. SO.
Et ipse dicebam haec ad il-
los, sed illi tum simulatione
quandam eam rem esse pu-
tabant. M. B. Sed quid ista
sunt circa te? SO. Charmi-
des, Menippe, & Phaedrus
& Clinus filius ille. M. Eu-
ge, Socrates quoniam & hic
autem tuam exerces, neque for-
mosos istos negligis. SO.
Quid enim aliud quod qui-
dem suauius sit, agerem? Sed
huc propius nobiscum te-
cumbe, si uidetur. MENIP.
Non, per Iouem. Ad Croe-
sum enim & Sardanapalum
redeo, prope illos habitaturus.
Videor quippe mihi,
non pauca habiturus ibi es-
se, quare rideam, quando plo-
rantes illos audiam. AEA.
Et ego quoque iam abeo. ne
quis mortuorum clam no-
bis subducatur sese. Pleraque
autem alia uidebis Menip-
pe, quando iterum conue-
niemus. ME. Ab eas licet, nam
et haec Aesace, uidisse sufficit.

Μαλα πολλοὶ ἰώρκα. Μίν.
τὰ δ' ἄλλα ἰώρκασι ἡμῶσι
δοκεῖ παρὰ σοὶ ἀρίτιππος, καὶ
Πλάτων αὐτὸς. ὁ μὲν ἀποπνύει
μύρον, ὁ δὲ τὰς ἐν Σικελίᾳ τυραν-
νίας δόρα πρὸς ἡμᾶς.
Σοκ. πρὶς μὲν δὲ τί φασκεῖς
μίν. ὁ δὲ λέγει ὅτι Σώκρατες
αὐτοῖς ἀνέγει ταῦτα παρὰ
τοῦ οὐδὲν σε θαυμάσιον ὄντα
αὐτὰρα γιγνώσκειν, καὶ πάντα
ἰσχυρίζεται ταῦτα. ὁ δὲ γὰρ οἶμαι
τὰ λεγόμενα λέγειν, ἐπεὶ ἴδεται.
Σοκ. καὶ αὐτοὶ ἴσασιν ταῦτα
τα πρὸς αὐτούς. οἱ δὲ, ἀντιθέ-
τον τοῦ πρῶτον εἶναι. Μέν-
τιππος δὲ ἐπὶ αἰσιν οἱ πρὶς οἱ.
Σοκ. Χαρίδης ὁ Μένιππος καὶ
Φαίδρος, καὶ ὁ τῷ Κλίνῳ. Μίν.
ἰὺν ὁ Σώκρατες, ὅτι λεγόμενα
μίττα τῶν σιαντῶν τέχνῳ, καὶ
ἐκ ἐλιγνῶς τὴν καλῶν. Σοκ. τί
γὰρ αὖ ἄλλο ἢ αὐτὸν πρᾶττον; ἀλλὰ
τὸ πλεονέκτημα κατὰ κῆρ, ὁ
δὲ λέγει. Μίν. μὰ Δί' ὅτι τὸν Κροί-
σον γὰρ καὶ Σαρδανάπαλλον ἄ-
πηναι, πλεονέκτημα εἶναι αὐτῶν.
ἰσχυρίζεται ἐκ ἐλίγας γιγνώσκειν,
οἶμαι ὄντων ἀνάντων. Λία. λέγει
ὅτι ἄπηναι, καὶ λέγει τις ὅτι ἐν-
πρὸν λέγει διαφυγόν. τὰ πολ-
λὰ δ' ἴσχυεις ὅτι ὁ Μένιππος.
Μίν. ἀπιδι. καὶ τῷ γὰρ ἰσχυρῶς
ὁ Λίαί.

Socratis exponit trepida de morte Menippo,
 Cerberus, infernas ut metuatq; domos.
 Nescio quam fortis fuerit: sub iudice lis est.
 Mors etiam magnos territat usq; viros.

Menippi & Cere-
 beri.

MENIPPΟΥ ΚΑΙ
 ΚΕΡΒΕΡΙ.

Hus Cerbere, quā
 doquidē mihi te-
 cū cognatio quae-
 dam intercedit, cū
 ipse sim canis, dic mihi
 per Stygiam paludem, quomodo
 se habebat Socrates,
 cum huc accederet? Verisimile
 est autem te, deus cum
 is non latrare modò, uerū
 etiam humano more loqui,
 et quando uelis. C. Quum
 procul adhuc abesset Mes-
 sias, uisus est constanti atque
 interrito adire uultu, perin-
 se quasi mortem nihil omni-
 no formidaret, tanquam
 hoc ipsum uellet, is, qui pro-
 cul à specus ingressu stabāt,
 ostendere. uerū simulatq;
 respexit in hiatum, uiditq;
 profundum atq; atrum an-
 tri recessum simulq; ego cun-
 stantem etiam illum aconis
 mordens, pede correptum,
 detraherem infantium
 ritu eiulabat, suosq; deplorabat
 liberos, nihilq; nō faciebat
 in omnem spectē sese
 conuertens. Men. Num igitur
 fucate sapiēs erat ille, neq;
 uerā mortem contemnebat?
 Cē,

Ω Κέρβερε, συγγνώμη μοί σοι, κύων καὶ
 κύων ὢν, αὐτὸς μοι
 πρὸς τὴν Στυγίαν, οἷόν
 ὡς ἡ Σικανία ἐστὶ κατὰ
 πρὸς ὑμᾶς. αὐτὸς δὲ σὶ διδόν-
 ται, μὴ ὑλακτῶν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἀνδρωπικῶς φθιγγιῶν ὁ-
 πότε ἰδίῳις. Κέρβ. πύρρως
 μέν ὃ Μένιππι, παρὰ τὰ
 σὺν ἰδίῳις ἀντρίπῳ προσώπῳ
 προσέειπε, καὶ εὖ πάνθ' ἰδόναι,
 τὸν θάνατον δεινὸν, καὶ τοῦτ'
 ἐμφύει τοῖς ἐκ τοῦ φόβου ἐ-
 σῶσιν ἰδίῳις. ἰσὰ δὲ κατέκλυ-
 ψεν εἰς τοῦ χάσματος, καὶ ἔ-
 δει τὸν φόβον, καὶ γὰρ ἔτι δια-
 μέλλοντα αὐτὸν δεινὸν τῷ πᾶσι
 ὡς πρὸς τὰ βίβησι καὶ νῦν, καὶ τὰ
 ἑαυτῷ παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ
 πάντοις ἰγνίτο. Μένιπ,
 οὐκοῦν σοφιστὴς ὁ ἀνδρωπῶν
 ὢν, καὶ οὐκ ἀλλοθὺς κατιφύει
 τοῦ πράγματος. Κέρβερ.
 L ἐκ

Cer. Haud uerè. Ceterū ubi uidit id esse necesse, audaciā quandā prae se ferebat, quā si uerò uolens id esset passus rus, quod alioqui nolenti nolenti tamē omnino fuerat ferendum, uidelicet, quo spectatorib. esset miraculo, E- quidem illud in totum de uiris istiusmodi uerè possim dicere, ad fauces usq; spec^o intrepidi sunt ac fortes, porro intus cum sunt nihil molitus neq; fractius. Men. Ceterū ego quonam animo tibi uisus sum subiisse spec^o: Cer. Vnus mortalium Menippe. sic mihi uisus es subire, ut tuo dignum erat genere, & prior te Diogenes, propterea qđ neutiquā adacti subieritis, aut intrusi, uerū tum ultronei, tum ridentes, atque omnibus plorare renunciantes.

ἐν. ἀλλ' ἰσχυρὰ ἀναγκάσθην αὖτις τὸ ἴωρα, κατιδρασωμένο, ὡς δὴ ὄψο ἐν ἄκρῃ πασίμην. ὁ πᾶντις ἰδὼν παθῶν, ὡς δ' αὖτ' ἐσθ' αὐτοὶ βίαιαί. καὶ ἴδωσι, περὶ πάντων γὰρ τῶν τοιούτων ἀπᾶν αὐτοὶ ἴχουσι, ἴωσι τῶ, τοιμὶν τελευτοῖ, καὶ ἀνδρῶν. τὰ δ' ἰδὼν, ἰλιγγῶ ἀκρὸς. Μένιππ. ἴω δὲ πῶς σὺ κατιδρασωμένος ἰδοῖς; Κίρβ. μὲν. ὦ Μένιππ. ἀξίως τῶ γένους, καὶ Διογένης πρὸ σῶ, ὅτι μὴ ἀναγκάσθῃς τοι ἰδῶναι, μὴ δ' ὠδύμενοι. ἀλλ' ἰθὺς σοι γινώσκω, οἱ μᾶλλον παρὰ γὰρ αὐτῶν ἀπασιν.

Nauiā de naulo queritur rogitando Menippum.

Vt soluat uectus per Phlegethontis aquas.

Sed nihil extorsit, nec erat soluendo Menippus,

Post uitam nullas namq; tenebat opes.

Charonis & Menippi.

Redde naulum scelleste. Men. Vociferare si quidē isthuc tibi uoluptati est Charō. C. Redde, inquā, qđ pro traiectione debes. Men. Haudquaquā auferre queas ab eo qui non habeat,

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ. Χάρων.

Aπόδ' ὦ κατάρατι τὰ πορθμῖα. Μέν. βόη, ἢ τὸ τό σοι ὕλιον ὦ Χάρων. Χάρ. ἀπόδ' ὅτι μὴ αὐτὸ ὧν σὺ λειπορῶ μισθῶ. Μέν. ὅτι αὐτὸ λαβοῖς παρὰ τῶ μὴ ἴχοντος.

iar. An est quispiam, qui
obulum quidem habeat?
MEN. Sit ne alius quispiā
cetera, equidem ignoro,
se, certē non habeo. CHA.
tqui præfocabo te per Di
mimpurissime, ni reddas.
MEN. At ego illiſo bruculo
bi cōminuſ caput. CHA.
lum ego te tam longo traie
a gratis trāſuexero? ME.
Iercurius meo nomine ti
i reddat, ut qui me tibi traſ
iderit. MER. Belle mecum
gatur per Iouem, ſiquidem
iturum eſt, ut etiam de fun
torum nomine perſoluam.
CHA. Haud omittā te. ME.
Quin igit uel huius gratia
erge, ut facis. nauim trahes
e, quāquā quod nō habeo,
quinā auferas? CHA. At tu
reſcibas qd tibi fuerit ad
ortandum? MEN. Sciebam
quidē, uerum nō erat. Quid
gitur? num ea gratia erat mi
ni ſemper in uita manēdum?
CHA. Solus ergo gloriæ be
ris te gratis fuiſſe tranſue
ſum? MEN. Haud gratis ō
præclare, ſiquidem & ſen
tinam exhausti, & remum ar
tipui, & ueſtorum omnium
unus non ciulaui. CHA.
Iſta nihil ad naulum, obo
reddas oportet, neq; enim
ſas eſt ſecus fieri. MEN.
Proinde tu me ruſum in uis
tam reuehe. CHA. Belle di
cis nimirum ut uerba etia
ab Aëaco mihi lucrifaciam.
ME. Ergo moleſt' ne ſis. C.
Oſtēde quid habeas in peto.
MEN.

70. Χάρ. ἴσι δὲ τις ἰβόλον μὲν
ἴχου; Μίν. ἂν μὲν καὶ ἄλλος τις,
ἐκ οἷδα. ἰγὼ δὲ, ἐκ ἴχου. Χάρ.
καὶ μὲν ἀγξώ σι τὴν τὸν πλῆθος
να ὡς μίαν, μὲν ἀποδοῦναι. Μίν.
καὶ γὰρ τῷ ξύλῳ σου πατάξας, διε
λύσῃ τὸ κρᾶνιον. Χάρ. μάτην
ἐν ἴσῃ περιπλοκῇ τοσούτον
πλοῦν. Μίν. ὁ Εὐρυς ἐκίρ
μοῦ σοὶ ἀποδοίτω, ὅς με παρίδω
κί σοι. Εὐρ. νῦν Δία ἐν αἰμῶνι, εἰ
μὴ λῶν γι καὶ ἐκίρπτιον τῶν
νικητῶν. Χάρ. ἐκ ἀποσῆσο
μαί σου. Μίν. τότε γιγνῆ
νικητῆσαι τὸ πορβμία, παρὰ
μὲν, πλὴν ἄλλ' ὅτι μὴ ἴχου.
πῶς αὖ λάβοις; Χάρ. οὐ δ' ἐν
ἡλῆς ὡς κομίσαν διον; Μίν. ἔ
δαν μὲν ἐκ ἄχου δὲ. τί ἐν ἰχθῶ
διὰ τὸ το μὲν ἀποδοῦναι; Χάρ.
μόν' ἐν αὐχῆσαι προῖνα πω
πλοκύναι; Μίν. ὁ προῖνα ὡς βίη
τις. καὶ γὰρ λύτλησα, καὶ δὲ πῶ
πος ἐπιλαβόμεν. καὶ ἐκ ἰχθῶ
μόν' ἐν τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.
Χάρ. ὁ δὲν ταῦτα πρὸς τὰ
πορβμία, τὸν ἰβόλον ἀποδοῦναι
σε δὲ. ὁ γὰρ δῖμος ἄλλως γινῆ
σθαι. Μίν. ἐποῶν ἀπάγαγι με
αὐθις ἐς τὸν βίον. Χάρ. Χας
ρίξαι λίγας, ἵνα καὶ πρηγὰς ἐπὶ
τῇ παρὰ τῷ Αἰακῷ περιολῆ
βω. Μίν. μὴ ἐν ἰχθῶ. Χάρ.
δῶρον τι ἐν τῇ πύρῃ ἴχου.

M. N. Lupinum si uelis. & Hecate cornam. CHA. Vnde de nobis hunc canem adduxisti Mercuri? tum qualia garriebat inter nauigandum? uectores omnes irridens, ac disterns incessens, unusque cantillans, illis plorantibus, MERCV. An ignoras Charon quem uirum transuexeris, plane liberum, cuius nihil omnino curæ sit, Hic est M. CHA. Atqui si unquam posthac te recepero. M. Si receperis o præclare, ne possis quidem iterum recipere.

Protesilæ & Plutonis.

O Domine, o rex, o noster Iupiter & tu Ceteris filia, ne despiciate preces amatorias. P. Tu uero quid precaris a nobis, aut quis denique es? PRO. Equidem Protesilaus sum, filius Iphicli, patria Philacensis, qui cum reliquis Græcis in expeditione ad Troiam profectus, ac primus omnium contra Ilium pugnando, occisus sum. Precor autem ut dimissus hinc, modicum temporis in uitam redire denuo permittar. PLV. Hunc amorem, Protesilæ, omnes mortui amant, sed nullus tamen ipsorum potitur eo. PRO. At non uitam, o Pluto, tantum petere amo, uerum et equidem uxorem

Μίν, διότι οὐκ ἔστιν ἡ γὰρ ἡ
καὶ τὸ δῶκεν. Χ. πῶς οὖν τὸ
τὸν ἑμὶν ὡς ἔρμῃ τὸν λυῶν ὄγα
γόν; οἷα δὲ καὶ ἱλάλει παρ
τὸν πλῆν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπαί
την καταγιλῶν, καὶ ἐπισπᾶται
καὶ μὲν ὁ ἄλκων, οἱ μὲν ἵπτοι
ἐκείνων. Ερ. ἀγνοῖς ὡς Χάρων, ὁ
πῶς αὐτὰρα διὰ πῶς μὲν οὐκ
ἰλὸς ὁ δὲ ἀνὰ πῶς, ἡ δὲ πῶς α
τῶ μίλῃ. ἔτι δὲ ἔστιν ὁ μίτις πῶς
Χάρ. καὶ μὲν αὐτὸς λαβὼν πῶ
τί; Μίν, αὐτὸς λαβὼν ὡς βίλτις α
ἔτι δὲ λαβὼν.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΛΕΤΩΝΟΣ.

Ω Διόποντα, καὶ βασιλεὺς καὶ ἡμῶν Ζεῦ, καὶ
σὺ Δέμωτρε ὁ δὲ γὰρ
τοῦ μὴ ὑπερίδῃ διόποντα ἱππῶν
πλῶν. Πλε, οὐκ ἔστιν ὁ δὲ πῶς
ἑμῶν; ἢ τις ὡς τυγχάνεις; Πρωτ.
οἱ μὲν πρῶσιλαοὶ ὁ ἱφίκλιος
φιλάκιος, συστρατιώτης τῶν Ἀλ
χαιῶν, καὶ πρῶτος ἀποβαίνει
τῶν ἐπ' Ἰλίῳ. Διόμαι δὲ ἀφ
δαίς πρὸς ὀλίγον, ἀναβιώναι πᾶ
λιμ. Πλε. τῶτον μὲν τὸν ἱππῶν
ὡς πρῶσιλαοί, πάντες οἱ νεκροὶ ἵ
πῶσι. πλῶν δὲ δαίς αὐτῶν τέ
χῃ. Πρωτ. ἀλλ' ἐπεὶ ἡμῶν αἰδ
σοῦ ἱππῶν ἱππῶν, ὅτι γυναικὶς δὲ.

corem, quam nuper du-
am, domi reliqui, atq; in
illum nauigando profe-
us sum. Deinde infelix
egressus nauium, ab He-
ore occisus sum. Amor
ique iste uxoris, non me-
ocriter me, ô Domine, ene-
it, uoloq; si uel paululum
ipsa cōspectus fuero, rur-
m huc descendere. Plutar.
Ib̄ bibisti Protefilæ, aquā
ætheam. Protef. Bibi equi-
em, sed hæc res præualuit
ondere. Plut. Igitur expes-
cētā, adueniet enim & illa
uandocq; neque nunc opus
uicquam erit, iterum ascēs-
ere te. Plu. Sed moram hāc
erre nequeo, Amasti aut tu
uocq; aliquando, ac nosti,
ualis res, Amor sit. P. Et
uid adeo iuuabit te unum
iem reuiuiscere? deinde au-
em paulo pōst eadē hæc lu-
ere? Pro. Spero me etiam il-
am adducturum esse, ut huc
duos sequatur me, quare
ro uno mortuo paulo pōst
uos recipies. Pl. Haud fas
st illa fieri, necq; etiam simi-
e unquam factum est. Pro.
at ego in memoriam tibi re-
ocabo. Nam Orpheo ob is-
sam hanc causam Euridicē
xorem reddidisti, & co-
natam meam Alcestim, emi-
stisti. Herculi gratificantes.
. Optaris aut cū ista nuda
q; deformi caluarīa for-
osæ illi sponsæ tuæ in con-
ectum uenire? Quo pa-
o aut illa etiam aspiciat te?
quæ

ἡ νύχτα μοι ἔτι ἐν τῇ θαλάμῳ
καταλιπὼν, ἐν χόλῳ ἀποπλήθω.
ἄτα ὁ ἱεροδράμης ἐν τῇ ἀπὸ βῶ-
σαι ἀπιδανον ὑπὸ τῷ Εὐτορῷ.
ὁ οὖν ἴσως ὅτι γυναικὶς, ἐν μετρί-
ως ἀποκταίειμι ὡς δίσκοτα, καὶ
βέλομαι καὶ πρὸς ὀλίγον ἐφθὰς
αὐτῇ, καταβλῖσθαι πάλην.

Πλου. οὐκ ἔστις ὃ Πρωτισί-
λαι τὸ Λύδης ὕμνη; Πρωτ.
καὶ μάλα ὡς δίσκοτα, τὸ δὲ
πράγμα ὑπὲρ οὐκ ἔστι.

Πλδ. ἐκινῶ πειρίμασιν. ἀφί-
ξεται γὰρ ἡ πόλις ποτὶ, καὶ οὐ-
δὲν σὶ ἀνιθῶν δίσκοτα.

Πρω. ἀλλ' ἐφ' ἑνὶ τῶν διατρε-
βῶν ὡς Πλάτων. ἡράδης δὲ καὶ
αὐτοὶ ὕμνη, καὶ οἰδᾶσιν τὸ ἰο-
ρᾶν ὅστις. Πλδ. ἄτα τί σὶ ὀνῆ-
σαι μίαν ὑμῶν ἀναβιῶσαι
ματ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ἰδουρέμι-
σαν; Πρωτ. οἶμαι πᾶσι καὶ
κείνῳ ἀπολαδᾶν παρ' ὑμῶν. ὡ-
ς αὐδ' ἵνῃς δύο νικῶντες λύψῃ
ματ' ὀλίγον. Πλδ. ἐν δὲ μὲν γι-
νῆσθαι ταῦτα ὡς ἡ γένεσις πᾶσι
ποτὶ. Πρω. αὐτὰ μὲν σὶ ὡς
Πλάτων. Οὐρα γὰρ δὲ αὐτὸν τῶν
τῶν αἰτίαν τῶν Εὐρυνδίκων
παρίδωτε, καὶ τῶν ἰμογεῶν
ἀλκυσι παρὶ πύμψαζι. Ηρακλῆ
χαρίζομεν. Πλδ. θιλάσσε δὲ
ἔτι κραινὸν γυμνὸν ὡς, καὶ ἄμερ-
ρον, τῇ καλῇ σὶ ἡκῆν νύμφη φα-

quæ ne dignoscere quidem
amplius te poterit? Terrebi
tur enim, sat scio atq; auſu-
giet, tuq; frustra tantum iter
exantlauēris. Protes. Proin-
de mi uir, tu isti quoque rei
medicinam aliquā adhibe.
Ac Mercuriū iube, ut post-
quā ad lucē peruenerit Pro-
tesilaus, contactum uirga.
mox in adoleſcētem formoſ-
sum conuertat illū, qualis ui-
delicet antea fuit, cū ex ſpō
ſæ thalamo prodiret, P. Quo-
niā. Proſerpina, & tibi hoc
uidetur age perductum hunc
iterum ad ſuperos, Mercuri,
ſpōſum facito. Tu uerò me
amīneris, non ampliusquam
quā diē tibi permiſſum eſſe.

*Vult alijs ſe Mauſolus, præferre ſepultis,
Forma quod multos uicerit atq; manu.
Diogenes ridet formam, monumentaq; clara,
Illo & felicem ſe magis eſſe probat.*

Diogenis & Mauſ- ſoli.

O He tu Car, quare
tandem inſolens
eſ, tibiq; places,
ac dignum te cre-
dis, qui unus nobis omni-
anteponere: Mā. Primū re-
gni nomine ō iu Sinopenſis,
quippe qui Caria imperas
uerim uniuerſæ, præterea
Lydia quoque gentibus as-
liquot, tum autem & inſu-
las nōnullas ſubegerim. Mi-
leum

πύλαι, πῶς ἢ κακάνη προσι-
ταί σι, ὅδ' ἀ διαγινῶναι διωαμί-
νη; φοβόσεται γὰρ ἐν οἴδᾳ, καὶ φε-
ξίται σι. καὶ μάττω ἰση τοσάυ-
τῳ ὁδῶν ἀνιληλυθώς. Πίρ. ὅκῃ
ἢ αὐτῶ, σὺ καὶ τὸτ' ἴασαι. τὸ
Ερμῶν κίλευσεν, ἐπεὶ δ' αὖ ἐν τῇ
φωτὶ ἦδ' ὁ Πρωτισία & ἢ, κα-
δικόμην ἐν τῇ ῥάβδῳ, νιανία
σὺν ὅς καλὸν ἀποργάσασθαι αὐ-
τὸν, οἷ & ὡ ἐν τῇ πασῇ. Πλῆ-
ῖς Πόρσιφινῃ σὺν δεινῇ, αὐτῶ
γαγῶν τῶτον αὐτὸς ποιῶσεν νυ-
φίον. σὺ ἢ μίμνησσε, μίαν λαβὼν
ἡμίραν.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΟΥ.

Ω Καρ, ἐπὶ τίνι μίαν φρ-
νῆς καὶ πάντων ἡ-
μῶν προτιμάσθαι ἀ-
ξιοῖς; Μαύ. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ
μὴν ὅ σινωπῶν, ὅς ἐβασίλευσε
καρίας μὴν ἀπάσης, ἤρξα δὲ καὶ
λυδῶν ἰνίων. καὶ νῆσις δὲ τι-
νας ἐπὶ ἡγαγόμεν, καὶ ἄχρι Μι-
λήτου

tum usq̃ peruenierim. ple-
sq̃ue Ionix partibus uasta
s. Ad hæc formosus eram
e procerus, ac bellicis in
ebus præualidus. Postre-
mo, quod est omnium maxis-
imum, in Halicarnasso monu-
mentum erectum habeo, sin-
gulari magnitudine, quantū
scilicet defunctorum alius
neimo possidet, nec parietis
iam pulchritudine conditū,
uiris scilicet atq̃ equis, pul-
cherrimo ē saxo, ad uitam
formam absolutissimo artifi-
cio expressis, adeo ut uel
phantū aliquod simile haud
facile quis inueniat. Nū in-
iuria tibi uideor has ob res
mihi placere atq̃ efferri? D.
Num ob imperiū ais, ob for-
mam, atq̃ ob sepulchri mo-
lem? Mau. Per louem ob
hæc inquam. Diog. Atqui
o formose Mausole, neque
uires iam illæ, neque forma
tibi iam adest adeo ut si quæ
arbitrum de formæ præcel-
lentia delegerimus, haud-
quaquam licere potis sit.
quamobrem tua caluaria meæ
sit anteferenda, siquidem ut
traque pariter tum calua, tū
nuda, utriq̃ dentes pariter
ostendimus, pariter oculis
orbari sumus, pariter nari-
bus simis ac sursum hiantib.
deformati. Cæterum sepul-
chrum ac saxa illa precio-
sa, Halicarnassæis forsitan in-
stare licebit, & hospitib. glo-
riæ causa ostentare. tanquā
qui magnificā quandā apud

ἀνταίβω, τὰ πολλὰ δὲ ἰσο-
νίμῃ καταστροφίῃ. καὶ κα-
λὸς ὢν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολλοῖς
καρτέροσ. τὸ δὲ μέγιστον, ὅ-
τι ἐν Ἀλικαρνασσὶ μνηματώ-
μειδον ἔχω ὑπὸ κείμην, ἡλί-
κον ἐκ ἄλλ' οὐκ ἐκ τοῦ, ἀλλ' ὅ-
πως ἐν κάλλ' οὐκ ἐκ ποικιλύου.
ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐν τῷ ἀκριβέ-
στατον εἰκασμῶν λίθος τῶ καλ-
λίον, οἷον ὅτι τῶν ἑνὲς τις αὐ-
ραδίως, ὅσον σοι δικάως ἐπὶ
τότοις μέγα φρονεῖν; Διογ. ἐ-
πὶ τῇ βροτοφύῃ φῆς, καὶ τὸ μέ-
λει καὶ τῷ βάρει τὸ τάφον; Μά-
ου. οὐ δὲ ἐπὶ τότοις. Διογ. ἀλλ'
ὡς καὶ Μάουσαι; ὅτι ἡ ἰσχὺς ἐ-
τι σοι ἰκάνη, ὅτι ἡ μορφὴ παρ-
σιν. ὅ γὰρ τινα ἰλοίμεθα δικά-
σῃν δύμορφίας πῶς, ἐν ἔχῃ ἐν
πᾶν τινὸς ἵνα τὸ σὸν καλὸν
προτιμῇ αὐτῷ τῷ ἐμῷ. φαλα-
κρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυναικὰ, καὶ
τὰς ὁδόντας ὁμοίως προφαίνε-
ται, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ἀφῆρμαι-
θα, καὶ τὰς ῥίνας ἀποσιμῶμεθα.
ὅ γὰρ τάφον, καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκ
ἐν λίθοι, ἀλικαρνασσὶσι μῆϊσιν
ἐν ἐπὶ δεικνύσθαι, καὶ φιλοφρο-
νῆσαι πρὸς τὰς ξείνας. ὡς δὲ τι μέ-
γα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ὅτι, σὺ γὰρ

ὡς βίλ-

se structurā habeat, uerū quid hinc

commoditatis ad te redeat, uir egregie, nequaquam uis deo, nisi forsan illud com-
modū, uocas, quod plus one-
ris, atq; nos sustines, sub tā
ingentibus saxis pressus ac
laborans. MA V. Itane
nihil illa mihi conducunt
omnia, planeq; pares erunt
Mausolus ac Diogenes?
DIO G. Imo haud pares,
inquam, uir clarissime, nam
Mausolus discrucietur,
quoties earum rerum in mē-
tem ueniret, quibus in uita
florere consueuit, ac Dioge-
nes interim eum ridebit. At-
que ille quidem de suo illo
monimento, quod est in Ha-
licarnassio, memorabit, ab
uxore Artemisia atq; sorore
parato, contrā Diogenes
ne id quidem suo de corpore
re nouit. nūquid habeat se-
pulchrum. Neque enim illi
res ea curae est, utrum apud
uiros excellentissimos sui
memoriam famamq; reli-
quit, ut qui uitam peregerit
uiro dignam, tuo monimen-
to Carum abiectissime, celo
siosem, ac tutiore in loco
substructam.

ὦ βέλτιστε, ἐχέῃ ὃ, τι ἀπολαύ-
σας αὐτῷ, πλεονεχί μὴ τὸτο φέρῃ,
ὅτι μάλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑ-
πὸ τοῖς μέγιστοις λίθους πιεζόμε-
νος. ΜΑΥ. ἀνίσταται αὐ-
τοῖς ἐκείναις πάντα. καὶ ἰσχυρῶς
ἔσται ΜΑΥΣΩΛΟΣ, καὶ ΔΙΟΓΕ-
ΝΗΣ. ΔΙΟΓ. ἐκ ἰσχύος ὡς γρη-
γορώτατα. ἔ γὰρ ΜΑΥΣΩΛΟΣ μὲν
τὰ γὰρ οἰκονομεῖται, μεμελεμένον
τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς ὑδάτινος
οὐκ ἔστι. ΔΙΟΓΕΝΗΣ δὲ καταγινώ-
σκονται αὐτῷ. καὶ τάφον οὐ μὴ
ἐν Ἀλικαρνασσὶ ἔχει αὐτῷ ὑπὸ
Ἀρτεμισίας τῇ γυναικὶ, καὶ ἡ
δὲ φίλῃς κατισκοδασμένον. ὁ
ΔΙΟΓΕΝΗΣ δὲ, τὸ μὴ σῶμα
οὐ καί τινα τάφον ἔχει, ἐκ οἰ-
κονομίας. ἔ δὲ γὰρ ἔμειλε αὐτῷ τοῦ-
του. λόγον δὲ τὰς ἀρετὰς ποιεῖ
αὐτῷ καταλείπει, αὐτὸς δὲ
βίον βιωτικῶς ὑφ' ἡλιόθεν ὡς κα-
ρῶν ἀνδραποδισατο τὸ σῶ-
μα καὶ ἐν βίβαστινῳ χο-
ρίῳ κατασκοδασμένον.

Lis est egregia de forma: pulchrior alter,
Vult esse Aglaia de genetrice satus.
Cedere Therfites non uult, turpissimus olim,
Omnia mors aequal gratia nulla ualet.

Nirei, Therſitæ &
Menippi,

ΝΙΡΕΩΣ. ΘΕΡΣΙΤΟΥ
καὶ ΜΙΝΙΠΠΟΥ. Νε-
ρῶς.

ECce denique uel Men-
nippus hic iudex e-
rit uter nostrū sit for-
mosior. Dic Menip-
pe an non tibi uideor forma
reſtātor? Men. Imo quā
tis, prius arbitror indican-
um, nam hoc opinor, scitu
ſt op^o. Ni. Nireus ac Ther-
ſites. M. Uter Ni. uter Ther-
ſites. nondum enim uel hoc
atis liquet. The. Iam unum
hoc uinco, quod tibi ſum ſi-
milis, neq; tantopere me. p-
cellis, quantopere te cæcus
ille Homerus extulit, unum
omniū formoſiſſimū appels-
ans quin ego ſaſtigiato uer-
ice, rariſq; & impexis cas-
pillis, nihilo te inferior niſus
um arbitror, am uerò tēpus
eſt, uti pronūcies Men. utrū
altero formoſiorē æſtumes,
N. Mirum me aglaia Charo-
peæq; prognatum, qui uir pul-
cherrimus unus omnibus &
Grais Priameia ad Perga-
ma ueni. Men. Atqui nō itē
ſub terram opinor, pulcher-
rimus ueniſti, quippe qui re-
liquis quidē oſſib. alijs ap-
pareas aſſimilis, porro cal-
uaria hoc uno inſigni à Ther-
ſitæ caluaria dignoſci poſ-
ſit, quod tua delicata eſt ac
mollicula quādoquidē iſtuc
habes effœminatū ac neuti-
quā uiro decorū. N. Attamē
Homerū percōtare, quā ſpe-
cie tū fuerim, cū inter Græco-
rum

IΔὲ δὲ Μίνιππος ἔτεσσι δι-
κάζει. πότερ' οὖν σύμφωνοι
ρίε ὄντι. εἰπὶ ὃ Μίνιππος, ἡ
καλλίον σοι δοκῶ; Μίνιπ.
τίθεν δὲ καλεῖται, πρίνδρον ὡ-
μαι. χρὴ γὰρ τῷτο εἰδέναι.
Νιρ. Νιρῶς καὶ Θερσίτης.
Μορ πότερ' οὖν ὁ Νιρῶς, καὶ πῶ-
τερ' οὖν, οὐδ' οὖν Θερσίτης; ἔδω-
κε γὰρ τῷτο δῆλον Θερσίτης, ἐν
μὲν ὅδ' οὖν τῶν ἱκανῶν ἰμοί-
οιμί σοι, καὶ ἔδωκε τῷτο καλῶ-
διαφίρει, ἡλικίον σε Ομηρ' οὖν
ἱκανῶν οὖν τῷτο ἱκανῶν, ὡ-
σάντων σύμφωνάτων πρῶ-
σπῶν. καλ' οὖν φεξέειχ' οὖν, καὶ
ψιδνός, ἔδωκε χάριον ἱκανῶν
τῷ δοκῶν. ὡς δὲ σοι ὃ Μί-
νιππος, ἐν τινι καὶ σύμφωνά-
τον ἡγῶ. Νιρ. εἰ γὰρ τὸν Λο-
γλαίας καὶ Χάρων' οὖν, ἡ καλ-
λίστ' οὖν αὐτῶν ὑπὸ ἱλίου ἡλθεν.
Μορ. ἀλλ' οὐκ ἡ ὑπὸ γλῶ. ὡς οἶ-
μαι καλλίστ' οὖν ἡλθεν. ἀλλὰ τὰ
μὲν ὅτ' αἰμοίωται ὃ κρῶν. ταύ-
τη μὲν ὅτ' ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ'
τῶ Θερσίτη κρῶν, ὅτι ἡδυν-
πῶν τὸ οἶν. ἀλλὰ παλιν γὰρ
αὐτὸ, καὶ ἐν αὐτῷ δὲ ἡλθεν.
Νιρ. καὶ μὲν ἡν Ομηρ' οὖν
πῶν ὡ, ὅπῃ σοι τῶν

rum copias militare. Men.
Tu quidē somnia mihi nar-
ras, at ego ea specto, quæ ui-
deo, quæq; tibi adsunt in p-
sentia, cæterum ista norunt,
qui id tēporis uiuebant. N.
Quid igitur tandem? an non
ego formosior Menippe? M.
Neq; tu neq; quisquā alius
formosus hoc loco, si quidē
apud inferos æqualitas est,
paresq; sunt omnes. T. mihi
quidem uel hoc fat est.

τοῖς Ἀχαιοῖς. Μέν. ἐνέραντέ με
λίγεις, ἐγὼ δὲ ἂν βλέπω, καὶ οὐδὲν
ἔχω, ἡκούσας δὲ οἱ τότε ἴσασιν.
Νίρ. ἐνδὲρ ἐγὼ ἐν ταῦθα σὺ μὲρ φη-
τὸς εἶμι ὃ μὲν ἵππι. Μην, ὅτι
σὺ, ὅτι ἄλλῃ ἐν μορφῇ, ἴσῃ
μία γὰρ ἐν ἔδῃ, καὶ ὁμοιοῦ ἀπαν-
τῶ. Θίρσ. ἡμεῖς μὲν καὶ τῶτα
ἰκανῶς.

*Exosus Chiron præsentis munera Vitæ,
Tetras exoptat posse uidere domos.
Esse istic etiam fastidia multa docetur,
Vtere præsentī non meliora sciens.*

Menippi & Chi-
ronis.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
ΧΑΪΡΩΝΟΣ.

E Quidem inandiuui
Chiron, te deus cum
eisses, tñ optasse mor-
tē. C. Vera ista audi-
sti? Menippe, planeq; mor-
tuis sum, sicuti uides. cū mi-
hi licuerit immortalem esse.
M. ad quænam te mortis cu-
pido tenebat, rei uidelicet
quā uulgus hominum hor-
reat? C. Dicā apud te, uirum
neutiquā stultū atq; imperi-
tū. iam mihi desierat esse ius-
cū dū immortalitate frui. M.
Quid: an iniucundū erat te
uiuere, lucēq; tueri? Ch. Es-
rat in quā Menippe, nāq; iu-
cundū uocant, id ego neutis
quā simplex, sed uariū quid
dam

H Κῆσα ὃ Χάϊρων, ὡς δε-
ὸς ὃ ἐπιθυμήσας ἀπο-
θανῶν. Χάϊρ. ἀληθῶς
ταῦτ' ἤκουσας ὃ Μένιππι. καὶ
τίθονκα, ὡς ὀρεῖς, ἀδ' αὐατῇ ἄ-
σαι Λυδῶ μὲν. Μην, τίς δὲ σε
ἔρως τὸ θανάτου ἰσχυρὸν ἀνιρά-
σῃ τοῖς πολλοῖς χρήματῃ;
χάϊρων. ἐρῶ πρὸς σε ἐν ἀουή-
τον ὄντα. ἐν ᾧ ἐτι ἔλθ' ἀπο-
λαύσαι φθ' ἀθανασίας. Μί-
νιππι, ἐχ' ἡδὺν ᾧ, ζῶντα ὀρεῖς
τὸ φῶς; Χάϊρ. ἐν ὃ Μέν. τὸ γὰρ ὅ-
δὺν, ἐγὼ γὰρ ποιήσω τι καὶ ἐχ' ἡ-
πλῆμ

dam esse arbitror. Verū quū
ego semper uiuerem, atque
īisdem perpetuo reb. uterer,
sole, luce, cibo, tum horū ex
dem recurrerent, reliqua itē
omnia, quæcūq; contingūt
in uita, reciproco quodā or
be redirent, atque alijs alia
qui uices succederent, saties
tas uidelicet eorū me cepit.
Neque enim in eo uoluptas
esset, si perpetuo fruaris
īisdem, sed omnino in permu
tando posita est. Men. Pro
be loqueris Chiron. Cætes
rūm hæc quæ apud inferos
agit ur uita, quānam tibi pro
cedit, posteaquā ad hanc tan
quam ad portioiem te con
tulistī? Chi. Haud insuauiter
Menippe siquidem equalis
tas ipsa quiddam habet ad
modum populare. Nihil aus
sem inter est, utrum in luce
quis agat, an in tenebris Pre
tereā neq; sitiendum est, neq;
his quemadmodum apud su
peros, neq; esuriendum, sed
eiusmodi rerum omnium ex
gentia uacamus. Men. uide
Chiron ne temetipse inuolū
uas, neue eodem tibi recidat
oratio. Chi. Quamobrē ist
huc ais? Men. Nempe si ill
lud tibi fastidio fuit, quod in
uita semper īisdē similibusq;
rebus utendum erat, cū hic
īīdē similia sint omnia, eun
dem ad modū parient fasti
diū. At de integro tibi quæ
renda erit uitæ commutatio.

atq; hinc quopiam aliam in uitam demigrandum, id quod arbit
ror fieri non posse. Chi. Quid igitur faciendum. Menippe?
Men.

πλῆρ ὑγῆμαι ἄναι. ἐγὼ δὲ βῶμ
ἀή, καὶ ἀπολαύων τῶν ἰμοίων,
ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ὥραι ἧ αἰ
αὐταὶ, καὶ τὰ γιγνώμενα ἀπὸ
τὰ ἱστῆσαι, ὥσπερ ἀπολα
θῶντα θάττορον θάττω. ἐνὶ πλῆ
θῶν γὰρ αὐτῶν, ὃ γὰρ ἐν τῶ αὐ
τῶν ἀή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῶ μετα
σχῆρ ὄλως, τὸ τόρπνον ἴω. Μέν.
εὐ λίσσεις ὦ Χείρων, τὰ ἐν ἀδῇ ἧ
πῶς φέρεται ἄφ' ὅ προηλέμεν?
αὐτὰ ἤκεις; Χείρ. ἐκ ἀπιδῶς ὦ
Μένιππι. ὃ γὰρ ἰσοτημία, παύ
σημοτικόν, καὶ τὸ πρᾶγμα ὃ δὲ ἐν
ἱστῆσαι τὸ διάφορον ἐν φωτὶ ἄναι, ὃ
ἐν σκέτῃ. ἄλλως τι, ὃ δὲ διψῶ
ὥσπερ αὖν, ὅτι πενήτω δῆ. ἀλλ'
ἀντιπιδιῶς τῶν ἀπᾶντων ἰσο
μελόν. Μέν. ὅρα ὦ Χείρων, μὴ πόρ
τῶν ἱστῆσαι σιχαῖν, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ
σοι ὁ λόγος πόρτῃ. Χείρ. πῶς
τῶτο φέρεται; Μένιπ. ὅτι ἐν τῶν ἐν τῶ
βίῳ τὸ ἴμοιον ἀή καὶ τὰ ὑτὲρ ἐγὼ
νιτό σοι προσκορίε, καὶ ἐν ταύτῃ
ὁμοιοῦντα, προσκορῶ ὁμοίως αὖ
γίνονται, καὶ διψῶσαι μεταβολῶν
γιγνῶσκων, καὶ ἐν τῶν ὁμοίων
ἄλλων βίον. ὥσπερ οἶμαι ἀδύνα
τον. Χείρ. τί οὖν αὖν πά
θοι τίς ὦ Μένιππι; Μέν.

ἰπέρ.

Men. Illud nimirum, ut sapi-
ens cum sis, quemadmodum
opinor, & vulgo prædicant
presentib. rebus sis cōtente,
bonisq. cōsulas quod adest,
neq. quicquā in his esse pu-
as, quod ferri non queat.

δοκῶ, εἰμαι, καὶ φασι, σωτηρίῃ
ἵστα, ἀριστιάδαι καὶ ἀγαπᾶν
τοῖς πρῶτοι, καὶ μηδὲν αὐτῶν
ἀφ' ὧν ἔστιν ὁ δαίμων.

Tanarias adeunt fauces ex limina nigra,

Vt spectent ducat quos ibi Atlantiades.

Quisq. suos narrat comites, quos inter habetur,

Pauper qui vitæ stamina longa petit.

**Diogenis, Antisthe-
nis, & Crateris.**

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΑΝΤΙ-

ΘΕΝΟΥΣ, καὶ Κρά-
τητος,

O Cū nūc agimur
Antisthenes & Crates, quare, cur
nō obsecro imus

deambulātū, recta ad ingres-
sum & fauces orci, ut ibi spe-
ctemus eos qui descendunt
quānam sint, & quid quisq.
eorū agat: Ant. Eamus Dio-
genes. Etenim spectaculum
hoc iucundum fuerit, videre
alios quidem ipsorū lachry-
mari, alios autē ut dimittant,
supplicare, quosdā autē egre
descendere, & quanquā cer-
nicē urgente ac impellente
Mercurio reluctari tñ, & re-
supinos obniti, nulla neces-
sitate aut cōmodo suo. Cra.
Ego uerō etiā exponam vo-
bis, quæ ipse vidi in via, qñ
huc descendebrā. Dio, Expo-
nas licet, Crates, uideris e-
nim quædam omnino risu
digna dicturus esse. Cra. Tū
alij multi nobiscum descen-
debant,

A Ντίδρασκε καὶ Κράτης.
σχολῶν ἡγομην. ὡς τὴν
ἐν ἀπὸ μὲν οὐδὲν ὅτι κα-
δίαν πρῶτον αὐτοῦ, ἐφ-
μην τὴν κατὰ τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ, καὶ τὴν ἰσχυρὰ αὐτῶν πρὸς
αὐτὸν. ἀπὸ μὲν ὅτι Διόγηνος, καὶ
τὸ δὲ δῖαμα ἐστὶν γενναῖον
τὸ μὲν λακρυῦντας αὐτῶν ὡς
ἐστὶν, τὸ δὲ ἡμιτῶντας ἀρι-
διῶναι. ἐνίοτε δὲ μὴ κατὰ τὴν
καὶ ἐπὶ τῶν ἡμιτῶν ὡς ἐστὶν τοῦ
ἐν μὲν αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς, καὶ
ἐπὶ τὴν αὐτοῖς αὐτοῖς, ἐπὶ τὴν
αὐτοῖς. Κρά. ἐγὼ γὰρ καὶ δι-
γῶμαι ὑμῖν ὅτι ἔδωκα, ἐπὶ τὴν κα-
τὰ τὴν πλὴν ὁ δαίμων. Διογ.
Διόγηνος ὅτι Κράτης, ἵστας γὰρ
τινα παγγίλια ἔδωκα. Κρά. καὶ
ἄλλοι γὰρ πολλοὶ συγκαταβάντες
ὁμῶς

debant, tum uero inter ipsos maxime nobiles, Ismenodorus ille diues, ex nostris, & Arfaces Medorum præfectus, & Armenius Oroetes. Ismenodorus igitur (occisus enim fuerat à latronib. circa Cithæronem quando Eleuterum, ut arbitror, proficisceretur) & gemebat & uuln⁹ in manibus præferebat, liberos suos paruos, quos reliquerat itentidem uocando, sibiq. ipsi ob audaciã succensendo, qui cum Cithæronem transisset, ac illa loca circa Bleuteras deserta, ac bellis uastata peragrasset, non amplius quã duos secum nos secum adduxisset, idq. etiam cum phialas quinque aureas, & cymbia quatuor secum haberet. Arfaces autem (senior etiam iam erat, & per louem pro Barbarico illo ritu, facie non adeo inhonesta aut contemnenda) grauiter ferebat atq. indignabatur quod pedibus cederet, uolabatq. sibi equum suum adduci. Nam & cumq. una cum eo mortuus fuerat, una plaga ambobus transfossis à Thracèsi quondam scutato, in eo prælio, quod cum rege Cappadocum ad Araxem fluuium commissum fuerat. nam Arfaces quidem infesto cursu in hostem ferebatur, longè, ut quidem ipse narrabat, ante alios euectus. Thrax au-

tem

αὐτῶν. ἐν αὐτοῖς δ' ἰπίσθηται, Ἰσμενώδωρος τε ὁ πλούσιος, ὁ ἑμὲ τὸν, καὶ Ἀρσάκης ὁ Μυδίας ὑπαρχ. καὶ Οὐρείης ὁ Ἀρμένιος. ὁ μὲν ἐν Ἰσμενώδωρ ἐπιθύνοντο γὰρ ὑπὸ ληστῶν παρὰ τὸν Κιθαίρωντα, ἐκ ἐλθεῖναι οἶμαι βαδίζον, ἵστησι τι, καὶ τὸ τραῦμα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχει. καὶ τὰ παλαιὰ τὰ νεωγὰ, ἃ κατελιποῖεν, ἀνικαλᾷτε, καὶ ἑαυτῷ ἐπιμίμνηται ὅτι τόλμας. οἱ Κιθαίρωντα ὑπερβάλλον, καὶ τὰ πρὸ τῆς ἐλπεδοῦρας χερσὶς πάντημα ἵντα ὑπὸ τῶν πελίκων, ἀποδύον, δύο μόνον οἰκίτας ἐπέγχετο, καὶ ταῦτα, φιάλας πίνει χυσοῦν, καὶ λυμβία τίτλαρα μὲν ἱκοτὲ ἰχθῶν. ὁ δ' Ἀρσάκης, γρηαῖς γὰρ ἔδει, καὶ νῦν Δί' ἐκ ἄσιμον πλὴν ὅψιν ἐς τὸ βαρβαρικόν, ἔχθετο, καὶ ἡγανάκτα πρὸς βαδίζον, καὶ ἡξίου τὸν ἵππον αὐτῷ προσαχθῆναι. καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐτῷ συνιτιδθήκει, μὴ πλεονάζοντες οἱ διαπαρίηδοντες ὑπὸ δραπετῶν τισιν πελταστῶν. ἐν τῷ ἑαυτῷ ἀράξῃ πρὸς τὸν Καππαδόκεν συμπλοκῇ. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης ἐπύλαινεν, ὡς διαγᾶτο, πρὸν τῶν ἄλλων προῦπερφορμήσας. ὑποστὰς δὲ ὁ δραπετῆς

Thrax autem expectato illo sublitens, ac scutum præ se tenens, uenientem Arfacis hastam excutiendo diuertit, ipse autem submissa prumper sarissa sua, & equum & insidentem illum transfuerbat. AN. Sed quo pacto fieri potuit Crates, ut uno ictu ambos transfuerba rei? C Facillime Antist. Nam ille quis dein cursu ferebatur, contum quendam uiginti cubitale prætenuum habens, Thrax autem ubi pelta obiecta, plagam excussisset, & iam cuspis ipsum præteruecta esset, in genu procumbens excipit sarissa uenientis impetum ac equum sub pectus uulnerat, quo mox præ furore ac uerhementia cursus se ipsum transfadigente, eadem hasta etiam Arfaces per inguina uirrinque ad nates usque penetrante, transfoditur. Inscelligis nimirum quo pacto acciderit, cum non uiri, sed equi magis hoc opus fuerit, ueruntamen indignabatur ille, quod non ampliore honore, quam ceteri habebatur, uolebat eques descendere. Oraztes autem, priuatus quispiam erat, atque admodum debilis pedibus, quippe qui ne que stare humil, nedum inscedere ullo modo poterat, Accidit autem hoc prorsum

Medis omnibus, ut postquam ab equis descenderint, uoluti qui super spinas ingrediuntur, summis pedum digitis uix atque

δράξ, τῇ ψιλῇ μὴν ὑποδύει, ἀποσάται τὸν ἀρσάκε κατὰ τὸν ποταμὸν ὃν ὑποδύει τὴν σάρισα, αὐτὸν, τι διαπύρει, καὶ τὸν ἵππον. AN. πῶς οἶόν τι, ὃ Κράτης, μὴν πλὴν γὰρ τοῦ γράσθαι; Κρά. ῥᾶστα ὁ Ἀντίσθενος. ὁ μὲν γὰρ ἰπὸ λαῶντος, ὁ καὶ σὺ χυώτα κατὰ τὸν ποταμὸν μὲν. ὁ δὲ δράξ ὅ, ἰπὸ δὲ τῇ ψιλῇ ἀπικρύσσεται τὴν προελθὼν, καὶ παρελθὼν αὐτὸν ὁ ἀκακὴ, ἐν γόνυ ἐκλάσσει, δίχεται τὴν σάρισα τὴν ἐπίλασιν, καὶ τὴν ῥώσκει τὸν ἵππον ὑπὸ τὸ φέρειν, ὑπὸ θυμοῦ καὶ σφοδρότατος ἰαστὸν διαπύρειντα. Διηλαύεται ὃ καὶ Ἀρσάκης ἐν τὸν βυβλάνα διαμπαξ ἄχρει ὑπὸ τὴν ψυχῇ. ἔρᾳς, οἶόν τι ἔγιντο, ὃ τὸν αὐτὸν δρῶς, ἀλλὰ τὸ ἵππον μᾶλλον τὸ ἔργον. ὕψανάκει ὃ ὅμοι, ὁ μὲν τιμᾷ ὡν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἔστιν ἵππον κατὰ τὴν. ὁ δὲ γὰρ Ορᾶτης ὁ ἰδιώτης, καὶ πάντων ἀπαλὸς τὸν πόδι, καὶ ὁ δὲ ἰσάσαι χαμαὶ, ἐχέτω βαδίζον ἰσάσαι. πᾶσιν αὖτὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν μὴ δὲ πάντων, ἰπὸν ἀποβῶσι τὸν ἵππον, ὡς πορὶ οἱ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τὸν ἐπὶ βαίνοντες ἀκροῖσιν αὐτὸν, μὲν βαδίζουσιν, ὡς ἰπὸ κατὰ βαλ

re incedant, Quamobrem,
imper seipsum humi de-
scenderet, neque ullo pro-
pacto resurgere uellet,
onus ille Mercurius sub
eum in se hominem, ad cym-
bam usque portauit ego
erò sequens ridebam.

N. Et ego porro quan-
do huc descendebam, neque
cymbae me ipsum ceteris,
sed relictis plorantibus il-
lis, ad cymbam accurrendo,
occupavi mihi locum,
quo commodius nauiga-
rem. Inter nauigandum ues-
ti aliq̃ quidem lachryma-
uerant, aliq̃ autem nausea-
uerant, ego uero inter ipsos ses-
cens admodum oblectabar.

DIOG. Tu quidem Cra-
tes & tu Antisthenes huius-
modi sortiti estis itineris co-
mites. Mecum autem Bles-
sias ille foenerator, ex Pis-
taco & Lampis Acarnan,
qui mercenarios milites du-
cuerat, & Damis diues ille
de Corinthius, simul descen-
debant. Quorum Damis qui
semel a puero ueneno inter-
emptus fuerat, Lampis autē
ob amorem Myrtij meretri-
cis seipsum iugularat. Bles-
sias uero fame miser perij-
isse dicebatur, & apparchas
hanc adhuc pallidus supra
nodum ac tenuis maximē.
Ego uero quanquam antea
iorem, interrogabam ta-
men quo pacto quisq̃ mor-
uus esset. Ac Damidi quis-
lem accusanti filium, nō in-
uista uero, inquā, passus es ab
illo,

καταβαλὼν ἐαυτὸν, ἵκαστο, καὶ
ἐμίμνα μὴ καὶ αὐτὰς αἰετὶς
κρεῖς, ὁ βέλτιος. Εὐμήτης ἀράμι-
νος αὐτὸν, ἐκόμενον ἄλλοι πρὸς
τὸ περιμῆον, ἐγὼ δὲ ἐγγύς.

ΛΥ. ἡ γὰρ δὲ οἷα κατήεν ἐμὴ
ἀνίμια ἐμαυτὸν τοῖς ἄλλοις,
ἀλλ' ἄφ' ἑς ἐμύζοντες αὐτοῦς,
προσδραμὼν ἰδὼν τὸ περιμῆον,
προκατίλαβον χώραν, ὡς αὐτὸν
ἐπιτηλέως πλοῦσαιμι. παρὰ
τὸν πλοῦν δὲ, οἱ μὲν ἰδὼν
κρυόντι, καὶ ἐναυτίων. ἐγὼ δὲ
μάλα ἐτιρπύμεν ἐν αὐτοῖς.

ΔΙΟΥ. σὺ μὲν ὦ Κράτης καὶ Ἀντί-
στροφος, τινὲς κριτύχῃτι ξυνο-
δοιπέρων. ἐμὴ ὅ βλήψαι τι ὁ
δαιμόσιος, ὁ ἐν Παράϊον. καὶ
Λάμπις ὁ ἀκαρτεὺς, ξυθαγὸς ὢν,
καὶ Δάμις ὁ πλεῖστος ἐν κοσ-
μίῳ συγκατέστησαν. ὁ μὲν Δά-
μις ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν φαρμά-
κων ἀποθανών. ὁ δὲ Λάμπις,
δὲ ἴρωτα Μυρτίου δι' ἐταίρας,
ἀποσφάξας ἐαυτὸν. ὁ δὲ Βλι-
ψίας λιμῷ ἀδύσας ἐλίγιστο ἀπὸ
πληκνέαι, καὶ ἰσχυρὸν ὠχρὸς ἐν
ὕδατος βολῇ, καὶ λιπὴς ἐν τῷ ἁ-
κρεβίστατον φανέμενος. ἐγὼ
δὲ, καὶ κίρ ἰσχυρὸς ἀνικετον ἐν
τρίπορ ἀπιδύσει. ὅσα τῷ μὲν
Δάμιδι αἰτιωμένη τὸν θάνατον. ὅς
ἡδὲ καὶ μετὰ τοῖς πατρὸς ἴφην ἐπὶ
αὐτοῦ,

illo. qui talenta cum habe-
res coaceruata mille, ac ipse
in delicijs uiueres, annos no-
naginta natus, adolefcenti il-
li quatuor obulos scilicet
sippeditabas. Tu uerò Ad-
carnan (gemebat enim &
ille, ac deuouebat Myrtiū)
quid amorem accusas, in-
quam, & non potius te im-
plum: qui hostes quidem
haud unquam perhorrueris,
sed te ultro periculis offe-
rendo, ante alios in præliū
descenderis. A puella ues-
tō uulgari illa quidem ac
sortē oblata, & lachrymis
atque singultibus flētibus,
generosus ipsetu captus fue-
ris. Nam Blepsias quidem
ipse sese accusat, ob nimiam
stultitiam, quod pecuniam
uidelicet custodierit hære-
dibus, nulla necessitudine
sibi coniunctis, dum in per-
petuum uicturum esse ua-
nus ipse se putat. Verū
mihi quidem non uulgarem
uoluptatem præbuerunt tūc
lamentantes isti. Sed iam
circa fauces sumus. Aspi-
cere nos illuc oportet, at-
que à longe contemplari
aduenientes. Papæ, mul-
ti certē, & uarij, omnesq;
lachrymantes, præter pul-
los istos & infantes. Quin
& ætate nimia confecti illi
lugent. Sed quid hoc num
philtro aliquo uitæ tenen-
tur? Istum igitur decrepis-
tum interrogare lubet. Quid
ploras

αὐτῷ, δ'τάλαστα, ἵχνη ὁμῶς χι-
λια, καὶ τρυφῶν αὐτοῖς ἰστυμνοί
ταῖς ὥρ' ἰκτοκαί λικαίταις
εἰσὶν τέτταρας ἰβήας παρὰ
χρῶ. σὺ δὲ ὦ ἀκαρτιά, ἵτη
γὰ λικαῖν', καὶ καταράτο τῇ
Μυρτίῳ, τί αἰτίᾳ τὸν ἱμῶτα,
σάυτ' ἐν δὲ οὐ; δε τοὺς μὲν πῶ
λεμίονες οὐδὲ πῶποτε ἱτρίσας
ἀλλὰ φιλονικηδύνῳ ὑγυῖσιν
πρὸ τῶν ἄλλων. καὶ δὲ τοῖ
τυχόντι παλαισκαρίου, καὶ
λακρόν' ἐπιπλάσθων, καὶ τι-
σαγμῶν, ἰάλας ὁ γρηναῖος.
ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας αὐτοῖς, ἱστοῦ
καταγόρα φθάσας; πάλιν τί
αὔριος, ὅτι χρέματα ἰφύλατα
τι τοῖς μηδὲν προσέκονσι κλο-
ρονόμοις. αἱ δὲ βιώσασθαι ὁ
μάται' νομίζων. πάλιν ἱμοί-
γι οὐ τίς τυχῶσας τόρπ' αὐτῶν
παρίσχον τί τι τρυφόντες. ἀλλ'
ἦδη μὲν ἐπὶ τῷ τομῶϊ σμῆν.
ἀποβλίπων χρεῖ. καὶ ἀπιστοῦ
πᾶν πόρρωδ' οὐ τοὺς ἀφικνου-
μένους. βαβαί, πολλοί γι καὶ
ποικίλοι, καὶ πάντες, λακρό-
ντες, πάλιν τῶν νεογνῶν τοῦ-
των καὶ νεπίων. ἀλλὰ καὶ οἱ
παύου γιγνησθέντες ἰδύρονται.
τί τοῦτο; ἄρα τὸ φίλτρον αὐ-
τοὺς ἵχασθαι βίου. τοῦτο μὲν
τὸν ὑπὲρ γρημῶν ἱδύσθαι βέλε-
μα

toras hens tu, tam prouecta
tate mortuus? Quid indi-
naris bone uir, præfertim
si senex huc adueneris? Bc
ubi rex fuisti? Men. Haud-
quaquam. Dio. Verum sa-
rapes. M. Neque hoc. Dio.
Num igitur diues fuisti, ideo
que male te habet, quod reli-
tis multis delicijs ac uolus-
tatibus mori coactus sive-
r? Men. Nihil tale, sed
annos quidem circiter no-
naginta natus fui, uitam au-
tem difficilem egi, arundine
& linea uictum quæritans,
ultra modum egenus ac pau-
per, liberis carens, & præte-
rea claudus quoq;, & par-
oculis uidens. Diofc. Et
uiuere cupiebas cum talis
esses? Men. Certè quidem,
dulcis em erat lux, mori au-
tem, graue & horrendum.
Diog. Deliras o senex, &
iuueniliter te geris erga ne-
cessitatem, & hoc cum sis eo-
qualis portitori huic. Prop-
inde quid iam de adolescen-
tibus dicamus, quando & iā
decrepiti illi tantopere uiue-
re cupiunt? quos decebat im-
pfam mortem etiam conse-
dari, tanquam remedium
quoddam eorum malorum,
quæ secum fert senectus? Sed
abeamus iam, ne quis & nos
suspicietur tales esse, qui hinc
aufugere cupiamus, quando
circa fauces hic nos oberra-
re uiderit.

τί λανρύνει τὸ τελευτᾶν; ἀποθνή-
σκων; τί ἀγανακτῶν ὁ βίῳ τιτι;
καὶ ταῦτα γέρον ἀριγυμνῶ;
ὅπερ βασιλεὺς ἡδύνα; πτω. ἔδω-
κός. Διογ. ἀλλὰ σατρά-
πης; πτω. ἔδωκε τῷ. Διογ.
ἀφ' οὗ ἰπλάτῃ, ὅτι ἀνιᾶ σε
τὸ πολλὸν τρυφῶ ἀπολιπόντα
τιθῆναι; πτω. ἔστιν τοιούτου.
ἀλλ' ἔτι μὴ γιγνόμεν ἀμφὶ τὰ
ἰνυόμενα. βίον δὲ ἀπορὸν ἀπὸ
λοφῶν καὶ ὀρμῶν ἔχον, ὑπερ-
βολῶν πλοχῶν ὧν, ἀτιμῶν τε,
καὶ προσέτι χυλῶν, καὶ ἀμυ-
δρῶν βλίσπων. Διογ.
ὅτι τοιούτου ὧν, βίῳ ἡδύνα; πτω.
ναί. ἡδύνα γὰρ τὸ φῶς,
καὶ τὸ τιθῆναι. λανρύνει καὶ
φονκί. Διογ. παρὰ
παίαν ὡς γέρον, καὶ μαρτυροῦν
πρὸς τὸ χρεῖον, καὶ ταῦτα, ὅτι
κίῳται ὧν τὸ πορβμῶν. τί οὖν
αὖ τις λέγει πρὸς τῶν νέων, ὅ-
τι οἱ τελευτῶντες φιλέσωσι τὴν
βίον; ὅς ἐχρῶν δυνάμει τὸ δυνά-
τον; ὡς τῶν ὧν τῷ γέροντι κακῶν
φάρμακον. ἀλλ' ἀπίωμην, μή τι
τις ἡμᾶς ὑπιδύται; ὡς ἀπὸ δρασ-
τιμῶν βελόνων, ὁρῶν πρὸς τὸ
τῷ μὲν ἀλγυμνῶν.

M MENIP

Menipo

Menippi & Tiresia.
resia.ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
ΤΙΡΕΣΙΟΥ.

AN uerò & cæcus sis, Tiresia, nō amplius cognitu facili est. Nobis em̄ cū atq; sunt uacui oculis, ac solæ illorū sedes relietæ: quod aut̄ ad cætera attinet, non facile dixeris, qui Phisneus aut qui Lynceus fuerit. At uerò, qd̄ uates fueris, & quod utrūq; solus te ipsum perhibueris marem ac foeminam, auditis, aliquādo poetis, noui. Proinde, per deos, dic mihi: utram uitam experius es suauiore, uir ne qñ fuisti, an cū foemina? Tires. Perior multo fuit, Menippe muliebris uita, expeditior enim, & dominantur quoq; uiris mulieres, neq; ipsis necesse est in bellū proficisci, neq; ad propugnacula stare, neq; in concionib. dissidere, neq; in foro atq; iudicijs contendere. Men. Quid? an non audisti, Tiresia, Euripidis Medeam, qualia dixerit, cū mulierum genus deplorādo cōmemorat, quā miseræ sint & intolerabilem partus rjendo laborem sustineant? Verū dic mihi (commoznefecerunt enim me uersiculi isti Medæ) peperisti ne etiā aliquando, cum mulier esses, an uerò sterilis, & absque semine ui-

tam

Ω Tiresia, ἡ μὲν καὶ τυφλὸς εἶ, ἐκτί διὰ γυναικὶ ῥάδιον. ἀπασι γὰρ ἡμῖν ὁμοίως τὰ ὄμματα κατὰ μέτρον διὰ αἱ χώραι αὐτῶν τὰ δὲ ἄλλα, ἐκ τ' αὖ ἐπ' αὐτῶν ἔχουσιν, τίς ὁ φινεύς ἢ τίς ὁ λυνχεύς. ὅτι μὲν τὸ μαύτις ἦν ἡ δα, καὶ ὅτι ἀμφοτέρωθεν ἰγίνετο μὲν ἄνθρωπος καὶ γυνή, τῶν ποικιλιῶν ἀκούσας οἶδα. πρὸς τῶν θεῶν τοιγαροῦν ἐπὶ μοι, ὁποτέρου ἱπεράβης ἦεν ἡ δα, ἐπὶ τῶν βίων, ἐπὶ αὐτῇ ἦεν ἡ γυναικῆ; Τires. ἀμείνων ἢ παραπολὺ ὧς Μενίππε ὁ γυναικῆ. ἀπραγμενέσθω γὰρ καὶ λισπείσοι τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες, καὶ ὅτι πολλοὶ μὲν ἀνάγκη αὐταῖς, ὅτι παρ' ἐπαλξιν ἵσταται, ὅτ' ἐν ἀκαταστάσει διαφύονται, ὅτ' ἐν ἀκαταστάσει βιβάσονται. Μεν. ὁ γὰρ ἀνέλιος ὧς Tiresia ὅτι Εὐριπίδου Μυδίας, οἷα ἔπερ, οἰκτείρουσα τὸ γυναικῆ, ὡς ἀθλίας ἔσας, καὶ ἀφόρητόν τινα τὸν ἐν τῶν ὠδίνων πόνον ὑφισταμένης; κατὰ ἐπὶ μοι, ὑπὸ μνησὶ γὰρ μετὰ ὅτι Μυδίας ἱαμβῶα, καὶ ἵτασθαι ποτὶ ὁποτέρου γυνή ἦν ἡ δα, ἢ ἄνθρωπος, καὶ ἄγον ὁ δεικνύ-

σας

tam illam degisti: Tir. Quid hoc Menippe interrogas: M. Nihil acerbe. Tir. Verum responde, si tibi molestum non est. Tir. Non fui sterilis quidem, sed neq̃ peperi tamen. M. Sufficit hoc, Vtrū enim & uulvam habuisses, scire uolebam. Tir. Habui scilicet. Men. Successu autem temporis, uulua ne illa euauit, & membrum muliebri obturatum est, mamillæq̃ iterū complanatae, deinde uiride succreuit, & barbam produxisti, an uerò res pente ex muliere, uir factus prodixisti: Tir. Non uideo quid sibi uelit interrogatio hæc. Videris autē mihi pro dubio habere, factum ne hoc ita sit, an non. Men. Quid an non dubitare, Tiresia, de huiusmodi rebus conuenit: sed perinde ad fatuū aliquē non perpenſis, fieri ne possint an non, proutinus pro ueris recipere: Tir. Tum igitur neq̃ cetera credis hoc pacto contrigiſſe, puta quū audieris, ut quædam ex mulieribus aues factæ sint, aut arbores, aut feræ, Philomela uidelicet aut Daphne, aut Lycaonis istius filia. Men. Quod si quando & in illas incidero, tum quid ipse dicant, quoq̃ scibo. Tu uerò, ô optime, ecquid cum mulier esses, uaticinatus quocumq̃ es tum, quemadmodum & postea, an uerò pariter & uir & uates didicisti esse:

Tir.

σαι ἐν κείνῳ τῷ βίῳ; Ταρ. τι τοῦτο ὦ Μένιππε ἐρωτᾷς; Μένιππε. ὁ δὲ μὲν χαλεπὸν ὦ Τειρεσία πλὴν ἀπὸ κρείσσου, εἴ σοι ῥῆμα διοῖ. Τίρ. ὁ γὰρ μὲν ἤμα μὲν, ἐν ἱππικῷ δὲ ἡμῶν. Μέν. ἰκανὸν τὸ τοιοῦτον μήτραν ἔχει, ἰβυλόμην εἰδέναι. Ταρ. εἰχὸν διηλαλή. Μέν. χρεὶν δὲ σοι ἢ μήτρα ὑφανίσθῃ, καὶ τὸ μέριον τὸ γυναικεῖον ἀπιφράγῃ, καὶ οἱ μαῖοι ἀπιτάθῃσαν, καὶ τὸ ἀνδρῆον αὐτοφύον, καὶ πῶ γυναικὸς ἐκ γενεῆς, ἢ αὐτίκα ἐν γυναικὸς ἀνὴρ αὐτοφάνῃ; Ταρ. ὁ χρεὶν τοιοῦτο βέλτεται τὸ ἐρωτῆμα, δοκᾷ δὲ οὐ μοι ἀπιστῆναι, εἰ ταῦτ' ὅτως γίνετο. Μέν. ὁ χρεὶν γὰρ ἀπιστῆναι ὦ Τειρεσία τοῖς τοιοῦτοις, ἀλλὰ λιπαρὰ πρὸς τινὰ βλάκα μὴ ἐξετάζοντα, εἴτι; αὐτὰν τὰ ὄντι; εἴτι καὶ μὴ παρὰ δόξαν; Ταρ. οὐ γὰρ ὁ δὲ τὰλλα πιστεύεις ὅτι γινώσκαι, ὅπουτ' αὖ ἀκούεις ἔρνια ἐν γυναικῶν γίνεσθαι τινος, ἢ δινδρα ἢ θυρία, πῶν Ἀνδρόνα, ἢ πῶν Δάφνῳ, ἢ πῶν τοῦ Δυναίου θυγατέρα; Μένιππε. ὡς ποῦν λιπαρὰν ἐντύχῃ, εἰσομαι δὲ, τί καὶ λέγουσι. σὺ δὲ ὦ βέλτιστε, ὅπουτι γινώσκεις. καὶ ἱκανοὺς τοῦτον τοιοῦτον παρὰ καὶ ὑπὸ τῶν, ὅσα ἀπὸ αὐτῆς καὶ καλῶς ἱκανοὺς εἶναι;

M 2

Ταρ.

T I R. Vides? ut cuncta ea quæ de me feruntur, ignoras, puta quo pacto & litæ quamdam Deorum diremā, & Ius quo uisum me priuauit, Iupiter autem in solatium cæcæ mihi eius uaricinandi iarrē mihi dedit. **M.** Adhuc ne Tireia, mendacijs istis caperis? Sed facis hoc more uatum. Consuetum enim uobis hoc est, nihil iam sani dicere.

Ταρ; ἰρᾶς; ἀγνοῖς τὰ πρὸς ἡμᾶς ἅπαντα, ὡς καὶ δίκην ὁρᾷς τινα ἔσθαι τῶν θεῶν; καὶ ὃ μὲν Ἡρα ἰσχυροί με, ὃ δὲ Ζεὺς παρεμβύσσει τῇ μάσῃ καὶ πῶς συμφορὰς μὲν. ἴτι ἔχει ὡς Τηρισία τῶν ψευσμάτων; ἀλλὰ κατὰ τοὺς μᾶντας τὸ τοιοῦτον. ἰδὲ γὰρ ὑμῖν, μηδὲν ὑγιὲς λίσσεται.

*Aufus quod pro armis Aiæci congregi Vlysses,
Iudicio, captus ille furore fuit.
Idcirco semper contemnens odit Vlysses,
Nec Thetidos culpam cerulea esse putat.*

Aiacis & Agamemnonis.

ΑΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

SI tu, dū furore correptus fuisti, Atax, te ipsum interfecisti, nos autē cunctos etiam mēbris, ut putabas, detruccatis, deformasti, quid quæso Vlyssē accusas, Ac paulo ante necq̃ aspicere ipsum uoluisti, cum uenisses huc uas es cōsulturus, necq̃ alioquī dignatus es uirū cōmilitonē ac socium, sed superbe admodum ac grandī incedens gressu, prætēristi. **A.** Merito Agamēnon. Ille em̃ mihi furoris huius autor exiit, ut qui solus mecum pro armis iudicē cōtendere ausus fuit. **Al.** An uirū dignū cense

EΙ σὺ μανῆς ὡς αἶαν, σὶαὸν τὸν ἑφόνουσας, ἐκείνους δὲ καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, τί αἰτία τὸν Ὀδυσσεῖα; καὶ πρῶτον ἔτι προσέβλεψας αὐτὸν, ἰπὶ τοῦ ἡμιμαρτοσούμενου, ἔτι προσηπῶν ἔξινσας αὐτὸν στρατιώτῃ, καὶ ἰταῖρον, ἀλλ' ὑπερηφάνως μεγάλη βαίνων, παρὼν δὲ αἶα. σιόδους, ὡς ἀγάμεινον. αὐτὸς γάρ μοι ἐξ ἡμῶν αἰτιᾷ κατίτη, μὲν αὐτίξ ταδὰς ἐπὶ τοῖς ὀπλοῖς. **Αγαμ.** ἔξινε δὲ ἀνταγώνιστος.

Das te, qui absq̃ aduersario,
 & absq̃ puluere, ut dicitur,
 superares omnes? A. Quid
 nitin tali utiq̃ causa. Nam
 armatura ea, cognationis
 quodam iure ad me pertine-
 bat, cum fratris mei patres
 liscertē fueris. Deinde uos
 ceteri, qui multo quam ille
 præstantiores eratis, de res-
 tatis certamen, & cessistis
 mihi arma. Iste autem laerte
 filius, quem ego non semel
 in summo periculo seruauī,
 cum iam à Troianis prope
 concideretur, melior me esse
 uoluit, ac dignior qui armis
 illis potiretur. AG. Accusa
 igitur ô generose Thetim, q̃
 cum tibi debuisset armorum
 successionem ac hæredita-
 tem, ut pote cognato, trade-
 re, in medium allata posuit
 ea. A. Haud quaquam, sed
 Vlyssēm, ut qui solus sese mi-
 hi opposuerit. A. Ignoscens
 dum ô Aiax est: si, homo cū
 esset, appetiuit gloriam, rem
 dulcissimam, cuius gratia ex-
 niam nostrum quilibet obis-
 te pericula sustinet, præci-
 pue quando & uicit te pos-
 sea, & hoc, Troianis ipsis
 iudiciis. AIA. Noues
 go quæ me damnarit, sed fas
 non est, ac dijs aliquid dice-
 re. Vlyssēm igitur aliud quā
 odisse non possum, Agame-
 mnon, non si ipsa mihi Mis-
 nera hoc imperet,

νισθῆναι, καὶ ἀκοντὶ ἑρατῶν
 ἀπαύτων; Αἰα. ναί, τὰ γὰρ τοιαῦ-
 τα, οἰκεία γάρ μοι ἐὼν ὃ παυ-
 πλῆα, τῷ ἀνιψιῷ γινώσκω. καὶ ὅ-
 μῳς οἱ ἄλλοι πολὺ ἀμύνει ἴνα
 τοῦ, ἀπὸ πάσῃ τὴν ἀγῶνα, καὶ
 παρὶ χερσὶν αὐτῷ τῶν ἀθλῶν.
 ὃ δὲ Λαίρτε, τοῖς γὰρ πολλοῖς ἐ-
 σωσα πινδῶσιντα ἑτακακί-
 φθαι ὑπὸ τῶν φρυγῶν. ἐμάνει
 ἔξιστῆκε. καὶ ἐπὶ τοῦ Λαίρτε
 ἔχοντα ἔπλα. Αγαμ. αἰτιῶ
 τε γὰρ ὅτι γινώσκῃς τὴν θείαν, ὃ
 Λαίρτε σοὶ τὴν πλεονεξίαν τῶν
 ἀπλῶν παραδεδίδοι συγγενῶ
 γινώσκει, φέρεται, ἐς τὸ ποιεῖν ἑ-
 τῇ δίδωκε αὐτὰ. Αἰα. ἐκ ἀλλὰ
 τὴν Οδυσσεύα, δὲ αὐτὴν ποιεῖν μὲ
 νῶ. Αγαμ. συγγενὴς ὃ Λαίρτε,
 οἱ αὐτῶν πᾶσι, ὅτι χρεὶ δόξουσιν
 ὁδὸν πρὸς γὰρ, ὑπὲρ ὃ καὶ
 ὅμῳν ἑκατὸς ἐπὶ δῶσιν ὑπο-
 μέλει, ἐπὶ καὶ ἐκράτῃς σε, καὶ
 ταῦτα, παρὰ Τρωσὶ δικαιοῦς.
 Αἰα, οἶδα γὰρ, ὃ τις με ἑταδι-
 λασσῃ, ἀλλ' ὃ δέ μοι λίγαν τι
 πρὸς τῶν δειῶν. τὴν γὰρ Οδυσ-
 σεύα μὲν ὃ χεὶ μὲν ἐκ αὐτῶν δῶσιν
 μὲν ὃ Αγάμεινον. ὃ δ' οἱ αὐτῶ
 μοι Αἰλῶν τὸ ἐπὶ τῇ.

*Iudicium expectant Minois qui perierat,
Quorum de uita iudicat atq; statu,
Softratus excusat facinus fatoq; castum.
Se dicit, quicquid fecerit usq; mali.*

**Minois & So-
strati.**

**ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΩ-
στράτης.**

PRædo hic quidē So-
stratus, Pyriphlegēs
thontem præcipies-
tur, sacrilegus autē
ille à Chimæra discerpatur,
Tyrannus uerò iste, Mercu-
ri, iuxta Tityum in longū
extentus, arrodendum & in
pse hepar præbeat uulturib.
Vos aut boni ac probi abis-
te quā celeriter in campum
Elysium, insulasq; beatorū
habitate, pro ijs, quæ rectē
ac iustē in uita fecistis. So.

Audi ô Minos, num tibi ius-
ta dicere uidear. Mi. An e-
go denuo nunc audiā? an nō
conuictus es Softrate, quod
& malus fueris, & tā mul-
tos occideris? So. Conui-
ctus quidem fui, sed uide, nū
iustē ob id supplicio afflic-
ar. Min. Atque admo-
dum, si modo id iustum est,
pro merito quenque suo po-
nam dependere. S. At tamē
respōde mihi ô Minos, Bre-
ue enim quiddam interroga-
bo te. Min. Dic, sed ne
prolixè modo, q̄tō de in-
ceps & cæteros diiudica-
re possimus. S. Quæcūq; in
uita

O ἢ ληστὴς Σώστρατες,
ὡς τὸν πυριφλεγέοντα
τὰ ἱμβιβλάδῃ. ὁ δ'
ἱερὸν ἔχει τὸν Χιμαιράας
διασπαδέντω. ὁ δ' ἵπταται, ὡς
Ερμῆ, παρὰ τὸν Τιτυὸν ἀποστα-
θείς, ὑπὸ τῶν γυπῶν κερταδῶ
καὶ αὐτοὺς τὸ ἥπαρ. ὑμῖν δ' οἱ
ἀγαθοὶ ἄπιτι κατὰ τάχ' ὡς
τὸ ἡλύσιον πεδίον, καὶ τὰς μα-
κάρων νήσους κατοικῆτι, αὐτῶν
δίκαια ἵποισιν παρὰ τὸν
βίον. Σω. ἀνδρὸν ὦ Μίνως, εἴσοι
δίκαια δέξω λέγαν. Μιν. νυνὶ
ἀκούσω αὐτοῦ. ἀ γὰρ ἐβλήθη γὰρ
ὦ Σώστρατι πεντὰς ὧν, καὶ το-
σούτους ἀπικτονῶς; Σωκ. ἰδὲ
λεγμαὶ μὲν, ἀλλ' ὅρα, εἰ δίκαιός
ἐστι σοὶ λαοδύσομαι. Μιν. καὶ πᾶσι
ἐν, εἴγε ἀποτίναμι πῶν ἀξίων δι-
κασιν. Σω. ὅπως ἀπικτενῶς μοι
ὦ Μίνως, βραχὺ γάρ τι ἐρήσομαι
σε. Μιν. λέγε μὴ μακρὰ μόνον,
ἐπεὶ καὶ τοὶ ἄλλοι διακρίνεται
ἡδὲ, Σω. ἐπέσα ἱπταται: μὲν τῶ
βίῳ.

vita agi, utrum volens ea te-
ci, an ita à Parcis agglome-
rati mihi sunt? Min. A Parca
scilicet. So. Proinde & boni
pariter oēs, & nos, qui mali
videmur, eadem agimus, dū
illi obsecundamus. Min. Ita
profecto, Clotho uidelicet il-
li parētes, quæ unicuique in-
iungit, cū primū natus est, q̄
agenda ipsi sunt. Si quis igi-
tur ui cōpulsus ab alio oc-
ciderit aliquē, cū non possit
illi contradicere, à quo cō-
pescitur, ut uerbi gratia, si
carnifex, aut satelles quispiā
alter iudici parendo, alter ty-
ranno, quē nam cædis istius
reū ages? Mi. Quem aliū nisi
iudicē aut tyrannū. Quoniā
neq; ipsum gladium accusa-
re possumus, subseruit enim
hic, tanquam instrumentum
quoddam animis atq; furori
accommodatus illius, qui pri-
mo causam hanc præbuit. S.
Rectē sane ô Minos, laudo
quod hæc etiā exēplo, quasi
quodā auctario locupletas.
Si quis autem, mittente he-
ro, ueniat ipse aurum uel ar-
gentum afferens, utri nam ea
gratia haberi debet, aut utri
beneficium hoc acceptū re-
ferendum est? Min. Et qui
misit, Socrata. nam ille qui
attulit, minister tantū fuit.
So. Vides ne igitur, quā in-
iusta facis, dum supplicio
afficis nos, qui ministri tan-
tum fuimus eorum quæ Clo-
tho nobis imperauit, & tur-
fū, dū honore psequeris eos,
qui

βίω. πότε δ' αὖτις ἐπ' αὐτῶν ἰπραττοῦν, ἢ
ἐπὶ κίχλας ὁμοῖοι ὑπὸ τῆς μοίρας
Μιν. ὑπὸ τῆς μοίρας διπλάδι.
Σω. ἐκὲν καὶ εἰ χρηστοὶ ἅπαντες
τοῖς, καὶ εἰ πονηροὶ δοκῶντες
ὑμῖν, ἐκείνη ὑπερτείνουσα, ταῦτα
ἀρῶμεν. Μιν. καὶ τῇ Κλωθῇ,
ἢ ἐκείνῳ ἐπιτάξαι, γῆν' ἡδύνην
τὰ πρακτικά. Σω. ἔν τις ἀ-
ναγκασιᾶς ὑπ' ἄλλης φρονού-
σῃς τινος, ὃ δὴ ἀνάγκη αὐτῇ
λίγην ἐκείνῳ βιάσθην, ἵνα
δύμι' ἢ Διορυφῶς, ὃ μὲν δι-
καστὴ παλαιᾶς, ὃ δὲ τυράννου, τί
να αἰτιάσῃ τὰ φόνους. Μιν. δὴ λόγῳ
ὡς τὸν Δικαστὴν, ἢ τὸν τύραννον,
ἐπεὶ ὃ δὲ τὸ ξίφος αὐτό. ὑ-
περτείνῃ γὰρ τὰ τοῦ ὄργανου ὅν πρὸς
τὸν θυμὸν, τῷ πρώτῳ παρο-
σχόντι πῶς αἰτίαν. Σω. τ.
εὐγὶ ἢ Μίνωι, ὅτι καὶ ἐπὶ διαφι-
λότητι τῷ παραδεδωγμένῳ. ἔν δὲ
τις ἀποστείλας τῷ Δισπό-
τῃ, ἢ καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἀργυρον
ἐκ κομίσων; τίνοι πῶς χάρις ἴσῃ
αὐτῷ ἢ τίνας συνέργησιν ἀναγκ-
πτόν; Μιν. τὸν πρῶτον
ταῦτά Σώκρατι. Διάκου' γὰρ ὃ
κομίσας ἔμ. Σωκ. ἐκὲν ὁ-
ρᾷς, πῶς ἂν Λίκα ποιᾷς κολάζων
ὑμῖν ὑπερήτας γῆρομελεις,
ὧν ἡ Κλωθὴ προσέταττε, καὶ
τούτους τιμῶν τοὺς διακου-
σαμένους ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς;

qui in alienis bonis ueluti dispensatores quosdam sese gesserunt. Nō enim illud dicere quisquā poterit quod contradicere, aut imperata detrectare licitum fuerit in ijs, quæ cum omni prorsum ui a necessitate imperata fue-
re. Min. Multa, ô Sostrate, & alia uideas licet, minime secundum rationem fieri, si diligenter expendas. Verum-
tamen tu ex hac quaestione hoc boni consequeris, quan-
doquidem non prædo solū, uerumetiam Sophista quidē, esse uideris, Solue ipsum Mercuri, nēque deinceps am-
plius puniatur. Cæterum illud uide, ne & cæteros mag-
nes similia interrogare des-
ceas.

ὁ γὰρ δὲ ἰάντο ἀπάν ἔχει τὸ
αὐτὸ, ὡς ἀντιλέγον διωκτὸν ἴν,
τοῖς μετὰ πάσι αὐτῶν προ-
βιταλμένοις. Μιν. ὦ Σόστρα-
τε πολλὰ ἴδεις αὐτῶν ἄλλα ὅ-
κατὰ λόγον γινόμενα, ὅτι ἀκρι-
βῶς ἐξετάσεις. πάλιν ἀλλὰ σὺ
τὸ τοῦ ἀπλάκτους ὅτι ἐποδύσθου-
ναι. Διότι ὁ λεγόμενος ἄνθρωπος
καὶ. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἐρμῆ.
καὶ μετὰ τὴν ἑκαστασίαν. ἴσα δὲ,
μὴ καὶ τὸς ἄλλους τινεὶ ἔχον-
τῃν τὰ ἴμοια διδάξου.

Π Ρ Ο Μ Η Θ Ε Υ Σ.

Η ΚΑΥΚΑΣΟΣ.

P R O M E T H E U S, sive Caucasus,

A R G V M E N T V M.

Videtur hoc Dialogo Lucianus, id
quod & insequentibus facit, Deorū
gentiliū vanitatē, & ineptam de illis per-
suasionem hominum reprehendere atque
irridere voluisse. Occasionem autē sumpsit
ex

ex fabula Promethei, quem Poeta fingunt,
 eo quòd Iouem in distributione carniũ de-
 cepisset, deinde & homines formasset, po-
 stremò autem è cœlo ignem surreptum ter-
 ris intulisset, à Ioue Caucaaso alligatum, a-
 quilamq; immissam, quæ e parillius carpen-
 do attereret. Fingit itaq; hic interea dũ ru-
 pibus affigitur, causam dicere, & apud
 Mercurium & Vulcanum, de criminibus
 obiectis se purgare. Primum de distributio-
 ne carniũ, per extenuationem, dicendo io-
 cum fuisse conuiualem non fraudem, neg-
 tantum suppliciũ mereri, ex aduerso prio-
 ra sua merita referendo. Secundo loco de
 plastice, ubi bifariam respondet, & super
 eo: an homines in uniuersum finxisse, Dijs
 damnosum fuerit: & super modo & forma;
 ostendens non modò nihil incommodi fi-
 ctionem hominis attulisse Dijs, verũ e-
 tiam utilem & propè necessariam fuisse
 Deinde & hac forma, ita ut Deos referrèt
 facie, & rationis participes essent, necesse
 fuisse creari. Ultimo de furto ignis respon-
 det, neque cœlesti igni quicquam ademptũ
 esse, & ad officium Deorum pertinere, ut
 homines iuuent: præsertim cum ea re ipsi

neq; opus habeant, neq; utantur, homines
autem sacrificando indigeant, & ad ipsorum
Deorum ministerium adhibeant. Occasio
apologiae sumitur ex eo, quòd cum Prometheus
sui misereri Mercurium iuberet, ille
contrà mericò eum pati hac dixerat.

Mercurius.

ΕΡΜΗΣ.

EN tibi Caucasum &
Vulcanem, cui miser
hic Titan figendus
est, Itaq; circumspiciamus,
sicubi locus pateat
in præcipiti, nudatus nive,
cui firmitus infigantur vincula,
& unde suspensus ipse
magis promineat & fiat cõ-
spiciuus. Vulc. Circumspe-
ctandum profectò Mercuri
nobis est, ne humili loco, ac
prope terram affixus, p̄sals
matis sui (nempe hominũ)
experiat auxilia, aut rur-
sus in sublimi propendens,
ipsi qui in montis radice uers-
santur, minime appareat.

Quinmobrem nisi aliter tibi
iustum fuerit, hic in montis
medio, supra conuallem, pas-
sis hinc atq; illinc eregionẽ
manibus, cruci affigatur.

Mer. Rectè dicis, prærupta
enim hic undique sunt saxa,
& nemini accessibilia, quippe
propendens parumper in
p̄ræ-

Ο Μὲν Κούκασος, ὃ Ἡ-
φαιστίδης, ὃ τὸν ἄ-
δλιον τιτὰν τῷ τοῦ
προσὺλῳ δαίμονι. ὁ δὲ σκο-
πῶμεν αἰετὸν κρημνὸν τινα
ἐπιτάλαιον, εἰς ᾧ χεῖν ὅ γυ-
μνός ἐστιν, ὡς βεβαίον ὅρον καὶ
παρεῖν τὰ δισμά, καὶ ὅτι ἄ-
πασιν ὁδὸν φαίνεται εἰς κρημὰν
νῦν. Ἡφαί. ὁδὸν σκοπῶμεν
ὃ Ἑρμῆς, ὅτι γὰρ ταπεινὸν καὶ πρὸς
γῆν ἵστασθαι χρὴ, ὡς καὶ ἰ-
σχυρὰν αὐτῷ τὰ πλάσματα
αὐτῷ οἱ ἀνδρες, ὅτι μὲν ἴσας
τὰ τὸ ἄκρον. ἄρα καὶ γὰρ αὐτὸν
τοῖς ἰσάτω. ἀλλ' εἰ δὲ καὶ, κατὰ
μῆτρον ἵστασθαι σου καὶ ὅτι
φάλαγγος ἀνίστασθαι, ἵπτι
ταύτης τὸ χεῖρ ἀπὸ τούτου
πρὸς τὸ ἵστασθαι. Ἑρμ.
εἰ λίγαι, ἀπὸ τοῦ τοῦ γὰρ αὐτῷ
τραί, καὶ ἀπὸ τοῦ βατοῦ, πᾶσι
χέδον

receptis, tanta proinde ins-
istia, ut nullum penitus
cipiant uestigium, quum
summus hic insistas pes-
bus, Denique quam ma-
ximè opportuna, in qui-
us furca sit. Ne igitur
inferis Promethee, sed as-
cende, & præbe te monti
figendum. PRO. At vos
item, ó Mercuri, & Vulc-
ane, miserescite mei qui
sine ulla proflus noxam
alamitatem istam incidi,
M B R. Miserescite ais,
Promethee, Tanquam pa-
trasti tibi Caucaaso alligari,
sine nos quoque ambos Iu-
piter eidem poenæ mox des-
tinat, ueluti mandato suo
immorigeros: Sed tu por-
rige dextram. Vulcane tu
excluide & affige, malleo
potenter immisso. Præbe
auxilium, quo & illa rite im-
plicetur. Beneactum, iam
nunc deuolutura tibi aqui-
la iecur depascet, ne quip-
pam tibi unquã desit, præ-
stet, pro opere illo tuo, tum
pulchro, tum ingenioso. P.
O Saturne, ó lapete, & tu
Tellus parens, infelix ego
quibus afficior poenis: qui
neque facinus unquam gra-
ue admiserim. M. Nullum
facinus ais Promethee: qui
primo quidem distribuenda
tum carnium obieris munus,

mirum

χάρις ὡς ἱμάει ἐπὶ νινδὲ κῆρα. καὶ
τῷ πόδι τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
τὸς ἱμαί τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
πόδι τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
λαί τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
γίνοιτο. μὴ μίλλε δὲ ὡς Προμη-
θεὺ, ἀλλὰ ἀνάβαινε, καὶ πᾶσι
χρῆσι αὐτὸν καταπαγνύμενον
πρὸς τὸ ἔρ. Προ. ἀλλ' ὑμῶν
γούῳ ὡς ἡφαίστει, καὶ Ἑρμῇ, κατε-
λήσαστέ με παρὰ τῷ ἄξιον δι-
σχυρῶτα. Ἑρμ. τὸτ' ἔφη
ὡς Προμηθεὺ τὸ κατελήσαστε,
αὐτὸ τὸ ἀνασκολοπιθῆναι αὐτὸ
καὶ μάλα παραδόσαντας τοῦ
ἐπιτάγματ. ἢ ἔχῃ καὶ ἐν ἑνὶ
σοι δεκά ὁ καύκασος, καὶ ἄλλοι
λοιποὶ αὖν χωρῆσαι δύο προσπα-
ταλὸν δύναι; ἀλλ' ἔριγε τῷ
ἀξίον. οὐδὲν ὡς ἡφαίστει κατὰ
κλει, καὶ προσέειπεν, καὶ τῷ
σφύραν ἱρρωμένως κατὰ φόρ-
δος καὶ τῷ ἑτέρῳ κατελύ-
φθω ὑμῶν μάλα καὶ αὐτῇ. εὐὶ ἱμαί.
καταπύσσεται ἢ ἢ καὶ ὁ ἀν-
τὸς ἀποκτεῖν τὸ ἦ παρ, ὡς παύ-
τα ἱχοῖς αὐτὸ ὅτι καλῶς καὶ
δυμηχάως πλαστῶς. Προ.
ὡς Κρόνι, καὶ Ἰαπίτι, καὶ οὐ γὰρ
μῦθος, εἴα πῖποντα ὁ κακο-
δαίμων, ἐν δὲ δεινὸν ἄργασ-
μέλ. Ε. μ. ὁ δὲ δεινὸν ἄρ-
χων ὡς Προμηθεὺ, ὅς πρῶτα ἢ τῷ νομῷ τῇ κρητὶν ἱχθυοῦσι,
δίνω

mirum quā uasre egeris atq;
improbe, optimā em partē ti-
bi subduces, Ioui ofsis. can-
dido adipe uelatis, imposui
sti. Heliodi ipsius mihi is in-
mentē uenis, qui me Hercle
de hac re uerba facit. Deins-
de & homines effinxisti, ani-
mantis genus, quo nō est al-
liud uersutū magis ac calli-
dū ut quidē maxime omniū
mulier. Super omnia adit is
gnē thesaurū deorum multo
omniū pstantissimum furtim
surripuisti, hominib. eiusce-
psum tradēs. At uerō quā tā-
ta admiseris flagitia, mirum
quō dicere ausis te quasi in-
fontē, & nemini prorsus in-
furium uinculis implicari. &
Pro. Videris quocq; & tu mi-
hi Mercuri, iuxta poetā in-
cusare innocuū, qh̄ tanta mis-
hi obijcis, q̄ ego iure opti-
mo me fecisse cōiderim, ob-
quæ equidē in Phytaneo pu-
blice alendū me, si promeris
to mecū ageres, censuissē.
Verū si uacat tibi audire ex
me defensionē minime iniur-
cundā, ego detortā in me cul-
pā facili conatu diluere cus-
trauero, simul atq; prospicū
fueris oratiōe mea, quā inis-
que aduersum me Iupiter
pnunciauerit. Tu uerō quā-
doquidē rā eloquio polles
quā iuris scientia, Iouis par-
tes tuearis. Deniq; effingas
ut lubet, quōd me haud iniu-
ria, ppe portas Caspias Cau-
caso isti affigandū iudicaris,
quo miserrimū Scythiis omnib. siā spectaculū. Mer. Inanē insup-
eris operā Promethee, si puocare uelis à Iouis in te lata sententia, tenē

ἔτις ἀδικον ποιήσῃ, καὶ ἀπα-
τηλῶν, ὡς αὐτῷ μὴ τὰ κάλλιστα
ὑπεξελίσσῃ, τὸν Δία δὲ παρα-
λογίσασθαι, ἵστα ἡαλύφαι ἀργί-
τι δὴμῷ; μίμνησαι Ἡοιδῶς τὸ
Δι' ἔτις ἀπίστῳ, ἵπτα δὲ
τὰς ἀνδρώπεις αὐτοπλασας, τὰ
ὀδρῶτάτα ζῶα. καὶ μάλιστα γὰρ
τὰς γυναικας. ἠδὲ πᾶσι δὲ τὸ
τιμιώτατον κτῆμα τῶν θιῶν τὸ
πῦρ κλίψας, καὶ τότε ἰδουκας
τοῖς ἀνδρώπεις, τισαῦτα δαιτὸς
ἀργασμὸν φέμεν δὲν ἡδισ-
πῆσας διδιδῶσαι; Πρ. ἴσικαι ὦ
Ἑρμῆ καὶ σὺ κατὰ τὸν ποιητῶν
ἀναίτιον αἰτιάται, ἵε τὰ τοικῶ-
τα περιφίρει, ἵφ' οἷς ἔγω γὰρ
ἔν πρυτανείῳ σιτῶσαι; αἰτὰ δὲ
κικα ἰγίγνιτο, ἵτιμυ αἰμῶν αὐ-
ἵμαντῶν. σὶ γὰρ σχολή σοι. ἡ δὲ
καὶ αὐ σοι ἡ δικαιολογισαίμῃ
ὑπὲρ τῶν ἱγλημάτων, ὡς δὲ
ξάμῃ ἀδικα ἱγνηπῆτα πόρῃ ἱ-
μῶ τὸν Δία, σὺ γὰρ, σπυλῆς γὰρ πῶ
καὶ δικαιοπῆς, ἀπολόγασαι ὦ-
πὲρ αὐτῶ, ὡς δικαίαν τῶν ψῶ-
φον ἵθιτο, ἀνίσταυρῶταίμῃ πλα-
σιον τῶν Κασπίων τέτων πνο-
λῶν, ἐπὶ τῷ Κανῆσιν. οἰκτιροῖ
Δίαμα πᾶσι Σπύβαι. Ερ. ἴωλον
μὴ ὦ Προμηθεῦ τῶν ἱφισιων ἀγνο-
σιγ, καὶ ἵε ἀδὲν δῖον. ὁμῶς δ' ἔρ-
λίγι. καὶ γὰρ ἄλλως πόρμινειν

sentire enim isthuc prope
is existimo inuisse. Verum
n̄ alioqui tātis per mihi hic
ianendū est, dum ex arduo
duolet aquila, quæ epatis
n̄ curam gerat. occasionem
imirū hæc nobis mora mis-
istrabitte auscultandi de-
lamantem. qui præter astū
quo cunctos mortales super-
as. Rethoricem quoq; pro-
e calles. Pr. Primum igitur
Mercuri tu uelim dicas, qh.
le rebus me cum pater tuus
xpostulet, quas, dein exag-
gerare tibi licebit, & longe
grauissimas facere. Caueto
item imprimis, ne præter
nissam tibi aliquid excidat.
Ceterū tu Vulcane censor
esto, ac de caussa cognoscas
uelim. Vul. Ita me amet Ius-
piter, pro iudice accusator
tibi fururus sum, eo quod cō-
spilato igni, gelidā mihi ofa-
ctinā reddideris. Pro. Parti-
ri igitur uos cōueniet actio-
nem, ut tu quæ ad furtū per-
tinet, in unū cōgeras: ac Mer-
curius quæ hominū forma-
tioni cōueniunt, carnūq; di-
tributioni impugnare con-
etur. Nihil aut uideo qd̄ uos
remoreur, quum ambo litis
egregij artifices, & ad cōpo-
sita dicendū impeditio instru-
ti. Vul. Mer. meā obibit p-
cinciam, cui hæc non obiter
curæ sunt, ut pote Rhetori.

nam ego hand quaquā in iudicialib. dissertationib. uersor, sed
magis circa focum, ibiq; nōnihil est quod meæ possunt uires. q̄
pactō oratorem agam non uideo. Pro. Nihil est quod Mer-
curium de furto dīctum suspicer. Quomodo enim furti me
suggillauer

ἀναγκάων, ἵς τι αὖ ὁ δῖος κα-
ταπῆ ἐπιμνησόμενος οὐτὸ ἦ ο
πατῶ. πλὴν ἐν τῷ μίση δὴ ταυ-
τὴν σχολίῳ καλῶς αὐτὴν ἔχον,
εἰς ἀκρίβειαν καταχρῆσθαι σο-
φιστικῶν, οἷον αὖ σὺ πανταρχῆτα
τοῖς ἐν τοῖς λόγοις, Προ. πρὸς ἄλλους
δὲ ὃ Ἑρμῆς λέγει, καὶ ἵππων με ὡς
θανάτατα κατηγορήσῃ, μὴ δὲ
καθυφῇ τι τῶν δικαίων τῶ πα-
τρός. οἷον ὃ Ἡφαιστὶ, δικαιοῦν
ποιῆμαι ἔγωγε. Ἡφαι. μὰ Διὶ ἀλ-
λὰ κατ' ἔχοντο αὐτὶ δικαιοῦν ἴδι-
μι ἔξῃ, ὅς τὸ πῦρ ὑφελόμενος,
ψυχραὶ μοι τὴν κάμινον ἀπολή-
λοιπας. Προ. ὅτι καὶ δικαιοῦν
τὴν κατηγορίαν, οὐ μὲν πρὸς ἄλλους
κλειπὺς ὅδ' οὐδ' οὐδ' οὐδ', ὁ Ἑρμῆς δὲ
καὶ τὴν ἀνδρῶν ποιοῖαν, καὶ τὴν
κριασομίαν αἰτιάσεται. Ἄμφω ὃ
τεχνίται, καὶ ἀπ' αὐτῶν θανάτοις ἰσχυ-
ται ἄναι. Ἡφαι. ὁ Ἑρμῆς καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν ἑστὶ ἔγω γὰρ ὃ πρὸς τοῖς λόγοις
τοῖς δικαιοῦν αὐτοῖς ἀμφοῖν
τὴν κάμινον ἔχω τα πολλὰ. ὁ
ὃ, ῥύτωρ ὅτι, καὶ τὰ τειχῆτα ὃ
παρίργως μιμνῆσται αὐτῷ.

Προ. ἔγω μὲν ὅτι αὐτὸς ἦμιν
καὶ πρὸς ἄλλους κλειπὺς τὸν Ἑρμῆν
ἰθιλοῦσαι αὐτὸν ἀπ' αὐτῶν, ὃ δὲ ἴσως
δικαίῳ

suggillauerit cui⁹ ipse aus-
tor est : Vnde necessitudo
quædam mihi cum Mercu-
rio intercedit, propter idem
artificium. Atqui tempus ex-
perit ô Mure soboles, si me
culpe cuiuspiam arguere ue-
lis, ut modo proponis accu-
sationem. M. Si mihi propo-
situm sit malefacta tua inse-
ctari, longa profectò ora-
tione opus fuerit, & appa-
rata aliquo, neq; enim quasi
compendio quodam recens-
sere crimina satis est. Quo
pacto uidelicet cõmisso tibi
distribueendarum carniū
officio, regem meliori parte
fraudaueris atq; illam pro-
te seruaris. Quodq; homi-
nes, quos esse minime deceb-
bar, effinxeris. Deniq; quod
ignem quoq; à nobis sustu-
leris, ad illos eum perferens.
Qua in re abusus es profe-
ctò uir optime, Iouis benigni-
tate, ac uisus es mihi eam pa-
tum intellexisse. At uerò si
hæc inficiaberis te admisisse
flagitia, longiore tecum uter-
mur sermone, quo simul &
dicta tua refellamus, & ut ue-
ritas quā maxime fiat pers-
picua, laboremus. Ceterū
si ea concesseris, quæ de car-
niū diuisione diximus, ho-
minibus recens formaris, at-
que ablato igni, abunde iam
mihi in hac accusatione sa-
tis factum est. Quid enim
pluribus opus? quando ali-
tei dicere iam plane sit nu-
gari. P R O. Si quidem

isthuc

Διᾶρ μοι τὸ τοῦτο ἰμοτίχου ὄν-
τι. πλὴν ἀλλ' εἰ καὶ τοῦτον ὁ
Μαίης παῖ ὑφίστασαι, ἰαυρὸς ὅ-
δε πῶδ' αἰνεῖν τὴν κατηγوریαν.
Ερμ. πάντ' γὰρ ὧ Προμηθεὺς
μακρῶν δ' αὖ λόγων, καὶ ἱκανῶς
τιν' παρασκευῆς, ἐπὶ τὰ σὺν
πικραγυλίᾳ. ἔχει δὲ ἀπόχρη-
μόνα τὰ κεφάλαια ἑκάστῃ τῶν
ἀδικημάτων. ὅτι ἐπιτραπέντι
σοι μοιράσαι τὰ κρία, σκαυτῶ
μὲν τὰ ἑλλήσις ἐφύλατ' ὄν-
δυνάτῃσας δὲ τὸν βασιλῆα,
καὶ τ. ὅς αἰθρώπους αὐτοπλα-
σας, ὁ δὲρ δέον. καὶ τὸ πῶρ
κλήψκει παρ' ἡμῶν, ἰκόμεσαι
παρ' αὐτοὺς. ἰαὶ μοι Διὸς ὧ
βίλτισι, μὴ σιωπῆσαι ἐπὶ τοῖς
ταλικύτοις, παῖν φιλαυθρό-
που τοῦ Διὸς πιπείραμ' ὅ-
ς μὲν εὖν ἔχον' ὧ μὴ εἰργά-
σθαι αὐτὰ, διόσ' καὶ διελίγ-
χαι, καὶ ῥῆσιν τινα μακρὰν
ἀποτείνειν. καὶ περιᾶσθαι ὡς ἰ-
νι μάστις ἰμφανίσειν τὴν ἀλθ-
δῆλον, εἰ δὲ φῆς τοι αὐτὴν πικ-
ρῶσαι τὴν νεμλίαν τῶν κριῶν,
καὶ τὰ πῶρ τοὺς αἰθρώπους
ἰαυνογγῆσαι, καὶ τὸ πῶρ ἰ-
κλόφιναι, ἰκανῶς κατηγόρη-
ταί μοι, καὶ μακρότερον εὖν
αὐτοῖσι. λῦρ' γὰρ ἄλλων
τὸ τοιοῦτον. Προ. εἰ μὲν καὶ
ταῦτα

huc an sit nugarum polihac
derimus. Nunc uero quos
am absoluta tibi est ad-
summe (ut ais) accusas.
Ego praepotens Mer-
curij hæc obiecta facile a-
sserui tentauero: Et primo
idem audi obsecro quæ
cam de carnibus: Cælum
scitor, si me non Iouis loco
me pudet, ut recenseam
quæ ille sit pusillanimus &
merulius, nō tā aliā ob cau-
sam quā quia minutula quædā
in portione, quæ sibi for-
titer obtigerat, offendit, & huius
rei gratia, me tanto nunc
pore a cunctis prodeò habi-
tans, pallis huc affigendū misit:
memor sane quibus, cum iue-
ni beneficij, neque satis, pro-
bependens cuius momeri sit
tæ indignatiōis origo atque
armenta. Nā quis non uidet
merilem hanc esse iram, ut
recandescas, & iniquo fe-
lis animo, quia maiore par-
tem non acceperis? Verūm
quando foret æquius Mer-
curi conuiualium huiusmodi
fraudiū, deinceps ne re-
cordari quidem: Et dimissa
a, symposij delictum ueluti
sum æstimare atque iocum.
Nam quippe quum in crastinum
inuenire odium & meminif-
centiuræ ueteris, haud quæ-
ram reges deccat, ne di-
cendos. Sed agendum tol-
mus ē conuiuijs lepōres il-
lus & sales, risum & subdo-
s captiones. Quid, oro, p-
temulentiā, edacitatem, &
silentium

ταῦτα λῆρος ὅστις ἀνὴρ ηἰκασί, ὁψέ-
μιδα μικρὸν ὕσθρον. ἐγὼ ἧ καὶ
ἐπέπθρ' ἰκεῖν ἅ φης εἶναι τὰ λεῖπ-
γενημένα, παρῶσμαι ὡς αὐτοῖς
τι ὧ, διαλίτσασθαι τὰ ἐγκλήμα-
τα, καὶ πρῶτον μὲν ἀκασσομεν τὰ
πρὸ τῶν κριῶν. καὶ τοι νῦν
τὸν δ'ραυδὲν, καὶ νῦν λίγων ταῦ-
τα, αἰσχύνεμαι ὑπὲρ τοῦ Δι-
ός, εἰ οὕτω μικρολόγῃ καὶ μίμ-
ψιμοῖρός ὅστις, ὡς διστότι μικρὸν
ὅσ' ἐν ἡμῇ μερίδι δύρεθ, ἀνα-
σκολοπεῖσθαι πρὸς μῶνον πῖμπαν
παλαιὸν ἔτ' ἰδὼν, μῦτις ἢ
συμμαχίας μνημονεύσαντα,
μῦτι αὐτὸ ἢ ὀργῆς τὸ κτεράλαι-
ον ὅστις ἐκνοήσας τὰ καὶ ὡς με-
ρακίου τὸ τοῖστον ὀργίζεσθαι,
καὶ ἀγανακτῆν, εἰ μὴ τὸ μᾶ-
ζον αὐτὸς λήψεται. καὶ τοι τὰς
γιὰ πάτας ὧ Ἑρμῇ τὰς το-
ιαύτας συμποτικὰς οὔσας, οὐ
χρὴ οἶμαι ἀπομνημονεύειν, ἀλλ'
εἰ καὶ τι ἐμαρτύρεται μεταξὺ δύω
χουμλίων, παιδικῶν ἢ γῆρας,
καὶ αὐτοῦ ἐν τῷ συμποσίῳ λεῖ-
παλίων τῶν ὀργῶν. ἐς ἧ τὸ αὐ-
ριον ταμίσινσθαι τὸ μῖσθ, καὶ
μνησικακῆν, καὶ ἑλὼν τινος
μήμῳ διαφυλάττειν. ἀπαγι-
οῦτι δ' αἰεὶ πρίπον, ὅτι ἄλλως
βασίλειον. ἡ γὰρ ἀφίει τις
τῷ συμποσίῳ τὰς κομψίας ταύ-
τας, ἀπάτῳ, καὶ σκόμματα, καὶ
το

silentium fletu reliqui: Quæ
quum tristitia admodum sint,
& parum iucunda. decetius
exulare crediderim huiusce
modi à conuiuio: Nam Iouē
in posterum diem recorda-
turum, quis oro, putaret huius-
iusce distributionis carnis
umbrin qua nil præter iocum
notares ac lulum. Vt ne inte-
ritu dicā, quod moleste non
nihil esset laturus, tanquam
his rebus leuiculis potuerit
offendi. Nil enim aliud ex-
plorare uolebam in ea diuisi-
sione, quam in delectu par-
tium meliorem num Iuppiter
ab alijs dignosceret. Sed age
Mercuri, ut tibi iam aliquid
concedamus, minorem por-
tionem ei tradidimus in par-
titione: adde quod fœdam,
quod horrēdam atq; mole-
stam, & si lubet finge me om-
nino portionem sustulisse.
Quid tum? Nunquid ideo
decebat ut cœlū (ceu pro-
uerbio dicitur) terræ misceretur,
uincula excogitaret,
et cruce totusq; Caucasus,
aquilę dehinc demitterētur,
quæ epar dilaniarēt: Fallor
si hæc non sunt aperta pusil-
lanimitatis indicia, animi q;
ignobilis & propēsi in irā.
Nam quum hæc agit ob pau-
culas carnes, quid oro fecis-
set, si bos integer illi fuisset
adzeptus? Videre iā licet hos
mines in pari negotio, lōge
modestius affectos, qui quū
dijs immortalib. natura sint
inferiores, acri⁹ illos excan-
descere par erat quum deos. At qui nemo hæc tenas fuit, qui cor

τὸ σιλλαισαν, καὶ ἐπιγίλῃ, τὸ
καταλιπόμενον ὅτι μίδῃ, καὶ
σιωπῇ, σκηδρωπῇ καὶ ἀτερπῇ
πράγματα, καὶ ὑπὸ συμπο-
σίῳ πρίποντα, ὅτι ἐγὼ ἐδὲ μὲν
μονόειμ ὅς τίς ὑπεραίαν ἔτε
ἤμῳ τὸν Δία, ὅχι ἴσως καὶ τῆ
καὶ ταῦτα ἐπ' αὐτοῖς ἀγανακτήσων,
καὶ παύσασθαι ὑπόσπαιπτον
δέναι, ὃ δὲ διανέμων τις κρία, πα-
διά τινά ἱπαιξί, παρὶ μὲν
ὃ δὲ διὰ γνώσει τοῦ βέλτιον ὃ αἰ-
ρέμεν. τίς τιν' ὃ Ἐρμῇ τὸ χα-
λεπώτερον μὲν τίς ἰλάττω μὲν
ἐκὼ ἀπονειμαίνεσθαι τῷ Διί, τίς
δ' ὅλῳ ὑπερβαίνει. τίς ἔν δὲ
τῷ τοῖς χρίν, τὸ τῷ λόγῳ, τῇ γῇ τὸν
ἐρατοῦ ἀσάμμιχθαι, καὶ δις μὲν
καὶ ταυρῶν, καὶ καὶ ἀσάμμιχθαι
ἐπὶ τῶν, καὶ αἰτὸς καταπίμπειν,
καὶ τὸ ὑπαρὶ κινήσιν: ἴρα γὰρ μὲν
πολλῶν ταῦτα καταγορεῖ τῷ ἀ-
γανακτῶν αὐτῷ μικροψυ-
χίαν. καὶ ἀγανακτῶν δὲ γνώμῃ,
καὶ πρὸς ἰργλὴν οὐχί σκαο, τίς αὖ
ἰποισοῖτο ἔτ' ὅλον βῆν ἀπολί-
σαι, ὃ δὲ ἱερῶν δλίγων ἵνα κατοι-
τα ἰργάζεται; καὶ τοι πῶς οὐ
αὐθροποῖσιν γονυμονίαν διὰ
κινῶν πρὸς τὰ τοιαῦτα, ὅς αἰ-
κὸς ἢ καὶ τὰ ἐς ἰργλὴν ἐξυτίρει
αἶσιν τῶν διῶν; ἀλλ' ὅμως ἐκεί-
νων οὐκ ἔστιν ἵσως τῷ μαγάρῳ
ταυρῷ

num cruci adiudicavit, eam
ob causam, quod carnes e-
ixans immisum iusculo di-
gitum visus sit circumlambere,
aut ex veru nonnihil tor-
tarum carnum ualens uor-
arit. Magis enim ueniam il-
lis impertiant, nisi uehemen-
ter fuerint irati, tunc enim
incutiant coquo pugnū, aut
uerberant genas: uerūm qui
in crucem ullā sustulerit, in-
uenias neminem. Et hæc de
carni, uilis sanè defensio: sed
unde multo uilior planè ac
turpior in louē redūdet ac-
cusatio Tēpus nunc monet,
ut deplasmate & hominib. a
me formatis, differatur. Qua
in re geminā cōstat sitā esse
accusationē. Neq. satis com-
petitū habeo Mercuri, cuius
iā culpæ me primo reū agas:
Num illius, quod homines
haud quaquā procreari des-
buerint, qui mouerētur: sed
ēducibilis foret terrā im-
pſam, unde sunt progeniti,
prorsus esse ociosam: An ue-
rō, quod formati quidē ho-
mines haud fuerit absurdum
sed longè aliter, & ferme ad
aliam figuram ac formā, quā
ego illos fabricarim. Ego ad
utrumq. facile responde-
rim, simulatq. ostendere ten-
tauerō, quod non modò nul-
la penitus iactura mloūe
deorū homines in uitā sunt
adducti: uerum etiam, quod
in rem eorum isthuc potis-
simum cedat, magis quam
¶ (ut iam olim fuit) tellus
deserta,

συνεῖν ἀντιμῆσαιτε, εἰ τὰ κρέα
ἱψυρ. λαβὰς τὸν δάκτυλον τοῦ
ἱμῆς περιελικμῆσατο, ἢ ἱπτα-
μῶν ἀποσπάσας τῶν ἱριῶν
λατιβρόχιδισσιν, ἀλλὰ συγγνώ-
μῳ ἀπονέμειν αὐτοῖς. εἰ δὲ
καὶ πάντ' ὀργισθῆσθαι, ἢ κοινὸν
λας ἐνίτριψαν, ἢ καὶ κατὰ κορ-
ρῆς ἐπάταξαν, αἰσχρολογίῳ
δὲ ὁ δὲ παρ' αὐτοῖς τῶν ταλι-
κῶν ἱνικα. καὶ περὶ μὲν τῶν
ἱριῶν, τοσούτα. αἰσχρὰ μὲν
καὶ μοι ἀπολογῆσθαι, πολλὸν δὲ
αἰσχρὸν καταγορεύειν αἰνῶ. περὶ
δὲ τῶν πλαστικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν
ἀνδρῶν ἐποίησα, καὶ ἄλλοις ἢ
λίγιστον, τοῦτο δὲ ὃ ἔργον δι-
τῶν ἔχον τῶν καταγορίαν, οὐκ
εἶλα λαδ' ὃ περὶ τὸν αἰτιῶ-
σθαι με, πότερα, ὡς ὁ δὲ ὄλως ἰ-
χρῶν τοὺς ἀνδρῶν γιγνέ-
ναι, ἀλλ' ἄμενον ὡς ἀντρίμῳ
αὐτοῦ γλῶ ἄλλως ἵσταται αἰνῶ-
γασθαι, ἢ ὡς περιλάσθαι μὲν ἰ-
χρῶν. ἄλλων δὲ τίνα καὶ μὴ
τοῦτον δισχεματίζειν τὸν
τρίπον; ἰγὼ δὲ ὅμως ὑποβῶ ἀμ-
φοτέρω ἰσῶ. καὶ περὶ τὸν γι ὡς
ἐν αἰμία τοῖς διόσις ἀπὸ τῆς
βλάβου γιγνέσθαι, τῶν ἀνδρῶ-
νων ἐς τὸν βίον παραχθίσκων
παρασσεύμαι λακύνων. ἱπτα
δὲ ὡς καὶ συμφέροντα καὶ ἀ-
μύνει τὰ αὐτοῖς πικρὰ

deserta, & hominibus, qui
eam colerent, destituta man-
neret, Sic enim nullo nego-
cio palam fiet, num ego de-
liquerim, in hac formæ huc
manæ renouatione, quàm
solam constat diuinam esse,
& planè celestem. Quum
istaque tellus inculta, rudi ac
hirta sylua horresceret, ac
squaleret sitn adeo ut neque
usquam gentium uideres as-
tras deorum, templum, statu-
am, simulachrum, aut aliud
huiuscemodi, quemadmo-
dum summa diligentia iam
undiq; apparent hæc ela-
borata, nõ sine eximia deo-
rum ueneratione. Ego quũ
alioqui propensus sum ad
providendum in comuni,
ne quid desit, quod ad in-
crementum rei diuinæ, de-
cus, ac uenustatem pertinet
at, tacitus mecum reputani,
nec quicquã posse fieri me-
lius, quam si pusillũ luti ac-
ciperem, & inde animantia
effingerem nobis dijs, for-
ma, non admodum absimili-
lia. Quippe uel id erat unis-
cum, in quo mihi natura di-
uina deficere uidebatur, qd̃
nullius collatione felicior
appareret atque perfectior
ueluti, modo si eam cum hos-
mine conferas, prudentia,
ingenio, ac rerum optima-
rum captu intellectuue præ-
stante, sed mortali tamen.
Cæterũ iuxta Poetæ di-
ctum terram aquæ commis-
cens ex liquida molliorẽ
homines,

λὺ, ἢ αἰετὺν καὶ ἀπ' αὐτοῦ πο-
συνίβαντι τὴν γλῶσιν ἐν τοῖς
συνώλαις, ῥᾶν γὰρ οὕτω δὴ οὖ-
λον αὖ γίνετο εἰ τι ἑλίκασα ἔ-
γὼ μεταποιήσαι, καὶ τιωτίζε-
σαι τὰ πρὸς τὰς ὑδράπους, τὸ
δαρὸν μόνον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν γέ-
νη, ὃ γὰρ δὲ. ἄγχιότι χρῆμα
καὶ ἄμορφον, ὕλαις ἀπασα,
καὶ ταύταις ἀνυμύροις λάσει. ὅ-
τι δὲ βωμοὶ διῶν, ἢ νιῶς, πώ-
δου δὲ ἄγαλμα, ἢ ξίανον, ἢ τὸ
ἄλλο τοιοῦτο, οἷα πολλὰ νῦν ἀ-
πανταχόδι φαίνεται μετὰ πᾶ-
σι ὑδμήλιας τιμώμενα; ἔ-
γὼ δὲ, ἀνὰ γὰρ τι προβουλεύω
αἷς τὸ κοινὸν καὶ σκοπῶ ὥπως
ἀνυθίσσεται μὴ τὰ τῶν διῶν,
ἐπιδήσει δὲ καὶ τὰλλα παρ-
τα ἰς κόσμον, καὶ ἑκάλλ, ἵνα
εἴπωσιν ὡς ἄμεινον ἵνα ἰλίγον ὅ-
σον τοῦ πηλοῦ λαβόντα, ῥῶα
τινὰ συστήσασθαι, καὶ ἀναπλά-
σαι, τὰς μορφὰς μὴ ὑμῶν αὐ-
τοῖς προσιοικέτα. καὶ γὰρ ἐν δ' αὖν
πῶς τῶν τῶν δ' αὖν, μὴ δ' αὖν τοῦ
ἵκαντὸς αὐτῶ καὶ πρὸς ὃ ἱμελ-
λην ἢ ἔξιστασις γιγνομένη, δὴ-
λαμοσύνην ἀποφαίνον αὐ-
τό. δυντὸν μὲν τοι αὐτὸ εἶναι,
δύμηχανώτατον δ' ἄλλως, καὶ
συνωιτώτατον, καὶ τοῦ βελτί-
ου αἰσθανόμενον. καὶ δὲ
κατὰ

homines, Minervam interea
adhortatus ut in opere ab-
soluendo mihi ferret suppes-
ias. Hæc sunt magna illa &
ardua, quibus nos deos oſe-
ſendimus, totiusq; mali ut
vides hæc summa est ex his
to perfecta nobis sunt ani-
mantia, & quod ante hac im-
motum erat, nos ad mobilis-
tatem perduximus. Iam uerò
tò mirum quam indignetur
Iupiter, ex tali terrestrium
animantium formatione.

Quasi uerò deinceps deo-
rum sustinere cogatur penu-
riam, & procreatis hominis
bus, iam futurum sit, ut dñs
suis orbetur: uerum quis un-
quam tam demens extiterit,
ut solitudinem in Iouis cus-
sia propter generatos homi-
nes aliquando uerisimiliter
futuram formidare queat?
Nisi forte id ueretur, ne defe-
ctionem moliantur homines
& armis deos laceſſant, id
quod olim fecerunt Gigan-
tes. Itaque neminem fugit,
qua ego sum modestia, ut iã
eniq; de me quispiam quera-
tur, uel operibus mea indu-
ſtria absolutis, quod inde
dij immortales offeſſi ſint,
ac damnum acceperint.

Quin tu Mercuri minimum
aliquod profer, & ego con-
ſticuero ueluti merito has da-
curus ſim pœnas. Atqui in-
priòptu eſt cognoscere, quan-
ta hinc dijs accedat utilitas.
Si contempleris terram, quæ
prius informi ſitu ac ſqualore obducta erat, urbibus agriculturis
& mitiorib; plâtiſ exornatâ, mare nauigatum, inſulas habitatas,

ἡσυχία τὸν ποιεῖται λήθον, γαῖ-
αν ὕλην φύσαι, καὶ διαμαλᾶ-
σαι, αὐτοπλασαι τὰς ἀνδρώπους,
καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρακαλί-
σαι σωσιπιβαλίσθαι μοι τοῦ
ἔργου. ταῦτ' ὅστιν ἂν μὴ γὰρ
ἔγωγε τοὺς θεοὺς ἐδίδικα. καὶ τὸ
ῥημῖμα ὅστις παλῖον, οἷον πρὸ
ἡμῶν ζωᾶν ποίειν, καὶ τὸ τί
κίνητον οἷς κίνησιν ἔγαγεν,
καὶ ὡς ἴσκει τὸ ἀπ' ἐκείνου, ἔγω-
γε τοὺς θεοὺς οἷον οἱ θεοὶ, δίδωμι καὶ
ἐπὶ γὰρ δευτὴρᾶ ζωᾶν τινὰ γίγνινται
ταῦτα. ἔγω γὰρ καὶ ἀγαυοὶ καὶ ὁ
Ζεὺς ὡς πόρ' ἱλαττεμένω τῶν
θεῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων γί-
νεται οἱ μὴ ἄρα τοῦτο δίδωμι, καὶ
μὴ ἔτοι ἀπόστασιν ἐπ' αὐτοὺς
βουλεύσασιν, καὶ πόλεμον ὄντα
εἰγνώσιν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὡς
πόρ' οἱ γίγαντες. ἀλλ' ἔγω
μὴ δὴ ἐδίδωμι δίδωμι πρὸς ἐ-
μὲν ὦ Ἑρμῆ καὶ τῶν ἐμῶν ἔργων,
ἀλλ' οὐ. ὅσον δὲ δίδωμι καὶ ἐν τῷ
μῆτι ὅσον, καὶ γὰρ σιωπῆσαι,
καὶ δίδωμι ἴσως πεποιθὲς πρὸς
ὑμῶν. ὅτι δὲ χρῆσιμα ταῦτα γὰρ
γίνονται τοῖς θεοῖς, ἔγω γὰρ μά-
θους, οἱ ἐπὶ βλεψάμεν τὴν γλῶσ-
σιν αὐτοῦ καὶ καλῶς ὁ-
σαν, ἀλλὰ πόλεον, καὶ γινώσκω
αὐτοῖς, καὶ οὐτοῖς ὑμῖν διακί-
νησιν, καὶ τὴν δαλῶσιν

aras & delubra, sacrificia & festiuitates, adeo ut iā paucissimi & foras, denique quocumque uentus prorsus omnia louis plena sint. Quod si ego rei priuatæ intentus solum mihi homines rem adeo præclarā effinxissem, profecto quantum ex fructu conijceret licet, qui ad me inde rediret, uos dii immortales opibus & ditione ne mihi quidem conferendi sitis. Verum ego in commune deorum utilitati consulens ac cōmodi proprii negligentior in rem uestram homines potissimum produxi. Nam si quæ ad Remp. attinent, ego attenuare melior quo res meas promoueam, uelim mihi com-
monstres templum Promethei, quemadmodū louis & Apollinis, nusquam non uis deus denique & tibi Mercuri quedam delubra sunt sacra. Ceterum isthuc interea tecum expeudas uelim, num tibi bonum aliquid appareat, sine omni penitus teste, & nū oblectare queat habentē possessio, aut op^o quod nemo uideat, nemo laudet, nemo admiretur. Quod ideo dixerim, quia nisi fierent homines, iam futurum erat, ut omnis cunctarum rerum decore esset sine teste, & opes nostræ ne à nobis, quidem spēs haberentur in precio, quum nemo alius sit qui huius admiratione caperetur.

Adde, quod nemo ex nobis felicitatem suā sit intelledurus, si nō dicat se conferre cū illis, qui respectu quoddā sunt inferiores, quæ re bono.

πλεονέκῳ, καὶ τὰς θεοὺς ἡμε-
τερον μέλλας, ἀπαντα χεὶρ δὲ
βημούς, καὶ δυοῖας, καὶ ταύτης
καὶ παροχύρας. μεταί δὲ Διὸς
πᾶσαι μὲν ἀγχαί, πᾶσαι δὲ
αὐδρῶπων ἀγοραί, καὶ γὰρ εἰ μὴ
ἡμῶν τῷ μίνῳ κτῆμα τὸ τοῖς πλεονέ-
κῳ, ἐπληροῦν τε καὶ αὐτὸν ὅτι χρῆ-
σιμος, οὐδ' αὖτε τὸ λοιπὸν φέρων,
τίδ' οὐκ ἔστιν αὐτοῖς. μάλλον ὅ-
τι Διὸς μὲν καὶ Ἀπέλλωνος, καὶ
οὐδ' ἔτι, ὡς Ἐρμῆς νῦν ἰδὼν ἀπαντα
χρῆσθαι. Προμηθεὺς δὲ ὁ δαμῶν,
ὁρῶντες ἡμῶν τὰ μαυρὰ μόνον σκοπῶν,
τὰ λοιπὰ δὲ καταπροδιδῶμαι,
καὶ ἡλάττω πᾶσι; τίδ' οὐκ εἰμὶ
ὡς Ἐρμῆς καὶ τίς ἑ, ἐν νόσσοις ἵτι
σοι δοκῶ ἀγαθὸν ἀμαρτυροῦν ὅ-
τι κτῆμα, ὃ πῶς ἔμαθ' αὖτε ὅτι
τι. μὴ δὲ ἐπαίνισται ὁμοίως ὅ-
τι καὶ τὸ ὄρνιθον ἰσθῆναι τῷ ἑ-
χόντι. πρὸς δὲ τι τὸ τ' ἐφ' ἡμῶν, ὅτι
μὴ γιγνομένων τῶν αὐδρῶπων,
ἀμαρτυροῦν σωίεσθαι τὸ ἡμέτερον
ἔστιν αὐτῶν ὅλων, καὶ πλεονέκῳ
πλεονέκῳ ἐμὴν ἡμετέραν. ὅτι καὶ
ἄλλοι τινὲς δαυμάδι πλεονέκῳ,
ὅτι ἡμῶν αὐτοῖς ὁμοίως τίμιον.
ὅτι γὰρ αὐτὸν εἰχόμενον πρὸς ὃ, τι
ἡλάττω παραβῶμεν αὐτόν.
ὅτι αὐτὸν σωίεμεν ἡλικα σύδασ-
μον μὲν, ὅτι ὁρῶντες ὁμοίους ὅ-
τι μὴ τί-

bonorum nostrorum ex-
ertes, Nam quis unquā re-
uandam ceu magnam xsti-
arit, si non cum exigua il-
la dimittatur? Verūn e-
im uerō, quum optimo iure
honorem à uobis pro rebus
bene gestis in Rep. sperare
rebuerim in crucem à uobis
uitus, mercedē capio mei
m f' lutris cōsiliij. Sed ais:
gitiosi quidam sunt inter
o mines, puta moechi bellas
res, sororum mariti, & pa-
ntum acerrimi hostes: tan-
uā apud deos non equē lis
eat reperire hanc scelerum
multitudinem, & huius rei
ratia in cœlum culpam reij-
as, ac terram unde dii fuer-
unt prognati. Nec uerō est,
uod dicas hominum forma-
onem dijs immortalib. fa-
cessere negocium, & augere
curam alioqui octosis. Sic
nim eundem ob causam pa-
or qui gregem curandum
scceperit, in pluuia eam nō
ōtinebit, quādo operosum
bi istud uidebitur. quum
ioqui cura illa propter cō-
nsta exercitationem, non
dmodum appareat esse in-
cunda. Sed adime obsecro
is omnem sollicitudinem,
iam nihil sit cui provide-
ut, quid iam aliud agant,
uām quod torpeant ocio,
ectar imbibant, & uentrem
istendant ambrosia: Cætes
ān malē me habet, qđ in-
chendo in opus à nobis las-
orati, foras pousimū reprehēderitis quas tñ impendio ada-

ἡμιτέρων τινάς. ἔτω γὰρ δι' ἡμῶν
τὸ μέγα λαχθῶν τὸ μέγα, ἀ τῷ
μνηρῷ παραμιτροῖτο. ὅμως δὲ,
τιμᾶν ἐπὶ τῷ πολιτεύματι τῶ-
τω δύν, ἀνταυροῖα τί με,
καὶ τὴν τῷ μοι τῶν ἡμοιβῶν ἀ-
ποδιδώκατι τὸ βελούμανθ.
ἀλλὰ λακῶργοί τινες φησὶ ὡς
ἐν αὐτοῖς, καὶ μοιχόσυνοι. καὶ
πολιμῶσι, καὶ ἀλλοφῶσι γαμῶ-
σι, καὶ πατράσιν ἐπιβελούου-
σι. παρ' ἡμῶν γὰρ αὐχὶ πολλὰ
τέτων ἀφροῖα; καὶ οὐ δῆπρ
διὰ τῶτο αἰτιάσασθαι αὐτὸς
τὸν ἄρατον, καὶ τῶν γὰρ, ὅτι ἡ-
μᾶς σιωπῆσαιτο, ἐπὶ καὶ τῶ-
τοῖσιν φαίης αὐτὸ, ὅτι ἀνάγκη πολ-
λὰ ἡμᾶς ἔχον πράγματα ὑπὸ
μυλουμένοισι χρότων. ἐκούει δὲ
γι τοῦτο καὶ ὁ νομὸς ἀχθῆναι,
ἐπὶ τῷ ἔχον τῶν ἀγίλων, διότι
ἀναγκᾶν αὐτῷ ἐπιμυλῶσαι
αὐτῷ καὶ ἐν τῶ γὰρ ἰργῶ δὲ
τῶτο, καὶ ὅδ' ἄλλως, καὶ ὁ
φροντὶς ἐκ ἀτόρπης ἔχουσα τις
να διατεβῶν. τί γὰρ ἂν ἐπράτ-
τομένη, ἐκ ἔχουσας ὡν προση-
μῶν ἂν, καὶ τὸ ἐκταρ ἰπύου
μῶν, καὶ ὅλ' ἀμβροσίας ἐνφο-
ρέμωτα, ἐ δὲν ποιῶντες. ὁ δὲ
μάλιτα με πνίγει, τῶτ' ἰστίν.
ὁ μὲν φῶμῶσι τῶν ἀνδρωπο-
ποιῶν,

matris, & modò tauri, modò
saryri, & cygni effecti, ad il-
las uos dimittitis, ut ne inter-
rim dicam, quod in cœlum
admissas, diuinitatis confor-
tes redditis. Atqui non erat,
ais, absurdum ut fierent ho-
mines, si modò ad nostram
hanc formam similitudine
quapiam non accederent.

Ego si exemplar aliud nos-
suissem, quod forma præcel-
leret, ad illius instar homi-
nes effigiassem, nisi beluini
magis deceret esse & prorsus
agreste istud animantis
genus: sed si hoc dixeris, nō
video quomodo uos diuino
honore afficerent, aut accus-
mularēt sacrificijs, quæ quā
grata sint uobis, conijcere li-
cet ex eo maximè, quod nō
grauamini uel ultra oceanū
summa celeritate proficisci,
postinculpato Aethiopus,
siquādo senseritis uobis af-
ferri ab illis hecatombis, ue-
rilm me, qui honorū huiusce
modi ac sacrificiorum autor
sum atq; origo, nescio quo
sure in crucem sustuleritis.
Hæc sunt quæ de hominum
plasmate sat fuerit comme-
morasse. Ad ignem transeas-
mus direptum (si placet) sæ-
clam nimirum & inexpiabi-
lem rapinam. Per Deos autē
imprimis te orauerim, ne cōs-
teris, sed mox mihi respons-
deas, nunquid ex igne Dii
quippiā perdiderint, ex quo
ille fuit apud homines? qđ
quidem nix unquam dixeris: quando sic natura cōparatū est, ut
ignis, nihilo fiat minor si quis eū cū alio cōmunicet: densq; nō

ποίαν, καὶ μάστιγα τὰς γυναι-
κας, ὅμως ἱσᾶτι αὐτῶν. καὶ τὸ
διαλείπειν κατ' ἰσθλόν. ἄρτι μὲν
ταῦτοι, ἄρτι δὲ σάτυροι καὶ λυ-
κνοὶ γροῦμοι. καὶ τοὺς δὲ αὐ-
τῶν ποιεῖν αἰετὸς ἐξιδύσθαι. ἀλλ'
ἐχρὶς μὲν ἴσως φύσει ἀναπι-
πλάσθαι τὸς ἀνθρώπους, ἄλλοι
δὲ τινα τρόπον, ἀλλὰ μὴ ὅμιον
ἰουκόντας; καὶ τί ἄλλο παράστα-
γμα τέτον ἀμεινον προσηνά-
μην, ὃ πάντως καλὸν ὑπὸ τῆς
μην; ἢ αὐσώϊστον καὶ βέλῳ δό-
ξαι, καὶ ἄχειον ἀποδράζειν
τὸ ζῶον; καὶ πῶς αὖ ἢ τοῖς ἰδο-
σαν, ὅ τας ἄλλας ὅμιον τιμὰς ἀ-
πίσταν, ἐχὶ τοῖσιν γροῦμοις;
ἀλλ' ὅμως ἴσαν μὲν ὅμιον τὰς
ἰκατόμβας προσέγνωσιν, ἐκ δὲ
ταῖς καὶ ἐπὶ τὸν Ωκεανὸν ἐλ-
θῶν δώοι μὲν ἀμύμονας Αἰθίο-
πας. τὸν δὲ τῶν τιμῶν ὅμιον
καὶ τῶν θυσιῶν αἰτίον, ἀνίσταν-
σώμεν. πῶς μὲν οὖν τῶν ἀν-
θρώπων, καὶ ταῦτα ἰκανά· ἢ
ἢ οἱ θεοὶ, ἐπὶ τὸ πῶς μέταμι,
καὶ πῶς ἰκονοδόξον ταύτην κλη-
σῶν. καὶ πρὸς τοῦτον τὸν τοῖς
ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀπὸ τοῦ πυρὸς
ἐστὶ ὅμως τὸν πυρὸς ἀπὸ τοῦ πυρὸς
μὲν, δὲ οἱ καὶ πᾶς ἀνθρώποις ἰ-
στὶν. ἐκ ἂν ἰστοῖς αὐτὴ γὰρ οἱμα-
φύσις τεταθὶ τὸ πῶμα, ὅ δὲ

extinguitur, ideo, quia alius idem flammam transtulerit. Itaque evidentissimū hinc colligo argumentum inuidiæ, quod quum citra ullam aeternam, igne carere potueritis, ab eius tamen usu arcere in animum induxeritis eos qui hoc potissimū egere uidentur. Quo contra oportebat deos omnes esse bonos bonarum rerum largitores, & ab inuidia longe abesse. Sed quid si omnem prorsus ignem suffuratus, detulissem in terrā, adeo ut nihil uobis fecissem reliqui quanā oro iniuria uos affecissem: quibus ignis haudquaquam potest esse usui, quum neque coquere uobis necessum sit, neque frigidare ambrosiā. Ad hæc non egetis artificioso lumine, uerūm hominibus quum ad alia necessaria ignis habendus est, tum maximè ad sacrificia, quo uidelicet in biuio nidorem uobis parēt, thura incendat, & pecudū coxas adoleant in aris: uerū quum (ut uideo) ingentem uobis lætitiā pariat fumus ille, nihil proinde tam gratū, quod in epulum uicem uos reficiat, quam ubi nidor simul cum fumo uolutatus ad cælum usque permeat. Itaque parum apposite profectō, & nimium absurde uidemini uaporem huiuscemodi nunc incusare: Miror autē cur Soli potestatē facitis lucendi hominibus, neque illi uitio uertitis, quod in administrando deorū.

τι ἱλατον γίγνεται, ὃ καὶ τις ἄλλος αὐτῷ μιμνήσκει. ὃ γὰρ ἄποσβίνονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. φθόνος δὲ αὐτοῦ τὸ τοιοῦτο, ἀφ' ὧν μηδὲν ὑμᾶς ἡδίστηται, τῶν καλῶν μεταδιδόναι τοῖς διομήνοισι, καὶ τοῖς θεοῖς γινώσκονται, ἀγαθὸς καὶ εὖ εἶναι, καὶ δὲ τῶν τῶν ἰσχυρῶν, ὅπως αὐτὸς παρὰ τῷ ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ κατὰ μίαν εἰς πᾶν γένος, μὴ δ' ὅπως αὐτῷ κατὰ πᾶν, ὃ καὶ ὑμᾶς ἡδίστηται αὐτῷ, μὴ τι ῥιγῶνται, μὴ τι ἰψοῦνται πᾶν ἀμβροσίαν, μὴ τι φῶτος ἐπιτεχνῶν διδομένη. οἱ δὲ αὐτῷ ποι καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὴ ἀνάγκη καὶ χρῶνται τῷ πυρὶ, μάστιγα δὲ εἰς τὰς θυσίαις, ὅπως ἔχουσιν ἐν αὐτῷ ἀγῶνι, καὶ τῷ λιβαίνοντι θυμῷ, καὶ τὰ μὲν καὶ ἐπὶ τῶν βωμῶν. ὅπως δὲ ὑμᾶς μάστιγα χαίροντες τῷ καπνῷ, καὶ τῷ σὺν χάριτι ταύτῃ ἡδίστην οἰομένους. ὅπως αὐτῷ τὸν ἑαυτοῦ ἡ κνίσαν γίνονται ἱλασμένους παρὰ καπνῷ. ἐκ αὐτῶν τὰ τῶν τῶν ὑμῶν μίμψις αὐτῷ γίνονται αὐτῷ τῷ ὑμῶν μίμψις ἐπιθυμία. θαυμάζω ὃ ὅπως ἔχει καὶ τὸ ἡλίον κινῶν καὶ κατὰ λάμπει αὐτῷ. καὶ τοῖς πᾶσι θεοῖς

bono tam prodigus sit acq̃
 intemperans, quum ignis il-
 li sit multo, quā hic noster di-
 uinior, & candēs magis. Dis-
 cri. Vestrum erit Mercuri ac
 Vulcanē, ea quæ perperam
 & me proposita sunt, ad recti-
 tudinem perducere, & ratio-
 nibus quibus potestis nos-
 tra hæc impugnare: de hinc
 rursus ad respondendū ac-
 cingemur, Mer. Haud facis
 le est Prometheus cū tam ges-
 peroso Oratore certare: nec
 rūm uehementer ex re tua
 fuit, quod hæc abs te nō au-
 diuit Iupiter. Id enim certē
 scio sedecim uulturibus ne-
 gotiū dedisset, qui post hæc
 uisceribus tuis pascerentur,
 adeo grauit̃ ipsum criminis
 natus es, aliud ferme agens,
 nam defensionem pro te di-
 cere institueras. Mirum autē
 profectō quū uates sis, quos
 modo prælagire nequieris,
 has te modo daturum pos-
 stas, Pro. præsciui hæc Mer-
 curi, nec me præterit, quod
 rursus liberabor. Et nunc
 Thebanus quidam ueniet ti-
 bi amicus qui eminus iacu-
 letur aquilam, quam supers
 ne polliceris deuolaturam.
 Mer. Vtinam hæc eueniant,
 solum te à uinculis uide-
 re, nobis conuiuiam addi-
 tum. at non carnes partien-
 sēs. Pro. Bono sis animo, epu-
 labor uobiscū, & Iupiter me
 liberabit, nō exiguē foelicitis
 tatis gratia. M. Ne oro, gras-
 peris dicere, q̃ sit illa foelicitas

αἰσ.

ἔτις ὅτι πολλὸν θεοτέρῳ τι, καὶ
 πυρῶδιστερον, ὃ ἡφαιστόν αἰτιᾷ
 αἰ, ὡς σπαδῶντα ἡμῶν τὸ πῦρ
 μα. ἱερῆκα. σφὼ δὲ ὦ Ερμῆ, καὶ
 ἡραυσι, εἴ τι μὴ ἡαλῶς ἐρεῖσθαι
 δονᾷ, διδιδύματι, καὶ διδύχῃ
 χιτι. ἡφγῶ αὐτῶς ἀπολογέσσο-
 μαι. Ερμῆς. ὃ ῥάστις, ὦ
 Προμηθεύ, πρὸς ἔτω γυνάϊον
 σοφιστῶν ἀμιλλᾶσθαι. πλὴν
 ἀλλὰ ὤπσο, διότι μὴ καὶ ὁ
 Ζεὺς ταῦτα ἐπέκασέ σου. εἰ
 γὰρ οἶδα, ὡς ἐξ καὶ δίκῃ γύπαρ
 ἀνὴρ ἐπίσπῳσσι τὰ ἔγκρατα θαι-
 ρύσαντας. ἔτω δεινῶς αὐτῷ
 ἡατὴ γόρκασι, ἀπολογᾶσθαι δον-
 πῶν, ἡαῖτο δὲ γι. θαυμάζω, πῶς
 μαύτις ὦν, ὃ προεγίνωσκον ἔ-
 τω κολαδυσόμεν. Προ.
 ἡπισταμῶ ὦ Ερμῆ καὶ ταῦτα
 μὴ, καὶ ὅτι ἀπελυθίσσομαι αὐ-
 τῶς οἶδα, καὶ ἡδὴ τις ἡ Θραβῶν
 ἀφίξεται σὺς φίλος ἐκ εἰς μα-
 ἡραὺν, ἡατατοξόσσων, ἐν φῆς
 ἔπιπτόσθαι μὲ τὸν αὐτῶν.
 Ερμ. εἰ γὰρ γένοιτο, ὦ Προμηθεύ
 ταῦτα, καὶ ἐπίδοιμί σοι λιλυμῆ-
 νομ, καὶ ἡοιῶ σὺν ἡμῖν εὐωχέμε-
 ναν. ὃ μὲν τοι καὶ ἡριανιμύστα
 γι, Προ. θάρρα, καὶ σιωδωχέ-
 σεμαι ὑμῖν, καὶ ὁ Ζεὺς λύσσει
 ἐκ αὐτῶν μικρὰς δὺ λαιμονίας. Ερ.
 τίς ταύτης; μὴ γὰρ ἐκνύσῃς ἐπὶ
 πᾶρα

Pro. Nostin Merc. Theop.
n: Sed quid uerbis opus?
præstat enim celare arcanis,
uo me maneat præmium
ost solutam poenam. M.
quandoquidem id præstat,
cum rex dædas licebit. Quin
os Vulcane abimus iam cō
im non longe abest aquila,
tu Titan præstolare tan-
sper, dum tibi Thebanus
ut ais) sagittarius cōtingat,
ui te ab alitis huius lania
u quietum reddat, ac libe-
am.

ω ἄρ. Πρ. οἶδα ὃ ἔρμῃ πλὴν οἱ
τις· ἀλλ' ἐχρὴ λίσσασθαι. φυλάτ-
ταμ' ὃ ἄμεινον τὸ ἀπέρρηκτον,
ὡς μὲν δὲς εἶναι, καὶ λύτρα μὲν ἀν-
τι εἶναι καταδίκης, Ερ. ἀλλὰ φύ-
λατ' ὃ τιτὰρ, εἰ τὸτ' ἄμεινον.
ἡμᾶς δὲ ἀπίωμεν, ὃ Ἡρακλῆς.
καὶ γὰρ εἴτ' ἢ δὴ πλεοῖεν ὁ ἀν-
τις, ἐπὶ μὲν ἔνθα κατ' ἔρως. εἶναι
δὲ γὰρ ἔδῃ σὺ τὸν δουλεύοντα, ὅρ-
φους τοξότου ἐπιφανῆσαι, ὡς παύ-
σαι σὺ ἀνατιμωμένον ὑπὸ τοῦ
ἡρώου.

A R G V M E N T V M.

& οἰκονομικὰ Thomæ

Mori.

Videtur hoc Dialogo Lucianus illud
maxime comendatum voluisse, quòd
in fine, Menippus ait à Tiresia in aurem
sibi dictum fuisse, Privatorum videlicet ho-
minum vitam optimā atq. tutissimam esse,
quòd idem Græci noto illo prouerbio dicti-
tant: ὧς λάβει βιώσας. Nam diuitias, poten-
tiam, gloriam, & cætera, quæ mundus ap-
petit, vana omnia & incerta esse: præcipuè
autem diuitum atque magnorum homi-

N S unum,

num, ut vitam ipsam periculosam, & pompis solennibus, item tragicis quoque fabulis similem esse, ita miseros plerunque sorti exi-
tus, quod eo decreto videtur intelligere vel-
le, quod apud inferos contra diuites factum
fuisse dicit, quo & corpora illorum suppli-
cijs destinantur; & animi in asinos migrare
iubentur, quod & ipsum nimirum eam
significationem habet, quod diuitum animi
plerumque inertes, & omnis doctrina exper-
tes esse soleant. Inscribitur autem Necyo-
mantia, quasi dicas, ab inferis seu mortuis
petitum responsum, quo vel maxime appa-
ret, eum Dialogi scopum habendum esse, qui
responso isto Tiresia proponitur. Semper e-
nim ex titulis alter nobiliorem Dialogi per-
sonam, alter argumenti quasi quandam
viam indicat, Platonico more, quem maxi-
me in hoc Lucianus imitatus est. Constat
autem perpetua quadam narratione, qua
& causam & modum sui ad inferos descen-
sus, & praeerea occasionem, qua edictum
illud de diuitibus audierit, commemorat. In
hac precipui quidem loci sunt & maxime
illustres: de incerta doctrina Philosophorum,
de Magorum superstitione & potestate.

De inferorum locis, supplicijs, & equalitate: & postrema illa collatio vite humanæ cum pompa solenni, & cum fabulis Tragicorum: Occasio, & exordium Dialogi ab habitu, & percunctatione Menippi sumuntur.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ Η ΝΕΚΥΟ-
ΜΑΝΤΑΑ ΜΙΝ.

**Menippus, Philo-
nides.**

S Alue atrium, domusque uestibulum meæ, ut te lubens, aspicio luci redditus Philip. Non Menippus est canis? Nō hercle alius, nisi ego fore ad Mentppos omnes hals lucinor. At quid sibi uult habitus huius insolentia, claua & lyra, leonis exuuiæ? Adeundus tamen est, Salue Menipp. unde nobis aduenisti? diu est quod in urbe non uidimus. M. Adsum reuersus mortuorum è latibulis Foribusq; tristium tenebrarū nigris, Manes ubi inferni manent superis procul. Phil. O Hercules clam nobis Menippus uita functus est. reuicisq; denud. Men. Non, sed me adhuc uitium recepit Tartarus. Philipp. Quænam causa tibi fuit nouæ huius atque incredibilis uitæ?

Ω Χαῖρε μέλανδρον, πρέπυλάδ' ἑστίας ἰαῆς. ὡς ἄσμελές σ' ἰσθίδον, ἰε φάσ μοδών. φιλω. ὦ Μένιππ' ὅτ' ἐς ἰσθιν ὁ λύων, ἐμλνῶν ἄλλος, εἰ μὴ ἰγὼ παραβλίπω Μενίππου ὄλως. τί δ' αὐτῷ βύλνται τὸ ἀλλόκοτον τῷ σχήματ', πῶλ' καὶ λύρα καὶ ληροτά; προσιτίον δὲ ἴμωσ αὐτῷ. χαῖρ' ὦ Μένιππι. καὶ πόδ' σ' ὁμῖν ἀφίξαι; πολὺ γὰρ χρόνον ὦ πείφνας ἐν τῇ πόλει. Μένιπ. Ηκωνικρῶν λουσθμῶνα, καὶ σάντου πύλας λιπῶν, ἴν' ἄλως χαρὶς ὤκεισθαι διῶν. φιλω. ὑράκλως ἐλνλῶβ' Μένιππου ὁμᾶς ἀποδοσῶν, κατ' ὃς ὑπαρχῆς ἀναβιβίωκας; Μίν. ἔκ, ἀλλ' ἰτ' ἱμπροσθ' αἰῶνας μ' ἰδνξαστο. φιλω. τίς δ' ὁ αἰτία σοι ᾗ καὶ νῦν καὶ παραδίδεσ τούτης ἀποδουμάας

οὐκ: Men. Iuventa me incitavit, atque iudacia, quam pro iuventa huius paululum impotentior. Phil. Siste ὁ bene Tragicus, & ab Iambis descendens, sic potius simpliciter eloquere, quæ nam hæc uestis, quæ causa tibi itineris inferni fuit, quum alio qui neque iucunda, neque despectabilis sit via? Men.

Res dilecte gravis me infernas egit ad umbras, Confutulerem manes ut uatis Tiresias. Philon. Ille, atqui deliras, alioqui non hoc pacto caneres apud amicos, ὅς σφιν cernatis uersibus. Men.

Ne mireris amice, nuper enim cum Euripide atque Homero uersatus, nescio quo pacto uersibus sic impletus sum ut numeri mihi in os sponte confluent. Verum dic mihi quo pacto res humane hic se habent in terris? & quid nam in urbe agitur? Phil. Nihil noui. Sed quemadmodum prius acstitabant, rapiunt, peierant, fornerantur, usuras colligunt. Men. O miseri atque infelices. Nesciunt enim, qualia de nostris rebus nuper apud inferos decreta sunt, quales quæ sorte iactati sunt in diu res istos calculi, quos per Cerberum nullo pacto poterunt effugere. Phil. Quid ais? Noui ne aliquid apud inferos nostris de rebus decretum est? Menipp. Per Ios

ποτα,

Δημίας. M. τίς τινε μ' ἰππῆρι, καὶ δράσθαι τὸν πλῆον. Φι. παῦσαι μακάρει τραγωδῶν καὶ λυγρὴν ὁπῶς ἀπλῶς, καταβὰς ἀπὸ τῶν ἰαμβίων. τίς ὁ τέλης; τί σοι, Φι. λέγω περὶ αἰδίου: ἄλλως γὰρ ὅχι ἀδύνατον, ὅτι ἀσπασίον ὁ ἰδὸς. Μίν. ὦ φίλε, τίς χρεώ με κατέγαγε σὺ αἰδίου, ψυχὴ χρεώ μενον δουλείου Τηρουσία. Φι. ἔτ. ἀλλ' ὁ παρακαίει, ὅτι γὰρ ὅτις ἐμμίτρι, ἰρράφῃ πρὸς αὐτῶν φίλους. Μίν. μὴ δαυμάσῃς ὡς ταῖς, σὺ γὰρ εὐρυπιδὴ καὶ Ὀμήρου συγγράμματα, ὅτι οὐδ' ὅπως ἀντιπλάττω τῶν ἰππῶν, καὶ αὐτὸ ματὰ μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ τέμα ἰρχεται. ἀτὰρ εἰπέ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ γῆς ἔχει, καὶ τί ποιῶσιν ἐν τῇ πόλει;

Φι. Λαὸν δὲ δὲν, ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τῆ ἀρχαίᾳ, ἐπιερῶσι, τοκογλυφῶσι, ὀβολοσταῶσι. Μίν. ἄδλιν καὶ λαοδαίμονος. ὅτι γὰρ ἴσασιν, οἷα ἵνα γὰρ ἐκλύρωται παρὰ τοῖς πᾶσι, καὶ εἰς λιχαιοτέρηται τὰ ψήφισματα κατὰ τῶν πλοσίων, ὅτι μὴ τὸν λιχαιοτέρη δὲ μία μηχανὴ τὰ διαφυγὰν αὐτοῖς. Φι. τί φεις; ἀδύνατον τι νῦν τινε τοῖς λέοντι παρὰ τῇ πόλει; Μίν. νῦν δὲ καὶ

καὶ

rem, & quidem multa, nec
 um predere non licet, neque
 icana quæ sunt, revelare,
 ne quis forte nos apud Rha-
 lamanthum impletatis ac-
 cuset. Phil p. Nequa-
 quam ô Menippe, per Ios-
 rem, ne inuideas sermones
 amico. Nam apud homi-
 nem tacendi ignarum, &
 natatum præterea sacris
 edifferes. Menipp. Dux
 a profectò iubes, & non
 equam tuta, verùm nia-
 gata tamen audendum est.
 Decretum est ergo, diuites
 illos ac pecuniosos autum-
 tanquam Danaen seruantes
 abstrusum. Philipp. Ne
 prius ô beate, quæ sunt des-
 creta dixeris, quam ea per-
 curras omnia, quæ abs te au-
 dire libentissime uelim. Quæ
 uidelicet descensus causa
 fuerit, quis itineris dux, de-
 inde ex ordine, & quæ illi c-
 uideris, & quæ audieris om-
 nia. Verisimile est enim te,
 quum res pulchras uideri
 curiosus sis, eorum quæ ui-
 su aut auditu digna uideban-
 tur, nihil omnino prætermis-
 sisse. Menip. Parendum
 & iam n his tibi est. Nam
 quid facias urgente ami-
 co? Ac primum sanè tibi
 expediam, quæ res animum
 meum ad hunc descensum
 impulerit. Ego igitur quum
 ad huc puer essem, audis-
 rem quæ Homerum atque
 Hesiodum, seductiones & bel-

la ca-

ηαι πολλά, ἀλλ' ἔδιδίμην ἐν φη-
 ραν αὐτὰ πρὸς ἀπαντας, ὅτε
 τὰ ἀπὸ ῥήματα διαγερσέμεν, μὴ
 καὶ τις ἡμᾶς γράψεται γραφὴν
 ἀσιβέας ἐπὶ τῇ ραλαμαίῳ. Φιλ.
 μηδ' αὖτως ὡς Μένιππος πρὸς
 τῷ Διῳ, μὴ φθορῆσθαι τὸ λόγον
 φίλῳ ἀνδρὶ. πρὸς γὰρ εἰς αὐτὰ σιω-
 πᾶν ἔρῃς τὰ τ' ἄλλα, καὶ πρὸς
 μινυκλήν. Μίν. χαλπερὸν μὲν
 ἐπιτάτῃς τῷ πίταγμα καὶ ἔ-
 πάντῃ ἀσφαλὲς. πολλὴν ἀλλὰ
 σὺ γινέσκῃς τοι μνήσιν. ἰδέξῃ
 αὐτὸς πλεονεξίας καὶ πολλοῦ
 χρημάτων, καὶ τὸ χρυσοῖον κα-
 τάκλειστον ὡς περὶ τῷ Δανάῳ
 φυλάσσοντας. Φιλ. μὴ πρό-
 τιρον εἴπῃς ὡς γὰρ τὰ διδού-
 μεν, πρὶν πάντα διελθῆναι, ἀμάρ-
 ταν αὐτὸς ἔχεις ἀκούσαι σε ἥ τις
 αἰτία σοι εἴη καθόλου γίνετο, τίς
 δὲ ὅτι πρὸς αὐτὸν ἔγινετο, αὐτὸς
 ἔξῃς ἀπὸ αὐτοῦ, ἀπὸ ἡμετέρας παρ-
 αύτοις. οἶκός γὰρ αὐτοῦ φιλέκαλον
 ὄντα σοι, μετὰ τῶν ἀξίων δια-
 ὅς αὐτὸς παρ' αὐτοῦ. Μίν. ὑπερ-
 γητίον καὶ ταῦτά σοι. τί γὰρ αὐ-
 καὶ πᾶσι τοῖς, ἐπὶ τῇ φίλῳ ἀ-
 νὴρ βιάσεται; καὶ διὰ πρῶτῃ
 σοι δίδωμι τῷ γνώμῃ τῷ ἰ-
 μῶν, καὶ ὁδὸν ἐρμήδῃ πρὸς
 τῷ κατὰ βασιλῆα. ἔγω γὰρ ἄχθῃ
 μὲν ἐν πασι τοῖς ἀπὸ τοῦ Ομήρου
 καὶ Ησίοδου πολεμῇ καὶ τὰς

la canentes, non semideorum
modo, sed & ipsorum iam
Deorum, adhuc uero & ad
ultra eorum & uolentias,
rapinas, supplicia, patrum
expulsiones, & fratrum &
sororum nuptias, hæc me
Heracle omnia bona pulchra
que putabam, & studiose er-
ga ea affliciebar. postquam
uero in uirilem iam ætatem
peruenirem, hic leges rursus
iubentes audio poetis adpri-
me cōtrarias, neq; uidelicet
adulteria committere, neq;
seditiones mouere, neq; ra-
pinas exercere. Hic igitur
hæsitabundus conliti, incer-
tus omnino quo me pacto
gererem. Neq; enim deos
unquam putauī mōchastu-
ros, aut seditiones inuicem
fuisse moturos, nisi de his re-
bus perinde ac bonis iudi-
cassent. Neq; rursus legum
latores his aduersa iuluros,
nisi id conducere existima-
rent. Quoniam igitur in dus-
bio eram, uisum est mihi phi-
losophos istos adire, atque
his me in man^o dedere, roga-
re q; uti me, ut cunq; liberet,
uterentur, ut atq; uiam ali-
quam simplicem ac certam
ostenderent. Hæc igitur
mecum reputans ad eos ue-
nio, imprudens profectō,
quod me ex fumo (ut aiunt)
in flammam conijcerem. A-
pud hos enim maxime dili-
genter obseruans summam

σας διηγόμενον, ὃ μόνον τῶν
ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἡδὴ
τῶν θιῶν, ἴτι δὲ καὶ μοιχείας
αὐτῶν καὶ βίας καὶ ἀρπαγὰς
καὶ δίκας, καὶ πατέρων ὀξυλά-
σεις, καὶ ἀδελφῶν γάμους,
πάντα ταῦτα ὁ γέμω εἶναι ἡ-
λὰ. καὶ ὑπαρῖγγος ἱκισσύμω
πρὸς αὐτά. ἰπὰ δὲ εἰς αὐθρα-
τιλῆν ὀρξάμην. πάλιν αὖ ἴσα
ταῦτα. ἦκουσιν τῶν νόμων ταυ-
τῶν τοῖς ποικίλως κινδυνύον-
σιν, μήτι μοιχεύω, μήτι φασιάζω,
μήτι ἀρπάζω, ἢ μιγάλησιν
καθίστημαι ἀμφιβολία, ἢ εἰς
δὴν ὅτι χρυσάμην ἑμαυτῷ. ὅ-
τι γὰρ τὸς θεοὺς αὐ ποτε ὁ γέ-
μω μοιχεύσαι, καὶ φασιάσαι
πρὸς ἀλλήλους, ἃ μὴ ὡς πόρ-
καλῶν τέτων ἐγίνωσκον, οὐτ'
αὐτὸς νομοθέτας ταῦτα τὰς
τοῖς παλαιῶν, ἃ μὴ λυσί-
λαῶν ὑπὸ ἀμβροσίου. ἰπὰ δὲ δι-
πέρων, ἰδοὺ μοι ἰλδόντα πα-
ρὰ τοὺς ἡκατομύλους τέτους φο-
λοσόφους, ἐγχερίσαι τι ἑμαυτὸν
καὶ δικδύσαι αὐτῷ χρῆσθαι
μοι, ὅτι βούλοιντο, ἡκέτινα ἰ-
δὼν ἀπλῶ καὶ βιβαίαν ὑπο-
δᾶσαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν δὲ
φρονῶν προσέειπεν αὐτοῖς. ἰλι-
θην δ' ἑμαυτὸν ἐς αὐτὸ, φασί-
κὶ πῦρ ἐν τῷ καπνῷ βιασόμενοι

repeti

παρὰ

per ignorantiam, omniaque magis incerta, aded ut hæc his illic mihi vel idiotarum uita iam aurea uideretur. Alius etenim soli me uisus voluptati frudere, atque ad eum scopum uniuersum uitæ cursum dirigere. nec eo ipsam sitam esse fecunditatem. Alius rursus omnino laborare, corpusque isti, uigilijs, ac squalore subigere, misero semper adfectum, contumelijsq; obnoxiū assidue, Heliodorus eductus inculcans celebra illa de uirtute carmina, & splendorem uidelicet, & acclipsu in uerticem montis ascesum. Alius contemnere iubet pecunias, earumq; possessionem indifferentem putare. Alius contra bonas ipsas etiam diuitias esse pronunciat. De mundo uero quid dicam: de quo ideas incorporeas substantias, atomos, & inane, ac talem quandam pugnantium inuicem nominum turpem indies audiebam, & quod absurdorum omnium maxime fuit absurdissimum, de contrarijs unusquisque quum diceret, inuincibiles admodū & probabiles sermones adferbat, ut nec ei qui calidum, nec ei qui frigidum idem prorsus esse contenderent, contra quicquam hincere potuerim,

παρὰ γὰρ αὐτῶν μάλιστα ὑποσχεσθαι ἐπισημαίνων τὴν ἀγνοίαν καὶ τὴν ἀπορίαν πλέονα, ὥστε μετὰ χίτα χρυσῶν ἀπέδειξεν ὅτι τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον ἀμεινότερον αὐτῶν παρῆναι τὸ παρ' ἡδονῆς, καὶ μόνον τὸ τοιοῦτον πᾶσι μετίσταται, τὸ γὰρ εἶναι τὸ ὅλως ἀναισθητόν. ὃ ἢ τις ἐμπαινον ποιεῖ τὰ πάντα, καὶ μοχλῶν, καὶ τὸ σῶμα κατασκαφάσκειν, ῥυπῶντα καὶ σκωλημῶντα, καὶ πᾶσι δυσχαρίζεται, καὶ λοιδορεῖ μέγιστον· συνιχὲς ἐπὶ ῥαφῶν δὲ τὰ πένθημα ἐκῆντα τὸ Ἡσιόδου παρὰ τὴν ἀρίστην εἶπεν, καὶ τὸν ἰδιώτην, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνάβασιν, ἀλλὰ ὅτι διαφροσύνην χρυσῶν παρὰ κέρδιον, καὶ ἀδιαφροσύνην εἰσάγει τὴν κτῆσιν αὐτῶν, ὃ δὲ τις αὐτῶν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸν πλεονάζοντα αὐτὸν ἀπειθαίνειτο, περὶ μὲν γὰρ τῷ λόγῳ τί χρὴ καὶ λέγειν; δευτερίως καὶ ἀσκήματα καὶ ἀτρεχεῖς καὶ κροῖ, καὶ τειδῆς τινος ὄχλον ὀνομάτων ὀσιμεῖν παρ' αὐτῶν ἀκῶν ἐκείνων, καὶ τὸ πάντων δεινῶν ἀτεπώτατον, ὅτι παρὰ τῶν ἰσχυριωτάτων ἐκαστὸν αὐτῶν λέγειν, σφέδρανικῶνται καὶ πῖλαι νῆς λόγους ἐπερίητο, ὥστε μέγα τὸ ἰσχυρὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λέγειν.

potuerim, atq; id, quum ta-
men manifestè cognoscerem
fieri nunquam posse, ut eas
dem res calida simul frigi-
daq; sit. Proorsum igitur ta-
le quiddam mihi accidebat,
quale solet dormitantibus,
ut interdum capite annuerē,
interdum contra abnuerem.
Præterea quod multo erat
illis absurdus, uitam eo-
rum diligenter obseruans,
comperi eam cum ipsorum
uerbis præceptisq; summos
pere pugnare. Eos enim
qui spernendam censebant
pecuniam, auidissimè cōspe-
xi colligendis diuitijs inha-
re, de fœnore litigantes, pro
mercede docentes, omnia
denique nuntiorum gra-
tia tolerantes. Il uerò qui
gloriam uerbis aspernaban-
tur, omnem uitæ suæ ratios
nem in gloriam referabant.
Voluptatem rursus omnes
ferme palam incessabant,
clanculum uerò ad eam for-
lam libentè confluabant.
Ergo hæc quoque specu-
latus, magis adhuc ægre
moiesceq; tuli. Aliquantus
lum tamen inde memet con-
solabar quod unā cum mul-
tis & sapientibus & cele-
berrimis insipiensq; essem,
atque uerè adhuc ignarus
oberrarem. Peruigilanti
mihi tandem, atque hisce de
rebus mecum cogitanti, ues-
nit in mentem, ut Babylo-
nem profectus, magorum

aliquam

λίγντι, μᾶτι τὸ ψυχρὸν, αὐτὰ
λίγναι ῥίχα, καὶ ταῦτα ἀδύτα
σαφῶς, ὥς οὐκ αὖ ποτε θόρμον
εἶναι καὶ ψυχρὸν ἐν ταυτῇ χρε-
ίῳ, ἀτιχνῶς οὖν ἰσασχον τοῖς
νυστάζουσι τέτοις ἡμοιον. ἄρ-
τι δὲ ἐπινύουμ, ἄρτι δὲ αὐ-
τίουμ ἱμπαλιμ. ἐπὶ δὲ πολλὰ
λῶ τέτο ἱπᾶντῳ ἀποπῶτι-
ρον, τοὺς γὰρ αὐτὰς τέττες οὐβισο-
κον ἐπιτηρῶν, ἰναυτιώτατα
τοῖς αὐτῶν λόγοις ἐπιτηδούον-
τας, τὰς γινῶ ταταφρενῶν πα-
ρηνουῶτας χρημάτων, ἰῶντῳ
ἀπρίξ ἱχμελῶν αὐτῶν, καὶ πι-
ρί τοκῶν διαφθρεμῶν, καὶ
ἠδὲ μιᾷ ῥω παιδούοντας. καὶ
πάντα ἵνικα τέττον ὑπομίνου-
τας, τέττες τι πλὴν δόξαν ἀπεβαλ-
λομελῶν, αὐτῆς ἵνικα πάν-
τα ἐπιτηδούοντας, ἡδονῆς τι
αὐσχιδὸν ἅπαντας κατηγε-
ρωῶτας, ἰδίᾳ δὲ μόνῃ ταύτῃ
προσηρημελῶν. σφαλαῖς οὖν
καὶ ταύτης ῥι ἱλπίδῳ, ἐπὶ
μᾶλλον ἰδυσχέραντον. ἡρέμα
πραμνιδούμην ἱμαυτὸν, ἰ-
τιμιτὰ πολλῶν καὶ σοφῶν, καὶ
σφῶδρα ἐπὶ σωῖσαι διαβιβη-
μελῶν αὐτῶν τίς τι εἰμὶ, καὶ τὰ
λαδῆς ἐπὶ ἀγνοῶν πῶς ἰερχομαι
ἡαί μοι ποτὶ διαγρυπνῶντι τῶν
τακῆνικα, ἰδοῦσθ ἱς βαβυλῶν
νῆ ἱλδῶντα, διηδυνῶσά τινῳ
τῇ

quem ex Zoroastri discipulis ac successoribus conquirem. Audieram siquis eos inferni portas carceribus quibusdam ac myserijs aperire, & quemlibet uerit, illuc tuto deducere, ac rursus inde reducere. Optime ergo me, facturum putauit, si cum horum quosdam de descensu paciscens, Iresiam Boeotium confuserem, ab eoque perdiscerem quippe qui uates fuerit & sapiens) quæ uita sit optima, quamque sapientissimus uisusque potissimum elegerit. Ac statim quidem exiliis quam poteram celeriter Babylonem uersus recta contendidi. Quo quum uenio, inuenior apud Chaldeorum quendam hominem certe sapientem, atque arte mirabilem, coma quidem canum, sed modumque promissa barba uenerabilem. Nomen autem illi fuit Mithrobaranes, orans igitur obsecransque uix exorauit, ut quauis mercede uellet, in illam me uiam deduceret. Accipiens uero me uir primum quidem dies nouem ac uiginti cum luna simul incipiens abluit ad Euphratem, mane solem Orientem uersus perducens, ac sermonem quempiam longum musitans, quem non admodum exaudiebam. Nam (quod in certamine peritones inepti for-

lent)

τῶν μάγων, τῶν ἱερέων μαδῶ
τῶν καὶ διαδέχων. ἤκουον δ'
αὐτοὺς ἰπποδάμει τι καὶ τελε-
ταῖς τισιν αὐοίγην τε τοῦ ἔλ-
τὰς πύλας, καὶ κατὰ γαίην ἐν αὐ-
βόλονται ἀσφαλῶς, καὶ ἐπίσω
ἡνδὶς αἰαπύμπην. ἀριτομοναὺ
ἐγγύμνω εἶναι, παρὰ τινος τοῦ-
των διαπραξάμενον τὴν κα-
τάβασιν, ἰλδόντα παρὰ Τερπ-
σίαν τὸν βοιωτίαν, μαδῶν παρ
αὐτοῦ, ἅτι μαντικῶς καὶ σιφῶν,
τίς ὅστις ὁ ἀρίστου βίβου, καὶ ὅν
αὐτοῖς ἔλοιτο σύφρονων. καὶ δὲ
ἀνακινήσας ὡς ἄχον τάχους,
ἱτανοῖν σὺν δὲ βαβυλῶν. ἰλ-
δῶν δὲ, συγγίνεμαι τινὶ τῶν
χαλδαίων σεφῶν αὐδρὶ καὶ δι-
σπισίῳ τὴν τέχνῳ, πολὺν μὲν
τὴν λόμῳ, γίνεοι δὲ μάλα
σιμνὸν καδῶμεν, τέντομα δὲ
λὼν αὐτῷ μιδροβαγζάνης. διηθείς
δὲ καὶ καδινευσίνας, μόλις ἰ-
τυχον παρ' αὐτῷ ἐφ' ὅτω βόλοι-
το μιδῶν καδινευσίνας αἰ μοι ἔλ-
ὲ δὲ, παραλαβὼν δὲ με ὁ αὐτὸς,
πρῶτα μὲν ἡμέρας ἑννία καὶ
ἑκοσίαν ἅμα τῇ σιλήνῃ ἀρξάμε-
νος ἔλεν, κατὰ γαίην ἐπὶ τὸν σύ-
ράτῳ, ἔωδον πρὸς ἀνατίλλοντας
τὴν ἥλιον, ῥῆσιν τινα μακρὰν ἰ-
πιδίγῳ, ὥς ὁ σφύδρα κατῆκε-
ον. ὡς περὶ γὰρ οἱ φάυλοι τ' ἰντεῖο
ἀγῶσι

leue) uolubile quiddam atque incertum proferebat, nisi quod quosdam uisus est inuocare dæmones. Post illam igitur in cantationem te mihi in uultum spuens deducit rursus, oculos nusquam in obuium quenquam deflectens. Et cibus quidem nobis glandes erant, potus autem lacatque mulsum, & Chœaspi lymphe, lectus uerò in herba sub dio fuit. At postquam iam preparati satis hac die es sumus, medio noctis silentio ad Tigretem me fluuium ducens, purgauit simul, atque absterxit, facieque lustrauit ac squilla, tum pluribus itidem alijs, & magicum simul illud carmen submurmurans, dein totum metam incantans, ac ne aspectis læderet, circumiens, reducit domum, ita ut ueram, reciprocantem, ac reliqua noctis partem nauigationi nos præparauimus. Ipse igitur magicam quadam uestem induit, Medorum uesti ut plurimum similem, ac me quidem his quæ uides, ornauit, clauis uide licet, Leonis exuuijs, atque insuper lyra. Iussit præterea ut nos si quis me roget, Menippum quidem ne dicere, sed Herculem aut Vlyssē aut Orpheum. PHI. Quid ita o Menipp. neque enim

Ορφικός. Φιλιππ, ἢ τίς τί τοῦτο ὃ Μένιπτι; οὐ γὰρ οὐ-

ἀγῶσι κερύκων. ἐπίτροχόν τ' ἡγεῖσά φησι ἰφθίγγιτι, πάλιν ἄλλ' ἰώκα γέ τινας ἐπιναλάσθαι δαίμονας. μετὰ γοῦν τῶν ἐκπρόδω τρεῖς αὖ με πρὸς τὸ πρὸς σωμα ἀπεπλῦσαι, ἐκαστὴν πάλιν, ὅδ' ἵνα τῶν ἀπαύτων προσβλήσων. καὶ σιτία μὲν ἡμῖν τὰ ἀκρόδρα, ποτὶν δ' ἡ γάλα, καὶ μιλίχρατον, καὶ τὸ τὸ χοῖος ποτὶν ὕλη, συνὴ δὲ ὑπαίθε. ὅδ' ἡ πῶας. ἐπὶ δὲ, ἀλλ' ἡ ἀχὶ δὲ προδιατῆσις πρὸς μίσησιν οὐκται, ἐπὶ τὸν τίγρητα ποταμὸν ἀγαγὼν, ἐκὰς δὲ τί με καὶ ἀπὶ μαφί, καὶ πρὸς ἡγήνοισι δαδὲ καὶ σκυλλῇ καὶ ἄλλοις πλεῖστον. ἀμα καὶ τῶν ἐκπρόδω ἐκὼν ὑποποδούρας. ἀτα ἡ λον μὲν ἀτα μαγείας καὶ πεισιλδῶν, ἵνα μὴ βλαπτομένη ὑπὸ τῶν φαντασμάτων, ἐκαστὴν γὰρ ἐπὶ τῶν οἰκίαν, ὡς ἄχον ἀναποδίσκοντα, καὶ τὸ λοιπὸν ἀμα φὶ πλεῖον ἰχθυῶν. αὐτὸς μὲν οὖν μαγικῶν τιν' ἴδω πολλῶν, τὰ πολλὰ ἰοικῶν τῇ μεδονῇ, ἐμὶ δὲ τουτοισὶ φέρων ἰστοκῶσαι τῇ ψίλῃ καὶ τῇ λιοντῇ καὶ προσίτι τῇ λύρα, καὶ πεισιλδούσαντο, ὡς τις ἰσχυρὰ με τοῦτομα, Μένιππον μὲν μὴ λῆγαν Ἡρακλῆα δὲ ἢ Ὀδυσσεῖα

iusam aut habitus, aut nos
inis intelligo. MEN. At
u perspicuum id quidem
e, ac neutiquam arcanum,
am hi qui ante nos ad
feros olim uiui descen-
rant, putauit si me his
simularet, fore ut facilius
eaci custodias fallerem,
que nullo prohibente
insirem, utpote notior
agico admodum illo cultu
emissus. Iam igitur dies
paruit, quum nos ad flumē
en ingressi in recessum
cumbimus. parata siquis
em ab illo fuerant, cyma
e, sacrificia, mulsæ, & in
mysterium denique qui-
uscunque opus erat. Ima-
nentes ergo omnia præ-
parata, ita iam & ipsi ins-
redimur tristes, lachrys-
isque implemur obor-
e. Atque aliquantisper
uidem in fluuio ferimur,
einde in syluam delati su-
us, ac lacum quendam, in
uem Euphrates conditur.
um hoc quoque transmissæ,
in regionem quandam
euenimus solâ, syluosam
que opacam, in quam de-
cendentes (præibat uerò Mi-
robarzanes) & puteum
odimus, & oues iugula-
us, & foueam sanguine
onspergimus. At magus
terim accensam facem
nens, haud amplius iam
umisso murmure, sed
uoce

ἐ μὲν ἰσθ᾽ ἄξαμην, καὶ τὸ αἶμα πρὸς τὸ βέθρον ἰσπείσαμεν, ὃ δ'

νίημι τὴν αἰτίασθαι τοῦ σχή-
ματος, οὐτι τῶν ὀνιμάτων.

Μίνιππ. καὶ μὲν πρὸς Ἀηλὸν
γίγνεται, καὶ οὐ παυτικῶς ἀ-
πέρρεται. ἰπὴ γὰρ ἔτοι πρὸ
ἡμῶν ῥώντεσσι ἐς ἅλου, κατιλύ-
θισαν, ἡγάτο, εἰ μὴ ἀπακί-
σθον αὐτοῖς, ῥαδίως αὖ τὴν τῇ
Αἰαντὸς φρεσὶν διαλαδᾶν καὶ
ἀκωλύτως παριλθᾶν, ἅτι συνα-
νδίστησαν τραγικῶς μάλα πα-
ραπιμπόμηνον ὑπὸ τοῦ σχήμα-
τος, ἥδη δ' ἐν ὑπὸ φανερῇ ἡ-
μίρᾳ, καὶ κατιλθόντεσσι ἐπὶ
τὸν ποταμὸν, πρὸς ἀναγωγὴν
ἰγιγνόμεναι. χρυσολύατος δ'
αὐτῷ καὶ σκάφος, καὶ ἱερῆα
καὶ μίλινκρατα, καὶ ἄλλα ὅσα
πρὸς τὴν τιλὶ τὴν χρύσειαν ἐμ-
βαλόμενοι οὖν ἀπαντα τὰ πα-
ρασκευασμένα, οὕτω δὲ καὶ
αὐτοὶ βαίνοντες ἀχρὺ μύητοι, θα-
λίσσον κατὰ διακρυχόντεσσι. καὶ
μίχρη μὲν τινὲς ὑπερφρέμι-
σαι ἐν τῷ ποταμῷ ἄτα δ' ἰσι-
πλοῦσαι μὲν ἐς τὸ ἴλιν καὶ
τὴν λίμνην, ἐς δὲ τὸ εὐφρά-
της ἀφανίζονται. περαιωνό-
ντεσσι δὲ καὶ ταύτην, ἀφικνέ-
μεναι ἐς τι χωρίον ἱερὸν καὶ ὕ-
λων δὲ, καὶ αὐτὴν ἐν ἰσπεί-
σῃ τε ἡγάτο δὲ ὁ Μιδραβχεζᾶ
της βόθρον τι ὠρυξάμεναι, καὶ
οὐ μὲν ἰσθ᾽ ἄξαμην, καὶ τὸ αἶμα πρὸς τὸ βέθρον ἰσπείσαμεν, ὃ δ'

uoce quam poterat maxis-
 ma calamitans, demones
 simul omnes conuocat, Pae-
 nas, Erinnyes, Hecatē
 nocturnam, excelsamq̃
 Proserpinam, simulq̃ po-
 ly syllaba quædam nomina
 barbara atque ignota com-
 miscet. Statim ergo temere
 omnia, & rimas ex car-
 mine solum ducere, ac por-
 ro Cerberi latratus audiri.
 & iam res planè tristis fuit
 ac mœsta. Umbrarum at-
 timuit rex imis sedibus Or-
 cus. Ac protinus quidem
 inferorum patebant ple-
 raq̃, lacus Pyriphle-
 thon, ac Plutonis regia.
 Tum per illum descendens
 tes hiatus. Rhadamanthum
 propemodum metu repe-
 rimus extinctum. Ac Cer-
 berus primum quidem latra-
 bat, commouitq̃ sese. At-
 quum ego Iyram celerri-
 me correptam pulsassem,
 cantu statim sopitus, obdormi-
 uit, deinde posteaquam
 ad lacum uenimus tranare
 serè non licuit. Iam enim
 onustum erat nauigium, &
 eiulatu certè plenum. Vul-
 nerati quippe in eo nauigab-
 bant omnes, hic femur,
 illic caput, alius alio quo-
 piam membro luctatus, usq̃
 que adeo, ut multi certè
 ex

μάγῳ ἐν τούτῳ δῶδα λαι-
 μέλω ἔχον, ἐπ' ἐτ' ἑρμίσσῃ τῇ
 φωνῇ, παμμίγιδός δὲ ὡς οἷος
 τι λῶ αἰανραγῶν, δαίμονας τε
 δμοῦ παῖταις ἐπιβῆτο, καὶ ποι-
 νὰς καὶ ἐριννύας, καὶ θυχάρους
 πάντων καὶ αἰπυνῶν πόρροισι
 νειαν, παρ. μίγνυς ἅμα βαρ-
 βαρικά τινα καὶ ἄσσημα ὀνόμα-
 τα καὶ πολυνούλλαβα, σὺν οὖν
 ἐν πάσι ταῖς ἰσχυρίαις,
 καὶ ὑπὸ τῇ ἐπιφθόῃ τῇ δαφῳ
 αὐτῶν ῥέγουσι, καὶ ὃ ὑλακὲς τοῦ
 λέρβριον πόρροισι ἠπάτο, καὶ
 τὸ πρᾶγμα ὑπόρκατεφός λῶ
 καὶ σκυδρῶπὸν. ἰσθλασθῶ δ'
 ὑπὲρ πόρροισι ἀναξὶν ἰνέκον αἰσθλα-
 νοῦσι λαιτράντο γὰρ ἦσαν τὰ
 πλάτα, καὶ ὃ λίμνη καὶ ὃ πυ-
 ριφλιγίδων, καὶ τῇ Πλέτωνι
 τὰ βασίλεια. λαιτλάδοντες δ'
 ὁμοῦ διὰ τοῦ χάσματος, τὸν
 μὲν Ραδάμανθον ὑπομὲν τιθ-
 νῶτα μικρῶ δᾶν ὑπὸ τοῦ δίνου.
 ὃ δὲ λέρβριον ὑλακτοὶ μέ-
 τοι, καὶ παρικῆνοι. ταχὺ δὲ
 μου κρέσαντι τὴν λύραν, πα-
 ραχρῆμα ἰκοιμένα ὑπὸ τοῦ μί-
 λου. ἰπὸ δὲ πρὸς τὴν λίμνην
 ἔλθομεν, μικροῦ μὲν ὃ δ' ἐπι-
 ραιώσμεν. λῶ γὰρ ἦσαν πλῆθος
 τὸ πορθέμεν, καὶ οἰμυγῆς ἀνάπλιον. τραυματίαι δ' παύσαντες
 ἐπίπλιον, ὃ μὲν τὸ σκίλον, ὃ δὲ τὴν λισθαλὴν, ὃ δὲ ἄλλο
 τι σκλον.

τὸ πορθέμεν, καὶ οἰμυγῆς ἀνάπλιον. τραυματίαι δ' παύσαντες
 ἐπίπλιον, ὃ μὲν τὸ σκίλον, ὃ δὲ τὴν λισθαλὴν, ὃ δὲ ἄλλο
 τι σκλον.

ex bello quopiam adesse viderentur . At optimus Charon , quum leonis uideret exuuias , esse me ratus Herculem , recepit , transque exiit libens , tum exeuuias quoque nobis mōstrauit seminam , sed quoniam iam eramus in tenebris , præcedit quidem Mithrobaranes , ego autem à tergo continuus illi comes adhæreo , quoad in pratum maximum peruenimus asphodelo confitum , ubi certè circumfusæ undique mortuorum stridulæ nos sequuntur umbræ . Tum paulo procedentes longius , ad isosolum Minois tribunal accessimus . Erat ipse quidem in folio fortè quodam sublimi sedens . Astabant autem illi Pœnæ , Tortores , nali Genij , Furix Exaltæ , a parte plurimi quidam adducti sunt ex ordine longofune uindicti . Dicebantur autem adulteri , lenones , pœneci , homicidæ , adulatores , sycophantæ , ac talis hominum turba quoduis in uita patrantium . Scorsim autem diuites ac fœneratores prodibant pallidi , uenustri et podagrici , quorum quisque trabe . uinctus erat , ferri pondere duorum talentorum impositum . Nos igitur astantes ,

&

κατὰ αὐτῶν καὶ λόγους διτάλαντιν ἐπακέμεθα . ἰφιστῶ-

τι σωτῆρι μεμλνῶ , ἡμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῆς πολέμου παρόντος . ὅμως δ' οὖν ὁ βέλτερος Χάρων , ὃς αἰετὶν λίοντιν , οἷον δέος μετὸν ὑρακλῆα εἶναι ἐστὶν ξατὸ μὲ καὶ διειπρόμενός τε ἄσμεν , καὶ ἀποβᾶσι διισύμαινι τῶν ἀτραπίων . ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς ἐν τῷ σκότῳ πρὸς αὐτὸν μιδροβαρζάνης , ὃς νόμῳ δ' ἐγγὼ κατέπιρ ἰχθὺν αὐτῶν , ὥς πρὸς λαμῶνα μέγιστον ἀφικόμεθα τῶν ἀσφοδελῶν κατὰ φύτον , ἔνθα δὲ πόριπύτοντο ἡμεῖς τιτρυγῆαι τῶν νεκρῶν αἰσκιᾶς . κατ' ἐλπίον δὲ προίοντος , παριγνόμεθα πρὸς τὸ τῷ Μίνω δικαστήριον , ἐτύγχανε δὲ ὁ μὲν ἐπὶ δρόνον τινὸς ὑψηλῷ καθήμενος . παρὲς ἔκειτοσαν δὲ αὐτῷ ποινῶν καὶ ἀλάστορων , καὶ ἱριντύων . ἐτέρωθεν δὲ προσήγοντο πολλοί τινες ἰφιξῆος ἀλύσει μακρᾷ διδριμένοι ἐλίσσοντο δὲ εἶναι μοιχοὶ καὶ πορνόβοσκοι , καὶ τιλῶναι , καὶ λώλαντες , καὶ σκυοφάνται , καὶ τοιοῦτοι ὅμοιοι τῶν πάντων κύνων ἐν τῷ βίῳ . χωρὶς δὲ οἷτοι πλείους καὶ τοκογλύφοι προσήσαν , ὥχριοι , καὶ προγάστορες , καὶ ποδαγροὶ , λαλοῦντες

& quæ sunt omnia conspiciamus, & quæ dicuntur, auscultamus. Accusant autem noui quidam atque admirabiles rhetores. PHILON. Qui nam ergo hi per Iouem, sunt, ac ne isthuc quidem te pigeat dicere. MENIP. Umbrae ne unquam istas nosti, quas opposita soli reddant corpora? PHIL. Omnino quidem igitur. MEN. Hæ nos igitur quum primum functi uita sumus, accusant, testantur atque redarguunt, quicquid in uita peccauimus, & sane quædam ex his dignæ admodum fide uidentur, utpote nobiscum uersatæ semper, nostrisque nusquam digressæ corporibus. Minos igitur curiose quemlibet examinans, impiorum relegabat in coetum, poenas ibi sceleribus suis dignas laturum. In hos præcipue tamen incenditur quis opes dum utuerent, ac dignitates inflauerant, quique adorari se serè expectabant, nimirum breui perituram eorum superbiam facti, & que detestatus, quippe qui non meminissent morales ipsi quæ sint, sese bona quoque mortalia consequutos. At nunc splendida illa exuti omnia, diuitias, inopiam genus, munia, nudi ac uultu demisso steterunt, tanquam

τοὺς οὐὶ ἡμᾶς, ἰσχυρότεροι τὴν γιγνόμενῃ, καὶ ἐνδομῇ τῶν ἀπολογουμένων. καταπύρουσι δὲ αὐτῶν καὶ οἱ τινὲς καὶ παρὰ δόξαι ῥήτορες. Φιλ. τίς ἐστι πρὸς Διός; μὴ γὰρ ἐκνήσθη καὶ τὸτο ἡπᾶν. Μιν. οἶδά περ ταυταὶ τὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀποτιλουμένας σκιάς ἀπὸ τῶν σωματῶν; Φιλιππ. πάντῃ οὐὶ. Μινιπ. αὐταὶ τοῖς οὐὶ παλαιὰ ἀποδάνουμένη, καταπύρουσι τι, καὶ καταμαρτυροῦσι καὶ διελίχουσιν τὰ πῶς πραγμένα ἡμῖν παρὰ τὸν βίον, καὶ σφόδρα τινὲς αὐτῶν ἀξίως πύροι δοκοῦσιν, αἱ δὲ οὐὶ συνίσταται, καὶ μηδέποτε ἀφιστάται τῶν σωματῶν. ὁ δὲ οὐὶ Μίνος ἐπιμιλῶς δισταζών, ἀπίπτεται πρὸς ἑαυτὸν ἐν τῶν αἰσβῶν χάρισμα δὲ ἡμῶν ὑφίσταται ἡμῶν τῶν τιτολημνίων, καὶ μάστιγα ἐκείνων ἡπῆστο τῶν ἐπὶ πλούτοις καὶ ἀρχαῖς τιτυφωμένων, καὶ μονοουχί καὶ πρὸς πτωχῶν αἰδομένων. τίς τοι ἐλιγοχρήνιον ἀλαζονείαν αὐτῶν, καὶ τίς ὑπερηφάνειαν μουσατῆς ἡμῶν; καὶ ἐπὶ μὴ ἡμίονω, δευτεροῦ τινος αὐτῶν καὶ δευτερῶν ἀγαθῶν τιτυχαπτόμεν. ὁ δὲ ἀποδυσάμνησι τὰ λαμπρὰ ἐκείνα πρῶτα, πλούτους λίγους καὶ γίνεσθαι, καὶ δυνατάς, γυναικὶς

quam somnium quoddam, humanam hanc felicitatem recogitantes, adeo ut hæc dum conspicarer nimis quam delectatus fuerim. Et si quidem eorum fortè agnoueram, accedens quicquid aliquo modo sub modum, qualis in vita fuerat, quintopereque fuerat infestus, cum quum plurimi mane fores eius obfidentes, pulsi interim exclusique à famulis, illius expectabant egressum. At ipse uix eandem illis exorians, pulchricus, aureus aut uersicolor, felices ac beatos se facturum filutantes putabat, si pectus dexteram ue porrigens, permetteret osculandam. Illi uerò audientes ista molestè ferebant. At Minos quiddam etiam iudicauit in gratiam. Quippe Dionysium Scilicet tyrannum, multis & atrocibus criminibus & à Diore accusatum, & graui Stoicorum testimonio conuictum. Cyrenæns Aristippus interueniens (Nam illum ualde suspiciunt inferi, eiusque plurimum ibi ualere autoritas) ferme iam Chimeræ alligatum absoluit à pœnæ, asserens illum studiis nonnullos olim

λάτῳ τινὲν δόξας, παρατήκασαν. ὡς περ τινα ἄναγον αὐαπιμπαζόμενοι τῶν παρ' ἡμῖν σὺν δαίμονι αὐ. ὥς τι γὰρ ταῦδ. ὁρῶν, ὑπερίχαιρον, καὶ εἰ τινα γυνώσκειν αὐτῶν, προσιών αὐτὸν ἡσυχῇ πως ὑπὸ μίμνησκον, εἰς τὸν παρὰ τὸν βίον, καὶ ἡλίον ἐφύσατό τι, ἵνα καὶ πολλοὶ μὲν ἐνδοξ' ἐπὶ τῶν προδύρων παρατήκασαν, τῶν πρὸς αὐτοῦ παρμίνοντες, ὡς δὲ μὲν οἱ τι καὶ ἀποκλειόμενοι πρὸς τῶν εἰκιστῶν, ὁ δὲ μόλις αὐτὸς ἀγατάλας αὐταῖς πορφύρεσι, ἢ πορρίχρυσος ἢ λίαν ποικίλος, σὺν δαίμονας ἦτο καὶ μακαρίους ἀποφαίνων τοὺς προσεπίντας, ὡς τὸ γὰρ ὅτι τῶν διξιστῶν πρὸς αὐτὸν δόξα καταφιλῶν. ἵνα οἱ μὲν οὖν ὁσίων τὸ ἀκούοντες. τῷ δὲ Μίνω μία τις καὶ πρὸς χάριν ἐδικάσθη δόξα, τὸν γὰρ τοι σιμειώτῳ Διούσιον, πολλὰ καὶ αὐτοῖα ὑπὸ τι Διὶ καταγορηδίστα, καὶ ὑπὸ τῷ τῶν καταμαρτυρομηδίστα, παρὶ δὲ Ἀρίστη τοι οὐδὲν ὑπερβαῖν (ἄγχοι δ' αὐτὸν ἐν τιμῇ, καὶ διύαται μίγιστον ἐν τοῖς λάτῳ) μικροῦ δὲ τῷ χιμαίρα προσδιδόν

καὶ, παρὶνσι δὲ καταδίναι, λίγην πολλοῖς αὐτὸν τῶν πει-

olim iuuisse pecunia. Tum nos à tribunali discedentes, ad supplicij locum peruenimus. Vbi amice multa & miseranda audire simul, ac spectare licuit. Nam simul ac flagrorum sonus auditur, & eiulatus hominū in igne flagrantium, tum rore & tormenta, catenæ, Cerberus lacerat, & Chimaera dilaniat, cruciabanturq; pariter omnes captivi. Reges, Præfetti, Pauperes, mendici, divites, & iam scelerum omnes poenitebat. Et quosdam quidem eorum, dum intuemur, agnouimus, uidelicet qui nuper à uita discesserant. At hisce pudentes sum occulebant, nostrorū subtrahebant aspectus, aut si nos aliquando respiciebant, id seruiliter admodum abiectorū faciebant atque hi quidem quam olim putas, onerosi fastuosior in uita. A pauperibus maiorum dimidium remittebatur, & quum interquiesuissent, denuo repetebantur ad poenam. Sed illa quoque quæ fabulis feruntur, aspexi, Ixionem, Sisyphum, Phrygiumq; grauius affectum Tantalum, genitumq; terra Titium, Dij boni, quantum? Integram stratus agrum occupabat. Hos tandem prætereuntes, in campum

uenimus

παλαισμενων προς αργυριον
 γρηιδαι διειον. απισαντες
 δε εμνε του δικαστηριου προς
 λολατηριον αφικνημιδα. ενθα
 δε η φημι πολλα και ιλιαντα
 ω ακουσαι τι και ιδων. μαστι-
 γων τι γλ ημα ψεφθ ηκνιτο,
 και ειμωγν των ενι τη πυρις
 ενσημελων, και τριβλαι και λο-
 φωνες και τροχοι, και η χιμα-
 ρα ισπαρατη, και η λιαρθορ
 ιδαρδαπη. εκολαζοντο τι αμα
 παντων βασιλων, δελοι, σατρα-
 παι, πινυτες, πλεστοι, πτωχοι,
 και μετιμιαι πασι των τιτελο-
 μενων, ενις η αυτων και ιγνη-
 ρισαμην ιδοντες, οπι σοι ησαν
 των ιναγχθ τιτελοντεκνιτων.
 οι δε ενικαλυπτον το, η απιτρη-
 φοντο. οι δε και προσβλπιουσιν
 μαλα δολοπριπις τι και λολα-
 κουτικον και ταυτα πως οια βα-
 ραις εντες, και υποδριπαι παρ-
 τον βιον. τοις μεν τοι πινουσιν
 ημιτελαια των κακων ιδιδοτο,
 και διανοπαυόμενοι παλιν εκ-
 κολαζοντο. και μεν ιακνωνα δε-
 λοντα μυδαδη, τον ιξιοντα, και
 τον σισυφον, η τον φρυγα ταντο
 ταλον χαλιπας ιχοντα, και τον
 γηγρην τιτυον. ηρακλεις εσθ,
 ικατο γλ τον ιπικων αγρην.
 διελθοντες δε και τυτους, ις

το

penitus Acherusium, inue-
nimusq̃ ibi semideos, heroi-
dasque & aliam simul mor-
tuorum turbam, ingentes
tribusque dispositam, alios
quidem uetulos quosdam
ac marcidos, atque (ut Ho-
merus ait) euanidos, alios
uerò iuueniles, & integros
& hoc potissimum ob il-
lam condiendi efficaciam
Ægyptios. Verùm di-
gnosce quælibet haud
proclive fuit, adeò nudatis
ossibus omnes erant inui-
cem simillimi, nisi quod uix
tandem eos diu intendentes
agnouimus. Quippe cons-
ferti confidebant obscuri
atque ignobiles, nullumq̃
seruantes amplius pristinae
formæ uestigium. Cum
igitur multi simul offei
consisterent, inuicem om-
nino similes, qui terris
cum quiddam per cauos os-
culorum orbis transpice-
rent, dentesq̃ nudos os-
tenderent, hæsitabam cer-
te mecum Quonam signo
Thersitem à Nireo illo for-
moso discernere, aut mens-
dicum Irum, à Phæacum
rege, aut Pyrrhiam coquē
ab Agamemnone. Nihil
enim amplius ueterum iu-
diciorum eis permanse-
runt, sed ossa fuerunt inter
se similia, incognibilia,

inſcri-

τὸ πιδίον ἰσβάλλομεν, τὸ ἀ-
χιρῶσιον. οὐρίσκεμεν τε αὐτὸ-
δι τὰς ἑμιδίετι καὶ τὰς ἡρώ-
νας, καὶ τὸν ἄλλον ἑμιλον τῶν
νικητῶν κατὰ ἴδην καὶ φύλα
διασπορεύουσιν, τοὺς μὲν πα-
λαιὸς τινὰς καὶ δυνάστεας,
καὶ ὡς φησὶν Ὀμηρ. ἄμνη-
νοὺς. τὰς δὲ νεαλὰς καὶ σωμα-
σπικύτας, καὶ μάλιστα τὰς αἰγυ-
πτιῶν αὐτοὺς διὰ τὸ πολύαρκος
ἐπιταρχειας. τὸ μὲν τοι δια-
γινώσκην ἑκαστον, ὃ πάντι μὲν
ῥᾶδιον. ἅπαντες γὰρ ἀτιχυνὺς
ἀλλήλοισι γίνονται ὅμοιοι, τῶν δ-
είων γυγνυμένων, πλὴν μὲν
γὰρ καὶ διὰ πολλοῦ ἀνδαν-
ροῦντες αὐτὰς ἰγινώσκομεν, ἑ-
καστοὶ δ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἀμαυ-
ροὶ καὶ ἄσημοι, καὶ ἔστιν ἴτι
τῶν παρ' ἡμῖν λαλῶν φυλάτ-
τουτο, ὥστε πολλῶν ἐν ταύτῃ
σκιλιτῶν λαμμένων, καὶ πάν-
των ὁμοίων, φοβερὸν τι καὶ διὰ
κρυπτοῦ διδρακτόν, καὶ γυνὸς
τὰς ἐδόντας προφαινόντων ὑ-
πέρην πρὸς ἑαυτὸν, ὅτινι δια-
κρίναμι τὸν Θερσίτην ἀπὸ τοῦ
λαλοῦ Νιρέως, ἢ τὸν μεταίτιον
Ιρον ἀπὸ τοῦ φαίανον βασιλέω-
ς, ἢ Πυρρίαν τὸν μάγιστον ἀ-
πὸ τοῦ ἀγαμίμνον. ἔστιν
γὰρ ἴτι τῶν παλαιῶν γυγνυμένων

καὶ αὐτοῖς παρίμελλεν, ἀλλ' ἑμοὶ καὶ ὑπὸ τῷ, ἄδυνα καὶ

inscripta titulis, nullique
unquam dignoscenda. Hæc
igitur spectanti mihi, per-
similis hominum uita pom-
pæ cuiusdam longæ uide-
batur cui præsit ac di-
sponat quæque fortuna,
ex his qui pompam as-
gunt, diuersos uariósque
cuique habitus accom-
modans, Alium liqui-
dem fortuna delicens, re-
gis ornat insignibus, &
stiracem imponens, & sa-
cellitus addens, & caput
diademate coronans. Al-
lium serus rursus orna-
tum induit, hunc formos-
sum effigiat, hunc defors-
mem atque deridiculum
singit, nam omnigenum,
ut opinor, debet esse spec-
taculum. Quin habitus
quorundam plerumque in
mediæ quoque pompa des-
mutat, neque perpetuo
eodem finit ordine cul-
tûque progredi, quo pro-
dierant: Sed ornatu com-
mutato, Cræsum quidem
coegit serui captiuique ue-
stes induere, Mæandrium
autem olim inter seruos in-
cedentem, Polycratis ty-
rannidē illigauit. Et aliquis
hisper quidem eo cultu per-
mittit uti: uerum ubi iæ pō-
pæ tēpus præterit, appa-
rent quisque celsitudo,
& cum

ἀντιγράφα, καὶ ἐπ' ἰδέσθαι
ἴτι διακρίνειται διωάμερα.
τοι γὰρ τοὶ πάντα ἱστέοντι, ἰδέ-
σθαι μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων βίῃς
πομπῇ τίτι μακρὰ προσοικί-
σαι, χορηγῶν δὲ καὶ διατάτ-
ταρ ἵκαστα ὁ τύχη, διάφορα
καὶ ποικίλα τοῖς πομπασταῖς
σχήματα προσάπτουσα, τὸν
μὲν γὰρ λαβούσα ὁ τύχη, βασ-
σιλικῶς διισθῆσαι, τιάρασι ἐ-
πιβάουσα, καὶ λουφύροντι παρὰ
δούσα, καὶ τὴν κίχρῳ τήν τῶν
σατῶν διαδέματι, τῇ δὲ οὐ-
κίτου σχῆμα πρὸς ἰδέσθαι, τὸν
δὲ τίνα καλὸν αὐταῖς ἰδέσθαι,
τὸν δὲ ἀμφοτέρων καὶ γιγνέσθαι
προσδοκῆσαι. καὶ τοῦτο δὲ καὶ γὰρ
οἶμαι δὲ γὰρ γιγνέσθαι τὴν δια-
πομπῇ δὲ διὰ μίσησι δὲ πομπ-
ῇς μετέβαλε τὰ ἱκαστὰ σχήμα-
τα. οὐκ ἴδωσα ἱκαστὰ δὲ διαπομπ-
πὸς αὐ, ὡς ἱκαστὰ αὐτὰ, ἀλλὰ
μεταμεινέσθαι, τὸν μὲν κίχρ-
ον ἐνάγκῃσι τὴν τοῦ ἐκίτου
καὶ αἰσχυρῶτον σκῆλιν ἀνα-
λαβῶν, τὸν δὲ Μακρόδεμον
τίσι ἐν τῇ ἐκίταις πομπῇ
οἶσα, τὴν Πολυκράτειν τυράν-
νισα μετρίδουσι, καὶ μίχρ-
ω μὲν οὖν ἱκαστὰ χρίσθαι τῇ σχῆ-
ματι, ἱκαστὰ δ' ὁ δὲ πομπῇς

ἐκείνῃ παρίδῃ, τὴν καὶ τὴν ἱκαστὰ
ἱκαστὰ αὐτὰ τὴν σκῆλιν, καὶ
ἐκείνῃ

Et cum corpore simul exus
us amictu, qualis ante fuit,
efficitur, nihilo à uicino
differens. Quidam tamen
ob infcitiam, quum sues
fortunæ cultus exigit, pre-
ferunt atque indignan-
tur, tanquam propiis quis
busdam bonis privati, ac
non potius alienis, qui-
bus paulisper utebantur,
exuti. Quin in scena quo-
que uidisse te plerumque
puto histriones istos tra-
gicos, qui (ut fabulæ ratio
poscit) modò Creontes, mo-
dò Priami fiunt, aut Aga-
memnones. Idem que (si
fors tulerit) paulo ante tam
grauiter Cecropis aut
Erechthei forma imitas
tus paulo post seruus, poe-
ta iubente progreditur. At
quum fabulæ iam finis affue-
rit, quisque auratas il-
las uestes exutus, perfos-
sam deponens, & descen-
dens à crepidis, pauper
atque humilis obambu-
lat, haud amplius Agas-
memnon ille Atreo pro-
gnatus, aut Creon Menœ-
cei filius, sed Polus filius
Chariclei Suniensis, aut
Satyrus filius Theogito-
nis Marathonius. Sic se
mortalium res habent,
quemadmodum mihi tum
spectanti uidebatur.

PHILIP. Dic mihi Menipa
pe isti

ἀποδυσάμενος τὸ σχῆμα μί-
τὰ τοῦ σώματος, ὥσπερ ἔν
πρὸ τοῦ γίγνεται, μηδὲν τοῦ
πλεονίου διαφέρων. ἔτιοι δ' ὡς
ἀγνωμοσύνης, ἰπαδαν' ἀπαιτῇ
τὸν κόσμον ὑδιστᾶσα ἡ τύχη,
ἔχθονται γι, καὶ ἀγασσάντ-
σιν, ὥσπερ εἰκένων τινῶν τιρῶν
κόμηροι, καὶ ἔχ' ἀπὸς ἐλίγον
ἰχρῆσαντο ἀποδιδόντες. οἶμαι
δὲ καὶ τὸ ὅτι τῇ σκητῇ πελ-
λάκις ἰωρακίνας τὰς τραγικοὺς
ὑποκειτὰς τάς τε πρὸς τὰς χρά-
ας τῶν δραμάτων, ἄρτι μὲν
κρίοντας, ἐνίστι δὲ Περίαντες γι-
γνομένους ἢ Αγαμίμοντας, καὶ ὁ
αὐτὸς ἢ τύχει μικρὸν ἱμπεροῦ
μᾶλα σιμῶν, τὸ τῷ Κίτρον
ἢ Εριχθίῳ σχῆμα μιμησάμε-
νός μιν' ἐλίγον οἰκίτης πρὸ ἡλ-
δοῦ ὑπὸ τῷ ποικτῇ κικιλύου-
μίνος, ἥδη δὲ πύρας ἔχοντός
τῷ δράματός, ἀποδυσάμενος
ἵκαστος αὐτὴν τὴν χρυσόπασσιν
ἰκάνων ἰσθύντα, καὶ τὸ πρῶτον
πᾶν ἀποδύμενος, καὶ κατα-
βὰς ἀπὸ τῶν ἱμβάτων, πίνων καὶ
ταπεινὸς περιέρχεται, ἐκ τῷ Α-
γαμίμωνος ὁ Ατρίων, ὁ δὲ Κρίων
ὁ Μενοικίων, ἀλλὰ Πῶλος Χαρ-
ικλῆος σκηνίου ἰνομαζόμενος,
ἢ Σάτυρος ὁ Θιωγίτωνος μωρα-
θῆνιος. τοιαῦτα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων

φράγματα ὅτι, ὡς τότε μοι ὕρῃτι ἰδούσης, Φίλ. ἀπὸ μοι ὁ Μένιπ-
ος,

pe isti qui magnificos altior
que tumulos habent super
terram, & columnas, imagi-
nes, titulos, nihilone sunt ap-
ud inferos plebeis quibus
libet umbris honoratiores?
Menippus. Nugaris tu
quidem. nam si uidisses
Mausolum, Carem illum di-
co pyramide celebrem, sat
scio, nunquam ridere desi-
isses, ita in antrum quoddā
abstrusum despectim abie-
ctus est in reliqua mortuor-
um turba delitescens. Hoc
tantum commodi mihi ui-
detur ex monumento referre,
quod imposito tanto po-
dere laborat magis, & pre-
mitur. Nam quum Aea-
cus, o amice, locum cuique
metitur, dat autem cui plus
rimum haud amplius pe-
dem, necesse est contetum
decumbere, seseque ad loci
modum contrahere. At
vehementius multo risisses
opinor, si reges hosce no-
stros, satrapasque uidisses
apud eos mendicantes, &
aut falsamenta uendentes,
aut primas ipsas literas ur-
genter inopia profluentes, &
quemadmodum contumes-
cibus a quouis afficiantur, at-
que in faciem cedantur, per-
inde ut quae uilissima manci-
pia. Itaque Philippū Mace-
donē cōspicatus, continere
me certe

οἱ, οἱ δὲ τοὺς πολυτελεῖς τῶν
τοῦ καὶ ὀφθαλμοῦ τὰ φανερὰ ἔχον-
τες ὑπὲρ γῆς, καὶ θύλας καὶ
οἰκίας καὶ ἐπὶ ἐπιγράμματα,
ἅλιν τιμωτέρῳ παρ' αὐτοῖς
οἰσι τῶν ἰδιωτῶν νεκρῶν.
Μένιππ. λεγῆς ὅτι, ὁ γὰρ
ἰδιώτης τὸν Μουσολὸν αὐτὸν λί-
γην δὲ τὸν Ἰάρα, τὸν ἐκ τῶν τά-
φου περιβόοντον. ἐν ᾧ ἵδω, ὅτι
ἐκ αὐτοῦ παύσει γιγνῶν, ὅτι ταπει-
νῶς ἐρρίπτῃ ἐν παραβύθῳ πε-
λαγῶν ἐν τῷ λεπτῷ δέμῳ
τῶν νεκρῶν ἡμοῖ δουρ, τοσοῦ-
τον ἀπαιτῶν τοῦ μνήματος,
παρ' ὅσον ἱεραρχεῖτο ταλικῶτον
ἄρχῃ ὑποκείμεν. ἐπαλαῶ
γὰρ ὅτι αὐτῶν ὁ αἰανὸς ἀπομιτρεῖ
σε ἰκάνῃ τῷ τέπῳ, δίδωσι
δὲ τὸ μέγιστον οὐ πλέον πο-
δὸς, ἀνάγκη ἀγαπῶντα κατα-
κῆσαι, πρὸς τὸ μέγιστον σωτη-
ρια καὶ πολλῶν δ' αὖ, ἵματι,
μᾶλλον ἰγύλας, ὁ ἰδιώτης τὸς
παρ' ἡμῖν βασιλέας καὶ σατρά-
ρας πτωχούοντας παρ' αὐτοῖς.
καὶ ὅτι τοῖς τοῖς πτωχοῦντας ὅτι
ἀπορίας, ὅτι τὰ πρῶτα διδάσ-
κοντες γράμματα, καὶ ὑπὸ τοῦ
τυχύνει ὑβρίζοντες, καὶ
κατὰ λόγους παιζόμενοι, ὅ-
σον τῶν ἀνδραγίδων τὰ ἀ-
τιμώτατα. Φίλιππον γοῦν

ὁ ἡμαθιὸς ἐν τῷ δικασμῷ, ὁ δὲ ἡρατῶν ἡμαθιὸς ἀντα-
τίθεται

ne certè non potui, ostensus est mihi in angulo quosdam, de tritis calceos mercede refarciens. Quin et alios præterea multos erat videre mendicantes in tri-
 aijis, Xerxes uidelicet, Darius, ac Polycrates. PHI. Admiranda narras ista de regibus, peneque incredibilia, Socrates autem quid facit ac Diogenes, & si quis est sapientum alius? MENIP. Socrates profectò etiam ibi obversatur, omnesque redarguit, uersatur autem cum illo Palamedes, Ulysses & Nestor, & si quis alius loquax mortuus. Adhuc equidem inflata sunt illi, & intumescunt ex hausto ueneno crura. At optimus Diogenes Sardas palalo uicinus Assyrio, Midasque phrygio, atque alijs item pluribus ex istorum sumptuosorum numero manet, quos quum eiulantes audit, ueteris fortunæ magnitudinem recogitantes, & ridet & delectatur, ac supinus cubans ut plurimum cantat, aspera nimis atque iniucunda uoce illorum eiulatus obscurans, adeo ut id ægre ferentes, nec Diogenem ferre ualentes, de muranda sede deliberent. PHI. De his iam satis quidem, ceterum quod nam illud decretum est, quod initio dixeras aduersus dic-

tes ὧν, ἰδούχῃ δέ μοι ἔγνω-
 νιδίῳ τιτιμιῶδ' ἀνέμῳ. τὰ
 σατρατῶν ὑπιδυμάτων. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ὧν ἰδῶν ἐν ταῖς τριόδοις μετατόντας, εἰρξας λίγω, καὶ Δαρίῳ καὶ Πολυκράτει. φιλ. ἄτιπα διηγῷ τὰ πόρ' ἑτῶν βασιλέων, καὶ μικρὰ δ' ἦν ἅπιστα. τί δὲ ὁ Σωκράτης ἱπράττει καὶ Διογένης καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν σοφῶν; Μιν. ὁ μὲν Σωκράτης ἑκὼν πόρ' ἱσχύεται διελίγχεων ἅπαντας, σιωποῖ δ' αὐτῷ Ραλαμήδης καὶ Οδυσσεύς καὶ Νέστωρ, καὶ εἴ τις ἄλλος λάλῃ σικρῶς. ἐτι μύτοισι πιφύσσει τῷ αὐτῷ. καὶ διωλέηκε ἐν τῇ φαρμακοποσίᾳ αὐτὰ σκίλην. ὃ ἔβριλτις. Διογένης παροικῇ μὲν Σαρδανῶν, ἀλλ' οὐ τῷ ἀστυρίῳ καὶ Μίδᾳ τῷ φρυγί, καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πολυτελέων, ἀνέμων δὲ οἰμωζόντων αὐτῶν, καὶ πῶν παλαιὰν τύχην αἰσινετρὴ μέλῳ, γιγᾶτι, καὶ τίρεται, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ ἱστίῳ λατακίῳ, ἅδῃ μάλα τραχέῃ καὶ ἀπηνῇ τῇ φωνῇ, τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐπιπαλύνει, ὥστε αὐτοῖς αὐτὰς καὶ διανοήσασθαι τὸς αὐτοῖς καὶ διασκήψασθαι μετοικῶν, ὃ φέρονται τὸν Διογένην. φιλ. ταυτὶ μὲν ἰκανῶς. τί ἔτι τὸ ψήφισμα ὧν, ὅπως ἐν ἀρχῇ ἐλίγχετο ἑκινεῖσθαι

uites esse sanctum? M. N. Bene admones, nescio enim quo pacto, quum hac de re dicere proposuissem, ab instituto sermone procul aberravi, Dum igitur ibi versabat, magistratus concionem aduocauerunt his uidelicet de rebus quæ in commune conducerent. Cōspiciens ergo multos concurrere, commiscens me ipsum mortuis, statim unus & ipse eram concionatorum. Agitata sunt igitur & alia multa postremo uero de diuitibus negotium. In quos posteaquam plurima fuissent obiecta, uolentia, superbia, fastus, iniuriæ, asurgens tandem ex populo primas quidam, huiusmodi decretum legit.

Decretum.

QUoniam, inquit, multa diuites perperant in uita, raptores ac uim inferentes, inopesque omnimodo despectui habentes, Curia populoque uisum est, ut quum functi uita fuerint, corpora quidem eorum poenas cum alijs sceleratorum corporibus luant, animum uero sursum remitte in uitam, in asinos demigrent, donec in tali rerum statu quinquies ac uicies decem annorum millia transsegerint, asini semper ex alijs.

ἄται κατὰ τῶν πλεσίων; Μ. Ν. ὦ γιγνέμενος. οὐ γὰρ οἱ δὲ ἰπῶς πορὶ τέτταλινον προδιδόντες, πᾶν πᾶν ἀπὸ πλεονείῳ τῷ λόγῳ, διατρίβειν; γὰρ μου παρ' αὐτοῖς, πρὸδιδόντες οἱ πρυτάνεις ἱκκλησίᾳ πορὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων. ἰδὼν οὖν πολλοὺς συνδόντας, ἀναμίχρε ἑμαυτὸν τοῖς νεκροῖς, ἐνδύνει καὶ κατὰ αὐτοὺς ὡς τῶν ἱκκλησιαστῶν. διωκόμενὸν δ' ἔμ' καὶ ἄλλα. τιλοῦνται γὰρ τὸ πορὶ τῶν πλεσίων. ἰπῶν γὰρ αὐτῶν καταγόρετο πολλὰ καὶ δανεία, βία καὶ ἀλαστονεία, καὶ ὑπερηφάνεια καὶ ἀδίκια, τέλος ἀνατάς τις τῶν δημαγωγῶν αὐτοῖς ψήφισμα τοιοῦτον.

ΥΠΟΨΙΣΜΑ.

ΕΠεί δὲ πολλὰ καὶ παρὰ τοιαῦτα οἱ πλεστοὶ ἀρῶσι παρὰ τὸν βίον. ἀρπάξουσιν τὸν καὶ βιασόμενοι, καὶ πάντας τῶν τρόπων τῶν πρὸς τὴν καταφροσύνην τοῦ δήλου, διδόναι τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ. ἰπῶν δ' ἀποδαύουσι τὰ μέλη σώματα αὐτῶν ἱεράζειν, καὶ ἀπὸρ καὶ τὰ τῶν ἄλλων πονηρῶν, τὰς δὲ ψυχὰς ἀναπνεύσας αὐτῶν εἰς τὸν βίον, καταλύειν καὶ τοὺς ἔντες, ἄχρεις αὐτῶν τῇ τοιοῦτῃ διατάξει μιν εἰσάγειν ἰπῶν.

finis renati, onera feriens
 atque a pauperibus as-
 titati. Deinde ut liceat illis
 est uita excedere. Hanc
 sententiam dixit Caluarius
 patre Aridello, patria Mas-
 nicensis, tribu Alibantiade.
 Hoc recitato decreto ap-
 probauerunt principes, scilicet
 ut plebs, adfremuit Proferens
 pona, allatravit Cerberus,
 sic enim rata, quæ inferi stat
 titum, auteneaque fiunt.

Quæ igitur in concione age-
 rantur, erant huiusmodi.
 Tum ego statim, cuius gra-
 tia ueneram. Tiresiam a-
 leo, atque illi re, uti erant,
 ordine narrata, supplicavi,
 ut mihi diceret, quodnam
 optimum uitæ genus puta-
 ret. Hic uero subridens (est
 autem seniculus quispiam
 cæcus, pallidus, uoce gra-
 uili, ô fili, inquit, causam
 tuæ preplexitatis scio a fra-
 tris uidentibus istis profectam,
 haud quaquam idem inuis-
 sem in eisdem de rebus senten-
 tiis, uerum haud fas est id
 ubi proloqui, siquidem
 quod Rhadamanthus inter-
 dixit. Nequaquam, inquam,
 ô patercule, sed dic ama-
 re, neque me contempnas,
 qui in uita te etiam ipso cæ-
 cior oberro. Abducens ergo
 me, procul ab alijs auferens,
 ad aures mihi inclinans.
 Optima est, inquit, idiotarum
 prius

ἐν τῷ σῶματι καὶ ἐν τῇ ψυχῇ, ὅσοι δὲ
 ὄντων γινόμενοι, καὶ ἀχθορέν-
 τες, καὶ ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἐ-
 λαυόμενοι, τὸν τοῦ δὲ λόγου
 πῶς εἶναι αὐτοῖς ἀποδεικνύ-
 ῃσι τὴν γνώμην Κραίων σπου-
 δαίως, οἰκονομοῦσι, φυλῆς ἀλι-
 βαυτιάδι. τέτα ἀγαθωδία
 τὸ τὸ ψήφισμα, ἐπιψήφισ-
 σαν μὲν ἀρχαί, ἐπιχαροτόκο-
 σι δὲ τὸ πλεον, καὶ ἰσχυρο-
 μέσας τοὺς βίους, καὶ ὑλάττωσιν
 ὁ ἰσχυρὸς. οὕτω γὰρ ἐστὶν ἡ γί-
 γνεται, καὶ ἰσχυρία, τὰ ἀνιχνύ-
 σιν. ταῦτα μὲν δὲ οἱ τὰ ἐν
 τῇ ἰατρικῇ, ἐγὼ δὲ ἐπὶ ἀφίγ-
 μῶν ἵσταμαι, τῷ Τηρεσίῳ προ-
 σελθὼν ἰκίσταμαι αὐτὸν τὰ πα-
 τὰ διανοήσασθαι, ἀπὸ τοῦ πρὸς
 με, πρὶν τινα ὅρατο τὸν ἀει-
 στον βίον. ὁ δὲ γιγνώσκων, ἐστὶ δὲ
 τυφλόν τι γινώσκον καὶ ὀχρὸν,
 καὶ λιπρὸν, ὃ τίς ποτε, φησὶ,
 πῶς μὲν αἰτίαν εἶλας σὺ ἵσθαι ἀπα-
 ρίαι, ὅτι παρὰ τῶν σοφῶν ἰγνέ-
 το, ὃ τὰ αὐτὰ γινώσκοντες ἰσχυ-
 τοῖς. ἀτὰρ ὃ δὲ ἐμὲ λίσσων πρὸς
 σι, ἀπέρχεται γὰρ ὑπὸ τῷ Ραδῶ
 μαδῶν. μηδ' αὖτε, ἐφ' ὃν, ὃ πα-
 ρίον, ἀλλ' ἐπὶ, καὶ μὴ πρὸς ἵ-
 δας με σὲ τυφλὸν εἶναι πρὸς ἵ-
 σταίω τῷ βίῳ. ὁ δὲ δὲ με ἀπα-
 γαγῶν, καὶ πολὺν τῶν ἄλλων ἀπο-

πύκας, ὅρμημα πρὸς ἵσταται πρὸς τοῦ εἶναι, ὃ τῶν ἰδιωτῶν
 ἔστι

privatorumque uita, ac pruden-
tior. Ideo ab insipientia cessans alta cogitandi, & fines & principia inspicienti, & uafros, hosce syllogismos despuens, atque id genus omnia nugis putans, hoc solum in tota uita persequere, ut presentibus bene compositis minimè curiosus nulla re sollicitus, quam plurimum potes, hilaris uis tam ridensque traductus. Hæc quæ dixisset, rursus in asphodelorum pratum sese corripuit. Ego igitur (num & nunc uesper erat) age, inquam, ð Mithrobarane, quid cunctamur: ac nō hinc rursus abimus in uitam: Ad hæc ille, Confide, inquit, ð Menippe, breuem quippe facilemque tibi monstrabo semitam, & me exotinus adducens in regionem quamdam magis priore tenebri-
cosam manu procul ostendens subobscurū tenuēque, ac uelut per rimam influens lumen, illud, inquit, Trophœij templum est, atque illac ad inferos ἐΒόρτια descenditur, hac ascendes, atque illico eris in Græcia. Ego igitur hoc sermone gauisus, salutato Mago, difficile admodum per angustas antri fauces subrepens, nescio quo pacto in Lebadiam perueni.

ἄριστος βίος καὶ συμφρονέσι-
ρος. ὡς δὲ ἀφροσύνης παυσά-
μεν τὸ μεταβολογῶν, καὶ τὸ
λα καὶ ἀρχαῖς ἐπισκοπῶν καὶ
καταπύσεως τῶν σοφῶν τέτων
συλλογισμῶν, καὶ τὰ τοιχῶτα
λῶρον ἠγνοσάμεν. τὸ το μίνον
ἐξάπαυτος θυράσθαι, ὅπως τὸ πα-
ρὸν οὐδέ μεν, παραδράμης
γελῶν τὰ πολλὰ, καὶ πρὸς μι-
δὲν ἰσχυρὰς, ὡς ἡπὺν, πᾶσα
λην ὤρτο κατ' ἀσφοδελὸν λα-
μῶνα. ἐγὼ δὲ καὶ γὰρ ἔδειξεν ἐν τῷ
ἄγῳ δὲ ὡς Μιδροβαρζάνη, φημί,
τί διαμειλλόμεν, καὶ ἐν ἀπὸ μεν
αὐδὲς ἐς τὸν βίον; ὁ δὲ πρὸς ταῦ-
τα, δᾶρρει φησὶν ὡς Μίνιππι τα-
χεῖαν γὰρ σοι, καὶ ἀπράγμονα
ὑποδείξω ἀτραπὸν. καὶ δὲ ἀπα-
γαγῶν με πρὸς τι χωρίον τῶ ἄλλο
λα σοφορώτερον, δείξας τῇ χειρὶ
περὶ ῥωδου ἀμαυρίν τι καὶ λίαν
πλεον ὡς πρὸς διὰ κλειδρίας ἰσ-
ρίαν φῶς, ἡκῆτο, ἵση δὲ τὸ ἰσθμὸν
τῶ Τροφωνίς, ἡκῆτο κατέρ-
χονται οἱ ἀπὸ βοιωτίας. ταύτην
οὖν αὐτὸς, καὶ οὐθὺς ἵσχυς ἐπὶ δὲ
Ελλάδι. ἡ δὲ δὲ τοῖς ἱερῶν
μεύοις ἐγὼ, καὶ τὸν μάγον ἄσπα-
σάμεν, χαλεπῶς μάλα διὰ
τῶ σόμης ἀνδρῶν, ἐν οἷς
ἵππος ἐν Λιβαδείᾳ γίγνομαι.

ARGUMENTVM.

Hoc Dialogo de diuitijs tractatur. Quis scilicet uerus Diuitiarum usus sit, & quomodo retineantur. Quibus potissimum obueniant, & quales reddant possessores. Occasio Dialogi à persona Timonis sumpta est, quem Athenienses, quòd inhumanus planè esset, hominumq; congressus ac societatem uitaret, imò etiam publicis malis gauderet, *μισάνθρωπος* appellarunt: cuius mortui quoq; sepulchrum (ut scribit Suidas) inaccessum & inuium factum fuit, à mari, tanquam ipsum quoq; perosum illius in humanitatem, inundatione eã terra partè, ubi sepultus erat à reliqua abstractam seclusisset. In quo & tale Epithaphiũ inscriptum fuisse fertur.

Hic iaceo, uita miseraq; inopiã; solutus,

Nomen uè queras, sed malè uite peri.

Huic igitur Timoni similes reddi & diuites, uidetur intelligere uelle Lucianus, ut note quos diuitie & faustuosos & insolentes & planè barbaros, efficere consueuerũt. Fingit autem ab initio diuitẽ fuisse, sed ob liberalitatẽ, & quòd absq; iudicio in quos-

vis benignus esset, ad paupertatem redactum
 esse. Quam rem cum Iupiter ex ipsius que-
 rela, qua cum illo exostulando, in homini
 malitiam & ingratitude à principio inu-
 hitur, cognouisset, misertus illius, eò quòd e-
 in deos pius fuerat, & multa illis sacra per-
 gerat, diuitem denuò facere statuit, ac Plu-
 tum cū thesauro ad ipsum mittit. Qui prin-
 cipio ire detrectat, ostendens illum sua cul-
 pa pauperem factū esse, & cum talibus ho-
 minibus minimè perdurare se posse, atq; a-
 què odit se eos, ut sordidos atq; auaros illos,
 qui nunquā omnino se utantur. Mediocritate
 enim utendi se gaudere. Atq; hic locus u-
 sum diuitiarum, & quomodo cōseruari ea-
 dem debeāt, docet. Deinde cū Iupiter in sen-
 tentia persisteret, atq; ita Plutus ducēte Mer-
 curio ad Timonē proficisceretur, inter eun-
 dum fingitur claudicare, ibi, interroganti
 Mercurio, causam eius rei reddit, quòd
 quoties à Ioue mittatur tarde incedat, neq;
 videat quorsum eat, neq; norit ad quos eat.
 quoties aut à Ioue mittatur, etiā alatū esse.
 Quo signmēto significare videtur, improbos
 ac malos semper meliorib. successib. frui: pro-
 bos aut, & à Ioue dilectos, ani nunquā, au-
 sardē

ardè in hac vita fœlices ac diuites fieri. Postremò interrogatus à Mercurio, cur de formis ac pallidus, tantopere ametur ab hominib. respondet, Inscitia, ac cecitate illorum hoc fieri. Atq; ibi cum alios effectus suos exponit, quæ omnia postremò actione, & quasi ipsa re cõprobãtur, dum Timonẽ ab initio, Plutum reijcere atq; auersari fingit, utpote ex paupertate modestum ac tẽperantem iã factum, & agnoscẽtẽ superiora mala, in quæ ex Diuitiarũ copia inciderat. Mox eundẽ ac septũ eum summa cura asseruare, tumidũq; & insolentẽ, oẽs alios homines vitare atq; contemnere. Additis ad sinem etiã adulato-ribus, scurris, assentatorib. sycophantis, fumi venditoribus, & id genus alijs, qui ut corpus umbra, sic ipsi diuitias atq; fortunã comitantur.

Timon sine Misanthropus.

TIMON H MIEAN
Dron G.

O Iupiter Philii & hospitalis, sodalitie, domesticæ, fulgurator, futurâ dice, nubige, grandistrepæ, & si quid aliud tibi cognomen auctori Poëte tribuunt, maxime quam

Ως οὖν φίλοι καὶ φίλοι καὶ
 ἰταροὶ καὶ ἰφίσι, καὶ
 ἀποδομιτῆς, καὶ ὁ-
 κλει, καὶ ἐφελαιγίνα, καὶ ἰφί-
 λου, καὶ ἰφίσι καὶ ἰφίσι
 τῶν ποιητῶν καλοῦσι, καὶ μάστιγι
 ἰφίσι

quum hærent in uertu.
 Nam tum illis tu multi nos
 minis factus, carminis iuis
 nam fulcis, metusq; ex-
 pleshiatum. Vbi tibi nunc
 magnicrepum fulgur, gra-
 uisfremum tonitru: Vbi ar-
 dens, candens ac terrificum
 fulmen: Nam hæc omnia
 iam palam apparet nugas
 esse, fumumq; poeticum,
 nec omnino quicquam præ-
 ter nominum strepitum.
 Sed decantata illa tua ar-
 ma eminus ferientia ex-
 promptaq; nescio quomo-
 do penitus extincta sunt
 frigentq;, adeo ut ne mi-
 nimam quidem scintilla-
 lam iracundiae aduersus
 nocentes reliquam obris-
 neant. Itaque citius quis-
 vis ex his, qui peleraturi
 sunt, extinctum elychnium
 meruerit quam flammam
 fulminis cuncta necantis,
 adeo titionem quempiam
 incutere uideris eis, ut is
 gnem quidem aut fumum
 ab illo proficiscentem nis
 hil quicquam formidēt, ues-
 rum hoc solum uulneris ins-
 ferri posse iudicent ut fuli-
 gine compleantur. Quibus
 rebus factum est, ut iam Sala-
 moneus tibi sit ausus etiam
 obtonare, neque id admo-
 dum ab re, quippe aduer-
 sus louem usque adeo ita
 frigidum, uir ad facinora
 feruidus, audaciq; tumis-
 dus. Quid ni enim faciat, u-
 bi tu perinde ac sub man-
 draço

διασπορεύσει πρὸς τὰ μέτρα
 τίτι γὰρ αὐτοῖς πολυνύκτωρ ὅ γε
 νόμῳ ὅτι περιείδεις τὸ πᾶν
 τοῦ μέτρου, καὶ ἀναπληροῖς τὸ
 λιχῶδες τὸ ῥυθμῶν, πῶς σοι ἰσὺς
 ὁ ἰσχυρὸς ὁ ἰσχυρὸς, καὶ ὁ
 βαρύβροχός βροντῶν, καὶ ὁ αἰὲς
 λάσσης καὶ ἀργῆς καὶ σφοδρῶς
 λίῳ λιτανὸς; ἀπαιτὰ γὰρ ταῦτα
 σαλῶν ὅτι ἀναπείφῃ, καὶ
 λιανὸς ποιητικὸς ἀτιχῶς, ἔξω
 τῷ πατάγῳ τῶν ὀνείματων. τὸ ὅτι
 ἀκρίδι μὲν σοι, καὶ ἐκβολὴν ὀπλοῦ
 καὶ πρόχειρον, ἐκείδ' ἵππευσι
 λίως ἀπίσβη. καὶ ψυχρὸν ὄντι,
 μηδὲ ὀλίγον σπινθῆρα ὀργῆς
 κατὰ τῶν ἀδικούντων διαφυ-
 λάτῃ. θάττον γὰρ τῶν ἐπορ-
 κῶν τις ἐπιχρῆντων ἰώλον ὄρεν
 ἀλλίδα φεβυδῆν αὐτῶν, ὅτι τῶν
 πανδαμάτορος κίρανοῦ φλό-
 γα ὅτι διαδὸν τινὰ ἱκανατέ-
 ναοῦ δεικνύει αὐτοῖς, ὥς πῦρ
 μὴν ὅτι λιανὸν ἀπ' αὐτῶν μὲν δι-
 δίναν, μόνον δὲ τὸ τοιοῦτον αἰὲς
 πολλαῦν τῷ τραύματι, ὅτι
 ἀναπληροῦνται ὅτι ἀσβέλει.
 ὅτι ὅτι διὰ ταῦτα σοι καὶ ὁ
 θαλμῶν δὲ ἀντιβροντῶν ἰσόλο-
 μα, οὐ πάντως ἀπείδαι ὅτι ὅτι
 πρὸς ὅτι ψυχρὸν τῶν ὀργῶν διὰ
 ὀρμουργῶν αὐτῶν, καὶ μιγά-
 λαυχούμην. ὅτι πῶς γὰρ ἵππευ-
 γι καὶ ἀπὸ τοῦ μανδραγό-
 ρου

dragora flertis, qui neque
 pterantes exaudias, neque
 eorum qui flagitia committunt,
 respectum agas? Cæcutis autem
 lippitudine, & hallucinaris ad ea
 quæ sunt, auresque iam tibi
 obsurduerunt, instar hominum,
 qui ætate defecti sunt. Quando
 quidem quum iuuenis adhuc esses,
 acrisque animo uehemensque ad
 iracundiam, permulta in homines
 maleficos ac uiolentes faciebas.
 Neque tum unquam tibi cum illis
 erant induciæ. Sed perpetuo fulmen
 erat in negotio, perpetuo obui-
 brabatur Aegis, obstridebat
 tonitru, fulgur continenter iacu-
 lorum in morem densissime ex ædi-
 to loco deuolantium torquebatur,
 terræ quassationes, cribri instar
 frequentes, adhuc nix cumulatim,
 neque non grando saporum in morem,
 atque ut tibi moleste differam,
 imbrēsque rapidi & uiolenti,
 ac flumen quotidie exundans.
 Hunc tantum repente Deus calionis
 ætate naufragium ortum est,
 ut omnibus sub aqua demer-
 sis, uix unica scapula seruaretur
 quæ in montem Lycore appulit,
 humani generis quasi scintillulas
 quasdam seruans, unde sceleritius
 etiam genus in posterum propa-
 garetur. Nimirum igitur digenum
 socordia præmium ab illis re-
 portas, quum iam nec sacra
 faciat tibi quisquam nec coronas
 offerat, nisi si quis obiter in

ρα λαθούλεις, δε ὅτι τῶν ἐπι-
 κόντων ἀκούεις, ὅτι τὰς ἀδική-
 τας ἐπισκοπεῖς λαμῶν δέ, καὶ
 ἀμβλυότῃς πρὸς τὰ γινόμε-
 να, καὶ τὰ ὅτα ἐκικνύουσαι
 λαθάρῃ οἱ παρρηκότες. ἰ-
 πῶν γιῖτι καὶ ὀξύθυμῳ
 ὦν, καὶ ἀκμῶν πλὴν ὀργῶν,
 πολλὰ κατὰ τῶν ἀλίκων καὶ
 διακύνῃ ποίαις, καὶ ἐδίποτε ὕγι-
 τῆι πρὸς αὐτὰς ἐκίχαριαν,
 ἀλλ' αἰὲν ὀργῶς πύτῃ ἐκιο-
 ρωνόειν, καὶ ἡ αἰγὴ ἐπισαίτο,
 καὶ ὁ βροντὴ ἐπαλαγῶτο, καὶ ὁ ἄστρον
 πᾶσι σωχίς ὁσπέρῃ ὡς ἀπὸ βολισ-
 μὸν προσηκοντίζετο, οἱ σωμαὶ δὲ
 κροκινῶν, καὶ ἡ χιὼν σωρητόν, καὶ
 ὁ χάλαζα περρηκόν, καὶ ἡ σφο-
 δικῶς διακίχουσαι, ὅτι τὴν ῥαγ-
 δαίαν καὶ βίαν, ποταμοὶ ἐκαστὴ
 παγῶν. ὥτε ταλινῶν ἐν ἀνιρῶ
 χρόνου νεχαγία ἐπὶ τῷ Διὶ κα-
 λῶν ἵγνιτο, ὡς ὁ βρον-
 χίον ἀπύτων κατὰ διδυμῶ-
 των, μόγις ἐν τὴν βιάτιον πρὸς
 σωδῶν, προσκῆλχον τῷ Λυκῶ
 ρῶ, ἴσχυρὸν τὴν αὐτρωπίνου
 σπέρματ' ἀναφυλάττειν εἰς ἐ-
 πὶ γένῳ ἐκκίχουσαι. τοὶ
 γάρ τοι αἰείαντα τὴν ῥαθυμίαν
 τὰ πῆχεα κομίζου παρ' αὐτῶν,
 ὅτι δύοντ' ἐν σοὶ τινός, ὅτι
 στεφανῶντ', αἰ μὲν τις ἀρ' πάσῃ

Olympicis, ac ita ne is quidem rem admodum frugis feram facere uideatur, sed priscum quendam ritum magis referre, ac pene Saturnum, ô Deorum generosissime, te reddunt magis stratu abdicantes. Omitto loqui, quoties iam tems plumtuum sacrilegio conpilarint, quum tibi etiam ipsi in Olympiacis manus admoliti sunt. Atque interea tu altifremus ille pigritaberis, uel excitare canes, uel uicinos aduocare, ut auxilio accurrentes illos comprehenderent, quum etiam dum adornarentur ad fugam. Sed generosus, Gigantumque extinctor, & Titanum uictor sedebas, quum tibi exstaries ab illis circumtonderetur, decem cubitale fulmen dextra tenens. Horum igitur, ô præclare, quis tandem erit finis. quæ tu adeo secure despicis? An quando detantis maleficiis poenas sumes? quot Phætontes aut Deucaïdæ satis idonei sint ad expiandum tam inexhaustam morum iniquitatem? Etenim ut de communibus sileam, de his quæ mihi acciderit dicam, quæ tã multos Athenienses in sublimem euexerim, ex pauper, diuites rediderim, cunctisque quotquot opus haberent, suppeditarim, in me semel uniuersas opes in paucos iuuandos effuderim:

Ὀλυμπίων, καὶ οὕτως ἐπ' αὐτῶν
 παλαιὰ ποιεῖν Διῶν, ἀλλ' οἷος
 ἴδ' ὅτι ἀρχαῖον σπουδαῖον, καὶ
 λιγὴν ὀλίγον κέρειον σι. ὅτι βίω γὰρ
 καὶ ταῖς, ἀποφαίνουσι, παρυσά-
 μνοι δ' τιμῆς, ἰώ, λίγαι, ὁπο-
 σάκεις ἡδὲ σὺ τὸν νῦν σι σὺλ-
 κασιν. οἱ δὲ καὶ αὐτῶ σι τὰς
 χάρας Ὀλυμπιάσιν ἐπιβεβλήκα-
 σι, καὶ σὺ ὁ ὑψιβιμίτης ὠκνησας
 ἢ αὐτὰς ἡσασαι τὰς κύνας, καὶ τὰς γά-
 τας ἐπιπαλίσσασθαι, ὡς βουλο-
 μέσθαι αὐτὰς συλλαβεῖν,
 ἵτι συσπασθόμενοι πρὸς τὴν
 φυλάν. ἀλλ' ὁ γὰρ σι, καὶ γὰρ
 γὰρ τολίτῳ καὶ τιτανοκράτῳ
 ἱκάδης, τὰς πολυκάμους πόρε-
 κέρειον ὅτι αὐτῶν, Διὰ
 πυλὶ καὶ κερνὸν ἱχωρὶν τῇ Δι-
 ξίᾳ. ταῦτα τοῖσιν ὁ Διὸς καὶ
 πωλὶα παύσεται ἔως ἀμειλῶς
 παρυσάμνη; ἢ πότε λιλάσας
 τὴν τοσούτῃ ἀδικίᾳ; πότε
 φαίνονται ἡ Διὸς καὶ ἱκά-
 νοὶ πρὸς ἔως ἐκίρασθαι ὕδρην
 τῇ βίᾳ, γὰρ τὰ κοινὰ ἱάσας, τὰ
 μὰ ἱπῶ; τοσούτοις Ἀθλοκίῳ οἱ
 ὕψ' ὄρας, καὶ πλεσίσι ἐκ πι-
 ρεστάτων ἀποφύνας, καὶ πᾶσι τοῖς
 Διόμοις ἐπιπύρασας, μᾶλλον
 ἢ ἀδρὶν καὶ σὺρβυρίαν τῶν φί-
 λων ἐκχίας τὸν πλεόν, ἱκά-
 δὲ πότε διὰ ταῦτα ἱγνίμην,

Simulacq; his rebus ad inopiā deue-

ni, iam

h, iam ne agnoscat quidem
 id illis, ne aspicere dignan-
 ur me, qui dudum reueren-
 ur, adorabant, meoq; de nu-
 u pendebant. Quod si quan-
 do per uiam ingrediens, for-
 te fortuna in eorum quem-
 dam incidero, per. n. te ues-
 tersam hominis iam olim
 defuncti statuam, ac tempor-
 is longitudine collapsam
 prætereant, quasi ne norint
 quidem. Alij uero & pros-
 cul conspecto me alio sese
 detorquent, existimantes
 sese inauspicatum, ab omni
 nandumq; uisuros spectacu-
 lum, quem non ita pridè
 seruatorem & adiutorem
 suum esse prædicabāt. Itaq;
 prementibus malis ad extre-
 ma redactus consilia, t. nos
 ne arrepto terram exerceo,
 quaternis conductus obso-
 lis atq; hic cum solitudine,
 tumq; ligone philosophor.
 Hoc interim lucri mihi uis-
 deor factura, quod posthac
 non intuebor plerosq; præ-
 ter meritum secundis fortu-
 nae successibus utentes. Nā
 illud uel maxime urit. Iam
 igitur tandem aliquando Sa-
 turni. Rheæque proles, exo-
 cussio profundo isto, grauiq;
 somno (nam Epimenidem
 quoq; dormiendo uicisti)
 denuo iactato fulmine. aut
 ex Oeta relaccenso, ingens
 si reddita flamma iram ali-
 quā strenui illius ac iuuenis
 Iouis ostēde, nisi uera sine
 quæ

δὲ καὶ τίς αὖ γινώσκῃ περὶ αὐ-
 τῶν, οὐτε προσβλησισμὸς οἱ τίς
 αὖς ὑποπλάσσειτο καὶ περισυ-
 νῆσθαι, καὶ αὐτὸς ἰδέσθαι τὸ
 σκηνικόν. ἀλλ' ἵνα οὐ καὶ ὁ
 βασιλεὺς ἐν τύχῃ τινὶ αὐτῶν ὥσ-
 περ τινα φήλῃ παλαιὰ νε-
 κροῦ ὑπάρχειν, ὑπὸ τοῦ χρόνου
 ἀνατετραμμένῳ παρέρχοντα
 μηδὲ ἀναγνώσθαι, οἱ δὲ καὶ πρὶν
 ῥῶθον ἰδόντες, ἰτίαν ἐκτε-
 πνύσται, δυσχότητον καὶ ἴπια
 τρέπαιον διάμα ἴψια καὶ ὑπε-
 λαμβάνοντες, τὸν δὲ πρὸ πολλοῦ
 καὶ σωτῆρα καὶ σύβριττον αὐ-
 τῶν γιγνημένων, ὅστις ὑπὸ τῶν
 πατρῶν ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἰσοχάτῃ
 τραπέζῃ, ἵνα φάμεν, ἀπο-
 φθίρειν, ἰσχυρίζομαι τὴν γὰρ ὑπὸ
 μιν ὁ βολῶν τῶν ἀνδρῶν, τῇ ἰσο-
 μίᾳ καὶ τῇ διεικλῇ περισφι-
 λοσοφῶν ἐν ταῦτα. τὰ τοιαῦτα μοι
 Διὸς ἀνδράων, μηκέτι ἴψια
 δεῖν πολλὰ παρὰ τὴν ἀξίαν
 ἐν πράττοντας, αὐταρτέτερον
 γὰρ τὰ τοιαῦτα. ὅτι καὶ οὐκ ὁ κρῖν
 σου καὶ Πίης ἡ, τὸν βασιλῆα τῆ-
 σιν ὑπὸν ἀποσεσάμεν, καὶ
 νόστον, ὑπὲρ τὸν ἐπιμενίδην
 γὰρ λειψίμηναι, καὶ ἀσπρίπιδας
 ἡ κερκυνὸν, ἢ ἢ τὸ οἶκος ἰσχυρὸς
 μένος, μεγάλῃ ποιήσας τὴν φλῆ-
 γαν, ἐπὶ δὲ εἰς αὐτὴν χαλῶν αὐτῶν
 Διὸς ἡ νικητικὴ Διὸς, ὃ μὴ ἀλλοῦ

quæ à Cretensibus de te, et à
 que sepultura feruntur.
 IVPIT. Quis hic est Mer-
 curi, quem audio sic noci-
 ferantem ex Attica, ad Hy-
 metum in radice montis,
 horridus totus, ac squali-
 dus, pellēque hircina ami-
 ctus, fodit autem, ut arbi-
 tror, nam pronus incumbit
 homo loquax & confi-
 dens, mirum ni philosophus
 est, neque enim alioquia-
 deo impia, nefariaque in
 nos fuerat iacturus. ME.
 Quid ais pater, an non ro-
 sti Timonem Echecratidis
 filium Colyttensem? Hic ni-
 mirum est, qui nos sæpe nu-
 mero in sacris legitimis
 conuiuio accepit, ille re-
 pente diues factus, ille qui
 totas hecatombas, apud
 quem splendide Iouialia
 festa consueuimus agitare.
 IVP. Hem quæ nam ista re-
 rum commutatio: hiccine
 honestus ille, diues, quem tã
 frequentes cingebant ami-
 ci? Quid igitur accidit, ut
 hoc sit habitus squalidus, ex-
 umnifusus, fossor conducti-
 tius, uti conijcio quum tam
 grauem ligonē gerat? HER.
 Ad hñc modum illum quē
 admodum probitas euerit,
 atque humanitas, & in om-
 nes quicumq; egerent miseri-
 cordia. At reuera uecordia
 potius facilitasq; nullusq;
 in suscipiēdis amicis delecto
 quippe qui nemi quā intel-
 legerit, sese coruis lupisq;
 largiri. Quin magis quam à
 παύω

ὄντι τὰ ὑπὸ Κρητῶν πόρῃ οὐ καὶ
 ὅτι ἐκὰς τῆς ταφῆς μυθολογέ-
 να. Ζη. τίς ἔτις ὄντι, ὃ
 Ερμῆ, ὃ λικραγὼς ἐν ὅττι αὐτῶν,
 παρὰ τὸν Ὑμηττὸν ἐν τῇ ὑπὸ
 ρείᾳ, πινάρῳ δὴ ὃ καὶ αὐχμῶν,
 καὶ ὑποδιδόρῃ; οὐκ ἂν ἔ-
 οῖμαι, ὅππῃ κεκοίτης, λέλῃ ὃ αὐ-
 δρωπῇ καὶ δαρσύνῃ, ἢ πῶ φιλό-
 σοφός ὄντι. ὃ γὰρ αὐτῶς ἀσβεστῶς
 τὰς λόγους διεξήκει καὶ ὃ ἡμῶν.
 Ερμ. τί φῶς ὃ πόρῃ; ἀγνοεῖς τίς
 μῶνα τὸν Εχινρατίδα, τὸν ἡμε-
 λυτῆρα; ἔτις ὄντι ὃ πολλάνισ
 ἡμῶς καὶ ὃ ἱερῶν τιλῶν ἐστία-
 σαι, ὃ νύκτωρ, ὃ τὰς ὄλας
 ἱκατέμβας, παρὰ ὃ λαμπρῶς
 οἰώδαμῶς ἱερτάσιν τὰ διάσια.
 Ζόν. φῶς ὃ ἀλλαγῶς. ὃ κα-
 λὸς ἐκῶν, ὃ πλέσι, πόρῃ
 ὃ οἱ τοσῶτοι φίλοι; τί παθῶν
 ὃν τοιῶν ὄντι, αὐχμῶν, ὃ-
 δλι, καὶ σκαπανόντες καὶ μιο-
 ὄντες, ὃς ἰοικῶ, ὃ βαρύναν
 καταφύκων τῶν δίνιλλαν. Ερ.
 ὃ τῶσι μὲν ἀπῶν χρητότης ἐπὶ
 τριψῶ αὐτόν. καὶ φιλανθρωπία,
 καὶ ὃ πρὸς τοῖς Διομύθους ἀπῶ-
 τας οἶκῃ, ὃς δὲ ἀληθῶς λό-
 γῳ, πῶσι καὶ οὐδὲν καὶ ἀνρί-
 σια πόρῃ τῶς φίλους, ὃς ὃ σωίσι,
 λῶσα καὶ λῦκοις χαρίζεσθαι.
 ἀλλὰ ὑπὸ γυνῶν τοσῶτων ὃ κα-
 νοδαίμων καρέμῃ τὸ ὅπαρ.
 φίλος

ulturibus tam multis mi-
ro locur eroderetur, ami-
os esse eos & socios iudi-
ibat, quasi benevolentia
ga sese afficeretur, quum
los epulæ magis cape-
ent. Ergo posteaquam of-
penitus nudassent, cir-
umrosissentque, deinde si
ua medulla suberat, hanc
quoque admodum diligen-
ter exuxissent, aufugerunt
succum & radicitus de-
fectum destituentes, adeo ut
postea ne agnoscant qui-
lem, aut aspiciant, tantum
dest, ut sint qui suppedi-
ent, impertiântque. Has ob-
res fossor & sago, ut uides,
opertus pelliceo urbem præ-
pudore fugiens, mercede
terram exercet aduersus in-
gratos atrabile stomacha-
tur, qui quidem sua beni-
gnitate ditati, admodum fa-
stuosè nunc prætereant, ac
ne nomen quidem an Τι-
μόδ uocetur, nouerint. IVP.
Atque profectò uir neutis
quā fastidiendus, neque ne-
gligendus, & iure optimo
indignatur, qui ijs tantis in-
malis agat. Quare sceleratos
istos adulatores ipsi quocum-
fuerim⁹ imitati si cū uerum
neglexerim⁹, q̄ tantū tantorū
& caprarū pinguisimas
quasque nobis in aris adoles-
uerit, quarum nidor etiam
dum mihi in naribus relidet.
tamen si propter negociaque
& turbam maximam peie-
tantium, tum ui, non iure argentium, nec non aliena rapientium,

φίλους ἀνταὶ αὐτὸς καὶ ἰταίρους
ᾤετο, ὑπὸ δύσεως ἢ πρὸς αὐ-
τὸν, χαίροντας τῇ βερεῖ. οἱ δὲ
τὰ ὁτὰ γυμνώσαντο ἀκριβῶς,
καὶ πῶρι τραγόντο, εἰ τις καὶ
καὶ μυελὸς ἐνὶ ἡμυζήσαντο,
τότον εὖ μάλα ἐπιμειλῶς ᾤ-
χοντο, ἄνοον αὐτὸν καὶ τὰς ρί-
ζας ὑποτιτμημένῳ ἀπολιπόν-
το, ὃ δὲ γνωρίζοντο ἐτι, ὃ δὲ
προσβλίσποντο, πῶδ' ὅτ' ἤ-
πικερῶντο ἢ ἐπαλιδόντο ἐν
τῷ μίρῳ, διὰ ταῦτα δικηλότης
καὶ διφθέριας, ὡς ἐφ' ἧς ἀπολι-
πὼν ὑπ' αἰσχύνῃς τὸ ἄστυ μὲν
ὁ δ' ἡγεῖται, μιλαγχολῶν τοῖς
ἡγετοῖς, ὅτι οἱ πλετοῦντο πᾶρ
αὐτῶ, μάλα ὑπεροπικῶς παρί-
χονται, ὃ δὲ τὸ νόμα ἢ Τίμων κα-
λεῖτο ἢ Δότις. Ζῶς. καὶ μὲν
ἢ πλεοπτεῖ αὐτῶ, ὃ δὲ ἀμιλη-
τεῖ. ἀνέτα γὰρ ἡγεονάντα δυο-
τυχῶν. ἐπ' ἧ καὶ ὁμοια πεισσο-
μην τοῖς ἡγετοῖς ἡγετοῖς ἡγετοῖς
ἡγετοῖς, ὅτι ἡγετοῖς ἡγετοῖς
τοσαῦτα τυχῶν τε καὶ αἰγῶν
πλετοῖς ἡγετοῖς ἡγετοῖς ἡγετοῖς
τῶν βωμῶν. ἐτι γὰρ ἐν ταῖς ρίσι
πλεονάζον αὐτῶν ἡγετοῖς, πλεον-
ὑπ' ἀσχοχίας τὴ καὶ δορυβου
πολλοῦ τῶν ἐποροκουῶν καὶ
βιαζομένων καὶ ἀρπαζόντων,
ἐτι

præter ea ob formidinem
quam mihi pariunt sacrile-
gi, qui quidem tum mul-
ti sunt, tum obseruatu dif-
ficiles, adeo ut ne minimum
quidem nos conuiuere si-
nant. lampridem profectò
ad Atticam regionē oculos
detorsissem maxime postea
quā philosophia & de uers
his digladiationes apud i-
stos increbuerunt, ita ut pus-
gnantib. inter se istis uocife-
rātibusq; ne exaudire qui-
dem mortalium uota liceat.
Vnde mihi necessum est, aus
aurib. obturatis sedere, aut
dirumpi ab eis conficique
qui uirtutem quandam, &
incorporea quædā, meras
que nugas ingenti uocife-
ratione connectunt, hæc in
causa fuerūt in hunc quocq;
neglexerim, quum haud me
diocriter de nobis sit meri-
tus. Quod reliquum est Mer-
curi, tu Plutum adduces,
quātum potes ad istum abs-
eas. Porto Plutus unā se-
cum ducit & Thesaurum,
& utrique apud Timonem
perseuerent. Neque usque
adeo facile demigrent, e-
tiam si quā maxime rursus
illos per bonitatē ex ædib.
exegerit. Cæterum de pal-
ponib. illis, æque ingratiss
tudine qua in hunc sunt
uñ, in posterum consulta-
bo. pœnasque futuri sunt,
simul atque fulmē instaura-
uero. Nā fracti sunt in eo re-
uñsa cuspide duo ò radijs ma-
ximi,

ἵτι δὲ καὶ φέβου τῶ παρὰ τῶν θε-
ρουλάτων (πολλοὶ γὰρ ἔτι καὶ
δυσφύλακτοι καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
καταμῦσαι ἡμῖν ἱφίστοι) πο-
λὺν ἔστι χρεῖον ἐπὶ ἀπὸ βλίσφα-
σις τῶν Ἀττικῶν, καὶ μάλιστα
ὅτι ἐπὶ φιλοσοφία καὶ λόγων ἱερ-
δοῦ ἐπὶ πόλεος αὐτοῖς. μαχου-
μεῖων γὰρ πρὸς ἀλλήλους καὶ
λεπραγῶν. ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
τῶν θυγῶν, ὡς τὸ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ποῦ χρὴ τὰ ἅτα καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ πρὸς αὐτῶν ἀριτί-
τινα καὶ ἀδύνατα καὶ εὐρύ-
μειγλη τῇ φωνῇ ξυμμερίστη-
διὰ ταῦτά τοι καὶ τῶν αὐτῶν
ἀνδρῶν σὺν βα πρὸς ἑμῶς, ἐ-
φύφλον ὅτα. ἡμεῖς δὲ τὸν
Πλούτον ὃν ἑρμῇ παραλαβόν,
ἐπὶ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰς
χῶ. ἀγίτω δὲ ὁ Πλούτης καὶ
τὸν Θεσαυρὸν μετ' αὐτῶ, καὶ
μεινίσσων ἄμφω παρὰ τῷ Τι-
μῶνι. μηδὲ ἀπαλλοτρίωσων
οὕτω ῥαδίως, ὡς ὅτι μάλιστα
ἐπὶ χρηστότης αὐτοῖς ἐπὶ ἐπὶ
καὶ αὐτὸς ἐπὶ οἰκίας. πόρι γὰρ τῶν
ἰσολάπων ἰσίων, καὶ ἐπὶ ἀχαρι-
στίας, ὡς ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ πρὸς αὐ-
τὸν, καὶ αὐτοῖς μὴ σκίψομαι.
καὶ δὲ ἐπὶ δόξοισιν, ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
τὸν ἱερῶν ὡς ὡς ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
αὐτῶν γὰρ αὐτῶ καὶ ἀποσπασί-
σαι αὐτοῖς δύνανται αὐτοῖς αὐτοῖς,
ἐπὶ ἐπὶ

κίμαι, quum nuper audius
in sophistam Anaxagoram
incubarer, qui suis familiaribus
suadebat, nullo pacto
esse ullos nos, qui dii uocas-
remur. Ac illum quidem er-
rore non seriebam, propter
reæ quod Pericles obtenta
manu eum protexerit. Cæs-
terum fulmen in Castoris
ac Pollucis templum detor-
sum tum illud exussit, tum
ipsum parum absuit, quin
ad saxum comminueretur.
Quonquam interim uel id
supplicij satis magnum in
istos fuerit, si Timonem con-
spexerint egregie locuple-
tem factum. Mercur. Quan-
tum habet momenti alij uo-
ciferari, & obstreperum au-
dacemq; esse? Idq; non ijs
modò qui causas agunt, ues-
tumentiam qui uota faciunt
conducibile. En mox è pau-
perissimo diues euaserit Tim-
on, qui se in precando cla-
mosum & improbum præ-
stiterit, Iouemq; reddiderit
attentum. Si uero silentio so-
disset nutans, etiã nunc fode-
ret neglectus. Plu. At ego Iu-
pit. handquaquam ad istum
rediturus sum. Iupit. Quid
ita nõ rediturus optime Plu-
te, præsertim à me iussus?
Plut. Quoniam per Iouem
iniuria me affecit eiiciens,
& in multa fragmenta disse-
rans, idq; quum illi pater-
nus essem amicus, ac me pene
dixerim, fuscinis ex ædib.
recessisti, nec aliter quam h,

quæ

ἵππότη φιλοτιμώτερον ὑπὸ τῆς
πρώτῳ ἐπὶ τὴν σοφιστὴν Ἀναξα-
γόραν, ὃς ἐπαδιδόξας ὁμιλητάς,
μηδὲ ὅλως ἀναιτί τιναι ὑμᾶς τὸς
θεοὺς. ἀλλ' ἐκείνου μὲν δαίμονα
τεν. ὑπερίσχει γὰρ αὐτῷ τὴν χεῖ-
ρα Περικλέους. ὁ δὲ περὶ αὐτοὺς ὡς
τὸ ἀτάκιστον παρανόησας, ἐκείνῳ
τε κατατίφλιξι, καὶ αὐτὸς ὀλίγον
δαίμον συνιτρίβει παρὰ τὴν πύ-
λαν, πολλὴν ἰκανὴν ἵπποσύνην καὶ
αὐτὰ τιμωρία εἶναι αὐτοῖς, αἱ ὑ-
περπλοῦστα τὸν Τίμονα ὀρέ-
σιν, Εὐμ. οἶόν μ' ἐστὶν τὸ μέγα κικρε-
ῖναι, καὶ ὀχληρὸν εἶναι καὶ δρᾶ-
σιν ὅς τις δικαιολογεῖσθαι μένεις,
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐνχομύνοις τὸ το-
χρήσιμον. ἰδὲ γὰρ αὐτίκα μάλα
πλάσσει ἐκ πρῶτης καὶ αὐτῆς
σινταὶ ὁ Τίμων, βοήσας καὶ παρ-
ρησιασάμενος ἐν τῇ σύγχῃ, καὶ
ἐπιτρίψας τὸν Δία. εἰ δὲ σιωπῇ
ἱσκαπῆσθαι ἐπακινυφῶς ἐτι αὐτὸς ἱσ-
καπῆσθαι μὲν. πλὴν. ἀλλ'
ἐγὼ ἐκ αὐτῶν ἀπὸ ληθιμὶ ὧ Ζεὺς παρ-
αὐτόν. Ζεὺς. διὰ τί ὧ ἀρετῇ
πλάττει, καὶ ταῦτα ἱμῶν κινεῖται
τῷ; πλὴν, ἐτι νῦν Δία ὑβρίζεις εἰς
ἐμὴν, καὶ ἐξιφόρῃ; καὶ αἱ πολλὰ
καταμίμεις, καὶ ταῦτα πατρῴων
αὐτῷ φίλων ὄντα. καὶ μόνον ἐχθ-
ροὺς με ἐξιστάς, ὡς οἱ οἰκίαι,
καὶ ἀπὸ τοῦ οἱ τὸ πῶρ ἐν τῷ
χέτρῳ

qui è manibus ignem ab-
 ſciunt. Num rursus adis-
 ſum ibo, paratiſtis, adus-
 latoribus & ſcortis dos-
 mandus: Ad eos me mite-
 te ſ Iuppiter, qui munus
 intellecturi ſit, qui am-
 plexuri, quibus equidem
 in precio ſim, & maior-
 rem in modum exoptas-
 tus. At hi ſtupidi cum
 inopia commercium ha-
 baant, quam nobis antea
 ponunt, ut ab ea accepto
 ſago pelliceo, ligonēque,
 ſat habeant, quum qui-
 tuor lucrantur obolos, des-
 cem talenta contemptim
 dono dare ſoliti. IVP.
 Nihil iſtiusmodi poſthac
 in te ſacturus eſt Timon,
 quippe quem ligo abunde
 de ſiſis corripuerit, niſi
 prorsus nullum dolorem
 ſentiant illius ilia, quod
 oporteat te perpenuria
 præoptare. At tu mihi
 querulus admodum uides-
 riſ eſſe qui nunc Timonem
 incuſes, quod tibi
 patefactis foribus libere
 permiſerit uagari, neque
 includens, neque xeloty-
 pus in te. Porro alias di-
 uerſa in diuites ſtomachas-
 bare, cum diceres ab iſo-
 lis repagulis, clauis ac ſi-
 gnorum obieſtaculis im-
 preſſus ita fuiſſe concludum,
 ut ne proſpicere quidem
 in lucem ubi liceret. Id igitur

καὶ αὖ

χαρῶν ἀπὸ ῥήπτην ὡς τὸ. αὐτὸ
 ἔν ἀπὸ λθῶ, παρασίτοις καὶ κῶ-
 λαξί καὶ ἑταίροις παραδοῖν.
 σὺ μὲν ὅ; ἐπ' ἑκείνους ὃ δὲ
 τίμιμι μετὰς αἰδοῦσιν ὡς τὸ
 δουρίαι, τὰς περιέφονται, ὃ
 τίμιμι ὅ; ἰγὼ καὶ πῶς πῶς
 ἔτοι ὃ εἰλάροι τῇ πρὸς τῇ
 σῶν, ὅν προτιμῶσιν ὡς τὸν, καὶ
 διδοῖν πᾶν καὶ λαβόντων,
 καὶ δίκαιαν, ἀγαπάτωσαν
 ἄλλοι, τίταρ ὅ; ἐβίβας ἀποφί-
 ροντες, εἰ δίκαια ταυτὲς δου-
 ρίαι ἀμείνεται προτίμιμοι. Ζῶντες,
 ἔστιν ἐπὶ τοῦτο τὸν Τίμων ἰργά-
 σιται πῶς σε, πᾶν γὰρ αὐτὸν
 ὃ δίκαια πῶς ἀγαθὸν ὡς τὸν,
 μὴ πᾶν τῶν ἀνὰ λθῶν ὡς τὸν
 πῶς ὡς τὸν, ὡς χεῖρ σε αὐτὸν
 πρὸς τῇ πρὸς τῇ. ἔστι μὲν τοι
 πᾶν μιμνήμοιρ ὅ; ἀνὰ μὴ δου-
 κῆς, ὃς οὐ μὴ τὸν Τίμωνα αἰ-
 τιᾷ, διότι σοι τὰς θύρας αἰῶν
 τάσας, ὡς τῇ πρὸς τῇ ὡς τὸν
 ὡς τῇ. ἔστι ἀποκλήσιν, ὃς τῇ
 τυπῶν, ἄλλο τι δὲ τὸν πῶν
 ὡς τῇ κατὰ τῶν πῶν
 σίων, κατὰ κλήσιν λίγην
 πρὸς αὐτῶν ὡς τῇ μοχλοῖς καὶ
 κλασί, καὶ σημείων ἐπιβολαῖς,
 ὡς μὴ δὲ πᾶν τῇ πῶν
 ὡς τῇ δουρὶν ὡς τῇ, ταῦτα γοῦν

ἀποδοῖν

tunc apud me deplorabas, affirmans præfocari tenuis tenebris eo quæ palidus nobis occurebas, & curis confectus, digitis etiam nunc ex assiduo colli ligendi, conaceruandisq; uisus contractis, contortisque, quod si quando daretur opportunitas, aufugitur enim quoque ab illis tenuis nitabare. In summa, rem supramodum acerbam iudicabas in pteo ferreothe thalamo, Danaes exempto, uirgine asseruari atque à scelestissimis educari prædicatoris sceleris & compute. Proinde absurdum de facere aiebas hos, quod te præter modum adamarent quum liceret uero frui non auderent, neque quum ipsis esset in manu, amore suo secure uterentur, sed uigiles obseruarent, ad signum ac feram oculis nunquam connis uentibus neque usquam dimotis semper intuentes, abunde magnum fructum arbitrantes, non quod ipsis fruendi facultas adesset, sed quod nemini fruendi copiam facerent, non aliter quam in præsepis canis, nec ipse uescens hoideis, nec equum famelicum id facere sinens. Quin etiam ridebas istos, qui parcerent, & afferunt

ταῖς, &

ἀποδύει πρὸς με, ἀπειπύγισθαι λίγην ἐν πολλῇ τῷ σκότῳ, καὶ δια τῶτο ὅχρως ἡμῖν φαίνου, καὶ φροντίδῃ αἰσπλῆως, σπουδακῶς τοῖς δακτύλοις πρὸς τὸ ἰδῆ τῶν συναλογισμῶν, καὶ ἀποδράσασθαι ἀπὸ αὐτῶν, ἐκαστοῦ λαβεῖν παρ' αὐτῶν. καὶ ὅλως το πρᾶγμα ὑπερδαιτυν ἰδῆκει σοι ἐν χαλκῷ, ὃ σιδερω δαλὰ μὲν, ὑπὲρ δὲ τῶν Δαναῶν παρ' ὁρῶν ἰδῆκει, ὑπ' ἀνθεβίσι καὶ παμπονέροις παιδαγωγοῖς ἀναγριφόμενον, τῷ τίκῃ καὶ τῷ λογισμῷ. ἄτοπα γοῦν ποιεῖν ἰφασκεῖ αὐτοὺς, ἱρῶντας μὲν εἰς ὑπερβολῶν, ὅθεν δὲ ἀπολαύσῃ ἐ τολμῶντας, οὐδὲ ἐπ' ἀδείας χρωμέλῳ τῷ ἱρῶτι, ὑπὲρ γὰρ ὄντας, ἀλλὰ φυλάττω ἐγρηγορίτας, ἐς τὸ σημῆον καὶ τὸν μὲν ὁρῶν ἀσκαρδμυκτὶ βλῆπντας, ἰσχυρῶς ἀπέλαυσιν οἰόμεναι, οὐ τὸ αὐτοὺς ἀπολαύσῃ ἔχειν, ἀλλὰ τὸ μετὰ φροντίδι μεταδιδόναι ὅτι ἀπολαύσῃ, ὑπὲρ δὲ πᾶν ἐν τῇ φάτι καὶ κῶν, μὲν αὖ τῶν ἰδῆσκον τῶν ὑπερδῶν, μὲν τῷ ἱππῳ πανῶντι ἐπιτρίπτουσιν, καὶ προστίγῃ καὶ καταγίλῃ αὐτῶν φάτι καὶ

ἐν τῷ

rent, & (quod esset absurdissimum) etsi quidem sibi subtraherent uererenturque contingere, non intelligerent absi fore, ut aut sceleratissimus famulus, aut dispensator, aut liberorum pædagogus furtim subiret, ludibrio habiturus infelicem & inamabilem herum, quem postea linat ad fuliginosam, & oris angusti lucernulam, ac siticulosum scirpulum uel furis inuigilare. Quid itaque an non iniquum, quum hæc quondam incusaueris, nunc in Timone diuersa his eliminari? Plut. At qui si rem uerè perpendis, utrumque me iure facere, iudicabis. Nam & Timonis ista nimia lenitas, negligentia potius, haud beneuolentia, studiumque quod ad me pertinet, merito uideatur. At è diuerso qui me obscuris ac tenebris inclusum seruabant, id agentes, quo scilicet crassior, saginatiorque, ac uehementer corpulentia onustus euadeis, quum interim neque ipsi cōtingerent, neque in lucem producerent, ne uel aspicerer à quopiam, hos demones & contumeliosos in me iudicabam. quippe, qui me nihil cōmeritum tot in uinculis cogere, situ carieque putrescere, haud intelligentes, quo mox demigret, me alij cuiusque, qui fortuna faue-

at, re-

μένων καὶ φυλάττοντων, καὶ τὰ
καυώτατον αὐτῶν ἡλιθυπότη-
των, ἀγνοούντων δὲ ὡς κατάρ-
τη οἰκίται, οἰκονομοῦντες, ὃ πα-
ρότρυνον πασιὼν λατρείας, ἐμ-
παρουνέσαι τὸν βασιλεύοντα
καὶ αὐτοκτοῦν διανοήσω, πρὸς
ἄμαυρόν τι καὶ μικρότομον λυ-
γρίδιον, καὶ διψαλίον θριαλλέ-
διον, ἱπαγρυπνεῖν ἵστας τῆς
τίμης. πῶς ἔν δὲ ἀδικεῖν, πά-
λαι μὲν σὺν ταῦτα αἰτιασάμε-
νοι, νῦν δὲ τῷ Τίμωνι τὰ ἑαυτῶν
ἐπιμαλῶν; Πλὴν καὶ μὴ
εἴη τὰ ληθῆ ὀβριτῶν; ἄμφω
σοι δόλοισι δόξω ποιεῖν, τοῦ-
τε γὰρ Τίμων καὶ τὸ πᾶν τοῦτο
ἀναμύλον, ἀμιλῆς, καὶ ἐν ἑν-
νοῖον, ὡς πρὸς ἐμὲ εἰκότως αὐ-
δοκίμῳ, τὸς τε ἀνκατάκλαστον
ἐν δόρσι καὶ σκότῳ φυλάττον-
τας ὅπως αὐτῶν παχέτηρ
γροῖμιν καὶ πιμνῆς, καὶ ὑ-
πέρβουλον, ἐπιμιλουμένους,
οὔτε προσαπτομένους αὐτοῦς,
οὔτε αἰς τὸ πῶς προάγοντας, ὡς
μηδὲ ὀφθαλμῶν πρὸς τινος, ἀ-
νιήτους ἐνέμιζον εἶναι καὶ ὑβρι-
σῆς, οὐδὲν ἀδικουῦτά μοι ὡς
πρὸ τοσοῦτοις δισμοῖς κατασφύ-
πωντας, οὐκ εἰδότες ὡς μετὰ
μικρὸν ἀπίασιν ἄλλῳ τινὶ τῶν
δουδαμένων με καταλιπόντων.

οὐδ'

iduri. Nec hos igitur robo, sed ne illos qui-
lem, qui nimium facile
nihil manus admovent.
sed qui (quod est opti-
mum) mediocritate utan-
tur, uti nec prorsus ab-
stineant, neque penitus
profundant. Etenim illud
per Iovem considera Iu-
piter, si quis ubi puel-
lulam & formosam lege
duxisset uxorem. postea
neque obseruet, nec ulla
omnino Zelotypia pro-
sequatur, uidelicet si nec
illam noctu atque inter-
diu, quocunque libitum
sit ire, & quicumque uos
luisent, cum his habere
rem, potius uero ipse ab-
ducatur, ut adulteretur, fores
aperiens, prostiturusque,
& quos libet ad illam ina-
uitans, num hic amare ui-
debitur? Profecto hoc tu
nequaquam dices Iupiter,
qui saepenumero amorem
senferis, Rursum si ingen-
tiam lege domum deducatur,
uti liberos legitimos pro-
generet, ceterum nec ipse
contingat florentem aetate,
decoramque virginem, nec
altum sinat aspicere, sed
inclusam, orbam, sterilem-
que in perpetua uirginita-
te contineat, idque pra-
amore se facere praedia-
cet, & hunc quidem pra-
ferat, pallore, corpore
exhausto, oculis renu-
tis, num fieri potis est,
ut neque

οὐδ' αὖτε κύνειν, οὐδὲ τοὺς πα-
τρὸς προχέουσι εἰς ἡμῶν τούτων ἐ-
παινῶν, ἀλλὰ τοὺς, ὅπως ἀφ' ἑστῆς
ἐστὶ, μέγιστον ὑποδύουσαι τῷ
πράγματι, καὶ μὴ ἀφ' ἑστῆς
οὐδὲ τὸ παρὲς μὴ προπο-
μύουσι τὸ ἴδιον. σκίψῃ, γὰρ ὁ
Ζεὺς, πρὸς τοῦ Διὸς, οὐτις νόμος
γῆρας γυναικὰς οἶον καὶ λαλῶν
ἰπῆτα μὴ θυλάτῃ, μὴ ζα-
λοτυποῖ το παρὰ πᾶν, ἀφ' ἑστῆς καὶ
βαδίζαν ἰοῦσα αὐτὴ ἰδίῃ συνκτωρ
καὶ μὴ ἡμέρας, καὶ ξυῶνται
τοῖς βουλευμένοις, μᾶλλον δὲ
αὐτὸ ἀπάγει μισχουδανομέ-
νῳ, αἰείων τὰς θάρας καὶ
ματροπύου, καὶ πάντας
ἐπ' αὐτῷ λαλῶν, ἄρα ἰστοῦ-
ται ἡμῶν δόξαν αὐτῶν; οὐδὲ
γὰρ Ζεὺς τοῦτο φαίει αὐτῶν, ἡρᾶς
οὐδὲ πολλὰς. ὅς τις ἡμῶν
λίαν ἰσοδύου γυναικὰς εἰς τῶν
οἰκίας νόμος παραλαβὼν ἐπ'
ἀρίτω παίδων γαστρῶν, ὁ δὲ
μὴ αὐτὸς προσάπτοιτο ἐκμα-
ας καὶ λαλῶν παρθένου, μὴ
ἄλλῳ προσβλίψαν ὑπὲρ τοῦ
ἑαυτοῦ, δὲ καὶ τῶν καὶ αὐτῶν
σας παρθένους, καὶ ταῦτα ἡμῶν
φάσκων, καὶ διὰ τὸ ὅτι ἡ
χρῆς ἢ ἡ σαρκὶς ἡ τῆς καὶ
ἢ τῆς ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν

ut huiusmodi non desipere videatur: quippe qui quum liberis oportuerit operam dare, fruiq; coniugio puel- lam adeo formosam atq; amabilem fluat emarcescere, per omnem uitam, tanquam Cereri sacerdoti ætens. Huiusmodi & ipse indigne fero, quum à nonnullis ignominiosè cædor calcibus, la- pñioiq; atq; exhaustior, à nō nullis contra perinde ac stigmaticus fugitimus compes- dibus uincior. Iupi. Quid igitur indignaris contra il- los? quandoquidem utrinq; pœnis egregias luunt, alte- ri quidem dum. Tantali in- merem, neq; bibere sinun- tur, neq; edere, sed ore sicco duntaxat inhiant auro, alte- ri uerò dum his ceu Phynco cibos Harpyiæ ipsis è fau- cibus eripiunt. Sed labi iam, Timone multo posthac usu- tus cordatiore. Plu. An ille aliquādo desinet me ceu fo- raminoso cophino, prius- quā omnino influxerim, da- ta opera exhaustire, quasi co- netur occupare, quo minus influam, ueritus ne si copio- sus infundar, ipsum undis obruam? Quo fit, ut in Da- nai dum dolium aquam mis- hi uidear allatur⁹, frustra q; infusus, uase non cōtinen- te liquorē, imo prius prope modum effuso quod influit quā influxerit. Adeo latus,

dolii

τίγερ]Θ, ἀλλὰ πρὶν ἐσφυῆναι σχεδὸν ἐκχυλίσμεν τὸ ἐπὶ-
ρίουτΘ,

ἰδ' ὅπως ὁ τοιῦτΘ ἔπαραι-
παίων δόξαν αὐ. Διον παλαι-
ποιῆσαι καὶ ἀπολαύειν τὴ γά-
μον, καταμαρτύειν σὺν πρῶτον
πορῶν καὶ ἐπὶ ρατὸν κέρει,
κατὰ πόρ ἱγρῶν τῷ δις μεφῶ
ρφ τρίφων διὰ πάντας τὰ βίαι-
τῶν καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ,
πρὸς ἐνὶ μὴν ἀτίμως λακτι-
ζόμενΘ καὶ λαχυσόμενΘ
καὶ ὀδυνάμενΘ, ὑπ' ἐνὶ κρῶ-
δι, ὥσπερ σιγματίας ἀραπί-
της περιπλημύνΘ. Ζῶν.

τί οὖν ἀγανακτῆς κατ' αὐτῶν;
διδάσκει γὰρ αὐτῶν καλῶν τῶν
δικῶν, οἱ μὲν ὥσπερ ὁ Τάυτας
λΘ ἀποτοὶ καὶ ἀγύτοι, καὶ ξη-
ροὶ τὸ σῶμα, ἐπικτεχνούσθαι μέ-
νον τῷ χρυσίῳ, οἱ δὲ κατὰ πόρ
ὁ φινός ἀπὸ τῆ φάρυγγΘ τῶν
προφῶν ὑπὸ τῶν ἀρπυῶν ἀφαι-
ρῶμενοι ἀλλ' ἀπιδιέδωκεν, σωφρο-
νιστῆρ παραπολὺν τῷ Τίμωνι ἐν-
τουξόμενΘ. Πλάτ. ἐκείνΘ
γάρ ποτε παύσεται, ὥσπερ ἐκ
κοφίνου τιτυρπημένον, πρὶν ἰλναι
ἐσφυῆναι κατὰ σπυδαῖον ὀδ-
υνάμεν, φέρεται βελόμενΘ
τῶν ἐπὶ βόλῳ, μὴ ὑπὲρ αὐτῶν
ἐσπισσῶν ἐπιπλῦσω αὐτὸν. ὥστ'
ἐς τὸν τῶν Δαναῶν πίδαρ ὕ-
δροφορέσθαι μοι δοκῶ, καὶ μά-
τῳ ἐπαυτῶν, τὴ λύττει μὲν

offi hiatus ad effusionem
liber exitus. Iupp. Pro
de initiatus istum obtura
rit, perpetuamq̃ perfiti
tionem sistere studuerit,
prope diem effuso, facis
inueniet sagum rursus &
gonem in fece doli, sed
iterim abite, atq̃ illum dis
item reddite. At tu Mer
ari fac memineris, ut redi
is Cyclopes ex Aetna tes
um adducas, quo fulmen
uspide restituta resarciant.
Iam eo nobis acuminato
pus fuerit. Mercur.
Iamus Plute. Quid hoc?
Ium claudicas? Equidem
ignorabam õ praeclare, te
on cæcum modò: uerum es
Iam claudum esse. Plu
ar. Atqui non hoc mihi
perpetuum Mercuri, uerum
quando proficiscor à Ios
e missus ad quempiam, tū
escio quo pacto tardus
um, & utroq̃ claudus pes
e, ita ut ægrè ad metā per
ingere queam, sene nonnun
quam interim facto, qui me
pperiebatur. Porro quum
cedendum est, elatum uis
ebis multò auibus cele
iorem. Vnde fit, ut uix
am amoto repagulo ego
am præconis uoce uictor
pronuncier, saltu stadium
transmensus, ne uidenti
us quidem aliquoties spe
tatoribus. M E R C.
At ista quidem haud ue
a narras, imò ego tibi
per

ρίοι τῷ, ἔτνε σὺνδύδρου τὸ
πρὸς πλὴν ἰκχυσιμ κηχλὸς τῷ πὶ
δα, καὶ ἀκώλυτῷ ὁ ἴξοδῷ.
Ζῶς, ἀκουὼν ἱεὺς ἰμφράξῃται
τὸ κηχλὸς τῷτο, καὶ ἄς το ἄ
παξ κῶα πητῇ κηχλὸν, ἰκχυθῇ
τῷ ἰν βραχά σῷ, ῥαδίκε σὺρῃ
ση πλὴν διφδῖρην ἄνδρῃς καὶ πλὴν
δικιλλαν ἰρ τῇ τρυγί τοῦ πίδα
ἄλλ' ἄπιτι ὕδην, καὶ πλουτίζετο
αὐτόν. σὺ δὲ μέμνησε ὦ Ερμῆ
πανιῶν, πρὸς ὑμᾶς ἄγειν τὸς κῶ
κλωπας ἰκ τῇ αἵτησι, ὅπως τὸν
κηχλὸν ἀπονήσαντο ὅς ἐπισκο
άσωσιν, ὥς ὕδην γι τι δην κηχλὸν
αὐτοῦ δεινσόμειδα. Ερμ.
προΐμειν ὦ Πλουτῇ, τί τοῦτο
ὑποσάξας; ἰλιγῆδαι με ὦ γιν
νάδην οὐ τυφλὸς μόνον, ἀλλὰ
καὶ χηλὸς ὢν. Πλουτ. ἔκ
ἀὰ τοῦτο ὦ Ερμῆ, ἀλλ' ἰπότεα
μὴν ἀπίω παράτινα πημρδῆς
ὑπὸ τῷ Διὸς, οὐκ οἶδ' ὅπως βρα
δύς ἔμει καὶ χηλὸς ἀμρτίροισι,
ὥς μάλιστα τιλῶν ἐπὶ τέρμα, προ
γυράσαντῷ ἰνίοτι τοῦ σὸρμῆ
νοισι. ἰπότεαν δὲ ἀπαλλάτ
τῖσθαι δῖν, πῶλὸν ὅψαι πολλὸν
τῶν ἰρνήων ὡκύνδρον αἵμα γινῶ
ἰπισσο ὁ ὕσπλυγξ, καὶ γὰρ ἦδην
αὐακρύντῃμαι νινικηλὸς ὡ
σὸρπη δῶσαι τὸ γάδιον, οὐδὲ
ἰδόντων ἰνίοτι τῶν διατῶν.
Ερμ. ἔκ ἀλλήδ' ἡ ταῦτα φῆς. ἰγῶ

per multos commemorare
quorum, quibus heri, ne obu-
lus quidem erat, quo restim-
emerent. statim uerò hodie
diuites & sumptuoso in al-
bo curru aurigantes, quib-
us intene asellus quidem
suppeditarit. hi tamen pur-
porati, aurumque manibus
gestantes obambulant. Qui
ne ipsi quidem, opinor, cre-
dere possunt, quin per som-
nium diuites sint. PLVT.
Istæc alia res est Mercuri,
neque enim tum meis ip-
sius ingrediôr pedibus, nec
ἀτρου, sed ἀ Διὸς ad istos
transmittor, qui & ipse
nimum opum largitor est,
ac magna donans, id quod
ipso etiam nomine declar-
at. Istique quoties est mis-
si ab alio ad alium demis-
siondum, in tabellis inhi-
cunt me, ac diligenter ob-
signatas sarcinæ in mo-
rem si biatum transportant.
Inter ea defunctus ille ali-
cubi in ædium tenebrico-
si parte racet, uerere linteo
in genua iniecto reclusus, de
quo feles digladiantur.
Porro qui me sperauerant
obtinere, in foro opperiunt
turbantes, non aliter, quam
hæund nem aduolantem
fridentes pulli. Deinde
ubi signum detractum est,
& linteus ille sulculus ins-
cissus, apertæque tabellæ,
inque nouus dominus
pronuntiatus est, siue co-
gnatus quisquam, siue a-
dulator,

ἀὶ καὶ πολλὰς αὖ ἀπαρ ἱκαν-
μί σοι, χθὲς μὲν ὃ δὲ ἐβίλον ὡς
τι πρίασθαι βρόχον ἰσχυρότατον
ἄφνω δὲ τμήδον πλοῦσι καὶ
πολυτιλῆς ἐπιλομευ ἰδύμεν
ἐβλαύνοντας, οἱ δὲ καὶ ὅτι
ὑπερξὶ πάποτε, καὶ ὅμως πορ-
φυροὶ καὶ χρυσόχερδς περιέρ-
χονται, ὃ δὲ αὐτοὶ πιστεύουσιν
οἶμαι, ὅτι μὲν ἄρα πλατύνουσιν.
Πλῆ. ἰτιρῶν τὸ τ' ὅτι ὡς ἔρμῃ,
καὶ ὅτι τὰς ἐμαυτῷ πρὸς βαδῖ-
ζῶν τότε, ὃ δὲ ἰ Ζῶν, ἀλλ' ὁ Πλῆ-
των ἀποστείλει με παρ' αὐτῶν,
ἵνα πλατύνω καὶ μεγαλύνω
καὶ αὐτὸς ὦν, διπλοὶ γυνῶ
καὶ τῷ ὀνόματι. ἐκαστὸν τοῦτον
μιτοικιοῦμαι δὲ καὶ με παρ' ἰτι-
ρα πρὸς ἑτέρον πρὸς ἑτέρῳ, ἵνα
διέλτορ ἐμβαλόντες με καὶ κα-
τασημνάμενοι ἐπιμιλῶς, φορη-
δὲν ἀφ' αὐτῶν μὴ κομίζοι. καὶ ὃ
μὲν νεκρὸς ἐν σκοτεινῷ παρ' οἰκί-
ας πρίσεται, ὑπερ τὰ γόνατα
παλαιᾷ τῇ ὃ δὲ ἐν σκοτεινῷ
περιμάχεται τὰς γαλαῖς. ἵνα
δὲ οἱ ἐπιπρίσονται, ἐν τῇ ἀγῶ-
ρᾷ περιμύνοι κελύτῃ, ὡς
σποδὲν πλὴν χιλιδὲν προσπιπόμε-
νῳ. τίς γὰρ οἱ νιστῇ ἐκὰ δὲ
αὖ δὲ τὸ σημεῖον ἀφαιρῶν. καὶ
τὸ λῖνον ἐν τῇ μετῇ, καὶ ὃ δὲ ἐλ-
αυσιχθῇ, καὶ ἀσπυρυχθῇ μετὰ
καρπὸς δὲ σπέρματος, ὅτι συγγενὲς

ulator, siue seruus obscœ-
 is, qui puerili obsequio fa-
 orem emeruerit, etiam tum-
 ento subraſo, pro uarijs &
 piparis uoluptatibus quas
 iam exoletus suppedita-
 erat, ingens scilicet præ-
 nium ferēs generosus quis-
 uis ille tandem fuerit, nō-
 nunquam me ipsis cum ta-
 bellis arreptum. fugiēs ad-
 hortat commutato nomine,
 ir qui modo Pyrrhias aut
 Dromo, aut Tibius iam Me-
 gacles, aut Megabyzus,
 ut Protarchus appelletur.
 Cæterum illos nequicquam
 hiantes seqūe mutuum in-
 tuentes relinquit, ac ue-
 rum luctum agentes, quod
 cuiusmodi Thynnus ex inti-
 mo ſagenæ ſinu ſit ela-
 pſus qui non parum ma-
 gnam eſcam deuorarit. At
 hic repente totus in me ir-
 ruens, homo uitæ mundi-
 toris atque elegantioris ru-
 dis, pingui, illotæque cu-
 te, qui compedes etiam
 dum horreſcit, & ſi quis
 præteriens loco increpit, ar-
 rectis ſtet auribus, quicquid
 piſtrinum, perinde uti tem-
 plum adoret, non eſt dein-
 ceptus tolerādus ijs, quibus-
 cum uiuit uerū & ingenu-
 os aſſicit contumelia, & cō-
 ſeruos flagris cædit, expes-
 riens, num & ſibi huius-
 modi liceant, donec aut
 ſcortulo cuiſiam irretitus,
 aut equorum alendorum ſtu-
 dio captus, aut adulatorib.

ſeſe.

τις, ὃ ῥα λαξ, ἢ λαταπύγων οἰκί-
 τας, ἐκ παλαιῶν τίμι, ὑπο-
 ξυρημέν, ἐν τῷ γνάθῳ, ἀν-
 τὶ ποικίλων καὶ παυτολαπῶν
 ὁδῶν, ἃς ἡλυξεν ὧν ὑπε-
 ρίτησεν αὐτῷ, μίγα το μίθωμα
 ὁ γρηναῖ, ἀπελαβῶν, ἐκέν-
 μῆν ὅς τις ἀνὴρ ποτὶ ἀρπασά-
 μηνός με, αὐτῇ ἡλίτῳ διειφε-
 ρων, ἀντὶ τῇ τιω πυρρίῃς ἢ δρο-
 μωνος ἢ τιβίς, μεγακλῆς ἢ μεγα-
 βυς, ἢ πρώτορχ, μετονομα-
 θῆς, τὸς μάτῳ κηχλωτάς ἐκεί-
 νος εἰς ἀλλήλους ἀποβλήπεντας
 καταλιπὼν, ἀλκιδίς ἄγοντας τὸ
 πίνδ, οἱ αὐτοὺς ὁ θιών
 ἐκ μυχῶ ἐλ σαγίονος λίφουγας,
 ἐκ ὀλίγον τὸ ἡλιαρ λαταπιών.
 ὁ δὲ ἐμπιστῶν ἀδρόας ὅς μὲν ἐ-
 παρέκαλ, καὶ παχύδερμος
 αὐδρωπ, ἐν τῷ πειδιω πει-
 φεικῶς, καὶ ἡ παχὺν ἄλλ-
 μασίξαι τις ὄρθιον ἐφιστάς τὸ εἶ-
 κη τὸν μυλῶνα, ὡς παρ τὸ αὐάν-
 τιρον προσκυῶν, ἐκ ἐνι φορη-
 τὸς ὅτι τῷ ἐντρυχάουσι,
 ἀλλὰ τοὺς τι ἐλσούρους ὑβρί-
 ς, καὶ τοὺς ἐμοδύλους μασι-
 γοῖ ἀποπαρόμην, ἡ καὶ αὐ-
 τῷ τὰ τοιχῶτα ἕξιτιν, ἄχρε-
 ἀν ἢ ἐς πορρίδιον τι ἐμπιστῶν,
 ἢ ἰπποτριφίας ὑδιδυμήσας ἢ κῶ-
 λαξί παραδίδς ἑαυτὸν ἐμνύου-

σιμ

fese permittens, deierantib.
Nireo formosiorē esse. Ce-
crope Codrone generosio-
rem, calidiorē Vlysse, u-
num autem uel sedeciū pa-
nter Croësis opulentiorē,
momento temporis semel
profundat infœlix, quæ mi-
nuam multis ex periurijs,
rapinis, flagitijs fuerant col-
lecta. Merc. ista sermē sic
habent, uti narras, uerū u-
bi tuus ipse ingrederis pes-
dibus qui tandem cæcus
quum sis inam inuenire for-
les? Aut qui dinoscis, ad
quosnam Iupiter te miserit,
dignos illi uisos qui diui-
tijs abundant? Plut. Enims
uero credis me reperire
stos ad quos mittor? Merc.
Per Iouem haudquaquam.
Neq̃ enim alioqui Aristis
de præterito, ad Hipponi-
cum & Calliam accessisses,
cūm ad alios Athenienses,
homines ne obulo quidem
æstimandos. Cæterū
quid facis, quandoquidem
es emissus? Plut. Sursum ac
deorsum circumcursans oh
erro, donec imprudens in
quempiam incurrero. Hic
autem, cuiusquis ille sit, qui
qui forte primus me natus
sit, abducit, ac possidet, te
Mercuri pro lucro præter
spem subiecto uenerans at-
que adorans. Merc. Num
ergo fallitur Iupiter, qui
quidem credat ex ipsius ani-
mi sententia ditari abs te hos,
quos ille dignos existimas
ut qui ditescerent? Plut. Et
inter.

οὐ ἡ μὲν εὐμάρτεστον μὴ Νι-
ρέως εἶναι αὐτὸν, σύγγεντον δὲ
τῷ Κρόνῳ ἢ Κόδρῳ, σωματώ-
τερον δὲ τῷ Ὀδυσσεύϊ, πλεονα-
τότερον δὲ σῶμα Κροῖσῳ ἰσ-
χυροτέρῳ, ὡς ἀναρᾷ τὸ χρέος ἅ-
δλι; ἰσχυρὰ τὰ ἡκᾶτ' ἐλπίον ἰσ-
χυρῶν δουρικῶν καὶ ἀρπαγῶν
καὶ πειραγῶν σωματικῶν.
Εἰμ. αὐτὰ ποῦ σχιδὸν φῶς τὰ
γινόμενα. ἰσχύει ἢ οὐ αὐτὸς
πρὸς βαλίσας, ὡς εἶπω τυφλὸς
ὢν δὲ δῖον τιμὴν ἰδὼν, ἢ πῶς
διαγιώσκεις, ἰφ' ἧς αὐτοὶ οἱ Ζῶντες
ἀποσπῶν, κρίνας εἶναι τὸ πλεον
τῶν ἀξίων; Πλὴ. οἶα γὰρ δὲ δῖον
μὲν οἱ τινὲς εἶσι; Εἰμ. μὰ τὸν Δία
ὃ πάντων. ἢ γὰρ ἀριτερίων κατα-
λιπὼν, Ἰπποκρίτη καὶ Καλλιᾷ
προσέειπε, καὶ πολλοῖς ἄλλοις
Ἀθηναίων, ἢ δὲ ἰσοκράτους.
πλὴν ἀλλὰ τί πρᾶτ' εἶπας κατα-
πιφθῆς. Πλὴ. αὐτὸς ἐκεί-
τω πλεονᾶμαι πειραγῶν, ἄλλως
αὐτὸς λάθω τινὲς ἰμπιστῶν. ὃ δὲ ὅς
τις αὐτῷ πρῶτ' εἰ μοι πειραγῶν ἀ-
ρπαγῶν. πρὸς αὐτὸν ἰσχυρὰ
τοῦ Εἰμῶ, ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τῷ
ἡρώδῳ προσκωπῶν. Εἰμ. ἐκεί-
ν' ἀπᾶν τῶν Ζῶντων, εἰ μὲν οὖν σε
ἡκᾶτ' αὐτῷ δακτυλῷ πλε-
τίσαν ὅσους αὐτοὶ εἶπαι τοῦ πλου-
τῶν ἀξίους. Πλὴ. καὶ μὰ
τὸν Δία

ure quidem optimo falli-
 ur ô bone, quippe qui quū
 se cæcum esse non ignoret,
 mutat uestigia tum rem usq̃
 ue adeo repertu difficilem,
 et iam olim è uita sublatam
 iuam ne Lynceus quidem
 facile inueniret, quæ nimis
 um adeo obscura sit ac mis-
 iura. Itaq̃ cum rari sint bo-
 ni, improbi porro in ciuitas-
 ibus omnia obtineant, obs-
 trans facile in huiusmodi
 mortales incurro, ac rebus
 illorum illigor. Mercur.
 At qui sit ut quories eos des-
 seris, celeriter aufugias, quū
 uix sis ignarus? Plutarch.
 Tum demum acutum cer-
 no, pedibusq̃ ualeo, ubi ad
 fugam tempus inuitat.
 Mercur. Iam illud quoque
 mihi responde, qui sit, ut
 quum sis oculis captus (dis-
 cendum enim est) præterea
 pallidus, postremo claudus
 tam multos habeas aman-
 tes, adeo ut omnes respiciat
 in te, & si potius uir, soci-
 ces uideantur, sin frustran-
 tur, non sustineant uiuere?
 Ex his equidem non pau-
 cos noui, qui sic perditæ te
 amarint, ut se aereo è scopu-
 lo piscosi in æquoris alta,
 præcipites abiecerint, rati
 fastidiri sese abs te, propter
 rea quod illos nullo pacto
 respexisses. Quinquam sit
 scio, tu quoq̃ scilicet, si q̃
 non

λα δικαίως ὡ γὰρ δὲ, ὅς γε τυ-
 φλὸν ὄντα εἰδὼς, ἐπιμνησθὲν αὐτῷ
 ζητήσονται Λυσσύριτον ἔτι χρῆ-
 μα καὶ πολλὰ ἐκλειποῖς ἐκ τῆ
 βίου, ἵππερ ἔσ' ὁ Λυγκόυς αὐ-
 θύσοιτο ῥα λῆες. ἀμαυρὸν ἔτι
 καὶ μικρὸν ὅν τοι γὰρ ἂν εἴ τι τῶν
 μὴ ἔχουσιν ὀλίγων ὄντων, πο-
 σὶν δὲ πλείων ἐν ταῖς πό-
 λισι τὸ παῦ ἐπιχέστων ῥᾶν ἐ-
 τὸς τοιαύτας ἐμπίπῃ πέρσιων,
 καὶ σαγλῶδύομαι πρὸς αὐτῶν.
 Εἰμ. εἴτα πῶς ἐπιδιδύματα ἀ-
 πηε αὐτὰς, ῥαδίως φύγῃς, ἐπὶ
 εἰδὼς τίς ὁ δόξῃ; Πλάτ. ὅξυ-
 λος καὶ τότε. πῶς καὶ ἀρτίπυς
 γίγνομαι πρὸς μένοντον ἑκαρὸν
 ὅλ φύγῃς. Εἰμ. εἴ τι λέ μιν καὶ
 τῷτο ἀπέκλεισαι, πῶς τυφλὸς ὢν,
 εἰρήσῃται καὶ καὶ προσέτι ὡ χρεὼ
 καὶ βαρὺς ἐκ τοῦ σκελετοῦ, το-
 σάτους ἱσθῆτας ἐφῆς ὅτι παῖς
 τὰς ἀπεβλήσαντες σε καὶ τυ-
 χήντας μὴ δὲ λαίμονων οἰσθῆαι.
 εἰ δὲ ἀποτύχοις, ἐπὶ αὐτῇ καὶ
 ζῶντας, οἶδα γὰρ τινας ἐκ ὀλίγων
 αὐτῶν ἔτι σε θυμωτάτας ὄντας,
 ὡς τι καὶ εἰς βαθυκῆτα πῶς ἴσθ
 φέρονται, ἐρρίψαν αὐτὰς, καὶ πε-
 τρῶν λατρεβᾶτων ὑπερορᾶ-
 σθαι νομίζοντες ὑπὸ σου, ὅτι
 πρὸς τὴν πλὴν ἀρχὴν ἴσθαι αὐτὰς,
 πλὴν ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτῶν οἶσθαι, ὅτι

modo tibi ipsi notus es, fuce
re istos qui eiusmodi amore
sunt dementati. Plut. At
enim credis me, qualis sum
talem istis uideri, nēpe clau-
dum aut cæcum, aut si quid
aliud adest mihi uitij.

Mercur. Quid ni ô Plute:
nisi forte & ipsi omnes cæci
sunt. Plut. Hand cæci
quidem, ô optime, uerum in
scitia erroris, quæ nunc oc-
cupant omnia, illis offun-
dunt tenebras ad hæc ipse
quoque ne per omnia defor-
mis sim, persona uehemen-
ter amabili testis inaurata,
gemmisq; picturata, ac ner-
sicoloribus amictus eis oc-
curro, at illi rati sese natiui
uultus uenustatem aspicere
amore capiuntur, & peresit
non potientes. Quod si quis
me toto corpore renudatum
illis ostenderit, dubio pro-
cul futurum sit, ut se ipsi das-
minent, qui tantopere cæcu-
rierint, adamantes res neu-
siquam amandas ac sordas.
Mercur. Quid ergo pos-
teaquam eo peruentum est,
ut iam diuites euaserint,
iamq; personam sibi cir-
cumposuerint, rursus fal-
luntur? Aded ut si quis illis
detrāhere conetur, pene ca-
put potius, quā personam
abijciant: Neque enim
uerisimile est etiam tum il-
los ignorare, aut o bractea
tam esse formam, quam in-
tus cuncta inspexerint.

Plut.

ὁμολογήσεις ἰτιξυνῆς σαυτῶ,
κορυβατίζων αὐτὰς, ἐρωμίνω το-
ῖσιν ἐπιμιμνήσας. Πλ. οἷα γὰρ
τοῖσιν, οἷος ἡμῖν ὁρᾶσθαι αὐτοῖς
χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ ὅσα ἄλλα μοι
πρόσιτιν. Ερμ. ἀλλὰ πῶς ὦ
Πλῆτι, εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ
παύσθω εἰσί. Πλῆτ. ἔ τυφλοὶ
ὦ ἄριστι, ἀλλ' ἢ ἀγνοῖα καὶ ἡ ἀ-
πάτη αἰπὸρ νῦν λατίζουσι τὰ
παντῶ, ἐποικιάζουσιν αὐτὰς. ἴτε
καὶ αὐτὸς ὥς μὴ παντάπασι
ἀμορφῶ εἶναι, προσωπῆον πε-
ριδιδέμεν, ἱρασμιώτατον, διὰ
χρυσον καὶ λίθο πόλλην, καὶ
ποικίλα ἐνδύς, ἐν τυγχάνουσιν
τοῖς. οἱ δὲ αὐτοπροσωπον διό-
μετροι ὁρᾶν τὸ ἰάλλω, ἱρῶς
καὶ ἀπόλλυσθαι μὴ ἐν τυγχάνουσιν
τοῖς, ὥς εἴη τις αὐτοῖς ὅλον
ἀπογυμνώσας, ἐπέδειξέ μοι, δὴ-
λον ὥς λατίζουσιν αὐτὸν αὐτῶν
τῶν ἀμβλυώτης τοῦ τὰ πᾶσι
λεῦστα, καὶ ἱρῶς τοῦ ἀνιγνῶσιν ἢ
ἀμόρφων πραγμάτων. Ερμ. τί
οὖν ὅτι ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ πλου-
τῆρι γροόμενοι, καὶ τὸ προσω-
πῆον αὐτὸ περιδιδέμενοι, ἴτε
ἐξ απαυδῶν, καὶ ὡς τις ἀφαι-
ρῆται αὐτὸς, δαίτην αὐτῶν μὴ κα-
θαλὼν ἢ τὸ προσωπῆον πρόσ-
τοι, ἔ γὰρ δὲ ἡ τέτι ἀγνοῖαν εἰκίδε,
αὐτὸς ὥς ἐπὶ χειρῶν ἢ δὴ μορφῆς
ὄσιν, ἐνδύσθαι τὰ πάντα ἱρῶς.

Πλῆ.

Plut. Ad id non perum multæ res, ô Mercuri mihi sunt adiumento. Mercur. Quæ nim? Plut. Simulæque qui me primum nactus est, apertis foribus exceperit clanculum unâ mecum instroito elatio, uerocordia, iactantia, mollities, uolentia dolus, atq; alia item innumeraabilia, à quibus omnibus posteaquam est animus occupatus, iam admiratur quæ neutiquam sunt admittenda, & appetit ea quæ sunt fugienda, & me cunctorum illorum partem ingressorum malorum stupens, illorum satellitio uallatum quiduis potius passurus, quam uti me compellatur reijcere. Mercur.

Ut levis ac lubricus es, Plute, retentu difficilis ac fugax, neque ullam præbens ansam certam quo preñsus tenere, sed nescio quomodo anguillarum ac serpentum in morem inter digitos elaberis. At & diuerso paupertas uiscosa, preñsu facilis, totoq; corpore mille uncas gerit hamos, ut qui tetigerint, illico hæreant, ne facile queant auelli. Verùm interea dum nugamur, rem haud paruam omisimus.

Plut. Quam? Mercur. Nempe quia Thesaurum non adduxer

πλὺ· ὅκ' ὀλίγα ᾧ Ἐρμῇ. καὶ πρὸς τὸτό μοι συναγωνίσσῃαι. Ἐρμ. τὰ πῶτα; Πλ. ἰπιδὲν τις ἐντυχὼν τὸ πρῶτον ἀναπείσσαι τῷ θύραν εἰσελθὲν με, συναρρῶσιν χεῖρ' ἐμὴν ἐπὶ λαθῶν ὁ τύσφθ' ἢ ἡ αὔρα ἢ μεγαλοχίρ, καὶ ἡ μαλακία, καὶ ὕβρις ἢ ἀπάτη, καὶ ἄλλα ἄτρε μυσία ὑπὸ δὴ τούτων ἀπαύτων ἡσυχασθῶς τῶν ψυχῶν, θαυμάζει τὰς ἐθαυμάστα, καὶ ἐρεγγυαί τῶν φθιγγῶν, ἡμῶν τὸν πύλῳ ἡμῶν παῖτρα τῶν εἰσιληυδότην ἡανῶν τίθηται, ἀρυφασρούμενον ὑπ' αὐτῶν. καὶ πάντα πρότερον πάθει αὐτῶν, ὅ ἐμὲ πρότερον ὑπομένειτο αὐτῶν, Ἐρμῆς ὡς δὲ λέγῃ ἢ ὁ Πάρις τι, καὶ ὀλιθυρὸς καὶ λυσκάβινος καὶ διαφθυσίμος, ὁ δὲ μίαν ἀντιλαβὴν περιχέουσαν βιβάαν, αἰετῶν ὅσπερ ἐγχιλεῖς ἢ οἱ ὄφεις διὰ τῶν δακτύλων δραπιδύσας ἐκ οἷα ὅπως. ἢ πρὸς δ' ἑμπαλιν ἐξύλης τὴν καὶ συλαβῆς, καὶ μυρίαν τὰ ἄγνητρα ἐκπιφυνότα δὲ ἀπαίτῃ τὸ σῶμα φέροντα ὡς πλοσιὰ σαῖας δύνει ἐχιδναί, ἢ μὴ ἐχιδναίως ἀπολυθῶσι, ἀλλὰ μεταξὺ ὑδαφλυαυθῶν ἡμῶν πρὸς τὸ ποιεῖν. Ἐρ. ὅτι τὸν θησαυρὸν ἐκ

ἡμῶν μὴ μὴ δόλῳ. Πλ.

τὸ ποιεῖν. Ἐρ. ὅτι τὸν θησαυρὸν ἐκ
Q 4 ἰπιδὲν

adduxerimus, quod uel ionis primis erat opus. PL. Isti huc quidem ex parte bono sis animo. Nam non nisi in terra relicto illo ad uos ascendere soleo iussitque intus manere foribus occlusis, neque cuiquam aperire, nisi me uociferantem audierit. MER. CVR. Iam igitur Attica adeamus. Et me sequere chlamydi adhærens, donec extremam uiam attigerimus. PLVT. Rectè facis Mercuri, quum me per uiam ducis. Etenim si me defereres, forsitan oberrans in Hiberbolam aut Cleonem inciderem. Sed quis hic stridor ceu ferri saxo impacti? MERCVR. Ti- mon hic est, qui proxime inditum & petricosum fudit solum. Πάρη, adest & Paupertas, & Labor ille, cum Robur, Sapientia. Fortitudo, atque id genus aliorum turba quorum omnium agmen Fames cogit, longè præstantius quam tui sint satellites. PLVT. Quin igitur quam occisimè discedimus Mercuri? Neque enim uolum opere precium fecerimus cum homine eiusmodi uallato exercitu. MER. CVR. Secus uisum est Ionii, quatenus metui deereamur. PAVP. Quo hunc nunc Argicida manu abducis? MERC. Ad hunc Timonem, ad quem a uocatus sumus ire iussi. PAVP. Itane rursus Plutus ad Timonem? posteaquam ipsum ego mala

ἐπαγαγίμιθα, ὅπως ἴδωμαι ἡ-
στα, Πλῦτ. δὴ ῥῆα τότε γί-
νεται, ἐν τῇ γῇ αὐτῶν κατα-
παύων ἀνίρχομαι παρ' ὑμᾶς, ἐπι-
σκήψας ἰσοδομίαν ἐπιπλασιάζ-
μενον πλὴν δούρα, αὐσίγαν δὲ
μαλ' αἰετὶ μὴ ἐμὲ ἀνέσθῃ βοήσας
τῷ. Εἰμὶ. ἐκποῦ ἐπιβαίνων μὲν
ἔστι δὲ Ἀττικὸς. καὶ μοι ἔπει-
ν ἰχθυήσῃ δὲ χλαμύδι, ἄχρη-
στὸν πρὸς πλὴν ἰσοχαιτὸν ἀφίκο-
μαι. Πλῦτ. δὴ ποίῳς ὦ Εἰμὶ
χαρὰ γυνῶν, ἐπὶ δὲ γὰρ ἀπολί-
πης μοι, ὑπὸ βροχῇ τάχα ἢ κλί-
νῃ ἐμπισθῆμαι πόρνοισιν. ἀλλὰ
τίς ὁ φόβος; ἔτι δὲ ὅστις, καὶ δὲ πρὸς
σιδηρὰ πρὸς λίθους; Εἰμὶ. ὁ Τί-
μων ὅστις ἐκείνην πλοσίον. ὁ-
ρεῖται καὶ ὑπὸ λίδον γυμνασίον. πα-
σαι, καὶ ἡ πρῶτα παρ' ὅστις, καὶ ὁ
πῶντος ἱεῖς, ἡ καρτερία δὲ
καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ ἀνδρεία, καὶ
ὅτι οὗτος ὁ χλὴν τῶν ὑπὸ τῇ λε-
μῶν ταττομένων ἀπάντων, πολὺ
ἀμείνους τῶν ὧν διρηφίον.
Πλῦτ. τί οὖν ἐκ ἀπαλλαττομένης
ὦ Εἰμὶ πλὴν ταχίστην; ὅ γὰρ αὖτε
ὑμᾶς δρᾶσαι μὲν ἀξιόλογον πρὸς
αὐτὰρα, ὑπὸ τῇ κλύῃ στρατοπέ-
δῃ πόρνοισιν ἐμμένον. Εἰμὶ. ἄλλως
ἰδεξί τῷ Διὶ, μὴ ἀποδιδῶμεν
οὐκ. Πρ. ποῖ τὰ τοιαῦτα ἀπάγει ὁ
ἀργεφόντης, χαρὰ γυνῶν. Εἰμὶ.
ἐπὶ τοῖσι. ἰὸν Τίμωνα ἐπὶ μέρει
μὲν

o malehabentem ob de-
nas recipiens his com-
endas, quæ sapientia & la-
ori, strenuum, multique
ecijurum reddidi? Adeo
despicienda, iniuriz
onea uobis Paupertas ius
cor, ut hunc, quæ mihi
icaerat possessio eripia-
s, iam exactissima cura
i uirtutem ex cultum, ut
lutus hic ubi denuo susces-
erit, per contumeliam, &
rogantiam, illi manu inies-
a, talem reddideris, qualis
rat dudum, molem & igna-
um ac uecorem, rur-
m mihi restituat ubi iam
ihili factus erit & reij-
ulus: MBR CV. Sic ô
pauperras Ioui placitum
st. PAVP. Equidem a-
eo: Atuos Labor & fas-
ientia, reliquit cōsequi-
mini me. Porro hic breui
ognoſcet, qualis in se fue-
im, quam nunc relinquet,
empe adiutrix bona, et res-
um optimarū doctrix, qui-
um donec habuit commerc-
ium, sano corpore, ua-
entique animo perseuera-
it, uirilem exigens uitam,
& ad sese respiciens, super-
uacua autem & uulgaria
sta aliena. ita ut sunt, exis-
timans. MBR CVR.
Discedunt illi, nos ad eum
ideamus. TI. Qui-
nam estis ô scelesti? Aut
quid uolentes huc uenistis
nomini operario mercena-
ioque negocium exhibi-
turi?

μὴν ὑπὸ τῇ Διδε. Πρ. τυῶ ὁ ΠΛῶ
τὸ ὑπὸ Τίμωνα, ὅποτε αὐτὸν
ἰγὼ παρῶς ἔχοντα ὑπὸ τῇ τρυ-
φῇ παραλαβοῦσα τῶ τοισί πα-
ραδῶσα τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πένει,
γυνῶν αὐδρα καὶ πολλῶ ἄξιον
ἀπὶ Διδε. ἔτσι ἄρα δύναται φέρ-
ειν ὑμῖν ἡ Πηνία Διδε, καὶ
δυναδύνει ὡς δ' ὁ μόνον κτῆ-
μα ἄχον, ἀφαιρῶν δὲ ἀντιβῶν
πρὸς ἀντίτιον ἀντιπραγματιάζον,
τὸ ἀντίτιον ὁ ΠΛῶ τὸ παραλα-
βὼν αὐτὸν ὑβρεῖ καὶ τύφῃ ἰγχε-
ρήσαι ὁμοιον, τῷ πάλαι μαλθα-
κὸν καὶ ἀγροῦ καὶ ἀνέντονον ἀ-
ποφύνας, ἀποδῶ πάλιν ἐμοὶ ῥῶ-
κὸν ἡ Διδε γυναικῶν. Ερμ.
ἰδοξί ταῦτα ὁ Πηνία τῷ Διδε.

Πρ. ἀπέρχομαι. καὶ ὑμᾶς δὲ ὁ
Ρόνι καὶ Σοφία καὶ οἱ λοιποὶ, ἀ-
πολαβῆτέ μοι. ἔτσι ὅ τὰ χαί-
σεται, εἴσω με ἔσω ἀπολαβῆ,
ἀγαθὸν συνδργόν, καὶ Διδε-
καλὸν τῶν ἀρίστων, ἡ σωῶν ὑγι-
νὸς μὴ τὸ σῶμα, ἰρρὸν μὲν ὅ
τὴν γυνῶν Διδε ἰλησεν, αὐτὸς
βίωμ ἴων, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπε-
βλίσκων. τὰ δὲ πρὸς τῶ καὶ πολ-
λὰ ταῦτα ὅσπερ ὅσιν ἀλλότρια
ὑπολαμβάνων. Ερμ. ἀπέρχου, ἡ-
μᾶς ὅ προσίμην αὐτῷ, Τίμι-
τίον ἰσὶ ὁ καταράτοι; ἡ τί βε-
λόμηνσι δούρο ἔκιντι, αὐδρα ἰρ-
γα τὴν καὶ μηδὲ φέρειν ἰνοχλῶσον

turi: uerum haudquaquam
 licti abibitis scelesti ut estis
 omnes. Nam ego uos il-
 lico glebis & faxis petis
 ros comminuam. MER-
 CVR. Nequaquam o Tim-
 mon, ne ferito, neque enim
 series mortales, uerum ego
 sum Mercurius, hic Plu-
 tus. Misit nos Iupiter, uos
 sis tuis exauditis. Quare
 quod bene uertat, opes ac-
 cipe, desistens a labori-
 bus. TIM. Atqui uos
 iam ploraueritis, etiam-
 si dii sitis, ut dicitis. Si-
 quidem odi pariter omnes
 tum deos tum homines.
 Sed hunc cecum, quis-
 quis hic fuerit, mihi cer-
 tum est ligone impacto com-
 minuere. PLVT. Abe-
 amus per Iouem Mercu-
 ri, quandoquidem hic hos-
 mo mihi uidetur non me-
 diocriter insanire ne malo
 quopiam accepto discer-
 dam. MERCVR. Ne-
 quid ferociter Timon, quin
 exue potius penitus istam
 ferocitatem, asperitatem
 quæ, ac manibus obujs ex-
 cipe bonam fortunam, rur-
 sum diues esto, rursus
 Atheniensium princeps, &
 despice ingratos istos so-
 lus ipse feliciter agens.
 TIM. Nihil mihi uobis
 est opus ne obturbare,
 sit opum mihi ligo, præ-
 terea fortunatissimus sum, si
 nemo propius ad me accesserit. ME. Adone quæso in-
 humaniter: Hæc ego sæpe

Iouirep

τοῦ; ἀλλ' ὃ χαίροντόν ἄπειτα
 μιᾶροι πάντες ὄντες, ἐγὼ γὰρ
 ὑμᾶς αὐτίκα μάλα βάλλω τοῖς
 βώλοισι καὶ τοῖς λίθοις σωτρίψω
 ἔρμ. μεθ' αὐτῶν ὃ Τίμων μὴ βά-
 λῃς, οἱ γὰρ ἀνδράπονοι ὄντες βα-
 λῇσι, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἔρμῃ εἰμι, δι-
 τ' αὖτε ὁ Πλάτ' αὖ. ἐπιμπψι δὲ
 ὁ Ζεύς, ἐπακύνει τῶν θυγῶν
 ὅτι ἀγαθὴ τύχη δέχοντο ἔλ-
 λον, ἀποστὰς τῶν πόνων. Τίμων
 καὶ ὑμᾶς οἰμώξει δὲ ἡδὴ καὶ τοῖς
 θεοῖς ὄντες, ὡς φατέ, πάντας γὰρ
 ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ,
 τῆτοι δὲ τὸν τυφλόν, ἐς τίς αὖ
 ἤ, καὶ ὅστις μοι δεικνύει τὴν δει-
 κνύει. Πλάτ', ἀπώμην ὃ ἔρμῃ
 πρὸς τὸ Διὸς, μετὰ γὰρ γὰρ
 ὁ ἀνδρῶν ὃ μετρίως μοι δε-
 κνύει. μὴ τι κακὸν ἐπὶ τῷ
 προσλαβόν. ἔρμ. μετὰ γὰρ
 ὃ Τίμων. ἀλλὰ τὸ πάντων τούτων
 ἄγχιον καὶ τραχὺ καταβαλόν,
 προσάγει τὸ χαῖρι λάμβανει τίμω
 ἀγαθὴν τύχην, καὶ πλέται πά-
 λιν, καὶ ἰαδὶ ἀδελφῶν τὰ πρῶ-
 τα, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων
 ἐκείνων μὲν αὐτοῖς συλλαιμο-
 νῶν. Τίμων δὲ ὑμῶν δεικνύει μὴ
 ἰσοχλῆται μοι, ἵκανοι ἱμοὶ πλῶ-
 τ' ὁ δὲ δεικνύει. τὰ δ' ἄλλα
 συλλαιμονίαν εἰμι, μετὰ γὰρ
 μοι πλεονάζοντι. ἔρμ. ὅτι ὃ
 τῶν ἀπανδρώπων; τὸν δὲ φέρω

Διὶ

sui refero atque immanita-
ta : Aique par erat fors
tan homines tibi haberi
istos , ut quicquam multa
idigna in te commisissent,
eos odio te persequi ne-
quaquam erat consenta-
tum, quum illi tantopere
si curam agant. TIM. At
ibi Mercuri, Iouique quod
ne respicitis, plurimum es-
suidem habeo gratiam, et
erum hunc Plutum nequa-
quam recepero. MER-
CVR. Quid ita? TIM.
Quoniam pridem innume-
rabiliū malorum hic mihi
fuit author, quum me as-
sentatoribus proderet, in-
sidiatore, in me inuitaret,
conflaret odium, illece-
bris corrumpere, inuidiæ
obnoxium redderet, deni-
que quum me adeo per-
fide ac perditore desti-
tueret. Contra paupertas
optima, me laboribus ui-
ro dignissimis exercens,
mecumque uere & libere
conuiuens, & quibus opus
erat, suppeditauit laboran-
ti, & uulgaria ista contem-
nere docuit, effecitque ut
mihi uitæ spes omnis ex
me ipso penderet, demon-
strans quænam essent opes
ueræ meæ, nempe quas neque
adulator assentans, neque
sycophanta mimant. neque
plebs irritata, neque con-
cionator suffragiorum au-
thor, neque tyrannus inten-
tus insidijs queat eripere.
Sic quæ iam ualidus effectus ob
laborem, dum hunc agellum grauius exerceo, neque quicquam coram

Δι μὲν ἀπλῶς ἱερὰ δόρυ
τι, καὶ μὲν ἄνθρωπος μισαίνδρος
ποῦ μὴ εἶναι σὶ, τοσαῦτα καὶ
αὐτῶν δεινὰ πεπονημένα μισό-
διον δὲ μηδ' αὖτως, ὅπως ἐπιμι-
λουμένῳ σου τῶν διῶν. Τίμ.
ἀλλὰ σοὶ μὴ ὦ Ερμῆ καὶ τῷ Διὶ
πλεῖστον χάρις ὅτι ἐπιμιλάσθαι,
ἐκ τούτου δὲ τὸν Πλούτον οὐκ εὖ λα-
βοίμην. Ερμ. τί δὲ; Τίμ. ὅτι
καὶ πάλαι μετὰ τῶν βασιλῶν μοι
αἰτίαι ὅτι κατέστη, κόλαξι τε
παράδωκε, καὶ ἐπιβούλους ἐπα-
γαγὼν, καὶ μίσθους ἐπιγείρας, καὶ
ἐκλυπαθεία διαφθείρας, καὶ ἐπίφθο-
ρον ἀποφύνας. τίλῃ ὅτι ἄρ' οὐ κα-
ταλιπὼν, ὅπως ἀπίστῳ καὶ
προδοτικῷ. ὁ βελτίστη δὲ πε-
νία πόνοις με τοῖς αἰδευκωτάτοις
καταγυμνάσασα, καὶ μετ'
ἀληθείας καὶ παρρησίας προσο-
μιλῶσα, τάτι ἀναγκαῖα καμνόν-
τι παρέχῃ, καὶ τῶν πολλῶν ἐκ
νεκρῶν καταφρονῶν ἐπαίδεισεν, ὅτι
αὐτὸς ἡμᾶς τὰς ἐλπίδας ἀπ' αὐτῆς
σασά μιν τῇ βίῃ καὶ δαΐδας ὅτι
τις ὡς ὁ πλεῖστος ὁ ἡμῶν, ὅν ὅτι
κόλαξ θωπύων, ὅτι συκοφαν-
τικῶν, ὁ δὲ καὶ παρὰ τῶν
δαίμων, ἐκ ἐκκλησιαστικῆς ψευδοφρο-
νας ὁ τύραννος ἐπιβουλεύ-
σας ἀφιλιῶσαι δύναται αὐτὸν ἐρ-
ωμενὸς τοιγαροῦν ὑπὸ τῶν
πόνοι, τουτοῦ τὸν ἀγρὸν φει-

sunt in ciuitate malorum as-
picio abunde magnam &
sufficientem uitam mihi ligo
suppeditat. Quare tu Me-
cure, qui me ueni huius res
metiens, recurre, una tecum
Plutum adducens ad lo-
nem. Illud mihi sit fuerit, si
effecerit, ut omnes mortu-
les per omnem ætatem eiu-
lent. M B R C V. Nequa-
quam ò bone, neque enim om-
nes ad eiulandum sunt ac-
commodi. Quin tu iracun-
da pueritiaque ista misisti fa-
ce, ac Plutum excipe, non
sunt reiciendi munera, quæ
à Ioue proficiscuntur. P L V.
Vin' Timon ut contra te
partes defendam meas, an
grauius feres si quid dixeris
tot T I M. Dico, ne muls-
as tamen, neque cum procer-
santijs, quemadmodum per-
ditissimi isti solent Orato-
res. Sustinebo enim te huius
Mercurij gratia paucis
dicente. P L V. Atqui muls-
is mihi potius erat dicent-
dum, tot nominibus abs te
accusato. Attamen uide,
num qui in re te quemade-
modum ais, læserim? qui
quidem dulcissimam quæ-
sumus rerum tibi extiterim
authoris opifexque, authoritas
eis, præfidentia, coronarum,
aliarumque uoluptatum, mea
operi conspicuus eras cele-
bris & obseruatus. Certe-
rum si quid molesti ab adu-
satoribus accidit, non mihi
poies imputare, quin ipse

magis

λοπόνους ἐπὶ ἄργαζόων. ὁ δὲ
ὄρων τῶν ἐν ἄτῃ κακῶν, ἰκανὲς
καὶ Λιάρῃ ἔχω τὰ ἀλφίτα πα-
ρὰ τὴν Λιάρῃ. ὅστις παλίνδρο-
μος ἔστι. ὅτι ἐν τῷ Πλάτῳ
ἀγαθὸν τὸ Διὶ. ἐμὶ δὲ τοῦ-
το ἰκανὸν ἔω, πάντας ἀνδρῶν
ποies ἡβηλὲς οἰμώζην ποιῶμαι.
Ερμ. μελαμῶς ὦ γὰρ. ὅτι γὰρ
πάντες οἱ ἐν ἐπιτάλῃσι πρὶς
οἰμωγῇ ἀλλ' ἴα τὰ ἄργαζα ταῦ-
τα, καὶ μελαμῶς, καὶ τὸν
Πλάτῳ παραλάβι, ὅτι ἀπὸ βλα-
τὰ ὅτι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ
Διός. Πλάτ. βλάτῳ Τίμον Λι-
καρολογήσομαι πρὶς σὶ, ὅτι χαλκ-
παίνεις μοι λίγοντες; Τίμ. λί-
γι. μὴ μακρὰ μὲν τοι, μὴ δὲ με-
νὰ προσιμίων ὥς πρὶς ἱππὶται-
πρὶς ῥέτορες. ἀνέξωμαι γὰρ σε
ὀλίγα λίγοντα, διὰ τὸν Ερμῆα
ταυτοῖ, Πλάτ. ἐχρῶ μὲν τοι ἰσ-
σως καὶ μακρὰ ἀπ' αὐ, ὅτι πολ-
λὰ ὑπό σου κατηγορεῖντα, οὐκ
δὲ ὅρα, ἵτις σὶ ὡς φῆς, ἡ Λίπῃμα,
δε τῶν μὲν ἡ Λίπῃμα ἀπ' αὐτῶν
αἰτίες σοι κατίστω τιμῆς καὶ
πρὶς δριῆς καὶ τριτάτων, καὶ τὴν
ἄλλαν τρυφῆς. πρὶς βλάτῳ
δὲ τοι καὶ αἰσῶμαι δὲ ἐμὶ ὅ-
τι, καὶ πρὶς πελάτῳ. ὅτι δὲ
τι χαλκὸν ἐκ τῶν Λιάρῃων πρὶς
ποies, ἀνάτῃ ὅτι ἰγῶ σοι. μάλ-
λον δὲ κατὰς ἡ Λίπῃμα τοῦτο,
ὅτι

agis abs te sum affectus. Osmelia, propterea quod me in ignominioſe uiris illis reccatis suppeditaris, qui mirabantur, ac præſtigijſ ementabāt, mihiq; modis omnibus infidias ſtruebāt. Horro quod extremo loco ixiſti, te à me proditū deſertumq; fuiſſe, iſtud criminis in te poſſum retorqueret. quā ipſe ſim modis omni- bus à te reiectus præcepſq; caſtus ex ædib. Vnde pro- noli chlamyde ſagū iſtud harſiſſima tibi paupertas iſcircumpoſuit. Itaq; teſtis eſt mihi hic Mercurius, quātoſ ore Iouem orauerim ne ad te uenirem, adeo heſtiliter mihi aduerſatum. M E R R. At nunc uides Plute, in cu- ſuſmodi hominē ſit cōmuta- tus, pro inde audacter cō il- lo cōſuetudinē age. Tu uero- de ita, ut facis. Tu interim theſaurum ſub lignonem ad- ſucito. Audiet em̄ ſi tu ac- ceſſueris. TIM. Parendum eſt Mercuri, ruſusq; ditel- ſendū. Quid em̄ facias quā- m compellant; tamen uide, in quas turbas me miſerum cōiiciſ, qui quidem cum ad hunc uſque diem ſozliſ- ſimē uixerim, tantum auſ- ri repentē ſum accepturus, nihil commeritus mali, tan- tumq; curarum ſuſceptus ſus. M E R C V R. Sufſtine Timon mea gratia, tametſi grane eſt iſthuc, atq; in- uoluerandum, quo uidelicet

palpiones

ὕπνῳ σε, διότι με ὄντως ἀτίμως
ὑπεβαλλῶν ἀνδράσι καταρά-
ταις, ἐπαυῶσι καὶ καταγοητεύ-
ουσι, καὶ πάντα τρέπον ἐπὶ βε-
λόνοςί μοι. καὶ τό γε τι λῶν ἴσως
ἴσκαθα ὡς προδιδυκά σοι, τίς πο-
τίον δὲ αὐτὸς ἱγκαλίσσασθαι
πάντα τρέπον ἀπὸ λαδῶς ὑπὸ
σῆς, καὶ ἐπὶ λιπαλίῳ δὲ καὶ ἀν-
θρῶπινα. τοιγαρὶν αὐτὶ μαλα-
κῆς χ' ἀμύδῃ, ταύτῳ τῷ
διφθίραν ἢ τιμωτάτῃ σοι πᾶ-
ντα πρὸς τὴν δακτύλῳ ὡς μαρτυρῶ
Ερμῆς οὐτοσί, πῶς ἐκίτῃς τὸν
Δία μεκίδ' ἤκουε παρά σοι, ὅ-
τε δις μὲν μοι προσέλω γυ-
μνῶν. Ερ. ἀλλὰ τοῦ ἐργῆς ὡς πλῆ-
τι οἶδ' ἢ δὴ γιγνῆται; ὡς δ' ἀρ-
ρῶν ξυνοδιὰ τριβὴ αὐτῶν, καὶ σὺ μὲν
σκάπῃ, ὡς ἔχεις. σὺ δὲ τὸν θᾶ-
σαν εἶν ὑπάγαγε τῇ ἀπὸ κλέ-
ῃ καὶ σῶσαι γὰρ ἐμβόησας οἱ σοι.
Τί πεισθίον ὦ Ερμῆ, καὶ αὐτίς πλῆ-
τυτίον. τί γὰρ αὖ καὶ παρὰ οἱ τίς
ἀπὸ τῶν οἱ διὰ βιάζονται; πλὴν
ἴσκαθι, εἰς οἷά μοι πρᾶγματα ἐμ-
βαλῶς τὸν ἱεροδαιμόνα, δεῖ-
χει τοῦ ἐν δαίμονος ἴσκαθι δαίμων,
χρυσὸν ἄφροντος ὅτε τοῦ ἡψομαι
ἢ δὲ μὴ ἀδικήσας. καὶ τοσαύτας
φροντίδας ἀνὰ δὲ ξίμα. Ερμ. ὅ-
τις οἱ Τίμον δὲ ἐμὴ καὶ οἱ χαλε-
πὸς τότε, καὶ ἀνὰ οἱ πρὸς ὅτι, ὡς οἱ
ἐόλκῃ

palpones illi prae inuidia
rumpuntur. Ego porro su-
perata Aetna in caelum re-
uoluero. PLVT. Abijt il-
le quidem, sicut apparet, nā
ex alarum remigio facio
coniecturam. Tu uero hic
opperire, siquidem digres-
sus Thesaurum ad tetran-
smittam, sed feri fortius, tibi
loquor auri Thesaure, Tim-
moni huic audiens esto, os
feret te met eruendum. Fo-
di Timon altius impingens.
Certe nūc ego à uobis digre-
dior. TIM. Age iam ò li-
go, nūc mihi tuas uires ex-
plica, neque defatigare, dum
ex abdito Thesaurum in as-
pertum euocaris. Hem pro-
digiorum author Iupiter, as-
pici Corybantes, ac lucri-
fer Mercuri, unde nam auri
tantum? Num somnium hoc
est? Metuo ne carbones re-
perturus sim experrectus.
Atqui aurum profectò est
insigne, fuluum, graue, & a-
spectu multo iucundissimū,
pulcherrima Aurum faustis-
tas mortalibus. Quippe
quod ignis in morem ardes,
noctesq; & dies renides.
Ades ò mihi charissimū de-
sideratissimūq; nunc de-
um credo uel Iouem in-
psum olim aurum esse fa-
ctum. Et enim quae tandem
uirgo non experrecto si-
nu ulque adeo formosum as-
piciorem excipiat per te-
gulas illapsum? ò Mida

Craesioq;

λέλαντος ἐκείνοι διαρρήγασαι
ὑπὸ τῆ φλόγους, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆ
αἰνότητος ἐς τὸν ὄρατον ἀναπτήσο-
μαι. Πλῆστ. ὁ μὲν ἀπὸ πλάγος
ὡς δοκᾷ. τιμηαίρεται γὰρ τῇ ε-
ρρίσσει τῶν πτήρων, οὐ δὲ αὐτὸ
πτήρην, ἀναπτήσεται γὰρ σοι τὸ
θησαυρὸν ἀπὸ πλάγος. μάλλον δὲ
παῖν. σίφημι θησαυρὸν χρυσοῦ
ὑπὸ πάντων Τίμωνι τέτῳ καὶ πα-
ρασχισι αὐτὸν ἀνελίξαι, σκά-
πτει ὃ Τίμων βαδείας καταφύ-
ρην, ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἀποστήσομαι.
Τίμ. ἄχι δὴ ὃ Δικέλλαι. νῦν μὲν
ἐπὶ ῥῶσόν σου σιαντὶν καὶ μὴ κα-
μῆς ἐκ τῆ βάθους τὸ θησαυρὸν ἐ-
τὰ μὲν αἰὲς προκαλλευσμένη, ἐ-
ξου τὸ δράστι. καὶ φίλοι κορυβαν-
τὸς, καὶ Εὐμῆ κορυβαντὸς, πῶς γὰρ χρυ-
σίον τοσοῦτον; ἢ πῶς ἔστι ταῦτα
ἔστι, Δίδιαι γὰρ, μὴ αὐτὰρα κα-
σύρω ἀνιγρόμεν. ἀλλὰ μὲν
χρυσίου ὅσον ἐπίσημον; ὑπὲρ
θρον, βαρὺ, καὶ πῶς πρόσφο-
ν ὑπὸ ῥῶσόν σου. ὃ χρυσοῦ, Διδίωμα
λέλλαιτον βροτῶν, αἰδομένην γὰρ
πῶς αἰετὶ διαπρίπτει καὶ οὐκ ἔστι
καὶ μὲν ὁμίρας. ἐλθὲ ὃ φίλτα-
τε καὶ ἱρασμιώτατε. νῦν πάθος
μαίγει καὶ Δία πῶς γὰρ ἰδὲ αὐ-
χρυσόν. τίς γὰρ ἐν αὐτῷ παρδίν.
ἀναπτήσεται μέλεις τοῖς κέλοις
ὑποδίδεται στοκαλὸν ἱραστὶν
διὰ τὴν ἱεράν ἀρρίεντι; ὃ Μίδα

καὶ

ῥαίστορ τε munera De phi-
 in templo dicata, ut nihil
 atis si cum Timone, cum
 ie Timonis opibus conse-
 mini, cui ne Persium
 uidem rex par est. O ligo,
 gum charissimum uos
 uidem Pani huic reponere
 commodum. At ego quā
 maxime semotum mercas-
 is agrum turriculae ser-
 andi agri gratia constru-
 ta, uni mihi affatim uixe-
 o, sepulchrum nem mihi
 mihi defuncto parare est sen-
 entia. Hæc igitur decreta
 unto, placitaque in re iquum
 uitæ, seiunctio, ignorantia,
 fastidium erga mortales o-
 mnibus. Porro amicus, ho-
 spes, sodalis, aut ara mi-
 sericordiæ meræ nugæ. Tū
 commiserari lachrymantem,
 suppeditare egentibus, ini-
 quitas, ac morum subuer-
 sio, ac uita solitaria, qualis
 est lupis, unus sibi amicus
 Timon, cæteri omnes ho-
 stes, & insidiarum machi-
 natores. Cum horum quorū
 priam congregi, piaculum,
 adeo ut si quem aspexero
 duntaxat, inauspicatus sit
 ille dies. In summa, non
 alio nobis habentur loco
 quam signa saxeæ, æreæue,
 neque scæcilem ab illis
 nissum recipiamus, neque
 fœdera feriamus. Solimus
 do terminus esto. Cæteri uim
 tribules, cognati, popu-
 lares, postremo patria ipsa,
 frigida

καὶ κρείσσι, καὶ τὰν Διελφείων
 ναδῶματα, ὡς ἔστιν ἄρα ἡ
 πρὸς Τίμωνα καὶ τὸν Τίμων
 πλῆτον, ὃ γὰρ δὲ βασιλεὺς δ
 πρὸς αὐτῶν ἴσθ. ὃ δὲ πάλιν καὶ
 φιλότιμα διδύρα, ὑμᾶς μὲν τῷ
 Πανὶ τοῦτω ἀναθῆναι ἑλκόμε-
 νον, αὐτὸς δὲ ἡδὴ πᾶσαν περι-
 ῶν ἰσχυρία, πυργίον οἰ-
 κισθῆναι, καὶ ὑπὲρ τῶν θεσπο-
 ρῶ μόνον ἑμοὶ ἰκανὸν ἐνδικαιῶ-
 ῶτα, τὸν αὐτὸν καὶ τὰ φερὰ ἀπο-
 δανῶν ἔξεν μοι δευῶ διδύχῳ
 διὰ ταῦτα, καὶ εὐνομοθετήσας
 πρὸς τὸν ἐπίλοιπον βίον, ἀμείψας
 πρὸς ἅπαντας καὶ ἀγνωσία καὶ
 ὑπερφία. φίλθ δὲ ἡξισθ, ὃ
 ἱταῖςθ ἡ ἱλὺς βωμὸς, ὕδλθ πο-
 λὺς, καὶ τὸ εὐκτεῖραι διακρύοντα, ὃ
 ἐπικαρῆσαι διομείω, παρανομίᾳ
 καὶ καταλύσει τῶν ἰθύνων, μονή-
 ρος δὲ ὃ δίατα, λαβὰς πρὸς τοῖς
 λύκοις. καὶ φίλθ οἷς Τίμων, οἷ
 ἢ ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπὶ
 βολοὶ, καὶ τὸ προσωμιλῆσαι τι
 αὐτῶν μίαισμα, καὶ εἰ τινα ἴδω
 μόνον, ἀποφράς ἡ ἡμέρα καὶ ὅ-
 λως ἀνδρακτύων λιδοῦν ἡ χαλ-
 κῶν μηδὲν ὑμῶν διαφρίτω-
 σαν, καὶ μὲν κέρυκα διχόμενα
 βα παρ' αὐτῶν, μὲν σπονδὰς σπιν-
 δόμενα, ὃ ἱερμία δὲ ἱρθ ἴσθ
 πρὸς αὐτὸς. φυλίτθ ἢ ἡ φράτθ
 εἰς καὶ ἐμμέται, ἢ ὃ πατρίδα καὶ

frigida quædam & sterilia nomina , & insipientium virorum precia , solus Timon dives esto, despiciat omnes, solus ipse secum oblectetur liber ab assentationibus & onerosis laudibus Dñs sacra faciat. epuletur solus, sibi ipsi vicinus, sibi pariceps excutens sese ab alijs . At semel decretum esto, ut unus seipsum comiter accipiat, si moriendum sit, aut necesse habeat sibi ipsi coronā admouere. Nul- lumq; nomen sit dulcius quam Misantropi, id est, hominum odoris. Morum autem notæ, difficultas, asperitas, feritas, iracundia, inhumanitas, quod si quem conspexero incendio conflagrantem, obtestantē quo reitinguam, pice oleoq; resinguerē, rursum si quem flumen undis abstulerit, isq; manus porrigens imploret, ut retineatur, hunc quoque demerso capite propellere, ne possit emicare, hunc admodum par pari relatus est. Hanc legem Timon tulit Echecratides Colytensis, & conclonis subscriptis pñt suffragijs, idem ille Timon. Age hæc decreta sunt & pro virili immores mur eis. Cæterum uerò magno emerim, ut id omnibus innotescat, quod in opibus abundo. nam illa

res

ψυχρά καὶ αἰνφιλᾶ ὀνόματα καὶ ἀούτων ἀνδρῶν φιλοτιμματα, πλεῖστον δὲ Τίμων μόνος, καὶ ὑπερράτω ἀπάντων καὶ τρυφάτω μόνος ἑαδ' ἑατὸν. ἑοικασίας καὶ ἐπάνων φτικῶν ἀπὸ πηλαγυλῆς, καὶ δι- οῖς δύνω, καὶ δυνώχων, μόνος ἑαυτῷ γαστρὴ καὶ ὄμορος ἐσθίων τῶν ἄλλων, καὶ ἀπαξ ἑατὸν διεισάσασθαι διδύχων, ὃ δὲ ἡ ἀποθανῶν, ὃ αὐτῷ σίφον ἐκστρεφῶν, καὶ ὄνομα μὴ ἴστω ὁμισαύδρωπος ἢ διστρεπ- τρῶς δὲ γνώρισμα, δυσκλή- λια καὶ τραχύτης καὶ σκαυῆτις καὶ ὄργη, καὶ ἀπαυδραπία οἱ δὲ τίνα ἰδοίμι ἐν πυρὶ διαφθερόμενον καὶ σβερνώσαι ἐκισόσασθαι, πῶς ἢ καὶ ἑλπίῃ κατασβερνώσαι. καὶ ἴω τίνα τῶ χερσὶν ὁ ποταμὸς παραφίρη, ὃ δὲ τὰ χεῖρας ὀρίγων ἀντιλαβίᾳ δέικται ὡδ' αὖ καὶ τῶτον ἐπὶ κε- φαλίῳ περιπνέοντα, ὥς μὴ δὲ αὖτε κύνες διωκδάν. ἔτω γὰρ αὖ τῶν ἰσίων ἀπολάβοις, εἰσυγέσασθαι τὸν νόμον Τίμων Εχικρατίδης ἑοικασίας ἐπιψύφισι τῇ ἐκκλησίᾳ Τίμων ὁ αὐτὸς. ἄσθ' ταῦτα ὁμῖν διδύχων, καὶ ἀνδρῶν ἐμμελῶμεν αὐτοῖς, πλὴν ἀλλὰ περὶ πολλῶ ἀν' ἰπονοσάμεν ἀπα- σι γυναιμά πως ταῦτα γράσασθαι

Διότι

is illos præfocauerit, sed
uid illud? Hem quæ trepidatio?
undique concurrunt, uluerulenti atque anhelantes,
scio, unde aurum odorati. Vtrum igitur hoc consensu
collefaxis eos abigo sublimi deiaculans, an hac
intum in re legem uiolabius, ut semel, cum illis con-
rediamur, ut magis angamur, fastiditi, repulsi?
Ita utius esse duco. Itaque restemus,
quo illos excipiamus. Age prospiciam, primuseorum
um iste quis est? Nempe Gnatonides adulator, qui
mihi nuper cenam petenti unem porrexerat, quum apud
ne sæpenumero solida domitia uomuerit. Sed bene est
quod ad me uenit, nam primus
omnium uapulabit.

Gnat. Annon dixi Timonem uirum bonum non neglectum
Deos? Salue Timon, non formosissime, iucundissime,
conuiuator bellissime. Tim. Scilicet & tu Gnatonides,
uulturum omnium uoracissime, & hominum perditissime.

Gnat. Semper tibi grata dicacitas. Sed ubi compotamus? Nam nos
uam tibi adfero cantilenam, ex his quos nuper didici di-
thyrambis. Tim. At qui es? leges canes admodum in-
rabiles, ab hoc doctus ligdes.

Gnat. Quid isthuc? Feris d Timon:

Διότι παρὶς πλεονῶ, ἀγχιόν γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα γίνετο αὐτοῖς, καὶ τοι τί τῷτο. φούτῃ τάχους, πανταχόθεν σωθίνουσι, κίκοι νιμλύνει καὶ πινυτιῶντες, οὐκ οἶδα, ὅθεν ὑσφρανόμενοι τῷ χρεοσίῳ πότρου ἢ ἐπὶ τὸν πάγον τοῦτον ἀναβὰς ἀπὸ αὐτῶν αὐτοὺς τοῖς λιθοῖς ἐξ ὑπερδυσίῳ ἀκροβολιζόμενοι. ἢ τόγῃ τοσούτον παρανομήσομεν εἰς ἅπασι αὐτοῖς ἐμιλήσασαυτις, ὡς πλεοναυῶντο παρερῶμενοι; τοῦτο οἶμαι καὶ ἄμενον, ὥστε διεχώμιθα ἢ δὴ αὐτὸς, ὑποσάντο. φέρειδω, τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν ἑτός ὅστι; Γναθωνίδης ὁ λιόλαξ. ὁ πρῶτος ἱερῶν αὐτήσαν τί με ὀρίξας τὸν βρόχον, πῶθεν ὄλουσ παρ' ἐμοὶ πολλὰ κίς ἐμνησκῶ. ἀλλ' εὖ γι ἐποίησον ἀφικέμενος, οἰμώξεται γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων. Γν. οὐκ ἔγωγε ἱλιγον, ὡς οὐκ ἄμειλῶσουσι Τίμωντες ἀγαθὸ ἀνδρὸς οἱ θεοί, χάρι Τίμον δύμορφώτατε καὶ ἡλίστι καὶ συμποτικώτατι. Τί. νῦν καὶ οὕτω Γναθωνίδης, γυπῶν ἀπάντων βορῶταται, καὶ ἀνθρώπων ἐπιτελεῖσθαι. Γν. ἀλλὰ φιλοσοκᾶμμεν οὐ γι. ἀλλὰ πῶς, τὸ συμπόσιον. ὡς καὶ αὐτὸς τι σοὶ ἄσμε τῶν τοιοδιδάκτων

R

Τίμων:

Timon? Attestor. O Hercules, he! he!, in ius te uoco apud Areopagitas, qui uultus dederis. TIM. Atqui si cunctiare paulisper, mox cadis me reum ages. NGA. Nequaquam, quin tu plane uulneri medere, paululo auri inundo. Mirum enim in modum presentaneum id est remedium. TI. Etiam manes? GNA. Abeo. At tibi male sit, qui quidem ex uiro commodo tam factus factus sis. TIM. Quis hic est qui accedit recaluastrer ille? Philades, assentatorum omnium execratissimus. Hic cum a me solidum acceperit fundum, tum filiae in dotem talenta duo, laudationis praemium, quum me canentem reliquis si lenitibus omnibus solus maior rem in modum extulisset, deserans me uel oloribus maris canorum, ubi aegrotantem antea uidit me, & adiecit tam oraturus ut mei curam ageret, plagas etiam egregius ille uir impexit. PHI. O impudentiam, nunc demum Timonem agnoscitis, nunc Gnatonides amicus et conuiua, entiuero habet ille digna se, quando quidem immemor atque ingratus. At nos qui iam olim conuictores sumus, aequales ac populares, tamen modeste agimus, non insillire uideamur. Salue heres, fac ut istos adulatores sacilegos obserues, quosque adiungit

Τίμων; μαρτύρομαι, ὦ Ἡρόκλης, τοῦ τοῦ, προκαλέσθαι σι τραύματ' αἰς ἄρειον πάγον. Τίμ. καὶ μὲν αὖ γιμνὸν ἐπιβραδύνῃς, φόνος τὰχα προεκκλήσεται. Γν. μηδ' αὖτε, ἀλλὰ σὺ γιμνὸν τὸ τραῦμα ἰασαι, μικρὸν ἐπιπάσας τὸ χροσὶς, δεινὸς γὰρ ἰσχυρόν ὄστι τὸ φάρμακον. Τίμ. ἴτιμίνας; Γνα. ἄπειμι, σὺ δὲ ἔχαιρ' ὡς ἔτι σκαιὸς ἐν χρεσθ' ὑγιήμενος. Τίμ. τίς ἐστὶς ἐστὶν ὁ προσιών, ὁ ἀναφαλαστίας; Φιλιάδης ὑολάκωρ ἀπάντων ὁ βδελυρώτατ', ἐστὶ δὲ παρ' ἡμῶν ἀγρόν ὅλον λαβὼν, καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο τάλαντα μισθὸν τῷ ἱππῶν, ὅπου ἄσσαντά με πάντων σιωπῶντων μόν' ὑποβλήσῃς, ἐπωμοσάμεν ὁ δολιχότρονον εἶναι τῶν ὑπὸν, ἱππῶν δὲ νοσοῦντα πρώτῳ ἔδωκε καὶ προσήλθον ἐπικρυίας δαίμεν' ὡς πλεονὰς ὁ γυναιὸς προσφίεται. Φιλ. ὦ φιλ. αἰσισχυρίας νυν Τίμωνα γυνήσκει; νυν Γαθωνία δὲ φίλ' καὶ συμποτῆς; τοιγαρὲν δίκαια πίπινδον ἐστὶ ἀχῶ εἰς ὧν ἡμᾶς διέοι πάλαι ξυνύδεις καὶ ξυνώφρητοι, καὶ ἀπαρτῆται, ὅμως μετ' ἐλπίσιν ὡς μὴ ἐπὶ πηλᾶν δοκῶμεν. χαίρει ἂν δὲ σποτα, καὶ ὦν' τὸς μαρὸς τέτυς ὑολάκας

Sunt nisi in mensa, præte-
 a à cornis nihil differunt.
 Icq posthac huius ætatis
 mortalium ulli fidendum est.
 omnes ingrati & scelesti.
 et ego quum tibi talentum
 adducerem, quo posses ad
 i quæ uelles uti, in uia ac-
 epi, te summas quasdam os
 es esse nactum. Proinde
 ccessi his de rebus admoni
 rus te, quanquam tibi for-
 tin memoratore nihil erat
 pus, uiro nimirū adeo pru-
 lentī, ut uel Nestori ipso, si
 necesse est, consilium dare
 queas. Tim. Ita fiet Phis-
 iades, sed age, accede. quo
 e ligone comiter accipiam.
 Phil. Homines, confregi
 eraniū ab hoc ingrato, pro-
 pterea quod eum ea quæ in
 rem illius erant, admonui.
 Tim. Ecce tertius huc ora-
 tor Demeas se recipit, tabu-
 las dextra gestans, aitq se
 rognatum esse. Hic una die
 de meo sedecim talenta ciui-
 rati dependit, nam damna-
 tus erat, ac uinctus, at quum
 soluendo non esset, ego mi-
 sertus illum redemi. Porro
 quum illi fortē obuenuisset,
 ut Brechtheidi tribui distris-
 bueret ærarium, atque ego
 audiens id quod ad me res-
 dibat, poscerem, negabat se
 ciuem nosse me. Dem.
 Salue Timon præcipuū ge-
 neris tui præsidium, sulcimē-
 tum

λανης φυλάξῃ, τὸν ἐπὶ τῇ τραπὶ-
 ζῇς μόνον, τὰ ἄλλα δὲ πορᾶν
 ἔδωκεν διαφύροντας. ἐν ἴτι πρὶς
 τὰ τῶν νεῶν ἔδωκεν, πάντες δὲ ἁ-
 χάριστοι καὶ πονεῖροι. ἐγὼ δὲ τὰ
 λαντόν σοι κομίζω, ὥς ἔχῃς
 πρὸς τὰ παρὶς πείγοντα χρῆσθαι.
 καὶ δὲ ὁ δὲν ἦν πλησίον ἤκουσα,
 ὡς πλετοῖς ἐπὶ μεγάλῃ τιμῇ
 πλοῦτον. ἤκουτοι γὰρ αὐτῶν ταῦτά
 σε ἐκδιττόμεν, καὶ τοι οὐ γινώ-
 σκεις τὸν ὄντα, ὁ δὲν ἴσως δέσκει
 τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων, ὅς καὶ
 τῷ Νίσοι τὸ δέον παρανέστα-
 αι αὐτόν. Τιμ. ἴσως ταῦτα ὦ φι-
 λιάδην, πλὴν ἀλλὰ πρόσιδι, ὡς
 καὶ σὲ φιλοφρονήσωμαι τῇ δικίλ-
 λῃ. Φιλ. αὐθροπῶν, κατὰ γὰρ τοῦ
 λαντός ἐκ τῶν ἀχαρίστων, διό-
 τι τὰ συμφέροντα ἐκδιττὼν αὐ-
 τόν. Τί. ἰδὲ τρίτος ἐστὶ ὁ ῥή-
 των Δημίας προσέρχεται, ψέ-
 φισμα ἔχων ἐν τῇ διεξίᾳ καὶ συ-
 γνήσῃ ἐμὶ τὸν ἀνακλινόμενον, ὅ-
 τ' ἐκκαίδεκα παρ' ἐμὲ ταλάν-
 τα μίᾳς ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πό-
 λει. κατὰ δὲ δίδωκε γὰρ, καὶ δι-
 δωκεν ὅτι ἀποδιδὼς καὶ γὰρ ἐλθ-
 σας ἰλυσάμενος αὐτόν, ἐπειδὴ
 πρῶτον ἔλαχε τῇ ἐριχθνήσῃ φυ-
 λῇ διανέμεν τὸ θηροκτόνον. κα-
 γὰρ πρὸς τὸν αὐτῶν τὸ γινώ-
 σκον, ὅτι ἐκφυγεῖν πολίτην

ὅτα μὲν. Δη. χαῖρε ὦ Τίμον, τὸ μέγα ὄφελος τῷ γένει, τὸ ἔρως-

tum Atheniensium, defensu-
culum Græciæ. Professò
iam dudum te populus fre-
quens, & utraq; curia op-
peritur. Sed prius decretum
audi, quod de te conscripsi.
Quandoquidē Timo Eche-
cratidæ filius, Colyttensis,
uir non modò probus & in-
teger, verum etiam sapiens.
quantum alius in Græcia ne-
mo, nunquam per omnē uis-
tā destitit optimè de Repub-
blica mereri, uicit autem in
Olympicis pugil & lucta-
cursuq; die eodē, ad hæc so-
lenni quadriga, equestriq;
certamine. Tim. At ego ne
spectator quidem unquam
in Olympicis sedi. Dem.
Quid tum? spectabis post-
hac? sed ista communia addi-
satius est. Tum anno supe-
riore apud Acharnæses pro
Republica fortissimè se ges-
sit, & Peloponesium duas
acies concidit. Tim. Qua
ratione? Quippe qui nec un-
quā arma gesserim, nec un-
quā militiæ dederim nomē.
Dem. Modestè equidem de
te ipso loqueris, nos tñ in-
grati futuri sumus, nisi memi-
nerimus. Præterea scribens
dis plebescitis, & in consu-
lationibus, & in administ-
ratis bellis non mediocrē uti-
litatem attulit Reipublicæ.
His de causis omnibus ui-
sum est, curiæ, plebi, magistra-
tibus tributim plebeijs sin-
gulatim, cōmuniter uniuersis,
aureū statuere Timonē
iuxta

μα τῶν Ἀθηναίων, τὸ πρόβλημα
ἦν ἡλλάδι, καὶ μὴ πάν-
σι ὁ δῆμος ξυνελιγμένος, κα-
τέβουλαὶ ἀμφοτέρωθεν πόριμνοι
σι. πρότερον δὲ ἀνέσχευτε ψι-
φίσμα, ὃ ὑπερὸν γέγραφα. Επ-
ὸν Τίμων ὁ Εχεκράτιδος πολυ-
τὸν, αὐτὸς δὲ μόνον ἑαυτὸς ἑαγ-
γὸς, ἀλλὰ καὶ σοφὸς, ὥς ἐκ ἄλ-
λῃ ἐν τῇ ἡλλάδι, παρὰ πάν-
τα χρεῖον διατιθεῖ τὰ ἀρε-
τάων τῇ πόλει, νινίκην δὲ
πῶς καὶ πάλιν καὶ δρόμον ἐ-
δλυμπία μῆς ἡμέρας, καὶ τιλεῖ
ἄρματι, καὶ σιλωρίδι πωληκῇ
τί. ἀλλ' ἐδὲ ἐδιώρησα ἰγὼ πο-
ποτιεῖς δλυμπίαν. Δη. τί δὲ
διωρήσεις ὑστερον τὰ τοιαῦτα
πολλά προσκείσθαι ἄμενον. καὶ
ἡρίσθαι δὲ ὑπὲρ ἧς πόλιος
πύρροις πρὸς ἀσχαρτίας, καὶ κα-
τίκεψι πιλοπ νησίω δὲ μοί-
ρας. Τίμ. πῶς; διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν
ἔπλα, ἐδὲ προγράφω δὲ τῷ
ἡλιατόγῳ. Δη. μέτρια τὰ πόρι-
σάμεν λέγεις. ἡμεῖς δὲ ἀχαρί-
στοι αὖ ἱκμερ ἀμνημονουῦμεν.
ἴτι καὶ ψιφίσματα γράφω, καὶ
συμβολίσω καὶ στρατηγῶν,
ἐμικρὰ ὠφίλῃσι τῶν πόλεων, ἐπὶ
τότοις ἄπκοι δὲ δόκται τῇ βουλῇ
καὶ τῷ δήμῳ, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατὰ φυ-
λὰς, καὶ τοῖς δήμοις ἰδίᾳ, καὶ ποικῇ
παῖσι, χρυσὸν ἀναγράφει τὸν Τί-
μονα

iuxta Palladem in arce, ful-
 gen dextra tenentem, radijs
 tempora ambientibus, utq;
 septem aureis coronis coro-
 erur, & promulgari coro-
 as hodie Dionysii tragœ-
 is novis. Agi enim per
 um oportet hodie Dionys-
 ia. Dixit hoc suffragium
 Demeas orator, propterea
 quod cognatus illius pro-
 pinquus, ac discipulus eius
 est. Nam & Orator opti-
 mus Timon, præterea quic-
 quid voluerit. Hoc igitur ti-
 bi suffragium, sed utinam &
 filium meum ad te pariter
 adduxissem quem tuo nomi-
 ne Timonem appellaui.
 Timon. Qui potes De-
 meas, quum ne uxorem qui-
 dem duxeris unquam, quan-
 tum nobis scire licuit.
 Demeas. At ducam, nouo ins-
 eunte anno, si Deus permise-
 rit, liberisque operam da-
 bo. Tum quod erit natum
 erit autem masculus Timonem
 nuncupabo. Timon.
 An uxorem tu sis ducturus
 equidem haud scio, tanta æ-
 me plaga accepta.
 Demeas. Hei mihi. Quid
 hoc est rei? Tyrannidem
 Timon occipias? pulsasq;
 eos qui sunt ingenui ipse
 nec ingenuus plane, nec cis-
 uis, uerum propediem pœ-
 nas daturus, quum alijs nos
 minibus, tum quod arcem
 incenderis. Tim. Atqui nō
 conflagrauit arx scelestæ.
 Proinde palam est te ca-
 lumnia-

παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἐν τῇ ἀκρο-
 πόλει, κίεραυτὸν ἐν τῇ Λεξιᾷ ἔχον-
 τα, καὶ ἀκτίνας ἐπὶ τῇ λιφαλῇ
 καὶ σιφανῶσαι αὐτὸν χρυσοῖς
 σιφανῶσις ἐπὶ τῇ, καὶ ἀνακρυχθῆ-
 ναι τὸς σιφανῶσις σήμερον Διονυ-
 σίοις τραγωδοῖς λιανοῖς. ἀχθῶσαι
 γὰρ δὲ αὐτὸν δαί τήμερον τὰ Διο-
 νύσια, ἐπεὶ τὴν γνώμην Δημῖας
 ὁ ῥήτωρ συγγενὲς αὐτῷ, ἀγχι-
 σθῶσι, καὶ μαθητὴς αὐτῷ ὦν. καὶ
 γὰρ ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων. καὶ
 τὰ ἄλλα πάντα ἐπὶ αὐτῷ ἀνὴρ
 λοι. τὰ τὴν γὰρ σοι τὸ ψήφισμα.
 ἐγὼ δὲ σοι καὶ τὸν υἱὸν ἐβλῆ-
 μὴν ἀγαγῆν παρὰ σοι, ὅν ἐπὶ τῷ
 σῷ ὀνόματι Τίμωνα ὀνόμασα.
 Τίμ. πῶς ὦ Δημία, ὅς ἐστι γι-
 γασμακας, ὅσα γι καὶ ὑμᾶς ἐ-
 δίδουσι. Δη. ἀλλὰ γὰρ, ὡς Διο-
 δῶ διὸς ἐστὶ νότα, καὶ παλαι-
 σιήσομαι, καὶ τὸ γεννηθὲν ὀμι-
 νον, ἄρρεσιν γὰρ ἔσται, Τίμωνα ὄνο-
 μαζω. Τίμ. ἐκ οἷα, εἰ γὰρ μή-
 σεις ἐτιῶ δὲ τῷ, τολικαύτως
 παρ' ἐμὲ πληγὴν λαμβάνου.
 Δημ. οἱ μοι, τί τὸτο, τυραννίδι
 Τίμων ἐπιχειρεῖς, καὶ τύπτει
 τὸς ἐλθόντας, ἐκ δ' αὖτε ἐλθόντες
 δόρυ, ἐκ δ' αὖτε ὦν, ἀλλὰ δῶ-
 σεις ἐν τάχει τὴν δίκην, τὰτε
 ἄλλα, καὶ ὅτι τὴν ἀκρόπολιν
 ἐνέπρασας. Τίμ. ἀλλ' ἐκ ἐμπί-
 στου ὦ μακρὲς ὦ ἀνδρόπολις.

luminatorum agere. Deme.
Sed & diues es περὶ πρῆς
fodiens. Tim. Non πρῆ-
fossū est neq; isthuc, unde
ne hæc quidem probabili-
ter abs te dicuntur. Dem.
Verū effodietur posthac,
sed tu interim omnia quæ
in ea condita, possides.
Tim. Alteram itaq; plagam
accipe. Deme. Hei sca-
pulis meis. Tim. Ne uo-
ciferare, alioqui & tertiam
tibi illidam. Etenim res pla-
nè ridula mihi acciderit, si
quum inermis duas Laces-
dæmoniorū acies fuderim,
unum scelestum hominem
non protriuiro. Tum fru-
stra uicerim in Olympijs, &
pugil & palæstrites. Sed
quid hoc? an non philoso-
phus Thrasicles hic est?
Profectò ipsius est. promissa
barba, subductisq; super-
cilij, & magnū quiddā secū
murmurans accedit. Tita-
nicum o tuens, cæsariem
per scapulas fluentem uens-
tilans, alter quidam Boreas
aut Tritō, quales eos Zeu-
sis depinxit. Hic habitu fra-
gilis, incessu moderatus, as-
pectu modestus, mane mi-
rum quam multa de uirtute
differit, dāmnās eos, qui uo-
luptate capiuntur, & ruga-
tatem laudans, postquam
lotus deuenit ad coenam, pu-
erq; ingentem illi calicem
porrexisset, meratore autem

maxime

ὥστε διελθὲν ἡ συνοφαστῶν.
Δημ. ἀλλὰ καὶ πλεῖται, ἡ
ὑπιδόδομον διωρύξας. Τί
ἔδιωρυνται ἔδὲ ἐτῶ. ὥστε
πιδασά σου καὶ ταῦτα. Δημ.
διωρυνθήσεται μὲν ὑπόδρον,
διὰ δὲ οὐ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ
χρε. Τιμ. ἐπεὶ καὶ ἄλλοι
λάμβανσι. Δημ. ὅμοι τὸ μετε-
φρῖσεν. Τιμ. μὴ κίραρχδι.
τοῖσιν γὰρ σοι καὶ τρίτῳ, ἐπὶ
καὶ γιλοῖα πάμπαν πάδοι.
Δύο μὲν λακιδαιμονίων μοίρι-
καταπόψας αὐτοπλοῖ. ἐν δὲ με-
ρὲν ἀνδρώπιον μὴ ἐπιτρίψας, μ-
τῶ γὰρ αὐτῶ καὶ νεικυνῶσι ἐ-
λύμπια πῶς καὶ πάλιν. ἀλλὰ
τί τῦτο; ἔθρασυκλῆς ἡ φιλοσο-
φῶ. ἔτῳ ὅστις; ἔμην ἐν ἄλλοι-
ἐκπιτάσας γὰρ τὸν πάγονα,
τὰς ἐφρῆς ἀνατένας, καὶ βρε-
δυόμηνις τι πρὸς αὐτὸν ἐρχε-
τιτανῶδός βλήπων, ἀνάσσει
βημελίῳ. τίς ἐπὶ τῷ μετώπῳ
λύμῳ, αὐτοβορίας τίς ἢ Τρι-
των, οἷος ὁ Ζεύς ἐστι γράφει. ἐτῶ
ἐτῶ ἡ τὸ σχῆμα ἀνταλῆς, κα-
λύπτει τὸ βασίλειον, καὶ σω-
φρονικὸς τίς ἀναβολῆν ἐωδῶ
μυρία ὅσα περὶ ἀρετῆς διξίων, κα-
τὰ δὲ Λοῦν χαίροντων κατιγορῶν
ἢ τὸ ἐλιγαρκὲς ἐπαυνῶν ἀπει-
λῶσά μιν ἔσθ' ἵπποισι ἐπὶ τῷ δα-
πνον, καὶ οὐ πᾶσι μετὰ ἀπλωτῶν ἐ-
πὶ πᾶσι

ἵπποισι

maxime gaudet, perinde ut Lethes aquam exhibens, à di-
lucularijs illis disputationi-
bus diuersiffima quæ sunt
exhibet, dum milui instar
præcipit obsonia, & proxis-
simum cubito opposito arcēs,
mento interim condimentis
oppleto, dum canum riu-
ingurgitat, prono incumbēs
corpore, perinde atque in-
patinis uirtutem inuentu-
rum sese speret, dumq; usq;
adeo diligenter catinos ex-
tergit indice digito, ut ne
paululum quidem reliquia-
rum sinat adherere, nunquā
non querulus tanquam de-
teriorē partem acceperit,
uel si totam placentam, aut
suam solus omnium accipi-
at, qui quidem edacitatis &
insatiabilitatis est fructus
temulentus uinoq; baccha-
tus, non ad tantum modò,
saltationemq; uerum ad cō-
uiciū usq; & iracundiam.
Adhæc multus inter pocula
sermo (tum enim uel maxis-
me) de temperantia, sobrie-
tateq;, atq; ista quidem lo-
quitur, quum iam à mero
malè habens, & balbutiens
ridiculus. Deinde uomitus
super his. Postremò sublas-
tum eum de conuiuio effes-
sunt aliqui, ambabus manis
bus tibicinæ inhaerentem,
quanquam alioqui ne so-
brius quidem ulli primas-
riorum cesserit uel mendas-
cio uel confidentia, uel auas-
ticia,

λικα ὀφείσκει αὐτῷ, τῷ ἰωρδανίῳ
δὲ χαίρει μάλιστα, καὶ ἀπὸ τοῦ
λέγεσθαι ὁ δὲ ὠρὶς πῶς, ἐν αὐτῷ
ταῖς ἐπιθέσειν αὐτοῖς ἰωδανίῳ
καίνοισι λόγοις, προαπείκω
πρὸς ἑαυτὸν τὰ ἴδια, καὶ τὸν
πλησιον παραγκωνίζοντα,
καρύνει τὸ γίνεσθαι ἀνάπλωτος,
λιωπιδὸν ἡμφορέοντα, ἐπικα-
κυφῶς, καὶ ἀπὸ τῶν ταῖς λοιπά-
σι τῶν ἀρτίων ἐνέχουσιν προσ-
δοκῶν, ἀνελθῶς τὰ τρύβλια τῶ
λιχανῶ ἀποσμήκων, ὡς μὲν δὲ
ὀλίγον τῆ μυστικῆς καταλίποι,
μυμψίμοις αὐτῷ ὡς τὸν πλά-
κοντα ὅλον, ὃ τὸν σὺν μόνῳ
τῶν ἄλλων λάβοι, ὃ, τι πρὸς λι-
χίας καὶ ἀπληστίας ὄρεται, μί-
θυσται καὶ πᾶσι, ὅς, ἂν ἄλλος
ᾖ δὲ καὶ ὀρεχταῖος μόνον, ἀλλὰ
καὶ λοιδορίας καὶ ὀργῆς προσέ-
τι, καὶ λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ λύπῃ
καὶ, τότε δὲ καὶ μάλιστα πρὸς
συνφροσύνης καὶ ἡσυχίας,
καὶ ταῦτά φησιν, ὅς, ἂν ὑπὸ τῷ
ἀνράτῃ πᾶσι ἴκων, καὶ ὑπὸ
τραυλίσῃ γελοῖ. ἅτα ἡμῶς
καὶ ἐπὶ ταῖς, καὶ τὸ τιλδὸν αἶον
ἀράμενοι τινες ἐκφύουσιν αὐτὸν
ἐν τῷ συμποσίῳ ὅτι αὐλιτρῶν
ἀμφοτέρω ἐκτενέμενον, πλὴν
ἀλλὰ καὶ ἐνέφω, ὅς, δὲ τῷ πρὸς
καὶ παρακινεῖται αὐτὸν ὡς
ἰνῆς, ὃ δὲ αὐτῷ καὶ ὁ φιλαργυ-
ρίας,

ricia. Quin & inter assentatores primas tenet, peierat promptissime, anteit impostura, comitatur impudentia. In summa prorsus admirandum quoddam spectaculū est omni ex parte exactum, varietate absolutum, proinde non eiulabit clarior uidelicet, quum sit modestus. Quid hoc papæ, tanti dē nobis Thrasyclus? THR. Nō hoc animo ad te uenio. Timon, quo plerique isti, qui nimirū opes admirati tuas, argenti, auri opiparorum conuiuiorum adducti spe concurrunt, multaque assentatione deliniunt te, hominem uidelicet simplicē, facileque impartiri id quod adest. Si quidem haud ignoras offam mihi in cenam sufficientem esse, cum obsoniū suauissimum, caepe aut nasturcium, aut si quando deliciar, pusillum salis. Porro potum sors Athenis nouem saliens uenis suppeditat. Tum palliū hoc quauis purpura potius. Nam aurum nihilo magis apud me in precio est, quam calculi, qui sunt in littoribus. Sed tua ipsius gratia huc me contuli, ut ne te subuerterit pessima ista ars, que insidiosissima res, opulentia, quippe quæ multis sæpenumero immedicabiliū malorum extiterit causa. Etenim si me audies, potissimum opes uniuersas in mare precipitabis, utpote quis

ρίας, ἀλλὰ καὶ λιπάρων ὅστις τὰ πρῶτα, καὶ ἐπιτοκῶν προχειρίζεται, καὶ ἡ γοητεία προηγείται καὶ ἡ χυδασιχικία παρομαρτίζεται καὶ ὅλως πᾶν σοφόν τὸ χρεῖμα καὶ πᾶσα χόβη ἀνεβίς, καὶ ποικίλως ἐντιλὲς. οἰμώζεται τοι γάρ ῥα ὅτι εἰς μακρὰν χρεῖστος ὤν, τί τῶτο; πηλαί. χρένιθ' ἡμῖν δρυσυκλῆς. Θρα. ὃ κατὰ ταῦτα ὃ Τίμον, τοῖς πολλοῖς ἴστοις ἀφίγμαι, ὥσπερ οἱ τὸν πλεόν σοσιτιδὴ πότῳ, ἀργηρία καὶ χρυσίῳ καὶ δάπνων πολυτιλῶν ἐλπίδι σωδιδραχμήκασιν, πολλῶν πλὴν κολακείαν ἐπιδειξάμενοι πρὸς αὐδρα οἷον οἱ ἀπλοῖκον, καὶ τὸν ἐντὼν κοινωνικόν. οἶδά γ' ὥς μάλα μὲν ἐμοὶ δάπνον ἱκανόν, ὅψον δ' ἡδιστον, δύμον δ' ἡσάρδαμον, ἢ ἵποτε τρυφίῳ ὀλίγῳ τῶν ἄλλων. ποτὸν δὲ ἡ ἐννία προυσιθ', ὃ δὲ τρίβωρ ὅτιθ', ὃ βέλει πορφυρίδιθ' ἀμάνυμ. τὸ χρυσίον μὲν γ' ὃ δὲ ἐν τιμῶν τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων μοι δονῆ, σὲ δὲ αὐτὰ χάσιν ἐσάλλω, ὥς μὴ διαφθῇ σε τὸ λιάνιστον τοῦτο καὶ ἐπιβλήτατον κτήμα ὃ πλεόνθ', ὃ πολὺς κολάκεις αἰτιθ' ἀσκήτων συμφορῶν γιγχνημλόν. εἰ γάρ μοι πείθῃ, μάλιστα ἴδωρ ἢς πλὴν δάκτυλον ἐμβαλῇς αὐτόν, εἰ

quibus nihil sit opus bono
 uro, quique philosophiæ
 possit opes perspicere, Ne
 amen in altum ô bone, sed
 erme ad pubem usq; ingres-
 us, paulo ultra solum flucti-
 us opertum, me quidem
 mo spectante. Quod si hoc
 non uis, tute igitur eas po-
 iore uia ex ædibus eñcito,
 ic ne obulum quidem tibi
 acias reliquum, uidelicet
 argiens hīs, quicunque os-
 bus habent huic quinque
 drachmas, illi minam, aliij
 talentum. Si uero quis philo-
 sophus fuerit, duplam aut
 triplam portionem ferre dis-
 gnus est. Quanquam hoc
 quidem mihi non mea ip-
 sius gratia peto, sed quo
 amicis si qui egebunt, do-
 nem, sat est si modò peram
 hanc largitione tua exple-
 ueris. ne duos quidem mo-
 dios Aegineticos capiens
 tem, Nam paucis conten-
 tum, modestumque conue-
 nit esse eum qui philoso-
 phatur, neque quicquam
 ultra peram cogitare. TIM.
 Equidem ista, quæ dicis,
 probo Thrasyclus, ergo si
 uidetur, priusquam peram
 expleam, age tibi caput
 opplebo tuberibus, postea
 quam ligone sum mensus.
 THRAS. O libertas, ô le-
 ges, pulsamur ab impu-
 rissimo libera in ciuitate?
 TIM. Quid stomacharis
 ô bone Thrasyclus: num te
 defraus

δὲν ἀναγκάων ἀνδρὶ ἀγαθῷ
 ἔστι, καὶ τὸν φιλοσοφίας πλῆθος
 τὸν ὄραν διωαμελῶ. μὴ μὲν τοι
 ἐς βάλῃς ὧ γὰρ, ἀλλὰ ὅσον ἐς
 βαβῶνας ἐπιμβὰς, ὀλίγον πρὸ
 τοῦ κυματώδους γῆς ἐμοῦ ὄρωντος
 μόνου ἐστὶ μὴ τοῦτο βέλει, σὺ δὲ
 ἄλλον τρόπον ἀμύνει κατὰ τά-
 χος ἐκφέρουσιν αὐτὸν ἐν τοῖς οἰα-
 μίας, καὶ μὴ δ' ὀβολὸν αὐτῷ ἀ-
 νείς, διαδιδόσας ἀπασιν τοῖς διω-
 μένοις, ὧ μὲν ἑδραχμας, ὧ δὲ
 μνᾶν, ὧ δὲ τάλαντον, ἐὰν τις
 φιλόσοφος ἴη. διμοίριαν ἔχει
 μοίριαν φέρεσθαι δίκαιον ἐμοὶ
 δὲ, καὶ τοι ἐκ ἐμαυτοῦ χάριν
 αὐτῷ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν ἐκ
 ταύρων τοῖς διωμένοις, ἵνα τὸν ἐκ
 ταύτῃ τῷ πύρασ ἐμπλήσας
 παρὰ σχοις, ἐδὲ ὅλως δύο, μι-
 δίμους χωροῦσαν ἀγινετικὸς.
 ὀλιγαρχίᾳ δὲ καὶ μέτερον χρὴ
 εἶναι τὸν φιλοσοφοῦντα, καὶ μη-
 δος ὑπὲρ τῷ πύρῳ φρονεῖν.

Τιμὶ παύσῃ ταῦτά σου ὧ θρασυ-
 κλεις. πρὸ γοῦν τοῦ πύρας ἐκ
 δονᾶ, φέρε σοι τῷ λιφαλλῷ ἐμ-
 πλῶσω κοινῶν, ἐπιμετρήσας
 τῇ δίκῃ, θρασυ δὲ ἀνιμερα-
 τία, καὶ νόμοι παύομεθα ὑπὸ
 τοῦ καταστάτου ἐν ἐλπίδι ἔχει
 πῶς, Τιμ. Τί ἀγανακ-
 τῶς ὧ γὰρ θρασυκλεις; μῶν

defraudani: atqui adijciam
 ultra mensuram Chænicæ
 quatuor: sed quid hoc nego-
 cii? complures simul adue-
 niunt, Blepsias ille & La-
 ches & Cniphon, breuiter
 agmen eorum qui uapula-
 bunt. Itaq; quin ego in ru-
 pem hanc conscendo, ac li-
 gonem quidem paulisper
 interquiescere sino, dudum
 fatigatum: Ipse uerò pluri-
 mis congestis saxis, procul
 eos lapidum grandine peto.
 BLE. Ne iace ô Timon,
 Abimus enim, TIM. At
 nos quidem nec citra san-
 guinem, nec absq; uul-
 neribus,

πρακτικῶσαι σι; καὶ μὴ ἐ-
 πιβαλὼ χόινκας ὑπὲρ τὸ μέ-
 τρον τίτῃρας. ἀλλὰ τί τῶτο; πο-
 λοὶ ξυνοῦχονται. Βλεψίας ἐκείνος,
 καὶ Λάχης καὶ Γνίφων, ὅπως τὸ
 σπύταγμα τῶν εἰμαξομένων. ὥ-
 στε τί ἐν ᾧδὶ τῶν πέτρων ταύτων
 αἰετῶν, τῶν μὲν λίαν ἔλαυνον ἐλπί-
 γον ἀναπαύω, πάλαι πεποινη-
 κῆσαν; αὐτοὶς δὲ ὅτι πλάσσει λ-
 θυ: συμφορήσας, ἐπιχαλᾷ πο-
 ρῶδες αὐτοῖς; Βλεψ. μὴ βάλλει
 Τίμον, ἄπιμνος γάρ. Τί. ἀλλ'
 ἐν ἀνάμνητι γι' ὑμᾶς,
 ὃ δὲ αὖθις τρα-
 μάτην.

FINIS.

T E A O B

INDEX DIALOGO. RVM DEORVM COELESTIVM.

1	Promethei, & Iouis. fol.	7
2	Amoris & Iouis, Cupido.	8
3	Iouis & Mercurij.	10
4	Iouis & Ganymedis	11
5	Iunonis & Iouis	18
6	Iunonis & Iouis, alius Dialog.	15
7	Apollinis & Vulcani	21
8	Vulcani & Iouis	24
9	Neptuni & Mercurij	25
10	Mercurij & Solis	27
11	Veneris & Lune	29
12	Veneris & Cupidinis	31
13	Iouis, Aesculapij & Herculis	33
14	Mercurij & Apollinis	36
15	Mercurij & Apollinis, alius Dialog.	35
16	Iunonis & Latonæ	38
17	Apollinis & Mercurij	40
18	Iunonis & Iouis	42
19	Veneris & Cupidinis	44
20	Deorum Iudicium	46
21	Martis & Mercurij	58
22	Panis & Mercurij	59
23	Apollinis & Bacchi	62
24	Mercurij & Maie	64
25	Iouis & Solis	66
26	Apollinis & Mercurij	68

I N D E X.

Marini Dialogi.

1	Doridis & Galathea	71
2	Cyclopis & Neptuni	74
3	Alphei & Neptuni	77
4	Menelai & Prothei	78
5	Panopes & Galenes	80
6	Tritonis, Amymonis & Neptuni	82
7	Noti & Zephyri	82
8	Neptuni & Delphinum	85
9	Neptuni & Nereidum.	87
10	Iridis & Neptuni	89
11	Xanthi & Maris	90
12	Doridis & Tetidis	91
13	Neptuni & Enipei	92
14	Tritonis & Nereidum	94
15	Zephyri & Noti.	97

Mortuorum Dialogi.

1	Diogenis & Pollucis	102
2	Pluto seu contra Menippum, Cræsus	105
3	Menippi, Amphilocho & Trophonij	107
4	Mercurij & Charontis	109
5	Plutonis & Mercurij	111
6	Terpsionis & Plutonis.	112
7	Zenophantæ, & Callidemæ	116
8	Cnemonis & Damnippi	117
9	Simyli & Polystrati	118
10	Charon, Mercurius, Mortui, Menippus, Char- moleus, Lampichus, Damasias, Philosophus, Rhetor.	161
		Crate-

I N D E X.

1	Cratetis & Diogenis	129
2	Aexander, Hannibal, Minos, Scipio	132
3	Diogenis, & Alexandri	138
4	Alexandri & Philippi	142
5	Antilochi & Achillis	146
6	Diogenis & Herculis	148
7	Menippi & Tantalı	152
8	Menippi, & Mercurij	153
9	Acaci, Proteſilai, Menelai, ac Paridis	155
10	Menippi, & Acaci	157
11	Menippi & Cerberi	161
12	Charontis & Menippi	162
13	Proteſilai, & Plutonis	164
14	Diogenis & Mauſoli	166
15	Nirei, Theſſiæ, & Menippi	169
16	Menippi, & Chironis	170
17	Diogenis, Antiſthenis, & Cratetis	172
18	Menippi & Thireſiæ	178
19	Aiacis & Agamemnonis	180
20	Minois & Soſtrati	182
21	Prometheus, ſive Caucaſus	184
22	Menippus, ſive Necyomanthia	201
23	Menippus & Philonides	203
24	Decretum	222
25	Timon, ſive Miſanthropos	227